

അമ്പാ മുഖം

VVBD

ഡോ. ഗവായൻ ഫണിക്കൻ.

ବି

ଶ୍ରୀ

କ

ଦ

ଅନ୍ତରୀ

ମାତ୍ର

by

ପ୍ଲ

ମ

ମ

ଶ୍ରୀ

Price

Rs.

1-4-0

അമൃതവല്ലി

ശാസ്ത്രജ്ഞാനം

ഗ്രന്ഥക്കർത്താ

ആരാധനാപ്രസിദ്ധീകരിച്ച ബി. എ., എൽ. റി.

പ്രകാശകൾ

പി. ഗോവിന്ദപുരിജീ

വിദ്യംവിലംബിതി ബുക്ക്‌ലിംഗ്പാ

ചാല, തിരുവനന്തപുരം.

அரசுமாங்பத்தில் காண்டு 1000

நூல்வேஷ் ஸிரிசுபஸ், தீவிரவாட்டதெய்தா.

1956]

[வில ஞான 2.

இந் புஸுக்களின்றி தீவிரவகாஸ புகாசுகள்.

புகாசுகளின் ஒடுக்கையிலோத புதி வழக்கங்கள்.

୧ ପରିଚୟ ।

പാലേ തരത്തിലുള്ള നോവലുകൾ ഓൺലൈൻ ഫൂട്ട്യി
ചയ്യു് അവവർത്തിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള വായനക്കാഡിക്കെ എല്ല
യത്തെ ബലാഭാവാർപ്പജിക്കേണ്ടുകൂടി ഗ്രംപേഴ്സ്റ്റുവു
തേണ്ടാട്ടു കൂടിയ കമക്കു വളരെ കരുവുതരന്നാണു്. ആ
ദോഷങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയേം സാമ
ത്മ്രമോ ഇം ഗ്രന്ഥകാരനു് തീർച്ചയായും ഇല്ല. ഇം
ഗ്രന്ഥമിൽനാണ് കൊണ്ടു് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്,
ഇംഗ്ലീഷ് ഓൺലൈൻ പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ള അംഗങ്കും രീതി
കളിൽ ഇന്നതെത്ത് ജനതയ്ക്കു് അത്രുന്നും അവിക്കുന്ന
കൊണ്ടു ആവിസ്റ്റാച്ചിപ്പിക്കുമെന്ന മാത്രമാണു്. അതു
കൊണ്ടു്, ഒരു തുന്നും കിട്ടാത്ത വിധത്തിലുള്ള കമ്പാ
ബന്ധം നിർമ്മിച്ചു് അതിനെ അതിസാമർപ്പിതേണ്ടാട്ടുക്കി
അഴിച്ചുടക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ സൗലും സിദ്ധാന്തം ഒരു
ആശാലഗ്രന്ഥകാരന്നും തുതിയെ മാത്രക്കാക്കി ഞാൻ
ഇം പുസ്തകം രചിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു അല്പം വായിക്കു
നോടും അട്ടത്തിലേക്കു കടക്കുമെന്നുള്ള അതുമാം
വായനക്കാരിൽ അങ്ങരിപ്പിക്കുന്നതിനു് മുതിന്നുറ
‘മാത്രക’യും വെണ്ടിവോളം ശക്തിയുണ്ടു്. ആ മക്കി
യുടെ ലേഖം ഇം ഗ്രന്ഥത്തിലും പകന്നിട്ടിട്ടുള്ളകിൽ
ഞാൻ തുതാത്മനായി. കയണാബുല്പിയേയാട്ടം ദോശങ്ങൾക്കു
പ്രക്ഷീ മുട്ടാതെയും വായിക്കുന്നവക്സം രസിക്കുന്നുള്ള വഴി
മുതിലും അല്ലെങ്കിട്ടുള്ള കുണ്ടിയുംാം.

ଓ বাস্তু পর্যবেক্ষণ

വിഷയാനക്രമണിക

സന്നാം ഭാഗം

അഭ്യരാധാ

- ,, 1. ഇടവം പതിനെം്പാംതീയതി
- ,, 2. ശ്രദ്ധാലുമെ വെടി
- ,, 3. അമൃതവല്ലി
- ,, 4. ജനപ്രവാദത്തിന്റെ വിഷയം
- ,, 5. അതുനാഡാവല്ലിയുടെ ഘാതകനാൽ ?
- ,, 6. കാച്ചിത്തിന്റെ വിചാർഖ്വിരിക്ഷാത്ത പോക്ക്
- ,, 7. വരേണ്ടിക്കിരുന്നില്ല
- ,, 8. മധുസൂഭനൻ
- ,, 9. പീതാംബരധാരിണിയായ നത്തകി
- ,, 10. ഒരു ഗൂര്ജിയുടെ എഴുന്നിവേദനം
- ,, 11. മഹാപ്രക്ഷപ്പിൽ മരണത തുമ
- ,, 12. ഒരു കുടുംബക്കെ പ്രശ്നാഗം
- ,, 13. ജംബുദപ്പീപിലെ ഒരു അപരിവിക്കൽ

രണ്ടാം ഭാഗം

- ,, 14. ഒരു അഗ്രിംബാധ
- ,, 15. തിലോത്തമയുടെ ഉളവം
- ,, 16. ശ്രദ്ധാവരിത്രുനായ മുക്കൾജി
- ,, 17. ഒരു ആനപ്പാഡന്നരാത്രു പ്രശ്നങ്ങൾ

അംഗ്രേഖി

- ,, 18. ഒരു സ്വീതുട അന്നമാണ് പാപമോ?
- ,, 19. താങ്കളുടെ ബഹുക്ക്
- ,, 20. ഒരു ഭയക്കരമായ കാഴ്ച
- ,, 21. അംഗു “തുന്ത്യ” അതിനാശ വരദമോ?
- ,, 22. നകാരംസ്വർഗ്ഗമായ ഒരു പ്രഭാവം
- ,, 23. ഇക്കെംകൊക്കുന്ന അതു ചെയ്തു?
- ,, 24. ഒരു വലിയ ദൈവാലാനം
- ,, 25. വേറേ ചില വിശേഷങ്ങൾ
- ,, 26. ഏവരാങ്ക പ്രക്ഷോഭജനകമായ സംഭവം
- ,, 27. വിഡാലാനാദിയിലെ പാലം
- ,, 28. സത്രാദനപ്പണി
- ,, 29. കാഞ്ഞങ്ങളുടെ വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത ഗതി ചി
- ,, 30. പിന്നെയും കട്ടുകേട്ടുകൂടി (സ്നായും
- ,, 31. യാദോധാരയ്ക്കുറി ചില ശ്രദ്ധത്തെ വിവരം
- ,, 32. കളിം തൊഴിൽത്തു (ഔദ്യ
- ,, 33. ഒരു വെടിക്കേ രണ്ടു പക്ഷി

അരുന്ദാല

അരബ്ല്ലായം 1.

ഈവമാസം പതിനഞ്ചാംതീയതി.

“ഈതിൽ എഴുന്നാ രഹസ്യം അന്തർഭവിച്ചിട്ടണ്ട്. ആക്കം ഒരു ഇന്ദ്യം കിട്ടാനെ മുഹമ്മദാരഹസ്യം”.

ഈ വാക്കുകളുടെ അന്തായായ ഒരു നില്കൂർ സ്വത മറിയില്ലെങ്കിലും വ്യാപിച്ചു. ഇൻഡ്യക്കും ഇതു കേട്ടു ക്ഷണിക്കാറം നാമുഖവന്നായിരുന്ന ഒഴംഗം തനിക്കും അഭി മുഹമ്മദ വെണ്ണംചുവരിൽ ദ്രോഢി ഉറപ്പിച്ചു. വീണ്ടും അയാളിട്ടെട നയനങ്ങൾ അപൗത്രക്കാരണാനിത്രുചക്കാൻ കണ്ണു കൂടിാടു ഇടത്തു. അയാളിട്ടെട അധിരപ്പം എന്നേന്ന പറ വാനെന്നാണവലെ സപ്ലീം വിടന്ന്. ധ്യാക്തിരാക്കട്ട അതു കുണ്ണാനെ മട്ടിൽ സംഗ്രഹിച്ചുവാം ഇപ്പുകാരം പറത്തു തുടക്കി:—

“ഈ വിഷയത്തിൽ ആക്കങ്ങിലും ഒരു ഉപവത്തി തോന്നാണണഞ്ചകിൽ പറയേണ്ട അവസരം ഇതുതന്ന കാണം. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം മുൻഭയായ ഇതു ആവത്തിയുടെ മരണം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാൽ സംഭവിച്ചതാണണാം റിപ്പോർട്ടുചെയ്യാതെ തരമില്ല.”

അദ്ദേഹം ജിജന്നാസയോട്ടുടടി നാലുവാട്ടം ദ്രോഢി കുഴു രൈറിച്ചു. എന്നാൽ ആക്കം രൂക്ഷരംപോലും മിണ്ണി കില്ല. മരിച്ചപോയ ആവത്തിയുടെ സാധ്യ മാത്രാവിശ്വാസം സംഗ്രഹിച്ചുവായ ആക്കുന്നുണ്ടും ആ സാന്തുഷ്ടിയ നില്കൂർ

ബുത്തെയ ഇടയ്ക്കിട ഭോജിച്ചുവകാശിന്നു. യൈശാധര എന്നായിരുന്നു അവളുടെ പേര്. യൈശാധരയും ഭാസി മുഖാലീനിയും ദൈവത്തെ ശജച്ചി ഒക്കെന്തുകഴിത്തു.

“ശരദേഹി നിഃവിഷ ശ്രൂതലഭാഷി വല്ലതും പറവാ നാഡാശാ? ” എന്നു “ അഭ്രമം തവൻറെ നാശനങ്ങൾക്കു കുറ ഞ്ഞുവകാശിന്നു വിധവയുടെ മുഖത്തിൽ എക്കരീകരി ചുവക്കാണ്ടു വീണാട്ടം ചേരാം തിളിച്ചു.

അവർ സാവധാനം തല ചോക്കി. സ്വാദ്ധ്യാദംഗമ തന്റെ കല്പിതമായ അഭ്രമം നേരുക്കും അപദിത്യ കാരണനിത്രപക്ഷൻറെ അനാഭരണയുക്തമായ നോട്ടേഷൻ ഭോട്ടു ക്ഷണാന്തരം ഇടത്തു.

“ഇപ്പോൾ എന്നമാത്രം ഒരു വാദിയും അവളുടെ നാവിൽ നിന്നും പുറത്തുവനു.

ധാത്രി പല്ലജന്മിക്കൊണ്ടും വീണാട്ടം ദാക്കുട്ടി ചുറ്റു പാട്ടം നോക്കി. അഭ്രമത്തിന്റെ ക്രമ്മയെനിയ ഉള്ളി കുറ അതിസൂക്ഷ്മായി ചാരോമുഖം തായും അനാസന്ധാനം വെള്ളു. ഇൻഡ്രാജിതുടെ മിഥാനതു മാത്രം അഭ്രമം അതി പരിഷ്മായി നോക്കി. അക്കാദാകട്ടെ അദ്ദേഹാട്ടം അതേ വിധത്തിൽതന്നെ നോക്കിയിട്ടും ഒറ്റനമ്പലംബിച്ചുതേ ഉള്ളി. എന്തെങ്കിലും പറവാൻ അയാൾ മുമ്പ് ഉദ്ദേശിച്ചി അന്വേഷകിൽ അതു “ ധാത്രിയുടെ അതിതീക്ഷ്ണമായ നോട്ടത്തിൽ ദാവിച്ചുപോയെന്നു പറസ്തായ കഴി ഞാബല്ലി.

ഇവിടെ നടന്ന സംഭവത്തെ ചുഡക്കി പ്രസ്താവിക്കാം.

എക്കേശം രണ്ട് കൊല്ലുത്തിനു മുമ്പും യൈശാധര എന്ന വിധവയും മകൾ ആനന്ദബല്ലിയുംകുടി സമീപത്തു വന്ന പാർപ്പിതമാണി. അവർ അതായിരുന്നുവെന്നും, എവി ചേനിന്നു വന്ന എന്നും ആക്കം നിശ്ചയമില്ല. മാതിജ്ഞപുര

അതിനും കൊച്ചാട്ടാരത്തിനും ഒലേയു സമീക്ഷയിൽ സമ്മാനിക്കാൻ കൂടിയുള്ള വിവിധതരമായ ഒരു ഘന്ത്രവും അതിരെ തൊട്ടുകൊണ്ടു വിശദമായി തോട്ടവും അവർ പിലയ്ക്കു വാങ്ങിയുണ്ടാണ്.

മകൾ ആനംവല്ലി അച്ചിരേണ എല്ലാവരുടെയും പ്രതിഭാജനമായി ഭവിച്ചു. ചതു കണ്ണൽവൻറെ ജാതകം നോക്കുന്നതു് നിഷ്ടപ്രയോജനമായതുകൊണ്ടു് അവളുടെ മുപ്പറുണ്ടെന്നുവിശദിപ്പിച്ചു. അതു മുകളിൽ തന്റെ വിവരങ്ങൾക്കുണ്ടു്. അതു മുകളിൽ തന്റെ വിവരങ്ങൾക്കുണ്ടു്. അതു മുകളിൽ തന്റെ വിവരങ്ങൾക്കുണ്ടു്. അതു മുകളിൽ തന്റെ വിവരങ്ങൾക്കുണ്ടു്. അതു മുകളിൽ തന്റെ വിവരങ്ങൾക്കുണ്ടു്.

“‘ശവക്കുട്ട്’ അതിരറ സ്റ്റൂഡം എന്നൊന്നതിന് ഒന്ന് കാണേണ്ണാൽ താമസമേ ഉള്ളി” എന്നായിരുന്ന ജന ആദി അവരെപ്പറ്റി സാധാരണ പാഠത്തുവന്നതു. എന്നാൽ ഈ മുണ്ടുംസയേയും “ഈ ചർ ആരായിരി കൊടുക്കി എവിടെനിന്ന് വന്നു?” എന്നോ “അവരെപ്പറ്റി വന്നും അറിവാൻ സാധിക്കാത്തതു” അത്രെതാഴീയിരിക്കുന്നു”

എന്നോ അരോ തൃജി അപവാധങ്ങളാൽ അവർ ചില പ്രോം അസ്ഥികരിച്ചിരുന്നു എന്ന് പായാതെ തന്മിലു.

അവരെ സാമ്പാദിച്ച് “വിചിത്രങ്ങളായ ചില അഭാവ മാനങ്ങളും ഇടയ്ക്കിടെ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. വിധവ യുടെ ദാനവത്രജീവിതം സുവമായിരുന്നില്ലെന്നും അവളുടെ ഒന്താവു് മല്ലപാനം ചെയ്തു് അകാലമരണം മുഖിച്ചു വെന്നും ആരു പാരുന്നതു കേടുവെന്നോ മറോ ചില കിംവക്കിടകൾ എങ്കിനേങ്കാ പൊക്കി. മുകളിനെ ആയാലും അവരുടെ ജനരാജന അടിയ്ക്കുടി വർഷിച്ചു തന്നെ വന്നു. അക്കിനെ ഇരിക്കു ഒരു ദിവസം..... ശേഷമുള്ളതു് ഒരു ദിവസാക്കമാണോ. എഴുതുമ്പോൾ കൈവിരച്ചു പോകുന്നു.

ആനദേശി ദിവസംതോടും അതിരാവിലെ താൻ മുച്ചപ്പട്ടിനു ചില സാധുസേവനക്കുമ്പോൾക്കായി നബ രാത്രിയിൽ സഖ്യരിച്ചുവന്നു. മുാതികാലങ്ങൾഞാം പോലും ഒരു ഗ്രൂപ്പമണി ഡോക്ടറലിലാണോ കഴിച്ചുവന്നതു്. മുാ ദയണാ ആ അവസ്ഥക്കുലെല്ലാം അവളോടുകൂടി കോട മുന്നായ ഒരു യുവാവും കാണുക പതിയാണോ.

മുട്ടവം 15-ാം രാത്രി യഞ്ചായരയ്ക്കു് ഒരു കമ്പി കിട്ടി. അവരുടെ ഒരു ഉറവിന്റെ ഗോവർഖനന്നഗര തനിൽ ആസന്നമുത്തുവായി കിടക്കുന്നവെന്നും മരിക്കുന്ന തിനു മുമ്പു് അവരെ കാണുന്നു് കലഞ്ഞലായി ആറുമി ക്കുന്നവെന്നും ആയിരുന്നു ഡാക്ടർ അയച്ച കമ്പിയുടെ സംരം, മഴ ധാരധാരങ്ങായി പെയ്ക്കുന്നു്. തണ്ട്രു് അതികരിക്കുന്നു. എങ്കിനെ പോകുന്നീ എങ്കിനെ പോകാതി രിക്കും? അപ്പും ആലോച്ചിച്ചതിന്റെ ശേഷം പോകാൻ തന്നെ തീർച്ചയാക്കി. ആനദേശിയേ മുണ്ടാളിനിയോടു കൂടി വീട്ടിൽ നിന്തിച്ചു് അവർ തന്മിലു പുറപ്പെട്ടു.

അന്നു് അവക്കു് ദേവരെ ഒരു അഹാക്കംത്രി പററി. ഒരു സ്ഥം
ഘയത്തിൽനിന്നു വരുത്തിയിരുന്ന അവക്കട പാഹകി
എന്തോ കലാരം ഉണ്ടാക്കി അതിരാവിലെ പൊയ്യു
ളഞ്ഞു.

അടക്ക ചിവ.സം റാവിലെ മുഖ്യാളിനി തേയിലയും
കോൺടു് നാൻറ കോച്ചുസപാമിനി കിടക്കുന്ന മരിയിലേ
ക്കു കോൺപിപ്പടി കയറിച്ചുന്നപ്പോൾ വാതിൽ ആണി
ചില്ലു. അവരു വാതിലിനു് ഉറക്കൈത്തട്ടിനോക്കി, ഒരു മര
പടിയും കേരഡപ്പാനില്ല. തേപനവർധയാക്കിട്ടു് അവരു ഉച്ച
ത്തിൽ നിലവിഴിച്ചിട്ടു്.

ആളുകൾ കാടിവനു് വാതിൽ വെട്ടിപ്പുംളില്ലു്. അ
ക്കത്തുക്കുന്നപ്പോൾ കണ്ണ കാഴ്ച എത്തു ദയാനകാം ആനന്ദ
വല്ലി ചത്രു മരവില്ലു് ശ്രദ്ധിക്കുന്നെന കിടക്കുന്ന; മരിയി
ലെ സാമാന്യങ്ങൾ അങ്ങളിൽക്കും വിതരി ഇട്ടിട്ടുണ്ടു്. പോ
ലീസ്റ്റുകാക്കു് ഉടന്നെന്ന അവർ അറിവു കൊടുത്തു. അവർ
വന്ന നോക്കിയപ്പോൾ ആനന്ദവല്ലിയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു
ചരടകോൺടു കുക്കിട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ആ ചരടിൽ
കീൽ പുരട്ടിയിട്ടുണ്ടും മാത്രമല്ല, വിശ്രദിമാതിരി മുന്നു
ഗ്രന്ഥികളിലും കാണുന്നുണ്ടു്. അതുരം കുക്കുകൾ ഇവിട്ടു
ഇലാങ്ങം ഇതിനുംപു ഇട്ടു കണ്ണിട്ടു ഇല്ല.

പിന്നിട്ടണ്ണായ അന്തേപ്പണ്ണങ്ങളെ വിവരിക്കേണ്ണ
ആവശ്യമില്ല. കററക്കാരെക്കെണ്ടപിടിക്കാൻ പോലീസ്റ്റു
കാക്കു് ഇത്തുവരെ സാധിച്ചിരിപ്പുന്ന മാത്രം പ്രസ്താവിക്കാം.
മകളിലഭ്യതേ നിലയിൽ അവളുടെ മരിയിലുള്ള കിളിവാ
തിലിയൽക്കുടി മലാതക്കാർ അക്കണ്ടു പ്രവേശിച്ച താണുന്ന
പ്രസ്തും. പക്ഷേ എങ്കിനെ അക്കണ്ടു കുടുന്നപ്പുന്നം, തിനി
യെ എങ്കിനെ പുറത്തിറക്കിയെന്നം, വണ്ണിതമായി
പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

എഴു ഉന്നിക്ക് ശരീരം കുഞ്ജപ്പാടി തണ്ടത്തു മറവിച്ചിരന്നു. അനുകൊള്ളുന്ന സംഭവം നടന്നിട്ടു കരണ്ടെ പങ്ങിം രണ്ട് മുന്ന് മണിക്രമവരകിലും കഴിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടു എന്നും പോലീസുകാർ ഉണ്ടിയ്ക്കു.

പ്രേതപരിശോധനാവസ്ഥത്തിൽ വെള്ളിപ്പെട്ട കമയുടെ തത്ത്വങ്ങൾ ഇരുന്നു. നുന്നു ഇതുമാത്രം വിസ്തൃതമായി തന്നെ നൂതനമായി ഒരു സംഭവം ഇതിനു മുമ്പായിട്ടുണ്ടോ എന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. യഞ്ചോധരയും മകൻകും നബ്ദിലെജ്ഞം ഒരു ദാതുവും ഇഷ്ടതായി കുട്ടിപ്പോലും ഇല്ല. ഇവിക്കുന്നതുനിന്നും ഒരു സാധനവും കൂളവോയിട്ടില്ലതാണും. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇരു തുരുത്തിനു പ്രേരകമായ ചേതാവികാരം എന്നതായിരിക്കാം? നുഡിയുള്ളവരായം വിദപസിക്കാതെ ചില വിചിത്രരക്ഷാഭ്യാസങ്ങളും അഞ്ചുമിഞ്ചം ചൊണ്ടിയതു സപാഭാവികമാണും. എന്നാൽ അവരെ വിദപസിയ്ക്കുന്നതു എന്നെന്തെങ്കിലും തീർച്ചപ്പെട്ടതുനിന്നുതെങ്കെന്നും?

യാംസൈ തയാറാകിയ അവസ്ഥത്തിൽ അതിതുണ്ടാക്കാനും തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ കിശുയിച്ചിരുന്നു ബാരിസ്റ്റർ ശഗിഡ്രൂഷണനാണും. ദ്വാന ദിവനായും തുക്കിംഡാവനായും മിതവാക്കായും അയാൾ കൈകെടുക്കുന്ന മേഖലും തുത്തുവച്ചും, ശിരസ്സിനെ മാസ്തിക്കൂലും താങ്കിക്കൊണ്ടു ചിന്തായിനന്നായി അവിടെ ഇരുന്നതെല്ലാം. തന്നോടു ചോടിക്കുന്ന ചോദ്യത്തിനും ഉത്തരം മാത്രം കൂട്ടിച്ചു പറയും. പ്രക്ഷേപണ എക്കാക്കുന്നതേണ്ട പ്രക്ഷേപണം അതു വാക്കുകൾ മാത്രമേ അയാൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതും. ഇതു അസാധാരണമാവം കണ്ടും അതുപരിപ്രകാരണനിത്രപകൾ അയാളുടെ അന്തര്ഗ്ഗതങ്ങളെ ചുറ്റാനു കിംഭാവുവരുണ്ടും കൂടിയുന്നതു മുകളിച്ചുനോക്കി.

“മിസ്സർ ഡാഡി ട്രഷ്റുന്നുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഇന്ത ഭാവം എന്ന് കുറഞ്ഞ പ്രതീക്ഷയും നേരേ വിഹരീതഭാവിരിക്കുന്നു. ഇന്ത സാധ്യതയുടെ മാണം നിങ്ങളുടെ എടുപ്പുകൾക്കു ലേണും ബുദ്ധിചൂടിട്ടില്ലോ അതുംവുംബിജൈ നിങ്ങളുടെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്? ”

“അതെ” എന്ന മാത്രംജായിങ്ങനു മരബടി.

“നിങ്ങരാക്കു് ഇന്ത സംഭവം മഹം ദിക്കുമായു് തോന്നനില്ലോ?”

“ഉണ്ടോ.”

“ഇതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങരാക്കു് ഒന്നും ചരവാനില്ലോ?”

“ഇല്ല.”

മാത്രമുള്ള നാലേറ്റും — അതായിരുന്നു. അയാളുടെ പേരു് — പരാജിതനർത്തി.

“ആകട്ട്, മറ്റൊരു വക്കും ഒന്നും ചരവാനില്ലോ?”

“എനിക്കു് ഒരു വാക്കു ചരവാനണ്ടോ” എന്നു് ബാഡി സ്റ്റൂഫും പെട്ടെന്നു് എഴുന്നേറ്റു് അല്ലോ. പത്രങ്ങൾമായ സ്പരശ തനിൽ പറഞ്ഞു. “ഇന്ത നടപടികൾക്കുംനിങ്ങരാക്കു പറയേണ്ടില്ലികം പറഞ്ഞതുറും അനവധിതമായ ചില ചുമ്പുകൾ ചെയ്യുതും താർജ്ജിയായില്ലോ”എനിക്കു തോന്നുന്നു.”

അക്കാമ്പേരു നതമായ ഇന്ത അല്ലിപ്പായതെ ഡാക്ടർ ലേണും വകു വച്ചില്ല.....

ഓവരേല്ലാവരും തെങ്ങവിലേക്കു് ഇരുങ്കിയപ്പോരു കാറ്റും വെയിലം എററു് നല്ല തൃക്കം വന്നിട്ടുണ്ടിവന്നു സദിശവത്തുന്നും അതു രോഗ ചുത്തു വലിച്ചു പുകവിട്ടു കൊണ്ടോ അവക്കു് അഭിമുഖമായി വന്നു. അയാൾ അവരിൽ ഓരോ തന്ത്രജ്ഞനും മുഖം പരിശോധിച്ചു നോക്കി. എല്ലാവരും കിടന്നപോരെന്നു കണ്ണപ്പോരും അയാൾ ചുമ്പു രസാന്തിൽ “മു്” എന്ന തുമ്പിക്കണ്ടോ എന്തോ ചിലതു പീരുച്ചിരുത്തു. ഒപ്പാട്ടുന്നു് അഡാളിക്കു ഗതിശ്വരഗം അല്ലോ

കൂട്ടകയും ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അക്കലേയുള്ള സന്തു ത്രിഞ്ച് പദ്ധതിയാഗത്തു് അന്തല്ലാനാഃചെയ്യുംചെയ്യു്

അന്ന വൈക്കമാറ്റത്തു് പോലീസുകാർ തങ്ങളിടെ കൈവരം വന്ന വെൻ്റിടത്താമും അറിവുകൾ അന്നസ ന്യാനം ചെയ്യു്. അന്നേഴിവശം തപാധ്യാനന്ദരിയായ അമരാവതിയിൽനിന്ന വന്നചേന്ന് രഹസ്യപ്പൂജയിസുകാ അട അഭിപ്രായങ്ങളെ അവൻ അവധാനണ്ടെന്നാടം ആര്യര തേനാടം ആഖിച്ചു. സ്ഥലത്തെ പോലീസുകാർ കൊണ്ടു വന്നതായ യുക്തികൾ എല്ലാം മുഴു അപസ്ഥപ്പക്കാം രം “അന്നംഭാവും” എന്നപറത്തു തള്ളിക്കൊള്ളുതു; എന്നാൽ തങ്ങളിടെ അഭിപ്രായത്തെ വെളിയുണ്ട് വിട്ടതുമില്ല. കററ ക്ഷാരനാരാധിന്നന്നാലും അതിനെ പ്രോക്കമായി എന്നേതാ നോ “അവശ്യം തണ്ടാഗിരിക്കേണം എന്ന വിഷയത്തിൽ മാത്രം രണ്ട് കൂട്ടകയും ഡേബിച്ചു.

ഒട്ടവിൽ പോലീസുകാർ തങ്ങളിടെ കൈവരം ഉള്ള തെളിവുകളിടെ ശകലങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേര്ത്തു് വച്ച നോക്കി. ആ രേഖകളെ താഴെ ചേർക്കാം.

1. ആ പെൻസക്ടിയെ തെക്കിക്കൊല്ലുന്നതിനു് ഉപദോഗിച്ചുതും മുന്ന കെട്ടക്കൊണ്ടുകൂടിയതും ആയ കീൽ പുരണം നീണ്ട ചരട്ടു്.

2. അവളുടെ ഭൂട്ടത്തിലെ ക്രയുടെ ദയവില്ലിൽ കണ്ണ പറ്റുമായ ദരിവു്.

3. കൊല നടത്തിയ അത്രിക്കൻറ അത്രതാവടമായ ചൊടി. മഴവെള്ളിം ലഭിച്ചപോങ്ങന്നതിനാണി തിരി യോടു ചേരുന്ന പണി കഴിച്ചിരിക്കുന്ന ചെറിയ ക്ഷലിക്കൻറ ഇരുണ്ടാഗത്തും ഇള്ള കമ്മായാ എല്ലാം ചൊടിച്ചുകളിൽന്നതിട്ടു് ആ ക്ഷലിൽ ചിത്രിച്ച മേല്പൂട്ടു കയറിയ ഘാതകൻ സുഖ്ത്രംമന്നയിരിക്കുന്നതുണ്ടാണെന്ന സംശയമുണ്ടാണോ?

வாக்காக்காதால் காலோ முதிரி மளைத்தன காலை பர என்று, அவர்கள் ஒருக்கிப்பாய்கள்தோடு ஸாயுத ஏது வளம் பூற்கும்பொன்ன வாலி ஆகொள்ளிரிகை, அவிடெக்கின் ஏழுக்கேற்றும் சூல் எம்மலை குறை யுவாவும் தங்கள் கை நூலாலும் தாலுவதில் கிடைக் குடாஞ்சூலை கெட்டுவிட்டுக்கிண. ஏத கோடேபேரத்தால் ஹாஜ்ஜுகிடியூஸ் அரிசாதை பூரபூஷ்டின் அதுத்தூப்பான் அதுகை கேட்டிரிக்கிடிலைப்பாளீ அதையும் விடப்பெறித்து.

“தாஜ்ஜித்தின்கீ குலங்கிபெயுதைக்” நாதாய அஷலின் ஹராயாயிடும் தங்கள் கண்ணில் கிடைக் குத்தான ஹா யூ வாவிகை, காப்பறு கொங்பாதகாமல்தான். குடிகிழிக்கை வரித் தாங்கிலும் காளமான் ஹா வாவைக்கிற், அவிடெ ஹாக்காவத்தாஞ்சுடு பேருபரிசீலாய்காங்கப்படிக்கூற கொக்கிக்கொள்கிற்கை அதுதான்னை ரீச்சுயாகும் பராயு மாவிக்கொலை.

ஏனால் அதாயிக்கை அதையுத்தான் பூச்சி. தீபு மாசு சூவுக்கை கேள்விடுவேஷோ அதுபடியைக்கூடிலோ, வொ வூரான்புத்தி அங்கூ பூந்தைப்பித்துவம் மத்தொனிய நுக்காக்கதி அத்துதாவம்மாளீ. அக்கிகென்கூஞ்சி அவர்களைக்கூடிய மத்தொவிக்காரல்வான்தெங்காங்போலும் அதையுத்தான் பெற்று காள்க்கிலை. ஏனால் வையிஸ்தேபாக்கத்திற்கிண விவிக்கத்தாயிரிக்கைவேரால் உஜ்ஜிலெங்குக்கி வெ ஆகிக்கை ஸந்தாபால் தாங்கை வெழியிழல்வாடு பூவயிக்கை பதிவாளாதானால்.

ஈழிழ்ச்சௌன் ஸுகிக்கித்தன் வழிரை கூற்றுஶேஷி உஜ்ஜிவளம் அது குறை யுவாவாளீ. ஏது கூற்றுத்திற்கு பூஷவரித்துவாலும் “அங்கேல்லாக்கத்திற்கு விரமிக்கக்” ஏன் ஸப்பாவால் அதையுக்கிலை. ஓரூபிசத்துயம் ஈழிழ்ச்சை வெழுப்புத்திற்குத்தெங்கை பிடிக்குடு, கட்டியாகிற

നാളുകൾ ഒരായും ക്രിച്ചുപോയി. കുടംബസ്പത്രതു മഴ വന്നു അനുഃയിന്നുപുട്ടണിക്കൽന്നു ദേശം പിതാധ്യം അവരുടെ അനുഗമനമായി. പലേഖാതിരി കൂദാശയും അന്തിരിക്ഷം ചില ദഹാശിനിക്കുന്നാതാട സർബാധങ്ങളും അതു കിളിം അധാരം ബാരിസ്റ്റുപദ, നോട്. അധാരാട്ടട ബഹു ബഹു ഗ്രേക്സമനുഭവ ചെറുതും, പ്രത്യുമ്പന മതിയും, യുക്തികൈരഞ്ഞവും, സദ്യാവരി ബാശങ്ങൾ മും ഏരുക്കാവിളിച്ചു. അഡാളും അച്ചിരണ്ണ സമലതെ വക്കിൽസംഘടനിര മുന്നാനിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ‘നവ ചെറുവനവും വന്ന നാരഭന്നാടു വളുതന’ പുത്രികളായ അന്തരുംതരാവ മാതൃജനങ്ങളും തങ്ങളിടെ പുത്രി മാക്കി എറാവും അറാത്രുചനായ വരൻ അജാരതവന്ന എന്ന നിശ്ചയിച്ചു. പക്ഷേ അവരുടെ വാദംപ്രാഥവന കരി എല്ലാം കണ്ണിട്ടു, സപ്രതകാലിൽ നില്ലാൻ രക്തിയു സ്ഥാക്കന്നതുവരെ താൻ വിവാഹവെന്നുതനിൽ കുടജ്ഞകയി ക്ലോജി നിശ്ചയത്തിൽ നിന്നും അഭ്യേഷം ലേശം വൃത്തി ചെലിച്ചില്ല. എന്നാൽ അങ്ങളിനെ ഒരു നില നമ്മടട പാരിസ്റ്റരു സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നാളും അന്തിമുറംഭാണ്ണനു പ്രതിനിശിഷ്ടം എന്നപോലെ വലിച്ചുവന്ന ക്ഷേമികളിൽ നിന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

അങ്ങളിനെ തുരിക്കു അഭ്യേഷം നമ്മടട അനുഭവവ പ്ലിഡു യാദുകൾക്കും കണ്ടുണ്ടി. അതിനോടുകൂടി വിവാഹസംബന്ധമായി അഭ്യേഷം ചെയ്തുവെച്ചിരുന്ന നിശ്ചയവും ജനയിന്ത്യികളിടെ പ്രത്യാശകളോടൊപ്പം തെറിച്ചുപോയി. അവരുടെ സമ്മതമുള്ളപക്ഷം എന്നും അവരുടെ നിബന്ധന വിവാഹംചെയ്യുമെന്നും അഭ്യേഷം ഉറച്ചുകഴിത്തു,

.....
.....

അപ്പാട്ടികളിൽ. അദ്ദേഹം ശരൂയിൽനിന്ന് എഴുന്നാറും മുറിയിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാസ്ഥം ആശങ്കാസ്ഥം നടന്നതുക്കണി.

“എവ്വേ എന്തും എന്ന് എത്തിന ഇത്തരം അവലോകനം ചെയ്യുമോയും? ഹാ ജഗദ്ദിശപേരാ എന്തിനും? — എന്തിനായി ഇത്തവിധാ പ്രവർത്തിച്ചു?” എന്ന് അദ്ദേഹം ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു.

ക്ഷേത്രത്തിന്റെത്തരം വീണ്ടിം അദ്ദേഹം മെമ്പനമവലം ബിച്ചു; വിരുദ്ധകൾക്കൊണ്ട് തന്റെ സമീചിത്തം നയനപുട്ടങ്ങളും അടഞ്ഞി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലക്കും പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരു ദൃശ്യം ഉണ്ടായി. ഫാലപ്രശ്നം ശാരൂതു തീരു ചെയ്തെന്നും തുച്ഛമായും ഒത്താനി. അദ്ദേഹം വൈഗ്രാഹിക അവിഭാഗിനിന്ന് അടുത്ത മറിയിലേക്ക് കടന്നു. ചട്ടമുട്ടു ഇട്ടവച്ചി തന്നെ ഒരു ഫക്താധികം ഭിത്തിയിൽ തുക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം രണ്ടു ഏകാക്കാണ്ടിം സാധ്യാനം, ആ പട്ടമെടുത്തു് വെളിച്ചുത്തിൽ പിടിച്ചു. അതിനിന്നിനും രണ്ടു ക്ലൈക്കും നിന്നിനേഷ്ടം തന്റെ നഘനക്കുള്ളിലെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ആക്കൗണ്ടിക്കായി വ്യാഖ്യാനിക്കിയിൽ അക്കാദിച്ച ഒരു അതു വൈഗ്രാഹിന വശംവേദനായിട്ടു് അദ്ദേഹം ആ പട്ടത്തെ അര നേകം പ്രാവശ്യം ചുംബിച്ചു; ഒന്നു രണ്ടു ക്ലൈക്കുണ്ടാക്കാൻ അതിനേക്കും വീണാം.

രണ്ടു ത്രിശ്രീജനങ്ങൾ ഉണ്ടാം ഭൂക്കലിംഗം മുഖംവേദനത്താട്ടുടി പറപ്പും തുടിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“നാം ഈനി എന്താണു ചേരുംതു്? ” എന്ന് ഒരായി ചോദിച്ചു.

രണ്ടാമുണ്ട് കാരണത്തുക്കുള്ളി. അതാരാക്കു് അജ്ഞാക്ഷ്യം ഓ നിമിത്തം മരപടി പറവാൻ സാധിച്ചില്ല.

മനാമ് — “അങ്ങോ” പറഞ്ഞതു കെട്ടിപ്പേരുകൾ “
 ഇപ്പോൾ അനു ചെയ്തിരുന്നു കുടക്കണം. സ്വന്തരാ ദിവസിന്റെ ഒരു
 തതിന് കൈയ്യും കണ്ണാട്ടിലു് — ‘ഒരുവീഴു! തൊൻ എന്തി
 നു് അങ്ങനെ ചെയ്തു’ എന്നാലു ശാഭ്രഹമാ പറഞ്ഞതു? ?
 കുയക്കാം! നമ്മുകൾ പോലീസിൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ അറിവ്
 കൊടുക്കണം.”

രാജാമൻ — “ഒരിക്കലും ചാടില്ല. ഉണ്ട് ചോറിനു്
 ഇങ്ങനെയായാണോ തുരു കാണിക്കാംതു? ” കുള്ളുകുളിത്തേരു്
 രണ്ടുപേരും വിളിക്കണ്ടു് ഇരക്കം തുടങ്ങി.

അല്ലുറയം 2.

— പുസ്തക —

മുല്ലേ വെടി

മാധ്യിഷപുരത്തിലെ വനിതാരന്നങ്ങളിൽ വെള്ളു്
 നടന്നായകം ഭാഗീരമിയാണെന്നു എന്നും സമർപ്പിക്കാം.

ഈ കുമാ ആരംഭിക്കണ കാലത്തു് ഈ നബം തുപ്പ
 വത്തികളുായ തരണികളിടെ ഒരു സംക്ഷാരം നാശിച്ചു
 എന്നുള്ള റററ സംഗതി ആലോച്ചിച്ചാൽ ഭാഗീരമിയുടെ
 ലാഭാന്വരത്തിനേക്കണ്ടിന്റെ ഒരു ചുരുക്കം ദിവസം വായ
 നക്കാക്കണാകും.

ജീവിതത്തെ സർവ്വവസ്ഥലുമാക്കണമെന്ന മാത്രമാണ്
 ഡിക്കന്നു അവളുടെ ദുഃഖത്തം. ആ ദുഃഖത്തം എഴുള്ളാളു് തന്ന
 റററതെ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതിനു് അവരുടെ
 സാധിക്കുന്നും ചെയ്തു. എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായെങ്കിലും സാധിച്ചു
 കൊടുക്കണാ വിഷയത്തിൽ സർവ്വഭാജാഗ്രൂക്കനായിരുന്നു.

എല്ലാം തുവരു നല്കി വസ്തുങ്ങൾ ധരിച്ചും വി
വയ്യെറിയ അതിരണ്ടുക്കുറ അബ്ദിന്തനും നടക്കുന്നതു് കാണം
മാനായിരുന്നു അയാളുടെ അത്രഗുഹം. ആ കെന്ത്രത്തിൽ
പുരിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഭാഗിരമ്പി ടെക്കം ഉദാസീനയം
യിരുന്നില്ലതാണ്. എന്നാൽ സപ്രത്യുമായു് നടക്കുന്ന
സ്ഥിരജീവക്കുള്ള ഭംഗംപും പിറ്റുടങ്കക്കു സാധ്യാരണ
മാശനക്കിലും ഭാഗിരമ്പിയുടെ വാരിത്രുത്തപ്പററി ഒരു
ക്രിയേപ്പാലും രംജിച്ചരു വിവരീതമായു് പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മാധ്യമപുരം ‘രാമണീയക്കത്തിൻ ഡാമം’ അതിരു
ക്കിലും മഴക്കാലത്തു് അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു വളരെ
പ്രകാശമാണ്. പക്ഷേ, അവിടെയുള്ള ചില സുവലാല
സമാർ ഇതു പ്രഭേദത്തെ ‘ബുദ്ധക്കുടം തുമ’ എന്നു്
അധിക്ക്ഷേപിക്കുന്നതു വാസ്തവമാബന്നും തോന്നുന്നില്ല.
കടക്കത്തീരുത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഇത്തരം ചെറു നഗരങ്ങ
ഒരു റാറത്തും ചെയ്താൽ അവയിലെന്നിനെക്കൊള്ളി
ശ്വാസിത്തെ അംഗത്വക്കിൾക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നക്കുമ്പോൾ സത്പ
ആശക്കമെന്നു പറഞ്ഞാറുന്നതല്ല.

വർഷമാരംഭിച്ചാൽ പിന്നൊന്നു ശ്വാസിത്തെ പ്രധാന
വിശേഷങ്ങൾ ചീട്ടുകളി, മരുരംഗം മുതലായവയാണ്. ചിലപ്പോൾ സൗംഘ്യാർദ്ദേശ സമേഖനങ്ങളും ഉണ്ടാവാ
ണ്ടെ. ഈ നഗരത്തിലെ മുഖ്യക്കുട്ടു് അയക്കുന്നാട്
കളിലെ സൗംഘ്യാർദ്ദേശ അംഗങ്ങൾക്കു് സ്വന്തമായു്
കുറെ കുട്ടിലാണ്. അതുനും അവയുടെ ഏതു
ത്തിനും ശ്വാസിക്കും പികാസം സില്പിച്ചിട്ടുണ്ടെ. സ്ക്രീ
സ്പാതലത്തെ താങ്കോന്തിന്തിനും പത്രായമായു്
വ്യാവ്യാമിക്കുന്ന യാമാസമിതിക്കുമായെ കുറ്റുക്കതിക്കുള്ള
വാധിക്കുന്നതിനു് അവരെ ഹാധിഷ്ഠാനത്തിൽ ഒരു ആ
വയ്ക്കും കൈംബരാട്ടിപ്പായും ഇതി, മുഖ്യമിതിക്കുള്ള അവിശ്വ

മാജിക്കിട്ടു നോക്കിയാൽ പ്രോല്പം കൊണ്ടെമ്മനു തോന്നു നില്ല.

ഭാഗീരമിയുടെ സദ്ധാർഖസേമമുന്നങ്ങളിൽ പക്ഷം കൊള്ളാൻ സാധിക്കാതവർ ശാഖക്കുടെ ഒഴംഗംലാഗ്രത്തു ചുവിക്കുതെന്നു ചെയ്യുന്നും. ഈ മാതിരി യോഗങ്ങളിൽ പുരുഷനും മന്ദിരി ക്ഷേമിക്കുന്നതു് ഒരു വലിയ കറവായു് അന്നാട്ടകാർ ഗണിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ഭാഗീരമി അവരെ ക്ഷേമിക്കുക പതിവില്ല. ഭാഗീരമിയുടെ സ്ഥാപാംക വുദം അബവലുാവർത്തിൽപ്പെട്ടവർ മാത്രംജീവി.

കൂട്ടകമാസാവസ്ഥന്തെയിൽ ഇതുപോലൊരു യോഗം നടന്നു. ആ അവസരത്തിലെ പ്രധാന സംഭാഷണവിഷയമായു് വമ്മത്തെന്നു് ലക്ഷ്മീവിലാസത്തിലെ കൊലങ്കേസ്യായിരുന്നു. അതിനു വിശ്വേഷകാരണവും ഉണ്ടാവി. ആ സംഭാഷണ നടന്നു് രംഗത്തുകൂടം യശോധര വിട്ടവിട്ടു് എവിടെയോ പോകി. എങ്കാട്ടു പോയെന്നും എത്രനാടു കഴിതെന്നു് തിരിച്ചുവരുത്തേണ്ടും ആക്കം അറി വുണ്ടായിരുന്നില്ല. വീടു് അടച്ചുചുട്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊല ക്ഷേസ്യിനെപ്പറിയും സൗത്തിപ്പോലും ജനങ്ങളുടെ മന സ്ഥിതി മാത്രതുടങ്കി. അങ്ങിനെ ഇരിക്കു, അവരെ പ്പററി ഒരു തൃതി എത്രവിധത്തിലേം പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ ഇന്നുലെ യഥാധരയെപ്പറി ഒരു വിശ്വേഷ വത്തമാനം കേളു” എന്നു പല കാഞ്ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞ ക്രമത്തിൽ താര പറഞ്ഞു.

അവരും ഇങ്ങനിരത്തിൽ, അതിനുപരിവര്ത്തിയെന്നോ വിശ്വചർച്ചയെന്നോ പറഞ്ഞാൽ പാടില്ലാത്തവിധം, ഇടത്തെ തതിലും ഒരു ബാലികകയായിരുന്നു.

“അവൻ ഇന്തി തിരിച്ചു വരുന്നില്ലെന്നും വീടു വിൽ കാശൻ ചെണ്ടുവന്നും ഉക്കു്”

“ଆରୋ—କୀ ଏହିପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହୁଅ ପରିମାଣଂ କେତ୍କିଲୁଛୁ?”

“ଜୁଗାଳେ ରାତ୍ରି. ହୁକି ଆ ବୀକ୍ରିକୁ ତାମବିକୀଳି ସାଧିକାରୀଙ୍କର ବିଚାରିତ୍ସ୍ଵାକ୍ଷିରିକାଂ. ଏହିକଷ୍ଟାଙ୍କିରୁ ଏହିକଷ୍ଟାଙ୍କିରୁ ଏହିକଷ୍ଟାଙ୍କିରୁ.”

“କୀଣୋଟି ଅତୁଳ ପରିତ୍ୱାରୁ?” ଏହାର ଭାଗୀରଥି ହୋଇଥିଲା.

“ଅନ୍ତରୁ ତୋରୁ ପରିଯୁକ୍ତିଲ୍ଲୁ. ପରିଯୁକ୍ତାରୁ କାଳ୍ପନିକୁ ପଢ଼ିଲୁଂ ସଂଶେଷିଥିଲୁ. କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଶେଷଂ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ପରିତ୍ୱାରୁ.

“ପରିଯୁକ୍ତାରୁ ରାତିରେଲ୍ଲିଗାରୁଛିଲୁ. ପରିଯୁକ୍ତାରୁ କୀ ପାରିବୁବୋକରେ କୋଣାରୁଛିଲୁ.”

ବୀକ୍ରିଙ୍କିରୁ ଭାଗୀରଥି ତଥା ପରିତ୍ୱାରୁରୁକ୍ତିକୁ.

“ଯେବେଳା କୀ ବୁଲିନ୍ଦୁକ୍ରିକ୍ଟ କାନ୍ତିଲ୍ଲୁ. ପରିତ୍ୱାରୁରୁ ମେଳାରୁ ଏହିକଷ୍ଟା ଅବିଧାରୀ. ବାସନ୍ତି ତଥା.”

ତାରଯୁକ୍ତ କୋଟିତଥାରୁ ସତ୍ୱରୁ ବେଳିପ୍ରକଟିତୋଯି.

“କିମ୍ବାରୁ ଉତ୍ସବିତ୍ତରିତେ ଯମିତିକଷ୍ଟ ଦେଖନ୍ତି କିମ୍ବା ପରିଯୁକ୍ତାରୁ କାନ୍ତିଲ୍ଲୁରୁରୁ ଏହିକଷ୍ଟା ଅଭିପ୍ରାୟମିଲ୍ଲୁ.”

“ଏହିକିଲୁ, କେରାଂ କାନ୍ତିକାଣ୍ଡ ବିରୋଧ ନିଲ୍ଲୁଲ୍ଲୋହୁ?”

“ଯଦେଶାଯାରୁରୁ କାପକିକରେ ନୃକ୍ଷିକାଣ୍ଡରେତ୍ରୁ.”

“ନୃକ୍ଷିକରେ କାଣ୍ଡରୁକୁ? ଅତିରିକ୍ତ କାଣ୍ଡରୁକୁ?”

“ପୋଲିନ୍‌ପକାରୁ; ଅଲ୍ଲାତାରୁକୁ?”

ଏହିଲ୍ଲାବଜଂ କୀଟ୍‌ଲ୍ଲୁଙ୍କ ବାହିରିକାଳି ଭାଗୀରଥି ଅତିଂଶ୍ରୀ କାଣ୍ଡରୁକୁ. ଆଶାଯାରେ ଗେତ୍ରରବନ୍ଧିତ ଏହି ସଂଗତିଯାତ୍ରକାଣ୍ଡରୁ” ଅତିରି ମିଳିଲ୍ଲୁ. ଏହିଲ୍ଲାବଜଂ ସତ୍ୱରୁରୁ କେତ୍କିବାରୁକାଣ୍ଡରୁକାଣ୍ଡରୁ.

“ଆରୋ—କୀ ହୁବିର ହୁତଗରୁ” ଅବଧି ପରିତ୍ୱାରୁ ତଥାରୁ ସବିନ୍ଦ୍ରିୟରୁ କେତ୍କିପ୍ରିଣ୍ଟିଲ୍ଲୁ. ଏହାରୁ

സംഖ്യയിലും തൊന്തരാളിയിലും തൊന്തരിൽ ഒരു വാസ്തവികമായ വിത്തും വിത്തുകൾക്കില്ലെന്ന ഒന്നരേതു പറഞ്ഞേണ്ടിക്കാം. എങ്കിലും അവളുടെ കമ്മകൾ ചിലപ്പോൾ.... ”

“എത്രക്കുറെ തൊന്തർ പറയാം. ഇന്നുലെ വൈക്കിന രത്രു് തൊന്തർ വാസന്തിയെക്കണ്ടു. അവർ ഒരു രധമ്പുരം പറയാൻശേഷം പറഞ്ഞു” എന്ന ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു പോയി. യഞ്ചായരയെപ്പറ്റി ചില വിവരങ്ങൾ അവ ഒളിച്ചു് അതോടു പറഞ്ഞുപോയുംി”

“അതും അതരാണെന്നു അവരും പറഞ്ഞെന്നു? അതു് അതുപ്രേമ കേരിക്കെട്ട്” എന്ന് ഇടയ്ക്കു് അതോടു ചൊലിച്ചു.

“അതു് അവരും തീർച്ചയായും പറഞ്ഞുകാണുക യില്ല. അപ്പോരും കളളി പുറത്താകയില്ലോ? അതു അതുവരും തൊന്തർ കണ്ണുപിടിച്ചുകൊള്ളും. ഒമ്പാം സ്ത്രീ കേരിക്കെട്ട്” എന്ന ഓഗീരമി അഭിപ്രായമുറപ്പിട്ടു.

താര—“എന്നുവെള്ളിയെ കൊന്നതു് അതുവനോ് യഞ്ചായരയ്ക്കു് അറിയാലെത്തു്!”

ഓഗീ—“അതു് ദരിക്കലും വാസ്തവമായിരിക്കയില്ലോ.”

“എന്നുതന്നെ തൊന്തർ അതു കേടപ്പോരും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ വാസന്തിയുടെ അഭിപ്രായം ഒന്നരേ മറിച്ചാണോ. അവളേം പറഞ്ഞ മനഷ്യരുംോ ആ വിജയത്തിൽ വിത്തപാസാർമഹായ തെളിവു കിട്ടിട്ടണെന്നോ” അവരും ഒപ്പമാം ചെയ്യുന്നു. യഞ്ചായര എങ്ങനും മറയ്ക്കുന്നുണ്ടതു്!”

“തനിക്കു അറിവില്ലാത്ത കാഞ്ഞുത്ത അവർ എങ്കിലും കൊയ്യാണും മറയ്ക്കുകി. ഒമ്പാംസ്ത്രി കേരിക്കെട്ട്. അപ്പോരും നിശ്ചയിക്കാം.”

അതുവെള്ളിയുടെ മരണത്തെ സംഖ്യയിലു് യഞ്ചായരയ്ക്കു് ചില സംഗതികൾ അറിയാമെന്നോ പോലീസുക്കാർക്കു് ഓഗീവു കിട്ടിട്ടണെന്നോ, അതിനാൽ അദ്ദേഹം

നൃപതിക്കുളം അവർ സുക്ഷിച്ചു വാങ്ങണമെന്നും, അബിട്ട്
മുന്നു കിന്നായെന്ന അരിവെപ്പുകാരി അതിനെന്നപ്പറ്റാറി വില
തെള്ളം വെള്ളിപ്പെട്ടു എടിക്കഴിഞ്ഞുവന്നും മറചഭാസം
വാസനതി പാശ്ചാത്യ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

“വൈപ്പുകാരി അരുക്കാൻ ‘അരിവുംകാട്ടത്താൽ’? പോ
ലീസുകാരേക്കാ?”

“അതുണ്ടിക്കാം. അതിനുപരിശേഷ യണ്ണാധരയുടെ
തൈ ബന്ധു സുഖക്കെട്ടുനിമിത്തം മരിച്ചുവോശുന്ന കേട്ടി
ബ്ലേഡ് അതും കൂടിവാണതു. ഒരു പൊതുജീവിയും അബിട്ട്
നിന്നും പോക്കും. അഡിനും അഡിവും അഡിവെപ്പുകാരിയേ
തജ്ഞിക്കുണ്ടത്തും അടുന്നവല്ലിയെ മുന്നാളിന്ത്യാടക്കുടി
തനിച്ച വീട്ടിൽ താഴനിപ്പിച്ചതും ഏല്ലാം സംശയാല്പു
മായിരിക്കുന്നവോലും പ്രത്യേകിരോധനാസമയത്തും അ
വക്ഷംവായിയെന്ന ഭാവം മുഴുവൻ സംശയത്തെ ബഹുപ്രേരിത
നൗക്കിയായിരുന്നുവെന്നും അവരും പറയുന്നു.

“എത്രയുണ്ടുള്ളും?”

“അവരിക്ക്” അടുപ്പുകാലിക്കുത്ത യണ്ണാധരയേ-സംബന്ധിച്ചു
നല്ലു അഡിപ്പായം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലതു. പിന്നീടും
മറദിളിവക്ക് അബിട്ട് പിണ്ണാന്തരുപോലെ തനിക്കും
പിണ്ണാന്തരുപോലും.”

“മറദിളിവക്ക്” എന്തു പിണ്ണാന്തരും?”

“അവയ ജാടകളാൽ മയ്ക്കിപ്പോരുത്തെന്നുണ്ട് ‘അവരി
സുവിള്ളിച്ചതും.’”

“അല്ലാതെ കന്നു പിണ്ണാന്തില്ലെങ്കാണി?”

“എത്രോടും മുക്കുമുഖം മിണ്ണിപ്പോക്കുത്തെന്നും അവരും
നിർബന്ധപൂർണ്ണം പറഞ്ഞതും.”

“എന്നിക്ക് ഇതു” ഒരു ദാരവിജ്ഞമോപംലെ അംഗൻ സം. അമാസിയാതെ മുട്ടിൽക്കു കിംവണ്ണത്തിൽ ചുറ്റെപ്പു ടാതിരികയില്ല. അദ്ദേഹം ഇല്ല നബ്രക്കാങ്ങാട് സാഖയ്യും.”

ഭാഗീംമിഡി സംശാന്ത്രത്തിലെ കം ഉയംഘണ്ടു. സപയമേ അവരും വില്പാസവതിയാണും. അവളുടെ ഒരിം ക്രതിനും ഓംഗരാജപ്പത്ര പരമ്പരാന്തരായ സന്നിധിയും തന്മാലുണ്ണായിട്ടുള്ള മെച്ചും ഒന്നു പ്രത്യേകം തന്നെ. “തങ്ക ക്രൈസ്തവിനും സംക്ഷാരനിനും കല്പനയും” അവളുടെ പുഞ്ചമനിയും, കാരോടിടങ്ങു കൂവണാരവും സജീവങ്ങൾളായ നോട്ടജപ്പത്രം കാണാൽ “അംഗീതിമല്ലതിനേവല്ലയം” എന്നും ഏവനും സമർത്ഥിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ പ്രതിഭവേഡിയുടെ സമഗ്രമായ അന്തരുക്കത്തിനും പാത്രീഭവിച്ച ഇതു വരനിനാരണ്യം ആത്മരണ്ണാചി ബാഖ്യദാപകരണങ്ങൾ ഒരു തേടിപ്പോക്കനായും പുഞ്ചലാക്കത്തെ ഇല്ലെന്നും അതു വല്ലും തുള്ളിക്കൊന്നതിനും തന്നിക്ക് എത്രതുണ്ടും ശക്തിയും എന്നും അറിയാതെത്തുകൊണ്ണാക്കിരിക്കുംഡോ? പുഞ്ചവർഗ്ഗത്തിൽ അവളുടെ അപലാവസ്ഥയുടെതെ കൊണ്ണാടാതു ആത്മം ഉണ്ണാതിക്കൊണ്ടില്ല. അല്ലോ ദേയത്തുമാക്കാതിരുന്നു ക്രിയ അവരിൽ അധികപ്പെടുത്തുവും പ്രശ്നയചരവരംരായി അവളുടെ പിന്നാലെ നടക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങിൽ നെ ചെഞ്ഞാതിക്കൊണ്ടും ആ പുഞ്ചമാരകത ഭാഗ്യവിശദിഷ്ടം എന്നു പറയേണ്ടു. എത്രക്കാണെന്നാൽ അംവരിലാശര ക്രിയം പ്രശ്നയപ്പാത്മനാദ്യോധനയ്ക്കി അവളുടെ അട്ടക്കയ്ക്കു ചെന്നിയുന്നവകിൽ ഒരണ്ടുപയുന്നു. സുരിക്കത്തെക്കു ചുന്നും തുറമായയിക്കാരമേറ്റു ഭഗോത്സാധ്യരായ “മടങ്ങുണ്ടിവ അമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവരും വകുശിലേശേ വിനയാണി മാനിയോ ആയിരുന്നില്ല താനും. സുരിക്കങ്ങളുടെ നേരു തന്മം ഒന്നു മാറ്റുമെ അവരിൽ കൂടാൻമിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

സുജനങ്ങളിൽ പ്രായേണ എല്ലാവരം അവക്കു സ്തു തിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ മുഖ്യസകരങ്ങൾ സഹി ശേഷം വിഷദിവിച്ചതു് അവളുടെ വർഗ്ഗികരണംകൂടിയാണു്. “അധികാരം കുറേ കവിതയുപോയി.” “തീരെ ദയയില്ല” “അലങ്കാരത്തും കലാരത്തും കിമ്പുനങ്ങളായ ചില ഭാഷകളിലും അവൻ അതുരോധിക്കാ തിരുന്നില്ല.

താരധാരിതനും അവളുടെ ആള്ളം തിരുത്തിയും. ശാഖർ രണ്ടു പേരും ഒരുമിച്ചു നടക്കു. അതുകൊണ്ട് “മരാളു വക്ക്” അര സൂര്യ ദൈം ഉന്നായതുമില്ല. തങ്ങളുടെ രാജാവാ ദോഷിക്കാ ദിനങ്ങിനു് ഒരു താഴീരു പ്രശ്നരു ബന്ധുഭാനത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുത്താൽ അതിനെപ്പറ്റി പ്രാഥിഷ്യിക്കുന്ന തിനു് പ്രജാവർദ്ദ്ധനതിൽപ്പെട്ടവക്കു് അവകാശമുണ്ടോ?

യഞ്ചായരജൈപ്പററിയും സംഭാഷണം കൂടു നേര തേക്കക്കുടി നീണ്ടുന്നിനും. “ആ കരിന്മുച്ച പരഞ്ഞതും ആരു വിച്ചപാസിക്കു്?” എന്ന ചിലർ ഹാസനിരൈ ശാഖി ക്ഷേപിച്ചു. അവളുടെ ഭാഗം പിടിച്ച വാദിക്കുന്നതിനു് ദീരു രണ്ടു പേരുണ്ടായില്ലെന്നില്ല. “യഞ്ചായര നല്ല മുട്ട തിന്തിൽ അരുണാനും ഭൂമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തങ്ങൾക്കു്” അതു മിച്ചാണവായും അകറണന്നതിനും വാസന്തിയുടെ വാക്കുക കൂടും സധാരിച്ചതു്” എന്നമാത്രമാകിയിരുന്നു മും മുന്നു കിഷ്മാരുടെ വാദം. ഏതായായാലും ചോരബല്ലുടു നിബുദ്ധം വിധവയിൽ കേരളീകരിച്ചതായ മും കൂടുന്നുകൂടി അവ മും മും കണ്ണിട്ടില്ലാത്ത പലു ഭാഷക്കുന്നിക്കുന്നും വെള്ളിപ്പുട്ടതിനും തോന്നി. എവരന്നാമസിയാതെ മും കിംവദന്തി കാട്ടുതീപോലെ പറന്നു. അവരു വിച്ചപാസിക്കാതുവൻ മുമ്പും വിച്ചപാസിച്ചുരുംഞ്ഞി. നന്നാ നന്നാനും മരുംനും ഏന്ന മട്ടിൽ പല കമ്പക്കിളം മുത്തു താഴി മിച്ചു വിളന്നു താഴുവനു.

“ആനന്ദവല്ലിജോട്” അവരു കലാർത്ഥിക്കി. ആ
പാദം പിന്നിട്ട് ആശാഖം മിണ്ടിട്ടേണ്ടി. അശോധര മക
ഛോട്ട് ഒഴിവിൽ പറഞ്ഞെങ്കിലും വിചൗഖ്യം പോലെ
പൊടിപ്പാത്തപിയം എന്നു കരമായിരുന്നു. “ഈ ചുരുക്കനു മരുന്മായ
മംപോലെ സാരാനു ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞതുടങ്ങി.

“അവർ എന്തിനെപ്പറാറി കലമിച്ചു? എന്നും ആൻറെ
കിലംഗ ചാടി ചൂഡി അപ്പേക്ഷപ്പറാറി അമ്മിൽ സംഭാഷണമു
ണ്ടായതായി അരിവെള്ളു കാരി എവിടെവെച്ചും ഒരാളോട്
സപകാത്മായി പറഞ്ഞതും ആരാ കേട്ടതായി ഒരു വി
ശപാസനാഗ്രഹായ വഴിക്കും അരീവു കിട്ടിയിരിക്കുന്നതി
നാൽ അപ്പേക്ഷനു സംബന്ധിച്ചായിരിക്കാം കലമായണം
അതു” എന്നു മാത്രമായിരിക്കും മറയെടി.

“യശോധര വിധവയായിരുന്നില്ലോ? പിന്നെ അപ്പേ
ക്ഷപ്പറാറി സംഭാഷണമുണ്ടാവാനിടയില്ലേല്ലോ?”

“ശാഖക്കിനെ അല്ല. ‘എൻറെ അപ്പേക്ഷ’ എന്നും ആ
പാവം പറയുന്നതും ഇതു ചെവികൊണ്ടാണു” കേട്ടതും.
കിങ്കോളം അറിയെതിട്ടില്ലാത്ത പല കാഞ്ഞങ്ങളും ഇതി
ലുണ്ട്” എന്നും അവരു അവിടെവെച്ചും ഉറപ്പിച്ചു പറ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു; പോരെ...ഇതിൽചുരും വേരെ എല്ലു തെ
ളിവു യേണം;.....

കരച്ചുകഴിഞ്ഞും ഒരാവല്ലംനന്നഗരാതിയില്ലാണെന്നു
നു തോന്നുനു വാസന്തി ഒരു രഹസ്യം കണ്ടുപിടിച്ചു യാശോ
ധരയും കമ്പിച്ചടിച്ചതും. ഡാക്കുചര കണ്ടുപിടിക്കാൻ പോ
വിനുകാൻ എത്രതനെന്ന ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിച്ചില്ലതെ.

“കമ്പിഞ്ഞു കണ്ടു” എന്നു വാസന്തി ജയിച്ചു ഓവ
അതിൽ തെൻറു മുട്ടകാരിയോട് പോലിച്ചു. “അതൊന്നു
കുറഞ്ഞതുട്ടി മുണ്ടായിനി കണ്ടില്ലെന്നു” അവരും പറഞ്ഞു;
മുന്നാൻ ഇന്നാണു” അവയോട് ചൊണ്ടിച്ചതും.

“ଶବ୍ଦ ହୁଅନ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ମୀବିଲାସତ୍ରଣେଣା? ଏଣୁ
ବାସଗତିଯବତମିତ୍ରଂ ଆନ୍ତରତନେତାନ୍ତକ୍ରି ଚୋଳିଥୁ. ବିଟ୍
ଆନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରିତିରିକଣ୍ୟାବେଳୀଙ୍କ” ତାଙ୍କ ବିଚାରିଥୁଥୁ.”

“କା-ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ରୁତନେ. ତାଙ୍କ କି ବେଢିପେଟିଥୁତା
ଲା. ଦୁଃଖାଲ୍ଲିଗି ଏଣୋନ୍ତ ପରିଣତତଥ୍ବ. ତୋଟକୋରେଳେନ୍ଦ୍ର
ଲାଞ୍ଛ କେନ୍ଦ୍ର- ଅଧ୍ୟାତ୍ମାଙ୍କ” ଏଣୋନ୍ତ ପରିଣତରୁ”. ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ବିଲାସଂ ଘୂର୍ଣ୍ଣି ହୁଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରିତିରିକଣ୍ୟାବେଳୀ. ଦୁଃଖାଲ୍ଲିଗି ହୁଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରି
ଏବିକଟାବେଳୀନ୍ତକ୍ରି ଏକିକିଛୁ” ନିଶ୍ଚରମିଲ୍ଲୁ. ପରେକ୍ଷ
ଶବ୍ଦ ଯଶୋଯାନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରିତକ୍ରି ପୋତିରିକାଙ୍କ.”

“କୋଣିତ୍ତାଂ—(ସାତମ୍ବକମାତ୍ର କି ଶିରିକବେଳେନ୍ତ
କ୍ରିତି) ଶବ୍ଦରୁ ହୁବିବ ନିତତିରେଥୁ ପୋବାଙ୍କ ଶବ୍ଦ
ଅନ୍ତରୁ ମଂତ୍ରିହାବେଳୀଙ୍କ?”

“ଶବ୍ଦରୁ କିମି କୋଣିତ୍ତବୀତାକି?”

“କିମି କୋଣିତ୍ତବୀତାରେଣୋରୀ” ଶବ୍ଦଙ୍କ “ଏହିପରି
ବଜିଂ ଆନ୍ତରତମାତି ତୋଳିଗଲାରୁ”. “କିମି ବନ୍ଦିରି
କଷମେହି?” ଶବ୍ଦ କୋରି କଷଟ୍ଟ. ତାଙ୍କ ତପାଲାନ୍ତିଷ୍ଠିସିଙ୍କ
ଅନେପାଞ୍ଚିଥୁ. ଏଣାଙ୍କ ଶବ୍ଦର ନାତଙ୍କ ରହକ୍ଷରଙ୍ଗେବୁଂ
ମିଳିଗିଲ୍ଲୁ. ଜେଲିତନିରକାବେଳୀ ପରିତ୍ରାଣ ମଧ୍ୟରେ
ଶିଳେତରୁ. ଯିପାତିକିତ୍ତି ତୀର ମନ୍ତ୍ରାବ ବିଟ୍ ପେତମାରି.
ନିଷାନ୍ତିର ଜେଲି କୋଷି ବଲ୍ଲେଟରୁଂ ପୋତିରିକାଙ୍କ
ଶବ୍ଦରିକୁ ରହାର ପରିତ୍ରାଣ:— କୋଷାକେଣ ଯିକାହାରୀ ଆନ୍ତରୁ
କେତ୍ରଙ୍କ ଏହିଲୁବଦ୍ଧରୟଂ ସଂବନ୍ଧିଥୁ ହୁଅନ୍ତରର କାନ୍ତୁକା
ଛିଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ରାତ୍ରିର ପ୍ରକାଶକାଳେ ଆରାକାଶମିଳେଗନ
ତୋଳାନ୍ତି. କିମି ରାତିରିକଣାକିଙ୍କ ଅରକାନ୍ତ କୋଣିତ୍ତବୋ
ଯତ୍ରାନ୍ତରୁ ଅତ୍ୟା ଉକ୍ତରୀ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରିତିରିକଣାଂ. ପରେକ୍ଷ
ଶବ୍ଦର କିମି ବନ୍ଦିରି ତାଙ୍କ ବିରାପିକଣିଲ୍ଲୁ.”

“ଯଶୋଯାନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରିତ ବଣିକାରୀ ଯିଶ୍ରୀପାଦି ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରି
ରିକଣାଂ କିମି କୋଣିତ୍ତବୋରୁଣ୍ଟୁ.”

“അതു” അതു സംഭാവ്യമല്ല. ഒരവേള അധിക്കാണ കിൽ അറിവാണ് വിഷമഹാശാനം. അയാളും അവർ ആട്ടിക്കാണ്ട പോകിരിക്കണം. അദ്ദേഹരയെയും മുന്നോ തിനിയെയും വാഴിയിൽ കുററിക്കാണ്ടപോയതു് വീരസപാമി ആണോ. അതിൽ പിന്നീടു് അക്കാളെ ഇവിടെ എങ്ങോ കണാൻടിക്കില്ല.”

വാസനി ‘എസ്സു് പ്രസു്’ വണ്ണിയുടെ വേഗത്തിലാണോ സംസാരിച്ചതു്. അതിനാൽ ഇടയ്ക്കിടെ ശ്രദ്ധാസം വിടുന്നതിനായി അല്ലോ നില്ലേണ്ടിവന്നു. വീണ്ടും അവരും തുടന്തി: അറിവെല്ലുകാരി ചരണത്തിനോടു് ശാനം ദയാളിക്കണം. ഇതിൽ നമ്മക്കു് എത്തുപെടാതെ എന്നേ ഒക്കു.....
.....അഭ്യും കൊഞ്ചമേ!.....
.....അവരും ചെട്ടുനു വിരമിച്ചു; ശ്രദ്ധാസം തട്ടുത്തു; നിരത്തിലേക്കു് എന്ന തുറിച്ചുനോക്കി; കൂട്ടുകൾ നിയുഖ്യലമായി. മുസ്തകിൽനിന്നു് യഥാധരയും ആനന്ദവല്ലിയുടെ പ്രതിനുപമനാഡപ്പുലെ ഒരു യുവതിയും അവർ നിന്ന സ്ഥലത്തേക്കു് പത്രക്കൾ നടന്നവനു. ഇതൊന്നും മറിമായം!

അലിപ്പായം പ്രഥമം

അനുത്തവല്ലി

മാധിഷ്പുരിക്കും ക്ഷാരപുരത്തിനം മദ്ദു ചുവന്നു് നേരേ ലംബമായു് നില്ലുന്ന തിലോച്ചയത്തിന്റെ തണ്ണലിൽ ഉള്ള ചെറിയ ചാരകളിൽ ഇരുന്നു്, ഒരു യുവാഭും ആവത്തിയും ഒന്നുപറ്റണ്ടല്ലോപ്പും തെള്ളുന്നു.

യുഖാവ്, ഇയരംകുടി അല്ലോ എപ്പിന്ത, ദ്രുഥകായ നാമിൽനാം. ഫേമത്തിൽ വളരെ ‘അയയ്ക്കുക’ ഒരു ശാട്ടം അരുളങ്ങം നീളുമെങ്കി ഒരു വേദ്യിയും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അസ്സു മനാക്കണ്ണൻ ചെങ്കതിങ്കൾ പതിച്ചു് അങ്കേയത്തിന്റെ മാവംപുറ്റാധികം. അങ്ങനിതമായിരിക്കുന്നു.

യുവതിയോ? അവരെള്ള വണ്ണിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണോ? അവരും ഒരു സർപ്പംഗസുന്ദരിയാണോ? അല്ല—പക്ഷേ. അവഴിടെ മാവം അനന്തിസുന്ദരാണുന്നു. അവിടെ എന്നോ ഒരു അനന്തിവാഹിനിയും മായ ചെതാന്ത്രവിശ്രഷ്ടം കാണുന്നുണ്ട്. നയനങ്ങളിൽ സവിശ്രഷ്ടം സ്വർഘരിച്ച മതിപ്രകാശംജാ യുവാവിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രവിക്കുന്നതിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചു സൗഖ്യക്കൂർ മായ ഭാവമോ, “അമോഃബത്പരിതു്” എന്ന കാണിക്കെഴു കൊണ്ടു് പ്രമാക്ഷണത്തിൽ പറയിക്കൊണ്ടു അനന്തിവ നീയമായ വ്രക്തിവിശ്രഷ്ടമോ, എന്നോ കൊ? അവഴിടെ പരിവയക്കോടിയിൽപ്പെട്ട ഏപ്പാവരേയും “അനന്തിമേശക ഇംഗ്ലൈന്റപാംക്കികളാൽ” അവരെള്ള നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ പ്രഹിപ്പിച്ചുവെന്നുള്ളതു് തീച്ചുതനു. അവരുംകൂടു പൊക്കം അധികമുണ്ടുന്ന പറത്തുകൂടു. എന്നാൽ ചില അവസരങ്ങളിൽ സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞെ ഉയരു, തോന്തിക്കാരാണുന്നോ? അട്ടതെ മിത്രങ്ങളിൽ ചീലൻ പറയുന്നു. അതിനു കാരണം മററാനുമല്ല. കേവലം സാന്നിധ്യത്താൽ അന്ന്റെരെ മുഖിപ്പിക്കുന്ന തിനു സാമർപ്പിച്ചു നരഗൾ പ്രദേശാട്ടകൂടി നടക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അവഴിടെ ചിന്തകൾ പരല വഴിക്കു താനേ സ്ഥാവരിച്ചുപോകുന്നു. അങ്ങും അവരും പദവിന്ന്റൊസം അതുഖുമായും വികലമായും ഇരിക്കും. അതുകൊണ്ടും തീരെ പൊക്കം തോന്തിക്കാത്തതു്. നേരുമറിച്ചു്, ചതുരാജാഞ്ചലാം ഉസിപ്പിക്കുന്നവരോടുപോലും നടക്കുന്നു

കൂടിക്കുവാനും സംഗമം ചെയ്യാൻ; നേരം അദി സജീവങ്ങളായി ദയിക്കുന്നു; ഉറീരം ഉച്ചർിതമായി നേരിക്കുന്നു. തന്റെ ഉയരം മുട്ടാൽ തോന്തിക്കുക്കും; അംഗത്വം ഉള്ളി.

ആക്കന്നുകൂട്ടായ് കാണുന്നവർ അവരെ ഒരു സുവിഭാഗത്തിലും അവളുടെ വരീകരണം കൈതിരയെ രഹികളും വിസംവദികയില്ല. “സമാധാനത്തു നിന്നും എത്ര പട്ടികയിൽ അവരെ നിന്നും?” എന്ന വീണ്ടും അതാളും ചോദിക്കുന്നപട്ടം അവരും സുഖമിരയും രൂപുന്നയും സുചവർത്തയും അനുബന്ധവാസ്തവിതമായ് പറയാതിരിക്കുന്നു. ഈ നിലയിലും ഇന്നതേ യുവതികളിൽ തീരു കാണുന്നില്ലാത്ത ഓരോപ്പുവും മനസ്സും സ്നേഹവും അവർക്കു വേണ്ടിവോളുമെന്താണ്”. അക്കുതവല്ലി— അതായിരുന്ന അവളുടെ നാമധേയം— ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുകയാക്കുന്ന ഉറക്ക ചിരിക്കുകയും ചെയ്യാറില്ല. നേരേരിച്ച് പലപ്പോഴാം അവളുടെ മാവം പുഞ്ചിരിപ്പായാൽ അഞ്ചിത്തമാകാഡാണക്കില്ല, ചിരിക്കുന്നതു് അപ്പുവിന്മാണം പറയാം. സ്പർത്തിക്കുന്ന മാധ്യത്വം നേരുക്കുമാണുതാൻ.

ബാല്പര്യത്തിൽ അവരും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കണ്ണതകളില്ല. പതിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ അവരും തന്റെ കിഞ്ഞിരൊയ പിതാവിനേയും, രഹികളും സുഖഭോധമില്ലാത്ത മാതാവിനേയും വിട്ട് കാടിപ്പോകുണ്ടിവനു. മാർക്കു മഞ്ഞ പറവിയ അപകടം ഉൾക്കിയാഘാതാലേ അവരുടുക്കും ഉപകാലപദായിത്തീന്. ബിലപഗ്രാഹത്തിൽ ‘പ്രാക്കറീസ്’ ചെറുകോൺഡിന ഒരു ഡാക്ട്രിം അവരെ പികിശിച്ചു സുവര്ഗപുത്രത്തിയതു്. കയണാനിയിയായ ആ വെള്ളം അവരെ സംഖ്യാക്കുന്ന സകല വിവരങ്ങളും തിരക്കിയറിത്തു. അനുപത്രഭാവം ഏററിയ

കാലമായി അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ആ മഹാശയൻ ഒട്ടവിൽ
അവശ്യ ദാതാപിതാക്ഷനായെട അനുഭവിയോടുകൂടി
ഉള്ളായുതിയായി സപീകരിച്ചു.

“സ്വന്തമാക്ഷിക്കാണ്ട്” എന്ന് എന്തു ചെവുഞ്ഞാട്ടവെന്നു് മന
സ്ഥിരാക്കനിസ്തേ” എന്നു് ഒങ്കിവസം അംഗ്രേഷം സംഭാ
ഷണമായും ഒന്നുമാറ്റിതന്നൊട്ട് പറഞ്ഞു. “അമൃതവല്ലി
യുടെ ബുദ്ധിശശ്വരി അംഗ്രേഷരാവധമാണു്. അന്നുംനായെട
ഹരിയഗഹപത്രങ്ങളിൽ അതാട്ടകിടക്കുന്ന ചിത്രക്കളും
പ്രോഫും അവരും ക്ഷണാത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കും. മനസ്സു
സപ്താവത്തിന്റെ നാനാജീവത ഗ്രഹിക്കുന്ന വിശയത്തിൽ
ലാണു് അവർക്കു വലിയ ഉണ്ടായും.”

“അംഗ്രീബന്ധാഖാക്കിൽ അവശ്യ രഹസ്യപ്രോഫുല്പി
സിലെ ഒരു അംഗം അംഗം ശ്രമിക്കണംതാണു്” എന്നു
ബ്രൂഹിതൻ സന്ധിതം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അവളുടെ നിശ്ചയത്തൊട്ട്
യോജിച്ചു കാണുന്നതിൽ എനിക്കു് അംഗ്രേഷതം തോന്നുന്നു.”

കാറ്റപറംക്ക തുന്പുണ്ടാക്കുന്ന വിശയത്തിൽ അമൃത
വല്ലിനെ വെള്ളുന്നതിനു് അപേസപ്പുകവർദ്ധനയിൽ അനുഭം
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ അവരും ഏഴു പ്രശ്നങ്ങളാണു
അംഗ്രേഷുകളിൽ ഉംബൈയിൽ മാനേജേറം അഭ്യർഥ്യയും അണും. അല്ലകാലം
കൊണ്ടു് ആ സംഘത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധി ലോകമെങ്ങും
പരാം. തെമ്മിയാതെ കിടന്ന പാലേ കേസ്റ്റുകളിൽ അവരും
പ്രഭവനിച്ചു തുന്പുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടു്.

“അംഗ്രേഷും അതു സാധിക്കുമെന്നുണ്ടു്” നിങ്ങളം
വരയുന്നതു്?” എന്നു കിരുച്ചുനേരും കൂഴിതെന്നു് ശശിഞ്ച

ണാൻ പോലിയും. ഈ തിനിടയ്ക്ക് അമൃതവല്ലി അഭ്യർത്ഥി ക്കിണൻറെ മുഖം താരം തിനുസൂചിപ്പിച്ചായി കൊ പരിശോധിയും കഴിതെന്നു.

“സാധ്യജാഗന്നനു മാത്രമല്ല, സാംഗത്യവും അതു വഴിക്കേണ്ടിയുള്ളതും.”

“എന്നാൽ എന്തിനായിട്ട്” അവരും അതു ചെയ്തി രിക്ഷംനും”

“അതിനും, ഈപ്പുറം ഉത്തരാധരവാൻ തന്മീലും. അല്ലോ കഴിഞ്ഞതു പറയാം.”

അവൻ തന്മിക പരിധയാപ്പെട്ടിട്ടുള്ള റബ്ബു ദിവസങ്ങൾ അഭ്യിക്കുള്ളിൽ. എങ്കിലും പിരക്കാലപബിചിതരങ്ങളേല്ല യാണും അവൻ തന്റെ പ്രതമാറിയതും.

“വാൺവും പാഞ്ചനാഡായാൽ കൊട്ടിവട്ടത്തിനു മുമ്പ് വരെ തോനു നിങ്ങളുള്ളപ്പറി കേട്ടിരിക്കാംലും. എന്നു— നിങ്ങൾക്ക്” അതുള്ളതം തോന്നനുണ്ടായിരിക്കുമോ?”

“ഒരാശുത്തിനായി തോനു അസംഖ്യാ പണം ചെച്ച വിട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കും എനിക്കും എങ്ങനെന്നും അതുള്ളതം തോന്നാതീരിക്കും? ധാരകു ഗോപിനാമെൻറെ അപസ പ്രകസംഘത്തപ്പറി നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടിപ്പാശനാശണാ പറയുന്നതും”

“അതെന്തും!”

“നിക്കും എവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു? വല്ല മുഹ തിലുമായിരിക്കുമോ?”

“താമസം ഇവിടെ അടച്ചതുനെ. നിങ്ങളുടെ പരസ്യം കുഞ്ഞിയനായി തന്നെ തോനു നിങ്ങൾക്കും എഴുന്നി അയയ്ക്കുമായിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണോ.”

താഴെനം പദ്ധതിലായിരുന്നുകിൽ തൊൻ ഉന്ന കാണറ
മാക്കിയാണ്. എന്നാൽ ഇജാവി ഉള്ള ഫ്രോറ മാത്രമേ തൊൻ
പദ്ധതി ലേഡി ഒച്ചാക്കാറുള്ളീ.”

“എന്നാൽ അതുണ്ടാം” എന്ന വന്ന കാണാൻ
ആവശ്യമാണെന്നുള്ളതു്?”

അരുൾ എന്നിക്കു നിശ്ചയമില്ല. വണ്ണിക്കിൽ വള്ളു്
ങജവൻ, കററം തെളിയിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു
ഒരു സാമർത്ഥ്യരത്ന ഉഭാംഗരുന്നും വിവരിക്കുന്നതു കേട്ട്
അന്യാന്യരുടെ പങ്കുനിന്നാം ഉംഖുനുനു തൊൻ മേരുവിലു
സം കരിച്ചുടക്കുയും ചെയ്തു. “അതിമാനം മാരു പ്രതിഭാ
വിലാസത്തോടുകൂടിയ ഒരു ചൊടിപ്പുണ്ടോ” എന്നാണ്
അതു മനസ്സും നിങ്ങളെ വള്ളിച്ചു.

അരുളുവല്ലു പുണ്ണിരി തുകി. അവരുടെ ഒരു കൂദ്ദും
മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളീ. തന്റെ നേരുതപത്തിൽ നട
ന്നവയുണ്ടായി സംഘരണപ്പുറരി പുക്കു് തുന്നതു കേരം
കാണു അവരുടെ ബഹുഭക്തരുകമായിരുന്നു. എന്നാൽ
മുഖ്യമായി സാധാരണ വാലികമാക്കാക്കാറുള്ളീ.
ഭൂമാരം തീണ്ടീടുപോലും ഇല്ലതാണ്. തൊഴിൽസം
ബന്ധമായി താനു തന്റെ അനുചരമായാണ് പ്രഥംഗിപ്പി
ക്കുന്ന സാമർത്ഥ്യരത്ന പ്രശംസിക്കുന്നതു മാത്രം അവരും
വളരെ ഇന്ധനരാട്ടുകൂടി കേട്ടവനു.

“അവരാണു പോലീസു് സൈന്യത്തിൽ പണി ഏട്ട്
തന്ത്രിച്ചുവരല്ല. പോലീസുകാക്ക പോരുവേ തെങ്ങാളും
വെളപ്പുണ്ടോ”. സൗകര്യ ഇന്ത്യത്തിനി. കാഞ്ഞങ്ങളിൽ തവ
യിടുന്നതു് അവക്കു സപിക്കമോടു നിങ്ങളുടെ പുതിയ പരി
ചിത്രൻ ഞങ്ങളുപുറരി ഇതും ചരിത്രത്തിൽ എന്നി
ക്കു വളരെ സദ്ധാരണത്തിനു വഴിയുണ്ടോ. അന്യാദേഹ കു
ണ്ണാൽ തിരിച്ചുറിയുവാൻ സാധിക്കുമോ?”

“തീർപ്പം സാധിക്കം. ഇടയ്ക്ക്” എന്ന് ഒന്ന് ചോ
മിച്ചുകൊള്ളിട്ടു—ആനദവല്ലിയുടെ ചൊട്ടനന്നവേ ആ
വിഹിതവിച്ച അ സദ്ധാരണിയപ്പറി നിങ്ങൾക്ക് “എന്താ
ണു” അഭിപ്രായം? അപക്ഷേഷണപ്പാരം എന്ന് അബ്ദ
നാഡോയി. തനിക്കു വേശര ഒരു മകളിനാണു “യഞ്ചോധര
മിണ്ണിയിട്ടുപോലും ഇല്ല. ആനദവല്ലികയക്കിലും എന്നാട്
പറയാതിങ്ങന്തും എന്തു കാണാം?”

അമൃതവല്ലി കരേനോരം മിണ്ണാതിങ്ങനു. ഒരു വിൽ
ഈപ്പ കാരം പറത്തു:—

“സംഭവം നടന്നിട്ട് മുന്ന് മാസം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
കക്കടക്കമാസം ഒരുവിൽ യഞ്ചോധരയും ഉകളിം പുനരാവിർ
ദിച്ചു. അതിനിടയ്ക്ക് “അവരെപ്പറി യാതൊരു വത്തമാ
നമ്പും കേരിപ്പാനണായിങ്ങനീല്ല. പുതിയ ഉകളിം” ആ
നദവല്ലിയോട് “അതുതിസാലുഞ്ഞേക്കിലും അവക്കുട
സപ്രാവം തീരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിക്കിണ്ണുവെനു” നിങ്ങൾ
പറയുന്നു.”

“അതേ—പുതുതിക്ക വളരെ വ്യത്യാസമിണം.”

“എന്തു വിഷയമാതിൽ?”

“എല്ലാവിധത്തിലും. അവക്കുട അഭിപ്രാധാന്യിക
കൂടം ആശയങ്കളിൽ ജീവിതമാതൃകകളിൽ വിഭിന്നമാണു.”

“ചുരുക്കിപ്പുവെത്താൻ നിങ്ങൾക്ക്” അവക്കുട വെ
ഡ്പു തോന്നുന്നു—ഇല്ലോ?”

“എന്ന എന്ന് പറത്തില്ല.”

“നിങ്ങൾ വെറുക്കുകതനു ചെയ്യണമല്ലോ. ആന
ദവല്ലിയുടെ തുപ്പന്മല്ലും നിങ്ങളെ ആക്കച്ചിയുണ്ട്.
ഈജീവന ആയിരുന്നുകും നിങ്ങൾ ഇരുച്ചാരം അവക്കുട

സഹോദരിയിൽ ഞാനാക്കനായി ചമയുമായിരുന്നു. അതു എവല്ലിയുടെ ഗ്രന്ഥാശഭൂതലുന്നം സഹോദരിയിൽ പ്രസ്തുത മാത്രമല്ല, ജീവിതത്വത്തുപുറവിലുള്ള അവളുടെ അവ വേക്ഷണംപോലും തിനാമായിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് “നിങ്ങൾ എങ്ങനെ അവക്ഷേ വെരുക്കാതിരിക്കുന്നീ?”

“നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ശരിതെന്ന എന്ന തൊൻ സമ്മതിക്കുന്നു. അവക്ഷേച്ചു് എന്നിക്കു കലശലാക വെരു പ്രശ്നങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അവക്ഷേ തീരെ അവിശ്രദ്ധിക്കുയും ചെയ്യുന്നു. യശോധരയും മകളുടെ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു വില രഹസ്യങ്ങൾ അറിയാമെന്നു് എന്നിക്കു തോനി തിരുത്തങ്ങളേണ്ടിംഗ്.”

“പട്ടണത്തിൽ പരന്നതുടങ്ങിയ കിംവദന്തികൾ നി ക്കുളുടെ ചെംവിയിലും എത്തിയിരിക്കുമോ? ഇങ്ങനെയുള്ള ദിക്കുളിൽ ഇത്തരം പ്രജല്ലുന്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൈഃണ്ണി രിക്കുന്നതിൽ എന്നിക്കു” അതിരഹമില്ല.”

“തൊൻ ഒരു കിംവദന്തിയും കേട്ടില്ല. അവരുടും എൻ്റെ സമീപത്തു വച്ചു് അതിനെപ്പുറി സംസംഗ്രിക്കുന്നതു തീരെ അസംഗതമാണു്. പോലീസുകാർ യഥാധരയുടെ നടപടിക്കുള്ള ഗ്രൂപ്പുമായി സുക്ഷിത്രവക്കുങ്ങലേണ്ടാണി അങ്ങളെന്ന എതാഞ്ഞായ ശൃംഗി തൊന്നും കേട്ടിരിക്കുന്നതിൽ അനുഭവിച്ചു്.”

“പോലീസുകാർക്കു അനേപാഷ്ഠന്തെപ്പുറി മന യോജ്യവല്ലം വേണ്ടും. അവർ സുക്ഷിക്കുക പതിവാണു്; പക്ഷേ വല്ലതു കാണാനുത്തരം മാത്രം ചുരുക്കം, കൂട്ടാണുകൂലിലും കാണാൻ മട്ടിയുള്ളതുവരുത്തു പ്രഖ്യാപിക്കു തുന്നാനെന്ന പോലീസുകാരാണു്.”

“എക്കെട്ട്-നിങ്ങളുടെ കാർപ്പരിപാടി എന്നൊന്നു്”
“അംതു് എന്ന് കരിതെന്ന നിശ്ചയമില്ല. പോലീസുകാർമ്മിയുടും പോലീസുകാർമ്മിയുടും തുക്കിയാവിയിക്കുണ്ടു്”

என் தென்றங்களிலூ. இன் வசியின் சூக்கிடை போகாடு என் முங்குடி நிறைவிழுப்பு வழைந்து “ நின்பு புதைாக காலங்களை ” தென்றங்கெட அரிசனவே. தொண்டியள மலேயு அல்லிவைக்கூடி அப்புறத்திலூக்கிடமாய ஸரளி கரி ஞுரைக்காலி. அதுகொள்ளு “ ஓதுரையும் முமாவ ஸரல் தீவுப்புக்குத்துந்தாளை யுக்கா. உடுவந்து அதுபூர்வதை ஒக்கல் ஏடுந்தாளையும் வேள்ளமக்கின் ஹூபூர் பரயா.”

“മുന്താൻ ഒക്കീയക്കരട്ട്?”

“‘யേംായരയ്ക്ക്’ ഒരു അറിവെള്ളുകാരി ആവശ്യമണം നു കേട്ടു. ആ സ്ഥാനത്തിന് ഞാൻ നേരംനേര അഡ്വോക്യൂറുകൾ കഴിയു കഴിത്തു. വേണ്ട വിശപ്പാസപ്പത്രങ്ങളിൽ അയയ്ക്കി കണ്ടു.”

“നിങ്ങൾക്ക് പാചകവും വയ്ക്കേണ്ടോ” എന്ന ശരി ക്രഷ്ണൻ അതു തന്ത്രാച്ചക്രടി ചോദിച്ചു.

അമൃതവല്ലി സന്ന പുണ്ണിരി തുകി. അവളുടെ പുണ്ണി കിക്ക് എത്തുതേരാളം എയാകൾഷക്കുക്കുതിയുണ്ടെനും അരങ്ങേമതകിനും ഇഴപ്പാഴിഞ്ഞു മനസ്സിലായതു്.

“അരതു” നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടുതന്നെ നിയോയിൽക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു ദിവസം യദ്യാധര നിങ്ങളെല്ലാം ക്ഷണിക്കാതിരിക്കാം.”

“എനിക്കു തൊന്ത്രന്നില്ല. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്നതു തന്നെ ഇരുപ്പാറു ചുങ്കമെണ്ണു.”

“ଅହବର୍କ କ୍ଷେଣୀଙ୍କରମଣା ଜୟାନ୍ ହୃଦୟପାତ୍ର ଉଠିଥୁଲା
ତରିଗାନ. ରଣ୍ଜି ଯାରତିଗାନଟିକୁ ନିଷ୍ଠାପିତ କରି କ୍ଷେଣୀଙ୍କରମଣା
କିନ୍ତୁରେମଣାଙ୍କ ଅଗାମ ନିଷ୍ଠାପିତଙ୍କାରୀ ବିଭିନ୍ନଗାନ ସାମାନ୍ୟ
ପରିପ୍ରକାଶରେ ଗୁରୁତ୍ବପାତ୍ର ହୃଦୟରେ ଉତ୍ତରମଧ୍ୟଳାର
ଫୁଲିଛିରେମଣାଙ୍କ ହୃଦୟପାତ୍ର ଉଚ୍ଚତରରେତେବେଳେ”

“നിങ്ങൾക്ക് ആ ജോലി കിട്ടാതെ വന്നാണോ?”

“അംഗാൽത്തിൽ എനിക്കു സംശയമില്ല. ഒക്കാൽ ഇന്ന് വിധിതിലേ സംഭവിച്ചു എന്ന തൊൻ മുൻകുട്ടി പറയേണ്ടെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഘൃഷ്ണംബാധ അറിവും എനിക്കണ്ണായിരിക്കും. അതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ മനസ്സിലായിക്കൊള്ളും.”

സുഞ്ചൻ അസുമിച്ചുകഴിതെ.

“എത്ര വിചിത്രധാര സാധാരണം! ഇതുപോലുള്ള രാത്രികളാണ് എനിക്കില്ലോ.”

അവർക്കു ദുഃഖാവാദ പെട്ടെന്ന പകർ; സപ്രദാവം പോട്ടുനന്നവേ മാറ്റി; ഒരിന്തിയും അവരെ നേര സു കുറിച്ചുനോക്കി. അതുതവല്ലിയെപ്പാലെ ഒരു ‘കമനി’യെ താൻ ഇതിനുമുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു് അഞ്ചുമുത്തിനു തോന്തിപ്പോയി. പക്ഷേ—അവളിൽ അനിക്ക് അഭിനി വേരം ജനിച്ചിട്ടുണ്ടാ—ഹല്ലയോ!—അതു തീച്ച് പറ വാൻ തരമില്ല.

പെട്ടെന്നു് അവർ കിരുപ്പു് അല്ലോ ഇയൽത്തി.

“അവൻ നില്ലുന്നതാൽ നിന്ന്”

“മനസ്സുംനാ?—എവിടെ?”

“അതാ—ആ തുമ്പയിൽ”, എന്ന തന്നെ കൂട കൊണ്ടു് അവർ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു.

“തൊൻ ആരെയും കണ്ടില്ല.”

“എന്നാൽ എനിക്കു കാണാം.—തൊൻ പോയി നോക്കിട്ട് വരുന്നതുവരെ ഇവിടെ നിന്തുക്കുമോ?”

“അതു വേണ്ട—തൊൻ നോക്കിട്ട് വരാം.”

“മിസ്റ്റർ ഡോക്ടറും പറയുന്നതു കേരംക്കും. തൊൻ നിന്റെബുധിശ്രമതിനു പൂജ്യരുക്കി കൂടിരുന്നുണ്ടോ.”

അവർ ചാടിയെഴുന്നറ തിഡാവണ്യങ്ങളിൽ കൂടി നേരേ തുമയിലേക്ക് പാതയുണ്ട്. ഈ അവസരത്തിൽ അവ തൃട വിലാസങ്ങൾ ശശിഭ്രഹ്മങ്ങൾക്ക് എല്ലാത്തിൽ അല്ലോ പതിനേതില്ലെന്ന് പറവാൻ പ്രധാസം.

അവർ തുമയുടുകളും പ്രദേശിച്ചു. ഒഴി പേര് സംസാരിക്കുന്നതും ശശിഭ്രഹ്മങ്ങൾക്കും ഒക്കും. അമൃതവല്ലിയുടെ രസും തിരിച്ചറിയാം — മറ്റൊരു പുതഞ്ചില്ലോ അതുകേ?

ഒരേ വാക്കം പ്രതിയപനിച്ചു കൈബാജിനും.

“ഇവിടെ നിന്നും ഉടനെ ഇരങ്ങിപ്പോക്കണമെന്നാണോ എന്ന് പറയുന്നതു്” എന്ന് അനന്തരിക്കുമണിയമായ ആളുക്കാസപരത്തിൽ അട്ടത്രന്നിന്ന മനഷ്യർ പറത്തു.

“അങ്ങനെങ്ങയാ? പക്ഷേ അതിനൊന്നും ഏതും തന്ത്രാവില്ലെങ്കിലോ?” എന്നാശിങ്കാം അമൃതവല്ലിയുടെ മറപടി.

“നിശ്ചയംതന്നെങ്ങയാ?”

“ഓ—നിശ്ചയംതന്നെന്നും.”

“അങ്ങനെങ്ങയാണെങ്കിൽ എനിക്കു ബലം പ്രദാ ഗിക്കേണ്ണി വരും.”

“എന്നാൽ അങ്ങും നീരും കാണാമല്ലോ?”

“നിങ്ങൾ ഇരങ്ങിപ്പോക്കന്നതാണോ” എല്ലാംകാണടം നന്നും.”

“എന്നർ കൂടെ ഒരു ദ്രോഹിതനാണു്”. അദ്ദേഹ തത്തിനെ ധിളിച്ചുവയ്ക്കിയാലോ?”

“നിങ്ങൾ ആരെരെയുള്ളം വരുത്തുന്നും — എനി ചൊന്നാണില്ലു. ഇവിടെനിന്നും” നിങ്ങൾ, ഇരങ്ങിപ്പോക്കണമെന്നു എനിക്കുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ദ്രോഹിതൻ ശശിഭ്രഹ്മജാനല്ലോ?”

‘അമ്മെ! ’

യ-ഹ-റ-റ-എ നോ അയാറ പൊതു ചീരിയു. “തൊൻ അയാരെ നല്ലചുവാലു കാറിയു. അയാരെ കാനാണമെ നോം” എനിക്കും ആത്രയും. തൊൻ എത്രനാളായി കാത്തിരിക്കുന്നു.”

..... റാഡിീ സ്റ്റോർ ഇം വാക്കേ കെട്ട് ചാടിയ്ക്കുഴു
അനാറു നേരു ഗ്രാമയ്ക്കു കുറത്തുണ്ട് പാഠത്ത്; അരക്കത്തു
വ്യാപ്പായിട്ടുള്ള ദുഷ്കാരാളി നയിച്ചു. പഞ്ചാംഗ ആര
ക്കാണുന്നു? ആ കൃതിജീവിലഘോഷ കാണാൻ തന്മുദ്ദേശം

അരുളതവല്ലി മാത്രം നിലത്തിനുണ്ട് ഒരു എഴുത്തു വാ
യിക്കുന്നതും; അഥവാ തവ പൊക്കി നോക്കി; എഴുത്തു
മടക്കി ചെട്ടിയിൽ വച്ചുപുട്ടി”.

“ଶୁଣାଇ କେବିକରି? କୁଣ୍ଡଳାକୁ କେବାଟି?” ଏହାର
ଜାଗିତ୍ରିଷ୍ଣଙ୍ଗାଳୁ ହେବାଲିଛୁ.

“ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର” ?

“നിങ്ങളെ അയച്ചപ്പെടുത്തിയ മരംഷ്ടണ്.”

“നിങ്ങളെക്കു അല്ലൂവരു എതാൻ നാട്ടേയും മുവിരു
കാണുന്നില്ല”

അന്തേവം മുഹമ്മദ്‌കുത്തു് എല്ലായിടത്തും നൊക്കിട്ടും ആരോധും കണ്ണിലും

“അരതാ അവിടെ ഉണ്ടാ എന്നു കോക്കണം” എന്നു
അവർ ചുണ്ടിക്കൊണ്ടിരു.

ଯାହିକୁଣ୍ଡଳାଙ୍କ ତୀରିତନ୍ତୁଳ୍ଯକାରୀ ହେବାଟିନାମାରେ
ଫ୍ରେଶ-ଏଲାଇ ମାତ୍ରାବ୍ୟପକି ବିଶେଷଂ ପୁରକିଲ୍ଯାଗି କେତେ

ଆଜିରେ ତିରିଗତରୁଷିକାଙ୍କଣି. ଅନ୍ତରୀମ ହୁଲ୍ଲି. ଆମ୍ବାତ ପାଦି ଅନ୍ତରୀମ ଯତନିକାଙ୍କ ନୃକ୍ଷଣିତ୍ୱଙ୍କାଳିକାଣ୍ଡିଲାଙ୍କାର.

“അല്ലോ! നിങ്ങെഴും?”

അവരും പുണ്ണിരി തുകി.

“മനസ്ത്രശബ്ദംപോലെ എന്നേന്ന ഒരു ധപനിവിശേഷം കേള്ള എന്നും ഇന്നാഡു ഞാൻ പാശ്ചാത്യില്ലോ?”

“എതെ—ഞാൻ ഓക്സിജൻ—എന്നാൽ—”

“എന്നാൽ, എന്തു്? ”

“നിങ്ങൾക്ക് ചീനിക്കാൻപോലും നിലൃത്തിയില്ലോ...”

“എതെ—എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലാക്കണില്ലോ.”

“ഈനിമേൽ നിങ്ങൾ അവരുന്ന പോകാണിപ്പിക്കണം—ഈതുപോലെ വലപ്പോഴിം ഞാൻ നിങ്ങളെ വിസ്തരാക്കാക്കിതൈംഗ്രിയും—വഴിയേ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കം—”

“ഈനി നമ്മക്കു് വീട്ടിലേക്ക് പോകാാ. നാളെ ഈ സമയത്തു ഞാൻ യഞ്ചായരുടെ പാചകിയായിരിക്കണ—പിന്നീടു്—”

“പിന്നീടു്—എന്നാണോ?”

“എല്ലാം കണ്ണടക്കാളിള്ളുണ്ടോ.”

അമൃതവല്ലിയുടെ സാമർത്ഥ്യാതിരേക്കരത്തപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണ്ടതാണും അദ്ദേഹം ഉത്തരോത്തരം അത്രത്തുപരവരനായും പരമത്തെ.

അഭ്യർത്ഥനയം 4.

ഇന്നപ്പുംവാദത്തിനുള്ള പ്രധാന വിഷയം,

“യദ്യാദോ—നമ്മുടെ പുതിയ വൈദ്യുകാർ മിട്ടക്കി അബന്” എന്നു് യഞ്ചായര മക്കളുടെ ഭക്ഷണമാണ്യും ആണി

பூயப்பூதி. தன் பால் ‘நிய’ என்கிற ஏது—ஏது
து—மெஷு? :

மகரி கடாரங்களைக் கணம் ஏன்னிடிலீல். அவர் ஒரு வூதிக்கு கடிதீவு பொறுதிக்கூட விஷயத்தில் வெல்லுறுப்புயாகிறான்.

ஞாயிற் பாடுதானாயிடு “அங்கு மூலகாலம் ப
ரன்று:—

“பூஷகம் நானாகாங்கி”. அவழிடெ மத்து மாறு
ஏனிக்க பிகித்திலீல். அவழிடெ இளங்கிழுபு கெட்டு—”

“இளங்கிழுபு?”

“அவர்கள் ஏதின் மூக்குடு இளங்கிழுபு? எக்குடை
ஏப்பான்னும் பொதித்தெ கெட்கிவத்திரிக்கொறும் ஏதுரை
நானிடு— அவழிடெ செக்கரி நோல் ஜிது பரை கரியா
யி களிடிலீல்.”

“களிடிக் கிடக்கி” ஏற்று வேளாம்; கூசு வெப்புக்காலி
ஆடெ கெக்கபாலை அனா ஹரிக்கும் மரவத்து படிக்கிறோம்.”

“அதுவிரிக்கொ. ஏக்கிலூம் குறிப்புவெற்றினீர்?”

“ஏதுநிக்கி அறிவிளர்த்துக்குடை அங்கு—நிக்கை சொல்கின
நோயை பட்டி ஏதின் வாலாந்தா? பற்று அங்கு சிரக்கொறும்
ஏதுநிக்கி? வளிக்காலை தலப்புங்குயிக்கொறும் ஏதுநிக்கி
வேளி? ஹக்காக கைகள் பூதித்துங்குவித்திலீபுபுகம்.”

“அநம் யூம் ஏப்பாம் குழி—நயுஉடை அநிவெப்புக்காரி
குறிப்பும் யரிக்கொறும். அதுதமாயிடுவாலோ” ஏனிக்க
நோன்னாறு.”

“குறைவேலை அவழிடெ விரல்க்கர்க்கி” ஏதுநோ வெவ
அப்புமின்னாயிரிக்கொ. சோஙம் கரியும் வெடிலூப்பு
விழுவித்தங்காட்டுத்தாலீம் காலம் அவர்கள் ஏற்று யரி

“ଶବ୍ୟକୁ କୃତିରେଣ୍ଟକଣାର ଉନ୍ନତିର କାହା ?”

“‘എരെതാനുമല്ല. എന്തിക്ക് പറി വയക്കാരോ ബെന്നു
ക്കണ്ണാ. ഉവണ്ണക്കിൽ ക്കുന്നിച്ചുവണ്ണി ബെപ്പു കാഴിയുടെ
തുവക്കവിള്ളിയാട്ടം ഒന്ന് ശരന്തവർപ്പുടണ്ണി നോക്കാൻ
എന്ന് നാരംഡുക്കായി അം ചടം ചൊഡിച്ചു.’”

ഈ തോ നേരവേം കു ! അധിക പ്രസംഗതകിന്റെ
കൊഴുപ്പുതെന്നു. നേരവേ വെന്നു കണക്കിൽ എന്നു മറ്റും
അവധിക്ക് അറിയേണ്ടി കു എല്ലാ കാഞ്ഞു ? എന്നോടു ചോ
മിച്ചിങ്ങനെകിൽ —

“നീ അശ്വാസ്ത്ര കുടാളിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഉക്കേളി, അപ്പോൾ ഒന്ന് ദാനം, ബുദ്ധിമീറ്റാഡു” പ്രവർത്തിക്കുന്നു! തൊൻ നേരംതെ ചരണത്തിരിക്കുന്ന — അവളുടെ സ്പ്രിംഗ് വള്ളരെ നന്ന് എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു. എന്നാൽ ചാവിട്ടിരിക്കുന്ന കടക്കാതുണ്ടാം?”

“ശമ്പു മുട്ടുവാട കരിച്ചുനാറം താമസിക്കുവേണ്ട
അവധി തലയിൽ കേരി റാത്രം വച്ചുരുക്കും—കാഞ്ഞാൻ
പോകുന്ന പുരം എന്തിന് പറത്തുകയുള്ളിക്കുന്നോ?”

“ആക്കദേ, നമ്മൾ വിലരെ ക്ഷണിക്കണം—ഒന്ന് രണ്ട് പേരു മതി. ശ്രീകൃഷ്ണനും ക്ഷണിക്കുന്നതോ എന്ന്” അവർ തന്നെ ചൊല്ലിച്ചു—വേറെ വിലരുടെ പ്രക്രിയയെന്ന്

“ଆମ୍ବା—ଆମ୍ବାରୁ କିଏଇବୁ ?”

“ശ്രദ്ധ പരമ്പരാഗന കുടുംബം ഒരു പ്രത്യേക ഫംഗറി

യുണ്ട്. തദ്ദീക്കരിച്ചൻ പ്രധാനം “താനും നമ്മുടെ കൂദാരഭാസിന്റെ കുടുംബം വോടിയു്.”

“അംഗേയമത്തിനും അവരും എങ്ങനെ അറിയുന്നു?”

“ഈതിനൊക്കെ ഞാൻ എന്നതാണും ദുർപ്പാടി പറയേണ്ടതു്? മുഖ്യാലീനി പറഞ്ഞിരിക്കാം. വിശ്വേഷിയു് ഈ കാട്ടിൽ അവരും സ്ഥലം പരിവയ്ക്കുന്നു്—കൂദാരഭാസിനെ പുറതി വേറെ ആക്കം മിണ്ണിക്കുന്നു്?”

യശോഭയുടെ ഭാത്യാദി പിന്നെയും പുല്ലിക്കുഞ്ചവു മായി സമരം തുടക്കം. തനിച്ചിരിക്കുന്നോടു ഇതാണും അവളുടെ വിനോദം.

“കൂദാരഭാസിനെ ക്ഷണിക്കുന്നതിൽ എനിക്കും വിരോധമാണുമില്ല. വളരെ സൗഹ്യമാക്കിനും വഴിയുണ്ട്. ഒരിന്തിയണ്ണുനെ എനിക്കു കാട്ടിക്കൂട്ടു. ദിവവും കെട്ടിവീഴ്പും ആരും! ആനുംവല്ലും എന്തുക്കണ്ണാണു് ഭേദിച്ചുപോക്കും. അഭ്യർത്ഥി എഴുന്നിൽ അടുത്താണും ആക്കം ശംവരെ ഉയരത്തിലുന്നതായിരുന്നു. കണ്ണാക്കും അല്ലോ... ”

“അയാളിടെ ഭാവത്തിനും ഇംഗ്ലീഷിടെ വലിയ മാറ്റവണ്ണാഡിന്തിനു്” മക്കളു് “എന്നും” യശോഭയും വിച്ചാരംഗാനുയും നേരുപാലു പറാത്തു. “ഇന്ത്യാജാക്കിരുന്ന ഉസാമമാനും ഇപ്പോൾ കാണണമ്പില്ല—മാത്രമല്ല കിരാ ഇരുപ്പുണ്ടും സീഫിഡിനുണ്ടു്—എന്തുണ്ടാണോ? ആ ഇന്ത്യൻപ്രാണാവം അംഗാളിയും മാറ്റുല്ലു നാടു പലപിലും കാണണമ്പാണു്. അവരെ രണ്ടുംപുരുഷം കുറഞ്ഞാക്കുന്നതു കൊള്ളും. അയാളിടെ ഇപ്പുണ്ടുണ്ടും കാണണമ്പും അറിയാമല്ലോ”

പറഞ്ഞതുറുപോലെ അവർ ഇംഗ്ലീഷും യുവജനങ്ങളും ആവാസിനും ക്ഷണിയു്.....

“.....

“കമാരലാസ്” സദാ ഉത്സാഹഭരിതനാണോ—അംഗേഡി മഹതിവൻറു നേരുങ്ങളിൽ ശ്രൂസന്നത എല്ലായ്ക്കും കൂടിയാട്ടിക്കാണിരിക്കും—എല്ലാവരോടും അംഗേഡിയെതിനും ഒരു വാക്കുകളിലും പറയാനാണോ. ജനിച്ചതും വളർന്നതുമൊക്കെ മാധ്യിഷ്ഠപുരത്രാഞ്ചകിലും അവിടെ അയാൾ അയിക്കുവാൻ താമസിച്ചിട്ടില്ല. അംഗേഡിയും സമ്പരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നാട്കരി ചുങ്കമൊന്നും. അയാളിടെ തൊഴിലിനെപ്പറ്റി ചോടിച്ചിരാൻ അയാൾ മുരിക്കുന്നും എല്ലാമാണോ—നന്നാം അയിക്കുവാൻമല്ല താനം—എന്നമാത്രം പറയാം. കതിരസ്സുവാരിയിലും സ്ഥിക്കാറിലും ബഹു സാമർപ്പം; നിയമം നല്ലപോലെ പരിച്ചിട്ടിട്ടോ; വാസ്തവില്ലയും പരിചിതമാണോ. വിവിധചിഷ്ടയങ്ങളെപ്പറ്റി പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടിട്ടോ. പണ്ണണിനു പലപ്പോഴും ബുദ്ധിമുട്ട് നേരിട്ടിട്ടണക്കിലും ഒന്നിനെപ്പറ്റിയും അയാൾ മനസ്സും പുണ്ണാക്കാറില്ല. അയാളിടെ വിനോദപരതയും അനൈതികസുക്രവാം അടഞ്ഞുള്ള വരിക്ക് അതിവേഗം പടന്നപിടിക്കുത്തക്കവെന്നും സംസ്ക്രീയമായിരുന്നു.

“കമാരലാസ്” ഏതുവിധം കാലക്കുപം ചെയ്യുന്ന എന്നും തോർണ്ണം അത്രുതപ്പുടാരണോ” എന്നും ടെവിലഭേദ പുളിക്കയ പോട്ടിച്ചുതിന്നും ഉടനെ യഞ്ഞോടു പറഞ്ഞു: “കെതിലംകാണോ” ഉപജീവിക്കാനുണ്ടോ അംഗേഡിയെങ്ങിന്നും സത്രനിഘ്യം അനവാടിക്കുകയില്ല. ഗ്രന്ഥങ്ങിമംഖാനംകൊണ്ടോ ആക്കം പണം കിട്ടിട്ടണോ?”

“അയാൾക്കും ആവശ്യമുണ്ടിട്ടേരുള്ളും തലക്കും ദേവം കൊട്ടണ്ടിട്ടണോ”—പിന്നെന്നുവേണോ?”

“അതും സമർപ്പിക്കുന്നതനു—എന്നാൽ എത്രയോ സമർപ്പാർ പട്ടിണിക്കിടക്കുന്നതും നാം കാണുന്നു. സാമർപ്പം കൊണ്ടു വയറുനിറയുമോ?” എന്തോ ഒന്നുംഒന്നും വിചാരിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും മരിച്ചു.

“ഈവിതനെ — എന്നാൽ അയാളുടെ സപകംതുജീവി തത്തേപ്പുറി അനേപങ്കിച്ചിട്ടിട്ടു് നമ്മക്കുള്ള കാര്യം? — നി നക്കു് അറിഞ്ഞെതെ ഉതിയാക എന്നെണ്ണെങ്കിൽ കണ്ടുപിടി ക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതെന്നുള്ളു്? ”

“ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നില്ല. ചക്ഷേ ഇത് വിഷയ തെപ്പുറി അഭ്രമം നേരം മിഞ്ചന്നില്ല. സുക്കഹാച സഹവസിക്കാതിലാണു് അഭ്രമത്തിനു് അധിക കൂട്ടുകാ. ഇപ്പോൾ എവിടെയാണു് അങ്ങേരുതെ താമസം. ഇങ്ങോട്ടും ഒക്കക്കന്നാരുള്ളു്.”

സാമാന്നത്തിലായിക്കും ക്കീണിച്ചിരുത്തുകൊണ്ടു് യശാധര സോഫ്റ്റിൽ കിടന്നു് ഉണ്ടിപ്പോയി.

മല്ലവയസ്സു് അതികുമിച്ചിരുന്നവുകിലും അവരുടെ സൗഖ്യത്തിനു കരുവണ്ണായിരുന്നില്ല. അവർട്ടിടുക മുഖത്തു വാല്പുക്കുപുചകമായ രേവകംഖ്രാനചോലും ഇല്ലായിരുന്നു. അതിവിശാലമായ ഫാലപ്രഭാഗം, മുകുസ്തുംഖമായ നാസിക, വട്ടമും, പ്രകാശമെറിയ ക്ഷേരുകൾ, ചുരുങ്ങുതലു മട്ടി ഇത്തരം ആശു് അവഴിടെ ശ്രദ്ധിച്ചുപുറി വിശ്വേഷ വിധിയായി പറവാനെത്തു.

പുഞ്ചലാഗവത്തെ നിദ്രയ്ക്കം മറയ്ക്കുത്തക്കവല്ലും ഇടത്തിങ്കി പാംബരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ദഡക്കിംഘപ്പുറി ആനന്ദവല്ലി പഞ്ചിക്കുട്ടത്തിൽ വച്ചു് സവിക്കുളാച പലപ്പോഴും കൊണ്ടാടണ്ണായിരുന്നു. ഒരവസ്ത്രത്തിൽ അല്ലോപിക അതു കേട്ടു് അവക്കു കറിന്നൊരി ശാസിക്കപ്പോലും ചെയ്തു.

“നിന്റെ അമ്മയുടെ അലങ്കിയെ ഇത്തായിം മുഖം സിക്കുന്നതു പുഞ്ചലാഗവക്കിലും കേരംക്കുന്നവനിനിക്കുട്ടി. അയാൾ എത്തു വിവരിക്കാം?” എന്ന ഗൗരവത്തിൽ ശാഖർ ചേംബിച്ചു.

“എന്താണ് വിചാരിക്കണമെന്തിരു്?—ഒരു കണ്ണാൽ
കൊള്ളാമോ” അതുപരം തോന്തിഭവശാം എന്നായി
അന്തം പത്ര വയസ്സു മാത്രം പ്രാണമുള്ള അനുനദിവല്ലിയുടെ
മറ്റൊപട്ടി.

ഈ “ധിക്കാരത്തിനോ” അവരെ ശിന്ന മുഴുവനം
സ്ഥാസ്ഥാവിയുടെ മുലയ്ക്കു നിത്തി.

അതു അല്ലെങ്കിലും ധിരസ്സിൽ അഞ്ചേമിഞ്ചേമായി
നില്ക്കുന്ന കേൾപ്പാശങ്ങൾ കൊട്ടി വെച്ചിരിക്കുന്നതു കു
ഞ്ഞാൽ ഒരു കൂദാത ചണ്ണിതുപാശനേന്ന തോന്തംകുറയ്ക്കി.

അമ്മ!

യജരാധ്യം സ്വദാനിത്രയിൽ ഉയിച്ചിരിക്കുന്നയിരുന്നു.
ചെപ്പെട്ടു തെട്ടിയിണ്ണൻ.

“മക്കളേ, നീ എന്നനു വീണ്ടാതെ ഭാഷപ്പെടുത്തിയേല്ലോ.
എന്താണ് കാത്തും?”

“ഹന്തോനു വായിച്ചുപോകണാം.

“എന്താണ്? നീ തന്നു വായിക്കു—എന്നർ
ക്കണ്ണാടി അക്കത്തിരിക്കുവാണു്. ഒരോഗോ! നീ മേലും
ഹാസ്തനെ ഭാര്യപ്പെടുത്തണ്ണതേ”

യേശോദയുടെ ഏറ്റവും വല്ലാതെ ദാനിംഗിച്ചിരുന്നു.
ചൊട്ടിക്കാണ അരുപ്പുറാളു കിണ്ണിയെന്ന “ചുതിലപനീ”
എന്ന പത്രന്തിണ്ണൻ ഒരു ലഭ്യം ചൊക്കുകയിൽ തുന്നാചിടി
ച്ചിട്ടണ്ണു്.

“ഉറക്ക വായിക്കു—കേൾക്കുട്ടി.”

അവരും പത്രത്തെ വിളക്കിണ്ണൻ അരിക്കിലോട്ടു വി
ചിച്ചു് വായന നുടണ്ണി,

ലക്ഷ്മീവിഭാഗം അല്ലെങ്കിൽ സംഖ്യാത്തിരിയിലെ കൊലപാതകം.

ലക്ഷ്മീവിഭാഗം അല്ലെങ്കിൽ സംഖ്യാത്തിരിയിലെ രഹസ്യം എന്ന് സൗഖ്യവ്യം അമായ കൊലപാതകം സംഖ്യാത്തിരിയിലെ ഒരേത്താമസി യാത്ര ഒരു ‘അറസ്റ്റ്’ നടക്കബോഡ് എന്ന പദംക്ക് വിഹപാ സാർമ്മായ അറിവു കിട്ടിയിരിക്കും.

ഇടവം പതിനഞ്ചാത്തിരി ഓവ ചുരതിലെ ഫ്രാം ഗ്രാമമായ മാധിഷ് പുരിക്ക സചീംഗം സമുദ്രത്തിന് അഭിഭൂമായി നിൽക്കുന്ന ലക്ഷ്മീചിലാസം എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ‘സപ്താതാവിജനാട്ടകി’ അമ സിച്ചിങ്ങൻ ‘അമനം വസ്തി’ എന്ന ഐബിക ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഗളൈൾട്ടന ത്വായ മാഡ്യൂ കിടന്നരാം കുഞ്ഞതു’ ആരും ദേശയും സുമതി ഘലക്കത്തിൽ നിന്ന ഒരാരു കാരണ കയില്ലെല്ലാ. അന്ന മുതൽ എത്തംപത്തുനം പൊലീസുകാരുടെ അനന്തിലപ്പ സീയമായ ഏരപ്പെട്ടിരുത്തായ ഘാതകനേയോ ഘാതകിയുടും ഘാതകാവാനി ധാതോജവിധം തെളിവും കിട്ടാതെത്തു’ അതുന്താ ശോചനിയമായിരിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ഒവാസ്ത്രീ വിജോം ത്വാത്മം കൂദാശപുരത്തിനു സമീപം താമസിച്ചിരുന്ന ചില ഘൃജനങ്ങൾ മെതാന അനിൽകൂടി സംശയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവേണ്ട സിസ്തുവുകൾ ത്തിനും ചുപ്പിയിൽ ഒരു എഴുന്നാരുകളുടെ കാട്ടി. അതിൽ എഞ്ചാനം കുത്തുകളിൽ ആനനബല്ലിയുടെ ചുഡായാപട്ടത്താട്ടകൂടിയ ഒരു കുല്പ പദ്ധം വാസനിമിത്തമായ ഒരു മെഴുകതിരിയും ഉണ്ടാക്കിയുണ്ട്.

പ്രസ്തുത കേസിനു തുല്യശാക്കനു വിഷയത്തിൽ പ്രയോജക്കീഡിവിക്കുമെന്ന വിചാരിച്ചു’ അവർ അന്തും ഓലീസിൽ എല്ലിച്ചിരുന്നു. സ്ഥലത്തെ പ്രമാണികളിൽ പഞ്ചവന അഭിഭ്യാഗിക്കുന്ന ചില രേഖകൾ അതിൽ

നിന്നും കിട്ടിയെന്നും അറിയും സന്നിഹിതമാ എന്നും ഇപ്പോൾ തു പറയാൻ.

അതു എഴുതുകയും എഴുതിയിരുന്ന ചരടിനും അതുവും വല്ലിയുടെ കഴുതാരിൽ വരിച്ചായും മുഖശിഖിയുന്ന കീൽ പുണ്ണം ചരടിനും രാധാകൃഷ്ണനും സംസ്ക്രാന്തിക്കാളിള്ളതു് “അതുമാ ഗംഗാജാൾ”, ഈ നാടകയും പോലീസുകാർ വേണ്ടവിയം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾനാണു് എങ്കാളുടെ പ്രതീക്കൾ.....

യൈശാര വന്നതാനാശകല്ലാണു മേഖലയ്ക്കു വച്ചിട്ടു് മാതാപിശൻറു മുഖം ദേഹം മുള്ളു ദേഹക്കി. അഞ്ചോ എന്നെന്നൊരു തുടാ! അവാ പോയരഹിതന്യാഥി ശവംപോലെ ധിള്ളി മലവൻ കിട്ടു. വേഗം അടുത്തുവച്ചു “അമ്മാ—അമ്മാ! എ താബാ കുത്തും?!” എന്നു അവരും ധിള്ളിച്ചു പറത്തു. അതു മിണ്ണുന്നു?

യൈശാരയരയ്ക്കു് അ.ഒ.ക്കുട്ടയ്ക്കില്ല യക്കാഡ ഉറക്കു നിലവിഴിച്ചു. എന്നിട്ടും ഇംഗ്ലീഷുന്ന ലക്ഷ്യനും കാണാനില്ല. അംഗ്യു അദ്ദേഹം! എ ഓ കരഞ്ഞുവകാണ്ടു് അവരും വെള്ളി യിൽ പോയി കുറ വെള്ളിം കൊണ്ടവനു തള്ളിച്ചു. എത്താനും നിന്മിപ്പുക്കും കഴിഞ്ഞതാണു് അവർ കുറ്റി തുറന്നു.

“ഒന്നമില്ല—ഒന്നമില്ല” എന്നു കുറീണാസപരത്തിൽ അവർ പറത്തേ. “പൊതുസ്വഭാവിയുടെ കാഞ്ഞം കാമ്പമന്നു തിനാൽ എന്നിക്കു മോഹാദസ്യം വന്നുപോയി, സാമ്മില്ല—നീ ഒരപ്പുടേണ്ടി...”

യൈശാര യാതൊരു മനിക്കുവും കൂടാതെ മുള്ളുവരെ മും ഭിഖാം സാഹിച്ചു സ്ഥിതിക്കു് മുക്കുന്ന പെട്ടുനു സംഭവിക്കാൻ കൂട്ടുമെന്തു്?—വത്തമാനക്കടലാസിൽ കണ്ണ വാത്ത സഞ്ചാരപ്രദമാകാനഭേദം വഴിയുള്ളൂ. എന്നിപ്പുന്നു യൈശാര അംഗ്യുതയെപ്പുട്ടു. അര ഉണിക്കുക്കുന്നും അവരും മിന്നാക്കലയായു് മുരുന്നു. ടെവിൽ മുള്ളുകാരംപറഞ്ഞു,

“ഈ ദ്രുതഗതിക്ക് ഒരു ക്വാറ്റ് പനാചേൻ ഉടക്ക അമലായ വിവരം അറിവിക്കാണ്ടതായെ എന്നിക്കും അത്തിനും രാഖാം. അതായിൽനാ സ്പാം ചികഥായി ചെയ്യുണ്ടിയിൽനാൽ. ഒരു “കാലുപദ്ധതി” എന്നോ— എന്നിക്കു പത്രക്കാഡ വാക്കുകൾ മനസ്സിലുണ്ടാൻ വിഷ മമാണോ.— ഉണ്ടായിരുന്ന എന്ന പറയുണ്ടാ. അതു” അമെ യുടെ പക്കയാണോ? അമലയുള്ളും അക്കടെനെ വളർത്തുന്നും കൂടുതു പോയിട്ടുണ്ടോ?”

“അതേ— അതേ— എന്നും ചക താന കുറഞ്ഞെങ്കിൽ തെതിനെന്നും മേഖല എന്നിക്കും രാമാധനാളിളിൽ. എന്നിക്കും ഓരു രണ്ട് ലിവസ്റ്റേറുക്കു സുഖവായംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.”

“എഴുതുക്കേണ്ടോ? അവ അതുകുടെ അതുവിരിക്കണം?” പെട്ടുന്നും അവയെ നേരുക്കും തീരുമായ മനസ്സിലും സുഖവില്ല.

“അതുരുതു അതുവിരിക്കാം അറസ്” എന്ന ചെല്ലാം പോകുന്നതും? അവൻ വിഷമുണ്ടാവാറാണിൽ ഫോടില്ല.

അതിനെപ്പറ്റി നേരു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണില്ല. നമ്മുടെ അതിശയ ഒരു പ്രമാണിയെ എന്നമാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടില്ല— അതും അതായിരിക്കുമോ എന്നേതാ?

“എന്നോ— എന്നിക്കരിഞ്ഞുകൂടാം.”

കുറഞ്ഞുന്നുതുക്കും രണ്ടുപേരും നിറുത്തുന്ന ശായിയിൽനാം.

“കുറഞ്ഞതു— നിന്നുക്കു നന്ന ക്ഷേണിമാറ്റാം”; പോലീ ഉറസ്താം; പകൽ തന്നെ വേണ്ടുവോളം അതുവാസ്തവിയായി. അതിനു മക്കളിൽ ഇതും. എന്നിക്കും ഇതുപോലും മനസ്സിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടില്ല.”

അവകാശ സ്പര്ശ മിക്കും ദി ചാതുകമാകിയാണ്.

യേശാദ ഉടനെ ഉറക്കാൻ ഒപ്പാക്കി. അവർ ചിന്തയിൽ മുക്കി തന്റെ ശയു ശാതാത്മകതനെ ഇങ്ങനെ. ഉറക്കം എങ്ങനെ വരും? അന്നോ മാത്രം പ്രഭർജ്ജിച്ച ഏതെങ്കെങ്കിലും അവരുടെ അതുനും സംബന്ധിച്ചിട്ടും. എത്തെല്ലാം വിധത്തിൽ അഭ്യാസിച്ചിട്ടും അവരും കൂടി അതിന്റെ കാരണം കണ്ണപിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഉപേഗജനകമാണ് ഒരു വാത്രത്തും അതിലുണ്ടാകിയന്നില്ലല്ലോ.

.....

അർഥാത്തുന്നിക്കിരുത്തു — യേശാദ വിളക്ക് കൊള്ളുന്നി സൗഖ്യാന്തരിക്കുടി മേലും കയറിയെപ്പോരും ഒരു വാദം സ്വാസ്യം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരും അവിടെനിന്ന് പതുക്കു ചെവി വടക്കിച്ചു. പുറവശന്ത കോൺ പുടിക്കിൽ നിന്നാണ് ഒന്നും പുരപ്പുട്ടു. ഇട്ടുകിയ ഇടനാഴിയിൽക്കൂടി തുറന്നും അങ്ങങ്ങൾറും വാതിൽ അവരും ചെട്ടിനും തുറന്നു. അപ്പോരും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അരിവെപ്പുകൂരിക്കാകിയാണെന്ന്—അതേ, അതു തട്ടിച്ചു കൊള്ളുന്ന അരിവെപ്പുകൂരി തന്നെ. ഇതു വളരെ തിരുത്തിയന്നിട്ടും അവരും ഇതു ഒരീംലും വരും ചൊരുചൊരുപ്പും എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? എന്നും യേശാദ പലപ്പോഴം അത്തു തന്നെപ്പറ്റിട്ടുണ്ടോ. രാത്രിമില്ലും അവരും കുറുപ്പം ധരിച്ചിരി കിന്നതാണോ? എല്ലാറിലും അത്തു തന്നെയിരിക്കുന്നതും.

“എംബീ—ഈ അസ്ഥാനത്തു” നീ പീടിയിൽ ചുററിനു കണ്ണാട്ടു “എന്തിനും? നീനുകും? ജുക്കുവില്ലോ?”

“കൊച്ചുമ്മ—ക്കുമ്മിക്കാം. പുവാതിൽ കററിയി കിന്നതിനെ തൊന്തു മറന്നുപോയി. തൊന്തു ഒരു മിന്നിട്ടിനു മുഖം “ഉണ്ണംപൂഞ്ഞാണു” കാം വന്നതും.”

“നീ ഒരു ചെറം ചെന്ന വാതിൽ കാറിയിട്ടും. ഒമ്പാൽ

ഈക്കുന്ന അരുതു കാണിക്കേണ്ടു്. ഇവിടെ നടന്ന കമി
ചൊന്നം നീ അറിയേതിട്ടില്ലോ”

ഉണ്ടെ ഉണ്ടോ—. — അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരും ചുറവി
നിന്നുതും.

“മേലാൽ ഈക്കുന്നവരികയില്ലോ” എന്ന പറഞ്ഞിട്ടു്
അവരും യോഗി.

യഞ്ചാലയ്ക്കു പിന്നെയും ഉറച്ചം വന്നില്ല. മണി കന്ന
കില്ലു. എന്നിട്ടും അവർ അസ്ഥാനയിൽ താഴുഖിൽ കീട
നോ് അങ്ങോടും ലുജ്ജോടും തിരിയുന്നുതയുള്ളൂ. മണി
രണ്ടായിരുപ്പു; മണി മൂന്നായിരുപ്പു; മുന്നിട്ടും ഉറക്കാവങ്ങന്ന വക്കു
ണമേ കാണാനില്ലു.

വീണാട്ടം അവരും വിള്ളക്കു കത്തിച്ചു. എന്തെങ്കിലും
ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കാനെന്ന നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ആവരെ എക്കിലും
കണ്ണ സംസാരിച്ചാലും മതി. അമ്മ ഉറച്ചിക്കാശമോ
എന്തോ—?

“ധോയി നോക്കിക്കൊള്ളും” എന്ന വിചാരിച്ചു് അ
വരും അങ്ങോടു തിരിച്ചു. വാതിലിൽ തട്ടിയപ്പോൾ അതു
തുറന്നിരിക്കുന്നു. മെത്തയുടെ അട്ടത്രുച്ചുന്ന നോക്കി—അ
വിടെ ആരം ഇല്ല. അവരും ഒരു തെട്ടി—മറിയിൽ എ
ല്ലായിട്ടും നോക്കി; ഒരിട്ടും അമ്മക്കു കാണമാനില്ലു.
മെത്തയിൽ അവർ കിടന്നിരുന്ന ലക്ഷ്യം കാണമാനണ്ടോ.
അതിൽ കൈവച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ തീരെ കണ്ണത്തിറി
ക്കുന്നു. ഇതെന്തൊരു കമീ—

ഡൈവിഫ്രെയായും ഇതികത്തവ്യതാദുമ്പയായും അ
വരും വിള്ളക്കു നാഴുവച്ചിട്ടും ഇടനാഴിയിലേയ്ക്കു് “ഇറക്കാൻ
വെളിച്ചതിനീൻറെ ഒരു ദലാക തരഞ്ഞിൽ പതിഞ്ഞുകിട
ക്കുന്നതു് അവരും കണ്ണ—ചാലാറുശ്മയായും റപാസം
തന്ത്രക്കിയും നേരേ വെളിച്ചു് ചുരുപ്പുട്ട് ഗമ്പിതേരുയ്ക്കു്
അവരും ദിദി ദിദി നേരു,

ബുളിച്ചും ആനദ്ദവല്ലി കരിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റിരിക്കി
ന്നാണോ വരുന്നതു്. താനും അങ്ങയും ഉഭവിടെ വന്നതി
ശ്രദ്ധാശ്രദ്ധാ ആ ഇരി തുറന്നിടുക ഇല്ല. ഇപ്പോൾ അതിൽ
നിന്നും വെളിച്ചും പുരസ്ത്വാം കാരണം എന്നായിരിക്കും?
സത്രം അവരും ചെവി കൊടുത്തു. അവളുടെ വ്യായം
അതിവേഗത്തിൽ തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

“അല്ലോ! ആ കേരളക്കന്നാത്തതു്?”—

ആരും മറിക്കുത്തു് ഉണ്ട്. മുഖവായ പാദവിന്റും
സമും ആ ദീപാർശിക്കുന്നതും കേരളം. വേരാജ് ശ
മ്പും കേരളക്കാരണം. അക്കുപ്പുവാരംകുഞ്ചു് എന്നോ
അരളക്കന്നാത്തപാലെ തോന്തി.

തനിക്കുള്ള ഏധ്യത്തുമല്ലോം അവലുംബിച്ചു്, അവരും
വാതിൽ താഴിത്തുറന്നു് അക്കത്തു പുവേണിച്ചു്.

അലപ്പായം ത.

ആനദ്ദവല്ലിയുടെ ഘലംതകനംതു്?

രൈവനോടു് അടക്കാനെള്ളു സുകരമായ മാർഗ്ഗം അ
യാളിടെ ജാരഞ്ഞിൽക്കൂടിയാണുന്നു് ഒരു പ്രശ്നമാണെന്നുണ്ട്.
അതു് അസുവകരമെങ്കിലും സരൂപമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാ
ണുന്നു, പറഞ്ഞാതെ കഴികയില്ല.

മിക്കമാസാവസാനത്തിലെ അതിരമൺഡിയമായ ഒരു
സാങ്കാരിക കമ്പനി സമുദ്രത്തിൽക്കൂടി ലക്ഷ്മീവിലാസത്തി
ജോക്ക് പ്രോക്കംഡി ശാഖിത്രിംബന്നും കുഞ്ചഭാസും പാലെ
സംസാരം ചെയ്യുന്നതിനും കുഞ്ചഭാസും പാലെ
ശാഖ ചെയ്യുന്നതിനും, തിന്നപ്പുത്തിക്കൊള്ളുകില്ലോ ഫിഡി

ஸங்கதிக்கும் அவர் ஸமாக்கியிலூடியெனவேந் பரவும். ராடு பேரை ஸாய்வாப்பியலே என்னால் சுக்கிழங்களை காடு விடு அதிகுரை போக்குவரதை ஒரு வரை ஸாயித்திடிலு கேட்கிறீரும் கமார்தாஸு போ காது ஸம்ஹா கண புஜாத்து. ராடுபேரைக்கென் மனோ காவணக்கும் அதுமிகு கூடுதல் ஸம்காப்பியிலூடி கொண்டுள்ளது. காக்கி விளோவ்வண்ணிலும் ஹரவக்கு வலிநூறு புதிப்பதினாலோ.

ലക്ഷ්විඩිලාසරත්නීලකුණු නිකඩ්ප්‍රියික් ප්‍රැධානී
වූ නිකඩ් ගාමිග්‍රෑස්සාන් නැතුවෙයුත් මරණවත්
පුරාණ ප්‍රාදාචිකාන් නිකඩයායි. “ක්‍රිසිනත නිකඩමාස
තකිය ගුණිකු ත්‍රේඛනාන්ත්‍ර ඉත්‍රාය රුහුණුසං
කේසාලං ක්‍රුඩෙලා මාතෙතුවරිකයාලානාන්” ගිපරද කෙ
පක්ෂ විවාහී මුණාං. ගුළාන් උත්‍ත්‍රික්‍රෙෂ්‍යම්‍රිත! නැතු
තාන් තේ කාලනුව රෙක්ස්කයිලු.”

“‘கிழமை அதிகை’ ரும் சுவாதாளை—கிழமை ஒரோடு” எனிக்கலையுதிற் குடுதல் ஸஹாஸ்ரயம் மரை க்கும் உள்ளாட்டிக்காலைக்குமிலு. பசுமை, தூநி அதிகை பூரிவிசூரியும் மனம் பூணாக்கியதுகொடை” என்று உத்தேஷமா?

“ഈ നി അതു സാധിക്കേണ്ട തോന്ത്രിലും. സംശയം നടന്നിട്ട് മുമ്പാസ്തതിൽ കുടുതലായിരുന്നു?”

“நூல் மாஸமல், இப்புதுக்காலியும் குழின்றதாலும் வேண்டுகில்லை. தொன் ஜீவிதமிருக்கனிடத்தோடு அதற்காவேண்டி முறிச்சுக்காலங்கள் ஹரிக்கண்.”

“ପ୍ରେସିଡେନ୍ସିଆ କରିବାକୁ”—“ଏକାକିକି” ନିଷ୍ଠାପନ

ബുദ്ധിവെച്ചെന്തപൂറി വലിക ബഹുഭാബണം^o. അരുകൊണ്ടു^o ഒരു കാംജം ചോദിക്കുന്നു. യേശായൈരുതെപ്പുറി നിങ്ങൾക്കു^o അഡിപ്രായം എന്നാണു?^o ഗ്രാനുപരിയാണു. അവർ തിരിച്ചുവന്നതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം നിങ്ങൾക്ക് തമിൽ സംസാരിക്കാറെ ഇല്ല. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ ക്ഷണംതന്നെ തൊൻ സപീക തിക്കമായിരുന്നില്ല. ആങ്ങം സംഗ്രഹിയ്ക്കുപാലും വെയ്ക്കി കുല്പാത ഒരു പത്രിയിടെ ആവിൻ്റലാബതെപ്പുറിയും നിങ്ങൾക്കുള്ള അഡിപ്രായം അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നാണു^o. ആനദ്ദേശവല്ലി ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു^o അനിക്ക വേരെ ഒരു മകളുള്ളതായി അവർ മിണ്ണിയിട്ടുപാലും ഇല്ല. അതിനെ പുറി ഓരോ വരഞ്ഞുപോകുതെന്നു^o. ആനദ്ദേശവല്ലി യോടും എഴുപ്പാടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അബദ്ധകിൽ അവരും എന്നോട് രീപ്പ്രായി പറയുമായിരുന്നു.”

എതാനം നിമിഷം കമാരഭാസു^o ഓരോ മിണ്ണാതെ നടന്നുതുള്ളൂ. ഒട്ടവിൽ അംഖാം ഇല്ലകാമം ചോദിച്ചു.

“വിശേഷിച്ചു^o എന്നും അഡിപ്രായം നിങ്ങൾ എന്തിനു^o ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നു?”

“നിങ്ങളുടെ നിർബന്ധരണങ്ങളുക്കിടെപ്പുറി ബഹുമാനമുള്ളതുകാണ്ടിത്തന്നു.”

“ശരി, അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടുള്ള പ്രദയാജനം എന്തെന്നുകൂടിപ്പുറയണം.”

“നിങ്ങളുടെ അഡിപ്രായം എന്നിക്കുള്ളതിനേട്ടു^o യോജിക്കുന്നപക്ഷം വിലബന്ധം ഏതെന്തിരിക്കുന്നു.”

“അങ്ങനെയാണെന്നും തുറന്ന പറയാം. തൊൻ യുദ്ധാധരയ ക്ഷണം കാരുംപോലും അവിഞ്ചപ്പുക്കുന്നില്ല. നേരേമരിച്ചു^o അവശ്യേ സംഗ്രഹിക്കുന്നതു^o മഹാപാപമാണെന്നും വിശദിക്കുന്നു. അണ്ണൻ എത്തിരെ ദരഖ്ഷവും

യെന്നതിനു മതിയായ കൂദണ്ണപദ്ധതിഞ്ചാകിരിക്കും. അവ യെന്ന തേരുവു ഒരിച്ച് കുറഞ്ഞാലുള്ള എജൻറ ഉണ്ടം രണ്ടി യാണെങ്കിൽ, ഒരു വിധവയുടെ വോദ്ധാ എക്ടിക്കിരിക്കുന്ന തിനും തങ്ക കാണും കാണും, യേഥേംതെ ഞാൻ വിശ്വ- സിക്കന്നില്ല. കണ്ണിടങ്ങുതാളും അവരു ഉപദ്രവകാരിന്നിയും കുപട്ടാലിനിയും ആരു ഒരു അസ്ഥാനം. നിങ്ങൾക്ക് ഗാബഴിടെ പേരിൽ വല്ല പ്രതിപത്തിയും ദത്തനികി റിക്കാം. എക്കില്ലും പറയാതെ നിരുത്തിയില്ല—നിങ്ങൾ എൻ്റെ അഭിപ്രായം ആവശ്യമുണ്ടെന്നുതുകൊണ്ട് മാത്രം.”

എനിക്ക് അറിവാണ് ആരുഗ്രഹിയുള്ള സംഗതിക്കെഴു പ്രാബി നിങ്ങൾക്കുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലു തുറന്നു പറത്തു തിനു വന്നും, യേശാമദയേ സംബന്ധിച്ചിടത്താളും ഞാൻ നിങ്ങളാട്ട് പൂണ്ടിശാഖി ഫോജിക്കുന്നു. യേശായരവയ ക്കറിച്ച് എനിക്ക് സംശയം ഉണ്ട്—ആരു വിഹാര മാണം ദരിദ്രനും കാലങ്കുള്ളത്തിൽ നാടക്ക് അറിക്കാം.”

അവർ ഇടവഴിയുടെ അരുഗ്രാഗ്രഹിതു് എത്താനായ പ്രാഥി ഭാഗിരംഗിയും അവളിടെ ചരായ എന്നപോലെ താരയും അവക്ക് അഭിമുഖമായുന്നു.

“നിങ്ങൾ എഞ്ചാട്ട് പോകുന്നും” ഞാൻ ഉറച്ചമിച്ച—പറയാട്ട്—എന്നാഡീരമ്പിഞ്ചാമു അവരുക്കു സമജമായിൽ സ്ഥിതജ്ഞവി പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

“ഈശ്വര—നെങ്ങൾക്ക് വിരോധമില്ല” എന്ന കമ്മറ ഭാസു് പറാത്തു.

“യേശായരയുടെ വിച്ച് ഒരു മണിപ്പും പോകുവണ്ണു്?”

“കുറം സമ്മതിച്ചു്.”

“എനിക്ക് വല്ലരു സന്തോഷഃ; ഇവിടങ്ങളിലുണ്ട്

வாய்மைக்கு வாரிக்கு வட்டங் வியநிலை ஏற்றுக்கொள். கிணமெல்லைக்குமிழும் அதைப்பற்றி வைத்து நினைவு என்று கூறுகிறேன்.

“எது செல்லி மாடுகிறோ வட்டாரத்தில் பெய்க்காரனாம் என்று நினைவு?”

“அனுக்கு, அவர்களை இங்கிலிய் கல்லூரி குடிக்க காலும் மிழ். பெல்லூட்டு எனுதலே விலங் எடுத்து கீழ்க்கண்ட நாய் இண்டுவாங் பூர்த்தி. உச்சங் விழப்புகளிலும் போயி. என்ன இனால் அவர்களை விடுவதைத் தெரியும் கூடும். ‘விடுவதைக்கி’யாகு ஏது வெற்றுக்காரியை கிட்டிவைக்கு “ஏனோடு” அவர்களையானால் பிரித்ததறு.

“ଶର୍ଵତ୍ତର ପାଦମଣିପୁରେହୀ ଜାଗିଲୁ ଏକଷକ
ହୃଦୟିତିକଳିମୋ ଅନ୍ତର୍ପ୍ରତିତର ଉଚ୍ଚଦର୍ଶକୀୟା ?”

“கேள்வ மரிசு” நூலாகவைத்தேப்பாலும் லக்ஷ்மி
ஸ்கிருட் கீழ் ஒன்றை நினைவே கார்த்திரிக்கன்.
தனங்களின் முனை வெல்லுள்ளது. என்றால் “நூற்று
ஏண்ணாக கட்டுத்ததற்கு? அஞ்சென்று நினைவே காலமாக
கொடுத்திரிக்கிறான்.”

“മെങ്ങും താമ സിയാരെ വരുമ്പോൾ പറയേത്
കണ്ണം.”

“നിങ്ങൾക്ക്” പുതിയ അറിവെല്ലുകൊരിക്കേ കൗൺസിൽമാണോ?” എന്ന് “ഉണ്ട് കഴിത്തെറിക്കുന്നോടു യങ്കായര പറഞ്ഞു. “അവക്കു കാണേണ്ടതുനെന്നായാണ്”—പര്വതംധ്യാലയിരിക്കുന്നു. ” “തടിച്ചും?” എന്ന് അത്ര താഴെന്താട്ടുട്ടി ദിനിച്ചുണ്ട് ചോദിച്ചു.

“என்றா—தடித்தினங்குடை? பாவக்கரம் ஸாயா
ரண் பிள்ளைகளையாளிரிக்கின்றாது?” அவர்களிடையில்
“ஞாவழகாக வேறு கேட்கலாமா? என்றாளோ” இதிலெலாக்கி
நஸா. “உமிழ்ச்சமாக்குகினி.”

“ശരദീവ! എവന്നായ പോത്” എന്ന കമാരണാസു
പറഞ്ഞു.

“ഈ അ സാധാരണ പേര്” അവർക്ക് എങ്കിനെ
കിട്ടിയെന്ന തന്റെ വോദിച്ചു. അവളുടെ അസ്ഥിൽ ഒരു
“വ്യല്ലന്ത്” എത്തിരെന്നപോലും, തന്റെ ഈ ധാരക കേടു
പോട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി. അവളുടെ രണ്ട് സഞ്ചയാഭരണങ്ങൾ
‘ചുനവ്സ്തു’ എന്നം ‘ട്രിഡ്’ എന്നം ആണെന്നെത്തു പേര്.

“ஈழேப்பார் வயதின் ஏற்று அவர்கள் பாவகவி
எடுமள்ளிப்புதோயான் நெடுங்கோலை வசைக்குதிரு”. பூஜை
நாள்கள் மகாஸ்தே? “ என்ன” செய்தியே நீண்டங்குப்பா
க்கொயில் பரவதற்கு. “என்னாக்கு எடுப்பதற்கு; ஒரு நினைவே
விழையாகவாக்கின்றீக்கு; என்னும் வடிவை காணாம்”
என்ன. அந்தவில்லி பரவுகின்றா வாசிக்கலைப்பிற்கி
அறியார் சிறிதுக்கூறுயாகின்றா.

‘മഹിഷമർദ്ദിനി’വെ കണക്കുപൂരം ശലി ത്രഞ്ചൻ അതിപരവയ്ക്കായി പമ്പത്രു. വി. ഡി. ഓൾഡ്, യപ്പോബല മംസളഗാത്രിയായ അവരു ഒരു മക്കാലിയിൽ പുസ്തകം തിരിഞ്ഞെന്ന് എന്നോ ഒരു പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്’ അവർ കണക്കു—പുയം മുപ്പത്തണ്ണിയു കവിതയു തേണ്ടിക്കും. അവരുടെ അവരു എഴുന്നേറ്റുമാറിനിന്ന്, ശരീരം അതിപൂട്ടിലും, മുക്കുള്ളാട്ടി ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തലമട്ടി നെററിവെ മറയ്ക്കുതുക്കുവള്ളും മണ്ണാട്ട് കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നു. കരണ്ടുമവും മാററി കീഴ്— ചുതന എന്ന പേരു് അവരുടെ കരുക്കളി യാജിക്കുന്നതായിരുന്നുവും കമാരണസു് ‘വിവാഹിപ്പ്.

“‘എതിരെട്ടി—നീ ഇപ്പോൾ കൈകരി മുടിശട്ടി വച്ചിരിക്കുന്നതു?’ വല്ലു ഒരു സ്ത്രീയുടെ കീറസഭാവത്തിൽ ചോദിച്ചു. —“കൊച്ചുമു— ഇതു എൻ്റെ മുട്ടപ്പറവിലേപാല അതി—ഇനി ഞാൻ കൂടു യുകയില്ല—ഞാനും ഒന്നു ചോദാ കരിയും നന്നാണോ എന്നുംബന്നു, കൊച്ചുമു നോക്കിയാൽ നതി.”

“ഈതിനാനും കാറമില്ല.”

“വിയചപ്പേക്കില്ല, പാറാതിരിക്കമില്ലാ. അതുകൊണ്ട് കൊച്ചുമുയുള്ള സങ്കടമാണോ?”

യോഹാനു—“അവളിടെ സ്ത്രീജോപഃപല ചെയ്തുകൊണ്ടു, നമക്ക് എന്തു ചേതാി?” ഇതു ടെച്ചിവിൽ പറഞ്ഞെങ്കിൽ വാക്കകരി അവരു ആഡിച്ചില്ല. മാസികാപ്പെട്ടുകണ്ടിൽ വിണ്ണം അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“നീ എന്നാൻ വായിക്കുന്നതു്?”

“വനിതാഭാഗദ്ദേശം” എന്ന പുസ്തകമാണെന്നു! അതു പതിവായി ഞാൻ വായിക്കാണുണ്ട്. എന്നെന്തില്ലാം അത്തുകൂടിയുണ്ടോ?—ഈം ശതാനലാ’ എന്ന അച്ചിരുപ്പുറി കേടിട്ടുണ്ടോ?”

“ശതാനലഘോശാതായു്”

“ഒരു വലിയ മന്ത്രവാദിനിയും ജോതിഷകാരിയും അഞ്ചും”. അവർക്ക് അവിയാൾ പാടില്ലാതെ കാഞ്ഞമില്ല.— ഇതു പുസ്തകത്തിൽ അവളിടെ കമകരി പലതുമണ്ഡി.”

“അതു്” ഹാ— അവത്രം താമസവിന്ദയാണോ?”

ശതാനലയിൽ അവർക്ക് കലശലായ കെട്ടതുകം കിനിച്ചുതായി അതിമുകരി മനസ്സിലാക്കി.

“ശരംഭാവതിയിലാണോ—ഞാൻ അവരെ പോയി

കാണാറുള്ളോ— ശാഖാദ് അറിവുൾ പാടില്ലാത്ത കാൽപ്പനില്ല.”

“നീ വേദരാജ് ശാഖാരതതിൽ അവരെപ്പറ്റിറി വിവരിച്ചു ചരയാം; ഇപ്പോൾ സമയമില്ല.”

ശാഖാദിനാണോ ഇം കമാരാസിന്റെയും മുലയേ മഹിഷമഠ്ട്ടിനി സവിശേഷം ആകർഷിച്ചു. ശാഖാദിനാണോ അതിനു ദതിയായ കാരണമുണ്ടായിരുന്നു വായി നക്കാക്ക് അറിയാമല്ലോ. അവഴിടെ വേഷവും വാക്കു കൂടിം എപ്പോം കമാരാസിച്ചുറ ഫലിതരാണസപാദം കത്തിരയും ഉണ്ടാക്കിപ്പിച്ചു.

പാചകഗംഭീരപത്രവുക്കുന്നം കഴിഞ്ഞു ഒട്ടവിൽ വാതിൽ കടന്നതും ശാഖാദിനായിരുന്നു. അതിനിടയ്ക്കും ഇം പട്ടയാർഡിനി ഒരു ലങ്കോട്ടി അല്ലെങ്കിൽ കൊരുക്കാതു അയാളിടെ കൈകുറി നിക്ഷേപിച്ചു. അതിനോടുകൂടി ശാഖാദെ നേരുക്കുറം തമ്മിൽ ക്ഷുണ്ടാരിനിനുള്ളിൽ ഒരു ആക്കിക്കാഴ്ചയും നടന്നു.

“ഒക്കാടക്കികളിലും മറ്റും ഇന്ത്യയിൽ വിശ്വപാശം ഇനി കൂടിനിന്നുണ്ടു്” എന്നും, “പ്രാഥനക്കിട്ടുമ്പോൾ” എന്നും “വൃന്ധായ ചീരിഞ്ഞാൽ പാശം പാശം ആണെന്നും, “പ്രാഥന കൂടം ഇന്ത്യ പോഷി ഇല്ലാരു ചായുന്നില്ല. പ്രാഥന അർവ്വൻ പാശനാരത്തിലും തീരും അംഗവേണ്ടിയുണ്ടാണോ”. എന്നാൽ എണ്ണം ചുറ്റുവരാൻ പരഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ പലതും വളരെ കണ്ണിൽ മാറി പാരിട്ടുമണ്ണു്.”

“നിങ്ങളായിട്ടും ഭാവിക്കേണ്ടിയാണോ?” എന്നു കമാരാസ് പോഡിച്ചു.

“ശ്രീത-ശ്രീത ഏന്നാൽ അധികാവും കഴിഞ്ഞു

കാൽത്തപ്പറവിയാണ്” — സപ്രസ്തവിൽപ്പോലും അവർ വാൻ എന്നതിലില്ലാത്ത കാൽത്തപ്പരെ അവർ ഒളിപ്പേരെന്ന അറിയുന്നു? — അതാണ് “അത്തമാക്കിരിക്കുന്നതു്.”

“മിച്ചതല്ലാം കേരിക്കേടു്.”

“ഓ— ഇപ്പോൾ നേരം ഓക്കനില്ല” അവരും വേഗത്തിൽ വിഷയം മാറ്റി.

യേരോട് അനുഭവം മിണ്ടിംഗ് തുല്യ. അവരിക്കു സാധാരണാധികാരിയെന്ന ഉത്സാഹം നിലനിൽക്കുമ്പോൾ അനുഭവം മിച്ചവിക്കുന്നു. ഒന്നും രണ്ടും പ്രാവശ്യം അവരും വിശദമായി തത്തിൽ സപ്രഭാതാവിനെ ഏറ്റക്കുറിച്ച് നോക്കുന്നതു് കമാര ദാസ് കണ്ണി, കൈ കാൽത്തം തീച്ചുയായ് പറങ്കുതക്കാം — കമാരംബാസിവിന്റെ കുറുപ്പും ചെവവിയും എല്ലായിടത്തും ദിശയും — യേരോടും ഇതു ഭാവങ്ങളുടെത്തിനെ കാണുമെന്നൊരിക്കാം എന്നോ അഭ്യാസം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു കഴഞ്ഞി — തത്തുയും മകളം തമ്മിൽ വല്ല കല്പരലും ഉണ്ണായിരിക്കുമോ?

അവർ തമ്മിൽ കണ്ണുവെണ്ണം ഉണ്ണായില്ല. തീച്ചു അനുഭവം. ഒരുപ്പും വരുത്തി മുന്നു മണിക്കൂർ ദേശം തന്റെ മാതാപി ആരന്നവല്ലി മരിച്ചു കിടന്ന മരിച്ചു ചുട്ടു വാതായന്നതിനെ സമീപമായി ഇഷ്ടികക്കുച്ചു തന്റെ മിനക്കുടലാസിച്ചു് ഉരയ്ക്കുന്നതു കണ്ണതു കുത്തില്ലു് ശാഖ മുക്കു ഇതു ഭാവങ്ങളം കാണുമെന്നണണ്ടു്. മാതാവിനെപ്പറവി എന്നൊ ചില ദിനുകകൾ അവളുടെ എല്ലായ്ക്കാരും അക്കാച്ചി ആവോയി. എറുതുനെന്ന ശ്രമിച്ചിട്ടും അവരെയെ തജ്ജിക്കും ആവാൻ അവരും കഴിഞ്ഞതില്ല.

വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ മകൾ ശാന്ന മരിക്കുത്തു ആവേ തീച്ചുപ്പോൾ യേരായരയ്ക്കു യാത്രായ കല്പകവും ഉണ്ണായില്ല. അവർ കൂടു തെച്ചിപ്പോരയക്കിൽ ആ അവധൂപിനെ അഞ്ചിസ്തുംമുണ്ടാക്കും കൂടുന്ന ദിനയുടെയും ചെല്ലു.

ଗାଲୁଛିକଟିଙ୍ଗ ନିଯମିତ୍ତି ହୁଅଗାନିଲାଯିଙ୍ଗିନୀରେ ଆପରି
ଆତିଥେଶତତିଯ ନିବାଗିତିନା. ଅତାତୁ ତଥାଯ ଚିଠି
ଦୋଷକ୍ରମ ଆପର ହୁଅକାଳ ଶାନ୍ତମାଯ୍ ପରିଣତି:—

“ମକ୍ଷେ—ନୀ ହୁନିଯୁ ଉଠନୀତିଲ୍ଲେ? ଏତୁଯେ
ଏବୁ ଉଠନେକିବାଶବେଳାଣରେ ଶ୍ଵାସ ବିଚାରିତ୍ତୁ—
ହୁଣୋଡ଼ ନୀ ଏହାତିର ବାଣୀ?”

ତାଙ୍କର ଚେତେବିକାରକ୍ଷଣରେ ଆଗିବାରେ ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରିୟପୋତରୁ ଯତେବାଶାଣରେ. ଯାତିକି ତଜ୍ଜାତିରୁଗନ
କାହାରମାଯ ଏତ ମୁଖିତି ପ୍ରବେଶିକାନ୍ତିନେ ତାଙ୍କର
ବୈଷ୍ଣବ ଦ୍ୱାରା ଆପରିଲାଭ କିମ୍ବା ତାକିଯିଲ୍ଲୁବେଳାରେ
ଆପରିଲାଭ ଏବୁ ପ୍ରତିତ୍ତ. ରତ୍ନବିତ୍ତ ତାଙ୍କର ବିକାରକ୍ଷଣରେ
କାହିଁ ଯାଏଯିତ୍ତିକୁ ଆପର ପିକିବିବିକି ହୁଅ
କାରାଂ ପରିଣତି:—

“ଶ୍ରୀ—ଶ୍ରୀମତୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ—ଶ୍ରୀ—ବେ-ବେଳୀତ୍ତୁ
—କଣ୍ଠ—ଆକର୍ଷଣ—ଏତ ରାତିରିକରମନା—ଆତ୍ମତପ୍ରେସ୍
—ଶ୍ରୀମତୀ—ନିଃକାର୍ଯ୍ୟ ବାଲ୍ମୀକି—ଶ୍ରୀମତୀ—ଶ୍ରୀମତୀ
ଏ ଏହାଣା ଚେତୁଣ୍ଟାରୁ?”

“ନିଃକାର୍ଯ୍ୟ କଣଟକାର୍ଯ୍ୟ କି? ଅରୁଣ କିମ୍ବା ଏତ
ତଥା ମିଳକିଲେବାକୀଟିଙ୍ଗ ରାତିପ୍ରେସ୍ କାମିଲ୍ଲୁଗ ଦୁଣାହୁଣିକି
ପରିଣତ. କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଲେବାଂ ଉଠନେ ବରାତରତ୍ରକାଳେଟିଙ୍ଗ
ଏବେଳକିଲ୍ଲୁ ଚେତୁଣ୍ଟାରୁ ବାମ୍ବ ବାମ୍ବ ମିଥ୍ରପ୍ରାର୍ଥନା ଦୁଣା
ହୁଣି ପରିଣତରୁ ବାମ୍ବ ବାମ୍ବ. ମିଳକାର୍ଯ୍ୟ ପରିଣତରୁ
ହୁଣୋଡ଼ ପୁରାପ୍ରେସ୍—ଆପ୍ରେସ୍ କାମ୍ବିଲ୍ଲୁ”

“ଏତିକିମ୍ବାର୍ଥ ମିଳକାର୍ଯ୍ୟ? ଏହି ଏହିପ୍ରାର୍ଥନା
ଏହିପ୍ରାର୍ଥନା କିମ୍ବାର୍ଥ କିମ୍ବାର୍ଥ କିମ୍ବାର୍ଥ ଏହାକାମ୍ବିଲ୍ଲୁ
ଏହାକାମ୍ବିଲ୍ଲୁ ଏହାକାମ୍ବିଲ୍ଲୁ ଏହାକାମ୍ବିଲ୍ଲୁ”

“ദേഹം അല്ലെമാനം ക്ഷീണിപ്പിച്ചാൽ ഉറക്കം വരുമെന്ന വിചാരിച്ചു” തൊന്ത്രതന്നെ ഇതിനൊരുക്കായി താൻം.”

അവർ എഴുന്നേറ്റ.

“എനിക്ക് ഇപ്പോൾ വലിയ ക്ഷീണം തോന്നുന്നു. ഈനി കിടന്നാൽ ഇരക്കാ വരും—നിന്മക്കം ഉറക്കം വന്നില്ലോ?”

“ഇല്ല—തൊന്ത്ര ഒരുപോഴു കണ്ണടച്ചില്ല.”

“തൊൻ പാതയില്ലോ? വലിയ ചുട്ട്—മഴക്കാറു കൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു.”

അ രാത്രിയിൽ അതിവെളുകാരിയെ അഭ്യമയത്തു കണ്ടുണ്ടും അമ്മയും മോഹാദസ്യും സംഭവിച്ചതും—അവൻ മരിക്കിയും ഇരുന്നു തന്നെ മരിക്കുന്നതായി കണ്ടുണ്ടും—മരിക്കുന്ന വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലുണ്ടോ യേജാഡ കേം മിണ്ണാതിരുന്നതും. അവളുടെ മനസ്സിനും തീരെ സപാന്ദ്രം ഉണ്ടായില്ല—ഇരുന്നും അവളുടെ ഓവദേശത്തിനു കാരണം.

“ഇവന്നനിക്കെ തീരെ സുവർണ്ണിലുംനുത്തനാലുണ്ടോ” സംഭാഷണത്തിൽ തുംബമേഖലാപ്പി പങ്ക് ഏകാദശാരതായും, “എന്നും ക്ഷുണ്ടപണാസപരാതിയിൽ അവരും ശരിത്രുഷണ കൊടു പറഞ്ഞു. “നെനിച്ചും ഉണ്ടായെങ്കിലും തോന്നുന്നില്ല. ഇതുകും എനിക്കു ലേഡം പിടിക്കുന്നില്ല.”

ശഗിത്രുഷണാർ അവദേശാട്ട് അനുഭാവിച്ചു.

“നിങ്ങൾ കരുനാടു കുടല്ലുരോപ്പശ്ശേരിയിൽവേണ്ടിനുണ്ടായിരുന്നുണ്ടോ അവിടെത്തു ദീനേതാജീവനും വളരെ ബുദ്ധവർണ്ണക്കുണ്ടോ,”

“കുട്ടും എന്നും കുടാറാം താമസിച്ചിട്ടണ്ട്.— എനിക്ക്” അതു പ്രദേശം ഒരുക്കരമായി തോന്തി; അവിടെ ഉള്ള അഴിക്കേളാജിൽ ചുള്ളിക്കളിപ്പാവിതിക്കുന്നു:

കുഞ്ഞരഭാസ് പിരിച്ചു “യശോപദയ കാഞ്ഞരമത്തി ലേക്കു” അഥവയുള്ള തിനാഴനു നിങ്ങളുടെ ഭാവം? അമുമ—നിങ്ങളുടെ മകാളു സുക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു” എന്നു് അഭ്യർത്ഥി പറഞ്ഞു അഥവാ ചെച്ചട്ടനു നിൽക്കി—വരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവിടെ കാഞ്ഞാനില്ല.

വള്ളരം കുറിഞ്ഞതിന്റെ ഒരു പ്രാഥമ്യമാണു് ഈ സംഭവം ശാന്തിക്രാന്തിക്കു മനസ്സിൽ വീണ്ടും ഉളിച്ചതു്

അലിശ്രായം 6.

കാഞ്ഞത്തിന്റെ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോക്കു്.

അമൃതവല്ലി തൊന്റെ കൈയിൽ തന്നതായ കുള്ളു് വീട്ടിലെത്തന്തു വരെ അഥവാ കുള്ളനു ഒന്നാക്കുപോബും ചെയ്യില്ല.

അതിൽ ഇതും അതും പറഞ്ഞിരുന്നുള്ളു.

“നാഞ്ചു വെക്കുന്നാം എടുമ്പാണിക്കു്” എന്നുന്നു ഒരു പ്രിയമിന്നും താങ്കുഞ്ചു വന്നകാണും.”

എന്നു് അമൃതവല്ലി

അണു് സമ്പ്രതീരജ്ഞജീ തുമയുള്ള സമീപത്തു വച്ചു തന്മീതു പിരിഞ്ഞതശശം അഭ്യർത്ഥി അനുദാനവല്ലിയെ കണ്ടു സംസാരിച്ചതേ ഇല്ല. ഈ കുള്ളു് അഭ്യർത്ഥിന്റെ

ശരത്പുരും ഭാഗം തിരഞ്ഞെടുക്കി നേരിച്ചു. യദ്ദോധനയുടെ പാഹകി എന്ന റിചാർഡിൽ കൊലപ്പാതകാത്തപ്പറ്റി പുതു താഴി വല്ലതു, കാട്ടപിടിപ്പേച്ചു എന്നവിബാനാധിക്രമം അഭ്യർത്ഥനയിൽനിന്ന് ഉള്ളക്കണ്ണ്. യദ്ദോധനയുടെപ്പറ്റി തനിക്കു തോന്നീടുണ്ടു, ശൈകൾ ശരിയാണോ എന്നവി വാനും വളരു കെംതുകൂടുതായിരുന്നു.

അംഗം വെവക്കേനും എടുമ്പിക്കുകും കണ്ണിയുമായി എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്ന അതും അധികെ എത്തി, “ഒരാൾ യജമാനന്മാരും കാനമാസും വാനിരിക്കുന്നു” എന്നു മുത്രൻ അറിവു കൊടുത്തു.

അംഗുതവല്ലിയുടെ മിത്രം ഒരു സ്ത്രീ അരുവിരിക്കുമെന്നാണു് ഒരിന്തുപ്പണം വിവാഹിച്ചിരുന്നതു്. അഭ്യർത്ഥം എഴുന്നേറു് ശ്രൂതാന സവിനയം സ്വീകരിച്ചു.

അതും അപ്പും വിളംബിയ ഒരു ആവാവാണു്. ചോക്കം അധികമുണ്ടാനു പറവാനില്ല.—തവിട്ടുനിറം—അപ്പും ചെമ്പുവിച്ചു തലമുടി—അതിനെ പുരങ്കാട്ട് അഗ്രിയാട്ടി കെട്ടിവച്ചിരിക്കുന്നു—ഒക്കിൽ കള്ളാട്ടി വച്ചിട്ടുണ്ടു്—വള്ളരു അയഞ്ഞ ഒരു കോട്ടാ സ്റ്റർട്ടാ, ധരിച്ചിരിക്കുന്നു—“എന്തു വന്നാലെന്തു്?” എന്ന മാരിരി ഒരു ആവം മാവു നല്ലപോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു.

ശയിന്റുണ്ണാൻ കണ്ണപ്പും തന്നെ അയംഴുടെ പേരിൽ വെള്ളപ്പു തോന്നിക്കുംതെന്തു.

“നമ്മുടെ പ്രിയമിത്രമായ അംഗുതവല്ലി നിക്കും കുന്നുവനു, കാണാണെന്നു്” എന്നാടാവയല്ലപ്പെട്ടു്.” ഇങ്ങനെന ഒരു സംഭാവയിൽനിന്ന് സപ്രത്യുലംഞു് അഥവാരു സംഭാഷണം തുടങ്ങിയതു്. “നിക്കും കുന്നു സ്ഥലം വള്ളരു നന്നായിരിക്കുന്നു.” ശയിന്റുണ്ണാൻ തഞ്ചു നീക്കിക്കാട്ടതോ ഒരു കാശാലയിനേക്കും അയാരു ഇങ്ങനു.

ബാരിസ്സും അക്കാദ്ദേ തുറിച്ചുനോക്കി.

“എത്രം ഒരു കിലോമീറ്റർ ഗ്രഡം നിങ്ങളുടെ
പ്രീതിക്ക് പാതയായതിൽ വളരെ സന്തോഷം” എന്ന്
അനാദിരംഗവന്തിൽ ഒരു ക്ലേഷണൻ മറച്ചി ടെരഞ്ഞു.

“ഒരു നല്ല രൂപത്തിനായ കെ. കുട്ടി നാലിൽക്കു
ഞവിടെ ആയിട്ടു്?”

“ഒ—”

“എനിക്കു് ഇതുപോലൊരു ചെറിയ കുഞ്ഞണ്ണയി
രന്നു്. അയാൾ ഒരു വാഴക്കരി പാശത്തും കുഞ്ഞാടിയിൽ
കുടി ക്ലേഷണന്നും ഒപ്പം ചരിഞ്ഞായിച്ചുതു് ഒരമിച്ചു
കഴിഞ്ഞു.

“ബഹുസം—” തന്നെ പുല്ലുരസത്തെ ആദ്ദേഹം
കുട്ടം മാച്ചിപ്പി. “നിങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ട് വന്നതെതിനെന്നു
റിവാനാണു് എനിക്കു് അധികം കൈത്തുകളുള്ളതു്.”

“വിശക്കിച്ചു് ഒന്നാമില്ല—ഇങ്ങോട്ട് ഒന്ന് വരുന്നതു
പോരണമെന്നു് അനുത്തവല്ലി പറഞ്ഞു. അംഗത്വം പൂർണ്ണം
ഒരോരു ജനിൽ ചെടുവരായതുകൊണ്ട് തമ്മിൽ കാണുന്നതു
കൊള്ളാതെന്നായിരിക്കും അവരുടെ വിവാദം.”

“അനുത്തവല്ലി അങ്ങനെ പറഞ്ഞെന്നു്?”

“തീച്ചയായിട്ടു്—തെങ്ങും തമ്മിൽ പാരാജ വലിയ
പാമ്പമാണു്. ആരു ബഹു മിച്ചക്കി. അയ്യു നിങ്ങൾ ഇതിനു
മുന്നേ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കും.”

“അയാൾക്ക് ചിത്രത്തേമും ഇംഗ്ലീഷിരിക്കുമോ?” എന്ന്
ഒരു ക്ലേഷണൻ സംശയിച്ചു. സപ്രസമവിജ്ഞന ശാക്കിയും
അയാൾക്കുപൂരവയ നില്ക്കുന്നായ ദൈവനെ താഴും ഇതിനു
മുന്നു കണ്ടിട്ടിപ്പെടുന്നും അംഗ്രേഷ്, തീച്ചപ്പെട്ടുതാൻ. രണ്ട്
സംശയങ്ങൾ അഭ്യർഥത്തിനില്ലെന്ന് ഉള്ളടിയിൽ ദിനിട്ടിനിന്നും.

എതിനും അരുതവല്ലു അംഗാശൈ തന്റെ അട്ടക്കങ്ങളക്കു തയ്യു? എങ്ങനെന്ന ഇനി പുറത്താക്കി പട്ടിയടയ്ക്കുണ്ടോ? അയാൾ ഇനിയും അവിടെ ഇങ്ങനും ഇത്തരത്തിൽ ജല്ലി കാൻ തുടങ്ങിയാൽ താങ്ങ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു് വെളി തിൽ തജ്ജനതിനോ ത്രുപ്പനക്കിണം തജ്ജനക്കന്ന തിനോ താൻ പ്രുത്തനാനേരും എന്നുട്ടി അദ്ദേഹമാണിന തോന്തി.

ഈക്കിലും വാച്ചു് എടുത്തു നോക്കി.

“എനിക്കു് ഇനും ഉള്ളാം” വേദരാതിന്താണു്. വേഗം പോകുമ്പോൾ കിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എങ്ങോട്ടാണു്? വണ്ണിയിലായിരിക്കമല്ലോ വന്നതു്? അംഗുഷ്ഠത്തിൽ ഏപ്പുംട ചെയ്യും.”

ചെങ്കുപ്പക്കാരൻ പോകുന്ന ഓവദും ഇല്ല. അയാൾ കസബ്ദത്തിൽ പുരകോട്ട ചുണ്ടതു. പോരകിൽ ഒരു ചിതിയും.

“പോകയോ? നന്നാകി. ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വന്ന തല്ലേ ഉള്ളീടു്?” ഈക്കിലും വലിയ പരങ്ങമിവായി. പോവാനായി അംഗാർ എഴുന്നേറ്റു.

“സാറോ! പോകാൻ വരെടു” എന്ന വീണ്ടും അയാൾ സ്നേഹഭാവത്തിൽ തുടങ്ങി. നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതന്മാർ കുറച്ചുടെ കാജതിരിക്കുമോ—എന്താണു് ഞാൻ പറഞ്ഞ കൊണ്ടിരുന്നു?—അംഗേ—അംഗുതവല്ലു അവരും ഒരു ചുംബക്കുട്ടിയാണു്. നിങ്ങൾ ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവിങ്ങേളിൽ കാണണ്ട മാതിരി,

.....
“മോ—മിസ്റ്റർ—നിങ്ങൾ ആരായിങ്ങനോളും അരുത വല്ലിയുമായും നിങ്ങളുടെ വേഴ്ക്കുള്ളപ്പറ്റി എനിക്കു കേട്ടിട്ടു കാഞ്ഞമില്ല. എനിക്കു് ഇനി ഒട്ടം താമസിക്കാൻ താമില്ല. ഞാൻ ഇതാ യാതു പറയുന്നു.”

ഡാക്ടറുമാരുടെ പോചാനായി തിരിച്ചെത്തു. അപറ്റി വിതന്നാക്കട്ടെ തബൾറു കേഡാവുന്നുന്നതിനേന്തും മുകളിൽ സ്ഥാപിയേയും ഒരു ചെഹ്രകാണ്ട്² പുരക്കാട്ട് തട്ടിയത്രും മറററ കൈകൊണ്ട്³ “വാട്ട്” എന്ന തട്ടഞ്ഞത്രും ഒരു നിധിയുണ്ടാക്കിയും കഴിഞ്ഞെന്നു.

“അല്ലോ—അല്ലോതവല്ലിയോ!”

ഡാക്ടറുമാരുടെ ക്ഷണങ്ങേരും സ്കൂളിലിച്ചു നിന്നുപോയി, ഇതെന്നതാൽ മറിമായം. തബൾറു ആദ്യത്തും മാറ്റേണ്ട ലേഡം മരിയും ശുമിച്ചില്ല.

“ഇതു വേറൊരുതവേഷം”—അവരും സാവധാനമായി പറത്തു. “വളരെ ധരിചയമുള്ള ഒരുജിൽ ഫ്രേഡഗിച്ചു നോക്കണമെന്നായിരുന്നു എനിക്കാറുമാം. എന്തോ? ആങ്കും കണ്ടുപിടിക്കയില്ലെന്നു തൊന്തനും. അതോടു പോരാ നാശഭൂമിയാണോ?”

“ധാരാളം മതി. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ക്ലെച്ചു— നിങ്ങളുടെ മുഖഭാവവും എന്നുവേണ്ട— അതുപൂരാടെയുള്ള ഗ്രാഫ്യൂറ്റിയും എല്ലാം മാറിവിരും”

“എൻ്റെ വിജയം എൻറെക്കരെ അതിലാണിരിക്കുന്നതു. തൊൻ പലപ്പോഴം നിങ്ങളെ അത്രുതപരതന്ത്രം നാശിന്തനിക്കുമെന്നു മനസ്സു പാതയില്ലോ? ഇതൊന്നുകൊണ്ടു അവസാനിച്ചില്ല. നിങ്ങളുടെ തൃപ്തി വരുമ്പെന്നു” തൊൻ വീണ്ടും എൻ്റെ കുറുമുഖം ധരിച്ചുകൊണ്ടു ചെത്തു. അതേ കാരണാത്മായും സപ്രഹരിക്കുമാറുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. വല്ലവരും കണ്ണാൽ ചീതയെല്ലു?”

അവരും അതിവേഗത്തിൽ കൂട്ടുവേഷം വീണ്ടും ശുമിച്ചുകൊണ്ടു. എന്നാൽ സപ്രാഭാവികസപ്രതിയും സംസാരിക്കുന്നില്ലോ ചെല്ലുണ്ടാക്കുന്നു” അംഗീരാ? പൂര്വ്വമിച്ചു.

“പുരഷ്യവാദം ധർത്തു ഒരു ഗ്രൂപ്പിയുമായി അംഗങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതു വല്ലവരും വന്നുകണ്ടാൽ എന്തുപറയും? എന്നിക്കു് എന്നെന്നു മനനത്തെ സംരക്ഷിക്കാണോ?” എന്ന മാതൃമായിരുന്നു അവളുടെ മാപ്പടി.

“ഇനി നമക്കു് കാഞ്ഞത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം. പത്രം മണിക്കുമ്പു തിരിച്ചെടുത്തശ്ശിയിരുന്നതിനാലുണ്ട്” എട്ട് മണിക്കു് കാണാമെന്നു് എഴുതിയിരുന്നതു്. അതിനിടയും ഒരു വേദിപ്പു കൂട്ടുട്ടി വേണ്ടതായും ഇരിക്കും. അവിടെ എനിക്കായി വിട്ടതനിലിക്കുന്ന മറികൾ അതുകൊരിയാതെ വെളിക്കു വരുന്നതിനും അകത്തു പ്രവര്ത്തിക്കുന്നതിനും ബന്ധക്കൂട്ടുകളും വരയാണു്; അതു വലിയ ഭാഗമായി.”

“എതായാലും അതു ഓഹ്യംതന്നെ. അകെട്ടു—ഇതിനിടയും വല്ല ലക്ഷ്യങ്ങളും കണ്ടുകൂടിയോ? നിങ്ങൾ അതു എങ്കിലും സംശയിക്കുന്നണോ?”

“ഉണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും ചുരയാം. പല രംഗങ്ങളിൽ തങ്ങൾവിശദമായി ഗ്രമിക്കാനിടയായി. യൈഡാബഡ്സ് മാതാവിനെപ്പറ്റി വലുതായ സംശയമണ്ട്. പ്രമാണങ്ങൾ യിൽ അവരെ സംശയിക്കാൻ വഴിയുണ്ടുതാനും. അവർ തന്നെ ഇത് തുത്രും ചെയ്യുതായി വരുത്തെന്നില്ലു്.”

“അതിനിടയുണ്ടെന്നോ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്? തീച്ച്ചയായും അങ്കിനെ വരികയില്ലു്.”

“എന്തുകൊണ്ടു്? ലോകത്തിൽ അസംഭവപ്രഥമായി കൊണ്ടില്ല. അതുകൂടും എന്തുകേയോ കേസുകൾ തൊൻ തെളിയിച്ചിരിക്കും. പക്ഷേ, അതെന്നും ഇവിടെ നോക്കേണ്ണ കാഞ്ഞമില്ല. തൊൻ ചില പരിശോധനകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും, അല്ലരാത്രിസമയത്തു് യൈഡാബഡെയെ കണ്ടുമട്ടി. തന്മുഖം അനേന്പച്ചണം ദേവരാജ ദിവസത്തെയും നീട്ടിവ ചെയ്യുംണിവന്നു. രണ്ടാളവിനു തുവണ്ണ എന്നെന്നു പറിപ്പണ്ണായെന്ന

യുടെ ഫലം തുള്ളിക്കരമായിരുന്നു എന്ന പറയാം. കൊല്ലൻ മരിയിൽ അവർ എത്രൊളം ശ്രദ്ധിച്ചതിൽ വ്യാസ് തനായിരുന്നതു് യങ്ങൾ കാണാനിടയാക്കി. അവർ എത്രൊണ്ട ചെയ്തുകാണ്ടിരുന്നതെന്നു് എന്നിക്കു കണ്ടു പിടിക്കാൻ സാധ്യം തിരിച്ചിട്ടു്. അവിനാമെന്നാണു് എൻ്റെ പ്രതീക്കു്.”

“ആ സമലം വിഭാഗം നിങ്ങൾ തീപ്പ് യാക്കിക്കു അഞ്ചേരുതോ?”

“സംശയമെന്തു്?—അവിടെ ഒന്നു രണ്ടു വാരത്തിൽ കൂട്ടത്തു താമസിക്കണമെന്നു തോൻ ഉള്ളഡിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവിടങ്ങളിലെ കാറി എന്നിക്കു പിടിക്കുന്ന് ലൈസ് പറത്തു് അവരോടു് ഒരു സർട്ടിഫിക്കറു വാങ്ങിയിട്ടു് കുടക്കാതെന്നാണു് എൻ്റെ നിശ്ചയം. ദേരെ രഹസ്യരത്തിൽ അതുകൊണ്ടു് ഉപഭോഗം നേരിട്ടേയ്ക്കുമണ്ണോ. അവക്കു് എന്നോടു വളരെ ദൂരമായിട്ടു്. യഞ്ചേരുയ്ക്കു് നേരെ മറിച്ചാണ്ടാനും. അവരും മഹാശംഖാക്കിലും നല്ല കണ്ണാഗ്രബുദ്ധിയാണു്. എന്നാൽ ഏറാൻ ആരംഭിച്ചുനാണു് അവരും ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കിട്ടില്ല. ഇരു സാധനം ഒരാൻ അവിടെനിന്നു കണ്ടുപിടിച്ചതാണു്.”

വസാനിമിത്തായ ഒരു മെഴുക്കതിരിക്കണം അവരും തനിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാൻ അടക്കാജോലയ്ക്കു നീട്ടി.

“ഇതു് എന്നോന്നാണു്?”

“എത്രാണുന്നാണു്” നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു്? “എന്നു് അത്മഗർഭിതമായ പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി അവരും ചോദിച്ചു. എത്രാക്കിരിക്കാൻമുന്നു്—നാരകാദയോ? അങ്കേ മാഞ്ചയോ? ഒന്നു ഒന്നുപുണ്ണിച്ചു നോക്കുന്നു— അംപ്പും മനസ്സിലായേക്കും.”

“എന്നിക്കു കണ്ണിലൈസുണ്ടോ?”

“എന്നാണു് പിണ്ണാനിനു ചോദിച്ചു്?”

“‘എനിക്ക്’ എന്നും വ്യക്തമാക്കാൻില്ല. എന്തിനും?— എന്തിനും ഈ വളരെ ചോദ്രങ്ങൾ? ഒരു മെഴുകതിനി കിഷ്ണം കിട്ടിയതുംകാണ്ടു് എന്തിവാൻ കഴിയും?”

“നിങ്ങൾക്കു് എന്നും ഉത്തരിപ്പാൻ കഴികയില്ലോ? അന്നു് ചില യുവജനങ്ങളുടെ കൈവര്യം വന്നുചേര്ന്നതും പോലീസിൽ എല്ലിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ എഴുത്തുകെട്ടിൽ ഇതു മാതിരി ഒരു മെഴുകതിരിക്കിഷ്ണം ഉണ്ടായിങ്ങനീതായി നിങ്ങൾ ഓക്സോജോഡോ?”

“രഹി റഹി. കാൽം ഇപ്പോൾ അന്തും ഇലാറി”.—

“ഹാ—ഇതു് അപൂർവ്വിക്കിതമായ മതിസൂക്ഷ്മത തന്നു വിശ്വാസിച്ചു് വശാനിശ്ചിതമായ ഇത്തരം മെഴുക തിരികരു ലക്ഷ്മീപിലാസത്തു് ഇപയോഗിക്കാറില്ലെന്നു് മുണ്ടാളിനി രൂപമംചെയ്യുന്നു. ഇതു വുത്തികെട്ട സാധനം വിട്ടിൽ കയറരാൻ തന്റെ സപാമിനി നീക്കലും സമു തിക്കയില്ലെന്നാണു് അവരു പറയുന്നതു്. കലവരഭവി തിൽ മെഴുകതിരിയുടെ കൊഴുപ്പു നാടുനു എന്ന പറത്തു് തൊന്തു് അവരെ ഒന്നു മിക്കിനോക്കി—അവരു അവിടെ ഉണ്ടായിങ്ങനീടങ്ങളാൽ കാലം അത്തരം മെഴുകതിരി അവിടെ വാങ്ങിട്ടില്ലെന്നു് അപ്പോഴാണു് അവരു ധാ ഞത്തു്—അതു കണ്ണുപിടിക്കണമെന്നു എനിക്കണ്ണായി അണ്ണുള്ളി. ആ മെഴുകതിരിക്കിഷ്ണം ആ സ്ഥിതിക്ക് വേറെ ആരോ കൊണ്ടുവന്നായിരിക്കണം. കൊണ്ടുവന്നാൽ ആരാധിരിക്കാം?”

“അന്നു് ഏതക്കണ്ഠു കൈയ്യിൽനിന്നു മറിക്കു തോന്തു വെള്ളിയിലോ വീണുപോയതുകൈരിക്കണമെന്നാണു് എനിക്ക തോന്തുന്നതു്. അന്നവിനു പെണ്ണിലായിരിക്കാ നാണു് അധികം സാംഗത്തു്—അപ്പോളിക്കിൽ പോലീസു കാരണം ഒഴുിയിൽപ്പെട്ടുകൊണ്ടു. മുണ്ടാളിനാ എഴുത്തു് അണ്ണിനു വെണ്ണുക്കുളിൽ തജ്ജ്ഞിയുന്നായിരിക്കും.”

“ഇത് ലക്ഷ്യം മാത്രം ഇതിനിടയ്ക്ക് നിങ്ങൾ കണ്ടി
പിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

“അല്ല—ഇതുകുടിശാശ്വം.”

“തന്ത്രവിലധികൾറയും മധ്യവിലധികൾറയും ഇടയ്ക്ക്
എക്കെങ്കിലും കാലാഗ്രഹം നീളുന്നതിൽ പിത്തുളക്കാണ്ടാണു
സീയ ഒരു ചെങ്ങപ്പാണി അവരും പിടിച്ചിരുന്നു.”

“ദയവും ചതുരും എന്നാണെന്നും ചൊദിക്കുന്നതേ
—ഇതു വെറും ഒരു ചെങ്ങപ്പാണിയാണെന്നും നിങ്ങൾക്കു,
എനിക്കും അറിയാം. വാതായനതിന്റെ കൂടിളിയുടെ ഒരു
രൂചയിൽനിന്നും കിട്ടിയതു”. ശാരൂ^० അവിടെ എങ്കും എന്ന
വന്നേവർ? ചാടിവിണ്ടാതിരിക്കാൻ. മാന്ത്രമില്ലാല്ലോ.
കൗകിൽ യാദ്ദീകൂട്ടും അവിടെ വീണിരിക്കണും;
അബലുകിൽ അരുളം മനഃപൂർണ്ണം കൊണ്ടിട്ടിരിക്കണും—
അവിടെ കട്ടികളായം ഉല്ലാസിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കും രണ്ടാം
മത്തെ സംശയത്തിനും അവകാശമില്ല. അതിനാൽ
ലാതകരംഗം പാട്ടക്കത്തിൽനിന്നും ചൊഴിത്തുചോയതോ
യിരിക്കാം വഴിഞ്ഞുള്ള. മഴത്തുവിന്റെ ഇരുവരയത്രും
ഭിന്നതിയിൽ പോറ്റു കാണുന്നുണ്ടു്—അതാരം പോറലു
കിൽ ഇരയാണി താഴ്ചിട്ടുണ്ടു് ബുട്ട് സിന്റെ അടിവണം
പതിംഗതാലേ ഉണ്ടാക്കുള്ളൂ. നേരേമരിച്ചു് യഞ്ചായര
യുടെ വീടിലുണ്ടു് ഒരു ജോഡി പാട്ടക്കത്തിൽനിന്നും കരു
പിത്തുളങ്കൾ കൊഴിഞ്ഞുകാണുന്നു. ഇത് ആൺമി അതി
ഘൂഷി പൊരുത്തിയും നല്പുപോലെ ചേരുന്നതായി എൻ്റെ
പരിശോധനയിൽ വെളിപ്പുടിച്ചുണ്ടു്.”

ശഗിഞ്ചുണ്ടാൻ അവരും പറയുന്നതെല്ലാം സാത്രം
ആവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അമൃതചല്ലി സംസാരിച്ചുകൊടിയെന്നതു് തുരക്കുപ
രത്തിലുണ്ടോ. എന്നാൽ തുമയും കത്തു വച്ചു് ശഗിഞ്ചു
ണാനു കൂളിപ്പിക്കാനായി ഉപയോഗിച്ച പഞ്ചഘും

ഉള്ളവും അതു സപരാന്തിൽ അല്ലെതാനും എങ്കിലും പുരഞ്ജി
ശബ്ദമില്ലോ” അതു ഒരു പറയുകയില്ല. ലേഖാപോലും അതിനു
കുടാതെയാണോ” അഥവാ സംസാരിച്ചതും. സപരാവിക
ശബ്ദമാണെന്നും അതു വിചാരിക്കാൻ ആളും.

“അല്ല—ഡ്രൈവിൽനാം വീടിൽ ഉണ്ടും കഴിക്കാൻ
പോകണംനോ?” എന്നും അഥവാ പേട്ടുനും ചോദിച്ചു.

“തൊന്തു നേരത്തെ ഉണ്ടും കഴിച്ചു” നിക്കുളിടുക
“പ്രിയമിതു” എന്നു കുറഞ്ഞിക്കയ്ക്കാൻ. പുരുഷാർത്ഥാർത്ഥി
ക്കു മുന്നീയേഹാണോ” പ്രതിക്കുച്ചിത്തിക്കുന്നതു.”

“തൊന്തു താഴെന്നു വിചാരിച്ചു—ഈ ദാഡി
സംഗതി പറയാൻ വിളിപ്പായി.”

“അരാന്താണോ?”

“എന്നും പുതിയ സപരാന്തിക്കു കൈകേന്ത്രിക്കാ
ദാഡിം കൊടുക്കിക്കുള്ളുടും കുലാലായ പ്രതിപത്തി
കാണും. അതു സംഗതി തൊന്തു അവിടെ വെന്നു അണു
തന്നെ മനസ്സില്ലാക്കി. അതുകൊണ്ടാണോ” എന്നു “വനിതാ
ഭാഗയെയും” എന്നു പുന്നുകൂടായിച്ചുകൊണ്ടിക്കുന്നതു”.
യഞ്ചോധ്യായ്യും കൈത്തുകൂടം ജനിക്കുമെന്നു തൊന്തു ഉണ്ടും.
അതുപോലെ പറയുമ്പുംചെയ്യു. ഇന്നു രാവിലെ അവർ
‘ശതാനബ്’യുടെ പേരും മേൽവിലാസവും കുറിച്ചുട്ടുത്തു.
എന്തോ ഒരു കേസുള്ളാണോ” വക്കിലിനെ കാണുന്നതി
നാണി അഞ്ചത്തെ തികളായ്ക്കു അഭ്യരാവതിക്കു പോകുന്നു
വെന്നു” അവർ മക്കളും പറയുന്നതും തൊന്തു കേട്ടു.
വാന്നുവരത്തിൽ അവൻ പോകുന്നതും ശതാനബരെ കൊ
ണ്ണാൻ തന്നെ—അല്ലെങ്കിൽ യഞ്ചോധ്യയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ണാ
പോകുമായിരുന്നു. അഥവാ വല്ലാതെ മുഖ്യിന്തിരിക്കു
നാണും. ശതാനബ ഇതുവരെ ജനിച്ചിട്ടില്ല. തികളായ്ക്കു
ഒരവകുന്നുന്നതും” എവിടെനീബന്ധിലും അവിൻ്റെവിക്കം,

അനന്ന ജനിക്കാനിരിക്കുന്ന ശതാനലയ്ക്കും അട്ട യദിരിൽ തിരിക്ക് എൻ്റെ ഒരു കമ്പി പോകിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരംതിരി ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉച്ചയോഗിക്കാനായി പല സ്ഥലങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിലും പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങൾ തൊൻ നേരത്തെ ആപ്പും ചെയ്യിരിക്കുന്നു.

അനുതവല്ലി അരപ്പാർത്തങ്ങളും അവിടെനിന്നേ പോകിക്കൊക്കിയിൽ നാട്ടു കുടക്കം തുണ്ട്രമാഡയെനെ. എന്നാൽ അട്ടത്തു സംഭവിക്കുന്നിരിക്കുന്ന കാലുകൾക്കു മുൻ കുട്ടി അറിയുന്നതിനും അവക്ക് ലീർഡു പക്ഷും ഗോഡും തന്റെ എത്തലപഞ്ചമിള്ളു അനേന്ത്രപ്രസാദങ്ങളും ധലാം കൊണ്ടും അനുതവല്ലി തുഴിപ്പേട്ടു; ശരിത്രഷണാനും നേരേ മരിച്ചും നിരാതയേം വഴിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളത്. ഇതു യും കൂലം കൊണ്ടും അനുതവല്ലി പക്ഷീവിലുന്നതിനും രഹസ്യം മഴുവാം കണ്ടുപിടിക്കുമെന്നായിരുന്നു അരപ്പുമ തനിന്റെ പ്രത്യാഗ. അതു ധലിക്കാതെത്തിനാൽ ഇതു വിശ്വദാതിരിയിൽ ഒരു സ്രീരൈ ചുരുതച്ചേടുത്തിരുത്തും നന്നാഭ്യാ എന്നും അരപ്പുമാം ശക്തിചുത്തുടങ്കി.

എതനിമിശ്ശംവരെ തന്റെ സംശയത്തിനും യഞ്ചായ മാത്രമേ വിശദിപിച്ചിരുന്നുള്ളത്. ഇതു കൂപ്പുത്തെ പുറി അറിവുജ്ഞിതല്ലാതെ അവർത്തനനാണും ഇതു ചെയ്യുന്നതും അദ്ദേഹത്തിനു ലേക്കംഘോലും ശജക്കാഞ്ചായിരുന്നമില്ല. യഞ്ചായരംധരുടെ വണ്ണിക്കാരനെന്നപ്പറ്റി ഇട ക്കാലത്തു ചില കിംവദിനതികരം പോകുംണ്ടും. എന്നാൽ അഞ്ചാറം അനന്നും തന്റെ സപ്താമിനിശ്ചയാട്ടങ്കുടി ഓവർലു നന്നായിരുന്ന സ്ഥിതിക്കും..... എന്നാൽ അഞ്ചാറം വാസ്തവത്തിൽ ശോഖർലുന്നത്തുണ്ടായിരുന്നോ? യഞ്ചായരു തന്നെ അവിടെപ്പോഡ്യോ? അവക്ക് ഒരു കമ്പി കിട്ടിയായി തെളിക്കിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ ശ്രമംപോലും വൃത്തമായി. അവരുടെ മരിച്ചുപോയതായി പറയുന്ന ബന്ധുവാരും

അയയ്ക്കു എവിടെ സംസ്കാരിച്ചു? ഇതും പിനകളിൽ
അഭ്യർത്ഥനയിൽക്കൊള്ളിയുള്ളതിന് കാരണമുണ്ടി.

യൈശാം വര്ത്തമാനങ്കളായും വായിച്ചുകരിപ്പിച്ച്
ദ്രോഗം അഡ്യോയറയ്ക്കിലായ തൊഹാലസ്വരത്തെപ്പറ്റി
ശരിയേഷണക്കു അനുത്തവല്ലിയോ അറിതേട്ടുകൂപ്പ്. അറി
ഞ്ഞിങ്ങനെവക്കിൽ അവക്കുട സംശയം പുംബായികും വല
പ്പുട്ടമായിണ്ണ. യൈശാംയറയുംകുളം എത്തപ്പിക്കിൽ നിന്നു
വന്നവരാണെന്ന കണ്ണുചിട്ടിക്കവാൻ അനുത്തവല്ലിക്കും സാധി
ക്കാണുത്തതിലും ശരിയേഷണാം” കണ്ണീതമുണ്ടായി. അഴേലു
മംഡ ഒരു രദ്ദ സ്വർഗം അവരെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കാംവെന്നു
തിനു സംശയമില്ല. യൈശാംയറയ്ക്ക് വൈഡവും സംഭവി
ച്ചിട്ട് എത്തനാളായി? ഭർത്താവു് ആരായിരുന്നു? ഇതിനെ
പ്പറിയും അനുത്തവല്ലി ശരിവുസന്ധിക്കുമ്പെന്നും അഴേലു
ആയിച്ചറിയുന്നു. അനും മലിച്ചില്ല.

രണ്ടുവേണും ചിന്തയിൽ ആഴക്കി മിണ്ഠാതെ ഇരുന്നു. തയിച്ചിഷ്ടണ്ണൻറെ മനസ്സിൽപ്പുടാ കടന്നവോയ ഓരോ ചിന്താൾക്കലങ്ങളും അനുഭവമീ സധജാവശ്യാധന തന്നാലെന്നവോലെ ഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്നെന്നുംവെ സ്ഥിച്ചു ഭഗ്നാത്മാമന്നായിരക്കയാണെന്ന് അവരും അറിയാതിങ്ങനീലു. എന്തുകൊണ്ടാ ഇത വിചാരം അവരെ കുലയല്ലാതു പീഡിപ്പിച്ചു. തന്റെ വൃത്തിവിഷയകമായ യഞ്ചുംബിനെ പരിപാലിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ അവരും അത്രുന്നം ഉണ്ടക്കണ്ണി. തന്നായിരുന്നവെന്നം വിശദമാക്കു പറയണമെന്നില്ലപ്പോം. എന്നാൽ എങ്ങാണെന്നേന്നു തന്റെ ക്രിയണ്ണനെന്നും തന്റെച്ചിപ്പിക്കണമെന്നും വിചാരംവും അതിലും ഉപരിരൂപായും നിന്നും.

അതിനു കാരണമെന്തു?

കിലു. അനിക്ക് സൗദര്യത്തിന്റെ പേരിൽ അടച്ചിനിവേദം അനിച്ചുട്ടണാൻ ഉള്ളൂ—താൻ അദ്ദേഹത്തിനെ അതു നോ രസ്യമിക്കന്നുണ്ടാൻ കലയലായി രസ്യമിക്കന്നുമണ്ണു്. എന്നാൽ തന്റെ പരിചയക്കോടിയിൽപ്പെട്ട മറ്റ ചുരുക്കങ്ങൾക്ക് തോന്ത്രിക്കുള്ള മെത്രീബുദ്ധം തന്നെയേ അദ്ദേഹത്തിനൊട്ടം ഉള്ളിട്ടു്?—

പഠി— എത്ര സംബന്ധമാണു്?— ഇത്തരം മനനങ്ങൾ ആക്ഷാംഗങ്ങൾ അധികാരിയായും താൻ താമസിയാൽ ഒരു സമമയിയായിതിനേന്ന് കഴം എന്നു് അവർ സ്വപകമംചെയ്യ.

വാസ്തവികിൽ അവരും ഉപകാരിപ്പിക്കുവേണ്ടി പ്രൂഹിതയാൽ സഭാവി സ്വപകാത്മസിലമിക്കവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരുത്തരം സംശോധനകളുടെ വർദ്ധനയിൽപ്പെട്ടുവള്ളായിരന്നില്ല. അവളുടെ ഏറ്റവും മുഴീസാധ്യാജണമായ ചിവി മുളക്കാനികൾ ഉണ്ടു്.

ഈടത്തെ കൈമള്ളു് മേരുമേൽ ഉണ്ടാണി കരതലവന്നാൽ വിബുകംതു താങ്കളിക്കുണ്ടു് പിന്താമഗന്നായിരുന്ന താഴീ ഭ്രംജണങ്ങെ അവരും ഏറുകുന്നു് എന്ന രണ്ടു പ്രാവസ്യം എന്നാക്കി. ആരും വാസ്തവത്തിൽ സുമഖൻ—അതെ—വഴി മുകളിൽ സുമഖൻ—വഴി. യേക്കു സാധാരണ അത്യംനിലവല്ല എന്ന ഉള്ളി. തന്റെ ഭാവങ്ങളിലെല്ലാം സഭാവി തെളിവുകാണുന്ന സപാംബവെന്നുമ്പുംമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധമുഖ്യത്തിന്റെ പ്രധാനമാണിം. താഴീ ഭ്രംജണങ്ങൾ അവയവസംവിധാനം ക്രമാനുഗതിയാണെന്ന പറവാനില്ല. ഓരോന്നിനേയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പരിശോധിച്ചുനാക്കിയാൽ ഓരോ കാരം കണ്ണുപിടിക്കാം. കണ്ണിനു മാത്രം ഒരു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടു്. ആകുപ്പാടെ നോക്കിയാൽ അദ്ദേഹം സുന്ദരമല്ലെന്നു് ആയം പറക്കുമില്ല.

അമൃതവല്ലി എഴുന്നുവെറ്റു യാതു ചോഡിപ്പാൻ ഭാവി ക്രിപ്പാടി ദിവ്യാധിതി ക്രിപ്പിക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധാ കേട്ട്.

ശരീരക്ഷണൻ കല പ്രോക്ടി ദാനാക്കി.

“ശ്രൂരാധിരിക്കാം അതു്? ” എന്നെന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സമയത്തു് ആയം വന്ന കാണാറിപ്പുള്ളോ. കിട്ടു സഹയം കഴിഞ്ഞതു വെളിയിൽ ചിലർ സംസാരിക്കുന്ന രസ്സും ഒക്ടു. രണ്ട് പേര് തന്റെ ഭ്രത്യേനാട് എന്നു സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. ദയിത്രുജ്ഞാനം മനസ്സിലാണി. അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റ വാതിൽ തുറന്നു.

“കേൾവാ—ശ്രൂരാജാതു്? ”

“ശ്രാംകാനിവനക്കുണ്ടോ രണ്ടുപേര് വന്നിരിക്കുന്നു.”

“ശ്രൂരാധിരുന്നാലും ഇങ്ങോട്ട് വരാൻ പറയണം.”

വെവമനസ്ത്രതാടക്രമി കേൾവൻ അവക്കു വഴി കൂണിച്ചുകൊടുത്തു. രണ്ടുപേരും പോലീസ് സെന്റ്രൽത്തിൽ ഉംപുട്ടുവരും ദയിത്രുജ്ഞാനൻറെ പരിചയക്കാരം ആയിരുന്നു.

“തെങ്ങദിക്ക സപകാളുമായി സംസാരിച്ചുയും കൊണ്ടിരുമെന്നുണ്ടു്” എന്നു് രാം വ്യുത്താവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“കേൾവാ—നീ ചൊരുളും—ഇദ്ദേഹം ഇരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് അക്കേടിപ്പു—വേണമെങ്കിൽ വാതിലും അടച്ച കൂലുയും.”

അദ്ദേഹം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നാണു തീർഞ്ഞു.

“അദ്ദേഹം ഉള്ള തുക്കുകൊണ്ടു് ഒരു ദോഷവും ഇല്ലെന്ന തൊന്ത്രപ്പു പറഞ്ഞതു്? ”

കാൺസ്റ്റബിൽ ഒരു കടലാസുകയിണം വെള്ളിക്കു ചെത്തു കാണിച്ചു;—

“ഈതു് അറസ് റബ്ബേല്ലാനാളും ഒരു വാറണ്ണുണ്ടു്.”

“അറസ് റഡ് ഓഫുംബേ—ശ്രൂരാജി!”

“അരങ്ങിനിന്നെന്തെന്ന—”

“എന്നേയോ—എനിക്കു കാൽം മനസ്സിലംകനില്ല.”

“അവിട്ടുന്നതെന്ന വായിച്ചുനോക്കും”

ങ്ങ നിമിഷത്തേക്കു ശരിത്രേഷ്ഠൻ ഒന്നംമിണ്ടിയില്ല.

അരന്നെന്നതും റാന്നമായ സപ്രത്യേകിയും ഖുപ്പകാരം പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ക്രൈ വരാം. (അമൃതവല്ലിയുടെ നേക്കു തിരിഞ്ഞു് നിങ്ങൾക്കു് കാൽം മനസ്സിലായശ്ശോ? എന്തു പറയുന്നു?”

“ഖുതിനു് ഇതു താമസം നേരിട്ടേണ്ട എന്ന മാത്രം മേ എനിക്കു് അത്രതുമില്ല.”

അഭിപ്രായം 7

വരേണ്ടിയിൽനില്ല.

അമൃതവല്ലിയും ശരിത്രേഷ്ഠനോടുകൂടി പോലീസു് സ്കൂഷനിലേയ്ക്കു പോയിരുന്നു. അരസ്സിന്നേഷം അവരും രേക്ഷണപോലും മിണ്ടിട്ടില്ല. അതിനു കാരണം എന്നു തിരിക്കാമെന്നു് ആലോച്ചിച്ചു് അദ്ദേഹം വളരെക്കഴി. “ഖുതിനു മനുക്കന്ന അരസ് ദ ചെയ്യാതെത്തിലാണു് എനിക്കുത്തും” എന്നു് അദായ പരഞ്ഞതിന്റെ അ ത്രംഖം അദ്ദേഹത്തിനു വ്യക്തമായില്ല.

അവരും തന്നെ സംശയിച്ചിരിക്കുമോ? അതു് രഹിക്കു മും സംഭവ്യമല്ല. അമധവാ അങ്ങിനെ അവരുടുക്കു തോന്തി കിട്ടബണ്ണക്കിൽ അവശ്രദ്ധപ്പോലെ വേറും ഒരു നൈവാദ്യക്കി ദില്ലിന്തിൽ കുഞ്ഞുമില്ല, ആന്തോവല്ലിയുടെ ഏവാത്രങ്ങൾ

കണ്ണുപിടിക്കാനാളി ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കും, അവർ ഈ താഴ്ന്നം തന്നെത്തന്നെ സംഗയിച്ചു കാണ്ടിരിക്കുക എന്ന് ഒരു സംരത്തുണ്ട്.

പോലീസ് ഫ്ലൈഡനിൽവച്ചു “അവൻ ആനദിവല്ലി യുടെ പേരും മേൽവിലാസവും ആവശ്യപ്പെട്ട്. ഉടൻ തന്നെ അവർ സമ്മിയിൽനിന്ന് തന്റെ മേൽവിലാസ തുടിയും മുമ്പുവന്നിരുന്ന ഒരു ലക്ഷ്യാട്ട്” എടുത്തുകൊടുത്തു.

കുമാൻ മൃഥസുദരം അവർക്കൾ,
ശാരദാംബിരം,
അമരാവതി.

ഈ മേൽവിലാസം കറിച്ചുടരിട്ട് അവൻ ലക്ഷ്യാട്ട് തിരിച്ചുകൊടുത്തു. താൻ ഒരു കാൺ സംബന്ധിച്ചു “അമരാവതിയിൽനിന്ന് വന്നതാണെന്നും രാത്രി മെച്ചിലിന് തിരിച്ചുപോകുന്ന എന്നും അവർ പറഞ്ഞു.

ഉടനേതന്നെ ശാഖിത്രംജണന്നും ഒന്നക്കു തിരിത്തു “അവർ ഈ പ്രകാരം പറഞ്ഞു:—

“മിസ്റ്റർ ശാഖിത്രംജണൻ! താൻ പോകട്ടേ? എന്നു കാണുന്നും ആവശ്യമാണെങ്കിൽ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ?”

“എന്നിക്കും ഇതുമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടിയതിനു വരുന്നു. എഞ്ചൻറ പേരിലും ചാൻഡ്രാജ്ഞം സാരമില്ല. താമസിയാതെ നിർണ്ണായിത്തും തെളിയിച്ചു.” വെള്ളിയിൽ വന്നു കണ്ണുകൊള്ളാമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.”

“എഞ്ചൻറയം പ്രതീക്ഷ അതുതന്നെ. (സ്പരം അല്ലെങ്കിൽ താഴ്ന്നിയിട്ട്) ഇതു താമസം നേരിട്ടിലാണോ എന്നീക്കു “അതുണ്ടാം.

ഓരോ ദിവസം പാഠാണും പാഠിച്ചു—എന്നാൽ

താഴെക്കാലം ഒന്നം മിശ്രതിരിക്കയാണെന്തമോ എന്നു
വാദാരിച്ച് ഭരണമുഖലാഖിച്ചു.

അടുത്ത ദിവസാ എല്ലാ വന്ത്തമാനക്കടലാസ്സുകളിലും
ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി വലിയ ലിപികളിലിളിച്ചു തലക്കെട്ട്
കുഴോട്ടുകൂട്ടി റിപ്പോർട്ട് ഫറീ കൊട്ടി. പത്രങ്ങൾക്കിടും അതിനു
ഒരു പ്രശ്നം കുഴോട്ടുകൂട്ടിയിലും ഉള്ള വർഷ അവകാശ ലോഡബുഡിക്ക
നെതുപായി “ഇത് തു ഏതുനാ ഉണ്ടായിരിക്കണം” എന്നു
പറയുന്നതുരുട്ടുക്കാഡിയതിൽ അത്രയാത്രിനും അവകാശ
മില്ലെല്ലാ.

ഇതിനിടയ്ക്ക് “അമരാവതിക്കിലെ മെയിൻറോഡിൽ
സ്ഥിരിച്ചെല്ലാം ഒരു ഗ്രാമം കുറഞ്ഞു കൊണ്ടു താഴെന്നു നിലയിലുണ്ടും
ഒരിക്കിൽ ഒരു കുറഞ്ഞു പിന്നിയായ കുറഞ്ഞും, ഒരു വാഹനം
ജണങ്ങുന്ന ഒരു കുറഞ്ഞും അയച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും
ഒരുപുരാതനിയന്നിനും ഒരു സ്കൂളിലും മല്ലൂച്ചാം കുഴിത്തും അമര
രാജത്തിനിൽ വന്നുചേരുമെന്നും അവരും തന്നെ കാണാനോ
യിരാത്രിക്കുമ്പും അവിടെ എത്രതെന്നും അതു ഒരു വാഹനത്തെ
ദിവ്യശക്തികൊണ്ടുപാലു അറിഞ്ഞു; അതു ഉറയം
തന്നെനിയത്തുമില്ല. അങ്ങുമിച്ച് ഇരുപതുമിന്നിട്ടുംപൂരം
വാതില്ലെന്നു അതുരു മട്ടുന്നതു കുട്ടി.

ഈതാനലു ഒരു അരണിയിൽ പറുക്കു അമർത്തി.
വാതിൽ-‘സ്കൂള്’ എന്ന ശബ്ദത്താട്ടുകൂട്ടി താങ്ങെ തുറന്നു.
അതുതു, ഒരുവിധപ്രലാഘായി. കിളിവാതചുകളില്ലാത്തതും
ഇടുക്കായതും മജ്ജിയ വെളിച്ചും മാത്രമുണ്ടായ ഒരു ദിവിലേ
ക്കുപ്പുവെളിച്ചു. ഇങ്ങനെതന്നെ വാതിൽ താങ്ങെ അട
യുകയും ചെള്ളു. എല്ലാം നില്ക്കുമ്പും. വേപപട്ടലുപിതയായി
അവരും കുറേനുരു കാണുന്നിനും. അങ്ങു മിനിട്ട് കൂടി
ഞ്ഞപൂരം ദിവിയുടെ അഗ്രത്തിലുണ്ടായിരുന്ന തിരുപ്പീല
താങ്ങെ പൊക്കി, യഞ്ഞായരു മണ്ണാട്ടു നടന്നു. ഇടൻ

തന്നെ തിരുപ്പീല യാഗങ്ങൾ ശമ്പളവും അടാതെ ഒപ്പ് സ്ഥിരിക്കാൻ തിരെ ആവിച്ചു.

യദിയാധം ശ്രദ്ധാലുകൾ കൂടുതൽ പ്രസ്തുപ്പണ്ടാൽ ആവുതായതും കൂടിയും എന്നുജ്ഞ കമ്പിളി വിരിച്ചിട്ടുണ്ടോ തന്മായ ഇടനാഴിക്കിലെത്താണി. അധ്യക്ഷരം സവർത്ത വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇടനാഴിജ്ഞാട അറുന്ദാഗ്രാമത്തു പിന്തുലിവണ്ണന്മായ വ്യവധാനങ്ങളാൽ ഒരു വിളക്ക വച്ചിട്ടുണ്ടോ. അതിന്റെനാം വുന്നാരുതിയിൽ ഒരു മണിയ വള്ളിച്ചു കമ്പിളിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുള്ളതു മാത്രം അവരുടെ കാണാം. എപ്പോൾ മാക്കാമയം. താൻ വരേങ്ങിയില്ലാതിരുന്നു അവർ വിചാരിച്ചുതുടങ്ങി. എക്കിലും ആ സഹബത്തെ ചോതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗമനത അവരെ ബലമായി ആക്കിച്ചുതിനാൽ അവരും മുന്നോട്ടെ നടന്നു.

വിളക്ക് ഇരിക്കാനിടയ്ക്കും എത്തിയപ്പോരു അപേഡ ക്രപാസംപിടിച്ചുതുടങ്ങി. ആപാദഭന്നുകും കരണ്ടിങ്ങളും ഒരു ഗ്രം അവിടെ നില്ക്കുന്നു. കൂപ്പുവണ്ണന്മായ ഒരു ശിരോവേദ്ധം ആ ഗ്രംതിന്റെ മുഖം മറച്ചിരിക്കുന്നു. കൈകിടംപോലും ഓട്ടരുമാണ്. ലേശം വലനമില്ല. ജീവന ശേഷം എന്നാക്കി അവരും സംശയിച്ചുവോയി.

ചെവിയിൽ ആ തുച്ഛം പത്രാക്ക തച്ച ഉയർത്തിയപ്പോരു വെളിത്തുവെം, കുറഞ്ഞക്കുറുകൾ, ഒന്നാംമായ അധ്യരംനീ ഉന്നിരണ്ടിലുജ്ഞ പല്ലകൾ—മുങ്ങുന്ന നാനാവണ്ണം കലർന്ന ഒരു വിളുത്തതു പെണ്ണം. അവരുടെ പ്രത്രക്കണ്ണപുട്ടും.

നീ—പ്രയ്ക്കാദേവതയോട്—ഗ്രൂപ്പയുടുണ്ടം ചെല്ലു നേലു വന്നിരിക്കുന്നതു്? എന്നു് ആ തുച്ഛം പരം പരം എന്നും വിശദമായും ചോദിച്ചു.

“അരേതു്” എന്നു് യഞ്ഞാധി മറവടി പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾ വളരെ മുരളുന്നിനാണ് വനിക്കുക്കണ്ടു—ഈങ്ങനെയിൽ പിലപാനം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നും. ശരി—ഈവിടെ വരു.”

അതു ഗ്രചം കൈകൈഞ്ചു “എജ്ഞവൻ്റെമാരു തിരുപ്പീല മാറ്റിക്കൊടുത്തു. യഞ്ചായരു മുൻകൈക്കേതെങ്കിൽ കടന്നു. അവിടെ മുന്നുനാലു ചെറിയ വിളക്കുകൾ ക.ത്തിച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ട്—എങ്ങിലും വെളിച്ചുമണ്ണുനു പറവാൻ പ്ലി; എല്ലാ തിട്ടും കുറപ്പുനിറമേയുള്ളൂ. സാമാന്തരാഡപാലം തുജ്ജവൻ്റെമാണ്. അപാ ഒരു പലക കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അതിൽ യഞ്ചായരു ഇരുന്നു. അതു തേങ്കരസത്പരവും അവ ക്ഷേമിച്ചവഴായി ഒരു പീഠത്തിൽ നീണ്ടുനിവന്നിപ്പുംയായി.

“നിന്നോ സംബന്ധിച്ചു സകല കുത്തുങ്ങാളും എന്നിക്കിരിയാം. സകലതും—പ്രക്ഷേപണം എല്ലാം ടരവാൻ നില്ക്കാതിക്കിപ്പിലു—അതു തേങ്കരമാണ്” എന്നോ “അതു തുപ്പാ പറഞ്ഞു.

“ഒക്കുചെയ്യു” എല്ലാം പറഞ്ഞതായും കൊണ്ടും!

“ഈല്ല—സ്താൻ പരകയില്ല—നിന്നേറ വാക രണ്ടും കാണാഞ്ചേ.”

അവർ കൈകീട്ടി—അതു സത്പതിന്നേറ കുരങ്ങും തണ്ടാന്തും നന്നാത്തുനിരിക്കുന്നു. കുറച്ചുനേരതേതയ്ക്കു രണ്ടു പേരും മിണ്ണിക്കില്ല. ടെപ്പിൽ സത്പം പാക്കിയും നാരകീ യും അതു സ്പരംതിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു;

“നീ ഇതു മും വന്നതു” എന്നു കാണാനായിട്ടുമാത്രമാണ്. നീ അതിരാവിലെ പീടിക്കിനിനു തിരിച്ചു—ഈ വിടെ വന്നതു “ഉച്ചതിരിന്തുനാണ്”—നിന്നു—ഒരു പുതിയുണ്ട്—അവരെ എന്നിക്കുകാണാം—നണ്ണു ചെറുപ്പം—അവരെഴുപ്പാലെതന്നു വേറു ഒരു പുതിയും കാണുന്നു—എന്നാൽ തുപ്പം അതു വൃക്കമുഖക്കാനില്ല; ശരി, അവരും ഭരി

“అపోతిరికును—ఒబిష్టిక్ సెయిక్ నూయిక్ టిప్ల్—ఎడ్రు
నుం మాసకురంకి ఇన్వు—ఎంచూ—మైనమాసమాయిరికు
ను—ఏచీ—గ్రూహ్” అంచులు చెప్పుకును యజ్ఞాయాయిరువుల
వెక విట్—ఇవున్న ఉంచుకున్నాటుకి గ్రావిష్ట్సుకు—

“ఎట్రీ—ఎంచుక్”—రంతం ఘుణు కెకుకుల్లాడ్
అట్రీ ల్లతికుకున్న కూలచున్న వయ్యును నింకుస్తు ఎణు
ను బెయించుణుకువ్వి”

యజ్ఞాయా అపోతిరంచ్చుయం విరిష్టు.

“అంచ్యు—ఎంచుక్... ఎంచుక్... సాప్రు... ఎంచుక్...
ఎంచుక్... ఎంచుక్... ఎంచుక్... ఎంచుక్...
అంచుకు—ఎంచుక్ వంటు—గ్రూత గ్రావిష్ట్టిక్ అంచుక్
కుంచులం మిణును నిర్మించిన్నిష్టు—”

“కీయిష్టు—చెయ్యితిను” ఎట్రీకుంచిందియం. ఎంగూఁ
అంచు—ఎంగు సతపం త్రాకం.”

“అంచ్యు—పెంక పరయితె—అంచ్యు—చెయ్యి
చెయ్యి—అంచుకు పెంచుంచుకులం వియత్తు—య
కుంచులం శంతిగీష్టు—పొక్కుయుం తాళుకుయుంచెయ్యి”.

“ఖ్లు—ఎంచు పెతుపరంచున్నిష్టు—ఎంగూఁ నిం
కుం—అవియావునుతుపోలు ఉతు పెంకు—ఎట్రీకుంచిందియం.
నినీనీర పెంకు “య” ఎంగు అంచుకుతితిల త్రాకాంగు—
‘య’తితి అంచుగుకును. ఖ్లేష్టులం మంస్సిలూతిష్టు—
ఎట్రీనీర అంచువితు పెక్కాతతాయి క్రొపట్టపాతంషుజు
తితు నుంం ఖ్లు—ంషుపోలు రామ వెంం”.

“ఎట్రీకుం—అతిగెంప్పురి సంశయం తెంగుకిష్టిక్ ల్లు.”
యజ్ఞాయా విరిష్టు.

“కీ—ఎంగుంచు—పరంచుగతెంప్పులం రంపుమంణిలి

கண்—கிள்ளர் மக்களைக்கொள்ள மஸ்துகென்டூரி கிள்
க்காலி அரிவுவேலூ கிள்ள ரூபஸ்ரூயிரிக்கண்—இது
தெய்வங்கள்.”

ଯେତୋଟି ହାତି କ୍ରେଟିଭ.

“କିମ୍ବାଇଲ୍ଲାଜ୍” ? ହୁଏତାଙ୍କ ଯା କିମ୍ବାଇଲ୍ଲାଜ୍ ପରିଣାମକାରୀ କିମ୍ବାଇଲ୍ଲାଜ୍ ?” ଏଣେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମେହାତିଥିରେ ପାଇଁ।

“എടു! മാനുഷിരിക്കു—എന്നാട്” ആരും പറഞ്ഞില്ല. എൻ്റേ മുഖിൽ വരുന്ന എല്ലാ ജനങ്ങളും തോന്തരവിശ്വസ്യപത്രമാകാലങ്ങൾപ്പറ്റി എന്തീ ക്കും അറിയാം. ആരും പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇതാ എന്നു തന്നെ നൊക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ട നിബന്ധം മനസ്സായ കെട്ടിവും ലാലു മേരെത മേൽക്കൂട്ടം എല്ലാം എൻ്റേ മുഖിൽ ഒരു യുദ്ധിക്കിലെന്നപോലെ ഉയന്നവുണ്ടും. അതിനകത്തും അതുകൊള്ളും. എന്നിക്കു കാണാം. മണ്ണ പുഞ്ചിനാർ—രണ്ടില്ലെന്ന ചെറുപ്പും” ആല്പ്പും ആ സത്പം മരിഞ്ഞാൻമാറ്റും. പിന്നീട് കൂദാശാസ്ഥിന്റെ യും തുച്ചം വല്ലിച്ചുകൊണ്ടും. “അഭിയർ പോകണ്ടുടിയ ആരം വലിയ സംഭവതാണ് ചെട്ടിരിക്കുന്ന—അയാളും പോവില്ലുകാർ നിശാസ് ദരിച്ചെന്നു കഴിഞ്ഞു—അയാളും കൊലപ്പാ.....” അവേം പെട്ടെന്ന നിത്തി. യൈരി യരി വീണ്ടും ശ്രദ്ധി.

“എടുക്കീ—നിരുൾ ഭർത്താവും ഇങ്ങും അവിടെയും?”

“**ஏனிகூ** அரிதறுகின—”

“മെന്നാൽ എനിക്ക് യാം—ഉണ്ട് പറക്കാൻ കീ
യുധിച്ചിട്ടില്ല—അതുകൊടു—കാരണം ഒറ്റപ്പുതിയ ന
ബ്രഹ്മവരെ എന്തിനു അനുവദിച്ചിരുന്നു?”

“വേണ്ടിവന്ന്—ഒരിയായ കാ... ”

“କୁଣ୍ଡଳ କୀରଣୀଙ୍କିତ ?”

“...റേണ്ട തീരവോ?”

“മയപ്പുടം—എനിക്കറിയാൻ പാടില്ലാതെനിട
ലി—ഇട ചെറവരെപ്പോലെ നിന്റെ മററ മകളോട്
അപാസാദുദ്ധുരജി അവർ നിന്റെ ഭന്താവിന്റെ മക
കുറിപ്പിൽ.”

വെറം ഉത്തരാധിക്രമിക്കില്ലോ അതു ദരിയായി
അന്ന. കഴുതായര സമയതില്ല.

“അവരു എന്റെ മരിച്ചപോയ സദ്യമാഡരിയുടെ പു
തിയാണ്. എന്റെ ഭന്താവറിയാതെ അവരെ തൊന്ത് വ
ശ്വരനാളായി വഴുത്തിവരുന്നു. അഞ്ചുമാം കണ്ണുപിടിച്ചാൽ
വല്ലാതെ മഷിയും. അഞ്ചുമാം വലിയ ദ്രുതകാപിയാണ്.
ഒരു കൊല്ലുമായി ഇങ്ങനൊട്ടും വരാറില്ല. അവരെ വ
ളംതുന്നതിനും തൊന്ത് വേരാരാരെയാണു ചുമതലപ്പെട്ട
അതിയിരുന്നതും. എന്റെ മകൾ മരിച്ചതിനാലാണും
ഈപ്പും കുട താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും. എനിക്ക്
അവളുടെ പേരിൽ കലഞ്ഞായ സ്നേഹമുണ്ട്. ഈനി അവ
ക്ഷേപിരിഞ്ഞതിരിക്കാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല.”

“നിന്റെ ഭന്താവോ?”

അനേകവർഷങ്ങളായിട്ടും തൊന്ത് അഞ്ചുമാതൃത കൂ
ണാറില്ല. എക്കിലും എനിക്കു ലേശവും സ്നേഹമന്തിനു കര
വില്ല. ഒയവുവെയ്ക്കും അഞ്ചുമാതൃതിനെ എന്റെ സമീപ
അകിൽ വരുത്തിന്നരാമോ?

അവരു പെട്ടുന്ന നിവർന്നിരുന്നു.

“ഒയവുവെയ്ക്കും” ഇപ്പോൾ അഞ്ചുമാം എത്ര ദിക്കിലും
ഞാനു പറയേണമെന്ന്”

“അതിനു കാലമായില്ല. ഇപ്പോൾ പായുന്നതുകൊ
ണ്ണും നിനക്കു ദോഷിക്കുന്ന ഓള്ളൂൽ. താമസിയാതെ വരിക്കു—ശ്രാ
ഡ്രൂഡി പുറമ്പും,”

സതപം ഹരുയും പരംത്തിട്ട് യഗോധരയുടെ ചുമ്പിന മകളിൽക്കൂട്ടി അവതരിക്ഷ്വത്തിലേയുള്ള നോക്കി. അവ തുടർന്നുന്ന നിശ്ചലപദ്ധതിയാണി. പെട്ടെന്നു് എന്നേ പ്രഭ്രിഥിൽ പെട്ടുപോലെ അതു സതപം ഭാവിച്ചു.

“എനിക്ക് അയാളേയും കാണാം. മങ്ങിയിരിക്കുന്ന — അതു — ഇപ്പോൾ കരുക്കുടി വിരകമായി കാണാം.”

“ശ്രദ്ധ? അതുരു? — എന്നീൻറെ ഭേദാവിനേങ്ങോ?”

“അല്ലോ—നിങ്ങളുടെ സഹായാനീപ്പത്രിയുടെ പീതാവിനെ. അയ്യോ—പാവം—അയാം മരിക്കുന്ന—അതുനോ സമീപത്തിലുണ്ടാല്ലോ. നോക്കുട്ടി — ഒരു സ്ത്രീയാണോ. അയാൾ എന്നേതാ മരുക്കുന്നു്”

പൊഴുന്നുനെന്ന അതു സതപം കുറഞ്ഞായോരെ സൗക്ഷ്മിച്ചു നോക്കി “—എന്ന സ്ത്രീ അതുകുറുക്കുന്നു്? — ശ്രദ്ധിതനെന്ന — അയാൾ മരിക്കാഡായി. നിന്നു കമ്പി അടിച്ചു—നീ അവിടെ പോയി — നിന്നീൻ മകൾ മരിച്ചു കിവിസംബന്ധന അയാളും മരിച്ചു.— അങ്ങിനെന്ന അല്ലോ സംഭവിച്ചതുകുറുക്കുന്നു്?”

“അരതേ—അരതേ. അങ്ങിനെതന്നെന്ന എന്നു് അവരും വികി വികി പറത്തു. ദംശുദാതാൽ അവരിക്ക് കൊം മിണ്ണാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല; അവരും പോട്ടിക്കാരത്തുപോയി.”

“അരദ്ദേഹം പാവപ്പെട്ട അതുനുവയല്ലി മരിച്ചു അതുരാത്രി തന്നെ ശോഖല്പന്ത്രത്ര വച്ചു് ഉടൽ വെടിത്തു— വളരെ നാളായിട്ടു് തങ്ങരാ തന്മീതുകാണാറില്ലുംയിന്നുണ്ടു്.”

“അസഭനേ—നീ കളളം പറാത്തുതുടങ്ങിയോ? അയാൾ ശോഖല്പന്ത്രവച്ചുല്ല മരിച്ചതു്.”

“അല്ലോ—അല്ലോ. അതിനട്ടത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിലുണ്ടി അനും. മരണം പെട്ടെന്നാണുണ്ടായതു്— ഏതാൻ മാവിഷ്ടപു ദിശയും അടിസ്ഥാനമാറ്റവനു്” അരദ്ദേഹം ഒരുവശത്തും കൂടാ

பிடிப்பு—நெல்லைக்கிழ் எடுத்திக்கூட காண்மான் ஸாயிக்கூடக்கு ஜியாயின்னா.”

ந்தானல் பற்றுக்கை எடுத்தனரோ—

“ஹஃபூர் ஹதித் குட்டத்து பவவான் எடுக்க விழுத்தியிலூ.—கீ தாமஸி ராதை ரத்தெப்பூர்?”

“மாவிவெப்பூர் கே? ”

“ஞானு. அந்தத் தொவாசரத்தின்—ஹதுதான வலிய அத்தாஸ்சாவ் பூத்தி.”

“ஹானி எடுப்ப வரலாம்? ”

“ஹானைக் கூப்புதாம் திவாஸ்.”

ஒஜ்வாதகின் விளெங் பூவேசிச்சுப்பூர் குட்டை யாற்றுக்கை கூடாஸம் நேரே வீணை. வாண்ணுவம் பாற்றுக்காதா யான் அவர்கள் ஏது நாட்டுத்தெரு கள்கூடுதல் கூட்டுத் தெரு நோயோடு

“ஹதினமானு” அவர் எடுத திக்குலஜன்னாவை கள்ளிக்கூடா! ஹதுவோல்லான் அங்கெவம் ஹம்புமமா மானு. அவத்தெரு அந்தக்கூட்டுத்தெரு குட்டையிலூரியூ குட்டையர் விழுதியில். அவர்கள் வூதக்கான அரியாமென்னால்தின ஸங்கையமிலூ. ஹத விசாரம் அவுத்தெரு உஷ்டித் தெரு பூர் அவர் பெட்டுன தெட்டிரூப்பாயி.

ந்தானல்யும் அறிகொடுக்காது அதில் குட்டி ஸாவாசுதங்கையிலிருந்து நூற்றெடுப்பாலும் நானோ யாற்று “உள்ளாயிலூ.

அங்கு “எடுத்தனைக்” அறத்தால்லிட்டுத் தூயானாவ ஸப்புக் காந்தியுட்டத்தின் நூற்றெடுப்பீஸ்குத்தியில் ஹதானு “ குட்டையராதுமாயுள்ளது குட்டிக்கூட்டுத் தெரு விவரித்து “ கூற பீர்முமான் குதைத்துதி தொல்லிலிட்டு. அந்தத் திவாஸ் உந்திதிதெடு “ அந்து “ நூற்றுவல்லியுடுக்கை செங்குதின் வள்ளுக்கூண்டியும் செய்து

യൈരാബയ പോതിന്തിന്നന രഹസ്യം ഇ ക്ഷേത്ര പുറത്തു വന്നു. അവരും ഇരുപ്പെട്ടെങ്ങാണെന്നുള്ളൂ— ദൈവത്തേയല്ല അവളുടെ സപ്താധികാരം അനുഭവവള്ളിയുടെ സപ്താവത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഈ മാതിരി വിചാര ക്ഷേമാട്ടക്രമി അനുത്തവല്ലി എഴുത്തു മടക്കി വീണ്ടും കുട്ടി ശിട്ടു. യൈരാധ താൻ സംഗ്രഹിച്ചിരുത്തുപോലെ ഒരു വിധവസ്ഥല്ലോനു് അപരാ അറിഞ്ഞതു. ഗോവർഖനത്തു വച്ചു് മരിച്ച ബന്ധുവിന്റെ കാര്യം മരിച്ചുവച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശവും അവരുടെ മനസ്സിലായി—പുറത്തു് അറിഞ്ഞതു പോകാൻ മാധിഷപുരത്തു തുടിവൻ എന്നതല്ലോം ക്രമക്രം പറത്തുണ്ടാക്കാനുള്ളൂ? അതിനൊട്ടക്രമി യൈരാധ യൈരാജു ജനരജ്ജനതന്നെന്ന നശിച്ചുപോകുകയില്ലോ?

ഒരു സാഹതി മാത്രം ദൈവജനക കണ്ടപിടിച്ചില്ലു. തന്നിമിത്തം അനുത്തവല്ലിക്കു് വലുതായ ഇക്ഷ്മാംഗമുണ്ടായി. യൈരാധ മുന്നു താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തെ പ്ലറി കന്നം അറിയാണെന്നു ഭംഗിയായില്ല. അതു് അട്ടഞ്ഞ തവണ കണ്ടപിടിച്ചുകൂട്ടാമെന്നു് അവരും ഉറച്ചു, അട്ടഞ്ഞ തിവസം രാവിലെ അനുത്തവല്ലി യൈരാധരാഘവാട്ട് യാത്ര പറത്തു. അവർ വളരെ തടസ്സങ്ങൾക്കുല്ലോം പറത്തുന്നുക്കാണി. സപ്താമിനിനെയ വിട്ടപിരിയുന്നതിൽ തന്നിക്കു വാവിയ സങ്കട മുണ്ടണം പാക്കു ദോഷത്തിനു തീരെ സുവാമില്ലാത്തതു കൊണ്ടു് അവിടെന്നു പോകാതെ നിറുത്തിയില്ലെന്നും മറം പറത്തു് അനുത്തവല്ലി സമൂഹം വാങ്ങി. ഇതിനി ടയ്ക്കു് അവരും ഒരു കാര്യം ഗ്രാമിച്ചുകൂടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ദൈവജനത്തെ കണ്ടതിനുണ്ടെങ്കാം യൈരാധ പണ്ഡിതനു യൈരാധരായല്ലു, അവർ അവിനൊട്ടായില്ലും ചിന്താമന്തരായും വിഷ്ണുവായും എത്തിന്തിന്നിരിക്കുന്നു.

വധുനുഭന്നൻ

ഈശിത്രഃക്ഷാന്തി വിവിധാന്തങ്ങാഗാത്മം ഹാജരായ
പ്രോഡ കോടതിയിൽ വലിയ തിരഞ്ഞോളി.

കുസ്തി[°] (വിവിധാന്തങ്ങാഗം) ചെയ്യാനായി വകീൽ
എഴുന്നേരേ. അഥാദ്ദൈപ്പറി ഒന്ന് ഒണ്ട് വാക്കെങ്കിലും പറ
യാതെ തരച്ചില്ല—ചെഡിസം ധാരാളമണ്ണും; ക്രൂക്കരു
കഴിത്തു താണിരിക്കുന്ന —അഥരു എന്ന സാധനമേ
കാണുന്നില്ല. മുക്ക് സാംഖ്യത്തിലധികം ലീർഘവും സമു
ന്നതവും അണി[°].—വിനുകം നീണ്ടകുത്തു മുന്നോട്ടു തങ്കു
നില്ലുന്നു. അതുപോൾ മുഖത്തിനും തിരഞ്ഞോളം കുത്തുപാട്
അതോടു ഏതാണ്ടു[°] അതുതിസാമ്പൂമണ്ണുന്നുനും പറയാം.

അഥാരം കുസ്തി നടത്തുന്ന റിതിക്കാണി[°] വളരെ രസ
കരം. അഥാച്ചടക്ക വിചരിതിങ്ങാഗത്തു സാക്ഷിയായി ദായന
വരെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ അരക്കുന്ന അല്ല താനം—
അവരെ ദയപ്പെട്ടതിയോ തുംബാക്കുണ്ടു മണ്ണനി
ചെയ്യും അഥാരം സാധാരണമായി കാഞ്ഞം നേടിവന്നു.
അതുകൊണ്ടും സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ വ്യംഗ്യേരുക്കതിനുപരിയ
ഉംസ്വന്നംകൊണ്ടും മറ്റൊം അവരിൽ കോപം ജനിപ്പിച്ചിട്ടു[°]
യന്ത്രത്തോക്കിപ്പെന്നു ഗതിവേഗത്തിലുള്ള ചോംപ്രസ്താ
കൊണ്ടു[°] അവരെക്കഴിയുണ്ടോ. മിക്കവാറും ഇം പ്രദേശം
ഫലിച്ചുവന്നു. അഥാരം നല്ല നികമ്മജനനനേന്നു സമർത്ത്
നേന്നോ പറയാവുന്നതല്ല. നിയമപരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു
സാധിക്കേണ്ടതിനും അഥാരം കടിലമായ തന്ത്രപ്രദേശം
കൊണ്ടും കട്ടിത്തരമായ ജിഹപാലുദയാഗം കൊണ്ടുമാണു[°]
സാധിച്ചുവന്നതു[°].

“കഴിഞ്ഞ പതിനുംതൊയൽ രാത്രി നിങ്ങൾ വിട്ടിലിരുന്നും ഒരു സമയപ്രവർത്തനയോടു കൂടിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നും അഭ്യന്തരിയിൽ ശബ്ദി പ്രശ്നംബന്ധ കാണുന്നത് കൂടിയുള്ളതുടർന്ന് അതിനീക്കുംണ്ടായി നോക്കിക്കൊണ്ടു വോദ്ധരാ തുടങ്ങി:—“അന്നു വെവക്കേന്നും നിങ്ങളെല്ലാ അത്രക്കുള്ളം കാണാൻ വന്നിരുന്നോ?”

“എത്രക്കുള്ളം കാണ്റും ആഘാഷിച്ചു” ഇമ്മുഖ്യാനിൽ അതും അവിടെ വന്നിരുന്നില്ലോ?”

“അതും വന്നില്ലോ.”

“അന്നു” നിങ്ങളുടെ ഭൂത്യൻ കേൾവൻ അവധിയിൽ വാച്ചിരുന്നു—ഈല്ലോ?”

“അയിരും.”

“ഭാഗ്യംകൊണ്ടണായ ഒരുംബാഗ്യം — വളരെ നീണായി.”

അയാറം മാസ്പ്രഭാവത്തിൽ കാണാൻ വന്നുവിശി തുകി.

“പതിനുംതൊയൽ വെവക്കേന്നും ഓ-മൺിക്ക്” നിങ്ങൾ വിട്ടിൽ എത്രതിന്തുചുത്തു പിറോടിവസം എഴു മൺിക്ക് കേൾവൻ നിങ്ങളെല്ലാ കാണാൻ വന്ന സമയം വരെ നിങ്ങളെല്ലാ അതും കണ്ണിട്ടില്ല. ശരിതെന്നുണ്ടയാ?”

ഡയിന്ത്രജിംബാൻ തല കല്പക്കി.

“ദയവുചെയ്യു” തല കല്പക്കാതിരിക്കണം—നന്നകിൽ അംഗീ അംഗുഡി സംഘം—എന്ന ദഹപടി പറ്റേതാൽ കൊള്ളാം.”

“ഈല്ല—അതും കണ്ണിട്ടില്ല”

“പതിനുംതൊയൽ അത്തോഴം ദേശം ദുവിഭാഗത്തിനുണ്ടാം”

പൊരു നേരത്തെ വിള്ളുവിച്ചെഴുന്നു. ഒൻപതു മൺഡോട്ടുട്ടി ഉണ്ട് കഴിച്ചു

“മിസ്റ്റർ ശാഹിലുഷ്മാൻ—നിങ്ങളുടെ ഓഫീസിൽ വിസ്തൃതവമ്പമായിരിക്കുന്നു” എന്ന് വകീൽ പൂർണ്ണമാണ് അതിൽ പറഞ്ഞു മുന്ന് നാലു മാസത്തിനു മുമ്പും ഒരു രാത്രി ഏറ്റു സമയത്തു് അതുപാരം കഴിച്ചു എന്ന് എഴുന്നാട്ടു് അതുകൊണ്ടിലും ചോദിച്ചുത്തു് എന്നിക്കു പറവാൻ സാധിക്കു കയ്യില്ല.

“ഇല്ലായിരിക്കാം—എനിക്കു് നല്ല ഓഫീസിൽ ആണു്. നോംതുരുതു ഓഫീസിൽ ആണു്.”

“എന്നതനെ തോന്നാം—(ഘാസ്യസ്പർത്തിയും) നിങ്ങളുടെ ട്രൂപ്പ് അനുംതാരം രാത്രി അബിഡെ ഇല്ലാതെ വന്ന തീരം നിങ്ങൾ തന്നുത്തെ ചോരു് ഉള്ളൂട്ടി പ്രാണതിനും അനുംതാരം ദിവക്കന്നുരു അതു മൺഡീക്കു പിരോഡിവസം ദാവിലെ എഴു മൺഡീക്കു ഇടയിൽ നിങ്ങളെല്ലാം അക്കംഭാനും സാധിക്കാതെ വന്നതിനും സംക്ഷ്രം നിങ്ങളുടെ വാക്കു മാത്രമല്ല ഉള്ളതു്”

ഈക്കിട്ടുപണിന്റെ മുഖം കോപാനിതമായി. എന്നായും അഭ്യന്തരം ആരു കോച്ചതെത്തു അഭ്യന്തരിൽ അടക്കിക്കൊള്ളുതെന്നേയുള്ളി.

വകീൽ പ്രാഥാനികമാരെ അഭിസംഭവാധനം ചെയ്തു് ഇപ്പോരം പറഞ്ഞു:—

“മഹാശാഹമാരേ! നിങ്ങൾ ഇതു അസാധാരണവും ഭർബ്ലേവവഗാലുണ്ടായതുനായ ഇതു സംഭവങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും മനസ്സിൽ ഇതുതു കയ്യും ചെയ്യുന്നും.”

പ്രാഥാനികമാരെ ശ്രദ്ധക്കുൾ തല കൂലുക്കി. ആണിന്റെ മാറ്റത്തു താഴ്ചയാറി സൂചയും അഭിഭാനിക്കുന്നും അതു

മനശ്ശുന്ന് അരുള്ളാറംതരന്ന കലിഞ്ചണ്ണപ്പറ്റാറി വി
പരിതാലിപ്രായം തേംനിക്കഴിഞ്ഞു.

വകീൽ തൃടൻ.

“പ്രതചരിണ്ടായന നടന പതിനെട്ടാംതീയതി
രാത്രി ദയനാട്ടിയുടെ വാതിൽ കഠിനിട്ടിട്ടു് നിങ്ങൾ
തനിച്ചിരുന്നു. ഇതു് പത്രിനം പത്രാഖിനം ഒല്ല
ആണു്. നിങ്ങൾ മരിയിൽ അരങ്ങോട്ടു് ഇങ്ങോട്ടു് നടന
കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനു് നിങ്ങളുടെ വെലക്കാൻ സാക്ഷ്യം
വഹിക്കുന്നു. പലേ ദീനസപരാദര പുരസ്ത്വചിച്ച ശുട്ട
തനിൽ “ഒഭവേ! എന്ന് എന്തിനു് ഇത്തീയം ഏതു്
എന്നു് ഗാഗംഭിഷ്യം ഉപ്പത്തിൽ പറത്തു— നിങ്ങൾ,
ചെയ്യപോയതു് എന്താണു്?”

കോടതിയിൽ പെട്ടേനു് ഒരു മന്ത്രധപനി ചൊക്കു.
— പക്ഷേ ഉടൻതരന്ന അതിനെ അനുമതി വരുത്തി.

സാക്ഷിക്രൂട്ടിന്റെ അഴിയിൽ വെച്ചിരുന്ന കലിഞ്ചണ്ണാർ വിരലുകൾക്കു സഹാസ്യകർഷണരാജാവലനു
പോരല ഒരു ദൂരനം ഉണ്ടായി. “എന്നിക്കു് തീച്ചുംബായും
ബാമ്പയില്ല” എന്ന കരാച്ചുകഴിഞ്ഞു് അരുളുമം ഭദ്രപി
പറത്തു.

“ഓഫോ! നിങ്ങൾക്കു നല്ല ഓമ്മരകളിയുണ്ടു്
നാണു് എന്ന് വിഹാരിച്ചതു്.”

ജുറിയുടെ അധ്യക്ഷൻ അരും ‘നോട്ട്’ ചെയ്തു.

“അരുളുമം തീച്ചുംബാക്കന്നില്ല.” വകീൽ
ചുമ്മസന്തിൽ തൃടൻ. “ചില സംഗതികളും ഓക്ക്
നന്നിൽ അരുളുമായി സുഖമില്ല. പണം കടം കൊട്ടക്കു
കയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവൻറെ ക്രമപോലെയാണു്.
നീനെ ലാഡൻ; മിററാന്നിനെ മറങ്കുന്ന, എത്ര സൗഖ്യ
കിട്ടും”

ഈക്കിട്ടുള്ള പല്ലുജയി; ഉടൻതന്നെ ദന്ത ഒത്തട്ടി. കോടതിയുടെ അലൂഡാഗതരായി അമൃതവല്ലി ഇരുക്കുന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദ്രോജിയിൽച്ചെട്ട്; അവരും അവിടെ ഉണ്ട് തായി അഭ്രമം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അബ്ലൂറിനു ശേഷം അവരും അഭ്രമം കണ്ടിട്ടും ഇല്ല. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വരുന്നജീവിക്കുന്നതായിരിക്കും.' ദന്ത രണ്ട് പൂവയും അവരുടെ തന്നെ കടക്കണ്ണിട്ടു് നോക്കുന്നതും അഭ്രമം കണ്ടു.

വക്കീൽ തന്റെ ചെക്കവയിട്ടുള്ള കരിപ്പുകൾ നോക്കി. അനന്തരാംബന്ധം തന്റെ ശിരസ്സിനെ അല്ലെങ്കിലും ചരിച്ചിട്ടു് കള്ളാടിയിൽ കൂടി കോപജനകമായ വിധത്തിൽ യാഡി യഥാനെന്നു നോക്കിച്ചൊണ്ടു ചേരാലും തുടങ്ങി.

“നിങ്ങളേപ്പോലെ വക്കീൽപ്പണിയെടുക്കുന്ന ഒരു പരിപിത്തൻ ഗോവർഡനത്രു താമസിക്കുന്നുണ്ടു്. അയാളുടെ പേരും മധുസൂഖനൻ്റെ എന്നാണു്. ഒരിതനേരേയോ?”

“അരനേ.”

വക്കീൽ വീണ്ടും, “ജൂറി”യുടെ നേക്ക് “തിരിഞ്ഞെ.

“സംക്ഷിയുടെ മെഴുകാവരെന്ന നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം നോട്ടുചെയ്യുണ്ടാം. പ്രത്യേകിയൊരു ദാനസമയത്രും, ഇവരുടെ മാതൃരി തന്നെ അഭ്രമം പെരുമാറിയതായി എന്നിക്കും അറിവു കിട്ടിട്ടണു്.”

അയാൾ വീണ്ടും യാഡി നോക്കി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

“ഇപ്പോൾ വിഭാഗം ശ്വാസം ചെയ്യുവന്നു ഇതു ചില്ലും മധുസൂഖനൻ്റെ തൊഴിൽ സംബന്ധമായും വിഭാഗം ആണ് ഏന്നുവല്ലിയുടെ കാര്യകൾ എന്ന നിലയിലും നിങ്ങളുടെ ശത്രുവാക്കിനും. കുവസന്നതിൽ തുമിൽ കലാലവണ്ണാവയന്നു മാത്രമല്ല നിങ്ങൾ അയാളും ഒരുപ്പുടഞ്ഞുകൂടിച്ചുള്ളു. ഉണ്ടായെന്നും തന്നെയോ?”

“വാസ്തുവം തന്നെനാം”

“നിങ്ങൾ അട്ടത്തെ തന്നെനാം ആനന്ദവല്ലിയേക്കണ്ണ ഫ്രോറം റിസ്റ്റർ മധുസുഭന്നമാരായിൽ പരിചയത്തെപ്പറ്റി അവശ്യ കർക്കമായി ശാസിച്ചതും വാസ്തവം തന്നെയോ?”

“വാസ്തവം തന്നെയെന്നു ഞാനാണോ.”

“അംഗു തന്നൊന്നുന്നതെ ഉള്ളത്; നിഖയമില്ല. ഇവി ടെയും നിങ്ങളുടെ ബാധകക്കരിക്ക കുറിഞ്ഞം സ്വാധിച്ചിരി ക്കുന്നു. ശാഖിഭ്രഷ്ടനാണേ! പ്രദയാജനകളിൽ കാഞ്ഞങ്ങൾ മാറ്റുമെ നിങ്ങൾ ഒക്കെക്കയുള്ളത്”

“തന്നെ ചില കർക്കമായ വാക്കുകൾ ഉപദേശാഗിച്ചു പോയി—വാസ്തവം തന്നെനാം”

“അതിൽപ്പോന്നീടും നിങ്ങൾ അവശ്രൂഷ സംസാരി ചീകിഴ്ത്തും ഇല്ലോ?”

ശാഖിഭ്രഷ്ടനാൻ ധപാസം പിടിച്ചു “വീണ്ടും ഉത്തരം പറയുന്നതിനുമുമ്പ് ഉമിനീങ്കും ഇരംങ്ങളിവനു.

“ഈല്ല. പ്രേതപരിശായകിവസം തന്നെ എന്തിനും അങ്ങനെനു ചെയ്തു എന്നും എന്നെന്നു മറിയിൽക്കുള്ള പരാജയത്തും ഇരു സംഭവത്തെപ്പറ്റിയായിരുന്നു.”

“അതിരുക്കാം.” തന്നെന്നു ഒരു തെളിവും ഇരുവിധം തെറിച്ചുപോയതിൽ വക്കീലിനും വള്ളരു നീരസം തോന്തി.

ശാഖിഭ്രഷ്ടനാൻശ്രദ്ധത്വല്ലിന്തയ വീണ്ടും നീരനോക്കി. അവരം പുഞ്ചിരി തുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അരംമണിക്കൂട്ടു ദോഷം “കൂസ്” ചെയ്തിട്ടും ശാഖിഭ്രഷ്ടനാം “കോപം ലേഡം ഉളിച്ചില്ല. ഉച്ചിൽക്കു കലശലാക്യ ക്ഷേഖാം ഇണ്ടാ തയ്ക്കില്ലും വെള്ളിയിൽക്കു അനിന്നെന അഭ്രേഖം പ്രകാശിപ്പി ചുംബം ഇല്ല.

ഈഡിന്ത്രിഷ്ണവർമ്മ റാം വൈലക്കാരാജ് വിസ്തൃതിച്ചു. യജമാനനെപ്പറ്റി കാടുപാട് അതിരുടെ സ്നേഹബുദ്ധമാന ആശ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു് എതിരായി ലോചിക്കാടുകേണ്ടിവന്നതിൽ അവർക്ക് കണ്ണിതടിഞ്ഞായി. കേഡവര ചെട്ടുനാരു ഭദ്രപ്പുരം വന്ന. യജമാനനെപ്പറ്റി നല്ലതല്ലാതെ തനിക്കു് നൊ പറവാന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹ തനിന്റെ നടപടികളെപ്പറ്റി അങ്ങനെപബ്ലിക്കേഷൻ ഓരോ തനിക്കില്ലെന്നും വിചാരിതമായി വല്ലുതും അറിഞ്ഞെന്നും തന്നെ വെള്ളിയിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതല്ലെന്നും ഒരു ദ്രുത കോപഞ്ചിനിടയ്ക്ക് അധാരം തട്ടിഴച്ചിച്ചു. ഒട്ടവിൽ കോടതി അധാരെ തടങ്ങഞ്ഞി വന്ന. യഞ്ചായരയ്ക്ക് മോഹാലസ്യം വന്നതിനാൽ അവരിൽനിന്നും മെഴുവാ ഔദ്യോഗിക്കൾ സാധിച്ചില്ല. യഞ്ചായരയ്ക്കെല്ലാം മെഴുവാ കോടതി കെ സപിപ്പിക്കുകയും വക്സിലിനെ മുഖിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വഞ്ചിക്കേരൻ—വീരസപാമിധ്യക്കെ വിസ്താരം ക്ഷണിത്തിൽ തിന്നു. അധാരംകു് ഈഡിന്ത്രിഷ്ണവർമ്മ കാര്യം പലപ്പോഴിം കിട്ടിട്ടണ്ണു്. പൊന്തുടയിട്ടുന്ന താരാവിനെ കൊല്ലാൻ അധാരം ആരുമുച്ചില്ല. മുന്നാളിനിധ്യക്കെ ലോചിക്കരു പൂർണ്ണാവരവിരുദ്ധവും നീത്യപരാഗവും ആരക്കുന്നും വക്സിലിന്റെ കൂദംഗതർശജനംകൊണ്ടു് അവരും കഴങ്കി പ്രോത്തി.

യാംസ്കു തകാരാഷജനിടത്തും ഉണ്ടായിരുന്ന തുന്ന തസ്മീരക ഭാവദേശം കണ്ടു് എല്ലാവരും അത്രുതപ്പെട്ടി. വെടിയുണ്ടപോലീരിക്കുന്ന ക്ഷണിത്തിനുള്ളേം ചാട്ടക്കുടിയ കുറരുന്നുകില്ലും, അധാരം ഒരു കുടിയെപ്പോലെ പരി ആമിച്ചപോയി. അധാരം ഒരിക്കൽ പരഞ്ഞെന്നതിനു നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ പ്രത്രാവൃംഘം ചെയ്തും. അല്ലാതെ പുക്കിയും അല്ലും ദിംബപ്പുട്ടത്തും. മൊഴി കൊടുത്തു തീങ്കു

தின முவிக்கு அரையால் நன்றா கட்டக்கிவர்ணாலி. ஹறுபோ வொஜ லாவப்புக்கு சூ அரையால் சே ஆவு காஷிக்கிலூ. அரை கொள்ளு” எஸ்பாய்ஸம் விஸூ விதூபாயி.

கட்டக்கிவர்ணாஜு காஷிக்கிடிய எழுத்துக்கலைப்புரி நோம் கேட்கிலூ. அதித்திகினா கிடிய பில ரேவக்கூ அதுமாரணக்கியான தாங்க அரசேந்மதினை அரசை”ஒரு வெழிடிஜித்து”. டாரோக்கத்திற் ஹதினைப்புரி டாரோ வியங் வழாவழாநிதி.

மயூஸும்கள்க் கூர்க்கானத்தைப்புரி பல ஸஂகதிக்கால ஹா விசாரணையிடக்கிற வெளிக்கூப்புக். அரையால் பதினொரா கொலூநாயி ரூபாவர்லுக்குத் “பூந்தீ ஸ்” செய்துஉள்ளார். அரையால் ஜகித்துது வகுஞ்சும் வேஏர எழுவிடக்கூ அதுவார். அதுசு ஸநத்தீங்காங்காங் எழுப்பு வதும் ஸமமதிக்கூ. பகேசு தங்கர டாரைத்தையூ விஜக யும் ஸப்பாலிக்கால் வேள்ளி ஸாயாரங்க வகீலமார் செய்து எழுத நிழுக்கம்பும் செய்துந் அரையால் வேஏர மடிக்கூகிலூ. அரைாத்திடை நடபடிக்காக்கப்புரி பலக்கும் ஸஂகயம் ஜகித்திடுகளைங்கப்பாதை கை காஷிக்காங்காங்காங் ஸமங் பிசுவாந் அதுக்கு ஹறுவார கூஷின்திக்கிலூ. அரையால் கூக்கிடுக்கூ காற்று எழுதுவியதிடிலக்கிலூம் நேட்டு. கைவா ஸரத்திற் கை குடுக்காய்க்கிடிலை காமரிக்கால் எழுன்றா கியூகம் செய்துநாயி கை தோரா குடி. அரையால் பெட்டுங் எழுதுங்கார் “ஶரங்குலாலிப்பாயமுந்துவார் கை பொக்கெடு” எனவிதிதுபுரத்து. பலங்கைவொக்கி. எழுதுப்புஸ் வள்ளியுடையெருக்கத்திற் அரையால் எழுள்ளித்துட கூவி. “புதிதுவமாயிடுத்துவார் கைவொக்கெடு,” எனவிதீடு பாலிப்பாய்க்காராங்க திரிவக்கும் என் “அரையால் கைவாயி வியிலூ நூத்துவாயிதூ. வாங்கு அரையால் எழுள்ளி; உடன்னதங்க அங்குப்பாலிப்பாய்க்காராங்க திரிவக்கும் என் “அரையால் கைவாயி வியிலூ நூத்துவாயிதூ. வாங்கு வாயில் கூறு

மலிசூரியின்னுடையான். ஸிமூக்காரி தகைங்கு “ அவர்கள் ஹண்டென ஒரு வலியுஸ் பூர் தான்ற கக்ஷிகருக்கூட எனவு டிசூக்காட்டு. அவர்கள் மூஞ்ஜிவினாம் கரேஞ்சுடி கண் தாமாவின்ன. அதினெழுரிமூவிடெ ஏருதின் விபசரி களா? ஹதுபரை விபாமம் ஏவண்டிகிலீஸ். ஏக்கிலும் கிடை னனிகர யாராதும் செயான்தி. அவரென்னாம் அரவுர்கள் பூர்க்குக்கரமாயின்னிலீஸ்னு மாறு பருத்தால் மதி— அவர்களுக்கூல கிடைவதனிகர மாறு ஊங்ளைநு தோன்னிலீஸ். விலரதீஸ்ராம் பூர்த்து வணக்கினாது. அவரை பூரிமூவிடெ விபசரிசூக்கு “ அவர்களும் ஹலை. சுரங்கா டு அயிவஸிக்ன முஸக்குலாய ஜகப்பர் அவர்களை ஸாபீவிலோக்கித்தாலும் ஸாயார்ளான்ஜால்கின்னது.

ଶ୍ରୀଯାତ୍ମକ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ । କିମ୍ବା କରିବାରେ କାହାରେ ଯେବେଳେ କାହାରେ ଯେବେଳେ କାହାରେ ଯେବେଳେ ।

புது வேறைகளில் அரயார் ஸவைரிசுடின்ட். ஏது விடெனவெல்லாமான்னா? எதுக்கும் நியையுமில்லை. வேறை ஸவையின்றில் போயாகி விடப்பேர்ப்பார் கண் மாஸங் கஷிதித்து திரிச்சுவண்ணியூ? வில அவசரமாக்கியிரு அந்தமாஸங் வரை தாமஸித்துவென்றால் வரலா. எதுநான்வாழ்நியுக்கான உரை கேட்கும் ஒருநான்வாஸமாயிடு? அரயாக்கூடுமானால்லது. அது யாத்துவாக குடுக்குவகீக் காருச்சுரு ஏடுப்பார் வொகிவென்...

മാധ്യമപുരണത്തെ നാശനാൽ ദ്വാരാവിൽ എന്നും വെവക്കേണ്ടതു് അതുകൂടി പ്രടിയിൽക്കൊന്നു് സ്ഥലവാസിക്കൊള്ളപ്പെറ്റി സംഭാഷണം വെയ്ക്കു പതിവാണു്. ഒരിക്കും നീം തുാസു് പരിക്കോയന്തുക്കും രഹിഷം കൊഴുവട്ടം കൂഴി എന്നു് ദ്വാരാനും അംഗങ്ങൾ അവിടെ മുന്തനു് ചേരുപ്പുരസ്ത്വം വെയ്ക്കുകയുണ്ടില്ലോ,

കരാൻ—“ബുദ്ധിസം മധുസൗഖ്യൻ നാട് വീട്” എന്നു
വിഭക്തയാ പോയിരിക്കുന്നവനുംപു കേട്ടു?—ഈണ്ണ
അയാളെ ഇതിനിടയ്ക്കു “രാജു മുഹമ്മദ് കണ്ഠ—”

“ഉംഗിരുതനായാ— അയാൾ എറ്റുചെയ്യുകാണി
അനു—”എന്ന ചെന്നുകൾ പറിയ ഒരു കണ്ണാൽ മോ
ടിച്ച.

“ഒക്കും സ്ഥിരാട്ടക്രമി അലഘരു തിരിയുന്ന.”

“ഒക്കും സ്ഥിരാട്ടക്രമാദയാ?—എത്ര സ്ഥി?”

ഇനി വേരു ഓരു പൊതിക്കണം. റയിൽവേഡ്യൂഷൻ
അപ്പും അയികും ആരു നബ്ബാര്ട്ടില്ലാത്ത ഒരു രോധിയും
വച്ചുംരും തൊന്തു അതുമായി അംബാളേ അതു സ്ഥിരാട്ട
ക്രമിക്കുന്നതു. അവരു കാഴ്ചയിൽ വലിയ താങ്കടില്ല.
പക്ഷേ എന്നിക്കു നല്ലപോലെ കണ്ണാൾ സംശയിച്ചില്ല,
എൻ്റെ വണ്ണി വേഗത്തിൽ പോകുകയായിരുന്നു. വേരോ
മിക്കയും കഞ്ചാതുപരുത്തിയുടെ അടിത്തുള്ള കന്നിം ദിനി
പത്രവച്ചു “പീഡിം തൊന്തു ഓവരേഷൻഡ്; അവർ ഹാഡി
ണ്റെ റിപിവിൽ അടിത്തുന്നിനു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരി
ക്കുന്നു. മരിച്ചുക്കൊണ്ടെന്നു പേരുമധുസൗഖ്യൻ മുന്താവിക്കു
നായും കേട്ട്.”

“അയാൾ നിങ്ങളെ കുറഞ്ഞാി?”

“രണ്ടുവസ്തുങ്ങളിലും കണ്ണില്ല. രണ്ടാംതെത്തു പ്രാവ്
കുറം അനുറിയിക്കുഞ്ഞതുനാം വിചാരിച്ചു” കാൻ മുഖം തിരി
ച്ചുക്കുകയെന്നു.

കരാച്ചുനേരം മുംബൈയിൽ കണ്ണിനിന്ത്യൻ സമ്പത്തി
ലേക്കു “സോക്കിക്കൊണ്ടിരിയുംപു സംസാരിക്കു
തിരിഞ്ഞു,”

“നിങ്ങൾ മധുസൗഖ്യപ്പുറിയല്ല സംസാരിക്കു
നായും?— അംഗാം അതാ” എന്ന ഘറ്റണ്ടു.

“മറ്റൊരിടി—എവിടേ?”

“ଶରୀର ଆତ୍ମ ଏ ଚାରିକ୍ଷୁଲିଯେ — ଏହି ପେଗର୍କଟିକ୍ଷିଣେ
କିମ୍ବାକେ କେବଳ ଗ୍ରହିତ୍ୱ କାହାଙ୍କି” କୁପ୍ରାଚିର ନାରୀ ଅଲ୍ଲୟ କିମ୍ବା
ନାରୀ । ଅରହାଖୁଣ୍ଡାତତ୍ତ୍ଵପଦମା ପତ୍ରାନ୍ତି ନୀତିଶରୀରକେ ଖୁଣ୍ଡା
ବାରେ ଯୁଧକ୍ଷି ଶରୀରକ୍ଷାକାର ।”

କୁଣ୍ଡାଳ ପୁରୀ ଏତ୍ତିକାରୀ — ଜୀବନ୍ଯାଯିତଥକିଲୁହୁ
ଅରହାରେ କେବଳ ଉତ୍ସାହରତିରେ “ଏ କରବୁ ଉଣ୍ଠାବିଅଣିଲୁ ।

“ଆରତ — ଆରହାର ତଥା — ଶରୀର ଅନ୍ଧାର କଲାମି
କିମ୍ବାକୁଳାବାର ତୋରାନା” ଏତ୍ତିକାରୀ କୁଣ୍ଡାଳିଯିତକୁଳର
ଗୋକୁଳକେବାଣ୍ଟି” ଅରହାର ପାତାରୁ । “ଶରୀର—ତୁମହାବୁଜେ
ଦେବକ” ଅରହାରାବାରୁ । ଗା ଚିକିତ୍ସା ଅରହାରାବୁଜେହାକାର
ତ୍ୟାଗଂ ଅରହିତ ଏତ୍ତରୁ ।”

ଅରହାରମହାମାତ୍ର ଏକିଲୁହାବଜଂ ଦେବ ଚିରିତ୍ୱୁ “ଅବି
ଭବନିନ୍ଦା” ଲୁରକାରି ।

ଅରହାର ପ୍ରାୟଂ ୨.

ପିତାଙ୍କବୁଦ୍ଧରଯାରିନ୍ଦିଯାର ନାତକି ।

ମହା ଉପାଦ୍ରିପିତ୍ର ଜୋରୁର ଏତ୍ତିକାରୀ ଏହି ପରିଯ
ନାରାମଣ୍ଟି । କରେକାଲାମାତ୍ର ଶରୀର ନାରାମାତ୍ର ବାନ୍ଦିଜୁରିଯିଷ୍ଟଙ୍କ
କମାଣୁଷ ବୃଦ୍ଧବସାନିକନ୍ତାଙ୍କୁ କୁପ୍ରାଚିରାମାତ୍ର ଘୁଷିରାଗରି
ଦେଇ ପ୍ରାପିତ୍ୱ ବଜନ୍ତା । ଲୋକ ଆରହାରର ଗାନ୍ଧାରୀଗଣଙ୍କୁଠି
ନିନ୍ଦା ଜନନ୍ତରି ଅରହିତ ଦୁଃଖ କରି ପାପଗାରଣ୍ଟି । ପା
ଶ୍ୟାମ୍ପରିଷ୍ଟ୍ରାରତିକାଳୀନ ପ୍ରାଚୀଯକାନ୍ତରୁକ୍ତି ଜୀବିତ
ବେଶକର୍ତ୍ତରଙ୍କାଳୀନ ଅର୍ପାଯିକାର ରାତ୍ରି ଉତ୍ତିକାଳଙ୍କିଲୁହୁ ସାହର
ନାନ୍ଦିରକ୍ଷଣ ବିଲ କୁମାରୀକାର ପୁଲିଅନ୍ଧୁର ନାନ୍ଦିରବୁହୁ ସନ୍ଧାନ

இனதெந்த சுரிய் முறையைத் தொகைக்கூடியினால் ஒரு ஒழுங்கால் பற்றாலே காஸாலயிலேயூடு வானத்திட்டு புதுத்தி வசித்துக்கொள்ளல். பல்லிய ஏறு சுப்பிரமணியர் யூனாஷ்வி யின்னினையோல் அவைத்துக்கொக்குத்துமத்திற்கு நினை ஒக்க பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுத்தான் என்றும் அவையிலேயிட்டு, ஸாயாங் கு எடுத்து நினை என்றும் அவையிலேயிட்டு, அதுத்துக்கு ஏற்பாடு சொல்லுதலை கணக்கிடப்படுகிற ஏறு இலங்குந் அவரிடத் தினியினால் ஒரு புதுவெ

விழிஞ், “ஏன் கூட நினைத்து நடியெ வீர குளங்கள் மென்னாடு” என்ற பார்த்தது.

அது உறுப்பு அதீர ராஷ்டிர பிப்பாக்டீர பொறுத்துக்காலி சௌஷ்டாந் ‘வா’ என்ற மாது பார்த்தது.

“நூபஜி” யானையை பார்த்து — உடனை ஹவிடெ வரம். “வழனிலேருக்கிலோ”

“நீ செனாபாவனா. வதை ஒரு முறை அடைப்பார்க்கானா.”

அதூற்கு பலமாய் கை ஈல்லையில் கை ஸ்ரீயும் புதை சென்ற தமிழ்க் கெபுதாஸ்தூபம் சென்றன. மனி கண கஷின்றது. நல்ல ஹத்தி. அதுகாசமென்றிலும் மேற்படை தாய் அதூற்தாயிரிக்கண்ணதினால் கை நக்கந்து போலும் காலமாகில்லை.

“நீக்கால அதற்காவது திற்கிணங்க ஹவிடெ வர்க்கு” கை மாசமாயில்லை?

“அதுதான் அதூற்கு கஷின்றது. நீ இரு ஹுக்கிலை அரித்திரு என்ன சொல்லி தூது.”

“அதுத பாத்ததூதவான்” எாதிகரியானது நினைத்து பூரித் தூபியா வியங்காத்து ஹுக்கிகையைம். ஹுக்காக் கூதினாலும் ஏதாலும் நினைத்து காலித்தூப்பதான். ஹுக்கா பூரித் தீக்காலையை விசைப்பிக்கான்.”

“நாலூக்கிற நினைக்கால பார்த்ததூது உடனை ஏதால் வகுமாயித்தோா? நினைத்துக்கூறித்து” பலே கமக்கிடும் கேட்கிட்டுக்கு ருக்காவாலான் கொ குள்ளக்குறியாக்கை வாழ்த்து.”

“நல்லதாயிர வோங் நினைக்கால கேட்குக்காலைக்கவில்லையிடுக்கால.”

“‘ചേണ്ടതിലയിക്കാ പണം കൈവശമിണ്ണുന്ന
മാത്രമേ നല്ലതായി കേട്ടിട്ടുള്ളൂ.’”

മുൻജി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“ആകട്ടെ, തോൻ നിങ്ങൾക്കു കാണാനായി വന്ന
തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലായിംഡ്രൂ?”

“ചുനിക്ക് എങ്കാണെന അറിയാൻ?”

“ഹാവല്ലുതു് നിങ്ങളുടെ പരിചിതനായ് ഒരു
സണ്ട്. വകീലാണ്—പേര് മധുസൂഭന്നൻ എന്ന്.”

തിലോത്തമ നിവർത്തിക്കുന്നു. അവഴിടെ മുഖം
വെച്ചുന്ന ചുണ്ണാമ. അവഡു പ്രത്യംഗസ്ഥ്യവദ്ധേനാട്ടു
കൂടിയ ഒരു ആപവതിതന്നെന്നാണ്. സ്വപ്നാവബന്ധമന്ത്രം
അവഴിടെ മുഖത്തു തെളിഞ്ഞു കാണാം.

“മിസ്റ്റർ മുൻജി!—നിങ്ങളുടു് എന്നപുറി
ശുഭതല്ലോ ആരു പറഞ്ഞതാണോ?”

“അതു് എങ്കിഞ്ചും പോരു—തോൻ എത്തു വിധ
ന്തിചലകിലും അറിഞ്ഞു. അതു പോരേ—മധുസൂഭന്നൻ
നിങ്ങളെ ഓക്കേയെ വണ്ണിച്ചു—ഇല്ലോ?”

“ഒരിക്കേലാണോ?—എത്തേയാൽ ചുന്ന—ചല പ്രാവക്കും
ഞ്ചാൻ മാധുരകാട്ടു—ഇന്തി ഓക്കലും—പോകട്ടു—
ഞാതൊക്കേ എന്തിനു പറയുന്നോ? തോൻ അന്താരാളം
എങ്കാണെന വിധപാസിച്ചു?—അതാണോ അത്രിതം!”

“അതു് തോൻ പറയാം. നിങ്ങൾ അന്താരാളു കലഹ
ലായി സ്റ്റേച്ചിച്ചുതുക്കാണ്ടുതന്നു. തന്റെ കമ്മിതാവിന
വെണ്ണി ഒരു ഏന്താണു ചെങ്കുണ്ടതും? അതിരിക്കാതേ.
അന്താരാ നിങ്ങളുടെ വകീലിന്റെ നിവർത്തിലേണ്ണു
നിശ്ചാരി കൂടിപ്പിച്ചുതും?”

“അങ്ങെ — അതിനേപ്പും എവരുമോ അടച്ചാൽ നിന്മാക്കണം 15000 ഉള്ളടപ്പിക്കും അപേക്ഷയും ആണ്”

“ശ്രീ — ആ സംഖ്യ; വാര്ത്തയുടെ കൂട്ടാണിലും ഒരു നിങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹം നിന്നും ആണ്”

“പിന്നില്ലോ? അതിനു ഒരുപാടി ദാൻ എന്നു ചൊല്ലാം തയ്യാറാണ്.”

“നിങ്ങൾക്ക് അഭ്യാസം കൂട്ടായ്ക്കുംബോ?”
അവർ എന്തി.

“തീയ്യത്തായും സംഖ്യക്കുംലിംഗം.”

“ദാൻ നിർബന്ധിച്ചുണ്ടാണോ?”

“നിങ്ങൾക്ക് ദാക്കാഡാനും എന്നു നിർബന്ധിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു അഭ്യാസം ലിംഗം.”

“എന്നാണോ നിങ്ങളുടെ വിചാരം?”

അഭ്യാസം ഇവന്തും ദാ ചിരി അല്ലെങ്കിലും ഉണ്ടി. അതി വേഗത്തിൽ അഭ്യാസം താൻറെ കീഴെയിൽനിന്നും ബല മുളി തെ കുടിൽ ചൊരിതെന്നുവരുത്തിയെന്ന വില കത്തുകരം പുറത്തെടുത്തു.

“ഈ എഴുതുകരം നിങ്ങൾ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ താൻം. നിങ്ങൾ അനുഭം വേഗം ഇവിടെ കുപടമായി നിമ്മിച്ചുവോ അഭ്യാസം എഞ്ചൻറെ സ്കൂളിൽനിന്നും. എന്നോട് എല്ലാ കാലും പുതിയ പാഠാടിച്ചാട്ട്. നിങ്ങളുടെ കുടലേവനസാമത്ര്യം കൊണ്ട് അയാൾക്ക് ഒരു വലിയ തുക കിട്ടി. ഒരു ദാഡി നിങ്ങൾക്കും തരാതിരിയ്ക്കില്ല”.

അഭ്യാസം നിന്തുവാൻ അവരുടെ നോക്കി ശാശ്വതനും, തിരോന്തരമായും എന്നുകുണ്ടാണെന്നു എന്നും വിശദാണു?

“നിങ്ങൾക്കും ലേഡം എഴുകിലും അലിവുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്”

அலவாய ஏற்றிக்க திரித்துதங்கே” என் அவர்கள் தான் பூத்திட்டு.

“ஏன்னிடம் உடலும் கூடுதலான — என்றே...”

அந்த இருவரை பரவாதிலூ— எவ்வழகென முவர்த்த பூச்சியிடப்பிழுத்தத்திலூ.

“அந்தே — நீண்ட நீரை வையிக்கொடை — ஏனிக்க ஸாயிக்கூடிலூ. விழைத்து உடலும் வீர்க்க மனஸ்ஸி வாயிக்கூடித்து. காட்டுப்பிகிழுதை ஏற்கால் ஸமிதி ஏற்றால்திரிக்கொடை ந்தோடு வோயை போலூ அதனோயில் யூனாஷா? ஒசை ஸ்ரீகாஷ்ணராம விவாதித்துக்கிலூ...”

“கழிவதை வைத்த களை பிடித்திலூலூ” — அவர்கள் அது எழுத்துக்கொலை ஸாத்தகாலை கொடுத்தி. பிள்ளையும் இருன்ற.

“நூற் பூவறூவு காட்டுப்பிகிழுத்திலூ. அது சொல்லார்கள்; போலே?”

கழிவதை வைத்த மிகவுமேல் காட்டுப்பிகிழுத்தாயினான். வெவரத்து கூக்கப்பட்டு வெளை உடை.”

“அவர்களைக்கொல் வர்களை தொந்த கொக்கிவைத்துதிடு. ஏனிக்க கிணங்காலைத்துறையில் பகுதி வூலிஸாமத்திற்கு உள்ளாயினவாகித்து தொந்த நூற் கூவைக்கொரு யானி கிளாயைகள். கிணங்காலைத்துறையிலோ! என் ஏனு தவண தொந்த காங்குகிழுக்களே? அது ஸாக்தியும் நல்ல தலைதூரினாடு வேள்ளால்தே கம ஏற்றாலா! — கிணங்கிவை வெள்ளிட வேண்டும் தலைதூரமுள்ளதிலூ.”

.....

.....

மீண்டில்லை நான்னால்தூற்றுவிட்டுவழை சியுநூல்கள்கள்

നടപടിക്കുള്ളപുറി വിചംഗം ഉണ്ടാക്കു സെയുത്തോടു തുലനാക്കാം” എന്ന സംഭവവും നടന്നതു്. കൂർത്ത മധു സുഖൻറു കുട്ടകാരിയെ അടച്ചുകുണ്ടാമെന്നേങ്കിൽ പി ചൗരാത്താട്ടുടീ തുറമുഖത്തു നേരുതെ മാജരാബന്ധകിലും ശേഖാസ്താമനായി മട്ടേംഡിവന്ന്. ആ ലഘുന്തകം തുറമുഖത്താട്ടതെയില്ല. മധുസുഖൻ അതിനെ നേരു തുടങ്ങാട്ടതിമിച്ചു്, എതാനം ചെമൽ അക്കാലയുള്ള ഒരു തുറമുഖത്തിലേക്കും വിട്ടു.

ബോട്ടട്ടത്തു; രണ്ടുപേരും കൈയ്യുറിക്കാം. അവിടെ അവരു കൊള്ളുന്നു് ഒരു ഭോട്ടാർവ്വണി നിന്നുണ്ടാക്കാം. ശാതിയും കുറി അവർ നേരു ആയപുരുഷത്തെ തിരിച്ചു.

മധുസുഖൻ അൻറു കുട്ടകാരിയിൽ കലഞ്ഞായ അഴി നിവേദം ജനിച്ചുവെന്ന പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ അഭളിട പിലാസഹാത്രികളും താൻ തീരെ അപഹ്രണവിന്തവും തിയായി പോരുന്നു് അതായാൽ അവരു സമർത്ഥിക്കാം. സത്രത്തിൽവച്ചാണു് അതാരം അവരുടെ ഏതു പ്രകാശി കണ്ടു്. അവിടെവച്ചു് തമിൽ പരിചയമാക്കുന്നതിനു ചീല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടായി. അക്കാദ കടിക്കാനായി വച്ചിരുന്ന ഒരു തംബുളൻ കാപ്പി തിരക്കിനിടയ്ക്കു് അവരു തട്ടിമരിച്ചുകളഞ്ഞു. താൻ അവിഹാതെ ചെയ്തു പോതാണെന്ന പാശത്തു് അവരു മാപ്പു ചോദിക്കാതിരുന്നാമില്ല.

“കു—സാരെഡില്ല” എന്നു് മധുസുഖൻ പ്രസന്നാം വണ്ണിയും ദഹപടി പറക്കും ചെയ്തു. ഇതാണു് പരിചയത്തിനു കാരണം.

മധുസുഖൻ നൊല്ലുറിലേക്കേണ്ട വണ്ണിയിലെ രഘും റിംഗും മറിയിൽ കയറി. അധികം താമസിക്കുന്നതിനു ദിനു് ഇതു മുന്നിയും അതിയും പ്രബേശിച്ചു.

“ഈതാങ്ക ചെരിപ്പുഡയാഗാട്ടപാലിഡിഡനു, ദിനുണ്ട്

ଅନ୍ଧାରୁଷ୍ୟରେ ଏହି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ରୂପିଣୀଙ୍କ ପୋକ
ଯାଇଲା । କିମ୍ବାହୋଇ ? ” ଏହାଙ୍କ ଜୀବର ପୁଣ୍ୟିର ନୁହି
କେବଳାକ୍ଷି ପୋଡ଼ିଥୁବୁ ।

“ତେବେ ଅନ୍ଧାରୁଷ୍ୟର ତତିଳା । ଏହିକିମ୍ବା ଅବିଶେ
ଷଙ୍କ ପାରନେତର ତାମସାଙ୍କୁ । ଏହି ପୀଠି କେବଳନେତର
ରୂପରୂପ ଚେଲ୍ଲୁରିକଷଣ । କିମ୍ବାହୋଇ ଅବିଶେ ତାମସ
ରୂପରୂପ କାଣାମେଳା ବିଷ୍ଣୁରୁକ୍ଷଣ ।”

“ଏହିବିଶେଷଯାଙ୍କ ଯିନ୍ଦା ? ”

ଆଜ୍ୟାର ମେଣ୍ଟବିଲାମୁଖ ଧାର୍ମିକୁ ଉପରିକାଳିତାରୁତ୍ତା ।

“କେହାହକ୍ଷା ? ଏହାଙ୍କ ଅଭିମନ୍ଦିରର ଅତିରିକ୍ତକାଳୀନ ।”

ମୟୁଗ୍ନଭଗନୀ ଅବିଭ୍ରାନ୍ତ ଶୈଖାର ବୁଲର ପିତିରୁ । ଏହି
ଯାତର ହଠାତ୍ ଆଶ୍ରମଜୀବରତକ ଏହିକେବେ କିମ୍ବା ମାଧୁତ୍ରି
ଅରୁ ସପରତିଗଣଙ୍କ । ସମ୍ମାନିଲେ ରଜିଲ୍ଲୁର କୋକି
ଆଜ୍ୟାର ଅବସ୍ଥାର ପେଣ ଗ୍ରହିତ୍ୱରୁକ୍ଷିତାମ । ଅବରୁ
ପିରମାଦମ ଚେଲ୍ଲୁରିକଷଣମାରୀ ଏହାଙ୍କ ଅଭିମନ୍ଦିରର ରଙ୍ଗିରୁ ।

କେଲ୍ପରିତିବେତ୍ତୁ ଅବଶେଷ ପରିପତ୍ର ପରିପତ୍ର
ମାତ୍ର, ତକ୍କାପୁରି ପଦେ ବିଯରଣ୍ଡାତ୍ମି—ବିଲ ରହିଲୁ
ଓହିପ୍ରାତ୍ୟାମ—ଆଜ୍ୟାର ଅବଶେଷ ଗ୍ରହିତ୍ୱରୁ
ଅନ୍ଧାରୀ ସାଧ୍ୟାରେଣମାତ୍ର ଉପରୁଗେଲ୍ଲାତାମାଣୀ । ଅବ
ଦିକ୍ଷା ଆଜ୍ୟାହୋଇ ଯତ୍ତିର ପରମ୍ପରାରେଣେ ପରିଶରୀର୍ଯ୍ୟ
ଦତ୍ତିରେଲ୍ଲୁ, ତାରେ ଯାତିଲୁମ ଅବଶେଷ ଦୟାମ ସବି
ଦେଖିଲୁ ସ ହିଁରିଥୁ । ଅତିକେନ୍ଦ୍ରାରି ମୟୁଗ୍ନଭଗନୀର
ନିର୍ମାଣ ବାନୀ, ଆଜ୍ୟାହୋଇ ବ୍ୟାମାଣିମାନତିରିନ୍ଦ୍ରିୟ
କୋଣକୁ ତାଙ୍କ ରେ ବିଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କାଣି ।

“ତେବେ ପଦେ ଶମଲକ୍ଷ୍ମୀର ସମ୍ମରିତ୍ୱିକ୍ଷଣକୁ ।
ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥୀ”, ଅଧିକାରୀ, ମଲାଯା, ଚେଷକ—ଏହାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଅଭିଲେଖପ୍ରାଣ ଏହିକିମ ପରିପତ୍ରରେଣେ ଯାରାହୁମାଣୀ ”

“ଶରତକୁଳୀ ! —ବିଶେଷଜ୍ଞରେଲ୍ଲୁର ରେଣ୍ଟିରେଖାରୁତ୍ତାରୁ ।

வெங் விளைவாத்துறையிலிருந்தும் கூடியிடக்கூடிய சுனையிலிருந்தும்?"

"அந்தே—அந்த—அதுநாட்டுத்தாங் அவர்களைக்கூடும் கீழ் எான் பேரைச்சுனை செல்ல பதிவாளோ?"

"அப்போர் கிணங்கை உலோகநாட்டுள்ளே—எான் அங்கையைப் பிசாரித்தும்?"

"உலோகமெனா பரதானில் — வகைநிலைப்பணி என்று?"

"எவ்விடை? ஏது கோஞ்சியின்?"

"ஶோவந்தல்கந்தை ஜில்லயின்."

"ஶோவந்தல்கந்தை? என்கிவெிட விலரை அரியாமலோ. ஒது ஹாரீம்பிராண்மையை நினைக்க அரியுமோ? ஒது வலித கஷ்டங்களைப் போன்ற ஹாண்டியோ?"

"ஶவ்வரப்பாரி கேட்டிடுந்து. அவரிப்போர் மாணி செபுத்தொள் தாமஸிக்கும்போது."

"அந்தே—எான் சில்கள் யானிக்கமாயி போக ஆளுகிறை. அவிடெ வது" கலிழுங்கள் ஏற்ற ஒது வெரட்டுக்கூரென்று கீழ்.

மயுஸ்புக்கள் அவசூல என ஸுக்ஷித்துக்கொக்கி.

அது ஸமயத்து "அந்தோ ஒரோ ரோயில்கீர்த வதுவு கிரின்துபோய்கிறை. அவர்க்கை அதனாதுகெ முயா கூளுமான் ஸாயித்தில். அது" நம்முடைக்கள்க்கு அப்பாதை மராய மலூங் நமக்குமாறு அரியால்.

"கலிழுங்கங்கே" — காட்டுஸ்மயம் கஷித்து மயுஸ்புக்கள் போலிது. "ா! எான் அதைக்கு அரியும். நினைக்க அதைக்குமாயி ஸஂஸாரிபேரும் ஏன்றா அதிர் கொஷ்டாமை?—எனிக்கை அதைக்கூரியிட நல்ல அலி பூநிலை—வில குமக்கூல்லூங் உள்ளும்."

“‘എന്തും കൂടാൻ ചെയ്യേണ്ടതുമോ— അര തന്താണോ ? എന്ന സ്ഥലം കേരള ശിക്ഷന്റെ കൈകാണ്ട് വിജോധനിപ്പില്ലോ ?’”

“‘ഈംഗൽ പ്രവാസി എന്നോ— അതും ആട്ടം മിണ്ണിപ്പോക്കു കില്ലേക്കിൾ പ്രവരച്ചാം.’”

“എന്നോ— അപ്പേന്നൊന്നു സംശയിക്കുന്നതും ? എന്നാൽ അതു—”

“‘അങ്ങാർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനുണ്ട് ഒരു യുവതിയെ കിഞ്ഞിരുത്തിക്കാം.— ആനുനദിവല്ലി എന്ന യുവതിയെ കൊലപ്പെട്ടുതാഴിയരു’ അധികാരിക്കുന്നാണോ’ പരശ്രാമ വിത്പാസം. ഈ സംഭവം നാട്ടിൽ വലുതായ ഒരു പ്രക്ഷോഭമാണോക്കി. നിഞ്ഞരു അംഗത്വപ്പെറ്റി പത്രങ്ങളിൽ കണ്ണം കുറഞ്ഞില്ലോ?’”

“ഈംഗൽ വര്ത്തമാനക്കടലാസുതനെന്ന വായിക്കാറില്ല. ദ്രുതമായ സമരപ്രയമായിട്ടാണോ’ എന്നാൽ അംഗത്വം ഗണിച്ചിരിക്കുന്നതു’. സംഭവം നടന്നിട്ടു കരുന്നാണോയെന്നും ?”

“കഴിഞ്ഞ ഇടവത്തിലാണോ’. തബിദ്രിപ്പണിക്കെന്ന അറിവും ചെയ്യും ഉണ്ടായി. ‘പ്രക്ഷോഭ തെളിവില്ലാതെ ഒട്ടവിൽ വിട്ടുകളിഞ്ഞാണിവനും.’”

“എന്തു ക്രഷ്ണമാണുണ്ടു്”— മനസ്സും ഇങ്ങനെന്നെങ്ങനെ തുടക്കപ്പിയാലോ— “— ഇപ്പോൾ ഓമ്മ വന്നു. എന്നോട്ടു് ഒരു സ്ത്രീ ഇതിനെപ്പെറ്റി പറത്തു. പലതും പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇതിനെപ്പെറ്റിയും പ്രസ്താവിച്ചു; അതേ ഉള്ളട. അതു സ്ത്രീയുടെ നന്തരനം കാണേണ്ണെന്നതാണോ’. അവക്കും ഇതുപോലെ ഒരു കാമുകൻ ചതിച്ചുപോലും. അയാളിലും ഒരു വക്കിലാണും. എത്രതെന്നു നിർബന്ധസിച്ചിട്ടും അവരിൽ അംഗാളിക്കട പേരു പറഞ്ഞില്ല. അവരും മലയാളത്തിലും ലഭ്യമായ ഒരു കിഞ്ഞിപ്പെറ്റിയോ മരുന്നാ തന്ത്രവിലും ചുണ്ണിച്ചും” അയാൾ.

അവളുടെ പ്രകാശനിൽ “പ്രഭാ ദാസായിരം കുടം ഒപ്പുവെ
രംമുഖപാലും ഇതു ‘പ്രേക്ഷണവോ’ എന്ന സ്ഥലത്തുവെ
ചൂണ്ടുനടന്നും. ഇതിനു മുമ്പ്, ഒന്നു തന്ത്ര പ്രാബല്യം
അയാൾ ഇങ്ങനെ കൂളിപ്പിച്ചതായി അവൻ പറത്തു.
ആരാധിക്കുന്നാലും അയാൾ ഒരു മുഹമ്മദാന. പ്രജയ്യമാരെ
എങ്കിനെ വിത്രപസിക്കും? വിശ്വഷിച്ചും വകുലമാരെ—”

മധുസൂഭ്രാന്തിനുമുകളിൽ—ഒട്ടവിൽ അയാൾ
പ്രയാസപ്പെട്ടു് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു.

“അവൻ ആ കൊലബക്കപ്പറ്റി എന്തു പറത്തും?”

വിശ്വഷിച്ചു് ഓരോ പറഞ്ഞില്ല. തന്നെ വണ്ണിച്ചു
എ ഭജ്ഞൻ ഇന്ത കരിനകമ്മനിൽ പക്കക്കാണ്ടിട്ടണണം,
അയാളുടെ ഗ്രംകുമ്മജ്ഞാളു പുരത്താക്കിവാനായി അവൻ
നിശ്ചയിച്ചിട്ടണണം മാത്രമേ പറത്തുത്തു്.”

“എന്നപറഞ്ഞോ?” എന്നു് അയാൾ ഉടനെ ചോ
ഡിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽതു ദന്താമായിട്ടു് അയാൾ പറഞ്ഞു:—
“അങ്ങങ്ങനെയാണകും എന്താണു് അധിക അശാന്തിക്കു
ന്നും. നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതിട്ടു് എന്തു നംഭായി?”

“അധികഭാഗില്ല—റാഘവനിൽവച്ചു് ദാഡി അവ
ശ്രദ്ധിക്കും.”

കൈ ദീവാസം ഉദ്യമപുന്നം പെട്ടുനാണായ ഏതേനു
വികാരന്തിനു് ആട്ടിമരപ്പെട്ടിട്ടു് അവളുടെ ഒക്കയ്യും കടന്ന
പിടിക്കവാൻ ശ്രമിച്ചു. അവൻ ശാന്തമായി ഒക്ക തട്ടിനെ
ഇണ്ണിട്ടു് തന്നെ വിരലിൽ കിടന്നിരുന്ന മോതിരം
കുണ്ണിച്ചുകൊടുത്തു.

“നിങ്ങൾക്കു ഭർത്താവുണ്ടോ എന്നു് അയാൾ അംഗീന
സ്പരശത്തിൽ ചോദിച്ചു്.

“ഉണ്ടായിരുന്നു.” അവളുടെ ശ്രദ്ധാം ഇടരി.

“മരഭ്രംഭം മരിച്ചേംബാധി. റാഘവനിൽ ഒക്ക വലിക്ക

കൂട്ടുവാടക്കാരന്മാരിൽനിന്ന് സുരക്ഷ
എല്ലാവും എന്തെങ്കിൽനിന്നും രഹിക്കാലും ഉണ്ടാക്കാ
യില്ല”

തങ്കാലം നിർബന്ധിക്കൊതിരിക്കയാണോ ദേശം
എന്നും മധ്യസ്ഥന്റെ വിചാരിപ്പും വേരാരവസ്വരത്തിൽ
അതുകാരമന്നും അയാൾ ഉംപ്പു.

മുഖ്യമനെ സംരക്ഷിപ്പിയും ഉധുസ്ഥനനും അക്കിലുജ്ഞ
രജഗത്രീഭവന്യം പ്രതിജ്ഞിക്കൊന്നുംബുദ്ധിമുഖ്യ
വന്നു. ഉധുസ്ഥനന്റെ അവധി അവസ്ഥാനിക്കാറായി.
അവരുടു ഏകജന പിരിത്തികിക്കു എന്ന വിചാരം
അയാളെ കണ്ണിത്തെപ്പുട്ടുനി. അവക്കു ഒരുപുരന്തിലേയുള്ള
ക്ഷമിച്ചുനോക്കി. എല്ലാം അവൾ വിസ്തരം ഭാവിച്ചു
വെങ്കിലും ഒട്ടവിൽ സമ്മതിക്കുന്നു മെച്ചു. ഗോവർഡം
നാതുനിന്നും ഇരുപ്പുംതെങ്ങും “അധികം കുറമില്ലാത്തതി
നാൽ അംഗീകാരം എന്നും കാണാൻ അംഗീകാരമനും വിചാ
രിച്ചുണ്ടും ഇതിനായി അയാൾ അമിച്ചതും. അതുതന്ത്രം
കാരണം ദിവസങ്ങളായിൽ അയാൾ വെവക്കേന്നരണ്ടുംകൂട്ടി
തീവണ്ണിമാറ്റും അവിടെ എത്തി. ഒട്ടവിൽ അയാൾ
അതിനടുത്തും ഒരു ഗമലം വാങ്ങി അവിടെ വാർഷിക്കുട
ങ്ങാൻനാനു നാശ്വരിച്ചു. രാവിലതെത്തു വണ്ണിക്കു കുറച്ചു
രിയിൽ എത്തിയാൽ മതിയല്ലോ.

അവർ തമ്മിൽ പുജാദിപ്പാഴം കരാറാണോളിക്കുന്നു.
ഈതണ്ണ കാപ്പിക്കിയും തൈച്ചിച്ചുതന്നു. പ്രക്ഷേ അന്നത്തെ
തജ്ജനമേറ്റതിനായേണ്ണം അവദ്വോട് വിവാഹം തുപ്പറി
നിർബന്ധിക്കുവാൻ ഇത്തുവരെ ദൈയത്തിനായില്ല. അവരും
പതിവായി രാവിലെ പൊസ്തുമീസ്റ്റിൽ എത്തും. ഉധു
സ്ഥനനുള്ള എഴുത്തുകരംകൂടി അവളുണ്ടും വാജ്പെരക്കാണു
വന്നുതും. ഒരു ദിവസം ആരംഭിക്കും ‘പെക്കാവ’ എന്ന
സ്ഥലവന്നു കുറച്ചു ദിവസിന്നും, ദേഹം

പോലും സംരക്ഷിക്കാൻ ആവശ്യം അനുഭവ അനുഭവ സമ്മിക്കിൽ നിർദ്ദേശിച്ചു. അഥവാ ഒപ്പുവണ്ണാത്താണ് ആ കത്തു കമാസ്യിനിലിൽ മധുസുഖനാന്നർ. ഏകയിൽ ചെന്നാചേന്നതു. അഥവാ താതി സംരക്ഷിച്ചവി രണ്ടു കത്തു കരം തവാലില്ലെന്നും അപസ്ഥുകൾസംഘം വക്ക് ആഫീ സിലേക്കം മരുടാന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാം ആയിരുന്നു. രണ്ടി നെറുക്കും ചുവട്ടിൽ ഒപ്പു വച്ചിരുന്നതു. അഴുതവല്ലി ആണോ.

അഭ്യർത്ഥം 10

ങ്ങ ശ്രീയുടെ എത്തന്തിവേദനം.

അഴുതവല്ലിയുടെ അപസ്ഥപ്പന്റെ സംശയം ആഫീ സു മരിക്കണാൽ ഒരു ശ്രീയുടെ ജാവരോധാ അതണ്ണനേ തോന്തരകയള്ളു. ആ മരിക്കു സംഭാഷാത്തിലഡികം വിസ്തൃം മരുടാണ്. ഭിണ്ണികരം ചിത്രകലാനിപ്പണന്മായുടെ അംഗേലവ നാഡം കൊണ്ടു സമലംതുതമായിരിക്കുന്നു. ഗ്രാഫൈസ്റ്റു രക്ഷാ പ്രശ്നാണികരിൽ മിക്കളും വയ്ക്കാം. മരിയുടെ ഒരിന്തു വല്ലതായും ഒരു കണ്ണാടി തുകിയിരിക്കുന്നു. വേറെ അനേകകം ചെറിയ കണ്ണാടികളും അവിടവിടെ തുകി യിട്ടാണ്. പബ്ലിക് റംഗം മരിക്കുന്നിൽ പൂച്ചുട്ടികരം ഭംഗിയായും നിരത്തിവച്ചിരിക്കുന്നു. മരിയുടെ നടമല്ലാത്തിൽ നിക്കി പൂമായവലിയ രേഖ മാറ്റും ആ മരിക്കിലേയ്ക്കു ദേശികര സ്ഥിലും. ആ മേരയിൽ രണ്ടു ടെലിഫോൺസ്റ്റുകളിൽ മെററ ഫോൺ എന്ന യത്രവിശേഷങ്ങളും ഒരു വരി വെവ്വേ പൂത കിങ്കിസ്റ്റീഡണ്ഡുകളിൽഉം സംശയിക്കിട്ടാണ്.

എഴുതുന്നയുടെസ്ഥിപത്തിൽ അഴുതവല്ലി വിന്നു അസ്ഥാപി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അംഗേലവും മരിക്കുന്നും

“മെൻപുരാതു കൈവില്ലുകൾ കൂടാണ്ടു താഴേപിടിക്കുന്നതു”
അവളുടെ ഒരു പതിവാണ്. അതിപ്രാഥം മഹത്യമാണ്.
പൊതുനാം അവർ അതിൽനിന്നു വിരമിച്ചു; വലിച്ചു
തുറന്നു എ ചൊയ്യാപടം അവരും വെളിയിൽ എടുത്തു.

അതു” ദ്രുശകാഡം സുഖവനം ആരു ഒരു ആവാ
വിന്റുപടമാണ്. മുഖരവകൾ അഭിഭാഷ്യമായ ബുദ്ധി
ശക്തിഭേദ മുച്ചിപ്പിക്കുന്നു. എണ്ണു പറവാനുന്നേ
ലെ ചുണ്ടുകൾ അല്ലോ വിച്ചത്തീരുന്നു. കണ്ണുകൾ നേരു അ
വള്ളുടെ നേരുക്കളിലേയും തന്നെ ഓക്കിക്കുന്നാണിരിക്കുന്നു”

എ താനം നിമിഷങ്ങോ അവരും അതിൽതന്നെ
നോക്കിക്കൊണ്ടിരാം; പെട്ടെന്നു തന്റെ വലതേതെക്കു
മട്ടിനു സചീപം എണ്ണു അനാജ്ഞനാതായിതേതാനീ. പട
ത്തിൽ അതിംവധം ഗൗആക്ഷി ഫോക്സ്² മെറാഫോം
എടുത്തു” അനേന്നപ്പണ്ടതിനു മറച്ചുപോയി—“അക്കതു
വിച്ചുക” എന്ന മാത്രം പറത്തു.

ഒരുഭിന്നം പ്രവേച്ചിച്ചപ്പോൾതന്നെ അയാളുടെ
മവന്തു” ഒരു വാമഭാവം സ്വീച്ചിച്ചിരിയുന്നു. അവരും അഭേദ
മഹത്തിനു ഇരിക്കുന്നായി ഒരു കസാല നീക്കി ഇട്ടുകൊടുത്തു.

“നിങ്ങളുടെ ഇരുവരെയും അനേന്നപ്പണ്ടഫലം
തുണ്ടിക്കരിക്കായിച്ചല്ലോ” എഴുത്തിനു നിന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലുണ്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ ഇരുവരെ ഞാൻ എത്ര ‘മവക്കുകൾ’
അയച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എത്ര സാധിച്ചു?
പ്രായോഗികമായിട്ടും ഗൗംമെല്ലുംപ്പുന്നതെന്നപറയാം.”

“അല്ലോന്തുടി ക്ഷമിക്കണം—തന്നെ ഇതിനിടയ്ക്കു
പലതും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തുഃഖാഗികമായോ നേരം കണ്ണു
പിടിച്ചില്ലുന്നാണു് നിങ്ങൾ പറയുന്നതും”

“എല്ലാം അത്രും നേരം തന്നെയാണെല്ലോ.”

“പ്രാഞ്ചങ്ങളിക്കുമ്പെട്ടി ഒന്നാം കൊട്ടവിടിച്ചുമേലുന്ന തെരംനും സമ്മാനിക്കും. പരെയും ചേപ്പുവെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ധാരാളം തെളിവുകൾ ദേഹവിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“അതുകൊണ്ടു” എന്താണെ പ്രഭാജനം?

“വള്ളരു പ്രഭാജനമുണ്ട്. അനുഗമനത്തെ അംഗീകാരം തമാക്കിട്ടാണും പ്രഭാജനം. അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം.”

“നിങ്ങൾ മുഴുവല്ലവി? എത്ര നാളായി പഠനം? ഇനി കരുപ്പുനാടിക്കുടി ചുട്ടിവെന്നും വരുന്നാക്കാം, വള്ളരു ശുഭാവധാന ഒരു കാർഷികവാസം” നിങ്ങൾ എന്നു ചുംതലവക്കുപ്പുടു തീരുമാറ്റും. അതുകൊണ്ടു” അല്ലെങ്കാലാം വരാമുന്നാതാണും.”

“കാലതാമസം മാത്രം വേണ്ടുവോളം വരുന്നുണ്ട്—. കാർഷികവാസം മാത്രം മുള്ളായുള്ളീ?” എന്നും ധാസ്യനൃവക്കും ചിരിയോട്ടത്രുടി അഭദ്രമം പറഞ്ഞും. മുനിമും വള്ളരുക്കും വേണ്ടിവരുമെന്നാണേന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്ന തിരിപ്പിനും അഭ്യന്തരം?”

“അതേ—”

അവർ ചെത്തുന്ന വിശദിച്ചു. അവളുടെ വിരുദ്ധകൾ മേഖലപ്പുറത്തു വീണ്ടും അഭ്യന്തരിച്ചിട്ടുള്ളുണ്ടെന്നും. അണ്ണറ ഉന്നേം ഒന്നായുള്ളം ആഴ്ചനും നാമിജ്ഞകയും ഉള്ളില്ലെങ്കിൽ വികാരങ്ങൾക്കും താഴനും ചെറ്റിപ്പുറപ്പെട്ടുകയും ഏതെല്ലാക്കുംഘോഷിച്ചുണ്ടും. അവർ തുല്യപ്പെട്ടു. രാജിത്രംജനാൾ അവളുടെ മുഴുവൻ ആവാക്കാനും കാണാതെ മുടഞ്ഞപ്പറഞ്ഞു.

“കാൽം തൊൻ മുറാൻ ചുരുക്കേണ്ടക്കാം—മുതല്ലുന്ന തിരാവിലുംരിക്കുതു്. നിങ്ങൾ എന്നിങ്കു വള്ളരു ശുഭാവധാനമുപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടനും” തൊൻ ഓക്കെല്ലും മറ്റൊക്കു കില്ലു. എന്നാൽ മുഴുവിലും ജോലി നിശ്ചിതമാണെന്നും ഒരു കാലാനും എന്നുണ്ടിട്ടുണ്ടും. അതുനിന്നും മുഴുവൻ

പക്കയെന്നിന നിങ്ങൾക്ക് എത്ര പണം വരാൻബണ്ണനു
പറയേണ്ടെങ്കെ — ഇപ്പോഴേ പക്ക തന്നൊക്കോം.”

“നിങ്ങൾ വേരെ അതുരെയെക്കിലും ചുമതലപ്പെട്ട
അതാനുായിരിക്കുമോ ഉള്ളേറിക്കുന്നതു?”

“അംഗേത — അങ്ങനെന്തെന്നാം.”

അമൃതചല്ലിയുടെ ഭേദഭാസകലം വിറയൽ പുണ്ണ
അായി കുറിച്ചുണ്ടാനും ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായി. അവളുടെ
മുഖം തീരെ നീരകതായി ചാഞ്ചല. കേള്ളു തുന്പുണ്ണാശ്വാസാം
വിഷയത്തിൽ തനിഞ്ഞായിരുന്ന സാമ്പത്തികതയ്ക്കുറി
അവർ സപ്തം അഴിമാനിക്കാരജണനാം അംഗേരം പെട്ട
നുംഡാത്രം. ആ അഴിമാനാരത ദേശം ദയക്കുടാതെ ഒഞ്ചി
ചുതിനെപ്പുറി അരയാരക്കു വള്ളരെ കണ്ണിത്തേരാനി. മന
സ്ഥിരിണ്ടും അനുനാസം യാതൊഴവിധമായ മനസ്പീഡും
വായന്തരാതന്നായിരുന്ന അംഗേരത്തിന്റെ മുഖ്യലുനം.
എക്കിലും തന്നാൽ സാഖ്യമല്ലാത്ത കാര്യത്തിൽ അവരും എ
ന്തിനു തലയിട്ടുണ്ടോ? — അവരും ഇതു ജോലി വിട്ടും താം...
“സർ”

അവരും സ്റ്റാഫം കൈ വിധിച്ചുനിൽക്കി.

“എന്താണോ?” എന്നും അംഗേരം അനംഗങ്ങൾക്കും സ്ഥാപിച്ചു.

“എന്നിക്കും ഒരു സ്ഥാത്മന്മാരാണെന്നും.”

“കേരിക്കാട്ട്.”

പെട്ടെന്നും അവളുടെ ഭാവം നില്ക്കുപശം മരി, അവരും
ഒരുംഗനറം അംഗേരത്തിനും അഞ്ചിമുഖംായി നിന്നും. അവ
ളുടെ വക്കീഡും അതിനും പൊങ്കുകയും താഴുകയും
ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു.

മയനീറമും സപ്രത്യേകിയാണും പറഞ്ഞു,

““എല്ലും ശ.....മാ നിങ്ങൾക്കു അറിയേണ്ടി
കുട, ന ഒരു കാണന്നീല്ലോ?”

എൻപറവാൻ ശക്തിയില്ലാതെ അവരും നിഞ്ഞി.

“എല്ലു കാണന്നീല്ലോ?”—ങ്ങ സ്നീ അംഗിമിഷ
നീനുള്ളിൽ സാക്ഷാത്കർഷ്ണഭായിനന്ന എതാദുഖായ
ഭാവത്തെ പുഞ്ചസാധാരണമായ മനിശമൗല്യം നി
മിന്താ ലേഡം ഗ്രഹിക്കാതെ ശബ്ദിത്രിഷ്ണനാൻ അത്രത്വര
വരനാടി അവക്കു നോക്കിച്ചൊണ്ട് നിന്ന്.

“മാ! പറയാതെ നിപുണത്തിയില്ല—എങ്ങിനെ പറ
യാതിരിക്കും?—പറഞ്ഞെതെ മതിയാവു” എന്ന് അവരും
ഒന്നരായുംതൊട്ടുകിപ്പിരാത്തു. അവക്കിടെ ഓവം അതി
മയനീകമായി ശബ്ദിത്രിഷ്ണനാനു തോന്തി.

“തൊൻ ഇം ഭാം കൈക്കുററത്തു” ആഭായത്തിന്
വേണ്ടിയോ യഞ്ചും വേണ്ടിയോ അല്ല. അങ്ങോയും
വേണ്ടി മുയറിക്കുന്നതു് എനിക്ക പരമാനന്ദാശം.
അങ്ങും! എന്ന നിർലജ്ജയാബന്നനു ശക്തിക്കുത്തേ—
അങ്ങോക്കായി എൻ്റെ ജീവൻപോലും.....”

അവരും ലജ്ജിച്ചു് ശേഷം പറത്തില്ല. എങ്ങനെന്നീ
പറയും? അതിലും ഭേദതിഭേദകിലും അവക്കിടം സ്നീ
തന്നെയല്ലോ? അവരും രണ്ട് കൈകുറിക്കാണടം മും മുടി
അദ്യോദ്ധിയായി നിന്നും, ഒരി ത്രിഷ്ണനാൻ എഴുന്നേറം
അടച്ചതുവന്നുവല്ലുകരെ തെ അവക്കിടെ ശിംഗ്സിൽ വച്ചു
വെള്ളത്തക്കിടേമത്തിൽ പ്രാചിത്യാൽ എങ്ങിനെങ്ങോ
അരതുപോലെ അവക്കിടെ പേരും ആസക്കലും ഒരു സ്ഥാനം
ബന്ധിച്ചായി. “പാവം” എന്ന മാത്രം അദ്ദേഹം പറത്തു.
അവരും തല ചൊക്കി നേരു നോക്കി. അ നോട്ടുങ്ങളിൽ
സുഖിശ്ശമാരു ഭൂമം തുട്ടിവിക്കാശിന്നു,

അമൃതവല്ലി—“ശ്രാൻ അറിയാതെ പറഞ്ഞു?പായ തിനെ ക്ഷമിക്കണം.”

ഈ വാക്ക് എത്തു ത്രഞ്ഞാമായി ശരംക്കു എതാനി തിരിക്കും എന്ന് അയാൾ അറിയാതെ ഇരുന്നില്ല. അല്ലോ തെ അയാൾ എത്തു പറയുന്നു?പക്കു അമൃതവല്ലി എന്ന വാക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാബിൽനിന്നു പുരപ്പട്ടില്ലോ അവളുടെ നയങ്ങളും ആനന്ദാതിശയത്താൽ വികസിച്ചു.

“ഹാ!—പ്രാ—എന്ന അക്കദൈനതനെ വിളിക്കു—എന്ന അക്കദൈന വിളിക്കണം.”

അമൃതവല്ലി—“എതാണിതു്?”

അതേ—അമൃതവല്ലി തന്നെ. ഹാ! എന്നും ശ്രാൻ അക്കദൈന അമൃതവല്ലി ആ വിരിക്കാനാണോ എൻ്റെ മോഹം.

“അക്കദൈന ആകട്ടേ—നീഡിം എന്ന സാർ എന്ന വിളിക്കാതിരിക്കുമോ?”

കുഴും! അയാൾ അവളുടെ വാക്കിനെ തെറിഞ്ഞി ത്രിരിക്കുമോ? ശഗിന്ത്രങ്ങൾ വീണ്ടും അവളുടെ പ്രമോ ഒപ്പുവരുമായ കണ്ണുകളിലേക്കു തന്നുകാം. അദ്ദേഹവും മനസ്സു നബ്ലുനു വരുമോ?—സാന്നരാഗമായ ആ കടക്കാംബല്ല നിരോധിക്കാതിനു് എത്താൽ പുരാഖന കുറിയും? എന്നൊന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ റൂഡയത്തെ പാടു ഫൂട്ടുകൾ മറിച്ചു. അറിയാതെ അദ്ദേഹവും ദിനോന്തു് രെടി വച്ചു പോയി.

ശഗിന്ത്രങ്ങൾ തന്റെ ഭജവല്ലിക്കുകൂടംനും അംവ കൂടു മാറോടണ്ടിട്ടു് ആ സാമനമുണ്ടു് എന്ന ചുംബിച്ചു. പ്രേമപാരവര്യതയാട്ടുട്ടി അവർം അതിനെ തിരിപ്പു നാൽക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒട്ടവിൽ തന്നെറ കമ്പിതാവിന്റെ പിടിയിൽനിന്നും വിചുക്ത മായദപ്പാരു അവരും പരിശോഭവായി.

“അങ്ങേ” എന്ന ഒരു ഭക്തശാസത്പരമായി ഗണം രഹ്യക്ഷം” എന്ന് അവരും ഒട്ടവിൽ പറഞ്ഞു. “എന്നിക്കേ ദയവും ചെയ്ത മാപ്പുത്തരമോ?”

അലേഷ്മം പുജ്യിരി തുക്കി.

“താൻ ഒന്നാക്കിട്ടു മാപ്പു തരത്തു ക്കൊയി കുന്നം കൂ സ്ഥാനില്ല. താൻ നിന്നിൽ അശ്വരക്കുതന്നല്ലെന്നിൽ നിന്നും നീ ഇരു മാതിരി ഒരു ഘവദതാവിക്കാരത്തിനും അധിനിക്കായി ചുമതലയ്ക്കു എന്നു മാത്രമേ എന്നിക്കു മനസ്സാപ്പെട്ടിട്ടും. എങ്കിലും മിന്തുക്കും ഉള്ളൂടെ നിലയിൽ ഇരിക്കാ മണ്ണു—എന്നു”—

“മിന്തുക്കും സപ്പള്ളവതി എന്നപോലെഅവരു പറഞ്ഞു. “അതേ—അംഗതു ഉള്ളിട്ടു.”

കുമേഖ അവരും അർമ്മ സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചു.

“എന്നിക്കും മാത്രമനു എന്നാവണ്ണും” തൊൻ പ റണ്ടില്ലപ്പോ. ഇപ്പോൾ പരയട്ടോ?” എന്ന് അവരു പെട്ടുനു ചോഡിച്ചു.

“പരയണം കേരംക്കണട്ടു.”

“ഈ മാത്രമുണ്ടായിട്ടും, ഇതു കേസ്സു് അരേന്നപ്പണം തുടർന്നുകുറഞ്ഞിരിക്കാൻ എന്നു അന്നവചിക്കണ്ണം. ദയവു ചെയ്തു് മറ്റാരെയും ചുമതലപ്പെട്ടതുതുരു്. എങ്കിലെന്നും അതിനു തുട്ടുണ്ണാക്കാമെന്നാണും എന്നുന്ന പ്രഥ വിശപ്പാശും— ഇതാ—ഒന്നാക്കണ്ണും—”

അവരും മേശ തുറന്നും എന്നും കടലാസ്സുകൾ വെള്ളി തിരിവട്ടു. ആ മുടി തിന്തു കുറെ ചെക്കുകളിലുണ്ടായി സ്ഥാനം. അവരുകു ശശിഭ്രംഖണണ്ണെന്നും അടഞ്ഞുപോകുകൾ “ശശിനീക്കി.

“അംവ അങ്ങിയുടെ വകയാണോ”. ഒരേന്നീടേപാലും തൊൻ തൊട്ടിട്ടിട്ടും അപ്പത്രം ശുശ്രാഷ്ട്രം അങ്ങഡാടുടെ പങ്കൽ കിന്നും പണ്ണവാങ്ങാമെന്നോ തൊൻ വിചാരിച്ചിരന്നില്ല. എഴുപറിക്കൈയോ എന്നിക്കും അതിനു ദൈത്യത്രംവന്നില്ല. അവകയ തിരിച്ചെടുട്ടും ഇപ്പോൾ തതനു നൽപിച്ചിച്ചുകൂട്ട യണ്ണം. അതാണോ എന്നേപേക്കും.”

ശാഖിത്രം തൊള്ളാ റോലും ഉടിച്ചു. ചില തീക്ക ചിവുകൾ പറവശുണ്ടാക്കു. ഒട്ട് ദിവസ ഗത്രനുമില്ലാതെ അവഴിടെ അപേക്ഷയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇരു സ്നേഹി സംഭാരണാപ്പേട്ടവളരിപ്പില്ലോ അദ്ദേഹം മുമ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവഴിടെ അസ്വാദിശമായ സാഹത്യം ഇതിനുമുമ്പും എത്തേരു പ്രാവശ്യം വെളിപ്പേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭവത്തിൽ കിന്നും അവഴിടെ സപ്രാവശ്യിന്റെ മരറായ വാദവും അദ്ദേഹത്തിനും അനുഭവപ്പെട്ടു.

“എന്നാൽ അങ്ങിനെ ആകടട്ട—നീ പഴയപോ ഹൈ തന്ത്രിവു ദയവരിക്കും. ഞാൻ മേലാൻ ചെങ്കുകൾ അയയ്ക്കിണ്ടില്ലോ, വേറെ ആരായും ചുമതലപ്പേട്ടിരുത്തുകയില്ലോ ശ്രദ്ധമം ചെയ്യും. മതിയോ?”

അവരും എന്നോതാ പറവാൻ ആവിച്ചു. അപ്പോരു വിജ്ഞാം മെററേപ്പാൻ അനാസ്ഥി.

“അതേ—ശത്രാണാതു്?!” എന്നും അവരും ആരു യന്ത്രം തതിൽക്കൂട്ടി ചേരാച്ചു.

അവരും പെട്ടെന്നും ഓ.എം’ ദൈത്യനാതു് ശാഖിത്രം നാൻ കണ്ണം.

“ബോക്കുൾ ദോപീനാമൻ പത്രതു മിനിട്ടിന്തുടിൽ തിന്റെ ജോലി തീർത്തിട്ടു വരുമെന്നു പറയുണ്ണം. തന്റും കുദോരം നിന്നും മണി അടിക്കാം” എന്നു മറപ്പടിയായി അഭിരുചിയിട്ടുടർപ്പാണിന്ത്രുട്ടി പറഞ്ഞു.

അമൃതവല്ലി വേദാന്തിൽ എഴുകിനറ, വീണ്ടിം അ
വരി പദ്ധതോന്നല മുഖ്യം രഹസ്യം കൂട്ടു
കെണ്ണലവും ഉള്ള ഒരു ഗണശിരതാമാവി ചെമ്പത്ര.

“മിസ്റ്റർ മധുസൂദനൻ എന്നു അമവാ ഗാചീനാ
മനന തൊഴിൽ സംബന്ധമായി കാണുന്ന് വന്നിരിക്കുന്ന
നിങ്ങളാട സാന്നിധ്യം ഏകിക്ക സാമാന്ത്രകമായിരി
ക്കിടം—തെങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്നതു” അഞ്ചു ക്രിക്ക
കേരംകിണം. മുഖപുന്ന വരിക.”

അവരും ഒരു ആര്യന്തിയിൽ പത്രക്കു ദന്തം അമത്തി.
മുമ്പും അടക്കപ്പുമായിരുന്ന ഒരു വാതിൽ ചെത്തുന്ന തുറന്ന്

“തൊന്ന് ഒരു നിലപ്രകം്ഹം ചെയ്യണമെന്നാണോ
നിങ്ങൾ പറയുന്നതു?”

“അതേ—നിങ്ങൾ കേടു മതിയാവു. എനിക്കും മ
ധുസൂദനനെ നല്പുപോലായിരാം. അതുകൊണ്ടും.....”

“മധുസൂദനനേംടും നിങ്ങൾക്കും എങ്ങപുന്ന പാ
ചയംഡി?”

“എങ്ങപുന്നെന്തെങ്കിലും ആക്കട്ട. പദ്ധതി അതാരം
ഒരു നിമിഷം കഴിഞ്ഞാൽ എന്നു തിരിച്ചറിക്കയില്ല.
അമൃതവല്ലി മുഴപ്പും തന്നെ ഡാക്കി ഗാചീനാമനായ
അവതരിക്കം. വരിക.”

മരിപ്പടപ്പീൽ മരങ്ങത ഗ്രഹം

അനന്ന് മാധ്യമിഷ്ടപുരത്തിലെ ബാലികാപാംഡാല യുടെ വാഷ്പിക്കോസ്റ്റുമായിരന്നു. അസുംഖ്യം സൂര്യീ പുരഞ്ചൂർ വിചിയവിനേരും കണ്ണ രസിക്കവാനായി കൂടി. ആ ക്രൂരത്തിൽ ഒരു സംഗ്രഹിതവിഴ്ചി കുമാരാ സിനേരി കടാക്കപാതക്കാനിനു ലക്ഷ്യമാക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ അത്രത്തെപ്പുട്ടവാനൊന്നുണ്ടാണെന്ന്. എന്നെതാമസി യാതെ അവർ അഭ്യാസിച്ചെന്ന ഗ്രഹിണിപദം മുംചിക്കു മെന്ന് എല്ലാവക്കും അറിയാം. രണ്ടു യമളസമേഖരകൾ എല്ലാവരുടെയും ശ്രൂലും ആക്കിച്ചു. അവർ ആ ദേഹ ക്കാറേ അല്ല. അമരാഃതിരിക്കിന്നും അവർ ആഭ്യാസത്തോടും തുലം അവസരത്തിൽ അവിടെ വരിക പതിവാണു്. രണ്ടുപേരും പ്രസന്നവഭനകളിൽ യഞ്ചനയുക്കളിൽ അണ്ടു. താൻ ഒരു സന്ധുസ്ഥാനാജന്മവതിക്കാണെന്നു സ്വപ്നം അണി മാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറവാലികയളുള്ളതു് ഏവിടെ നിന്നു വന്നവള്ളാണെന്നു് ആക്കും നിശ്ചയമില്ല.

അവളുടെ അട്ടത്തിരിക്കുന്ന അതിസ്വന്ധനയും ഭൂമിയിലും മരിയുമായ മിഡി-ബീഡിടെ ക്രൂരക്കാരിക്കാണെന്നു മാത്രം അവക്കറിയാം. അഭ്യാസിച്ച സ്വപ്നത്തിനെല്ലാം ആ ബാലിക ഒരു കാലത്തു് അവാക്കാഗിനിയായി തന്നീൽമെന്ന പൊതുവെ വിച്ചപെടിച്ചിരുന്നുവെന്നു് ഒരു കിംബദ്ധനി പരന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അവർ മരിച്ചുരേഖയും മരണപത്രം ദോക്കിയ പ്രോഡ് ബാലികളും മരിച്ചുരേഖയും വിട്ടിരുന്നതു് ആ മിഡി-ബീഡിടെ ഒരു ചുംബാപടവും മറ്റു ചില ചീലുറ സാമാന്യങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു. അവർ കരണ്ടുചുക്കാണ്ടു് അവിടെനിന്നു കിട്ടി കൂടിയും ഒരു മാത്രം ദോക്കിട്ടു്

കയിൽച്ചുണ്ടാവുന്ന അനുഭവം സുരക്ഷയാം ഉപഞ്ചത്യാഗിയായ ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥി എന്താന്തത്തിലേക്ക് പോകുവാൻ മുന്നായ ദ്രോജി പാതയാം ദ്രോജാസ്ത്രം സുവക്കമായിരുന്നുവെന്നു് ഒരിക്കലും പറയാവുന്നതല്ല.

അറല്ലും നാട്ടകാരിൽ മിയൂസേഡം അദ്ദേഹ ത്വനിനോട് നീംസം പുശാമിപ്പിച്ചുവന്നു. അപരാധം തെളിഞ്ഞിപ്പുന്നാണെങ്കിൽ തു വാസ്തവം കാണാം. ഏന്നവരികിലും ഇത് സംഖ്യാ അസുവാരംഭം വലിയ ജനപ്രവാദത്തിനു് ഇട വരുത്തി.

“നിങ്ങൾ അല്ലോ അമസിച്ചുപോയി” എന്നു് അദ്ദേഹം അടുത്ത ഉടനെ അവരും മണസ്സിൽപ്പുവും പറഞ്ഞു.

“ഒരു ദൈഹിതനെ കാണാനായി തൊൻ രെയിൽ വേദസ്ത്രം വരെ പോകിയുണ്ട്. തൊൻ നിങ്ങളോട് പറി ചയപ്പെട്ടതുന്നതോടും?”

“വളരെ സന്തോഷം.”

കയിൽച്ചുണ്ടാവുന്ന തന്റെ കുടുംബവന്നു വിചിന്നവന്നു പരിചയപ്പെട്ടതിനുകാണുത്തു.

എല്ലാവകം സംഭാഷണത്തിൽ ഏപ്പോപ്പുകളിന്തും ഓഗ്രീസിലും പാർപ്പച്ചാറിനിക്കുള്ളാം അതിൽ സന്തോഷപും പങ്ക് കൂടിയായിരുന്നില്ല;—പെട്ടുനു് ഒരു ശമ്പുംകൊട്ട് അവരെല്ലാം തല പോകിനോക്കി. അതു് മധുനൂദനനായിരുന്നു.

“എല്ലാവകം നമ്മുാരും—കരേ അമസിച്ചുപോയി. അല്ലോ അതാരാണു്?”

മിസംസ്ത്രവതിഞ്ഞായ ഒരു സ്ത്രീ ആ വഴിഞ്ഞുംഡിംഡിം

നടന്നവനു. അവർക്കു വസ്തുഭരണാല്പുലക്കാരങ്ങൾ വേണ്ടി
തിലയിക്കാറിപ്പുാവയനു പ്രത്യുഷമാണ്. എന്നാൽ
കലീനക്കറക്ക് മാത്രം സാധാരണ കാണുന്ന ഒരു തെജസ്സു്
അവർക്കു തീച്ചയായാണെന്തു്. അവളുടെ നടത്തയും
ബോട്ടും എല്ലാം കലീനാന്തരാഖായ് തുന്ന ഇരിക്കുന്നു.
അവൻ ആക്കം പരിചയമില്ല. എല്ലാവരുടെയും നേരു
പാകതികരം ദയമില്ലു് അവളിൽ പതിച്ചു.

“നുന്നാംതരത്തിൽ പെട്ടതും” എന്ന് കണ്ണൽ അടി
ത്തിനു തന്റെ സ്ഥാപിതമാരോട് മന്ദായി പറഞ്ഞു.
“ഈ ചുച്ചകൾ അവളുടെ തുറിച്ചു നുന്നാക്കുന്നതു കണ്ണം?
നമ്മുടെ സ്കീലോക്കം മുഴവനും അസുരമായി മുഴക്കിക്കു
ഴിഞ്ഞു.”

വിപിനവരും തിരിത്തുനോക്കി— ശായാഴിടുക
മുഖം സംഭരണയ്ക്കും സപയം വികസിച്ചു.

“എഞ്ചിനീയർ കൊച്ചുഘമയുടെ മകളാണു്”— ശായാം
നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ലു്” എന്ന് അയാറം എല്ലാവരും
കേരക്കുന്നതുവിശദിച്ചില്ലും എന്നാൽ ശാഖാഭ്യാസനാട്ടാ
യിട്ടുന്ന ഭാവത്തിലും പറഞ്ഞു.

തിലോത്തമയും ഭാഗീംമീറ്റുടെ സംഖ്യാതിൽ വേർന്നു,
പരിചയപ്പെട്ടുത്തുന്ന ജോലി എല്ലാം ഒരു നിമിഷത്തിനു
ഒഴിയുകയും കൂടിയായാണെന്നു. പക്ഷേ മധുസൗഖ്യത്തെ കാണുന്നില്ല.
അവരുടെ വന്നമേഹൻ ഉടനെ അയാഴിടുക മുഖത്തു പാന
ചെവാവർണ്ണം ആരാക്കുവെയ്ക്കില്ലും മുഴുക്കുക വിശദിച്ചില്ലു
വെന്നും തോന്നുന്നില്ല.....

.....
ഒരുമ്പിഡം കഴിഞ്ഞു് ഭാഗീംമീ ഒരു വനാഴാജനം
നടന്നി. ഈ മാതിരി സദ്ധേയനാണെന്നു മലയാളികളുായ
നമ്മുടെ പുതാരിയായു് തോന്നുമെങ്കിലും ദേവപും മുത്തി

വക്ക് അനിൽ അസപാദാവിക ഭായോ അനാപചന മാര്യം നേരം കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തങ്ങളുടെ ചാരിത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിച്ചാതിനു വോസ് മനസ്സാൽ തുടർച്ചയായിരുന്നും അവിടത്തെ സ്ഥീകരിക്കണമായിരുന്നു.

കൂദാശപരമ്പരയിൽനിന്നും രബ്ദിചെയൽ അകലെ മഹിൽ ദാർക്കിന്റെ ഒക്കളിൽ സമചതുരത്താൽത്തിനിൽ നിന്മി ശ്രീകൃഷ്ണ വിശ്വാസരംഗം¹ അവർ അതിലേക്ക് നിശ്ചയിച്ചു. അതിനു തൊക്കാ പടിനാൽരാം ദിനങ്ങന്നു തിരിലെ മധ്യരണ്ടുവും കിഴക്ക്² മാധവിഷപുരാണത്തിലെ ലവം ഗവന്ധും പരാനകിടക്കുന്നു. അവിടെനിന്നും ഇട്ടണിയ കുപമാഖാഡിന്ത്രം എഴുപ്പുത്തിൽ ലക്ഷ്മീവിലാസത്തിൽ ചെന്നേചുണ്ടോ.

ഭാഗിരാഡി തന്റെ പാർപ്പവത്തിനികളായ ഉപഗ്രഹങ്ങൾക്കു പുറമെ സ്ത്രീവർഗ്ഗത്തിൽ യശോധരയെയും, മക്കളെയും, തിലോത്തമരങ്ങളും പുത്രവർഗ്ഗത്തിൽ കമാരഭാസും, ശരിത്രജ്ഞന്മാർ, വിചിനച്ചത്രാൾ ഇവരെയും ക്ഷണിച്ചി അന്ന്.

സദ്ഗവും വൈക്കിപ്പായിക്കഴിഞ്ഞു. എല്ലാവയം ദാരോ വഴിക്കു പുണ്യപ്പെട്ടു. ശരിത്രജ്ഞന്മാർ, വിചിനച്ചത്രാൾ, തിലോത്തമരങ്ങൾ എന്നിവർ മാത്രം അന്തിവേഗത്തിൽ നടന്നുമെന്നുള്ള വരക്കു ദ്രോഢിയിൽ പെടാതെ ചെന്നുകൊണ്ടു നാലുപാട്ടം നോക്കി. ആരും ഇല്ലെന്നും അറിഞ്ഞെ മാത്രയിൽ അവർ ഉദ്ദേശ്യരഹിതരംഗപോലെ കാട്ടകളിൽ അഞ്ചുമിജ്ഞാം അലഞ്ഞുനടന്നു.

“ഭാഗിരാഡി ഇത് സ്ഥലംതരണ തിരഞ്ഞെടുത്തതു”
എത്ര ഓഗ്രഹായി “എന്ന ശരിത്രജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞു.

“ഇതുതെന്ന നല്ല അവസ്ഥം. എന്നാ അരുതവല്ലീ!”

വിചിനച്ചത്രാൾ തല പൊക്കി നോക്കി— ശായാ മുടി ദിവം അരുളുന്നും ഗൗരവസംയുക്തമായിരുന്നു.

“അന്തേ—നാളുകൾ പ്രതിബന്ധമാണ് ഉണ്ടാവാൻ ഒരു ക്ലീപ്പിനുള്ളതു അംഗമായിൽ ഒരു തന്നെയാണ് ഇവസം. ആരെങ്കിലും വന്ന കണ്ണടിപ്പായാൽ എത്രയെല്ലാം ജനപ്രധാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയെന്ന ചേരവത്തിനുതന്നെ അറിയാം. എന്നാലും.....”

അഥവാ തിലോത്തമയുടെ നേക്ക് തിരിത്തു.

“ഞാൻ ഏ എഴുതു “എടക്കാട്ടു” എന്ന ചോദിച്ചു.

വിവിന്നവദ്ദേശം—അമുഖം അമുഖം—പ്രഭുത്വം കുറ്റം നിവർത്തു. അതു പ്രവിഷ്ടാതൃത്വം കുറഞ്ഞു. അങ്ങും മിഞ്ചം ചില അക്ഷരങ്ങൾ കാണാനെ തുല്യം.

അവർ മുന്നേപ്പേരം ഹതിനിക്കുള്ളു് കല്പ വെട്ടിരുത്തു തനിട്ടിരുത്തും പ്രവാനവും തത്ത ഒരു സ്ഥലത്തെന്തി. അവിടും മുരിച്ചെടുക്കുള്ളാലും പന്നൽക്കളും നിപ്രേഷം ആപ്പോഴിത്തമായിരുന്നു.

“ഹതുതനെ ആയിരിക്കണം സ്ഥലം” എന്നു് അന്തു തവല്ലി പറഞ്ഞു. എന്നെന്നൊരു “മുന്നു വലിയ ദേവതാര രൂക്ഷങ്ങളും ഒരു ചെറുതും ചെന്നു്”... എന്നു് എഴുത്തിൽ കുംഞാനു. ദേശം കരേഭാഗം കൂദാശാനില്ല. “ഡോഡിവുള്ളു് ഒരു മെരുക്കാറി കാണാം” — മെരുക്കാറി അതാ നില്ലുന്നു — “മുരിച്ചെടുക്കുള്ളത് മുടിയ ഒരു കുഴി” അന്തും ഇതു കാണാനുതന്നെ ആയിരിക്കും. അക്കാണാതെ എന്നാണു്”

അവർ ഇറക്കിയിട്ടു് കന്നിക്കുറ ഒരു ഭാഗത്തെക്കും. അവരും ചുണ്ണിക്കാണിച്ചു, ചുപ്പേന്നു് അവരും തിലോത്തമ മയുടെ നേക്ക് തിരിത്തു.

“നിങ്ങൾ ജോവുകൾ വിട്ടിട്ടു് എത്ര നാളായി?” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു് അവരും മരിപ്പടിയും പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾ ശാരഭാവിലാസത്തിൽ എന്നും മുത്തേ ചെയ്യുണ്ടെന്നുണ്ടോ?”

“எங்கள் அது ஸிலாங் விடுகள்தின ரவுங்கூரட்டு ஒன்று நூக்கி ஏற்றால்.”

“ஹா ஸம்பவதே ஸுவிழ்சூ” கிணார மயூங்க நான் ஜயபூரதேயூ ஏழுதை ஒதியறு “ஏற்றால்?”

“ஏற்கிக்கூ வாங்கிழப். இவர்களி அவிடெ நினை திரிசூதின்ற தேஷ்மாஸூ.”

“ஏற்றால் வரளால்—நாக்கை கொக்கால்.”

அவர் ஸாவசூ பிற்கான். அது கண்ண்ற சுவ கிக் வெளிடு “கடிலமத்தியாய கை மஞ்சுத்திற குடி ஸாவரல் கை நூற்றுயை முவத்திலேக்கூ ஸாவசை கையிழு.

“தீந்தியாகிடு ஹநுத்தென்யாஸூ.” அதின்ற ப்ராத்திலெத்தான் ஸாவர் வழை பூதாஸபூதேஸி வான். அழுதவஸி செக்கைகாங்கு “காங்கு படப்புங் ஹநுவதை தேயூ மாரிக்கொங்கு” உண்மை நான் ஹநுயூ கறு புவேதிழு. மரை ரண்டுபேரை ஸாவசூ ஸாவசூ ஸாவசூ ஸாவசூ ஸாவசூ ஸாவசூ.

தும் வழை விதைவு ஸாவசூ ஸாவசூ ஸாவசூ ஸாவசூ ஸாவசூ. கலிழேஸ்ஸால் கை தீபூட்டி உரது “ஏல்லாகிக்குறு ஸகூத்துக்கு கொக்கி. பெட்டால் ஏல்லை ஏடுக்கா காலி ஸாவசூ க்கிள்ளது.

“ஹா ஆஸுமாயி”— ஏற்றால் பரதாந்துகொங்கு “ஸாயார் தரதித்தினின ரண்டு வஸாவத்திக்கரி ஏடுது. கினால் ஏதான் ஓயங் குத்தித்தீந்தாஸூ”. அதேயோ ஸாதிகை குத்திக்கொங்கு ஓவிழப்புரை ஸாழுதவஸி கைவதை.

“ஸாதஸி குத்திகைளது”— முழுவான் உங்களு குத்தி சுடிடு “ஸாதிகேவாடு தமிக்” ஏற்றால் ஸாவரல் பரததூ.

அது நூற்றுக்கறு “அதுல் பெறுமாரால் உள்ளதினால் செல்ல பூதூசுஷ்மாலி, நான்வழை தருகிறை புலிக்குறு”

ബുട്ട്‌സ് പതിനിഞ്ചിട്ടണ്ട്. അവരെ മാച്ചുകളും തുലിയാതെവിധി തനിൽ സുക്ഷിച്ചു നടക്കുന്നതിനും അമൃതവല്ലി അവരോടും ഇപ്പറേറിച്ചു. റൂമജുട്ട് ഒരു മുലയ്ക്ക് ശ്രീശ്രീ ഒരു മല്ല കുംഭം ഇരിക്കുന്നു. അതിജീവിംഗ് എങ്കിൽ ഒരു ഉട്ടുപ്പം അവിടെ തുക്കിട്ടണ്ട്. അതിനേരും സംഖിപത്തായി ഒരു ചുരുക്ക ചരട്ട് കിടക്കിയുണ്ട്. അതിനെ കീൽ പുംഗി കുട്ടപ്പിച്ചിരുന്നു; എന്ന മാത്രമല്ല വിശ്രദിപ്പിക്കിയിൽ ചുററിക്കൊട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ചെറിയ മൺതുമുഖ—ഒരു കരണ്ടി—ഒരു ശ്രീതൈ ബീന്നുറവെപ്പട്ടി—ജീവിംഗ് മായ ഒരു ജോടി ബുട്ട്‌സ് ഇവയായിരുന്നു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു സാമാന്യങ്ങൾ, ചുള്ളിയിൽനിന്നും ലേഡം വെളിച്ചും കൂടുതൽ ഒരു മുലയ്ക്ക് ഒരു അശ്വികണ്ണായതിനേരും അവരിലും അദി കൂണ്ടായിരുന്നു. കൂട്ടു ചാരംബാ ഏതാനം കരിക്കെ കഴിം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ബാക്കിയിരുത്തു.

“ഇവിടെ അധികമാനം ഇല്ല—നാാം ഉണ്ടാണിച്ചു വന്ന പക്ഷി ദേഹത്തെ പറന്ന പോയ്ക്കുള്ളതു” എന്നു് ദയിച്ചേഷണൾ അംഗിലപ്പെട്ടു.

അമൃതവല്ലി സാന്തുലം എല്ലാറിനേയും പരിശോധിച്ചു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ബുട്ട്‌സിനേരും തല തനിൽ പതിനേരകിടന്ന പാടക്കളോടും ദേശജിക്കന്നില്ല തുമ്പയുടെ വശങ്ങളിൽ മേൽക്കാഡവും അരിതൈകളുണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു വരുത്തുനാതും സാമാന്യങ്ങൾ വയ്ക്കുന്നതിനായി ചില വിചിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിട്ടണ്ട്. വെളിച്ചും പ്രവേശിക്കുന്നതിനും മേൽക്കൂട്ടിൽ ഒരു ചെറിയ പ്രാംമാന്ത്രം ഉണ്ട്.

അമൃതവല്ലിയുടെ ഇപ്പറേറം അന്നസരിച്ചു് അവർ അതിലുണ്ടായിരുന്ന സാമാന്യങ്ങളെല്ലാം ധമാസ്ഥാനത്തുനിന്ന് വച്ചതിനേരും ദേഹം തങ്ങളിടെ പാടചിഹ്നങ്ങളെ മാച്ചുകളുണ്ടു്. അവൻ വീണ്ടും അതിനേരും പ്രാരത്തിലെ അനിയൈപ്പോൾ അമൃതവല്ലി അന്നനും നൊട്ടുവുണ്ടിയു് ചില

தலையால் குரிசெட்டுத்தன். பக்கி குறியீடு மேடுக்குதிரி மாறும் அவர் குடசெக்காள்கூபான்.

அவர் ஸவிசெக்கின் கணிஞர் இந்தூரத்து⁹ எடுத்தியபோதும் அதுரோ விழிக்கண ஈஸ்தும் கூடு. அவரை கூறு¹⁰ வட்டங்கோஜினஸாலும் அவிசெக்குணியைவான்¹¹ அழுதயப்பிக்கை¹² உடனை மனஸ்திலாயி.

இது விழுதுமியுடைய வேண்டுதலைக் கூறுதவப்பூடு வழுரை தோலித்து. ஹதாயிக்கண அவசூதை கோகிய மாறு கிழ்ச்சியென்ற மனஸ்தில் அக்ரித்து விசாரம். திலோதாமதை ஹதிகிடியை¹³ வாய்க்கால் மனஸ்திலாகிறிக்கொல்லு. முவர்ஜியுமாயி ஜோவுக் குளை ஸமலத்துவமுடு¹⁴ ஸஂஸாரங்களுத்திய நாத்துக்கி அவர்கள் தங்க ஆற்றின்ன.

அவர் மாஷ குட்டுரோடொப்பு¹⁵ எடுத்தியபோதும் குமார சாஸு¹⁶ வேவபுரத்துவமுடு¹⁷ குடின்தகுாள்கு நடன முரையா விகோஷத்தை வற்றித்துக்கொள்கிக்கொள்ள. அவசூத திதல் “கிழைக்கை நாயாட்காளங்களில் நாஸமுகளா?” என்று “நாயார சூஶாபாயைத் தேவானித்து.”

“தொங் பலதேப்பாலும் கள்ளிடுள்ளு.”

“எடுவிசெ வது?”

“ஸுவாவங்கந்தி ஸ்வாது.”

“தேஶாஷ்வி நாளங்கள் தாந்தில் ஹதங்கை¹⁸ கிடக்க வகிப்பிடிக்கை” என்று “தேஶாஷ்வி ஹதங்கைக்குப்புரத்தை.

“எடுவெங்குடை ஹவிசெ வகிரிக்கை.”

ஹது வாக்கெழுதை அந்தம் அழுதயப்பிக்கை¹⁹ மனஸ்திலாயி. யாரோயரையுடைய கேடுகைப்போன்று ஸ்வத்திப்புத்தாலும் ணிதியும் சௌகாலியும் அவர்கள் சிறை கொட்டுத்திடின்

கங்க தவாந பூரி ஹவிகெ வகைதின இபு⁹
எவ்விகெ குமஸிச்சு ஜங்கவா¹⁰ அதுவரை யிலிப்பிக்கை
தெளை ஏலோயர யூ¹¹ அதுகுறைதலாயிதார். ஏலோயர யூ¹²
அரறு¹³ அரியாதெ பரதைழப்பாயதான்¹⁴. அவைலும்
அறங்காளா வாததறு¹⁵?

അന്നെത്ത ജോപി അതക്കുടാട ഫലപ്രദമായി കലാ ദിച്ചിൽ അമൃതവല്ലിക്ക്, അതേരീറ സന്തോഷദശായി. അവർ തന്മുക്കിൽ അവിവിരെൻ്ന ശക്തജ്ഞമായ വ്യാസം പെത്തുവച്ച നോക്കിക്കൊണ്ടാണീരിക്കുവേ അതാം കമാഡാസിരെ വാങ്ങ കൈച്ചു യഞ്ചാം അബെല്ലത്തിൽ സുദാഖാരണപ്പറി പ്രസ്താവിച്ചുപോകും. അതും അവർ ക്ഷേ ഉച്ചയാഗപ്രദമായിരീതിന്.

ରୂପଯୁକ୍ତରେ କଣାକ କାଳୀଚିହ୍ନରେ ଲକ୍ଷ୍ୟିତିଲା
ଗଲାରେ ତୋଟାରିବେ ତୋଟାକିଟକଣା କାପିତେ ଉଣ୍ଡାଛି
ଅଣ୍ଣା. ବିଲ ପାଦକଣ୍ଠେଟ ଘୁଣ୍ଡମାତି ଯେଉଁକରନାବେଳେ
ଆବର ନିମିଷତିନିରହିତ ରୂପିତ୍ୱ. ଆରାବିଲ୍ଲିରେ
କୋଣ୍ଠାନାତିବ୍ୟାଧି ଉପରେଯାଗିତ୍ୱ ହାଥରେ, ରୂପଯୁକ୍ତରେ
କଣାକ ହାଥରେ କିମ୍ବା ପୁରୁଷକଣ୍ଠେଟ ଶୁଭିଜ୍ଞତାକାରିଙ୍ଗାବେଳ୍ଲା.
ଖୁଣିଙ୍ଗାମ ପାଦମ କଟାଯିରହିଲୁ ବନ୍ଧୁ କିଟକିରଣୁ ହୋଲିଗୁ
କାଳିକ କେବଳ ବରଂ ବାନାବେଗନ୍ତରୁମାତ୍ର କରୁକେଟିତ ରଙ୍ଗ
ବସାବରତିଯୁଦ୍ଧ କଣ୍ଠରେ ଉଣ୍ଡାଯାଇଙ୍ଗା ଏଣ୍ଟାନ୍ତିରେ ସାରେ
ତିରୁଂ ଆବ୍ରତ୍ତରେ ସଂତୁତିପରମତିରେ ହାତିତ୍ୱ. ହାତ ଫାଁଦିନ୍ତି
କମାଯଣାଯ କାନ୍ତୁରୁପାନ୍ତମାରଣାବରାଂ. ଏଣ୍ଟାନ୍ତି
ଆନ୍ତରବଲ୍ଲି ଶଙ୍କାବେଳେ ବିଶ୍ଵାସିତ୍ତିଲ୍ଲ. ଶୋଚିନାମନୀର
ବେଶନିତିର ଅନ୍ତରେ ଆମ୍ବେଲିଗୁମରିତିରୁତ୍ୱ^୧ ଦୟାନ୍ତିରଙ୍ଗ
ନମାଯି ନାନାକିର୍ତ୍ତି ସଂଭାଷଣାବୁଂ ଆବର ହୁଏ ଆବସାନ
ଅନ୍ତିର ବାର୍ତ୍ତା. ଆହୁତିରୁନାନ୍ତା କିଟିକେ ଚିଲ ବିବରଣୀର
ଅନ୍ତରେ ଆନନ୍ଦବାନଙ୍କରେ ବୈବଲ୍ଲେପୁରାତନକଣିକାଙ୍କାଣି

അസ. തിലോത്തമജ്ഞാവി കണ്ണടക്കാനിടയായതാണ് “എല്ലററിലും വലിച്ച ഒരു പ്രമാണ്ടാർഗ്ഗതു”. മധുസുഖനന്ന വന്നതായ എഴുത്ര ചൊളിച്ചു നോക്കിയില്ലെങ്കിൽ അപ്പിനും ഇടയായായിരുന്നില്ല. അനുതവസ്ഥി അഭ്യാസം അനുത്രം വെരുത്തു. അശാം തങ്ങാട്ട് പല പ്രാവശ്യം ചെയ്തായ അരാധാരാ പ്രാത്മനായാൽത്തു” അവരും പുണ്ണിരി തുകി. എന്തല്ലോക്കുള്ളാണും അതാം ശ്രദ്ധിപ്പിച്ചണ ചെപ്പറി തട്ടിച്ചട്ടു? അഥവാ എന്തിനുവെങ്കിലും മൂന്ന് അംഗീക്രാന്തിനെ അപബലിച്ചു?

ചെട്ടുനും അവക്കുട ചിന്നാപരമ്പര വേരാങ്ങ സംബന്ധിക്കു പ്രഭവിച്ചു. ശരിപ്പിച്ചണാൻറെ അവം തന്റെ ഇല്ലയ്ക്കും അനന്തപമായ വിധാനത്തിൽ മാറിത്തുട അനീക്കണ്ണനും അവരും മനസ്സിലാക്കി. കൂടിതെ അഴുവുകു തനിനിടയിൽ അഞ്ചേമും പരാത്തിച്ചുജ്ഞ പല ചില്ലറകൾക്കു അഴിം, തന്റെ ദ്രുജിച്ചിൽ അനുത്ത വ്യാപരിച്ചിരിക്കുവേ അഞ്ചേമും അന്ന പലേ ആവശ്യം മുക്കിച്ചു നോക്കീട്ടു ജീതു” ആ അവസരങ്ങളിൽ അഞ്ചേമുംതന്ത്രിന്റെന്നു നയനങ്ങൾ കൂടി സംശ്വരിച്ചു ഒരു വിശേഷതാരാന്തിക്കുള്ള തേജസ്സും— എക്കാറുപ്പന്നയ്ക്കുവക്കമാണുന്നും പരോഗിതജ്ഞാനക്കാഡിയായ അവരിക്കും അറിവന്തുള്ളുടെ?

ഇങ്ങനെ വരാൻ കാണുന്നതു? അനിക്കും. വല്ല മാറാവും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? താൻ ചെട്ടുനും ഒരു വിശേഷതാരാന്തിക്കുള്ളും—

തന്റെ വസ്ത്രധാരണം—അതേ—വില്പാത്മിയുടെ അനു വേഷംതന്നെ ആക്കിരിക്കാം കാരണം. എന്തെല്ലാം ഒവഞ്ചും താൻ ഇതിനുമുകും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടോ—ലും പുതിയ വേഷത്തിനെന്നതാണോ.....“നിഃവി പുണ്ണിരിയിട്ടുണ്ടോ?” എന്നോതാര ചെട്ടുനും വോഡിച്ചു. മന ന്തുമുസം കടക്കി ആയിരിക്കുമോ?

നിങ്ങളുടെ ധർത്തമാനം കേട്ട് താഴെ ചിരിച്ചുപായത്താണ്. അതു മധ്യംവീ അതു സാധു കട്ടിക്കുന്നും കൊട്ടുക്കാണ്ടത്തു നന്നായില്ല.” എല്ലാവരം ചിരിച്ചു.

“അവർ ശവദാഹസ്ഥരും ഒരു കടം കുറിപ്പിൽപ്പെം തിച്ചു” എന്ന വേരാരായത്തി പറത്തു. പക്ഷേ അപേപ്പാരി മരണപത്രത്തിന്റെ സപ്താദിം അവർ അരിഞ്ഞിരുന്നില്ല താനം.

അല്ലും 12

ക്രി കട്ടഃബനക പ്രയോഗം.

“ഞാളി നേരം ബവളുംതെ പോതെതാളിളി. ഓഫോ! ഞാളി നേരം ബവളുംതെ പോതെതാളിളി കേഴ്ത്താ.”

“ക്രി നല്ല പാട കേങ്ങട്ട്—പൊന്നാമോനയല്ല—തട്ടിവിട്ട്” മാറ്റിഷ്ടുംതെ ഒരു മല്ലാപ്പിൽ ശനിയാളി ബൈക്കുന്നാരുത്തു സാമാന്നുത്തിലയികും ആളുകൾ കുട്ടക പതിവാണ്. അധികവും തുണ്ടിഡാലമാരായിരിക്കും. കള്ളിക്കുന്ന മണ്ണാ അല്ലാതെ അവിടെ വേരാനമില്ല. വീടിയുടെയും ചുങ്കിനേരയും പുക്കൊണ്ട് ഇരുട്ടുക്കണ്ണ ആ മറിക്കുകയും പക്കംപാലും രാത്രിയടെ ഒച്ചി അന്ന ഒപ്പിച്ചു.

ഇപ്പോൾ ഇപ്പോത്തിനാലു വയസ്സു് മുഖമിളി ഒരു പത്രിൽ ഒരു ബന്ധവിലിങ്ങനു ചില പംട്ടകൾ പാടുന്നു. കിരം നല്ല കുറ്റും ; തചക്കിൽ എല്ലാപുട്ടീട്ട് ഒരുമാസമെ ക്കിലും ആചിരിക്കും. അഭ്യാസക്കു ലേശും ബൊധകില്ലുന്ന തോന്നുന്നു. പാടിക്കുന്ന തുള്ളിയിൽ കാഞ്ചുവട്ടിലിങ്ങനു ദിം പാത്രം കുളിച്ചു് അഭ്യാസി തുടി ദിനില്ലകളുണ്ടു.

ഹു!—ഒപ്പം—ഹുശ്ശമി—കള്ളിക്കഴിവോ— എന്ന്⁹
പേതവരുടെന്റെ രീതിയിൽ പൊളിന്തെ മലീമസമായ
കൈ കൂപ്പായവും അങ്ങമുഖം കീറലുള്ള കാലുകളിൽ എന്ന
മിഛി മുട്ട്‌സും ധരിച്ച ഒരു താടിക്കാരൻ അധികാരിയാണെന്ന് കിടി
ന്നുണ്ടായി ഡാബിച്ചു.

അതു നാട്ടുകാരനെക്കില്ലോ അധികാരി നാവികനായി
പണിക്കുന്നു അതിന്തിള്ളിക്കുന്നു¹⁰ അതുകൂം ഉറമ്പിക്കാം.
അതിനു മുമ്പും നമ്മുടെ പാട്ടുകാരൻ അധികാരിയുടെ മല്ലപാത്രം
അറിയാതെ മറിച്ചുകൂട്ടാതിട്ടുണ്ട്¹¹. അതിനാൽ ഹത്തവണ
അധികാരിക്കും മുള്ളി വല്ലിച്ചുതിൽ അരുള്ളത്തെപ്പുടകാനില്ല.
ഈനുംവല്ലിയുടെ പ്രത്യേകിയോധന കഴിത്തു¹² അതി
കുറഞ്ഞുകുംവഴിക്കും എന്നോ ചിലതു പിരപിരത്തും
കൊണ്ടു¹³ ദോശിൽ തുപ്പിയതു¹⁴ ഇംഗ്ലീഷിനായിരുന്നു.

പാട്ടുകാരൻ പോട്ടിച്ചുരിച്ചു.

“കുഞ്ഞാരേ—കൂളിത്തെക്കി ഞൊൻ വേരു വാങ്ങി
തന്ത്രങ്ങൾവും പെണ്ണങ്ങിക്കാലോ—”

“സബാധി¹⁵—അങ്ങനെ പഴി, വഴിക്കു വഴിക്കു.”

മാട്ടുകാരൻ ഒരു പാത്രം കടിച്ചിട്ട് പിന്നെന്നും ഒരു
പാത്രം കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അരുളതോപിച്ചു. കടിക്കുന്നതാണും
അധികാരിയുടെ നാഭി¹⁶ കൂളിത്തെക്കിലും സംസാരിക്കാനുള്ള
കേരളക്കിം വർദ്ദിച്ചുതേയുള്ളിട്ട്. പാട്ടുകാരനോട്ടും
പ്രീതിയും ഉത്തരോത്തരം വർദ്ദിച്ചുതേനെന്ന വന്നു. അവർ
അമ്മിലുണ്ടായ സംഭാഷണങ്ങൾ സപ്പാഞ്ചിക്കമായ ഭാഷ
യിൽ താഴെ ചേക്കുന്നു.

“ഹുനാവു വെവകിട്ടു¹⁷ ഞൊൻ അവളുടെ വരൊനു
മക്കല്ലുക്കണ്ടി. നല്ല പെട്ടു¹⁸” ദിനം “പാട്ടുകാരൻ തണ്ടനാട്ട
നാട്ടിച്ചാല്ലു പുറത്തു,

വയസ്സും മയക്കത്തിൽനിന്ന് വെച്ചേനും ഞൈട്ടി ഉണ്ടാക്കുപോലെ തോന്തി.

“പാവത്തിന്റെ ദിവം ഒരുപിയം ശമിച്ചു. പാവം” — എന്ന കണ്ണിടക്കിക്കൊണ്ടു പറത്തു.

“എന്നിക്കറിയാവുന്നതെല്ലാം എന്നിക്കറിയാം— എന്ന് കാണാതെതാങ്കു എന്നിക്കു കാണാക്കും ചെയ്യാം” എന്ന വയസ്സും തല കല്പകിക്കൊണ്ടു പറത്തു.

“നിങ്ങൾ എന്നും ഇതുതന്നു എറാളുണ്ടോ” എന്നും അവിടെ കുട്ടിക്കിങ്ങനിൽവേബാഹാം ചോദിച്ചു.

“മനംപൂർ ഒരിക്കൽ പറത്തത്തിനെ ചീരുന്നും പിന്നെയും പരക പതിവാണും.”

കുച്ചു നേരത്തെയും “സംഭാഷണം ഇത്വിയു, തന്നെ ഇയന്നതെ ഇത്തു. എത്രാണും പാതുങ്ങൾക്കുടി ഒഴി ഞങ്ങളേപ്പാർ എല്ലാവരും അല്ലെങ്കിലും മനുക്കുമായി അതും ഇതും പറത്തുതുടക്കി.

ചട്ടക്കാരൻ നന്നതെ തന്ത്രിൽ കുച്ചുനേരം സുക്കുച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു പാതും മല്ലും ദർശനായും ഇതുപോലെവരും ജലപ്രവാഹം ഉണ്ടാവുന്ന ഇടയുണ്ടോ എന്നും അയാൾ അതുതെപ്പെട്ടു. മരപ്പൂട്ടിക്കൊണ്ടു നിറ ഞെ ആ സ്ഥലത്തും മല്ലും നാടിപോലെ ഒഴുകുന്നു. എല്ലാവരും നോക്കി ആയുദ്ധത്തെപ്പെട്ടു. ഒരുക്കുന്നും അരമൺകുറർക്കഴിത്തു. വിധവയേയും മക്കളേയും താൻ വെവക്കുന്നും കണക്കായി പാട്ടകാരൻ ആവത്തിച്ചു പറത്തു. ഇതിനെ പുറി അയാൾ മുമ്പ് അല്ലെങ്കിലും പിന്നെ അല്ലെങ്കിലും മറ്റൊക്കഴിഞ്ഞു.

“ആ കൊപ വഴിരെ അത്രുതമായിയുണ്ടു. ഇതുവരുതെള്ളില്ലെല്ലാം അതാണും എററവും വിസ്തൃതം” എന്നും ഇരുചുവിന്ത ഏന്നപോലെ അയാൾ വീണ്ടും അല്ലെങ്കിലും.

ഈ വഷ്ടന്തേ തുടന്ന് മരം പല കൊലപ്പാതകങ്ങൾ ഒളപ്പറവിയും വന്നതാനുണ്ടായി. മഹിൽഡാർക്കനിനു അംഗത്വവച്ചു പണ്ടിനംനു കൊലപ്പയപ്പറവി എന്നാൽ വിസ്തീരിച്ചുപറഞ്ഞു. ആ സംഭവാത്തു സംബന്ധിച്ച് “അവർക്കു കേളി കേരിവിയേ ഉജായിങ്ങനുമിൽ. മുതശ്രീരം ഒരു തുമ്പികളുടുമ്പാനു കണ്ണടക്കിട്ടിയതു” എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു നിരത്തി—ഉടൻ “തുമ്പയോ?” എന്ന പദ്ധതി പെട്ടെന്നു പോഴിച്ചിട്ടു മെത്തമാവലംബിച്ചു. അയാൾ വീണ്ടും ഇറക്കമായി.

രജാമരും ലക്ഷ്മീവിലാസം കൊലക്കേസ്യുസംഭാഷണത്തിനു വിധിക്കിംബിച്ചു. ഘാതകൻ ആരാധ റിക്കമെന്നതു തിനെപ്പറ്റി പലേ വിധത്തിലും അഭിപ്രായങ്ങൾ രാഹോദരത്തിൽ പുരപ്പെട്ടവിച്ചു. മേതാംരിഞ്ഞായനകാലാനു എടുത്ത തെളിവുകളെപ്പറ്റിയും സംഭാഷണമുണ്ടായി.

“അതു എഴുതുകെട്ടു് എവിടെക്കേപ്പോകി? ”എന്ന ലഫരി അധികം തലയുംപിടിച്ചിട്ട് പ്രാത്ത ദൈവൻ ചേരിച്ചു. “അതിനെപ്പറ്റി പിന്നീട് കേടുതെ ഇല്ലപ്പോ. ദൈവജ്ഞൻവകിൽ അവകിൽ ദൗം ഇല്ലാതിങ്ങനിരിക്കാം.”

“അങ്ങിനെ ദൗമല്ല—എനിക്കു് അതിനെപ്പറ്റി എല്ലാ വിവരവുമറിയാം.”

പാട്ടകാരനും ഇതിനിടയ്ക്കു് ഉറങ്ങി രഫൂശയെന്ന തോന്തരം. അഖാരി പെട്ടുനാശനും പത്രക്കു മരി നിവാസിനും നോക്കി; എഴുങ്ങന്നറബു് അടുക്കമറിയാതെ മുട്ടത്തിൽ ചേന്നിരിപ്പായി.

എല്ലാവകം ശ്രദ്ധാമാനം താഴ്ത്തി. എഴുതുകെട്ടു പോകു വഴി അറിയാമെന്നു പറഞ്ഞു അതുകൊടുവാളു് അവൻ മുഴുവിപ്പിച്ചു. കരച്ചുനേരഞ്ഞതക്കു സംഭാഷണം മുഴുവിലയിൽ നിന്നു. ദുരിതിൽ എല്ലാവകം ഗാഡനില്ല മുകി പരിച്ചുകിടന്നാൽനു വയ്ക്കുന്ന ദൗം ദേശക്കി,

“‘ஏக்கான விக்கலூட் வரிகயிலூ’” எனும் அதிகை நாடி பரந்தது.

“இந் ஸஂயதிசெய்துபோனி அங்கேற்கூடும் அரியுள்ளென்றெண்ணான் ஸஂஶயித்தினாலூ” எனும் மரொராடி அல்லிப்பாய்ப்பீடு. “ஸம்யக்காயி—எனுமிக்க கடைகலூடோ” எனும் பிரகீல் நீங்கா பண்ணமாய் கை ஸஸ்யங்கேக்டு எடுப்பாவத்திரிச்சுத்தேநாக்கி. அத்தகைல்லதைக்கூடும் இந் ரூபகரமாய் ஸங்கோஷங்கால் நிதேந்தங்கிவான், அப்புக்குத்தினரூ கை வாதிக்கு அந்தந்துபீட்டுநா ஸஸ்யங்கேக்டு. அவர் கை களின்று ஒக்லில் எடுத்தாராய்ப்போல் பாடுகாரன் மாதும் வசியில்தனன்.

நேரம் வெழுத்தீட்டாதத-
யாகமே போகிலைப்பா

எனும் கீரை லக்கிலூடோ அங்கை உதைத்துப்பாரம் பாடி.

ஒருநேரத்தினால் வசியுடைய அங்குத்திக்கிணங்கால் கை சூடு கூடும் அந்த நெற்றுடன்று கை பாலவிழுப்பாஸ்வும் அரயாதைக் குவளைப்படுத்தித் தாது. கிடைக்கின்றபோல் நெடுபேரும் தமிழில் குடிமிக்கி.

“நீண்ட காலம் நேரமாய் காட்டுகில்லோா?” எனும் அரயால் ஸுஞ்சுயாய் தீவர விடுதிலூடாத கைவள்ளு ஸபந்தித் தேவானிது. “பற்றுமலைக்கிலயிக்கமாயிடிலூ” எனும்பினால் மாடு.

“அநுதவப்பூடு—நின்றார் ஸாமத்துக்குத் தீடு எடுத்தியான் மதியாகு. வேஷம் மார்வானது நின்றா பால் யும் அந்துதாவதமாயிரிக்கான்.”

“இப்பூடுத் தீடுதியிலூ. எடுத்து கையூடுமாய் காடு! புதுப்பாரோ அதிகாரமானால் எதான் இந் தெருஷிலின்

പ്രവേശിച്ചതിൽ പിന്നെ എത്തെല്ലാം തന്ത്രിലുള്ള പുരി
ഡാമാരംഡാരാ ഇടപെടണംവന്നിട്ട് എന്തെന്നു നിങ്ങൾക്കറി
വില്ല. നിങ്ങൾക്കു കാണാൻ ഇട വനിബ്ലൈക്കിൽ പുതശ്ശ
നാരെ ഞാൻ നിന്മേഴ്സം വെരുക്കമായിരുന്നു?"

"അരഗു അരക്കരമായിരുന്നോ."

"കഴിഞ്ഞ ഒന്നിയാഴ്യേഷ്ഠാർ ദത്തതുണ്ണം ദയക്ക
ം—ഇത്തവണ എൻ്റെ സുതും കണക്കിനു പറഞ്ഞി. നേ
രേജ ഒരു പാതും കളിച്ച ഞാൻ തട്ടി മരിച്ചു. പിന്നീട്
എനിക്കു തന്നാതാവു മഞ്ചേമല്ലാം ഞാൻ ആരും കാണാതെ
ഒഴിച്ചുകളുംരതു. ഇങ്ങനെ ഒരു മഞ്ചപ്രവാഹം അവിടെ ഉ
ണ്ണായി. ആക്കം സംശയം നേരിട്ടുമില്ല. ഇട വിലയേ
റിയ സാധനത്തെ വെരുതേ നിലവത്തൊഴിച്ചു കള്ളുമെന്നു്
ആരക്കിലും ശക്കിക്കമോ? മുലുവായു ശ്രദ്ധിക്കാതെ
ഞാൻ എത്രമാത്രം വിഷമിച്ചു എന്നു് ഒപ്പെവത്തിനെതന്നെ
അറിച്ചാം. അരേഹാ!—പുരിജവർദ്ധം അതിനില്ലെമെന്നു്
ഞാൻ വിഖാതിച്ചുപോയു്. ഞാൻ അവിടെ കണ്ണ കാഞ്ഞ
ഓരോള്ലും വെരാരവസരത്തിൽ വിസ്തിച്ചു പറയാം."

അവധിക്ക നേനെ ക്കീണമുണ്ടാക്കിനു് ദഹിത്രിഷ്ഠണം
മനസ്സിലാക്കി. മുഖപുരും അവക്കുടെ കരത്തെ ഗ്രമിച്ചു
കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം കരെട്ടുറുന്നു.

ഉൺ്റും അതികറിനു—വുക്കാറുങ്ങൾ ലേശംചവലി
ക്കന്നില്ല. ചന്ത്രം പത്രക്കു ഉണിച്ചു പോക്കിന്തുടങ്കി.
സമൃദ്ധത്തിൽ അനന്തരാശാഖമായ ഒരു ലഘുനേരകും അ
വരക്കു ദിശിയിൽ പെട്ടു. ഏകാന്തമായ ഒരു നിശ്ചാപ
താംഗം ഇടയ്ക്കിടെ ചീവയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. മെത്താനത്തിലെ
പുത്രനുകിട്ടികളിൽനിന്നു താഴിലികളുടെ രഥാക്കാരസപനം
കുറുണ്ണ ശമിച്ചു. അപ്പുംകുടി കഴിഞ്ഞു. എല്ലാം പ്രധാ
നം—തങ്കുലമാഡിക്കരപോലും ശാഖസൂഷ്ട്രിക്കിലും
വരിച്ചതായിരുന്നുണ്ണി.

അവർ ഒരുത്താനക്കിലെത്തി—രണ്ടുപോതം കുക്കു
രംപോലും മിണ്ണാതെ നടന്നു. രാത്രിയേറ്റ് രാമണീയക
വിശ്വാസം അവരിൽ എന്നോ വൾക്കരണാതക്കി പ്രയോ
ഗിക്കനാതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. ഒരുവിൽ ശശിഭ്രജണൻ
അമൃതവല്ലിയേറ്റ് കുത്രിമവേശങ്ങളെ ആവാദമസ്തുകം പരി
നോധിച്ചുനോക്കി.

“അമൃതവല്ലി! ദയവുചെയ്തു” ആ കുത്രിമക്കേരം അഴി
ചുമാറണ്ണ—നീ ഈ വേഷമന്തിൽ എന്തുപോലീരിക്കു
നാവെന്നും നിന്നും അറിഞ്ഞുകൂടു”

അവരും പുന്നവിരി തുക്കി—ഉടൻതന്നു തന്നെ തൊ
പ്പിയേയും കുത്രിമക്കേരങ്ങയും അവരും അഴിച്ചുമാറി.
പനംകുലപോലെ ഇടത്തുന്ന് വള്ളനു കേശഭാരങ്ങളെ
വളരെ പ്രധാസപ്പെട്ടു” അവരും അവിടവിടെ പിന്നിക്കുട്ടി
വച്ചിരുന്നു. ഈ നിലയിൽ അവരെ കണക്കാൽ അക്കം
വെരുപ്പു തോന്നാതിരിക്കുന്നീല്ല.

“ഈ ഏൻ്റെ തലമട്ടി അഴിച്ചിട്ടാതെ നിഖുളനി
കില്ല. കുത്രിമക്കേരം മുരൈക്കുള്ളേതു സ്ഥിതിക്കും ഇതേവിധ
തനിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു” വലിയ വിഷമമാണോ.”

അമൃതവല്ലി സമാനീതമായ തന്നെ ഘസ്തുങ്ഗർ” മ
തെ വാതിലിനേൽ വച്ചുകൊണ്ടു” പുനിലാവവാളിയിൽ
നിളക്കിക്കാണ്ടിരുന്ന സമുദ്രജനിനും അഭിമുകമായിനിന്നും.
കരവുമനേകു കണക്കായ ആ ലഘുനന്നുകം ഇപ്പോഴിലും അ
വിടെ കാണമാനണ്ടു”. അവളുടെ പുനക്കിൽനിന്നും ശക്തി
ഡണം പിന്നിച്ചുകുട്ടിവെച്ചിരുന്ന തലമട്ടിച്ചുതുക്കുക്കൂ
കാരോന്നായി അഴിച്ചു. അതിന്റെ മുൻ്നും അദ്ദേഹ
നിന്നും അതികൊമ്പുമായ ഭക്തിപത്തിന്റെ മുൻ്നുപോലെ
സുഖാവധംയി തോന്നി. അഴിച്ചതീന്തും. എന്നിട്ടും അ
ഞാറി ആ കുർക്കിപ്പാപത്തെ താഴവിക്കണ്ടണം ഇരുന്നു.

എന്തോ ഒരു വർഷിക്കണ്ണയക്കിയാൽ പ്രഹിതനന്ന പോലെ അംഗീകാരം മിനോട്ട് നന്ന കുറിഞ്ഞു; ആ കമ്പർ താരങ്ങത സാധ്യാനും മേഘാട്ടയർച്ചിട്ട് തന്റെ അധിക പുട്ടതിൽ വേത്തു. അമൃതവല്ലി ശ്രദ്ധാസം ബലായും പിടിച്ച നിത്രത്തിനു ശമ്പും അംഗീകാരമുണ്ടോ കേരംക്കാതിരുന്നില്ല. പുരകിൽക്കൂടി അവരെ തന്റെ ഭജവല്ലികളിൽ ബന്ധിച്ചിട്ടും അംഗീകാരമുണ്ടോ കുറിഞ്ഞും അംഗീകാരത്തെ നന്ന—രണ്ട്—മൂന്ന്..... ഇങ്ങനെ അംഗീകാര പ്രാഥമ്യം ചുംബിച്ചു. ദർശക്കുവമാകുന്ന വള്ളായാത്തന്ത്രായും ശ്രദ്ധിപ്പിച്ചുപോയ തന്റെ ആനന്ദവല്ലി അമൃതവല്ലിയുടെ സ്വർംഗമാത്രത്തായും വീണ്ടും ഒഴുക്കുണ്ടായിരുന്നിരുന്നുപോലെ തോന്തി.

അവൻ പക്കതി തിരിഞ്ഞെ. അരയുട്ടു താഴേവരെ എന്നുന്ന അവഴിടുക കേൾപ്പാശങ്ങളിൽ കൂടിക്കുമതി അമൃതകിരണങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞെന്നും ഒരു ശരംപുംബും നൽകി. ഇതു അത്രതാവധിശാഖയോ കോഞ്ചമായോ ഉള്ള തലമുടി അംഗീകാരമുണ്ടിനുമുമ്പു കണ്ണിട്ടുകയില്ല. അതിനെന്നും ദർശനവും സ്വർംഗനവും അംഗീകാരത്തിനെന്നും ദ്രോഹത്തെന്നും ഉള്ളീപി സ്ഥിച്ചും മലോജുതമാക്കി—പെട്ടുന്നും അവരെ കൈക്കൂടി കൊരിക്കുട്ടിയും അംഗീകാരം ചുംബനക്കാണും അഴിപ്പേക്കും ചെയ്യുപോയി.

പ്രതിഞ്ഞാ ധീരം മനോനിരുന്നപട്ടവുമാണു ഇ യുവാവിശ്വസിച്ച ചുപല്പരിശ്വലെ ഏറ്റവിനും കാണാനും എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടുന്നപോലെ ചുറ്റുമുണ്ടുകൂടുന്നതു. ഒരു പ്രപല്പത്തിനുജൂഡിക്കിനിനും ശരി വീണ്ടും പുറത്തു വന്ന സ്ഫുരം അവൻ പരസ്ഫുരം ഭജവല്ലികളും ബന്ധിതരാണി അന്നെന്നു ഇങ്ങനും.

അംഗീകാരായ ഒരു ശമ്പും കേട്ടും അവൻ ശേഷം അംഗീകാരിക്കാതിപ്പു മാറ്റു; യാമിഡ്രൂണാൻ തിരിഞ്ഞെന്നാണി.

മക്കിയ നിലാവെളിച്ചത്തിൽ ഒരു രൂപം അവക്ക്^o അംഗിമവമായി നില്പുന്നു. റണ്ടുപേരും ആരു മനസ്സിലും കില്ലു. ആ രൂപം സംസാരിച്ചതുടങ്ങി.

‘ഒരു വള്ളുമായ ഗ്രാഹാഭിനയം’ അശ്ലൈ എന്നു^o അധികാരി ചോഡിച്ചു.

ശമ്പുംകൊണ്ടു മധുസൂദനനാശണനു^o അവക്ക് അതു ഭിജതെയുണ്ടായി.

അഭ്യർത്ഥനായം 13.

ജംഗുപ്രേച്ചിലെ ഒരു അപരിചിതൻ.

“അംഗപരനു വരദേട്ട—നിങ്ങളുടെ അനുഭവത്തെ സ്നേഹി തന്റെ പുഞ്ചിവേഷം ധരിച്ചു ഒരു ബാലികയാണോ”, അഥവാ?—ഒരു ദ്രോഹിതന്മാരും നിങ്ങളുടെപുറം എന്നിക്കേ പ്രഭാവം നല്കുന്നതിനും അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നില്ല—പക്ഷേ ഇതുതോറും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ലതാണോ” എന്നു^o മധുസൂദനൻ തുടർന്നു പറഞ്ഞു.

അധികാരി കൈവരം ഉണ്ടായിരുന്ന സിഗററു^o കുക്കുട്ടിയിൽ നിന്നും അമൃതവല്ലിച്ചയ വൃക്ഷിച്ചുണ്ടാക്കി.

“എന്നിക്കേ നിങ്ങളുടെ കുടുക്കാരിയെ വ്യക്തിശായി കുറഞ്ഞാണ് സംശയിച്ചില്ലു. പക്ഷേ ശമ്പും മനസ്സിലുംവീ—അവ ഒരു എന്നിക്കേ പ്രഭാവം അറിയാം. അവക്കുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ നന്നല്ലോ^o എന്നാണ് ഇപ്പോഴേ ശപഥം ചെയ്യാം—ഈങ്ങനെ തന്മുൻ കാണാം അവസ്ഥയിൽ എന്നെല്ലാം കശ്തക്കുമ്പോൾ എന്നോടു പരിഞ്ഞുവേണ്ടോ? പേരു ചേരംബിച്ചുപ്പോറും സർ

കൂദാശവിക്രയനാരംഭം പറത്തു. അടിവാ—പെട്ടുങ്ങു ഒരു വിഹപസിച്ചുകൂട—ചാന്ദ്യംകൾതുങ്ങാണോ.” വളരെ മുമ്പുട്ട് ഒഴിഞ്ഞനാൽ തന്റെ വികാരങ്ങൾക്കു അടക്കി.

“അപ്പരന്നുവരിയാണോ സംസാരിക്കുന്നതെന്നു നിങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമില്ല—ഭാഗ്യപ്രാജ്ഞന്മാർ അവളുടെ പേരു തങ്കളാഥം പറവാൻ നിബൃത്തിയില്ല.”

“പൊക്കണം—സാരാം ഇംഗ്ലീഷ് പിത്തല്ലാട്ടം കുറം എന്നാട്ട് എടുക്കുണ്ടോ. തന്റെ പറത്തത്തു വംസ്യവമാണോ. പക്ഷേ അവർ സ്കൂളിലേക്കും ധരിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ അന്ത്യമാണോ” എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാത്തതും.”

പെട്ടുനാം അവളുടെ മുഖത്തെല്ലാം നാക്കി. അപ്പോരു അവധിക്കണ്ണായ ഇവപ്പുകൾ ദയിത്രേഷണാം കാണംതിരുന്നില്ല. ‘ഭക്തം’ എന്ന വികാരം അവളുടെ നേരുക്കളിൽ ഇതിനുകൂടും അല്ലോപ്പാലും സൗമ്രജിച്ച കണക്കില്ല. ഈ പരിമുഖത്തിനിടയിലും അമൃതവല്ലിയുടെ തലമേച്ചും വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടു ഇരുന്നു.

മധുസുഭന്നൻ മുട്ടാംപറത്തു:—

“എനിക്കു നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരോടും നീതിസന്ധിയിൽ പ്രത്യേക കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെല്ലാ. എത്താണോ അതുകൂടുതലും കൂടുതലും ഇന്നു” ഇരു സ്കൂളി എന്ന നീചമായ വിധത്തിൽ വല്ലി ചുഡി. നിങ്ങൾ എന്നാട്ട് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലം എടുത്തു പറയണമെന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേരെല്ലാം ഒരു നല്ല പാരം പരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇതുതന്നുയാണോ” തന്മ അവ സംശയിക്കാനും അവസ്ഥരത്തെ തന്റെ വെണ്ണലേപാലും ഉപയോഗിക്കാനും നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതോണോ—വാഗ്മണിയുടെ അടക്കരയും തന്മ മുഴീയായ മതി. ആ നിമിഞ്ഞ ആട്ടിനില്ലിൽ കംട്ടനീപോലെ നാട്ടാരെന്തു പുഴുക്കിം.”

“നിങ്ങൾ ഒരുക്കംപോലും മിണ്ടുകയില്ലെന്നു”
എനിക്കേറിയാം.” ഈ തവണ സംസാരിച്ചതു് ശാമ്രാജ്യവല്ലി
യായിരുന്നു.

“നിങ്ങളുടെ വിചാരം തീരു അസ്ഥാനത്തിലും
ഫോറ്റതിൽ വ്യുസനിക്കേയെ തരഞ്ഞീളിം.”

“തീരു അസ്ഥാനത്തില്ലെ, കാരണം പരമ്പരാമി?”

“ഓഡോ!”

“നിങ്ങളും ഒരു വകീലവല്ലു—മാനങ്ങംഗത്തിൽ നിങ്ങ
ഡക്ടം എൻമില്ലെന്ന പരാമോ?—നിങ്ങൾ മലയാളപിഡിൽ
സംഖ്യാചിത്രത്തും ഒരു കക്ഷിയെ മിഠീ പതിനായിരം രൂപാ
അംഗവലിച്ചതും അതിനാംപുരമ.....

പരഞ്ഞതു് തീരുന്നതിനെന്നു് മധുസൗഖ്യം പല്ലു ഒരു
ചിച്ചുകൊണ്ടു് മുഴും ചാടി. അയാളുടെ കപോലങ്ങളും
അയച്ചപട്ടവും സീരകതമായി പരഞ്ഞതു്. കൂട്ടുകളിൽ
തീരുപാല പോക്കി.

“നിങ്ങളും” ഈ തല്ലും അരുരാണം പരഞ്ഞതു്
അതിൽ രേഖയും വാന്നുവമില്ല. നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചാൽ
തെളിക്കാണം സാധിക്കുകയില്ല.”

“ഈല്ലായിരിക്കാം— തിലോത്തമ വിചാരിച്ചാൽ
സംധിക്കുകയില്ലെന്നോ? മുഖം ദിക്കുന്നുപുറനിയും എന്തു് പറ
യുന്നതു്. അരക്കുമ്പും ഈ നാട്ടിൽ പനിട്ടിണ്ണെന്ന നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു പരാമോ?”

മധുസൗഖ്യം കാഞ്ഞം പരഞ്ഞലിവായി.

“നിങ്ങൾ അരുരാണം? എൻ്റെ കാഞ്ഞങ്ങളെ അറിവാ
നായി നിങ്ങൾ മാറ്റുത്തി തുടങ്ങുന്നാം?”—

“അതു്” എൻ്റെ കാഞ്ഞം (ഡയിന്റുണ്ണെൻ്റെ മുഖ
തുടു നോക്കിഉണ്ടു്) “അല്ലോ ഏണ്ടുക്കുട്ടി കാഞ്ഞം, മധു

നൃജിനാരോ—നമ്മക്ക് രാജിയാക്കന്നതുണ്ട്” എല്ലാംകൊണ്ടും നന്നാം. ഇത് സംഭവിച്ചതെപ്പറ്റി അതരോടൊക്കിലും മിണ്ണി രൂപംയാൽ ഞാറാറും എന്നാൽ കഴിയുന്നതു നോക്കും— എന്നു സമ്മതമുണ്ടാണോ?”

ഒന്നരണ്ട് മിന്നിട്ടുനേരത്തേക്ക് “അഡാർ നേം മിണ്ണി കില്ല; ചിന്താമഗനായി അങ്ങോട്ടും ഇംഗ്ലീഷ്യാട്ടും നടന്നതേ യള്ളി. ടെ ബിൽ തിരിച്ചു് “അമൃതവല്ലിയുടെ സമീപത്തിൽ വനിട്ടു് അഡാർ ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു.

“തല്ലാലം വേരു നിവൃത്തിയില്ലെല്ലാം?”

“അഡാർ കൊള്ളാവുന്നതു്”. എന്നാൽ നമ്മക്ക് പിരിയാം. റാ—ഒരു കാൽപ്പം ചോദിക്കാൻ വിട്ടുപോയി. നിങ്ങൾ ഏകദേഹം മനഃപൂർവ്വം പിന്തുടക്കയായിരുന്നോ?”

“അല്ല—അല്ല. ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷ് ഇവിടെ അട്ടത്താണ് താമസം. നല്ല ചാപ്പികകോണ്ടു് നേര ചുറ്റിനടക്കം മെന്ന് വെച്ചു—യാദ്ദേശ്വരിക്കമായി നിങ്ങളേക്കണ്ട അങ്ങു യള്ളി.”

മധുസൂഖനൻറ കോപഭേദപ്പോം തണ്ടരുത്തുപോയി. “രക്ഷപ്പോൾ മാറ്റേംമെന്തു്?” എന്ന മാത്രമായിരുന്ന അരയാളിടെ ആരോപാവന. മനി ഏകദേശം പത്രം കൂടിണ്ടു. മഴയുടെ ലക്ഷ്യണം സ്ഥാപിക്കുന്നതും കണ്ടുതുടങ്ങി. പെട്ടെന്നു് ആകാശം മേഘമുന്നുന്നമായി— അന്യകാരം സവർത്ത വൃഥിച്ചു. ഇതു് അനുമദ്ദേശ്യിയെ സംബന്ധിച്ചിട തൊണം വഹിയ ടാഗ്രൂമായി കലാറിച്ചു. രൂപീയമല്ല; പുഞ്ചനമല്ല എന്ന മട്ടിൽ പബ്ലിക്കേറാറിയിൽ കൂടി നടക്കുന്നതു് അരുരെങ്കിലും കണ്ണാൽ ജീനങ്ങൾ ഓരോന്നു പറഞ്ഞതുടങ്കുകയില്ലോ?”

മധുസൂഖനനും അനും ഉറക്കമേ വനില്ല. സുന്തൽ ഉചിച്ചുപോക്കി. എന്നിട്ടും നിന്മാദേവി അഡാരുണ്ടു വരി സിനാ പരിപ്പണമാനും കണ്ണില്ല. ആതിനുിയരും കൂടി മാർക്ക്

അരു ആവോചിച്ചുകാണ്ട് അരയാറു ശരൂതിൽ അങ്ങനെട്ടും ഇങ്ങനെട്ടും തിരിഞ്ഞുകിടന്നു. പല മാർക്കങ്ങളും അതുവാചിച്ചു നോക്കി; ഒന്നും സംഗതമായി തൊന്ത്രിയില്ല. ഈ ബാലിക തന്നെ സംഭവസിച്ച രഹസ്യങ്ങൾ എങ്കെന്ന ഗ്രഹിച്ചു? അവരും ആരാൻ? ശത്രീഭ്രംശണനമായി എങ്കെന്ന പരിചയം സന്ദേശിച്ചു? ഒരു യുവാവിന്റെ വേഷം കെട്ട വാൻ കാരണമെന്തു? ഇതു മാതിരി ചിന്തകൾ അധികം ഏതു വൃദ്ധിയായിരുന്നിൽ കടന്നുകൂട്ടി. ഒന്നിനും ശരിയായ സമാധാനം കിട്ടുന്നില്ല. എന്തോ ഭൂവഗാമമായ ഒരു രഹസ്യം ഇതിലുണ്ടെന്നു മാത്രം ഉണ്ടിച്ചു അതു എന്താൻ? അതിൽ ശത്രീഭ്രംശണം സ്ഥാനമെന്തു? എന്നും അധികം അധികം കണ്ണുചിട്ടിക്കാൻ സാധിച്ചതുമില്ല.

***.....

ജംബുദപ്പിവിന്റെ ഉത്തരാശത്രു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ശ്രീനഗരം ഒരുപിംബം വെക്കേന്നാരത്രു്. കുയവികുയാഡി കുമ്മക്കുളിൽ പ്രാപ്തുക്കായ ഇനസഖയുടെതാൽ മുഖമായി ഒന്നു. മധ്യവര്ത്തന്നും പ്രസംഗാത്മകനും അതു ഒരാറു പരി തഃസ്ഥിതികളിൽ തീരെ ശരാത്രാലുന്നായിട്ട് തന്നെ സാമം നാഞ്ചെളി നോക്കി ക്ഷാണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു മോട്ടാർവണ്ണി അഭ്രമയത്തിനവേണ്ടി കാത്രുന്നില്ലുന്നണ്ട്. സാമാന്യ ക്ഷേമം എല്ലാം അതിൽ ഭദ്രമായി കയറിയതിന്റെ ദേശം ഓരോള്ളിൽ അവും വണ്ണി നീങ്കുതിയപ്പോരും വില പുറകാലപ്പുണ്ടുകൾ അതിവെവരമുഖ്യത്താട്ടുകൂടി അഭ്രമയത്തിന്റെ വ്രദ്ധയത്തിൽ ഉണ്ടിച്ചു. അതു സ്ഥലങ്ങളിൽ അഭ്രമയം കുട്ടിക്കാലത്രു സഖ്യരിച്ചിട്ടുള്ളതേ ഉള്ളൂ. എങ്കിലും ഇന്നാലേ കണ്ണത്രുപ്പാലെ ഒരു അഭ്രമയവിനേ ചുമാൻ? ഈ അവസരത്തിലുണ്ടായതു്. അധികം അന്നാന്തര സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു? ഇപ്പോഴെന്നു സ്ഥിതി എന്തു്? അന്നു് ഒസാമ്പു ചീലുകളും മുതലും

ചീലുറ സംഘാനങ്ങൾ ചുമന്നംകൊണ്ട് അയാൾ വീട് തോറം അലഞ്ഞതുതികിണ്ടു. ഇന്നാകട്ട കെടവേരമായ ഒരു പദവി അംഗീകാരിന് ആയതമായിരിക്കും.

അയാൾ നേരെ ഫോട്ടോവീലേക്കാണ് തിരിച്ചുത്ത്. അവിടെ ചെന്നായുടെ തനിക്ക് വല്ല ക്രതുക്കളും വന്നിട്ടുണ്ടാണ് എന്ന മംഗോജരോട് മോബിൽ. പാലേ എഴുത്തുകൾ അയാളുടെ മേൽ വിലംസത്തിൽ വന്ന കിടന്നിങ്ങൻ. തനിക്കായി ക്രതുക്കളും നേരത്തെ എല്ലാട ചെയ്തിരുന്ന മറിയിൽ ആയുടെ മാത്രയിൽത്തന്നെ വാതിലിനെ അനിച്ചിട്ടിട്ടും അയാൾ എഴുത്തുകൾ വായിച്ചുതുടങ്ങി. അവരെ വീണ്ടും മടക്കി കോട്ടിന്റെ കീരകയിൽ തുറമായി നിക്ഷേപിച്ചുപ്പോരു അയാളുടെ മുഖത്തു് വിനൃതമായ ഒരു പുഞ്ചി കള്ളിയാടി.

“മുഖംജിയുടെ ദേഹത്തിൽ ഭൂതവരെ ഔർജ്ജക ജോനം പററിക്കുന്നിട്ടില്ല” എന്ന് ആത്മസംസ്ഥാപ്തിസൂചക മായ സ്പർശത്തിൽ അയാൾ ഉച്ചത്തിൽ പറത്തുപോയി.

പിറേഡിവിസം റാവിലെ തബന്റെ പേരിൽ ചീവ പുതിയ കണക്കുകൾ തുടങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾ അവി തണ്ടെ പ്രധാന ബാക്കിലേയ്ക്കു് തിരിച്ചു. ആ ജോലി എല്ലാം നിംഫലിച്ചുകഴിഞ്ഞു—എക്കുംതും മണി യായിക്കുണ്ടാണ്. അവിടെന്നും തീവണ്ണിമാറ്റും നേരെ കിവലിംഗപുരത്തെയ്യാണു് തിരിച്ചുത്തു്.

കിവലിംഗപുരത്തെ രെഹിൽവേസ്റ്റുഷൻ് അംഗീകാരിക്കുന്ന ഏലയത്തിൽ പലമാറ്റി സ്റ്റോണ്ടേഷു ജനിപ്പിച്ചു. ദിപ്പത്തുകാലുന്നതിനിടയിൽ അതു കണ്ണാലറിയാതെ വിധം മാറിക്കിരിക്കും. അവിടെ ഉണ്ണായിരുന്ന പഴല കെട്ടിക്കൊട്ടുതുടങ്ങുന്നതു് പരിപ്പുത്തരിതിയിലുള്ള പവർച്ചുകൾ കാണുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതുണ്ടാണു്.

ചുവ്വാവസ്ഥകിൽ കാണമാനായിരുന്ന് അയാൾക്ക്
അധികം കൊറുകും.

അയാൾ അവിടെനിന്നും ഏകദേശം മുട്ടെമെൽ
അക്കലെയുള്ള ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.
ഒരു വിട്ടിന്റെ പടിക്കലെത്തിയപ്പോരു വണ്ണി നിത്യം
അദ്ദേഹം വണ്ണിക്കാരന്നൊടു “അതജ്ഞാപിച്ചു” എന്നു
നാണ്ണം അംഗാളിക്കും കൈക്കാട്ടു.

“കുഞ്ഞാനിയിയായ ഒരു പ്രസാർഖകം” എന്നു
അന്നറുമത്തോടുകൂടി അവൻ വണ്ണിക്കിൽ കയറി.

മുവർജി മുറഡപാട്ടം ഒന്നു ഒന്നാക്കിയപ്പോരു എന്തെങ്കിലും
പാട തകർബ്പോകി. താൻ ബാല്യദായകിൽ ഉപേക്ഷി
ചുകളുന്ത ആ ചെറിയ കടിലിന്റെ സ്ഥാനത്തു് തിലം
കിഞ്ഞിത്തൊയ്യ ഒരു മനോഹരഭവനം നില്ക്കുന്നു. അതിനു
ചുറവും കാട് പിടിച്ചുകുണ്ടു് പുഞ്ചിടം ഒരു നല്ല
തൊട്ടമംഡി തീന്തിരിക്കുന്നു. പഴയ കിണറം പടിവാതലും
മാത്രം അമാധമിതിക്കിയുണ്ടു്. അയാൾ പടിവാതിലിൽ
കുടി നേരു അക്കംതാട്ടി കുറന്നബെന്നു. ഭർമ്മവിയാനു
ഒരു ഗുണി അവിടെ നില്ക്കുന്നുണ്ടു്.

“മുവർജി എന്ന പേരുള്ള അരുമകിലും ഇവിടെ
തമ്മസമശ്രേഷ്ഠനാം” മുവർജി എന്നതു് ഒരു കടംബപ്പുരാ
ഞാനും നാജ്ഞുടെ മുവർജിയുടെ പുള്ളുമായ പേര് ചാലും
വരുമ്പോൾ എന്നാഞ്ഞാനും വായനക്കാർ രാത്തിരിക്കുന്നും.

“ഇല്ല, ഇവിടെ നെങ്കുട്ടാണു താമസം” എന്നു
ആണി മരപടി പറഞ്ഞു.

“എന്നു് അജ്ഞാന ഒരു കടംബപ്പുരാ ഇവിടെ നും
സിച്ചിയന്നില്ലോ?”

“പരിശീലനാനും ഇണ്ണായിരുന്നു എന്നു് എന്നിക്കും

என்றுகூட. எதானங் ஏதாவும் மூவிடெ தாமஸங் மூடக்கீட்டு என்பது கொல்லுவது. வைக்காலே வருப்பும் அங்காகை கை வீட்டுக்காலே மூவிடெ தாமஸி தீர்க்கன்று.”

“ஹது ஹைப்புதோ குமாரமங்கலம் மூடவகையின் சேர்தலே?”

ஸ்ரீ பொட்டித்திரிதூ-

“அங்காகை என்றால் ஹது எத்தாத்தோபாபநமங்கா. வைக்காலே விலக்கு வாக்கி.”

“அங்காகையோ?”

ஒவர்ஜி ஸ்ரீஸ்ரீயாகி. தஞ்சை ஜிவிதங்காக திடிலை ஶோகங்களுமிழுமாய அங்கம் அசுவஸாகித்திரி க்கிளை ஹத அவங்காரத்திற் அப்பார்க்கி” கை அதுறுமைமே உள்ளதிர்க்குத். அது “ஹதவியா யிமிசுமாகி. ஹத குழந்தை ஜிவித்திர்க்கோட்டேறாது காலம் அரயார் மக ஸ்ரீவாமங்காத்தாவளைக்கா” அரிசெதிர்க்கோலிலை. ஏக்கிலும் ஸப்ருமதிகோடு “ஹதே அநுஸ்ருமாய கை கைக்கி அரயாகி அதுக்குக்கீதுகொள்கிறைன். ஸப்மாதாவிதாகை மாதை ஸ்ரீரங்காய்கிரிக்கமோ அரயாகி ஹத ஸ்ரீகுழம் தேராட சாம்மாயி வெனித்துது? — அங்காகையாகுளை பரவாக் கிருதியிலை. அவற்க தஞ்சை ஜமைமேறுகை ஹதயிக்காவென்றாது மக்கிய கை வேவாயமல்லாவது மரைானங் அரயார் கைக்காயித்தாகிலை. அவனைக் கங்கை காபுவங் அரயார் அரங்கவித்திட்டங்கா ஏற்கால் ஸப்பாய மங்கா. ஏக்கிலும் அரயார் அது குழந்தை—அதே தஞ்சை ட்ராக்டாக்குதிக்கை” ஏக்காஸாக்கியாகித்தா அது கால்குழந்தை அரயார் வாதுவுற்றுத் தூரித்துவன்.

“கிணங்கை” ஹதி வல்லது அரியென்றாக்குவேலை”

හූර පුදුර නායාභෙ ටීංස්ටො මගෝරංජුතියි
ගිණං ලුතලතිපෙක් කොළඹවාන්. “විශේෂිතුව
නාම්ලු. තොස් ඩුඟ නාඩුකාරගැලු. නුව්චසංඛිතව සහු
උගෙනු ගුරුතිකෙවාගායි සාභ්‍යරිකකයාගාසා”, ගෙස
දුරට ගාංචිලිඩුවාතර බඳු ටිර ඇවුතුකෙළුවු කාංසා
නාවක්ස්ං අවබෘත ගොවැඩුවකාං පොකුනාතියි
ගුරිකි තාපුතුම්ංසා”. ගියපද්ධියෙ ගුරු ප්‍රේරිත
විජ්‍ය ගුරිකි කෙරුතු කිරීමෙන් අර්ථිගෙ ගුරිකි
විවුදු තයමො?”

අත රුළු නායාභෙ ආක්ෂිතු ගොකී.

“එළාස්ථර අර්ථාව් නුව්චිය ඩැඩු. අංඡුහති
ගොංං ගොඩිතුවාත් හැස්පක්ස ගොනායුං. නාතු
වැඩෙර ගැං සෑ ප්‍රතිචුරුවාසා.”

“වැඩෙර ගැංතො?”, අර්ථාර එිතිතු. “ගුරික්ස්
අර්ථිය කෙරුතු කිරීමාර තොගියතුකොං මාත්‍රා. නාතු
කැංතායිපුළායා?—අගුකුත්; සෑ ප්‍රතිචුරුවු
පතිගාසුරුවයු තරා—තයමො? කෙරුකුම්කි!”

“අංඡුහතිගොං ගොඩිසාතෙ ගිවුතියිලු.”

“ගුරික්ස් අංඡුහම් පැසුනාතුවර නුව්චිය
ගිලුවාස් පෙළකතුව්ලු. ගියපද තරිකහිලුකියි
තොස් නුතා පොකාර.”

“අංපුං සහභිකාස...”

“ගිවුතියිලු ඕ පාංචා ප්‍රාන් තිංක්ෂමායි
තිස්සා.”

“අංපෙගා ණාංගකියි ගියපද ගුරුතුවකි
නුසාං. පාංචා ගොඩිය රායමො? අර්ථාර පාංචා ගුරුතුව
ව්‍යුත්ස්සිගින්” ගුරුවැඩුප්පු; අර්ථය තිගැඩුවා
මිගැඩුවාතිං ගොඩිතු ගොංංතුතු.”

“എന്ന പുതിയ പടിപ്പും ഇവിടെ എത്തിക്കോ!”

“ഈതു കൊണ്ടുപോവാൻ യങ്ങളും — ഒന്തു ദിവസത്തെ താമസം നേരിട്ടുണ്ടാം.”

അരയാർ പിന്നീടു് ഒരു താമസിക്കാതെ അവിടെ നിന്നു പോയി. ആ സ്ഥിരി ആ വഴിക്കു ക്രോനോരും നോക്കി ക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“അശ്വേമം ഒരു പുതിയ പടിപ്പും ഉണ്ടാക്കിവെയ്യും നാലി തീച്ചപ്പെട്ടുത്തിരിക്കുന്നും അനും.” — അവരും പിരുവിരത്തു തുടങ്ങി. “ഈ പണം ഞൊൻ വെള്ളിയിൽ കൊണ്ടിക്കയില്ല. അരയാർ ഒരു പുതിയ വാതിൽ തന്നിടു് ഇതു വാങ്ങിവെന്നു ചറഞ്ഞു് ഞൊൻ സക്കാന്തപ്പെട്ടതിനു കൊണ്ടാണും. അല്ലെങ്കിൽ താമസിച്ചിരുന്നെന്നും തുടക്കയും പണം കിട്ടുമായിരുന്നു—എത്ര ചെയ്യാം, ഇന്നി പറഞ്ഞിട്ടു കായ്യുമില്ലാണും.”

അം റ ട വ ലീ

രണ്ടും ഒന്നും

അലഭ്രായം 14

ഒരു അശ്വിവെംബ.

“കഴിവുണ്ടുമെന്തും പണം മാർത്തിൽ പണം ഉണ്ടാക്കണം. എന്നാൽ എത്തു വിധത്തിലും പണം ഉണ്ടാക്കിയേ മതിയാവു” എന്ന് “ഹോറേസ്” എന്ന പിപാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ചന്ദ്രജിവവരമ്പവർജ്ജി—ഹോറേസ്സിന്റെപുരി കേട്ടിട്ടുപോലും ഇല്ല. എങ്കിലും അധാരം കഴിവുള്ളിടത്തല്ലോ സത്രപ്പാലം ചെയ്യാത്തയും അല്ലാത്തിടത്തല്ലാംസത്രപ്പാലം ചെയ്യാം ധാരാളം പണം ആജ്ഞിച്ചു. വലിയ ആഭാരം കീട്ടമനന വരികിൽ എത്തു അപകടങ്ങളും ചുംഗനതിനം അധാരംകൈ കുസലണായിരുന്നില്ല.

സൗദ്ധ്യം, ചീപ്പും, കണ്ണാടി മുതലായ സാമാന്യങ്ങൾ വിറക്കാണ്ടും അധാരം ജംപ്പുപ്പീപിന്റെ തലസ്ഥാനന ഗരിയിൽ അലത്തേനടന്നകാലം തുടങ്ങി എത്തുപാതയം ധനാഞ്ജനവിഷയമായും എന്തല്ലോ ചെയ്തിക്കണാം ഇന്തിയാദക്കണ്ണി വന്നാൽ അതിനം, തെങ്ങേണ്ണി വന്നാൽ അതിനം, കടം വാങ്ങേണ്ണിവന്നാൽ അതിനം അധാരം മടിച്ചിട്ടില്ല. മുഖ മുന്നമാർക്കപ്പെട്ടം സുകരങ്ങളാണെന്നും പറി ആന പഞ്ചം അതിനപ്പുറമ്പുള്ള ഭർഘടനശാനികളിൽ ചും

ക്കൊതിനും അയാൾ നടി തൃടിക്കല്ലൂനെത്തിനു ലക്ഷ്യങ്ങൾ തീർന്നു. മലകാ ഉപദേവീപിൽ അയാൾ സഖ്യരിതൃടിക്കല്ലാത്ത സ്ഥലം ചുത്തേഴ്ത്തും. അരയാൾ അതു പ്രേരണക്കുമ്പോൾ അനേകം ഭൂതസേവാലയങ്ങളും അതിലേറു കൂട്ടുകവനികളും സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിട്ടുണ്ട്. ധനാഭ്യർത്ഥനമാണ് ദ്രോഗളിൽവച്ചു ഏറ്റവും സൗഖ്യമായിരുന്നു യാവക്കുത്തി, കടമവാങ്ങൽ മോഷണം ഇച്ചവാശബന്ധന പറയുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ ജോബവും വാർക്കുരു കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരാണ്. പല ദശ എക്കുൽ ഹരിക്കരം പണമെല്ലാം ഒരമിച്ചു സപായത്തിലുണ്ടൊരു ഏഴ്ത്തുപുമായ മാർഗ്ഗം കൂട്ടുകവനി സ്ഥാപിക്കുന്നേ പിടി നടത്തുകയോ ആണും. ഈ വാസ്തവം ഇവർജ്ജിയിൽക്കിട്ടിനും നമ്മുടെ നാട്ടിലും പരിച്ചിട്ടും അധികക്കാലഘാസിട്ടില്ല.

അയാൾക്ക് പല വലിയ ലംഭങ്ങളിൽ ചീലുറ നൃഥം ഓട്ടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സക്കാർ ശിക്ഷയിൽ കുട്ടക്കിയേക്കം എന്ന ഘട്ടംപരമായ അയാൾ പലപ്പോഴിലും ദാഹ്യഭേദവതു അയാരക്ക് അണം കൂലമായിരുന്നതിനാൽ അപകടം നേരം നേരിട്ടാതെ കഴിഞ്ഞതു. ഒരു വിശ്വയത്തിൽ അയാൾ ഒരു തത്പര്യക്കുക്കി ആയിരുന്നു എന്ന പറയാം.

“മനഃപ്രശ്നം മനസ്ത്വം ദോഷഃ ലൂതതെ ഒരു തുണവും ചെയ്യുന്നില്ല” എന്നും അയാൾ പലപ്പോഴിലും പറയാണെന്നും. അബ്ദാം പിണ്ണബന്ധകളിൽ അതിന്റെ പ്രവാം അന്നതു വികാശം അയാൾ സഭാ സന്നാലഭന്നാണും. പദ്മജ അയാളേണ്ണം സംബന്ധിച്ചിട്ടേന്നുണ്ടും അബ്ദാം അധികം വരാറില്ല തന്നും. ഈ കൂടു അനുരംഗിക്കൊതിനും അനേകവൻ ഔദ്യംക്കു മുമ്പും അയാൾ പിജിലപീപിൽവച്ചു മധുസൂക്ഷ്മ നേരിൽ പരിചയം സമ്പാദിച്ചു. രണ്ടുപേരുടെയും ജീവിത സ്ഥാനിക്കും വിശിന്മാരഭജനം വരിക്കില്ല ഒരമിച്ചു വേ

രേഖവർ തന്നുണ്ടെന്നും ക്രമമുഖിയായ ഇവർജി നിഷ്പത്രയാസം ഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ അപേക്ഷ രണ്ടുപേരും വേൻ്റ് ചില ക്രമവൃദ്ധാരങ്ങൾ നടന്നതിന്തിരെന്ന് ഫല മാറ്റി മുഴച്ചാട്ടകാക്കം വലിയ ആളായമുണ്ടായി. അയാൾ ഒഴും ശാമ്പം അലഞ്ഞുതുടിരിഞ്ഞ കമാരണ സിന്റെ പരിചയവും ആകിട്ടുകൊന്ന സമ്പാദിച്ചു. പക്ഷേ തിന്ന കോടിയിൽ വത്തിച്ചിരുന്ന ആ യുവാവിന്റെ മേൽ മാന സിക്കമായ ഒരു അധികാരത്തിനു പ്രകയാഗിക്കുവാൻ മുഖ രഥി ശ്രമിച്ചില്ല; അഭിച്ഛയിൽനാവെക്കിൽ ഫലിക്കുന്നകാൽം സമ്പിശ്വമായിരുന്നു. എന്നാൽ മുഖർജിയുമായിട്ടു സഹ വാസം ദയവിയത്തിൽ കമാരണസിൽ പ്രായാജകീഭവിച്ചു വെന്ന പറയാം. മന്ത്രാസപ്താവത്തിന്റെ ഗതിവിഗതാ കഴേ ഗ്രഹിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഉൽസുക്കനായിരുന്ന മുഖ യുവാവിനും അയാൾ ഒരു നല്ല വിന്താവിഷയമായിരുന്നു. വാസ്തുവത്തിൽ കമാരണസിന്റെ വിനീതവും സൈജന്റു പൂണ്ടിവും ആ ബാഹ്യാവാരങ്ങൾക്കും സാഹ്യമായി തന്നെ അന്തർമ്മിതമായിരുന്നു. മുഖർജിയുടെ സപ്താവത്തിൽക്കണ്ണ കാഡ്സ്റ്റ്രേവും ശാഖാവും ദെയൽവും ക്രസലിപ്പായും എ യുവാവിനെ അന്ത്യത്തോന്നില്ലെന്നും അയാളുടെ ധമ്മം ബോധാവായരാമിതവും പരാശ്രവം ആയ ഓവങ്ങൾക്കും ഉള്ളിലായി ചില മുഖലവികാരങ്ങൾ അഥവാ അതിന്റെ കുട്ടിക്കുട്ടിനേയും കമാരണസിൽ കണക്കാവിട്ടി കാതിരുന്നുണ്ട്. തന്റെ പഴയ കടിലിന്റെ സൂരണയും അതിനാൽ പ്രതിതന്നായിട്ടും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പടിവാതിൽ വാങ്ങിയതും മുഖലവികാരങ്ങിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നില്ലോ? മുഖർജിയുടെ ദിവ്യ മുഖ്യയും സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അയാൾ വെണ്ണതിലായികും പണ്ണം സാധാരിച്ചു; അതിനെപ്പറ്റി സപയം അഴിമംനി ക്രാനമിന്നും. ഇനി എവിടെ മുക്കിച്ചും ഒരു സ്ഥാപം വരുണ്ടി

സമിരംഗം തുടങ്ങിവണ്ണെന്നുള്ള വിഹാരങ്ങളാം കൂട്ടടിയാണ് അഭിവൃദ്ധി ചെന്നതിനും ഉള്ളാഗ്രാർത്ഥിച്ച മാറ്റുപ്പോൾ എന്നതായിരുന്നാലും അതിനെ ഭവ്യമാക്കിയും ചെയ്യണമെന്നും അഭ്യാസം അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു നിയുതി അഭ്യാസം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞു. തന്റെ ബാശിജിവിതം കൂടീരുന്ന വിധാനത്തിൽ നന്ദിക്കുണ്ടെന്നും അഭ്യാസം കൂടുതലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാൽം അഭ്യാസം പൂറി തീപ്പിയായും വരായാണ്. തന്റെ നിയുത്യക്കൂട്ടിൽ നിന്നും പിന്നുവലിയുന്ന സ്പദാവം അഭ്യാസക്കു പണം ഇല്ല. അതിനാൽ തന്റെ അനുഗ്രഹപൂർത്തി വരുത്തുന്നതിനാണി നാഡി ബഹുമുതലിക്കിടക്കുന്നതുണ്ട്. ഒരു സ്വലം കണക്കു പിടിക്കാനായി അഭ്യാസം അഭ്യാസം അഭ്യാസം അഭ്യാസം അഭ്യാസം അഭ്യാസം
.....
.....

മുഖർജിജുടെ അത്യാളജ്ഞകമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളാം കഴിഞ്ഞു രേഖപ്പെടുത്താൻ ശ്രദ്ധി. ഒരു ദിവസം ബാക്കിനാരാത്രും മാധ്യമില്ല പുരാത്തു സമുദ്രത്തിനടക്കത്രും ഒരു ഘോട്ടലിന്റെ പുരോണാഗത്തു അന്ത്രത്തുവും മായ ഒരു തിരക്കു കാണാനും. മിയുവയന്ത്രം വുഡോമന്ത്രം അത്യ ഒരു മണ്ഡലീപുരാണം അക്കത്തു പ്രശ്നവാദിച്ചിട്ടും മുറിപ്പാടും പ്രശ്നകൾ നായിക്കുന്നു. “ഈതാരപ്പാ!” എന്ന ഒരു അത്താരപ്പാവം അഭ്യാസം കൂടിയിരുന്നവരുടെ മുഖത്തു നില്ക്കപ്പോലെ സംപ്രദായിച്ചു.

മുഖർജി അക്കത്തു പ്രശ്നവാദിച്ചു “ഒരു കാശാലക്ഷിയിൽ തുരന്നപ്പോരും അവിടെ ആരോഗ്യ പേരു കൂടിയിരുന്നും എന്തോ ഒരു ധർമ്മാധാരാപനത്തിനു പണം പിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അരബ്ലാചിക്കക്കയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെ കണക്കു മാത്രയിൽ കണാണ്ടു പേരു അടിഞ്ഞുവന്നു.

“അല്ലോ—നമ്മുടെ മുഖ്യിയോ—എത്ര വഷ്ടിയായി കണക്കിട്ടി? എന്താ— നാശ്വരില്ലായിരിക്കുമോ?”— ഈ മുഖാംഗപ്പുറിന്റെ ധാക്കകളായിരുന്നു,

“കൊക്കിനുവണ്ണിയോ?—നല്ല കുമാ.”

രണ്ടുപേരും സെഫ്റ്റമാർട്ട്‌പുവ്‌ കൈകയു് കല്പക്കി. പകേഷ കുറഞ്ഞാസ്സിന്റെ കൈകയു് തെരിതെതില്ലയോ എന്നോ് അപ്പും സംശയംമണ്ടാണ്.

“എന്നോയും ഓക്കേനാണ്ണായിതിക്കമെല്ലോ?”

ഇപ്പുറത്തെത്തു് മധുസൂഭന്നാൻ. അധികാരിക്കുന്ന ദിവസം കേട്ട മാത്രയിൽ മുഖജി തല അപ്പും ഉയർന്നിട്ട് തീക്കും നാമായി കൊന്ന കോക്കി. അവൻ തമ്മിൽ ഉണ്ടായ കുലവു വാദം പുറമെ സെഫ്റ്റമാർട്ട്‌പുവ്‌മാണെന്ന തോന്തിയേക്കാ മെക്കിലും വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങരെനെ ആശാനില്ല.

“എ ചിട്ടെല്ലുംയാലും പരിചാരക്കാരെ കുംഭാനാള്ളു താഴ്യം എ നിക്ഷണം” എന്നോ് അയാൾ കരച്ചുകഴിത്തെ പറത്തു. “മിസ്റ്റർ മധുസൂഭന്നരെ നിങ്ങൾ ഇവിടെ താങ്ങോ താഴസം?”

“അപ്പു, ഫോവർലുനത്തുതനോ ”

“ബാധോ—ബാമ്മയുണ്ട്—എല്ലാം ബാമ്മയുണ്ട്— അയാൾ കൊ ചിരിച്ചു. എല്ലാവർക്കും സുവാംതന്നെന്നയാ സാദ്ധ്യാഃി?”

സംഭാഷണം വിവ്യാഹിക്കുകയായിത്തീൻ. എല്ലാവരുടെ ഗ്രൂപ്പും അതുനെപുജാചാരനിൽ പതിതെ. ഇതിനെപ്പറ്റിയുംഅംഗത്വത്തിനെപ്പറ്റിയും അവൻ അയാളിക്കുന്ന അഭിപ്രായം ക്ഷണിക്കുകയും അതുനെപുവ്‌ അയാൾ പറത്തെത്തിനെ ഗ്രൂപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ലോക തതിന്റെ സവംകാഗമപ്പള്ളി ദർശിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതായി അവ കൊക്കെ തോന്തി. ആ പട്ടണത്തിലെ വിനേഹങ്ങളുടി യാൻ അയാൾ ഉയ്ക്കുന്നാണെന്നു കണ്ട് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പത്രം സംശയിപ്പിച്ചുവിളിച്ചുപോരു ശുഭ പ്രക്ഷണ

தெப்பாரியு முயற்சிக்கூடிடதோடு அரிவு களிக்கி சூரிய பகுதியில் வேறாய்ரபூஷ்.

“ஹவிட யஸாயர ஏரோஸ் ஸ்டீ தாமஸம் கேள்வி?” என ஒவர்ஜி பெட்டு வேங்கி இரு. “ஒரு ஸுமி விறைய ஸ்டீ—அதனால்வெல்லிஏரோஸ் கேள்வி.” ஹட் வோல்ட்ரின் முழுப்புக்காலம் மிகவும் பரவ்வதற்கு.

“அவர் ஹதிகந்திரத்தென்றால்” தாமஸிக்க நான். கிணம் அவரை அறியுமோ?”

“என் தோண்டு. மலூயாயின்வாழு களிக்கூடி.”

“வழிரெக்காலத்தினமுன்வாயிரிக்கேள்வோ?”

“என் ரண்டு பூவரூப களிக்கூடி. ஒரு உதவாய் வதினாய ஸ்டீ—”

“அவத்தெட மகர மிகுஷபாயி.”

“அதுபோல் மா—அவரை அத்ரோ கொலப்பூட்டுத்து யென கேட்டு கூறித்தென்றாலோ?”

எல்லாவற்றை நிறைவேண்டும்.

அதைப் பேரே பில பூத் கணம் குடி வெறு. கடவிற் விழுங்போலும் எனி. குறுக்குத்து அரயால் தாங்கர முதியிலேயூ வோகு. ஹட் காங்கும் ஸமலா அங்கைப்பணியு ஹவிட வாங் காரணமென்னால் வாய்க் கூக்கு வசியை மந்திரிலாயிக்கொண்டு.

உங்கள் குதித்து கிடக்கால்போய்கொதின் முன்வாயி அரயால் திலேவாத்தமயூக் கே ஏஷ்து ஏடுதின்றயது.

.....
.....
.....

“എന്നിക്ക് ഉറക്കം വരുന്നില്ല. നേരുക്ക് കടക്കുന്നതീ രംഭവ ഒന്നു ചുഡാക്കുകയെതോ? ” എന്ന് കമ്മരഭാസു് ഫോട്ടോഫില്ലന്റെ വെള്ളിയിൽ വന്ന ഉടൻ മധുസൂഖന നോട് ചോദിച്ചു.

“ഹാശോ—എന്നിക്ക വിശദ്ദേശവില്ല. എവിടെ പ്രോവാസം തയ്യാർ.”

അംഗൾ തമ്മിൽ വലിയ വേഴ്ത്ത കനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും കൂദാരഭാസുപ്പിനും മധുസൂഖനനോടു് വിശദ്ദേശ തതിനു കാരണമെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വാസ്തുവാതിൽ കൂദാരഭാസു് അതുരെ ഏകീലും വെറുക്കുന്നില്ലോ. തന്നീരു സപ്താവതിനു ഭാലിന്ത്യും ഭവിക്കാത്ത വിധത്തിൽ ഏതൊരു തരഞ്ഞൈക്കുടയിലും പെരുക്കാരുന്നതിനു് അരയാർ ക്കണ്ണായിരുന്ന സംമർഹ്യം കന്ന പ്രത്യേകമാണോ. മധുസൂഖനൻ ഒരു അളവുന്നായ്ക്കിടി ക്കാൻ കൊള്ളുകയില്ലെന്നു് അരയാർ ഒരു നോട്ടത്തിൽ തന്നെ ഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ കേവലം ഒരു വജ്രാതി എന്ന മട്ടിൽ പെരുക്കാരുന്നതുകൊണ്ടു് എറ്റവും പൊഷമാണെന്ന് വരുന്നുണ്ടു്?

അംഗൾ കൂദാരതീരഞ്ഞുകൂടി നടന്നകൊണ്ടിരിക്കുവെ മുഖംജിയപ്പറ്റി പചതും സംസാരിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു് അയാളുപ്പറ്റി തനിക്ക് എത്രതല്ലോ അറിയാമെന്നു് മധുസൂഖനൻ ചികംത്ര നോക്കരുന്നബേണു കൂദാരഭാസുനു മനസ്സിലായി. അതിൽ പിന്നീടു് കൂദാരഭാസു് കുത്തിയേണ്ട സംസാരിച്ചുള്ളി. മധുസൂഖനൻ മുഖിയപ്പറ്റി വിശദേശ അഞ്ചറിവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതനിനു്? അംഗൾ തമ്മിൽ മലയായിൽവെച്ചു് പരിച്ചപ്പെട്ടതെങ്ങാണെനു്? വല്ല മുട്ടകുട്ടി മുഖായിട്ടുണ്ടാണെന്നു് എന്നാശക്കു കൂദാരഭാസു് പിത്രഞ്ഞക്കും. അംഗൾ തമ്മിൽ വില ഏകപ്പാട്ടക്കുറു ഉണ്ടായിട്ടിരിഞ്ഞു

മധുസൂഭന്നൾ താദ്ദീഷിയാ പറഞ്ഞെ ചീല വാക്കുകളിൽ
അരയാർക്കു ഉന്നസ്ഥിലായി.

“അരയാർ യദ്രോധരയെ മലയാ ഉപദീപിൽവെച്ചു
കണ്ണിട്ടണ്ട്” എന്ന പറഞ്ഞതു “കരെ അരള്ളത്തെയിൽ
തേതാനാനും. അതനുവദ്ധിശ്വര മഹാത്മപുരി അവകാ
വച്ചു കേട്ടതു “അതിലും അത്രതം” എന്ന കമാരഭാസു
പറഞ്ഞു.

“ഖുമാതരി വാത്തകര എപിടെയും എതാതിൽ
ക്കുകയില്ല. അരയാർക്കു യശാധരയോട് ബന്ധം വരാൻ
കാര്യമെന്തു? അതാണെന്നിക്കാര്യത്തെ തൊന്നാനും.”

“ബന്ധം എന്ന പരിഹരിനു നിങ്ങൾ എന്തെന്ത്
മാണു കല്പിക്കുന്നതു?”

“വെഡം പരിവയക്കാരി—എന്ന നിലയിലല്ല അവ
ക്കുപുരി അഭാദ്യ പറഞ്ഞതു. അതു നിങ്ങൾ സുക്ഷി
ച്ചില്ലെന്നാണോ? അഭാദ്യശ്വര വാക്കേട്ടിംഗ് അവകാ ചീർഖല
കംബത്തെ പരിവയമെന്നു ദ്രാനും.”

“ഉണ്ണായിരിക്കാം—എത്രുകൊണ്ട് ഉണ്ണായിക്കുട!”

“എന്നിക്കരിഞ്ഞുകൂടാ. അമേരിക്കയിൽ വച്ചു കണ്ണ
തിൽ പിന്ന എല്ലാവയം ഔർ കഗ്രാഡത്തിൽ വന്നുചേ
ന്നും എന്നിക്കു അയ്യുമായിതേതാനുണ്ട്. വെഡം ഒരു
ക്കെടവഴയാഗമാണെന്നു നിങ്ങൾ പിച്ചാമിക്കുന്നാണോ?”

“അപ്പോതെ പാനോന്താണും?”

“ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശം കൂടാതെ അലഞ്ഞുതിരി
യുന്നവന്നു മുഖജി.”

പ്രത്യേക ഉദ്ദേശമെന്നുവച്ചുണ്ടു്—

“എന്നിക്കു നിയുകയമില്ല. മേം കമാരഭാസു—
നിങ്ങൾക്കു എന്ന് വിച്ചാരിച്ചിരുന്നുപോലുള്ള കണ്ണാറ
ബുദ്ധിയില്ലെന്നും ഇപ്പോൾ പത്രക്കുപെട്ടു്.”

“അഭാദ്യാസു” പോട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി,

“അംഗത്വം വകീലനാഞ്ചല്ലാതെ എന്നേപ്പും യഥാ വക്ക്” കാണാനാവരക്കുന്നുനു? അതിരിക്കട്ട തിരോന്തു മല്ലേ “ഖുമിടു എത്തു നാളതെതു താമസമുണ്ട്?”

“ഞാനന്നുപുനു അറിയും?—നിങ്ങൾക്ക് അവളോടു മൊഴിയുറിയുന്നോ? എന്നോ—നിങ്ങളുടെ തല തികിന്ത്യ ഷോഡയന്ന വക്കുമോ?”

“ബ്രഹ്മദേശ്”—എന്നേപ്പും യഥാ അംഗസ്ഥികനാഡ് അങ്ങുനു തുള്ളു കാഞ്ഞുപാളിയിൽ തല തിരിഞ്ഞുപോകയി ദ്രോന നിങ്ങൾ ഇതുവരെ കണ്ണച്ചപിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ കുമ്മ ബുദ്ധിക്കാണ്ട് എന്നു പ്രശ്നാജിനം”

“അങ്ങുനു ഒന്നും അല്ലേ. എന്നിക്കു കണ്ണില്ലെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ വിചാരം? നിങ്ങൾക്ക് അവളിൽ അഭിനിവേശം ജനിച്ചിട്ടുണ്ടോ” ഞാൻ ഖുമിടു തുടർച്ചയിലും സത്രം ചെയ്യാം.”

“വാഭത്തിനാവേണ്ടി ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നവെന്നിലീ കുട്ടു. സപ്റ്റാംഗസ്സുവിയായ ഒരു വനിതാരത്നത്തുകാണ്ട് ഒരു യുവാവു” അന്നരക്തതന്നായിത്തീരുന്നതിൽ വല്ല അവരും ധരിക്കുണ്ടാ? എന്നിക്കു നിശ്ചയമില്ലാതെ തുടക്കാണ്ട് ചോഡി ക്കുന്നതാണോ. നിങ്ങളുടെ പീനൽക്കാഡിയിൽ വല്ല വക്കു കൂളിം ചേത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പറയുന്നും. വാസ്തവം പറയുന്ന തായാൽ എന്നിക്കു ഒരു അഭിനിവേശം ഇതുവരെ അവ കൂടി ജനിച്ചിട്ടില്ല. അവരും ഒരു നീനാന്തരം നൽകു യാണുന്ന പറയുന്നതു കേട്ട്. നിങ്ങളോടു മൊഴിച്ചാൽ കമയരിയാമണ്ണും എന്ന വിധാരിച്ചു. അങ്കു ഉള്ളൂ.

“നോംതരം നൽകുയോ?—മനസ്സുങ്കു തദ്ദി ഇങ്ങിച്ചുപോയോ?”

ഈയു കേരംക്കുന്നു നിങ്ങൾ അവളുടെ നൽകു നിഃഖിട്ടുണ്ടോ ഉന്നേന്നുണ്ടോ. അഭിനന്ദ്രിയ നിഃഖി

എറിസാട്ട് ഓം പരയാത്മകതയ്ക്കാണ്ട്? നിങ്ങൾ കണക്കു് എവിടെവച്ചാണോ?“

മധുസൂദനൻ തനിക്കു പറിയ ജൂതപ്രതേ ഒന്നു കൊണ്ടു കൊണ്ടു കാബില്ല.

ആവശ്യാത്രയിൽ കളിക്കാണു ദേഹിക്കുന്ന ഒരുപട്ടി പറഞ്ഞു് അഥാരു ഒരവിധം ഫീംതു.

മധുസൂദനനാട്ട തനിക്കു പരിചയമുണ്ടാണും അഥാരു കൂടു കാണുന്ന തനിക്കു ലേശം അഞ്ചുമാർപ്പിപ്പുന്നും താൻ ഇതുംകു പറഞ്ഞതായി അഭ്യാസാട്ട് പരയക്കുതന്നും മറ്റും തിലോത്തമ ഒരു അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടിട്ടും കമാഡാസ്സു് മറന്നിട്ടില്ല.

അംഗൈ അധികം ഇരട്ടിയതിനാൽ അവർ തങ്ങളുടെ വസ്തികളിലേക്കു തിരിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ നടന്നപ്പോറും ഒരു അശ്വിജ്ഞപാല മേലും കാണിക്കാഴ്ചനായു് അവരുടെ ദംശി യിൽപ്പെട്ടു. എന്നോ ഒരു ഗ്രഹത്തിനു് തീ പിടിച്ചതാണു പ്രത്യുഷം. എത്ര വീകാമിരിക്കാം. യേശുയായുടെ വെന്മല്ലാതെ അംഗാദ്വാനിനു് മറ്റു ഭവനങ്ങളേ ഇല്ല.

“അംഗൈ, തലക്കുറീവിലാസംതാനം” എന്ന കമാരഭാസു് പറഞ്ഞു.”

അംഗാദ്വാനി 15

തിലോത്തമയുടെ ഉഖമം

കമാരഭാസ്സും മധുസൂദനനും അട്ടത്രു് എത്രത്തന്തിനു മുമ്പുതന്നെ വീടു മഴുവും എറിതെത്തുതീനും. ഓഗ്രംകൊണ്ടു നാം നുംജി ഭന്നിട്ടില്ല. ഔദ്യാധരഘും സ്വഭാവങ്ങളും

ലയിക്കാഡവും ഫെറ്റുപോയി. വീടുകാരല്ലോം ഒരു അധികാർഡിലോടുകൂടി തങ്കൾക്കും പാർപ്പിച്ചു മാറ്റേണ്ടിവന്നു.

കൂദാശാസ് യൈത്യാധരയും കണ്ണട്ട് തന്നെ സമാന ഭാവം പ്രകാശിപ്പിപ്പാനായു് വാ തുറന്നപ്പോരി അവളുടെ യാത്രയും കൂദാശാസ് മാറ്റുത്ത ആവാ കണ്ണട്ട് വിസ്തൃതാകല കായിത്തീർന്നു. നേരേ ദരിച്ചു് യൈത്യാധര പരിഞ്ഞു ചിത്തയാളു് ചെന്തൽ. അരിവെപ്പുകാരിയും താസി മുണ്ണാ കുടിയും മോഹാലസ്ത്രത്തിൽനിന്നിനാണും കാരണമെന്തും വേണ്ടിരുന്നു.

“അഗ്രിബാധ പോതുവെ തുകരമാണോ” — അവരും യാതൊൽ ഭാവം ഭേദവും ശ്രദ്ധാത്മ പരിത്തതുടങ്ങി. എന്നാൽ ഏകദിനും സൗഖ്യത്തിനേന്നു സംഭവത്തിനേന്നു വകയില്ല. അല്ലെങ്കിലും സുന്ദരാഷ്ട്രത്തിനു വകയുള്ളൂ. ഇതു വീട്ടിൽ വിലക്കിയും കാണുന്ന ഭീമ ചുമതലീടുണ്ട്. നാമാന്ന കുറം അധികം ചുമതലീടുമുണ്ടു്.” “തീ എങ്കിലേനു ഉണ്ടായിരുന്നമില്ലു്.” “തീ എങ്കിലേനു ഉണ്ടായെന്നു്” നിങ്ങളുടെ വല്ലു ഉണ്ടാവുമെന്നോ?” എന്ന മധുസൂനന്റെ ചോലിച്ചു.

“തൈ ലക്ഷ്മില്ലു്. ഏകദിനും ഇംഗ്ലീഷ് കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു കിഴക്കുവരുത്തു് തൈ വലിയ വെളിച്ചും കണ്ണട്ട് എഴുന്നേറ്റു നോക്കിയപ്പോരി തീ ചിട്ടി ചുഠിക്കുന്നു. അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു യൈത്യാധര രണ്ടുനാലുവയ്ക്കും അവരുടെ മുഖത്തു് തൈ വിശ്രാം രിതിയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അനും അവൻ മോഹാലസ്ത്രപ്പുടു അവസരാനിൽ അവളുടെ മുഖത്തു് സീഫിച്ചു മാവംതന്നെ ഇപ്പോൾഘാം അവിടെ കണ്ണട്ട്.

എന്നാൽ അവരും ഒക്സിഡോലും മിണ്ടിയില്ലു്.

ഈടുത്ത ദിവസം കയ്യിത്രുംഞൻ യൈത്യാധരകു നിംബാൻ ചെന്നപ്പോൾഘാം അവൻ ഇംഗ്ലീഷിനായിരുന്നു.

അംഗീക്രമംതീനം സ്വീകാര്യത്തിലുായി അംഗീക്രമം ആണോ. തിരിച്ചുവന്ന് വിപിനചല്ലേൻറു വേഷം ധരിച്ചിരുന്ന അഴുവവല്ലിയോടുവല്ലിയോട് ഇങ്ങനെ പറത്തുപ്പോരും അവളുടെ കൂടിട തിലോത്തമയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ശാഖിഭ്രഹ്മണൻ പറത്തുതീന്നപ്പോരും അഴുവവല്ലി ഖല്ലുകാരം അഭിപ്രായമുണ്ട്. “തീ കൊഴുത്തിയതു”യേശാ ധരതനുന്നാണെന്നും. മനസ്സും ചെയ്താണെന്നും തൊൻ പുണ്ണ്യമായി വിശ്വപ്രസിദ്ധനും. എന്നാൽ എന്തിക്കും ഈ വി രൂപാസ്ഥിജനനം അംഗീക്രമം ആരോടും മിഞ്ചിപ്പോകയതു്.”

“അവക്ഷേഖനം അംഗീകാരം എന്തു പ്രയോജനം?”

“പ്രയോജനം എന്നതനും തൊൻ പിന്നീട് പറയാം. തീ കൗതികകാണ്ഡിയുന്നപ്പോരും നമ്മുടെ താര ആ വഴിക്കു് ദാഹിരമിയോടുകൂടി ഹോകയായിരുന്നു. ആ കെട്ടിടത്തിനു പത്രം മറിക്കഴിഞ്ഞതായിട്ടാണപ്പോരും നമ്മുടെ അറിവു്. എ നാൽ അഗ്രി പടന്നപിടിച്ചപ്പോരും ആനുഭവല്ലി മരിച്ച കുട്ടിനുണ്ടു് എന്നു ചെവിയിൽ മറിപ്പത്രക്കൾ പുട്ടുതായി താര പറയുന്നു. അവർക്ക് അസ്വാദിപ്പം പറയുന്ന വഴിപ്പി. അങ്ങനെ ഒരു മറിയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഒക്കിച്ചു കണ്ടചുപിടിക്കാനായി തൊൻ വളരെ ഗ്രൂമിച്ചുനോക്കുകയുണ്ടായി; പക്ഷേ ഫലിച്ചില്ല. ഇതിനുംപുറമെ പല വരു അള്ളിൽ തെമിച്ചു തീപിടിക്കുന്ന കാൽനും വിഷമവുമാണു്.”

ഈ വർത്തഭാനം ശാഖിഭ്രഹ്മണനു ചിന്തയിൽ നിന്മ ശാന്തക്കിരുത്തു. ഈ അത്രിതസംഘവം ഒരു നിമിഷത്തിനുശേഷിൽ നാട്ടിലെഞ്ചും പറന്നു. രധസ്യജീവിയിൽ എന്നും സാമാനം നിരച്ചുവെച്ചിരുന്ന ക്രൈ ചാക്കകളിൽ ഒരു കവ ചവും എതാനം കുന്തകളിൽ ഒരു വലിയ ദേശയും നേരംഞ്ചു കുഞ്ചേരകളിൽ മാത്രമുണ്ടായിരുന്നതു്. എന്നോരു വിശ്വാസിക്കുടി അതിലുണ്ടായിരുന്നതായും ചിലർ പറയുന്നു.

യൈശായരയും മകളും താമസിച്ചിരന്നതും വിചിന്ന
മന്ത്രം സദ്ധാരണി തിലോത്തമയുംകൂടി വസിച്ചിരുന്ന
വീടിന്റെതാഴീരന്തിന്. ആധർ അതിവേഗം പരി
ചിത്രങ്ങൾ നിലയിലാക്കി. മുഖ്യിയും പലപ്പോഴിം
അവരെ ചെന്ന കാണാറണ്ട്.

ജൈവസം എല്ലാവരുംകൂടി സംസാരിച്ചുകാണി
രിക്കവേ തീ പിടിച്ച സ്ഥലം നാശപോയി കാണണമെന്ന
തിലോത്തമ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“അമ്മയുടെ വക ചാല വിലപിടിച്ച സംഘാനക്കും
നമക്കും അവിടെനിന്ന കിട്ടിയെന്നവരാം” എന്ന് എല്ലാ
ക്കാർക്കുമായ ഒരു മാസത്തോടുകൂടി തിലോത്തമ പറഞ്ഞു,
അവരും യൈശായരയുടെ മുഖത്തെക്കു നോക്കി.

“അക്കുടെ അഭ്യു; അമ്മയുടെ ചാല അങ്കണക്കും
അഗ്നിച്ചവാൻു ഇരയായി കാണുകയില്ലോ?”

വാസ്തവത്തിൽ ഇല്ല വാഴ്ക്കും അവക്കും അതു
സിച്ചുവെന്ന ദോന്നാനില്ല.

“വിലയേറിയതായി നേരം ഇല്ല. എന്തിക്കും” അതു
ണ്ണത്തിൽ ഒക്കുലാറ്റും ഭേദം ഉള്ളായട്ടില്ല.”

“കൈ സും അതുണ്ണത്തിൽ ഭേദമില്ലെന്ന പറഞ്ഞു
കേട്ടു” അതുമായിട്ടുണ്ട്” എന്ന മുഖ്യി ചിരിച്ച
കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. “ആമിതി തിലോത്തമ പറഞ്ഞ ശാഖി
ആയതോട് ഏറ്റും യോജിക്കുന്നു. എന്താണ നമക്കും
അങ്ങാട്ടും നേരം ചോക്കുതോറും”

യൈശായരയും ആ വിഷയത്തിൽ സ്വീകരണം ചെയ്യു
ന്നസ്ത്രിണിക്കും പുത്രക്കുമായി. എല്ലാവരുംപോൻ്നു പറ
യുന്ന ഒരു കാൽംതെ എന്തെന്നും നൃത്തിക്ക്രൈയും ശാന്തിനും
ഒരു കൂരണിവും ചേരുന്നു?

ആ സ്ഥലം വെള്ള ശുദ്ധമായി തോന്തി. അഥവാ ബാധയുള്ള ശേഷം അവർട്ടെ അതുപാ പ്രവേഗത്തിൽ തീടിക്കില്ല. ആതു മനോഹരമായ കെട്ടിടങ്ങന്ന സ്ഥാനത്തും ഒരു ചാമ്പയും കുറഞ്ഞ കുറവും കുറഞ്ഞ കുറവും കുറഞ്ഞ കുറവും കുറഞ്ഞ കുറവും കുറഞ്ഞ കുറവും.

ചരിശോധനയിൽ അതിജാഗതുകന്നായ് അന്നതു നമ്മുടെ വില്പനയിൽ വിപിനചന്ദ്രനാണ്. അതായാൾ മറവിള്ള വരെ വിട്ടു് തന്റെ യട്ടികൊണ്ടു് പലതും കുതിപ്പോകി നോക്കി. ദൗരംഭ പ്രാവസ്ത്രം യശോധന അരാധാരു എൻ കണ്ണിട്ടു നോക്കുന്നതും അയാൾ കണ്ടു. ടെവിൽ അവരിൽ ഇപ്രകാരം വിളിച്ചുകൊണ്ടിരും.

“വല്ലതും കണ്ടുകിട്ടുമെന്ന നിങ്ങൾക്ക് വിചാര മണ്ണോ? എനിക്കേ തോന്തനില്ല.”

ഈതു പറഞ്ഞുതീരന്നതിനെമ്മും അയാൾ കനിത്തു മാറ്റണമിനിടയിൽക്കൂട്ട് മട്ടറം കൈകടത്തി എന്നേന്നു ഒരു സാധനം വലിച്ചെടുത്തു.

“കുറഞ്ഞ കിട്ടുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞതും? ഇതെത്തും നോക്കണം.”

വിപിനചന്ദ്രൻ്റെ കൈയിൽ എടുത്തുലും നീഛമജ്ജി ഒരു ബുദ്ധിമുദ്രയും ഇരുന്നു. അതു പിന്തുകൊണ്ടണ്ടാക്കി യതാബന്നനു കരിച്ചുകൊണ്ടെപ്പോഴുംണം മനസ്സിലായതും.

“ഈതു നിങ്ങൾ തന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടുണ്ടോ?” എന്നു വിപിനചന്ദ്രൻ്റെ യശോധനരേഖാട്ട് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ കൈനീട്ടി വാങ്ങിയതും യശോധനയും.

“അംഗേ! ഈതാഴുടെ വക്കു എന്നും മന്ത്രം കണ്ണിട്ടില്ലോ.”

യശോധന അതിനെ തിരിച്ചും മരിച്ചും നോക്കി. ‘ശാന്തി കണ്ണിട്ടില്ല’ എന്നും അവഞ്ചം പറഞ്ഞു. “അതുകൊ

നിയുച്ചമില്ലാത ഒര പമലത്തു് അതു പാതകി ഇങ്ങനി
രിക്കാം” എന്ന മുൻജി കഴതൽ ക്രാതെ പറത്തു
പോയി.

ചൊട്ടനന്നവ യണ്ണാധരയ്ക്കുന്നതു ഭാവപ്പെട്ടിട്ട
യാദാട മാത്രം കണ്ണിരിക്കണം. തെന്നു അമ്മ മുഖത്താ
ചില സംഗതികൾ തന്നോപ്പാലും അറിവിക്കാതെ മാത്ര
വെയ്ക്കുണ്ടാണോ” യാഥാദയ്ക്കു നിയുധമായി.

അമൃതവല്ലി അര മണിക്രൂർ നേരാ ശ്രമിച്ചിട്ടും
വേരാനാം കണ്ടപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

അവർ എസ്റ്റാം എന്ന സ്ഥലം വിച്ഛേണാം മുൻജി
യാദാധരയോട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു.

“അമ്മ—നിസ്താരം ഇതു് അതവരുമുണ്ടോ?”

“രോവശ്രൂപം ഇല്ല.”

“മുന്നാൽ എനിക്ക വിലയ്ക്കു തങ്കോ?”

“എന്നാരംസംബന്ധമാണോ. വിലയ്ക്കു തരികയോ
അതവരുമുണ്ടെങ്കിൽ വെള്ളേത എടുത്തുകൊള്ളുന്നോ.”

“ഞനേകം വദനം... എനിക്കു് അതിൽ ഒരു
കൊതുകം; അതുതുകളിൽ...”

അയാൾ അതു തന്റെ കീഴായിൽ നാട്ടു. അയാളുടെയും
തിലോത്തമയുടെയും കുള്ളുകൾ പരപ്പുരം ഇടത്തെ. അവർ
തമ്മിൽ “എന്തോ നേരം” ഉണ്ടെന്നോ ആ കോട്ടത്തിൽ
നിന്നും അമൃതവല്ലി ഗ്രഹിച്ചിരുത്തു.....

....
രംതി അക്കി. മൺ പഠത്തിച്ചുകാണം. തിലോത്തമ
താമസിച്ചിരുന്ന പീടിക്കല പുഴുവുതു്; രണ്ട് പേരു സംസാരിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നു. മുൻജി സാധാരണമായി ദൈ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു
വായിരിക്കണും, പഠിക്കും സ്വന്തമാവിക്കാണും പുറപ്പെടു

ടന്തிலු. തിരുല്ലാത്തെ മാനന്തപ്പാചു തന്നെ ഇപ്പോഴം ഉത്സാഹമദ്ദർശിനായിരിക്കുന്നു. ഭവാൺകുട്ടിയിൽ കണ്ണ അസ്ത്രം ചു പുർഖായ ഭാവദേഹത്തിൽ കാരണം കണ്ണച്ചപിടിക്കു ചാൻ അവധി കഴിയുന്നതു ശുശ്രീക്ഷണംണെന്ന്. പറവുമോ എന്തോ, കണ്ണക്കുന്ന നിയുംഗിക്കുണ്ടാണോ. പരഞ്ഞ ഇതു വരു സാധിച്ചിട്ടില്ല.

“നിങ്ങൾ ക്കു” എന്നാട്ടു “എന്തോ ഗൗരവമിൽക്കി കാഞ്ഞം പറവാനുണ്ടാണെല്ലു ചാത്തിയന്നതു.”

“അരുതോ—വള്ളര പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാഞ്ഞംതന്നെ” എന്നു “അരബാധി അവളുടെ ആശ്വസ്ത്ര നോക്കാതെ പറഞ്ഞു.

“പ്രജാസംഖ്യയശാഖയാ അരുതോ ഇന്ത പുതക്കുന്നു സംബന്ധിച്ചു; എന്താണു്?”

“മഹാവചയു്” അങ്ങുന്ന കന്നം പറയാതിരിക്കുന്നു. അവരുകു സക്കാരകാഞ്ഞംപോലെ മറയ്ക്കു നടന്ന കൊള്ക്കിം. എന്നിക്കു പറവാനുള്ളയു് അവരുകു കണ്ണം എന്തുനേരാ ഗൗരവമിൽക്കിയാണു്.”

അരബാധി പെട്ടെന്നു് അവശ്യമുന്നോട്ടു; അയാളിൽ കുന്നുകളിൽ സാധാരണായ ഒരു പ്രതിവിശേഷം പ്രസിദ്ധി.

“നിങ്ങൾക്കു” ഉണ്ടിച്ചുകൂടുടെ?”

തിലോത്തെ അല്ലെല്ലാം ലഭിച്ചിട്ടു്. എക്കിലും ഒരു ചരിത്ര നേരാട്ടിനോടുന്നടി അവധി ഇങ്ങുനെ ചൊണ്ടിച്ചു.

“നിങ്ങളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നെന്നു്” പറഞ്ഞുകൂടു ഇപ്പോൾ

ഇപ്പോൾ തിലോത്തെ ചിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇന്തു് അവ കുടുംബത്തു സാധാരണായി കാണാറണ്ടായിതന്നു സർവ്വലോകംകൂക്കുംകൂയായ ആ ചിരിതന്നുണ്ടാണു് അവളുടെ മിഥ്രത്തു പ്രസരിക്കുന്നുണ്ടു്.

“അംതിന്തെന്നും ഞാൻ ഒരു ദിവസമെന്നു്. ഒരു ചീഫ് ട്രൈഡു് ഇങ്കാനെ ചിരിക്കുന്നതോ—അതു ചിരി എന്നിക്കു മുല്ലുമഹാശാം” ഞാൻ നിന്നെ സ്റ്റേഡിക്കേണ; അരുംധി കുന്നും; എന്നുറു അനന്തരഗത്തിന്നുറു അടിച്ചം എത്രയുണ്ടെന്നു നിനക്കു ചിരിപ്പും ചോലും നിവുണ്ടിയില്ല. ഞാൻ എത്ര തരക്കാരനാണെന്നു നിനക്കു നല്ലപോലെ അറിയം. നീ എത്ര തരക്കാരി എന്നു് എന്നിക്കം അറിയം. നംബ മണ്ണപേരും സാമാനികജീവിതം നയിച്ചുവന്നവരാണു്. നാം രണ്ടുപേരും ലോകത്തെ അംതിന്നുറു ഏററവും വ്യാപകമായ അത്മത്വത്തിൽ ചുണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ മണ്ണപേരുടെയും ജീവിതരിഴികൾ എരുക്കരെസ ദ്രംബം ധിരുന്നു.”

ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായ സ്റ്റോൺകുട്ടിടത തജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു് അയാളിടെ സപരംപോലും ഉണ്ടെന്നുണ്ടായി.

“നീ എന്നെ വിവാദം ചെയ്യുന്നവെങ്കിൽ എന്നുറു സപ്പപ്രത്തും നിനക്കു് അധിനിന്മാണാം” ഞാൻ നിന്നെ സ്റ്റേഡിക്കേന്നും ഇല്ലയോ എന്നു് നിനക്കു് ഇപ്പുറം മനസ്സിലാംമുണ്ടു്?”

“ഓ—ഈപ്പുറം മനസ്സിലായി. രംകം വിലപ്പും എന്നെ യാങ്കവാനാണു്” നിങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്.”

പൂച്ച എലിയേ എന്നപോലെ അവർ അയാളെ അലട്ടിത്തുടങ്കി. എററവും താണ്ടപടികയിൽനിന്നു് സപ്പലു യത്തതാൽ ഉയൻവന്നിട്ടുണ്ടു് ഇത് പ്രഗതഭേദത്തിയും വേബന കണ്ണു രസിക്കുന്നതിനു് അവഞ്ചേ പ്രൂര്ണപ്പെട്ടുചെന്നു് അവർക്കുള്ള മാർജാരസപ്രഭാവം തന്നെയായിരിക്കും. അതോ അനു് നാടകക്കാഥരവിൽവച്ചു് തന്നുട ലേഡം ചോലും കുരഞ്ഞുടുതെ പ്രചത്തിച്ചു കടിനട്ടുഭയരെ ചീഞ്ഞിശ്ശന്നതിനുണ്ടു് അംബരായിരിക്കുന്നോ?

“வெகு க்கிரி அரைக்குச்செனவிசூலத்தில் ஏற்கா கிடை ஸுமத்துவ ஈ வேள்போலெல் உபங்காபூட்டுத் தொகிள் எழு சௌகாத்து கிடுக்கமண விவாதித்துயிகி காலோ நிச்சய ஹதிலேக்கு எனக்கிடுது”

"ஈசுவர், இப்போக நிம்தியமாயி ஸஂஸாரிக்க வருதே"- என்றும் ஏழேன்றை "அரியாதெ ராடி முளைந்து வழி. ஒன்றும்கூட்டுத் தெள்ளிரோயமாலு வூர்பாரத்தில் நினை ஸஂடிதமாய துறைதியோட்டுக்கி அருவாரா அவதீர்த் தெக்கியூ குடங்கப்பிடித்து. எவரா அதிசாரும் வகு அயுக்கி முவர்த்தியுடை முவர்த்து ஸுக்கித்து வேக்கி. எவரா இதேபோல் புணிதி துக்கக்குத்தே லக்ஷ அலிக்கயிக்கூரை கட்ட— என்ற செழுங்கிலை. அவதீர்த் தெளிதாடிநைக்கை ஜில்லா ஏவிக்கை, பொறுத்ததற்கு.

எனவே வழிரை மொத்தத்தில் ஹபுகாரங் சொல்லிடு:

“கிணம் பராய்ந்து வாழ்வதனையோ? பல மாதிரி ஸாமஸிக் கும்ஞப்பால் செறை கூடியிலுமேயோயில் கண ஏற்றுக்கொண்டிரு முறையில் தூதுவழாய் விகாரத்தின் ஸமாநம் எனவிடக்? அவருடையிலீட்டு பொட்டியிலிரு வேயாயி. எழுகிலும் பெட்டுக்கொய்க் கீள்ட்டு கொடுவதையும் அவுல்லவிது.

“മൃഖന അരങ്ങകും പുതിയവരുൾ പലേ അവസര
ങ്ങളിലായി വയ്ക്കിയ്ക്കിട്ടുണ്ട്”. അതുപോലെ നിങ്ങളിൽ ഒരു
ജീകയാശാക്കിയ ചെവിയും പദ്ധതവീകരിക്കുന്നിവയാം.
എനിക്കും എല്ലായുണ്ട്”. നിങ്ങളെള്ളു വിത്രപസിച്ച് “അതിനെ
വിശ്വാം വികസിക്കുന്നതിന്” അനുവർക്കുന്നപക്ഷം.....
ഈപ്പ—ഈപ്പ—ഞാൻ ഒരു പുതിയനേരയും ഇനി വിത്രപസി
ക്കുന്നതില്ല. അതെല്ലാക്കിയ്ക്ക്” നിങ്ങളെള്ളു നിങ്ങളിൽനടത്തുന്ന
മിച്ചവയും എനിക്കും” ടോറിയറു. നിങ്ങൾ സുപ്രസ്തുതിക്കു

പോലും ശക്കിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ വിധനത്തിലുള്ള പരബ്രഹ്മസ്ഥാപനം എൻ്റെറു അവിഭിന്നമായി ചെട്ടിട്ടണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യക്കി യുള്ള സ്ത്രീ—സ്ത്രേമിക്കന്നതെങ്ങനെ എന്ന് നിങ്ങൾ ക്കു് അറിയാമോ? —എം എന്നിക്കു നിങ്ങളെ വിശ്വസി ക്കാമായിരുന്നുകൊക്കിൽ....” സ്ത്രോഞ്ചയിക്കുന്നതാൽ അംഗം അവാദചുവാം വിരുദ്ധ; മുഖം വിവസ്ത്വമായി; അധിക പുംബ അല്ലോ വിടന്നു; ദൂരംശാസ്ത്രം പാശാസ്ത്രം ഗതിവേഗം വർദ്ധിച്ചു.

നിലോത്തമ അതിലും ഗതിയും നിരയും സമിരച്ചി അതയും അതു ഒരു സ്ത്രീ അതകിരുന്നു. തെന്നും സപ്തഭാവത്തി നണ്ണായിരുന്നു മുഖം ഒഴിം ഉംബങ്ങളിൽ അതു അംഗങ്ങളെ ബാല്യം മുതലും അമർത്തിവയ്ക്കുന്നിവനു. ഒരു ദിവസം ദണ്ഡിൽപ്പോലും അവരുടെ പരിശോചനത്തിക്കളിൽനിന്നു് പലമാതിരി ദേഹങ്ങൾ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. മനസ്സു വർദ്ധിതതിലുള്ള വിന്ധ്യാസംപോലും അവരുടെ “അവി രേണ നന്ദിച്ചപ്പോയി.

അവൻ കണ്ണനും പരസ്യം കോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; ഏപ്പയണ്ണിന്നും ഉള്ളംരകളിൽ നിന്മാധമായു് കിടന്നിരുന്ന വിന്തക്കുള്ള കണ്ണപിടിക്കാൻ ഓരോയുന്നതയും തുമിച്ചു; രണ്ടുപേരും മിണ്ണിയില്ല. രണ്ടു തുണ്ടംജിതസ്ത്രയാഖിക ഉണ്ണു് പരസ്യം സമ്മാനപരമായി നില്ക്കുന്നതു്. പുതാ ഷൻ തെന്നും വിവിധവും സാമ്പസികവും അതു ജീവിത ത്തിനുള്ളിൽ ദരിക്കലും ഉണ്ണായിട്ടില്ലാതെവരുണ്ണും രക്തി മതരമായ പ്രൂഹത്താട്ടുടി ശ്രൂത ശ്രൂതിയേ കാംക്ഷി ചെന്നു. എന്നാൽ ശ്രൂതിയോ? അവളും ഇപ്പോൾ മാത്രമല്ലമായിട്ടു നാലോലെ പ്രൂഹത്തിന്നും ധമാത്മസ്ത്രാവം സാക്ഷിയും കരിച്ചു, പക്ഷേ തത്കാലം അവളുടെ ബുദ്ധിക്കത്തി എല്ലാ യാദവാജന്നിനു വയല്ലപ്പെട്ടുന്നില്ലനേയുള്ളൂ. തന്റെ എല്ലാ ആളിന്തു കുടിക്കുന്നു് ആറന്നു കാണിച്ചു തുടരിക്കുന്നു് തോന്ത്രം

தீட்டு அந்திமமாயி ஜீவிதத்தைச் சும் நயிகளின்கிள் அந்தல் அதற்குத் தாழ்வாயிலே. ஏனால் பீஷ்காலத்தை பரிசுகை கொண்டு ஸிலிசிடிட்டுத் தோகுவதற்குத்தான் அவத்தெடுத்துக்கொண்டு கீழ்க்கிடித்திட்டு “நமிசஸ்ராகார ஸியாதிரிக்கான் பூரிப்பிலே.

இங்கே அவத்தெடுத்துக் கூடியது எது கரிமமாய போ ரங்கனின்ஜித் தை ஒருமாயி உபிலே. அது நான்கு நாட்கள் மூன்று நால்லிலை, விவேகவும் ஸாயித்துவும் பூத்திலை நால்லிலை, மூம்பும் விழுஞ்சுகாரிதயும் நால்லிலை நால்லிலை, மூலமான விழுஞ்சுகாரிதயே பூத்துக்கு ஆண்டு உவித்துவாரி தாங்கள் பீஷ்கா, மாப்புபாருநாயி தீராகிடக்கிலே? கரிக்கெஞ்சுடி நிராயகிலே” ஹாவ்கா வெற்று வேதன்? ஹபு. ஹாவ்கா கேரிட அதுநான்மாண்பார்தா அவத்தெடுத்துக் கூடியத்திற்கு விடப் பகுத்துக்கொள்கிறதே உத்தி. ஹாவ்கா கேங்குடி கேரிட்டுப்பகுப்பு வீட்டுக் கூடியது கைஞ்சோகு; ஸதபஂ சூஷாத நயிக்கு. ஹாவ்கா கேரிட்டுக்கூடி வெவ்வில்லாத்து ஸ்வரிக்கொதின் ஶக்த யாகித்தீர்த்தது அவத்தெடுத்துக்கொண்டு அதுக்கொட்டு விடுதலாய ஸ்பாஷ்டா எல். அது ஸ்பாஷ்டாவதை கரிக்கெஞ்சும் உத்தரான் ஸாயிக்காது வழியும் அந்திலே தாழ்த்தியான் கரிக்கெஞ்சு அவ்வாய் ஏன்று யிலிக்கு?

அவரா பெஷ்ட்டு ப்ராஸ்துகுக்கலி:—

“நினைவே விழப்புஸிக்காமோ ஏனால்” ஏனிக்க நியைமிலை. புயங்கமானதை ஸ்பாஷ்டாவதை கிழவிக்கொ தின் ஸாயாஸ்தாயி ஸ்கீகர்க்கக்கூடியே; ஏனால் நினைவேடுத்துக்கொண்டு அதுக்கொதின் ஏனிக்க ருாஸ்தியிலை. ஹான் ஏன்று கார்ப்பரேட் எதுக்கொன்று கொஷ்டான். மேலாய் புயங்கமாரை விழப்புஸிக்குக்கொண்டு ஏனால் ஸ்காப்பிரேய்க்கூடி”, கூடுமிகி

ஷம் ஜூன் தொட்டு நிசாக்கலை விழப்புசிலேவுங்காஸ்¹ ஓயின் கீழ்ந்து. கொஞ் ஜூன் முத்துப்பாலை செய்துகொடு நினைவுகளை வலிய காண்டுவாதி அதானியிலீடுவரை. ஏற்கான் ஏது நிசா ஸ்ரூப்புவென்றது. ஏது.ஏ ஸ்ரூப்புவித்திடக்குதான்து ஜூன் கீழ் கூறுப்புவென்றும். “ஒவ்வொரு கூறுப்புவென்றும் கீழ் கூறுப்புவென்றும்.” அவரை தான்றிசெல்கிற கொஞ்சம் இவ்வந்தீடு கருத்துறுத்துகிறது. முறைகளை பேற்றுவாய்க்குத்தாட்டுக்குடி முறைகளை வெற்று கொஞ்சம் கூறுப்புவென்றும். “பூளங்காமே!—ஏதுந் பரவுங்க இ ஸ்ரூப்புமலைக்கீறு, ஏதுந் வாய் பற்றுத்தெ தொஞ் எது சூப்பாகிக்கிலும் நிறவேராதிரிக்குள்ளாகிறு, நிறை வோ குத்தியில் உத்தி காரிக்கூடிக்கொடுவது” பற்ற செல்லாற்றுவதி காசித்திச்சுநாத்தினவேங்கி தொஞ் ஏதுந் தான் ஸ்ரூப்புவிய கருணாப்பேற்று தீவிரமாகிக்கொடுக்குகிறது—”

ଓଲ୍ପାତ୍ରା ୧୬.

ശ്രദ്ധവർത്തനായ മഹർജ്ജി

இாமியூரியின் கிளாஷ்டுர வெள்ள அக்கலை அடுதி சிரபூரி என்ற பெரிய துறைவழிநெடு⁹. வேங்களிலோ, ஜாவா, பிஜி என்னிழமல்லை தீவிக்கூ¹⁰ வேலக்காரர் மிரட்டியோ தூஞ்சுக்கூ பளை கொட்டதோ வெலு புரை சிச்சு ஸேவரிச்சு காஞ்சேயோவாகாயி சில அடுத்துக் கூ அபிசெஞ்சுத்து தோட்சூர்க் கிழமிச்சிட்டினெடு¹¹. அவர் உலவரிக்கா சூலிக்காரர் கொள்ளுபோகாதிகாயி கூபுச்சுக்காறு ஸாயார்ளமாயிலும் துறைவதிலாஸு¹². இவர்ஜி ஒ பிவஸம் பக்கு ரெட்டுமளிக்கூ¹³ அது துறைவு அதிலை ஒ வூடுக்கலியின்கிளாஷ் ஹிக்கிவண்ணும் அதை கிடிக்க இவும் அதுடுதோ புஸ்ராதியின்கூ. அதிகின் ஏதி

യായ കൂരനാഡും ഉള്ളപ്പോൾ. തന്റെ ഭാവി ജീവിതം സവ്
സുവഭ്യിപ്പുമാക്കന്നതിനു വേണ്ട ഉചക്കാണങ്ങളും
സജ്ജമായിരിക്കുന്നു. താൻ ജീവിതസമ്പ്രദായിക്കുന്നതു
നു ഒരു സ്ഥിരമായ അനുഭവമാക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ
ഭായ സകല സുഖ സാമഗ്രികളും കരാമമാക്കുന്നതിനു
വേണ്ടതിലധികാ പണവും കൈവര്യങ്ങൾ. പിന്നു
തു വേണ്ടി പഴക്ക ജംപുഡീപിൽ താൻ എല്ലപ്പറ്റിയുണ്ട്
പില വ്യവസായങ്ങൾ തന്റെ പ്രതീക്ഷയും പിബാത്മാ
യി പരിവർത്തിച്ചുക്കുറോ എന്നാൽ സംശയമുണ്ട്.

മുഖ്യജിഥുടെ മോട്ടർകാർ അവിടെതെ ഒരുമ്പർഹം,
ജീന സ്ഥീപം കാര്യത്വനിന്നുണ്ട്. അയാൾ അതിൽ
കുറി നേരു മാധിഷപുരത്തുക്കു തിരിച്ചു.

എന്തെല്ലാം വിചാരണക്കുണ്ട് അയാളുടെ ഉള്ളിൽ
തെങ്ങതെരു സ്ഥലം പിടിച്ചുതെന്നു വന്ന് ഫലി.

“കൂദാശ” മരിച്ചുവന്നു കുറാൻ പറഞ്ഞതു വാ
സ്തവമായിരിക്കുണ്ട്. യക്ഷാധര അറിതരുകാണുകയില്ല.
അവർ വിധവയാണെന്നു നടപ്പിലുണ്ടില്ല. അങ്ങനെന്നു
വന്നുവെന്ന്. ഇങ്ങനെ ഒരു ബാധ നീക്കിയപ്പോൾ. മാത്ര
പോയവർ എങ്കിലുണ്ടിന്നുവെന്നു ദയപ്പെടാനില്ല.
അഡാർ തന്നെ ഇവിടെവരു കാണാൻ ഇടയായി
നേന്നുകുണ്ടി വലിയ താരമായിത്തീരെന്നു. ഇനി ഒന്ന്
രണ്ട് പേരുകൂടിയുണ്ട്. അവർക്കുടി ശീതേരുപോയെങ്കിൽ
നന്നായിരുണ്ട്.” ഒന്ന് ആ മധുസുഖനു തന്നെ.

ആ കുറാൻ പറഞ്ഞതു കൂട്ടുംപുജ്ഞുക്കുമോ എന്നു
നാൽ വലിയ അബൈലുംഡായി. പക്ഷേ അങ്ങുന്ന വരാനി
ഈതില്ല. ആ രാമകൃഷ്ണനും ഇപ്പോൾ മാധിഷപുരത്തി
നടത്തു താമസുഥാന്തനുംപുജ്ഞും അവൻ പറഞ്ഞതു. തന്റെ
അഭ്യുദയമായിരുന്ന അവൻ ഇപ്പോൾ തിരിഞ്ഞുവിഴുഭോഗി

അവന്ന് പയസ്സു കരു അധികമായിക്കാണണമല്ലോ. അം വൻ കളിക്കിച്ചു കൈവയ്ക്കുള്ളിട്ടെല്ലാം നമിച്ചിച്ചു കാണും. അതുകൊണ്ട് അവനെയും കഴിവുഞ്ചിടതൊള്ളും അകാറി നിത്രുന്നതാണ്” കൊള്ളേംവുന്നതു്.

വാട്ടിക്കാൻ വാട്ടി അതിവേഗത്തിൽ വിട്ടുക്കൊട്ടി. “പുതിയില്ല. പതുക്കു വിട്ടാൽ മതി” എന്നുംവാട്ടി അയാളു ഉപദേശിച്ചു. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും തിരിച്ചുവന്നതിന്റെ ഫേശം താൻ ആഴംകെട്ടിം പരിവയപ്പെട്ടി കുറഞ്ഞു് അയാൾ അതിൽ ബഹുതിൽ മനസ്സുകൊണ്ട് ഒരു കണക്കെടുത്തു.

കാഗ്രീമ്പിയു, ശ്രൂതം; ഷാപുരിയിലുള്ള യുവജന സംഘത്തിലെ ചീവ അംഗങ്ങൾ; യഞ്ചാധരയും മകളി; മധുസുഭന്ന്; കോതിംസ്; ബാലഫോഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന അമൃതവല്ലി—ഈവരുംമാണു് അയാളുടെ പരിപയങ്ങാർ. ആനന്ദവല്ലിയാണ് അയാൾ നല്ലപോലെ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവരെ സംബന്ധിച്ചു ധ്യാസ്യങ്ങൾപോലും അയാൾ ഏ മാച്ചിതുകനു.

ശ്രീക്രൃഷ്ണനെപ്പറ്റി മാർജിക്കു് അതിരെ പ്രീതി തോന്തി. കാരണമെന്തെന്നു് അയാൾക്കുതന്നു നിയുതമില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു് സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കുള്ളതിൽനിന്നും വിലിനാമായ ഒരു സ്പദാവവ്യുക്തിയുള്ളതുകൊണ്ടു തിരിക്കുമോ? ആ കൊക്കാരി അമൃതവല്ലി ശ്രീക്രൃഷ്ണനു നിൽ അന്നരക്തായി തീന്തിരിക്കുമാ—എന്നൊരു സംശയവും മാർജിക്കു് ഉണ്ടാക്കാതിങ്ങനില്ല.

ഈ സംശയം മനസ്സിലെച്ചുത്തിനോട്ടുടർന്നു അയാൾ അതിനെപ്പറ്റി ചാന്തിപ്പാൻ ആടക്കാം. പോലെ വില്ലും സംഭവങ്ങൾ—അയാൾ സാറമില്ലാത്ത തന്ത്രിക്കൂട്ടത്തിനില്ലും രണ്ടംഗതിക്കും—ശ്രദ്ധാളുടെ മനസ്സിൽ ഭാഗമായി ഉണ്ടി

து. ஈவி—ஊதிசெழுப்புரி ஸஂக்ரயிக்கான ஹல். அநு
தவழியும் உசித்ரூபங்களும் தமிழ் ஏடுகளை கண வேண
உள்ளதிரிக்கான். அவர் அதிகம் மூஸ்ராயி வெஷி
நிக்கையான். அதைத் திட்டமிட விண்டு அவிடென்ன
திலோத்தமயி; லக்ஷ கடன். தான் குவியக்கரண்ண
கூக்கொண்டு அவத்தெ ஸுவத்திகாயி பூயத்திக்கெமன்⁹
அரயார் மனஸ பைமங்வெண். பின்டு¹⁰ அயார் ஓயிரி
மமியைப்புரி சிற்றிது. அவர் தமிழ் வழார் பூவ
ஞும் களெழுதிகில். எகிலும் அவைகூழப்புரி அயாரிக்க
வலிய வெறுமானவும் ஜீயாவும் தொனி. அவர் ஸமல
தெக ஸ்ரீஷ்க்கண்ணான் கிண வழார் வற்றுாஸபூத்வழு¹¹
ன். அவத்தெ பூத்தயாத்தலாஶத்து கிருஷ்மாயி கிட
கிணக பின்கைகூழப்புஷும் அயாரிக்கு கை பூஸ்கன்தி
வெந்நபோலை வாகிக்கான் கஷிரதா. அவத்தெ ஸபாவ
த்திணாலை முள்ளுக்கைபோலை வெகலுப்பத்தும் அயார்
ஸமஜாவெண்டுதான்காஞ்சிணபோலை கிழுப்புயாஸம்
ஞமிது. ஓயிரமி விடபாஸுரயாணான தீட்புத்தன.
அவர் ரெகிளூம் கூடியாடு¹² ஏற்றுக் குடுத்தில்லை. அ
ஸுய அவைகூத்திரை வொயித்திகில். ஜீவிததைப்புரி
அவர்க்குத் தெவேக்கங்கான அதிவிரைவுமானதானம—
தலி, திட்டவாத்தமஜை¹³ ஏற்ற காலதைக்கிலும் கைக்
கந்து அவர்க்குப்பட்டது அது¹⁴ ஓயிரமித்தன.

பெட்டான் அயாத்தெ பின்த அவிடங்விடு¹⁵ வகூவி
விலாஸத்திலை கொலயிலேக்க ஸங்குமிது. அயாத்தெ
ஒவஞ்சு¹⁶ கை விரி பறுக்கை உடுரி.

“எடுக்கை” அரிவான ஹவுக்கிடுங்கு¹⁷ ஹவுக்கை
அரிவிக்கைப்புத்தாபக்கும் ஹதிக்கு கை மூஸ்ராவும் பி
க்கீடு¹⁸ உள்ளதிரிக்கையில்.”

மழுஸும்காநைப்புரி காத்தபூார் “ஈக்குஸாந்”
கடுங் அநைஷு புரங்காப்பானி.

ഇവിധാ ഉള്ള വിനോദത്തോടുകൂടി അയാൾ മാറ്റി
സ്ഥലത്തിലെ തുന്നുവാരിലേർത്തി. ഉടൻതന്നെന്ന വണ്ണാ
ക്കാരനോട് വണ്ണി നിന്ത്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട്. അയാൾ
വരുക്കേ ഇഷ്ടി.

ഈ അവസരത്തിൽ സമ്പ്രതിൽ പാശ്ചാത്രനാ
യട ഒരു നീക്കുറിയ നടന്നകൊണ്ടിരുന്നു. അയാൾ ഒരു
ബാധിച്ചിരുന്നു ലഘുതന്നേക്കാൾ പരസ്യം മഹിച്ചു
മുന്നാട്ട് പാഞ്ചന്തു നോക്കി രബിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടു
അടയ്ക്കുക ആ ബാധിച്ചിരുന്നു ഇരുന്ന ഒരുവൻ ‘നിങ്ങ
ടക്ക നോക്കണം’ എന്നതു മോഡ്രോന്റൊടുക്കി തബന്ന്
കൈക്കിൽ ഇരുന്ന ദീനെന്നും നീട്ടി.

“ഓരോ അസ്ത്രം നോക്കാം” എന്ന പറഞ്ഞതിട്ടു്
അയാൾ അയു വാങ്ങി. മുവർജി കുറങ്ങേണ്ണം അതിൽക്കൂട്ടി
മോട്ടുക്കുള്ള നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അസ്ത്രം കഴിത്തു്
അയാൾ ‘നിമ്മലാ’ നമ്പിയുടെ മുഖത്തിനടയ്ക്കുക കിട്ടു
തീരുതു നില്ക്കുന്ന ആരംകൂട്ടിനെത ഒന്നാക്കിന്തുടങ്കി.
കുറ്റാടി വള്ളരെ ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ അയാ
ൾക്ക് ഓരോ ഇവാവു വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിത്തു്.
മോട്ടന്നുവെ അയാൾ ഒന്നു് തെട്ടിപ്പോം.

വള്ളരെ അക്കവലയായി നാവികരണ്ണരു ദേശത്തിൽ
ഒരു ജംഗൻ മോട്ടുകൾ ഇമ്മാട്ടു് ‘അഭമമമചികയാ’
പാഞ്ചന്തു നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. അയാൾ സുക്ഷിച്ചു
നോക്കി.

“അരുട്ടു—അരുട്ടു—അരുട്ടു—തനിക്കു ലേഡു
പോലു തെരവീട്ടില്ല” എന്ന വിചാരിച്ചു് അയാൾ അസ്ത്രം
വികിതനായി.

“അരുട്ടു—ചുവന്ന പംഡയാട്ടുകീയ മോട്ടു് ഇന്നു

ലാക്കി” എന്നു “പ്രീസേന്റു” തതിനേൻ്റെ ഉടമസ്ഥൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

“അരതുതന്നെ ജീവിക്കം—സംശയമില്ലോ. ഈ അ—വേണമെങ്കിൽ കൂദാശിച്ചിൽക്കൂടി നോക്കും” എന്നു മുഖ്യം മരഹട്ടി പറഞ്ഞു.

രാമകീശാരൻ മല്ലചാനത്തിൽ മഴക്കി പരലോകം ആച്ചിച്ചുകാണുമെന്നായിരുന്നു മുഖ്യം വിഹാരിച്ചിരുന്നതും. കക്കാണി പരശത്തിനെ അഭ്യർഥ വിശ്വപ്പി ആരു മുഖ്യ—എതായാബും ആരു കക്കാണിയോടും ഒരു കാൽം പറഞ്ഞതും—അഥവാ സുവിസ്തിച്ചതും—വളരെ നന്നായി. അവൻ എന്തു ചെയ്യുന്നതിനും മടിക്കാത്ത ഒരു രാക്ഷസനാശം. അതുകൊണ്ട് മുഖ്യം പറഞ്ഞ കാൽം അവൻ തീർപ്പായും നിറവേറ്റുകതന്നെ ചെയ്തു.

“എന്നവർക്കിലും രാമകീശാരൻ താമസിക്കുന്നതും എവിടെ എന്നു” അതുപോലെ മനസ്സിലാക്കും—പിന്തീരു് വേണിവന്നാൽ അയാളുടെ വായഡയ്യുന്നതിനും വല്ലതും—ചെയ്യാമാലും. ഈ സ്ഥലംവിട്ടു് പൊയ്യേണ്ടാലും—ഈ—അതിനും നിലുണ്ടി ഇല്ലെ. തിലോന്തമരയെ വിട്ടും ചെച്ചു് എവിടെ ധോകനും എന്നാൽ രാമകീശാരനും ഈ സ്ഥലത്തും ഉള്ളിടത്തോളം കാം അപകടത്തിനും വഴിയുണ്ടാനും.

മുഖ്യം വിചാരംപുരുഷും മുരു ഘട്ടത്തിനെല്ലാം അപ്പോരും—ഒരു ചെടിയും—അതിനെ തുടർന്നു് “അി ദേഖാട്ടുതന്നെ ജയിച്ചു എന്ന മുക്കുവും ഉണ്ടായി.

അതെ സമയത്തു താനു ഒരു ചെറിയ കൈതോടും ഒരു നീനിനും—ഓം എന്നുതു ചെടിച്ചുടിപ്പുംകൂടി. കൂദാശി തെക്കുവരം വെച്ചുകൂണ്ടിയുന്നവനാണും ഈ ചെടിയും ഒരു വരും.

അവിടെ നില്പുന്നതു നന്ദല്ലൂന കണ്ടീട് ചിന്താകലനായും ഭോട്ടാർവഡിൽ കാലഘട്ടത്രാവച്ച ഇവർ മുഖംക്കണി അതിനകത്രുതനെന വീണു. ബേദ്യവർപ്പെട്ടുനു ചെള്ളിക്കു ചാട്ടീട് ആ ഭജ്ഞനെ പിന്നുടൻ വെങ്കിലും അഞ്ചാഴ്ചാ ബട്ടികൊണ്ടു നിലന്തരു പതിച്ചു.

പലതം തുണ്ടു വെടി ഏക്കട്ട്. എന്നാൽ ആരം വകവവാച്ചില്ല. നൈകാത്രീയങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു വെടികളായിരിക്കുമെന്നാണു് അവർ വിഹാരിച്ചതു്. വെടിവെച്ചു ഭജ്ഞൻ അതിവേഗം നടന്നു് നിമിഷത്തിനാളും മറഞ്ഞു. സമീപബാശികളിൽ ത്രിപ്പക്ഷവും കടക്കിരിത്തായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവനു രക്ഷപ്പെടാൻ മുഖ്യാസന്ധാരിയന്നില്ല.

അലബ്ജായം 17

ക്രിസ്തീയപന്നമായ പ്രദേശം

ക്രിസ്തീയകാലാരംഭമായി; ദേശവല്ലനം മുതൽ കല്പ്പാണപുംബരയുടെ പ്രദേശം താമസവും പിംഗളവും ആരു വന്നുത്തുടർന്നു ഇട കലം തുടങ്ങിയെ പുല്ലുകൊണ്ടു മേഖല കൂടിവാലഗ്രമങ്ങളെ വയിച്ചും വിളഞ്ഞു “നാനാവർന്നപ്രകടിത ചമരങ്കാരമായ” ഭവിന്നുരുംയായിരുന്നു. ഒരു മുഖ്യാത്മരമണിയത സർവ്വത്വാവാപിച്ചു.

മഹിന്ദാർകനിനു സമീപത്രാന്തരിന്നും കുടങ്കരുസ്ത്രയമായി നാലുവഴിക്കും പുരപ്പെട്ടുനു ശാഖപ്രകാപമങ്ങളുണ്ടുട്ടി ഒരു പ്രകാശനം ഒരു ബാധിക്കയും ഉണ്ടുരുഹിതി

രെന്നപോലെ നട ദേഹം ഒരു തെമ്പൽ മുഖാവരെ അഭ്യർത്ഥനയാം സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. സുന്ധൻ അസ്ത്രാവലങ്ങാട്ട് സമീ വിച്ഛതുക്കണി.

പെട്ടുന്ന ബാധിക പറയുന്നു:

“ജീവൻ അത്രുന്നം ഭഗവാന്മാരും” തീന്തിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും നിങ്ങൾ കണ്ടിരും. ഇതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ ഇതു കേസ്റ്റിനു തുഡിഞ്ഞാക്കി നിക്ഷേപം മനസ്സിനും ഒരു ശാന്തി നൽകാമെന്നായിരുന്നു എന്നർ പ്രത്യാം. എന്നാൽ ഇതു ഭാവാധാരമായ പ്രദേശം എന്നു നിലനിൽക്കും പരിപ്രേക്ഷയിൽക്കൊണ്ട് തോന്തരം സമ്മതിക്കുന്നു. തോന്തരം ഇതിനേ സംബന്ധിച്ചു പല ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇതിനി തയ്യാറാക്കുന്നതും ചിലതു യോജിക്കുന്നതും. ചിലതു തീരു യോജിക്കുന്നമില്ല. വിച്ഛപോതിരിക്കുന്ന കണ്ണിക ഹാണം വളരെ പ്രധാനമായുള്ളതും.”

ശാരിശ്ചനാൻ മിണ്ടുകയോ ശാവരൈ നോക്കുകയോ ചെയ്യില്ല. “നിങ്ങൾ മുഴുവൻതിരിക്കും. തോന്തരം കഴിവുള്ളി ക്കേതും ഇതു വിശയത്തിൽ അധ്യപാനി ത്രിഭുണ്ട്. തോന്തരം ഇതു പണ്ണിയിൽ പ്രാവക്കിച്ചുതിന്റെ ദൈഹം ഇതുതോഽും ഒരു കേസ്റ്റിലും ബുദ്ധിമുട്ടിട്ടില്ല. പരാജയം എന്നർ അഭി മാനന്തിനും ഒരു വാലിലു ഇടിവാണും. എന്നുവെച്ചും.”

അവർ പരഞ്ഞതുതീന്തിപ്പും ശാരിശ്ചനാൻ അവ കൂടി മുഖത്തെയ്ക്കു കൊക്കി. “സാധുക്കട്ടി” എന്നും അരം കമ്പാർത്തുംബാധ സപ്രത്യീക്ഷ പരഞ്ഞതിട്ടും അദ്ദേഹം അവരൈ മിശ്രാജനാച്ചു രണ്ടു ക്കോലങ്ങളിലും ചുംബിച്ചു.

ഈ യവാവും അമൃതവല്ലിയോട് കൂത്തുണ്ടായനായി സ്ത്രീന്തിരിക്കുമോ? കരച്ചുനേരും കഴിത്തും രണ്ടുപേരും സ്ത്രീ തനിച്ചിരുന്നുപോറും ഇതേ ചോദ്യം തന്നെ അദ്ദേഹം അഭിന്നന്റെ മനസ്സിലും ഇരിച്ചു. ഇതുവരെ താൻ അവരും

മിന്തുങ്ങാവത്തിലേ ഗണിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അന്ന് രാത്രി അരക്കേലെയോ അവവുടെ കബാറിഭാരതത്തെ ചുവിക്കുയും അവശ്യ ലഭ്യി കുയും ചെയ്തുതു് പെട്ടെന്നാണുയു ഒരു ആദ്ദേഹത്തിന്റെ മാത്രമണ്ണം. അമൃതക്കിരണന്റെ കതിരാളിക്കാണ്ട്. അതിമജ്ഞാമാണി തോന്തിയ ആ ഉക്കാങ്ങാഗത്തിന്റെ ദർശനം അരക്കേമത്തിന്റെ എഴുവയാൽ വല്ലുതെ ഇഷ്ടിക്കി..

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതു നിലപയല്ലോ മാറിക്കഴിത്തു. ക്ഷസ്തികമായ ആ വികാരത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ശാശ്വാ തവും ദിവ്യവും ആയ പ്രണയം അരക്കേമത്തിന്റെ എഴുവയാൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു. അതനും ചുപ്പിപോലും അരക്കേമത്തിന്റെ സ്ഥലത്തിൽ മാത്രതുടക്കിയേണ്ട ആന്ന സംശയമാണു്. മുമ്പുന്ന അസ്ത്രിച്ചു; അവയാടെ നാവിനു് ഉണ്ടാവുന്ന തോന്തിയ ബന്ധനം തിമിലമായിം പാലേ സംഗതിക്കൊള്ളപ്പറി അവർ ഏപ്പരസല്ലാച; ചെയ്തു തുടങ്ങി. കുച്ച മുന്നാഡായ സംഭവത്തെപ്പറി സുചനപോലും ഇല്ല. അവർ രണ്ടുപേരും അതിനെപ്പറി കാത്തു് അല്ലോ ലഭിച്ചു. തന്റെ മനോഭേദംവല്ലതെ ഇഴവിധം വൈഴിപ്പേട്ടത്തിന്റെകാണ്ടു്, കമിതാവു് തന്നെ വെരുത്തെയ്ക്കുമോ എന്നു് അമൃതവല്ലി കുക്കിച്ചു. നേരു മരിച്ചു് താഴു മുതുവരെയും ബല്ലാനരാഗനായിത്തീന്തിന്തിക്കി സ്ഥാത്ത സ്ഥിതിക്കു് പെട്ടെന്നാണുയു ഒരു ആദ്ദേഹത്തിനു വരച്ചപ്പെട്ടു് അവശ്യ വഞ്ചിച്ചതു അംഗിയായില്ലെന്ന വിശദിച്ചു് തന്ത്രിശ്രദ്ധനാൾ കണ്ണിതെപ്പെട്ടു.

“മുവർജിയെ സാഖ്യനിച്ചു കേള്യുതു് തന്റെ സ്ഥാനം ആവശ്യപ്പെടാതെത്തു സ്പാദാവികം തന്നെ” എന്നു് അമൃതവല്ലി പറഞ്ഞു.

ഡാക്കി ഗോപിനാംമൻറു് — അതായതു് “നിങ്ങളുടെ ശ്രൂഢിയിലും മാരി ചുമ്പുട്ടിയുണ്ടാണ വിജയം

തനിൽ ശ്രൂദലാവനാജുണ്ടാക്കാതിന്നന്നില്ല. ധരിക്കു എഴുവിൽ
അതിനെ തഞ്ചുകുളംതന്തു.”

“എന്തു കാരണാന്തരായി?”

“ചിലർ അതിനോട് യോജിച്ചില്ല. പ്രധാനകി
രണം നിങ്ങൾ ഒക്കിക്കുന്നതുതന്നെ. ആനന്ദവല്ലിയുടെ
കേസ്റ്റു തുന്പാജുണ്ടാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ തൊൻ നിങ്ങളെൽ്ല
ചുമതലപ്പെട്ടുന്നതിനിൽക്കാംവെന്നു പലകം അറിയേണ്ടി
ടുടി.”

“ഈ ശ്രൂദലാവനായ അന്നാണു വിശ്വാസിച്ചു” എതി
തത്തു? “മധുസുഭന്ന് തന്നെ— അയാൾ ഡിസ്ട്രിക്ട്
കെട്ടണ്ടാണില്ലെല്ല ഒരു അംഗമാണെന്നും നിങ്ങൾക്ക്
അറിയാമല്ലോ.”

“അതെന്ന് മാ?”

അല്ലെങ്കിലും അവരു വീണ്ടും ചോദിച്ചു. “മുഖർ
ജിക്ക് സുവക്കേട്ടു” അല്ലെങ്കിലും വാദിയുണ്ടാണോ?”

“വള്ളരു ചാക്കിയുണ്ട്. സുവക്കേട്ടു” അതിവേഗ
തനിൽ മാറിവയന്നു. മറിഞ്ഞ സംശ്ലിഷ്ടായിരുന്നു. കരാച്ചുനേ
രിതെയും അയാൾക്ക് ബോധക്കുന്നുണ്ടായി. ഓതിനി
കയും അയാൾ എന്നതാക്കേയോ അസംബേദ്യങ്ങൾ പറ
ഞതൊണ്ടി ഡാക്കുന്ന് പറയുന്നു. തിലേലാത്തമരയ പല
പ്രാവർഷം വിളിച്ചുപോലും അവരു അനുഗ്രഹിക്കുന്നതാണു് അടു
തനിയും” പരിചരിക്കുന്നതു. ബോധക്കുന്നതിനിടയും
അയാൾ നമ്മുടാക്കുന്നും ഓഫോനു പറഞ്ഞുവരുതെ.
ചിലഭൗതികം വെളിക്കിൽ ആസ്ത്രാവികതയുണ്ടാക്കുന്ന
ഡാക്കുന്ന് പറയുന്നു. സമുദ്രത്തപ്പറിയും ബോൾഡ് ഫ്രേം
പ്രീപിൽവെച്ചു നടന്ന ചില സംഘവങ്ങളെല്ലാം സംശ്ലിഷ്ടം
ഉണ്ടും—പാശപ്പെട്ടു അനന്ദവല്ലിയുടെ മരണാന്തരെല്ല
ററിയും—പലതും പറഞ്ഞുചോലും.”

“പ്രാഥാന്തക ഡാക്കുന്നുണ്ടാണു പുറഞ്ഞതു?”

“അരംത—അരംത—ഇപ്പോൾ അന്താടിക്ക നല്ല ഭവാധം യന്നിട്ടിട്ടുണ്ട്. താങ്ങിയാതെ ചെളിയിൽ സദ്യ റിക്കാറാവും. പാവലപ്പുട്ട വണ്ണിക്കണ്ണൻ” രാജശശകം ഷ്ടോറിട്ടിട്ടുണ്ട്. അഭ്യാസം ഉടൻമെന്തെന മരിച്ചുപോയി! അവൻറെ ഓൺഡും കുട്ടിക്കുട്ടം അന്നാമേഖാചിന്ദനീൻ.”

“ഒക്കുറം, കെങ്കുറതുകുട്ട് വള്ളരെ ചെറുതായിരുന്ന വെന്നാണ്ടേപ്പോ കേട്ടതു്.”

“ഈ തുല്യം ചെള്ളുതു് ഒരു സ്നേഹി അരുകിരിക്കണമെന്നാണു് പോലീസ്സുകാൾ ഉണ്ടയിക്കുന്നതു്.”

“ഗർഭത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു തോണി ശിശ്രൂഷാബന്ധന പായാഞ്ഞതു് വലിഡ ഭാഗ്യം. ഒരു സ്നേഹി അബ്ദിനും തൊന്തരിലും ചുഡായും പറയാം. സ്നേഹി അരുകണമുണ്ടാണെന്നു പ്രേരകമായ ചിന്തയുണ്ടി പ്രതിക്രിയ അതിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടുവണ്ണിക്കാരനെ വെടിവയ്ക്കുന്നുണ്ടു് അവാം രംഗിക്കലും തുനിയുമായിരുന്നില്ല. തന്നെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിച്ചായും പിന്നെ ‘വഞ്ഞനതുവരട്ട്’ എന്നമാത്രമേ അംബട്ട് വിഷാഗിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതു് കുറക്കമുണ്ടു് ചെള്ള തശ്ശേം വന്നിട്ടിട്ടുണ്ടു് ഒരു മനസ്സിലും ചെള്ളുതാനാണു്. കുറേനാളുണ്ടി അതിനു വേണ്ടി അഭിച്ഛുകൊണ്ടിരിപ്പാവേ അഥാരീഷ്യ ചെട്ടുനും കുറ ബാധകയും കിട്ടി. അതിനെ ഇപ്പോൾ ചെയ്യും ചെള്ള. എന്നിക്കു് അക്കദിനായാണെന്നോന്നുതു്.”

അഭ്യാസ ഒരു നിമിഷത്തേം മീശാതിനുന്നിട്ടു് ചെട്ടുനും ഇപ്പോൾ ചോദിച്ചു.

“എ എഴുതുക്കുട്ട് എഴുക്കാട്ടു പോരെന്നും നിങ്ങിം അംഗീതപ്പുട്ടിനാില്ലേണ്ടു്.”

“ഉണ്ടു്—ഉണ്ടു്. തോൻ പച്ചപ്പുണ്ടോ അതിനു പുറതി അലോച്ചിച്ചുനോക്കി.”

നിമിഷം അന്നാം പ്രത്പരിശേഖനവുന്ന അതിനു കുറഞ്ഞ ഇന്ത്യൻകുട്ടി ദാക്കാനുഭവാണെന്ന്

“നല്ലപോലെ.”

“എപ്പത് പരിശയാധനാവസരത്തിലും നിങ്ങളുടെ
കേസ്പുബിമാരണ ചെയ്യുന്നും അഭ്യാസിച്ചെടുവാം
നിങ്ങൾ സുക്ഷ്മിച്ചും?”

“അംഗാദിക്ക്” എന്നേന്തൊ ഒരു പരിശേഖം ഉണ്ടായി
അണു. എന്നാൽ അഭ്യാസിച്ചെടുവാം ചേരിൽ ആക്കം സംശയ
മുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊള്ളെണ്ടു എന്നും നല്ലപോലെ അറിയും.”

“അംഗാദു സംശയിച്ചാതിരുന്നതു” പോലീസുകാര
നായയുടെകാണ്ട മാത്രമാണും. അയാളാണും എഴുത്തുകെട്ടു
മറച്ചുമും മാർജിരൈ വെടിവച്ചുതും.”

“എതിനാക്കിട്ടും? അംഗാദിക്കരുതെക്കാണ്ടും എത്തു
പ്രയോജനം? വിശേഷിച്ചും? അംഗാദി മാനുമായ വിധ
തനിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ദാന്തിരാണുണ്ടും?”

“ഇതുപോലെയുജ്ജീ എത്രയോ മാനുക്കാർ വലിയ
കൊലപ്പുഞ്ചികളുണ്ടെന്നും” ദ്രവിൽ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
അംഗാദി ജനിച്ചുതും വളരുന്തും ജോവുരാണും. നിയുടെ
നാട്ടുകാർ എത്രയോ കാലമായി മലയാ മുതലായ പ്രദേശ
ജീവിയെ കടിപാത്രത്വങ്ങാണ്ടും. ‘അവിടെവെച്ചും’ അംഗാദി
ക്കുപ്പിൽ എന്നോ ഒരു പുണി സപീകരിച്ചു. ഇപ്പോൾ
ഇവിടെ താമസിച്ചുവരുന്ന ഒരു വർത്തകനാണും. അംഗാദു
കുഞ്ഞുവന്നതും പോലീസുകുമാർ എടുക്കുന്നതിനും മുപാൻ
ചെയ്യുതും. ‘രാംജുജത്തൻ’ പ്രത്തുരു ധീരനം കൊണ്ടു
രേഖിച്ചുവരും ബുലിമഹം അതുകൊണ്ടും ഒരു നിലയിൽനിന്നും
കൊണ്ടുണ്ടുവെന്നും എന്ന നിലയിൽനിന്നും ഉള്ളംഗന്മാർ
ഒരു ദിവസം മുകളിൽനിന്നും ഉള്ളംഗന്മാർ ഒരു ദിവസം
മുകളിൽനിന്നും അനന്തരാന്തരം എന്നും മുകളിൽനിന്നും

“ഇതുകാണ്ടും” മുക്കാഞ്ഞുതനിൽ അംഗാദു സംശയിക്കു
ന്നതിന്റെ അതുവയ്ക്കും എതാങ്ങണും മനസ്സിലുംനില്ല.

“വേരെയും പല സംഗതികൾ ഉണ്ട്”. അവഞ്ചി
അല്ലോലം പുറത്തു വിഭാതിരിക്കുന്നുണ്ടോ. ഒരു സംഗതി
തൊൻ തീർപ്പുപറയാം. ആനുഡവല്ലിയെയും മുഖ്യമായി
വണ്ണിക്കാരനേയും കൊന്നതു “നാവികരാണോ നാവികനോ
രാധികനാവരോ ആണോ”. ഇതു ഒരു നൂത്രപ്പള്ളിം ചെയ്യുന്നു
ശോരംതന്നെയോ എന്നുള്ളതു “ ഇതുവരെ പറയാറായി
ടില്ല. എങ്കിലും സാംഗത്രം ആ വഴിക്കുതന്നുയാണോ”
നാം അന്തു സന്ദർഭിച്ച മുഹമ്മദ്പുറി കാക്കണംണോ?”

“ഉണ്ട്.”

“ആ തുമ കണ്ണുപിടിക്കാൻ ഉപകരിച്ചുതും തിലോം
തതമയും കിട്ടിയതുമായ ആ എഴുതിത്തോന്നും നിങ്ങൾ
കാക്കണംണായിരിക്കാം.”

“അംഗത—”

“അവിടെ കണ്ണുത്താൻ ഒരു ചുജം ചുരും ആ മെഴുക്
തിരിക്കാണുള്ളതും...”

“എന്നിലും വാസ്തു ഓമ്മ രക്തിയുണ്ടെന്നോ” തൊൻ
വിച്ചാരണ ചീവസം പറത്തെത്തു നിങ്ങൾ കേട്ടില്ലോയാി?

“ചുരു സംഗതികൾ ഓക്കെന്നതിനു വലിയ ഓമ്മ
രക്തിയെന്നാം ആവശ്യമില്ലാണു” എന്ന പുഞ്ചിൽ തുക്കി
കുണ്ടും അവരും പറത്തു.

“ഈനി തൊൻ വിവരിച്ചുപറയാം. മുഖ്യി ബോധം
കെട്ട കിടന്നിയന്ന സ്ഥലത്തും അങ്കെ മുതിരി ഒരു
കഷണം ചുട്ട കിടന്നിയന്നാം. അതിന്റെ അറവത്തും പുഞ്ചത്ര
കമാതിരി ഒരു കെട്ട കുണ്ടും ആനുഡവല്ലിയെ കൊല്ലുന്നതി
നായി ഉപയോഗിച്ച ചുട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ഗുണി
കരിക്കം ഇതിനാം തന്മിൽ വളരെ സാമ്പ്രദായം കാണുന്നോ.”

“അമൃതവല്ലി നീ ഇതെത്താട്ടി എങ്ങുണ്ടെന്ന കണ്ട
പുണിച്ചും?”

“എന്നും അനുചരിക്കാതിൽ ഒരു താരു സമലഭ്രം”
വേഷപ്പള്ളിന്റെയും പോയിയുണ്ട്. അന്തഃരം ഇതിനട
ക്കാണും താമസം. അതുകൊണ്ടാണും എന്ന ഇംഗ്ലീഷിൽ
നടക്കാമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതും.” അവർ വാദി
രൂപാക്കി.

“ഹാ, സമയമായി—നമുക്കു് അല്ലാലും പിരിയണം—
എന്നുക്കു് ഇന്നും ഇവിടെയാണും താമസം.”

ശരീരും ശ്വാസവും കാശവും കൂടിയായി
സ്ഥാപിക്കുകയാണി. അവിടെ കുഞ്ചിത്താലും മധുസൂഖനയും
തയ്യിൽ ചതുരംഗം വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പലരും ചുറ്റു
മിയും കളിക്കണ്ടു രസിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൂടിതീൽ നമ്മുടെ
കണ്ണുംമുണ്ടായിരുന്നു. ഒട്ടവിൽ കൂടി അവസാനിച്ചു.
മധുസൂഖനയും ശരീരും ശ്വാസവും അട്ടത്രവന്നു.

“നിങ്ങളുടെ വണ്ണിക്കാരനെ ഗോവർഡനപ്പറം
റോഡിൽവെച്ചു കണ്ടു. അയാളാണും” എന്നും ഇവിടെ
കുണ്ടവനും വിട്ടുണ്ടു്.”

“ഓരു ദി സാധാരണ വണ്ണിക്കാരനെന്നുപോലെല്ല.
വില ബൈജന്റിന്റെ ഉണ്ടു്.”

“നിങ്ങളെല്ല ധാരിയിൽക്കൊണ്ടു സമീപത്തും ഇരക്കി
യെന്നും അയാൾ പറഞ്ഞു. വല്ല കക്ഷിയേയും കാണാ
നായി പോയതായിരിക്കുമ്പോൾ” എന്നും സാത്മകമായ ഒരു
പുഞ്ചിരിങ്ങാട്ടക്കി അയാൾ പറഞ്ഞു.

അവിടെ കുടിയിരുന്നവർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോകി.

“എൻ്റെ കൊച്ചുമ്പിനി എവിടെപ്പെട്ടുകുന്നീ?”
ഒരു കണ്ണൽ നീരസംഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ഒരുമ്പരം ഒരുവിനരല്ലും തിരിച്ചു.

“കഴിയുമെങ്കിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വം സംസാരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ മിണാതിരിക്കായാണ് നല്ലതു”. ഇതു അരുളുകൾ മനസ്സിലാക്കാത്തതു” എത്ര കുഴുമാണോ? ” എന്നു ശ്രദ്ധിച്ചുണ്ടാൻ രാത്രെന്നു പറഞ്ഞു.

മധുസുഭന്ദൻറ ദിവം ചുവന്ന.

“ഭയംവനയുക്കത്തും ഒരു ഗുരീരതാജിഡൻറ കേൾ പാതം നല്ല ചാര്യികയിൽ കാണുന്നതു വളരെ സൗമാണം”. കുത്തിമകുട്ടം ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുനേനു ഉള്ള. ശ്രദ്ധിച്ചുണ്ടാൻ ഏതു പറയുന്നോ?

“ഈ വാക്കുകളെത്തുടന്ന്” ഒരു നിറുദ്ധൂത മരിയിൽ വ്യാപിച്ചു. എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിച്ചുണ്ടാരെ എറുക്കണ്ണിട്ടു നോക്കി. മധുസുഭന്ദാട വാക്കിൽ എന്തോ രഹസ്യമുണ്ടാണോ എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു.

“നിങ്ങൾ ചില ഗുരീകളെ അനുസ്ഥിരിപ്പിക്കുന്നു—” എന്നു ശ്രദ്ധിച്ചുണ്ടാൻ കുറച്ചു കഴിവുണ്ടു പറഞ്ഞു.

“ആണ്”ഹാ—എത്രവിധിയന്നിൽ!

“ആശലാചിക്കാതെ സംസാരിക്കുന്നതുകുണ്ടാതന്നു. ഒരു ദസ്താവും ചെയ്യുന്നതെന്നതാണെന്നു നിങ്ങൾ നോക്കുന്നും.

“നിങ്ങളിടെ കടംകമകളുണ്ടാം എന്നിക്കേ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതെല്ലാം ഗുരീജാതിരക്കേ എഴുപ്പുത്തിൽ ധരിക്കാവു. അവക്കമായിട്ടാണെല്ലാ ഇഴകിടെ അധിക സമവാസം.

“ഞാൻ നിങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും രഹിക്കുന്നു” എന്നു കുമാരദാസ് പറഞ്ഞു. “നിങ്ങളിടെ വാഴ്ചയാം ഇവിടെ തീരെ അസ്ഥാനത്തിലാണോ.” അന്നു രാത്രി അവർ തമിൽ പിന്നീട് സംസാരമെ ഉണ്ടായില്ല.

കു ശ്രീയുടെ അനുമാനങ്ങൾ

പില വിഷയങ്ങളിൽ അനുതവസ്ഥിക്കും തിലോത്ത
മയ്യും തമ്മിൽ സാദ്ധ്യമണ്ണായിരുന്നു. രണ്ട് പേരും
ഉത്തരജ്ഞസ്വലക്ഷ്മിം നമ്മിച്ചിത്തക്കും ആണ്. രണ്ട്
പേരും ആദ്യം പതിക്രൂഡ കോപനക്കളുകില്ലും തങ്ങ
കുടൈ ചേതാവിക്കാരങ്ങാളും അടക്കിവെയ്യുന്നതിൽ നിപു
ണക്കുഴായിരുന്നു. രണ്ടാള്ളക്കും നിർബ്ലുംനാവസ്ഥയിൽനിന്നും
സപ്രയതാവകാണ്ടം സ്ഥിരനിധ്യയംകൊണ്ടും ഉയർന്നി
ടച്ചിവരുന്നു. ജീവിതത്തിൻറെ ഏല്ലാ വരക്കുള്ളം പരി
പിതാക്കിയെന്നതിനാൽ രണ്ട് പേരും വിശാലമനസ്സും
ആർജ്ജവന്മാഖിക്കുള്ളായിരുന്നു.

അതിനാൽ കണ്ണ മാറ്റുകയിൽനിന്നു അവർ തമ്മിൽ
കു ദ്രുമായ ഒമ്പറീവെന്നും ഉണ്ടായതിൽ അനുള്ളത്തെപ്പു
ടാന്നില്ല. കഴിത്തെ അലല്ലായതിൽ വിവരിച്ചു സംഭവ
അണ കഴിത്തും എതാനും ദിവസത്തിനുണ്ടെങ്കിം അനുത
വസ്ത്രിയും തിലോത്തമയും തമ്മിൽ ഗോവൻബന്തുവച്ചു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

“നിങ്ങളുടെ ജോലി അത്രുന്നും രൂപവമ്മാകനും
എന്നിക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കൊന്നും നേരം ശ്രദ്ധി
ചു നോക്കാമായിരുന്നു.

അനുതവസ്ഥി പുണ്ണി തുകി.

“സുക്ഷ്മദാപ്പിയും കൈമാതിരി കെരുക്കലവുമാണും
ഇതിലെയികും ആവര്യുജ്ജീവനും. ബുദ്ധിക്കുണ്ടിയല്ല. ഇതു
സെമുള്ള ജോലിതന്നെ. പക്ഷേ ശരീരക്കും വർദ്ധിച്ചു
കുണ്ടം, പുരുഷരുടും ദാഹിച്ചാണിക്കുന്നതില്ല.”

“ഈതു സാരമില്ല. അക്കദമ്പനയുള്ള പരിവയക്കാരെ
ക്കാരം ചെറുക്കുണ്ടാണോ” എപ്പുതു. അധികം മിത്രക്കദം എന്തി
നോ? അനുതവസ്ഥി—നിക്ഷേപക്ക് ഒരു ഉത്തരമിത്രമെങ്കിലും
ഉണ്ടോ—ശശിത്രഷണാൻ”—

തിലോന്തമ പെട്ടുനാ തിരിഞ്ഞുകളാൽത്തു. അവളുടെ
നയനക്കദം ജപലിച്ച.

“നിക്ഷേപ അക്കദമ്പന പരയാൻ കാഞ്ഞുമെന്തു? ആരു
പരാത്തു? അരങ്കേധം വല്ലും നിക്ഷേപംട്ടു” അതിനെ
പുറി സംസാരിച്ചു?

“ഹരിക്കലും ഇല്ല. എനിക്ക് കുറികൾ ഉണ്ട്.
നിക്ഷേപ അല്ലെങ്കെവേ പരാത്ത സുക്ഷേപശ്ശി” എനിക്കു
വേണ്ടുമോളിച്ചെങ്ങനാണോ എന്നെന്ന് അഭിഭാനം.

“അരങ്കേധം നിക്ഷേപം വിവാഹം ചെയ്യാൻ ഉണ്ടെനി
ചീട്ടുണ്ടാ?

“ഇല്ല.”

“അതിനെപുറി അരങ്കേധം പരഞ്ഞെന്തിട്ടില്ല. അതുപെല്ല
നിക്ഷേപ പരഞ്ഞതതിന്നു അത്മം എന്നാൽ താമസി
യാതെ അരങ്കേധം പരഞ്ഞെന്നോ—എനിക്കുവിയാം. ശശിത്രഷ
ണാൻ അസം ക്ഷേണം എന്നുചോലെ നിക്ഷേപംട്ടു ബലം
രാഗനായി തീരക്കയാണോ. ഇടവമാസത്തിലെ ഭയങ്കര
സംഭവത്തിൽനിന്നുണ്ടായ മനഃക്ഷാലം നില്ക്കേണ്ടം വിക്ക
മാറിട്ടില്ല. അതു ഉള്ളടക്കം.”

“എനിക്ക് അക്കദമ്പന വിശപാസിക്കാൻ തന്മാനിയുണ്ടെന്നുണ്ടിനു—”

എത്രുക്കൊണ്ടു വിശപസിച്ചുകൂട്ട? എന്നാൻ പരഞ്ഞാനു
സത്യമാണോ. എനിക്കു നിക്ഷേപം ക്ഷാരം പ്രായക്രമിക്കുന്നതുണ്ട്.
പുതഞ്ചുണ്ണാത്തെ വിശപഗതിക്കുണ്ടു ക്ഷാപിച്ചിക്കുന്നതിനാണു.

രക്തിങ്ങം അനുണ്ടാളെ കുട്ടിയും കാണാം. എൻ്റെ ജീവിതം എന്നായിരുന്ന് എന്ന് നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നുടെ. ഒരു കാലാന്ത്രം അറിയുകയിരുപ്പുനും വണ്ണാമോ. ആ വിഷയത്തിൽ നാം രണ്ടുപങ്കും തിന്നകൊടീകളിലുണ്ടും വർത്തിക്കുന്നു. എന്നിക്ക് മാമ്പായതുമുള്ളു് തൊൻ പുഞ്ചമാക്കബന്ധിയാണ് ജീവിതം നയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. നിങ്ങളോടും അവരെ വെറുതുവനു. എൻ്റെ ആശഭന്ധങ്ങളും ഒഴുപ്പാം ഒരു പുഞ്ചമാക്കിയുണ്ടും സമ്പ്രീതമായിരിക്കുന്നു. ദീർഘകാലത്തെ സാക്ഷാന്തുജീവിതതിനാദേശം ഇപ്പോൾ ഇതാ തൊൻ ദിവ്യം അന്വാതിനു വശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവർജ്ജി എന്നു വണ്ണിക്കുന്നപക്ഷം—ഇപ്പു. അങ്ങളിന ഒരിക്കലും വരികയില്ല; നാം രണ്ടുപങ്കും ഇതുംതന്ത്രിലുള്ള ഒരു ചേരിതാവികാരങ്ങിനു വഴിപ്പെട്ടു കരെ അത്രത്തും തൊന്നുന്നു. അതാ നോക്കണാം. മധുസൂഖനൻ ഇതു വഴിക്കുവന്നു. തൊൻ അയാളും എന്നു വെറുക്കുന്നതെന്നോ?”

മധുസൂഖനൻ അവരെരക്കണ്ടു് പൊട്ടും തിരിത്തു് വെരോടു വഴിക്കുതിനില്ല.

“തൊന്നു ഇങ്ങനെ തന്നു വിചാരിച്ചു്” എന്നു നിലേരുത്തുപറഞ്ഞു. “അമൃതവല്ലി—ആ തുജ്ജുന്ന മഹിൽ ഓർക്കനിബല തുമ്പാപ്പുറാ വിലപതല്ലുാ അറിയാം.”

‘എന്ന നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതോ?’

“ഉണ്ടോ—നിങ്ങൾ ഇതും പുതുതായി വല്ലതും കണ്ണടപിടിച്ചും?”

“കന്നാ കണ്ണടപിടിച്ചില്ല തിലോത്തമേ തൊൻ ആ പരശയമോത്തു വളരെ കണ്ണിതെപ്പെട്ടുനണ്ടു്”. എന്നിക്ക് ഇങ്ങനെനു ഒരു തൊയ്യവിഃഖലിനും പററിച്ചില്ല.”

“നിരായരപ്പെടേണ്ട അവയ്യുണ്ടില്ല. എന്നിക്ക് നിങ്ങൾ ഇതു വിഷയത്തിൽ സഹായിക്കുന്ന് കഴിവുണ്ടെന്നുണ്ടെന്നുണ്ടോ.”

“വാന്നുവരുത്തേന്നെങ്കിൽ?

“ശരത്തേ—ക്കാമ്പതായി? ആ തുല്യതയ്ക്കുന്നിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ഒളിപ്പേരെ സംശയിക്കണമായി എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഒന്നോ മല്ലില്ലപ്പീൽവച്ചു് നിങ്ങൾ ഒളിപ്പും വയ്ക്കുമെന്നു അഭ്യന്തരിയിൽ വിശദമായി. കൊല്ലപാതകവന്തസ്ത്രിയും തുല്യതയ്ക്കുന്നില്ലാം അപ്പോൾ അവരുടെക്കു ഓവൽ ദശാഖാലിയും മല്ലില്ലാം പാഠിക്കായിരുന്നവരിൽ പലരും അനുബന്ധം കൈച്ചുടാരും നിങ്ങൾ പറയുന്നു.”

“ଏହିତ ଗଠନ୍ତି” ।

ஒகைவியல் வரும் சுர்த்து கூடுதலாக அதிலே அதிலே மாதிரி கூட திரிசூலங்கள் உள்ளனவான் என்று பரிசீலனை.”

“ஒகைவிக்கூடு வரும்போது.”

“அதிலைப்பூரிட அதே முறை. அதைப்போல வெல்ல யாடுபீட்டிக்கமாண்மொய் காலைப்பாதமாலைப்போகிறான். ஏனால் நேரேரிடு”.....”

“இனி ஒரு ஜாஸ்திவாயாய்பூரிட பரிசு. நினைவு அன்றை விபிளவழுஞாயின்னாலூடு?” அவர்கள் பூனைகள் இருக்கி. “ஒது கோமாந்தாய ஸ்வாலங்காகிய கொண்டா? என்ற மிகவூர்தா நினைவுடைய அங்காக்காயை நின்ற போகி.....”

“திலோந்தமே—நேரங்கோசு விடிடு காலை பரிசு. ஒரு ஜாஸ்திவாயாய்பூரிட ஏன்றால்?”

நினைவு ஜாவிடக்கிணங்க விகாரத்து கூட விரும்ப வேடுங்கிலே? அது ஒரு பீபுக்கலைக்கிணங்க வாய்க்காலை தான். கூட நோட்டத்தின்தாங்க ஏற்கிக்க மன்றிலாயி.”

தன்றையர் ஸாயார்ஜனாயாவி இல்லாக்கா முரியிய பள்ளிக்காங்கு பூட்டுத்தாங் கூட மக்காலைப்புக்கட்டிய கள்ளிடிலே?

“கள்ளிடிங்கு. அதனு அநுஷா அவசர்க்க ஸம்மானித்து தாங்கால பரிசீலனை. அதில் ஒரு ராஸ்தாங்கு மின்டாகிலே.”

“அது மிஜிப்பிபியக்கிணங்க வாய்தால். ஏற்கிணி கீல் அந்தபோல ராய் அவிடக்கிணங்க கிடிட்டிங்கு. ஏற்கா ஏற்கிக்காலை நினைவு பரிசீலனை ஸுக்ஷப்புக்கிழுயு கீழ்மலவு அல்லது உச்சங்கால் வெஜிப்புக்கிலே? இனி ஏற்காக்குடி நீண்டதை ஸலைத்திய பொன்னதின் புனியமிலும்போலே

ശ്രദ്ധക്കുവല്ലി ദേവിൽ പറഞ്ഞെ വാങ്ങക്കു കേട്ടുകൊ ഇല്ല. തിരുലാത്തല പറഞ്ഞെ തിന്നപ്പറ്റി അവരും ആരുവേം ചിഞ്ഞക്കുഹായിരുന്നു. അവകുൽ പലയ്ക്കു തന്നെ അനുമാന അദ്ദോച്ച തോഴിക്കുന്നുണ്ട്. തന്നെ അനുമാനത്തോടുവെച്ച തിലെ വിട്ടുപോയ കണ്ണികൾ ഓരോന്നായി ഒക്കുവാഗ്ദ ത്യപ്തന്ത്രപാലെ അവരും ഒരു തോന്തി.....

ഈ സംഭവംനെ തന്നപ്പറ്റി മധ്യസ്ഥഭന്നൻ കുന്നം അവി യാൻ ഇടവരാണിൽ വച്ചുരു താഴുമായി, അല്ലെങ്കിൽ അന്താഴിടെ മനസ്സും ധ്യാനം താരെ അസുമിക്കുമായിരുന്നു. അന്താരം അവക്കുഞ്ഞുവെന്ന തിരിത്തു് നേരേ തന്നെ അതുമീസിപ്പേക്കു നിരിച്ചു. മുന്നാ ഉണ്ടിയും തന്നെ തന്നെ കൈ കുക്കി അവിടെ വരുത്തേനു പറഞ്ഞിരുന്നു.

വക്കീൽ ആകുപ്പാടെ ഒരു ചണ്ണപ്പള്ളിത്തിയണി ക്രാണു് ഇന്ന കാണുന്നുണ്ടു്. എന്തേന്തു ഒരു വിചിത്രം അഭാഷിടെ മനസ്സിനു ഒരീഡിപ്പിച്ചുവക്കുണ്ടിരുന്നു. കിട്ടു കാലംബാധി മധ്യാദ്ദേശം ഒരു ഭാവമേഖല വന്നിട്ടുണ്ടു് മുമ്പുന്നാർ പരാശരമുഖങ്ങൾ. ഇതിനുമുമ്പു് അന്താരം അവരോടു കൂടിയായാണ് വിവേകമാര്യാ പെഞ്ചാരിട്ടില്ല. ഇട്ടുപുണ്ടാകട്ടെ അഭാഷിടെ പ്രകാരം പരിത്യാരിൽ ഇംഗ്ലീഷും കാണാനിടുന്നതിനും ഒരു ദാരാവിധിയം വ്യാവ്പര്യം തുടർന്നു. അനുബാദ രാത്രി ശരിഞ്ഞുണ്ടെന്നും അംഗീതവല്ലിയേയും കംടക്കുട്ടം നാലു മരല്ലാണു് ഇംഗ്ലീഷും അഭാഷിൽ സംഭവിച്ചതു്.

ഒരോദിവസം പവല്ലിനോറം അന്താഴിടെ പ്രതി ഉത്തരിം അതാരം പ്രവാണം ചിത്തിന്തിന്റെ. അഭാഷിടെ വിച്ചേ സ്കൂളിന്തുനം ക്രൂക്കമ്പം പോരം ഒരു നൃഥാനുഭവം ആയി അന്ന ചൊംതുന്നുണ്ടു് ചൊംകൊംതുന്നും വിട്ടിൽ ചെന്ന പ്രോഫ, വക്കീലിന്നും ഭാവം മുഴുവിടെ പവല്ലാതിരിക്കുന്ന ദിവസം, എത്തുനിന്നുണ്ടു് മുമ്പിട്ടിട്ടും അഭാഷി സംഭാഷിപ്പി

காலன் கால்யிசெனிலீபூரம் அவள்ளுட் தாஞ்சுவேஷ வரதை
நாறு ஒக்டீ.

தெள்ளபூரியும் தெறா சிசு வீராபாரணன்கூரி
 ஆகும் அவர்கள் வல ஸங்஗திகர ஆர்த்தாமென்னது வேபா
 யம் அல்லாது மனஸ்தாயாநாக நை ரீதென்று ஆகி
 தீயோனா அழுதவல்லியும் தணித் வல்ல பூஞ்சுக் வென்று
 வழுவேலா? அதைக்கு தீவாந் குறைவாய வெட்டு
 வேலை நிதிவால்தான்^० அதினால் தெள்ள ஸம்பாய்த்
 து வல்ல ஏன்புக்கத்தும் பூஞ்சு கொள்ளுவராகி அல்லாத
 அவரை பேரிப்புக்கொண்டாடிக்கொமோ? ஹூ உதிரி
 சித்தகர் மயூர்த்தா^० எடுத்தென உதவுவங் நல்காம்?

അയാൾ മണി കൊക്കി. മുന്നായായിട്ടും വരുമ്പറ്റ പരാത്തിയന്ന കക്കിയെ കാണുന്നതില്ല. അയാൾ തിലോ തമ്മയെപ്പറ്റി വീണ്ടും ചിന്തയുണ്ടാക്കി. ശ്രവം ശൗദ്ധവ ജീവ്യാട് പരിചയപ്പെട്ടാനിട്ടുണ്ടായതു വലിയ ഭർഖക്കന്തി ലാഭനം^o അയാൾക്ക് ഒരു നീ! തിലോ തമ്മയും മധുസൂരി നൈപ്പറ്റി പലതും അറിയാം; അതിനുംപുറെ അയാൾ ശ്രവം കുറഞ്ഞായ വിധാനിൽ ഉപട്ടവിഴുട്ടിട്ടുണ്ടു്.

“ଏହି— କାହିଁବଳି ପାଇନ୍ତି କାଣିବା କିମ୍ବାଲୁ, ପାଇସନ୍ତି
କିମ୍ବାଲୁ” ଅରବିଂ ଜିଙ୍ଗ ଡିମାଯି ଥାକୁଛୁବୁବା, ଅରତିଶାଖ କାହିଁବଳି

ശ്രദ്ധാധികാരം 19.

ത്തീര്ണബാങ്ക്.

തക്കാർബാങ്കിന്റെ ഉടമസ്വഭാവം നാനുജയമായ പരമ പ്രോത്സമഭാസിന്റെ കത്താണി^o ദയുന്മാനനെ അത്തേത പരവര്ത്തനാക്കിയതു^o. പഞ്ചസംഖ്യയായ വല്ല ഗുഖിമിച്ച കളിം കായ്ക്കാവികമാണി നേരി ഭന്ന ഭാസ്രമാങ്കൻ^o അയിര തനിൽ കുവിന്തെ എത്തു തുകയും തുപ്പിമായ പലിശയ്ക്കുകൊ ട്രഫാൻ തഹാരബന്തന ഒരു പരസ്യ^o അവൻ ചെയ്തിങ്ങാം. അതുകൊണ്ട് ഉടനെ മധുന്മാനം കരേ പഞ്ചത്തിനും അവേ ക്ഷയയച്ചു. ആ അപേക്ഷയും വന്ന മഹാപട്ടിംഗാണു^o അ യാർ പൊട്ടിച്ചവായിച്ചതു^o.

സർ,

പുജ്യഭാഗത്തു^o നിങ്ങളുടെ നാമം എഴുതി ട്രൈറ്റി ട്രഷ്യൂൾ ഡിപ്പിക്കറ്റു ദൈഡാളുടെ കൈവര്യം ഉണ്ട്. 3000, 7000, 2000 മുതൽ തുകകൾക്കുള്ള ആ ഡിപ്പിക്കറ്റു ദൈഡാള മാജരാക്കിയതിൽ തൈദാക്ക പണം വസ്തുല്യായിട്ടില്ല. പണവും പലിശയും ഉംഗപ്പുടെ പതിനുണ്ടായിരുന്ന അപാ അടയുള്ളനുചക്ഷം ഇങ്ങനുചക്ഷം തുപ്പികരായ വ്യവസ്ഥ നിന്മേൽ നിങ്ങൾ ആരു ശ്രദ്ധപ്പെട്ട രുക്ക കടമായി തങ്ങന തിനു തൈദാരു തയ്യാറാണു^o. ഇതിനേക്കു കാണിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള മുന്ന തുകകളും ആക്ഷംവേണ്ടി കൊടുത്തതാണെന്നു^o മുത കത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലോ.

എന്നു^o, നിങ്ങളുടെ വിധേയന്തർ

പുജ്യഭാഗത്തുമുണ്ടു^o.

മും ബാങ്കാളി അധാരംക്ക യാത്രായ ഏപ്രിൽ 19ാം ഇ സ്ഥാപിക്കാണില്ല. ഓഡന മുണ്ടുനുവാരാണി കുറഞ്ഞിരുന്നു^o

அந்தாயிரிக்கும் மூட சூதிமா வெஜுது? ஸ்ரீயோ புகை
வோ? ஹூ ஜி பிரத்திநிட்டியில் அந்தக்கேவள்ளியும் அரயார்
ஒன் விழுப்பிள்ளர் புதுது ஜபுவாசு கொட்டத்திட்டில். கூ
வியக்கிட்டு சொல்லுதான்தான் அவிடங்களை அவிடங்களை
போன்று விகாஸமானது மா.

அந்தத் தினிக்கூட்டுத்தென் அரயார் வாக்கிலேக்கை
தினிட்டு.

அவ்விடை அந்தாட்டை விழுப்புக்கால் மாதுமெல்லை பலே
ஏழுத்துக்கத்தும் உள்ள வினாக்களையில் வெழுதெழுத்து. ஹதிக்
பரா அந்தத்து உரைநாள்தூண்டிட்டு. அரயார் ஒன் ஏழுத்தும்
ஏழுதீட்டில்.

“ஏதாக்கை” அது விழுப்புக்கால் என கள்ளாக்குக்கால்தூண்.
நினைக்கை விரோயநாளா? “ ஏன் அரயார் உரைநா
நோடு சொல்லுது.

“ஞானிகளை, ஞானை காற்று, பரஷுநாதைப்பு ஏப்பால்
கொள்ளுக்கால் நல்லது?”

மயூர்முனின் ஞானால்லை. அரயார் வல்லாதை பரிசு
நிழுவங்களிருக்கின்றன.

“நினைக்கை” அது விழுப்புக்கால் காளைஞா, ஞாலே? ”
ஏன் புகைப்பாத்தைமாஸ் சொல்லுது.

“ஏதே—ஏதே. கணே மதியாவு.”

புகைப்பாத்தமாஸ் அந்தமேர தூரான். அரயார்
பொக்காக்காத்தது உரைநூல் கரிய காலுக்கேஷாந்துக்கிய கண
கூவயறாக்கியிருக்கின்றன. தல ஒன் பிடி மலை வெளிக்கான்
ஒத்தக்கூத்துவழை நல்ல கூச்சங்கியான். தாராவிள்ளிர
நீதியிலான் அந்தாட்டை நடப்பு. அந்தாட்டை நூறு கணா
க்கிய மாதுயியை ஏற்கொ மயூர்முனை கூவயறாது வெ
ந்து. நூக்கால்லூக்குமிருந்து.

മധുസൂദനൻ വിശ്വാസം അവരെ വായിച്ചുനോക്കി. ഒപ്പ് തന്റെരത്തുപോലെതന്നെ മുരിക്കേണ്ടു. എന്നാൽ തന്റെ ഒപ്പുട്ടിട്ടിലില്ല.

“ହୁଏ ଶ୍ରୀକଣ୍ଠଙ୍କାଳୀଙ୍କ କୁତ୍ରିମନ୍ଦାଗା” ଏଣେଣେ ଅନ୍ୟାଯି
ଶାତମାହ ସପରାତରିଯ ପରାଗରୁ, “ହୁଏ ବିଷ୍ଣୁକରୁ ତୋଣୁ
ଥିଲୁ କଣାକୁଟେଛିଲି. ନିଃପାତ୍ରର କରୁଣା କିନ୍ତୁ ନାହିଁ କାହାର
ଶାରୀରକୁ ପରି ଏକିକବେ କାହାରିବୁ ହୁଲ୍ଲୁଛିଲାଗା.”

“வாட்டு— வரைக் காலினை பரவதே” என்றாலை
கிடைப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். முறையில் சமீபத்திற்கு
ஏதாவது நிலை வரையில் கூறப்படுகிறது.

“എനിക്കു നിങ്ങളുടെ അടിപ്പായ കമ്പാനിയം കേരള
കമ്പാനിയുടെ ഒരു ഭാഗം. എവൻറ ട്രസ്റ്റ് ഡിപാല
തന്നെ ഇരിക്കാനുണ്ടെന്നു” എന്ന് സമ്മാനിക്കുന്നു. പക്ഷേ
അവ എന്നുത്തുല്ലോ” എന്ന് തെളിയിക്കാം....”

“ଯାଇବେ ?”

ପ୍ରତିକଣ୍ଠାତମଳାଗିଲେଇ ସପରି ହାତି. ଆଖ୍ୟାକ୍ଷରିତ
ଶରୀରକୁଣ୍ଡଳ ଗୀରର ଆମ୍ବାଦିନ୍ଧି.

“അംഗു പിന്നീട് സാമ്പത്തികാദ്ധ്യാം. തങ്കളാലും മറ്റൊരു ആവശ്യ കിട്ടണമെന്ന്.

“ଶ୍ରୀମେହୋ—ନୀତିଜ୍ଞଙ୍କ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଦେଖାଲେ ଅନୁକଳ୍ପି—
ତୁମି ତଥାପିତାକେ ନାହାପଣି ଏହାତାଯିରିକରେବାନୀ— ନିଷେଧ
ଶରୀଯାମଲ୍ଲୋ—ବକ୍ଷିତ୍ର ଅନୁଯିରିକ୍ଷଣା ଗମିତିକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କ
ପରାଯେଣେ ଅନୁଵର୍ତ୍ତନ ହୁଲ୍ଲୁ.”

“ଏହାରେ କେବଳ କ୍ଷମିତାତିର୍ଥ କରି ଏହାତୁକଳ୍ପି
ନିଷେଧଙ୍କ କେବଳ ସମ୍ମାନିଲୁଗେନ୍ତିର ପରାମର୍ଶଙ୍କୁଳ୍ଲୋ. ଆହା
ଯେତୁତେ କାଣାନୀତିର୍ଥ ବିରୋଧମାନେବା?”

“କଣ ବିରୋଧମାନୀଲ୍ଲୁ—ସାମେଷାମ ଉଛନ୍ତି.”

ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚନ୍ତରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ କେତ୍ତିବନ୍ଧୁକାଳୀନ
କିମ୍ବା ଏହାତୁକଳ୍ପି ଏହାତୁକଳ୍ପି ମଧ୍ୟମାନରେ କେବଳ
କୋଣକୁଳ୍ଲୁ.

କିମ୍ବା— ଏହାତୁକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ. ଆହାଯିବ
କେବଳ କ୍ଷମିତାକୁ କାଳୀନୀତିର୍ଥଙ୍କୁ ଅନୁତମ ପରକାଳୀ
ଲ୍ଲୁ—‘ପେଶାଵାରୀ’, ‘ଜୋବ୍ରୁଟ୍’ ଫରଚାଯ ତିକ୍ଷକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ
ଏହାତୁକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ. ଆହାଯାଦି ତୀର୍ଥତିକିଂ ଗୋକ୍ରି.
ତାଙ୍କ ଅବର୍ଜନୀଯୋଦ୍ଧୁତି ଅନ୍ତର୍ବିକ୍ଷକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ
ସମ୍ମାନିର୍ଦ୍ଦୀତା କାଳୀନୀତାଟୁ ତୀର୍ଥତିକାଳ ଯୋଜିକାଳୀନୀତିର୍ଥ.

ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତର୍ବିକ୍ଷକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ ମହିମାପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଭାଗରୁ.
ତାଙ୍କ ବାଧୀନୀତିର୍ଥକାଳୀନୀତିର୍ଥ ତୀର୍ଥପ୍ରଯାତି. ଅନ୍ତର୍ବିକ୍ଷକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ
ମେଳେ କିନ୍ତୁ ଯେବୁ କରାନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ବିକ୍ଷକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ ପାଇଁ
ଭୋଷ୍ଟଙ୍କରିକା ଯତୀନୀତିର୍ଥକାଳୀନୀତିର୍ଥ. ଅଗନୀ କାଳାଲମରତନକିମ୍ବା
କାରାରାତରକାଳାଲମରତନକାଳୀନୀତିର୍ଥ ବିପରୀତ ତଥାବ୍ୟକରି ମାଜରାକାଳୀ
ନୀତିର୍ଥ ତାଙ୍କର ଅନୁବିନ ଅତୀତିର୍ଥକାଳୀନୀତିର୍ଥ ଉଦ୍‌ଘାଟନକାଳୀନୀତିର୍ଥ
ବେବୁ ଯମିଲ୍ଲୋ? ତାଙ୍କ ମୋହନମାର୍ଗବୁଂ ହୁତିକିମ୍ବାନୀ କାଳୀନୀତିର୍ଥ
ଶରୀରକାଳୀନୀତିର୍ଥ. ଅନ୍ତର୍ବିକ୍ଷକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ ଯତୀନୀତିର୍ଥକାଳୀନୀତିର୍ଥ
ତାଙ୍କ ଭୋଷ୍ଟଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ ତୀର୍ଥତିକାଳ ଯୋଜାନୀତିର୍ଥକାଳୀନୀତିର୍ଥ
ଅନ୍ତର୍ବିକ୍ଷକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ ଏହାତୁକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ?

“ହୁଏ ଏହାତୁକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ କାଳୀନୀତିର୍ଥ କଲ୍ପିକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ
ଅନ୍ତର୍ବିକ୍ଷକଳ୍ପିଙ୍କାଳୀନୀତିର୍ଥ?”

“ആലോച്ചിയു പിന്നീട് പറയും.”

“മരുപടി ഒരു ഭിവസതിനാളുള്ളിൽ പറഞ്ഞാൽ മതി.”

“ഒരു ഭിവസതിനാളുള്ളിലോ—രിക്ഷലും സാധിക്കണില്ലും. കരാറ്റപക്ഷം രണ്ടുവാരങ്ങളിലും അതുവരുമാണോ.”

“കാലാവധി കഴിത്തുംപോകും. പുതുക്കിത്തുണ്ടുപക്ഷം രണ്ടുവാരങ്ങളിനാളുള്ളിൽ മരുപടി പറഞ്ഞാൽ മതി.”

“എത്രുതന്നെന്ന വന്നാഥും പുതുക്കിത്തുണ്ടെന്ന് എന്നും അതുവരും.”

“എന്നാൽ അടുത്ത വെള്ളിയാളും ഒരു ദണിക്കുമ്പും മരുപടി പറയണം.”

“അപ്പേനെന്നയാവട്ടു.”

മധുസൂദനൻ ഒരുനിമിഷംപോലും അവിടെ നില്ക്കുന്ന തെ നേരം വീട്ടിലേക്ക് തിരിയും. അയാളുടെ ഏലയത്തിൽ തിക്കിന്തിരക്കിവന്ന വികാരപരമ്പരയുകളുടെ ദിംശമാന്തരം അതുനാനംപോലും വായ്ക്കാട്ടണാവാൻ മുഹാസമാണോ. അയാൾ ഭീതിവാണെന്നോ രിക്ഷലും പറയാവുന്നതല്ലും. ഈ അവും അവരുത്തിനെ ദെയ്യുപുറ്റും എതിരിടാൻതന്നെ അയാൾ ഉറച്ചു. താൻ വിവാഹം ചെയ്തില്ലെന്നും എന്നോ ഒരു ദാനം അടാർക്കണാഡയി. ഒരുവേള താൻ ചൊതുജീന മഹസ്രന്നായും തീരന്നാതായാലും അതിൽ പക്ക കൊഞ്ചേള സ്ത്രീയും ആരഞ്ഞില്ലെന്നും. പതിനെന്നും ആരു—എത്രുവിധിയത്തിലേക്കിലും അതു— ഉണ്ടാക്കിയേ മതിയാവു. പക്ഷേ എത്തോടു ത്രാഗമാണോ താൻ ചെയ്യുന്നതു—കക്കികളുടെ വകുകരിൽ പണം തന്നെറ കൈവരം ഉണ്ടോ—അവരിൽ ചിലൾക്ക് അതിസന്ദേശനാശമാണോ—പാഠികളിയിൽ തന്നെറ ഓഗ്രമൊന്ന് പരീക്കില്ലുാലോ? സാധാരണമായി തന്നെ ഓറ്റം കൈവെടിയാറില്ലും. ഈ അവിസൗധരിയിൽ മുന്നും അഭിഭിന്ന ഘുണങ്ങളുണ്ടോ?

മുഖ്യിയുടെ ഓൺ അചാര്യൻ പെട്ടെന്നുകൊള്ളാം. അമൃതവല്ലി, തിലോത്തമ, ശ്രീഗ്രൗണ്ട്—ഇവയേയും അധികം സൂരിയും. ഇക്കുറ്റം എപ്പോം അയ. 8 മുതൽ മാത്രം വെരുത്തുവരുന്നോടു അവരെപ്പോം തന്നെ നബിപ്പിക്കു വാനായി എങ്കാപിച്ചു മുവഞ്ഞിക്കുയായിരിക്കണ്ടെന്നും അധികം വിചാരിച്ചുപോയി. മുഖ്യി സ്ഥേയിൽനാണോരു നടപ്പുകൊണ്ട് അധികം പതിനെട്ടായിരം ത്രിപ്പ കൂളിപ്പിച്ചിരിക്കും. അമൃതവല്ലിയും അധികം വാദിപ്പിടിച്ചു തന്റെ കുടുംബത്തിൽ പേരുകൂടിന്തു. “തിലോത്തമേംഡാം.....

അധികം തിലോത്തമെയ്യപ്പറി ചിന്ത തുടക്കി. അവളും മുഖ്യിയും തന്മിൽ ഗാഡാസ്സുമെല്ലാം. രണ്ടു കൂളപ്പുരിപ്പകൾ തന്നെ.....അവശ്യായിരിക്കുമോ....
...ആ കൂളി
അധികം മുഖ്യിയുടെ ഇരു കുടകൾമെത്തപ്പുറി അറിഞ്ഞു കിട്ടുമോ? അതോടു അധികം കുടി അധികം സമയിച്ചിട്ടു കണ്ണു വരുമോ? തന്റെ തന്നെ അവരുടെ ദിന മുാവദ്യം വാദിപ്പിടിച്ചുണ്ട്; അതിനു പ്രതിക്രിയയാണീ.....
.....

“മധുസൂരിന്റെ ഇതിനിടയ്ക്കു കുടകിൽ അരക്കുപ്പുട്ടുകൂട്ടണമെന്നും എന്തും ഉള്ളവിക്കുന്നു” എന്ന മുഖ്യി വാനുകാശം ലക്ഷിക്കിട്ടുന്നും പറഞ്ഞു.

“എത്ര കുടകി?” എന്ന തിലോത്തമെ പെട്ടെന്നു ചോദിച്ചു.

“ഈ ബില്ലുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തുക ഇന്നാലെ അടങ്കയ്ക്കണ്ടാണു.”

“ഒത്താൻ.....അവയാണു?”

“അഭേദം—അവന്നെന്നു.”

“എന്തിനും ശാഖകൾ വെള്ളാൻ ചട്ടം മനസ്സുണ്ടായി അനില്ലോ—ഈ മാതൃകി നീചക്കാർമ്മക്കാരു എങ്ങനെ തീരു വെച്ചുക്കൊന്തു.”

“ഞാൻ അനുഭവാശ്വം വിചാരിച്ചിരുത്തിനില്ലോ. പഴയ യേഴു ഇപ്പോഴിം നിലവനില്ലോനോ—നീ സദിന്താഷ്ഠിക്കു യേല്ലോ വേണ്ടതു?”

“എനിക്കു സദിന്താഷ്ഠം ഉണ്ടെന്നും ഇപ്പേണ്ണം പറയാം. കുറര കുട്ടി കൈക്കൂട്ടായിപ്പോയി. കണ്ണുപിടിക്കാൻ സാധിക്കുത്തിരില്ലെന്നു നീങ്ങൾക്കു വിഹപാസമുണ്ടോ?”

“അഭ്യാസം ഇതിനിടയ്ക്ക് അഭിജ്ഞത്തുകാണും. പരക്കു പ്രതിക്രിയയ്ക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. വെളീക്കു മിഞ്ചിപ്പോയാൽ അതാളിട്ടുടരുന്നു. കമ്പ കഴിഞ്ഞു.”

“എങ്കിലും എനിക്കു അയം തോന്തരം. തെളിഞ്ഞ പോക്കാൽ ദീർഘകാലത്തെ ജയിൽവംസഭ്യവം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.”

“കണ്ണുപിടിച്ചുകുലഞ്ചേരു വേണ്ടു. തിലോത്തമേ—നീ ഇവിടെ ഒട്ടേറുവനിരിക്കും.”

തിലോത്തമെ അഭ്യാസിട്ടുടെ അട്ടത്തു “ഒരു കസാലയിൽ ഇരുന്നു.

“തിലോത്തമേ— നിന്നെപ്പോലെ ഒരു സ്കീരൈ ഞാൻ ആത്രവരു കണ്ടിട്ടില്ലോ.”

“അതു” ഒരുപരക്കു വലിയ ലാഗ്രമായി.

“എനിക്കു ഇപ്പുംബാധി തോന്തരം ഏല്ലാ മണിക്കൂറിൽ നീക്കുണ്ടും”. നീ തുപ്പവതിക്കാഡിക്കുന്നപോലെ വിഹപാസനീകയയ്ക്കാണും. ഇതിൽ കുട്ടത്തു ഒരു പുരുഷൻ മണിന്താണു കാംക്ഷിക്കുന്നതു്?”

“അരവന്തംബന്നു ഇരിക്കുമ്പേ. മേഖല ഇഫംഗതിരി

കൂത്രപ്പാം ചെയ്യുന്ന് എങ്ങാട്” എന്നോടു് അവരുപ്പുടാ തിരികുമോ? എപ്പും താനു വാഗം ചെയ്യുണ്ടാം.”

“ഹാഡോ! പത്ര കൈകൂലെ സമ്മതിച്ചു” തോൻ വാഗം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുണ്ട്. അതു ഹാമനുവരത്തെ സാക്ഷിയാക്കിച്ചുണ്ടാം സത്രത്തെ തോൻ ലംഘിക്കു മെന്നു സാശ്വതക്കേണ്ടുണ്ട്. അതു രാക്ഷാസൻ നിന്നു മുന്നാ പ്രാവശ്യം ചെതിച്ചു, അതേ റിതിയിൽ അവനേയും വണ്ണിക്കേണ്ടുമെന്നും എന്നിക്കു് അതുവരുമാം തോനി. അതുകൊണ്ടു മാത്രം ഇരുപ്പുനു ചെയ്യുന്നാനും.”

അവർ രണ്ടു പദ്മാകരാചൂരുക്കേരം മിഞ്ചാതിക്കുന്നു. ഇരു ചുഞ്ചുളിയ കാച്ചത്തിനിടയ്ക്കു് അവർ രണ്ടു പദ്മാകരാചൂരു പ്രഥമപരവര്ഗരായി തീന്തുകഴിവെന്നു. ഒരേ സമക്കാരു തതിൽ വെച്ചു് ഇരും പ്രമാഖായി കണ്ണുഭട്ടിയ രണ്ടു് ഉൾക്കൊള്ളിത് സതപവരത്തുകളുടെ തീയുന്നരാഗമായിരുന്നു അതു.

അവർ പരപ്പും തങ്ങളുടെ ജീവിതം സ്വപ്നമാക്കി ദണ്ഡിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ അതു ചാക്കപ്പെട്ടു അംഗമാക്കി അതായിച്ചുവന്നു ലോകത്തിന്റെ ഉള്ളിക്കിൽ അത്രഭൂതം തോനുമാറു് അവർ വിവാഹത്തെപ്പുറി രാക്ഷരം ഇതു വരെ മിഞ്ചിട്ടില്ല. വിവാഹം താമസിയാതെ നടക്കു തന്നെ ചെയ്യും. രണ്ടുപേജം അതിനെപ്പുറി ആരിലാവി ചുട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ സാധാരണമായ അത്യർത്ഥിൽ വിവാഹക്കമ്മം തീരെ വിരസമായതുകൊണ്ടുണ്ടു് അവർ അതി നൈപ്പുറി ദീർഘമാക്കി അലോചിക്കുകയോ അനേകാനും സംസ്ഥാനക്കയോ ചെയ്യാതിക്കുന്നതു്.

“സുവക്കെട്ട് ദേശമായാൽ ഓഹീരമിയുടെ വീട്ടിൽ വിങ്കനിനെ ചെല്ലാമെന്നു ചുറ്റത്തിക്കുന്നതു് ഓക്കുനില്ലോ?” എന്നു് തിരിലാതു തന്റെ കാട്ടുകൾടെ ഇജൈറ്റിൽ നിന്നു വിചുക്കയാക്കിട്ടു മോതിച്ചു.

“தொன் முனித்திலு—மாண்பிக்க கொழுப்பாய்கின்றன. நானோடுது யீதின் இருக்கும்படிக்காளா” எனிக்கே “அதற்கும்”

“எனிக்கே அவன்கைதென்றை. எக்கிலும் போகா திரும்புகின்றது. விழைக்கிலும்” அவனிட போக்கு விஷ்ணு குறியில் பிரோக்மாயிடுக் கூறிக்கே “வில் காஞ்சிப்பட்டு உள்ளு.”

“விரிதூர்கொள்கூடு” அவர்கள் அல்லது பிரிதூர்வலிலும் அல்லது கூடு முடிகி என்னிடா “அவசூல் தன்ற ஒன்று கைக்கிற கொள்கூடு கோரியெடுத்து.

“என்னர் கூம்பே! பொன்னாம்பே!” என்ற பர ஸ்திடு “அவழிட முவச்சுத் தூயார் சுங்புக்கொள்கூடு முடிகி.

“ாயிரமிழ்வை பூஷனதிற்கெவசூ” தான் காளான் போக்குமுது “என்னையா” அல்லது கைத்தெரத் தூயி தெயின்னவகிக்கிற அனோடு போவான் அல்லது ஸங்கீர்ணமாயின்றன.

நால்புராயும் 20

ஒரு தெய்க்கரமாய காழு.

“ாயிரமிழ்வை விழுமினின் பக் கொள்கெவரித் தெரும் செதிதூ” எல்லாவகும் உஸாமன்தெரும் ஸதுஷ்சுவி தெரும் முதுஷ்சுமதிக்குத் தெயின்னையை பாவும். மாயி செடுத்திலே “ஸங்கீவ” மாய வத்தமானவரும் என்ற விழிக்கெழுத்தை வாஸனி மாதும் அன்னாவிக்கு நினை தீர்த் தெய்விக்கூட்டுத்தை, அவசூல் சிங்கிலுக்கு

അംഗങ്ങൾ ഓഗീരമീയുംവോലും നിഖേക്കമില്ല. മറരക്കു
വരെ സൗഖ്യപ്രാഥാൻ വേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കും അവരും
വാസനിബയക്രമി വിളിച്ചുവരുത്തിയതു്.

വാസനി സംഭരിച്ചു പരസ്യംചെത്തുന്ന വാത്തക
ളിൽ ഭ്രഹ്മിഭാഗവും കിംവഭന്തികക്കുള്ള ആധാരമാക്കി താനേ
നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതായിരിക്കും. അവയിൽ എല്ലാം മുദ്ദയിക
പിംഗനത്തെക്കാരം വേബന്നയുണ്ടാക്കുന്ന മുള്ളം വാക്കുകൾ കല
ന്നിരിക്കുകയാണു പതിവു്.

“മധുസൂഭനനെ ക്ഷണിച്ചിട്ടു് വരാത്തെനെന്തൊ
ണാവോ? ഞാൻ നോക്കീടു് കാരണം കാണാനില്ല. ഇഷ്ടയിട
അഭ്രമം നേരം മാറിക്കാണുന്നു. ഏലുപ്പും ഒരു
മുഖം വീഴ്ചിച്ചു മിണ്ണംതിരിക്കുന്നതോത്താൽ അഭ്രമ
ത്തിന്റെ മനസ്സിനെ എന്തോ ഒരു സംഗതി എല്ലാ
ഭ്രംഭം പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവും തോന്തോ”
എന്ന ഉഡിരമീ പറഞ്ഞു.

അതിമുകളിൽ പലകം തല കലുക്കി. ചിലർ
അഭ്രനെ ചെയ്യുതു് വെരും മത്തുംയുംവേണ്ടി മാത്രമാണു
ണുന്ന തോന്തോ. ആകും ഒരക്കുറം മിണ്ണിയില്ല.
വാസനി മാത്രം ഇംഗ്രേസെനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു്.

“അഭ്രമത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ എന്തോ ഉണ്ടോ.
എന്നിക്കു് അതെന്താണുന്നു് അറിക്കാം.”

“എന്നാൽ കേരംക്കട്ട്” എന്ന ഉഡിരമീ ചോദിച്ചു.

എല്ലാവയങ്ങും ശ്രദ്ധ വാസനിയിൽ പതിഞ്ഞു.
അവളുംകൂടു തന്റെ മുഖത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒരു പ്രജ്ഞനു
വയുടെ ത്രാവം തോന്നിക്കുമാണു് അധിവൃദ്ധത്തെ മുക്കിക്കു
ളിഞ്ഞു. വെളിയും പറവാൻ തീരെ ഉഭ്രാശിച്ചില്ലാത്ത
പല കാഞ്ഞങ്ങളും അനിക്രിയമാണു് സുചിപ്പിക്കുന്നതിനു്
അവളും സുഖിരണാ ഇഴ സുതുംബണു് മുഴങ്ങിക്കുന്നതു്.

ആ താവം പലപ്പോഴും അധികാരിക്കുന്ന ഒരു തമാഴാ
ദശങ്ങൾ "അഗ്രിപ്പി റഹസ്യം" ചിലരോട് പറഞ്ഞ
കേട്ടിട്ടണ്ട്.

വാസനി ചിരിച്ചുകളാതേതയുള്ളിൽ.

"പറയേണ്ടതു" ഇന്നതും, പറയാൻ പാടില്ലാത്തതിനു
നാലു "എന്ന" എനിക്കു നല്ലപോലെ അറിയാം. തൊൻ
കത്തലില്ലാതെ നീം പറയുന്നവള്ളു" എന്നു് ടെവിൽ
അവരും പറഞ്ഞു.

"അറിയാബെന്നു്" എന്തിനു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു?
വെളിക്കു മുസ്സാവിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാഞ്ഞങ്ങളെപ്പറ്റി
നോക്കുന്ന പറയുന്നതു് കരിക്കലും ഭേദിയലു. എതാതിനു
നാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഥം വളരെ ഭേദിച്ചിട്ട്
ബണ്ണം നില്ലും ശരം പറയാം. വാസന്തീ! നീ തന്നെ
ഓഗ്രൂവതി. നീനെ അഞ്ചലപ്പും അട്ടേലും ഒരു അപ്പുമിത്ര
കായ് ദണിക്കുന്നതു്. എന്നെ വിശ്വാസാദ്ധനിയാക്കുന്ന
തിനു് എത്തെങ്കിലും ഒരു വക്കീൽ ഉണ്ടായിരുന്നുകും
കൊള്ളാമെന്നു് തൊൻ എത്തും കൂടുക്കിക്കുണ്ടു്; എറു
പ്രയോജനം? കലിത്രുഷണരു നിങ്ങളെങ്കിലും എന്നു
കൈ "വയസ്യ"യായി സപീകരിക്കുമോ?"

"എനിക്കെതിയപരം സന്തോഷം അറിയാനില്ല—
പ്രക്ഷിപ്തം... ."

"പ്രക്ഷിപ്തം—എന്താണു മുഴുവനം കേരിക്കുന്നു്."

"അതു" എന്നു തൊഴിലിനു് അന്തേയാജിക്കയി
ല്ല—താരങ്ങാട് ദഖാപിക്കുന്നും."

"എന്നപ്പറ്റി എന്താണു പറയുന്നതു്?" എന്നു
കൂടു ചോദിച്ചു.

"ബാൻ അഗ്രിപ്പിഡിജൈറ്റിലെ ഒരു "വയസ്യ" ആക്കന്ന

പക്ഷം അതു "എവർ ടൗചിലിന്" അന്നേയാൾക്കെങ്കിൽ
ലൈൻ പാരുക ശ്രദ്ധിക്കുന്നു."

"ബാറിസ്റ്റുരജ്ജോ, കഴിഞ്ഞ കുട പേരുണ്ട്. അ
തിനെ എന്തും കര്ത്തവ്യമാക്കുന്നു?" എന്ന താഴെ പുണ്ണിൽ
തുകിക്കൊണ്ട് ചരചരു. അവളുടെ മുഖം അല്ലോ ചുവന്നു.
അതു വെവബന്ന് പുരുഷരുക്ക് നേനു ദോശിച്ചതുനു."

ഡാഗീറമി സാമർത്ഥ്യത്താട്ടക്കി സംഭാഷണവും പിഡിയും
മാറിക്കൊള്ളുന്നു. വിവിധവിഷയങ്ങളുമുന്നറി കാരണങ്ങൾ
തന്റെ കാരണം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. എല്ലാവക്കിം ഉത്സാഹ
മയം തന്നെ. യേശായായുടെ ആവളു് ഭാവത്തിന്റെ
ലാത്തന്നേപാലും ഇപ്പു. യേശായരയ്ക്കു പുത്രാധികം
അംഗങ്കു് അനും തന്ത്രാനീ. മുഖജി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചിപ വെട്ടി
കുറ പോട്ടിച്ചു് എല്ലാവരേയും വിരിപ്പിച്ചു. തിലോത്തമെ
പരമാനന്ദജലധികിയിൽ നിമജ്ജന്നേപാലെ കൂടാ
പെപ്പട്ടി. അമൃതവല്ലി മാത്രം നേരം മിണ്ടനില്ല. അവരും
ഒരോ വക്താവിന്റെയും മുഖപരിശോധനയിൽ എല്ലപ്പും
കുറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവളുടെ പ്രധാനി അധികനേരം നിന്നുതു്
ശാന്തിപ്രശ്നങ്ങൾ മുഖത്തായിരുന്നു. ഈ കാലത്തിനിടയ്ക്കു്
ശാന്തിപ്രശ്നങ്ങൾ അവളുടെ ആരാധനാവിഗ്രഹങ്ങൾ തീന്തി
നിക്കുന്നു. മനസ്സാക്കി അവളുടെ ഏറ്റവയം അവരും എററി
നുന്ന ജോലിയിൽ എക്കാലും ശാന്തിപ്രശ്നങ്ങൾ. ഇപ്പോൾ അവരും
ഈപ്പോഴാക്കുട്ടി, അതു ജോലിയു് ഒരു അപൂര്യാനാശം
സ്ഥാനമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവരും സൂര്യപാവകരയാണി
തീന്തിപ്പോയി. അവരും അതിനായിരുന്നുമില്ല.

വാസനി അതിനേയും ഇതിനേയുംടരി കാരണം
മില്ലപ്പുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരുവിൽ ശ്രോതാക്കരാളിലും മുഖി
രത്തുടങ്ങി. മുഖരജിക്കു് അതു് ഒരുവിൽ ഭൂപ്രശ്നമായി
തന്ത്രാനീയതിനേയും ഇപ്പോൾ തുറന്നു പറ്റുതു്—

"നീഈക്കുട്ടി. ഈ മുഖലുന്നണ്ണപ്പെട്ടിയും അതുകും ഒരു

நூல்வு கொன்றனில்லை. கமாசில்லாத வாச பரிவக
தென் என்ற உபகேள்கென்.”

வாஸனி கைச்சரங்போலும் மின்சிதில்லை. ஒலூங்
ஒடு ஹதிதி கை கூடே பூஷத்தின் ஸ்ரூவங்களைத்தென்
ஏவரும் தீந்த்ரபூஷ்டத்திக்கூடின்றை.

விழை கூடின்றை “காரோக்கரத்து காரோ வசிக்க பூர
பூஷ்டு, மாயிஷபுரத்தில்கிணாம் கை மென்ற அக்கலை
விழாவுகளில் பூதுதாகி பள்ளிக்கூடித்துக்கொண் பாலும்
ஸங்கிகென்கினாகி கூடிக்கூடுமானாம் ஒவர்ஜியும் கை
தீந்த்ரபூஷ்டத்திக்கூடின்றை திரித்து.

அவரிடை வெள்ளவேசுத்தெனில் ஆபுத்தென் ஸுஞ்சு
ஈழைமித்து. எது பூரேயை காமிஜ்கங்கையை “அறுதுநெம்
உடையுங்களக்கமாயின்றை. கிராண்வி நக்குறுமால
அங்கின்றை” அறுதுநெம் பூரேயை திரித்து. நாரத்திலே வெற
இவும் திருக்கீல் எவரிடை லேயை காமாக்கில்லை. ஏல்லாம்
பூரேயை மன்னியது. அங்குமின்குமாகி என் ரள்ளு தூங்கிவல
முயக்கை மாதுகையுத்து. கிழக்காலாக்குறு “ஹுக்குர்ஸ் வசை
ஏன் வூசுக்காத்தீந்த்ரபூஷ்டத்தில்குறு பூள்ளுப்புருவாக்கர கிரென
கையை அல்லாம்பூம் அவர்களின்றை விரைவுமாய மென்று
நான்கில் பதிக்கென்றாது”. ஒவர்ஜியும் திலோதுமாயும்
ஸம்பந்திக்குறு கிழூபூஷுமாகி மாலமால் பூவயிக்கொ
விழாவுக்கை தீர்க்குறு “ஹுதென். கூடிக்கூடுமானாம் அழுத
பூத்தும் ஏஞ்சாட்டு போய்க்குறு” விஸ்ருதிக்கில் லக்கி
கூடின்றை அவர்களுக்கேயை அரிசென்று இல்லை.

“அநூல் ஒவங்கி அல்லை” ஏதுநெம் கிரந்துக்கூடின்றை “
கூடிக்கூடுமால் ஏவாசித்துப்பூஷானை” அவார்யாம் யூரா
அதிக்கிணான்றை “அறதிகிடத்து” வருவான் உடித்து
போய்க்கூடின்றை.

“നീങ്ങൾ ഒണ്ടപ്പം ഏവിടെയ്ക്കായിരുന്നോ?”

“ഞങ്ങൾ ആറൻബന്ത് മറക്കരയിൽ ആയിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ആ പാലം കാണുന്നോ? അതിൽ സ്രീ ദാമ്പത്യ റണ്ടു ക്രാന്തിയും എറ്റു പരമാനന്ദം അവിടെയുള്ള പ്രതി തിവിലാസം എത്ര ചേരേബാധരമായിരിക്കുന്നോ.” മരപടി പറഞ്ഞതു “അമൃതവല്ലിക്കാണുന്നു.

അവരും ദഹിത്രഷ്ണനാട്ടുട്ടി വഴി കണ്ണിച്ചു. മന്ത്രികയിൽ ആ ചേരുന്നി വജ്രചാല്യംപോലെ തിരുക്കു.

“ഇതാണോ പാലം. നമ്മുടെ ഇതിൽക്കൂടി മരവരും പോകാം” എന്ന് അമൃതവല്ലി നിലോത്തരയേംടു പറഞ്ഞു.

ആ സമലം തീരെ നിർജ്ജനമായിരുന്നു. അതുന്ന തമാശ ഒരു വൃക്ഷത്തിൽനിന്നും ഒരു ഉല്ലകം ചിറകളും വേതാളുംക്കണക്കു അവരുടെ നേർത്തുകളിൽ സ്രീ നില്ല ബുമായി പറാരുപോയി. നാവിടരിയേംഡി അസംഖ്യം ചെറിയ ചാട്ടിപ്പുട്ടിപ്പുകൾ ഉണ്ട്. ആക്ക്യപ്പാടു ഇതു സമലം കാഭിജനക്കുടംക്ക് ഒരു മാത്രകാസങ്കേതന്മാനമായിരുന്നു.

ദഹിത്രഷ്ണനാം അമൃതവല്ലിയും ഒരു ഇടവഴിയിൽ സ്രീ നിന്മിഷ്ടതിനുള്ളിൽ മരഞ്ഞു.

“ഈ സമലം എത്ര രമണീയമായിരിക്കുന്നോ! നഗര ആളിശ്യ ദിപാവലികളും ആവവുമൊന്നുണ്ടാൽ ഒരു ദിക്കിൽ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂടുന്നതുമെന്നു എന്നിക്കു” ആറുമാഹങ്കളും.

മുഖ്യജി ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടും നേരം മരപടിപറ ചത്തില്ല. അവരും അയാളുടെ ദിവസത്തിൽ സുക്ഷിച്ചുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ അവിടെ സൗംഘ്യംപുതായ ഓവമെന്താണെന്നും ആവഡി സ്വീകരിച്ചുണ്ടാക്കില്ല.

“എന്തും അങ്കേറിക്കണ്ടു” “അവർ ചെട്ടുനു രഹാമിച്ചു. “തെനിലവിളി കേട്ടില്ലോ?”

“കെട്ട. അവ ചൊല്ലിനും അവരു നടയിൽ ഒരു സൂര്യ വരുത്തുവും മുണ്ടിക്കാണിച്ചു. മിണ്ഠാതെ സുക്ഷിച്ചുകേൾക്കണം.”

അവരു വള്ളാര രുദ്ധിച്ചിട്ടും പിന്നീടും അതു ശബ്ദം കേരംക്കായില്ല.

തിലോത്തു ഉയംകുഞ്ഞു ചികിത്യായിട്ടും മുവൻ ജിയോടു ചേര്ന്നിനും.

“എനിക്ക് വലിയ ഭയം തോന്നാൻ; അതു ശബ്ദം എന്നായിരുന്നു; മണി എത്രയായി?”

“പതിനൊന്നു മണി എത്രക്കിരിക്കുമോ എന്നു സംശയം.”

ചെട്ടുനും അയാൾ, ശമിച്ചുപ്പണം എന്ന വിഴിച്ചു. ഒരു പുതിലുപ്പനി മാത്രം കേരപ്പൂന്തോടും. പല പൂവയും വിഴിച്ചുനോക്കി. എന്നിട്ടും ഫലം അറുതനെ.

“അത്തുതം. അവർ അധികം മുരത്തായിരിക്കാൻ കാമില്ലു.”

“തനിച്ചിരിക്കാനായിരിക്കാം അവരുടെ അത്രഗ്രഹം.”

അവൻ തങ്ങളുടെ പുവ്വർത്തിലുള്ള ചില ഘട്ടങ്ങളുടെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടും മേന്നാട്ടു നടന്നു. ഏതു മുരം പോയെന്നും അവക്കുതനെ നിശ്ചയമില്ല.

“നീ ഒരുസ്സുവോരും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു കാലത്തും പവ ആവജനകങ്ങളിൽനിന്നും നിന്നുക്കു കുറുക്കിരം കിട്ടാറുണ്ടായിരുന്നുനും പറഞ്ഞുണ്ടാലും. അവരു സുക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടാണെന്നും വായിച്ചു നോക്കണം.”

“എല്ലാ ചീംതുകളിലും ഭേദമായി സുക്ഷിച്ചുവെച്ചു

കുഞ്ഞ്. മിയൂത്രും ലോകപരിവയമില്ലാത്ത ചെറുപ്പുകണ്ണ ഫെതായതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവക്ക് “മാസ്തു ഒക്കാടിത്തു. ധാരാളം ലോകപരിവയമുണ്ടാണ്” അഭിമാനിക്കുന്ന പിലങ്ങം അംഗങ്ങൾ ചെയ്യുതാൻ “ തീരെ ക്ഷേത്രവൃക്ഷല്ലാത്തതു്.”

“ആ എഴുത്തുകരിക്ക നീ മഹാപടിയയച്ചാി.

“കുന്നിനം മഹാപടി അംഗച്ചിട്ടില്ല. സൗക്രാന്തികവിന്നം കിട്ടിയ കളരുകരിക്ക മാത്രം ഞാൻ മഹാപടി അയച്ച വന്നാി.

അബർ തിരിച്ചു പാലത്തിനടക്കത്തു വരാൻ യൈരെ പ്രധാസപ്പെട്ട്. അന്തിമിന്നറ നടക്ക പന്ന് നബിയിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു് അബർ കരേണ്ടു വിന്ന. അടിത്തട്ടി മുഖു ചുണ്ണവാഡ്യങ്ങൾപോലും തെള്ളിൽത്തു കാണാത്തക്കു വള്ളം ആ നബി ഗാധജലയാതിരുന്ന. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ചെറുമത്തപ്പറാ ശുശ്കിനാം അഭിമുഖമായി കതിച്ചു ചാടി ക്കൊണ്ടിരുന്നു, ഒരു ദിവ്യവും എങ്ങും കേരളപ്പാനില്ല.

തിരുവാത്തമ പോട്ടനാനവേ കന്ന ഞെട്ടി. “അംഗയും — നോക്കേണോ — അരതെന്താനാം? എത്ര തയക്കരം” എന്നു് അവരിൽ വിളിച്ചു പറത്തു. നബിമലക്കത്തിന്തുടി എന്നോ ഒരു സാധനം പത്രക്കു ഉണ്ടാക്കണ്ടു് പോകുന്ന. മുഖൻജി സുക്കിച്ചു നോക്കി. അതു് ഒരു മനസ്സുശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നു. മുഖത്തിനു വള്ളം ദേശം വന്നിട്ടുണ്ടു്. കൈകരം ശരീര ഞകിഞ്ഞാ ഇരവുശരു, പെരുത്തുവച്ചു തരച്ചിരുന്നതു പോലെ തോന്തി. അപ്പു സമയത്തിനുള്ളിൽ ആ ശരീരം ശുശ്കിന്തുടി ഉണ്ടു് അപ്പത്തുക്കീഡിവിച്ചു.

ଅନ୍ତରୁଁ ଓ ଏ “ତୁମ୍ଭୁ” ଅନୁଶେଣନ ଯକ୍ଷମେ?

ଆମରାବତିକେ ସମୀପରୁଷ ଓ ରାଜଂ ବିଟ୍ଟି^୧ ମେହିନ୍ଦୋଯୁଧଶାଖା ଅନ୍ତରୁଁ ନକ୍ଷକାନାତାହାରୁ ଛୁଟରୁବ
ରତ୍ନରୁଁ ଓ ପାତିବାତିରୁଁ କାଣାମ. ଆତିରୁକୁଟି କଟଙ୍ଗ
ଚଲ୍ଲୁବ୍ୟୋର ଉତ୍ସୁକ୍ତି ଯିଷ୍ଟତୀବିକରନ ଏବୁ ମନୋମର
ମାଯ ହୁଅକିଲମାଞ୍ଚିକ ମଂଗଲଭାସ” ଏଣା ବଣିକିଳେର
ବକ୍ରଯାଣୀ^୨. ମଂଗଲଭାସିଙ୍କ ବ୍ୟାବେ, କୁଣ୍ଡ, ରଂଗ
ଶୀର୍ଷାଦ୍ୱାରା ମୁତଲାଯ ସମଲଙ୍ଘନ୍ତିରୁ ବଲିଯ ପଣ୍ଡକ
ରୂପକର ଉଣ୍ଡାଯିଙ୍ଗାନାତିକାରୁ ଆମରାବତିଯିକେ ସମିର
ତାମସ ଉଣ୍ଡାଯିଅଣିଲୁ.

ଇତିବ୍ୟାସଂ ବେବକଣେରତ୍ନରୁଁ^୩ ଏବୁ ରୁହନ୍ତିନିନିଜିକେ
ଆତିରୁପବତିଯାଯ ଏ ଶ୍ରୀ “ପେଣରାତ୍ରିପଂ” ଏଣା
ବେବନାନ୍ତିକପରୁତିଲେନ୍ତିର ଓ ଲକ୍ଷଣ ବାତିରୁକେକାଣନ୍ତି
ଅଣର.

ତାମ ‘ପେକାବା’ ଏଣା ସମଲରୁ ତାମସିକରନ
କାଲରୁଁ^୪ ଯାତ୍ରାଦ୍ୱାରିକମାଯି କାଣାନିବନ୍ଦନ “ମୁବରଙ୍ଗିଯ
ନିଷ୍ଠାର ଓକ୍ତିନାଣେଣ୍ଟା” ଏଣା^୫ ଅବର କଟଲାନ୍ତି ତାପି
ପଥିଟି କୁଟୁମ୍ବକାରିଯୋଟି ହୋଇଲୁ.

“ନିଷ୍ଠାପୋଲେ ଓକ୍ତିନାଣ୍ଟା^୬. ହୋଇକାଲୁ କରି
ଲାମରୁଁ?”

“ଆମାକୁଟର ପେଣ” ଯତତମାନକଟଲାନ୍ତି ପରିତ୍ରୁ
କାଣିଲା. ତିଲୋପତମ ଏଣା ନତତକିଯେଇୟାଂ ନିଷ୍ଠାର
ଓକ୍ତିନାଣ୍ଟା^୭? ଅବେଳାଦ୍ୱାରିଯୁଠାରିଯୁଠାରି
ହୁତିରୁ ପ୍ରମୃଦ୍ଧିତିରୁ^୮.”

“ନିଷ୍ଠାପୋଲେ ଓକ୍ତିନାଣ୍ଟା ଦିଦିକ୍ଷାକିରୁଣ୍ଡା କ୍ରମାନ୍ତିକ ସ୍ଵପ୍ନରୁ

യുഖി ഇപ്പോഴും കണ്ണുകുടിൽ പറവിയ രിക്കന്നരാമൻ തോന്തരം. അവധനപ്പറ്റി വത്തമാനംലുണിൽ എന്തു പരഞ്ഞതിരിക്കുന്നു?"

“காவற் ரளட்சேயம் குடி உழிப்புற்றுகின்றது என்ற வெற்றி அதைப்படியாக நிதி ஏஜ் பாலத்தின் கிளை மேற்கொண்டு கொண்டு வருகிறேன் என்று கீழ்க்கண்ட பார்த்து கொடுக்கும் படிகளை விடுவது ஒரு விரும்பும் விதம் ஆகும். எனவே கூறுவது கீழ்க்கண்ட பார்த்து கொடுக்கும் படிகளை விடுவது ஒரு விரும்பும் விதம் ஆகும்.

“କ୍ରମିତ !”

“பளை ஸவுாலிக்கணவரெப்புரி ஹத்தால் கிடக்கிற பறக்கக் கூடியானமாளோ”。 கைவள் யான ஸவுாலிக்கணவளோ எடுக்கப்படுவதை எடுப்பதை ஸவுாலிக்கண எடுக்க தொந் கொக்காரிலூ. ஸப்புத்தாத்தால் ஸவுங்காமாராயிடுக்கு வரேக்கிடும் எடுக்கி ஸவுங்காமாளோ.”

“ஈசுவரை என்னென்றில் முவஜ்சியூடெ குமகரி கேரம் கண்டதில் நினைவுக்கூடுதலாயிரிக்கணமல்லோ?”

“‘സംഗയമുണ്ടാ? അയാൾ വളരെ ചീതെ മന്ത്രം
കാണുന്നു തോന്തി. എന്നാൽ എന്തിക്ക് ദില്ലിന്റെ പദ്ധതി
വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചുണ്ട്. നിന്നുണ്ടാ?

“എന്നിക്ക്” അവരിൽ കെത്തുകമില്ലെന്നിലും എന്നാൽ ഒരു അതിര്ത്തിവരയേ ഉള്ള.”

“ବୁଦ୍ଧିରେତ୍ତାରୀ” ଆପଣିକୁଳି? ଏହିବେଳେ ଯିବାକୁଟୀରେ

“പരമഭൂതനായ ഒരു വെള്ളം സാഹസികനെ
എനിക്ക് ഇഷ്ടമില്ല. ‘കണ്ണിച്ചു’ മുണ്ടാനായിരിക്കുന്ന
തിനെനക്കാം കണ്ണിച്ചു കൂടതിയായിരിക്കുന്നവനാണ്
എൻ്റെ ഗ്രഖങ്ങൾ ശത്രുക്കയ്ക്കുന്നാരു്.”

“ഇവജ്ഞി പരമഭൂതനാണെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ
അഭിപ്രായം?”

“സംഗ്രഹമില്ല. അയാളെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കേക്കിലും
നല്പുതായി ആരും പറഞ്ഞുകൂടിടില്ല. അയാൾ ജയി
വിൽ പോകേണ്ണവൻ്തന്നുണ്ടാണ്.”

“എനിട്ടും അയാൾ ജയിച്ചിൽ കുറീല്ലപ്പോ; എന്തു
സാമർപ്പം. ബുദ്ധിയുള്ള പുരാഖ്യങ്ങാരു തോൻ ആളായി
ക്കുക്കുന്നെ ചെയ്യുന്നു.”

“അങ്കിനെന്നേയോ?”

“ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ ചെയ്തു
തുടർവാലെ വളരെ തച്ചേ ചൂഡിഉള്ളവനെന്നതെന്നു തിരഞ്ഞെടു
ട്ടുണ്ടോ.”

“എൻ്റെ തന്ത്രാവു മുഖനല്ലെന്നു എന്നും സമ്മ
തിക്കാം. എന്നാൽ അത്തരക്കാരെനു അല്ല നിങ്ങൾ
വിവാഹം ചെയ്യാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നതു്.”

“ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനോ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.”

“തണ പുരാഖ്യനെ കണ്ണം തുറന്നുന്നതുവരെ പെൻകുട്ടി
കൾ അങ്കിനെ ചൊയ്ക്കു പതിവാണു്. ഇവിട്ടുണ്ടില്ലെങ്കിലും
ബാലികമാർ എന്തെങ്കിലും ഒരു യുവാവു വന്നാലോചി
ചൂഡാതെനു അയാളെ സ.വിക്രിക്കകയായി. എനിക്ക്
അതിനെൻ്റെ അത്മദേ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ദാന്തത്ര്യം
സപ്രധാനാണു് അവർ ഭൂമിക്കുന്നു. അതു മരിച്ചും
വരുന്നാണു എന്നവർ ആദേശാവിക്കുന്നില്ല. എത്രെന്തു
ബുദ്ധികൾ നാശകീയങ്ങീഡിതബെന്നതു ഇംഗ്ലീഷ് കാണിക്കു
ന്നാണു്.”

“അരങ്ങേന പഞ്ചാംഗം” അവകാടെ എല്ലായജ്ഞരും തണ്ടി ക്ഷാത്രത്വക്രമങ്ങാണ്. അരാത്രങ്ങേനയും പോകട്ടെ. വർത്തഭാനക്കെല്ലാസിൽ മുഖജിവയപ്പറ്റി എത്ര പറഞ്ഞി നിക്ഷന്നു? അയാൾ തിലോത്തമ വണികരിച്ചിരിക്കും. അവരും ബഹുമിച്ചക്കില്ലാണ്. അവളുടെ വിലംസ്വാത്രി കിൽ മതി മയങ്ങാത്തവർ ചുത്തക്കമാണ്.”

വസുമതിദേവി കഠലാസു വീണാട്ടു, ഒക്കയിൽക്കുടിക്കു.

“പത്രത്തിൽ വിശ്വഷിച്ചുണ്ടാം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നഡി മഴവനും പരിപ്രോധിച്ചിട്ടും മുത്തരീം കണ്ണടക്കിട്ടി കില്ലതു. ഒരുപാട്ടു മുഖജി സപ്രസ്തുതായിരിക്കും. തിലോത്തമയിൽ ചത്വിച്ചിയുന്നതിനാൽ കാണാത്തതിനെ കണ്ണടവനു ദേശിച്ചുപോയേക്കാം.”

“മുഖജിവയപ്പും ഘട്ടം മുഖജിവയും ഗന്ധവന്മാരും സാമ്യാനിക്കുന്നതു സാധാരണമല്ല. നമ്മു് തിരേം അനുമയ ദാര കാണാൻ സാധിക്കുംബാ?”

“അതിനും മുഖ ചിട്ട സാധിക്കുമ്പോൾ തോന്നുന്നില്ല.”

“എത്രുംകാണ്ടു്?” എന്ന ബാല്പിക ചിരിച്ചുകൊണ്ടു വേച്ചിട്ടു. നമ്മുക്ക് മുഖജിയേയും അവിടെവച്ചു കാണാമല്ലോ. അതാം ഒരുമാതിരി കൈട്ടുകൂട്ടിട്ടുന്നതു് നിങ്ങൾ കണ്ണടിച്ചുപ്പേ?

“ഓമോ, അനു നിന്നക്കായി അതാം ഒരു ചെട്ടി കെട്ടിത്തന്നിപ്പേ?”

“ബോർണിയോ മിതലായ പ്രീപുകളിലും അപരി സ്ഥൂതജ്ഞനങ്ങൾ ആശയിലി വഴ്തുവകുട്ടകൾ ഇട്ടാണതു തന്ത്രങ്ങളെ തിരുക്കേണ്ട ഒരുക്കിക്കാലുന്നതു്. ഇതുകൂടം കൈട്ടുകൾ ഇട്ടുന്നതിനു് ആ പ്രീപുകളിലും വക്ക് മാത്രമേ പരിചയമുള്ളതു. അമേഡി, നമ്മുക്ക് മാലിജ്ഞപുരം ദിനം ദേഹാട്ടിനും,”

“**ହୁଣିଟ ସାଧିକଣାରେ ତୋଣାଣିଲ୍ପ.** ଏକ କ୍ଷିତି
ରୁଫୁରୁତ ରଣ୍ଡ ମୁଗ ପ୍ରାଵୟରୁ ବନ୍ଦିକୁ ତାଳ ଅରମା
ନିତ୍ୟିକିଷ୍ଟାଙ୍ଗୀ”

“**କେବଣାମହିତିରେ ପୋକାଂ, ନିଃପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ଭର୍ତ୍ତାରୁ**” ଯତ
ନ ମଂସତିଲେ ବରିକଣ୍ଠିରୁ ବନ୍ଦିକୁ ପ୍ରାବୟରୁ କିମ୍ବିକିଲ୍ଲେ?

“**ନିନକଣ ନିର୍ମ୍ଭୟମାନଙ୍କିରେ ପୋକାଂ,**”

.....

.....

ମଂଗଲମାଲ୍ଲିରେର ଭାଣ୍ଡ ବନ୍ଦୁମତି ସବି ସରୋଜି
ନିଯୋତିକି ଜୟପୁରାତ୍ମକ ତାଳେର ପୁତ୍ରିଯରେ ଗ୍ରହ
ତାଳିର ବନ୍ଦିକୁ ରଣ୍ଡିବସର କଷିତରୁ. ବେବକଣେରାତ୍ମ
ଅବର ପଥବ୍ରତିରିରୁ ଚାରିକଣାଶବାନାହିଁ ରୋଧିତରିନୀ
ଦ୍ରୋହ ନନ୍ଦରେ କର୍ଣ୍ଣର କଟକୁତୀରାତ୍ମକିନୀ କାରାକିକା
ଛୁଟିକହ୍ୟାଯିତାଙ୍କ. ଅଯାତ୍ରିର ବିନୋଦକାଳୀରେ ବେଶ୍ୱର
ଦ୍ଵାରରେ ପ୍ରଯାନୀ ହୁତୁତରୀତାଙ୍କାରୀ. ଅଯାରି ସୁଖ
ଲ୍ବାଲସନାଯ ତର ହୃଦୟକଣାଶରୀର ପଲଞ୍ଚ ପରିଯା
ଦଣ୍ଡରେ. ରଣ୍ଡ ନୁହେବେଳାକହ୍ୟାଯ ତଙ୍କଣିକର ବନ୍ଦିନାରୁ କଣ୍ଠ
ଦ୍ରୋହ ଅଯାରି ଏହାରେ ଏହାରେ ମରାଳିଲେ ପୋକିଯେଲ୍ଲାଙ୍କ
ତାଳିକାଶାତିକୁ ମୀଳିଯୁଂ ଉଦୟିଯାଯି ପିତିତ୍ୱବେଶ୍ୱର
ତର୍ତ୍ତାରାହି ନିନୀ, ହୁବରୋଟ ପରିଚାଳନାପ୍ରକାଳ ଏହାରୁ
ମାତ୍ରା. ଗୁଣାଭୋବାହିତୁକୁଣ୍ଡିରିକଣ ଅବରିତ ମାର
ଅନ୍ତରୋଟାଟ ହୁଅଗର ପୋକିତ୍ୱର.

“**ହୁବିର କୁପୁଲକଣାରଣୋ? ହୁତ ପାଲମ ଏହିତି**
ନାହିକୁଟା?”

“**ମାହିନ୍ଦିପୁରାତ୍ମ**” କଟକ କେହାତିତ୍ୱିରିକଣନ୍ଦେବାରି
ହୁବିକେଯାରୀ କୁପୁଲକଣାରୁ. ନିଃପ୍ରତି ଏହାରେ ଏହାରେ
କୁପୁଲକଣା?”

“**ବିଶେଷିତୁତ୍ୱ**” ତର ତିକାଳିବନ୍ଦୀ ପୁରୁଷକିନ୍ତୁ,

ജോലി നോ ഇല്ലാതിരന്നാൽക്കണ്ട്” കടക്കാനീടു പറ്റ
ചുററിപ്പേക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു കണ്ണരു വീംബാ മീം
പിരിച്ചു ദരിയാക്കി.

“നിങ്ങളിടു സപദേശം ഇതു തന്നെങ്കയാ?” എന്നു
അവർ കരിച്ച കഴിത്തു ചോദിച്ചു.

“അല്ലോ, മാധിഷ്പുരത്താണോ” തൊൻ താമസിക്കു
ന്നതു. നിങ്ങൾ ഈ നാട്ടകാരല്ലായിരിക്കുമോ?”

“അല്ലോ, തന്ത്രം ഇവിടെ വന്നിട്ടു് അധികമാ
യില്ലോ. മാധിഷ്പുരത്തു് തിലോൽക്കുമായി താമസിക്കുന്നതു്
എവിടെ എന്നാവിയാമോ?”

“അറിയാം.”

“അവരു ഒന്നു കണ്ണാൽ കൊള്ളാം എന്നു” ആത്രുഹം
മുണ്ടു്. കഴിത്തെ ആഴ്ചയിലെ ഒരു വത്തമാനപ്പെട്ടതിൽ
അവരെപ്പറ്റി എന്തൊ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു മുതശരീരം
നബിക്കിയുള്ള ഭൂക്കിപ്പോകുന്നതു കണ്ണാവുന്നു മറേരാ
ഈതുവാസ്തവം തന്നെയോ?” എന്നു വസുഭതി ചോദിച്ചു.

“വാസ്തവംതന്നു.”

“തെങ്ങൾ അവരു രണ്ടുപേരേയും “പെക്കാവാ”
എന്ന പിക്കിൽവെച്ചു കണ്ണിട്ടുണ്ടു്. അവർ ഓൺഡത്താങ്കു
മുാങ്കു നിലയിലായോ?”

“വിവാഹം കഴിത്തില്ലോ. താമസിക്കാതെ നടക്കു
മെന്നു തൊന്തരുണ്ടു്. മുഖം ഒരു സ്ഥലം വാഴാനായി
ആമിക്കുന്നുണ്ടു്.”

“അവർ മാധിഷ്പുരത്തു് സ്ഥിരതാഘസം തുട
ങ്ങിയോ?”

“അവർ വന്നു പോയും ഇരിക്കുന്നു. കഴിത്തെ വുന്ന
വിനു് അവരു ഇവിടെ വന്നു. മുഖം ചുവാം വള്ളം

കുട്ടിക്കുമ്പോൾ കണ്ണായ് തോന്നാം. വാന്നുവാ നിങ്ങൾ കരിയാമല്ലോ? ”

“കുട്ടിക്കുമ്പോൾ? ”—ശരത്തിക്കുട്ടിരെന്ന പറയാം. അയാളോടൊക്കേ ഞങ്ങൾക്ക് വലിയ പരിചയമില്ല. വളരെ സപ്രത്യേക ഒക്കെ വരും ഉണ്ടാക്കാനു തോന്നാം.”

“മാധിഷപൂത്രു” അയാളോപ്പുറൻ പല കമകൾ പറന്നിട്ടുണ്ട്. ശരതിലോന്നിലും വാസ്തവമില്ലെന്നാണു എനിക്കെ തോന്നാന്തു.”

“അയാൾ പോകനിടത്തല്ലാം ഇത്താൽത്തിരി കമ കൂടിയ പരക്കം. മലയായിൽ വെച്ചും അതെന്നും കമകൾ പറന്നിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇത്തരിടത്തിലോത്തരിച്ചു കാണാനായി അങ്ങോടു വരുമ്പോൾ അയാളോക്കുട്ടി കാണണമെന്ന വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

.....
കണ്ണൻ അന്ന സ്റ്റേജ്വിൽ ചെന്നേപ്പോരി അയാളോടും സംബന്ധിച്ചതിനിന്റെ പ്രധാനവിഷയം അമരാവതി തിരെ ഇത് തങ്ങനികളുായിരുന്നു.

അവർ ഒരു കൊല്ലയെപ്പുറി സംസാരിച്ചതും ഒരു അതുകൂടത്തായി തോന്നാം. ശ്രദ്ധാതാക്കളിൽ ഒരുവൻ പറ തന്ത്രഭ്രംഖാഡി. “മുത്താലീരം ഇന്ന്” കണ്ണകിട്ടി. അതിനെ പ്പുറി ഇന്നനേതു പത്രങ്ങളിൽ എല്ലാം പറത്തിട്ടുണ്ട്. അടുത്തവിശയം താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു കൃപ്പയാളി അഭരൻനും ശരീരമാണതു. ചാവത്തിനെ ആരോഗ്യം ഏകാന്മാരി ചെയ്യാം.”

“ഒന്തക്കിനെക്കണ്ണല്ലെന്തെന്നും?”

ആനന്ദവല്ലിയെ കൊല്ലുവാൻ ഉപയോഗിച്ചുമാനിരി ദിന ചാട്ടകളുക്കിട്ടാണും അയാളെയും കൊന്നാനും. ശരതിനു നിന്നും വിശ്വാസിത്വിക്കുട്ടുകൾ കുറവശബ്ദങ്ങളെ കണക്കാക്കാനും

പിടിക്കാൻ സഹായിച്ചു. അപീതതിൽ ഓരം കെട്ടി തിങ്ങ തിനാലാണ് “ജലത്തിൽ പോന്തിവരാത്തു്.”

“മുവർജി ഇതിനെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞു?”

“അയാൾ അവിടെച്ചുനാ മുതശ്രീരംത കാണാക്ക യുണ്ടായി.”

അല്പാധം 22

രകാരസദ്ധമാണ ഒര പ്രദേശം

മുഖജി അനാ രാത്രി തിലോത്തമ സുവിള്ളിച്ചതനു സനിച്ചു് നടിയുടെ മുകരയിൽ ഡാപ്പരിയാടു് അട്ടത്തു് ഒര പുംഗിടവും കെട്ടിടവും വാങ്ങി അവിടെ താമസം തുടങ്ങി. ഏറെക്കാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു് അയാൾ അവിടെ സുപ്പസിലബനായിത്തീർന്ന്, ധമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ ക്കായും മറ്റൊ അയാളുടെ അട്ടക്കൽ വന്നിട്ടുള്ളിവരായും വെള്ളം കൈക്കൊട്ടു പോകേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. തന്നുലും അയാൾ അപ്പിരേണ സാധ്യജനങ്ങളുടെ കള്ളിലുള്ളിയായി ബുദ്ധിച്ചു.

സ്ഥലത്തെ ഫ്രാന്റേക്കുത്തിൽ ഉത്സവം അട്ടത്തു. ചെലവിൽ അയാക്കാഗവും മുഖജിതനെന വധിക്കാ മെന്നു് എററിയും. കംഭമാസം 1-ാം-ഒന്നാട്ടുടി കുര ക്കങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞു. 15-ാം- പേട്ടയ്ക്ക് ദയരോധനാൾ തുടങ്ങിയ സകല മിറുങ്ങേണ്ണും അയാൾ ക്കുണ്ണിച്ചു.

ക്കേങ്കരത്തിനിന്നു് അല്ലെം അക്കലയായി ഭേദ താരവുക്കുങ്ങൾ തിങ്ങിവള്ളുന്നു ഒരു മുത്തോക്കുരമിായ വന

പ്രഭശമ്പളം". അവിടെ നാലു റോഡുകൾ ഒരുംബിയു ചേരുന്നു. കൊ" മാധവിഷച്ചുരുത്തുക്കും വേരോനോ" ഗാഹവ സ്ഥലങ്ങളുടെയും പോകുന്നു. മുന്നാമത്തെത്തു" ഗാഹവൻഖണ്ടം തിരിക്കിനിന്നും ക്രുട്ടുംഗരേഖകളും ദൈവിന്റെയും അവസാനിക്കുന്നു. നാജാമത്തുതാക്കട്ടു വകുഗതിയായി കുമാര പുരത്തു ചെന്നുചെത്തുന്നു.

പതിനാറാംതീയതി വെക്കേന്നുരത്തു" നാലുവഴിക്കു കുഞ്ഞുകിയും ടാലുടാന്തിലുള്ള വണ്ണികൾ നാലുക്കുണ്ടിൽ വന്നുചേരുന്നു. നിരങ്ങിലും വന്നെന്നതാട് തൊട്ടുകിടക്കുന്ന അന്തുവുദ്ധമിക്കിലും വിചിത്രവേഷധാരികളായ അന്നേകും അശപാദരാധമരാർ നില്ലുന്നണണ്ട്. സ്വഗാലാന്നധാരവന്നു കണ്ടു രസിക്കാനായി മുഖജിയുടെ അതിമിക്കളും എത്താ തിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും ഉത്സാഹാരിതരായിരിക്കുന്നു. മുഖജിയുടെ മുഹത്തു മാത്രം അല്ലെങ്കിലും മുഖത കാണുന്നണണ്ട്.

“അയാൾ ശശിത്രുഷ്ണാരോട്” വലിയ പേരും യായായിരിക്കുന്നുവന്നു തോന്നുന്നു” എന്നു കൂദാരഭാസ്” താരയോട് പറത്തു. “അയാളുടെ കതിര ശശിത്രുഷ്ണാ. നീരു പക്ഷണു നിനോ” വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയതാണോ?”

“അതാവിരിക്കുണ്ടോ അയാളുടെ മുഖതയ്ക്കു കാണുന്നോ നിങ്ങൾ അമരാവതിക്കാരിയെ കണ്ടില്ലോ? എന്നതാണോ” അഭിപ്രായം”

“അമരാവതിക്കാരി കരുതുംണി”

“വന്നുമതിനേവി.”

നല്ല ശ്രീയാഖണ്ണനു തോന്നുന്നു. പക്ഷേ എന്നിക്കു പരിചയമില്ല.”

“പരിചയപ്പുട്ടേന്നും മരിയു തോന്നിയേക്കുമെന്നാണും നിങ്ങൾ പറത്തതിന്നും സാരംണി”

“നീനോട് സാദൃശ്യപ്പുട്ടുത്തുവേച്ചും അഭിനിബന്നു.”

“അങ്ങമിന്നെയോ?”

അവർ ഇങ്ങൻ ഓരോനു പറത്തുകൊണ്ട് “അ കാട്ടിന്റെ സമീപത്തു ചുറ്റിനെന്നും. വേട്ടക്കാർ കാടല്ലും ഇള്ളക്കിനോക്കീടും ഒരു ഉള്ളനേപ്പും കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.

“നമ്മൾ ഇപ്പും എവിടെ തുച്യനും” അദി യാമോ? ” എന്ന് കമാരംസു് താരയോട് ചൊലിച്ചു. അനും നമ്മുടെ—അമ്പവാ ഓഗീസ്റ്റിച്ചുച്ചിയുടെ വന തോഴനം അ കനിൽവെച്ചുണ്ടായിരുന്നു.”

“എന്നുകൂടും എന്നുവെന്നുകൂടും. അനും നമ്മുടെക്കുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ വിവിധവാദരും എവിടെങ്ങപ്പോലുമി? എന്നും മിക്ക വരും അയാളിൽ അന്നുകുത്തനായു് തീന്നുപോയി.”

“അതിൽ എന്നും അപ്പത്തെപ്പട്ടനില്ല” എന്നും അയാൾ പുഞ്ചിരി തുക്കിക്കൊണ്ട് പറത്തു. “അയാൾ എവിടെയെനും എന്നുകുറിഞ്ഞുകൂടും. ശിശ്രൂഷണനേട്ടു ചോദിക്കണം.”

“ഈനും അയാളെ ഇവിടെ എങ്കം കാണാതെ തന്നും?”

“അതു പ്രതിയാഡി പോയോ? എന്നാൽ നോക്കി എങ്ങമിന്നെയക്കില്ലും കണ്ടുപിടിക്കാം”.....

നാലു മൺഡേയാട്ടകുട്ടി ഒരു യുഭിക എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചു. മിനിട്ടേന്നരും അന്തു വല്ലിച്ചു് വഞ്ചിച്ചു് മുംഗതെന്നിനില്ലേഷം മറച്ചു്. വസുമതീപേരിയും കുടുകാരിയും യഞ്ചാദയും ഒരു ഇടവഴിയിലെത്തി. കറച്ചുനേരം കുടശര ഭാസും മഡബജിയും ഒരുമിച്ചു് നടന്നു. ഒട്ടവിൽ മഡബജി എവിടെയോ പോയി. കമാരംസു് മുടലിൽ തനിച്ചുണ്ടായി.

അയാൾ ഒരു തെമ്പേലപ്പുള്ളം മുറം അ അന്തുപേരും അടിക്കുട്ടി എഞ്ചേപ്പുട്ടു ദഹിക്കാനും എന്നാറില്ലാത്ത നടന്നു.

പെട്ടുന്നു” ഒരു വലിയ ദേവതാരവുകൾ ആ തിങ്കിയ യൂഫോറിയിൽനിന്നും ഉയർന്നു് അധാരുളിടുന്ന മുന്നിൽ പ്രത്യു ക്ഷേമിച്ചിട്ടു്. അതിനു മധ്യിലായി ഒരു വിസ്താരമെന്നു കഴിയും അതിന്നുംതു് ഒരു കനം കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ സ്ഥലം അധാരകൾ പരിചിതമാക്കിതോന്നി; എക്കിലും അവിടെനിന്നു് രോധിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം കണ്ണു പിടിക്കാൻ അധാരകൾ സാധിച്ചില്ല. ഈതുരും കനം കഴി കഴിം ഇജി എത്തുരോ വനങ്ങൾ അധാരകൾ അവിയാം.

അധാരം വലിതോട്ടു തിരിഞ്ഞു് ഒരു ഇരുന്നുഭവാര ഡയാളും പിന്നെയും നടന്നു്, ടെട്ടിൽ ഒരു തോട്ടതിന്റെ അമീകിലെത്തി. ആ തോട്ടതിനെ മുള്ളു ഡേലിക്കൊണ്ടു മരച്ചിങ്ങന്നതിനായി ശുക്രതു പ്രവേശിക്കുന്നു നിരു എന്നി ഇല്ല. തനിക്കു വഴി തെറിപ്പുംതെന്നു് അധാരകൾ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി. ഒരു റേറയടിപ്പോരു കാണുന്നുണ്ടു്. അതിന്തുടി കരേളുരു നേരുപ്പോരു ഭവബന്ധമായ ഒരു വലിയ വാദവിന്റെ സമീപത്തെത്തി. “ഈനി എത്തു ചെങ്ങുണ്ടു്?” എന്നു് ആലോച്ചിച്ചു് അദ്ദേഹം അവിടെത്തുന്ന നിന്നു.

എവിടെനിന്നോ ഒരു ദണ്ഡും അധാരുളിടുന്ന ശ്രൂവണ പുട്ടതിൽ പതിച്ചു. മുലിച്ചുപ്പോരു അതു് റാഡിଓഷ്യം കൊണ്ടു സ്പർശാണെന്നു് പ്രതിജ്ഞയെയുണ്ടായി; ഒരു ദണ്ഡും മുടി കേരംക്കുന്നുണ്ടു്. അതു് അമൃതവല്ലിയുടെതാണെന്നു് അധാരം നിഷ്പത്തിയാസം ഗ്രഹിച്ചു. മുന്നമതു് ഒരു ദണ്ഡും കേരംക്കുന്നതു് ആരുടേണ്ടി ശരി തിലോത്തമയുടെ മുഖ്യംതന്നെ. ഇവർ മുന്നപ്പെടം ഇവിടെ എത്തുചെവയ്ക്കു തുടരിക്കാം? അധാരം നില്ക്കുന്നുമായി അവിടെനിന്നു.

റാഡിଓ—“ഈനു് അവിടെ എത്തു ചുംചിപ്പു ആഡി കാണുന്നുണ്ടു്?”

ശാ-വാസ്തവി—“ശാശ്വതു്.”

“എടുപ്പിന്റെ ചുവട് അവയിൽ എത്തിനേരേ
ക്കിലും യോജിക്കുന്നുണ്ടാ?”

“രബണ്ണുത്തമിന്ന യോജിക്കുന്നുണ്ട്. അവ കഴിഞ്ഞ
ചൊല്ലുള്ള അവിടെ കാശാനില്ലായിരുന്നു.”

“എവർജി ആ മുതൽനീരത്തിൽനിന്നും എടുത്ത
ബുട്ടപ്പിന്റെ ചുവടിനോട് ഹാജിക്കുന്നുണ്ടാ?”

“ഹാവയിൽ കനിഞ്ഞൊടക്കിലും യോജിക്കുന്നുണ്ടാ?”

“ഹാവയിൽ കനിഞ്ഞൊടും യോജിക്കുന്നില്ല. നിന്തിയിൽ
നിന്നും കുറീരം കണ്ടക്കിട്ടുന്നതിനു മുമ്പ് അപ്പിടെക്കണ്ണ
പാഠപിധാനങ്ങളാട്ടും യോജിക്കുന്നുത്താനും. അങ്ങിനെ
നമ്മുടെ ഒരു സംശയം നീങ്കി. ഇന്തി ആ മരതിനെപ്പു
ററിയേ ചിന്തിച്ചേണ്ടതായുള്ളത്” എന്ന് “അമൃതവല്ലി
പറഞ്ഞു.

“കെട്ടകെള്ളിലും നന്ദാക്കന്ന്” എന്ന് തിലേച്ചതെല്ലാം
പറഞ്ഞു. “ആ മനസ്സും ന ദൈക്കിക്കണ്ണല്ലുന്നതിനും ഉപ
യോഗിച്ചു പരട്ട് എന്നും കൈവയം ഉണ്ട്. മുതൽനീര
ത്തിൽ ഉണ്ടാവിയെന്ന പരടം ബുട്ടനും നമ്മുടെ മുൻഡി
അണ്ണൻ പാശില്ലുകായുടെ പക്ഷയിനിന്നും വാങ്ങി. നാല്ലു
തിനില്ലുകൊടുക്കണാം.”

“നമ്മുൾ്ളും ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടുള്ളതിൽവെച്ചു” എറെവും
പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇവത്തന്നൊന്നാണ്” എന്ന് ശയിത്ര
ശ്രദ്ധനും ശരിപ്പിച്ചു.

“ഇവയും ആ തിരികളും, ഇന്തി എത്തായാലും ഇത്
തുമ്പിക്കണ്ണും ആക്കമില്ലോക്കണാം. ദുരഖിയിൽ വഴി
കണ്ണപിടിക്കാൻ പ്രജാസമാണും. എങ്കിലും എന്തിക്കു
നിങ്ങളെല്ലാ ചിക്കാൻ സാധിക്കും ഭൗമാനന്നും” എന്ന്
അമൃതവല്ലി പറഞ്ഞു,

ശ്രദ്ധിപ്പിലും ദുരഖിക്കാണ്ണിയാണ് അമാദാംസും” ഒരു

ଶୁକତି ହେବାନୀ. ଅରହାର କଣ୍ଠିପଳୀର ଫୁରାନ୍ତୁ କଣ୍ଠିକିଙ୍ଗୁ
ଏବ ଯନ୍ତ୍ରିଲେଖି ଉପାରତନ୍ତ୍ରମିକିଲେଖିଲାଂ ଶୁଷ୍ଟିତ୍ଵ
ଦେଖାଇବା. ଅରହାର କଣ୍ଠିପଳୀ ସମଲା ଉନ୍ନିଲାବାଯଙ୍ଗ ମାତ୍ରମଲ୍ଲ,
ଅନ୍ତରେ ପାଞ୍ଚମିଯାଂ କ୍ରୁତିରେ ପୋକିନ୍ତା ଏହି ରୋଧୁବାତ୍ରି
କାଳେଣିଙ୍ଗାଂ ଅରହାର ଉତ୍ତମିତ୍ତ.

ଦୁଇଟି ଅଳ୍ପାଳ୍ପିଂ ହାରିତରକଣଟି, ଅରହାର କଣ୍ଠିଲେ
ପୁରାନ୍ତ୍ରମିନ୍ଦାଂ ହିଂକାରି ରୋଧୁଲେଖି ଦୁଃଖିଙ୍କ ଯଙ୍ଗୁ ଅରହ
କରିବେଣାଟି କଃତ୍ରମିନ୍ଦା.

ଅରଲ୍ପାଳ୍ପିଂ ୨୩

— ଅଳ୍ପାଳ୍ପିଂ —

ହୁକଟିକାରେ ଆଗ୍ରହ ହେବୁ.

ଅରହାର କଣ୍ଠିପଳ୍ପାରି କମାରଦାସୁ “ଆଗ୍ରହ ତାଙ୍କାବତକିରୁ
“ନିଜର ହୁବିର ଏକାକିନୀ ବାବା” ଏହାଂ ହେବାତ୍ମିତ୍ତ.

“ଗାଯାଟ୍ର କଣ୍ଠକଣ୍ଠିରେତୁ” ହୁବିର ନକଶରେ ଦୁଇ
ଲିଙ୍କପ୍ରଦ ବଶି ପିଛିତ୍ତିପୋତି—”ଏହାଂ ଅନ୍ତରବାଲ୍ପି
ମଧ୍ୟରେ ପରିତ୍ରୁ.

“ନିଜର ହୁପ୍ରାର ଏହାବିକାନିଙ୍କ ବାବାରୀ” ଏହାଂ
ଶୁଭ୍ରତାକିରୁ ଗାନ୍ଧୀ କଣ୍ଠିରକାଳୀ ଅରହାର ହେବାତ୍ମିତ୍ତ.

“ଏକାକିନୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା” ଏହାଂ ହେବାତ୍ମିତ୍ତ.

“ଶୁଭ୍ରତ କୋତ୍ତ କଥାଟି” ଏହାଂ ହେବାତ୍ମିତ୍ତ କନ୍ଦାର
ଶ୍ରୀଲେଖିଲେ ଉତ୍ସାହିତ ଉତ୍ସାହିତ ବିମାରଂ.

“ହୁପ୍ରାର ଗାରେ ପିକିଲେଯ୍ୟା ପୋକରାପ୍ରିତି?
ଏହାଂ ଅରହାର ହେବାତ୍ମିତ୍ତ.

“ଶୁଭ୍ରତ, ହୁନୀ ଶୁଭ୍ରତ ବୁଦ୍ଧାତିରିଜ୍ଞାନାର୍ଥ

ശരാഖിൽക്കുട്ടി നടക്കാതെന്ന വിചാരിക്കുന്നു.” അവയാഡി അവരോടൊക്കെ കുട്ടിക്കുറാ നടന്നു. ഉദ്യൂഹാള്ളാ അവർ യദായരയുടെ വാദിക്കാരനേന്നും ഒണ്ടിയേയും കണ്ണഭരി.

“നിങ്ങൾ നശാദപുരി തുമ്മരയെങ്കണ്ടോ?” എന്നു് വീരസപാമി ചോദിച്ചു. “തൊൻ കൊതുമ്മരു അനേപ ഷിച്ച പുരപ്പട്ടാജാം.”

ബണ്ടുമണിക്രൂവിനു മല്ലു് താൻ അവക്കു കുഞ്ഞുന്നും ഇപ്പോൾ വീട്ടിലെത്തിക്കിരിക്കുമെന്നും ശഡിത്രഷണൻ മറവടി പറത്തു.

“നിങ്ങൾ നേരെ മാമിഷപുരണ്ണയ്ക്ക് പോകയു സാക്കിയും തുംബംകുട്ടി വണ്ണിക്കിയും കേരിക്കാത്ത ദ്രോ?” എന്നു് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. വീരസപാമി വണ്ണി തുനു കൊടുത്തു. അതിനുകുത്തു് ഒരു പോലീസ് ഉദ്രാഗസ്ഥ നൈസണ്ടു് അവൻ അത്തപ്പട്ട.

“ഒരു സുവസ്സവാരി—അഘോ!” എന്നു് ശഡിത്രഷണൻ അയാളും ചോദിച്ചു. അതു് അനുസരം ചാലുക്കും പ്രത പരിശോധനമിവസം അവിടെ വച്ചു കാം പോലീസ് ഉദ്രാഗസ്ഥനായിരുന്നു; അയാൾ വല്ലുതെ പരിമേച്ചു; എകിക്കും പ്രയാസപ്പെട്ടു് അനു പുഞ്ചിലി തുകി.

കുമാരഭാസ് മാത്രം വണ്ണിക്കിയും കയറിക്കില്ല. അയാൾ നേരേ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു.

ഈ മുന്നാളികൾക്കും തുമയ്ക്കുത്തു് എത്തു കാഞ്ഞും അയാൾക്കും അനേകം തുമകൾ പരിവര്ത്തിക്കും. അവൻ ലെണ്ണിലും കാൽപ്പെയമാറം കണ്ടിട്ടില്ല. ഈ തുമയിൽ പാപചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി അതു തവല്ലിയുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നും അയാൾ ഗ്രംഞ്ഞു. അവയിടെ ഉദ്ധൃതം മുന്നായിക്കൊം ദിവ്യിപ്പംപുണ്ടു് മുന്നായിനടിനടത്തു

വയ്ക്കിടിയ ദുരന്തരീഹണപ്പുറിയും അവർ സംസാരിച്ചു. അതു സംഭവങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു് അവർക്ക് വല്ലെന്നും അറിയാമോ? അവൻ എന്തിനായി അതുനേരത്തിൽ അഭ്യന്തരം നടത്തുന്നു? പോലീസുകാരനെ പാശയിൽനിന്ന് സുംഗുട്ടും ചരം മുഖം വാങ്ങിയതു് എന്തിനു്? ഒരുപ്പാം അരയാറുക്കു് ഒരു അത്രുളംഫോലെ തൊന്തി. അമുതമവല്ലി തന്നോടുകൂടി പറഞ്ഞതുണ്ടു് അതുത്രുളംകുരുക്കാതിരിക്കുന്നതു്. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ കാഡാര സംബന്ധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി എന്തിനും മറയ്ക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു? ഏതോത്താ ഒരു പ്രാത്യുക ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടോ? ആ ഉദ്ദേശം എന്തായിരിക്കും?

ഈക്കപെന്ന വാദോ വിചാരങ്ങൾ അരയാഴ്ചക്കുന്നുണ്ടിൽക്കൊണ്ടുടി. പോലീസു് ഇന്ത്യൻപ്പുതുർ വണ്ണി അടച്ചു് അതിനുള്ളിൽ പത്രങ്ങളിൽനുണ്ടും അംശങ്ങളും വിസ്തൃതിപ്പിച്ചു്, അംശം ഒരു ജോലിയാമല്ലതു് ചോക്കേജു് “ഡ്രുട്ടി” തിലബലുക്കിൽ അരയാറു എന്തിനും യുണിഫാറം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു? അരയാഴ്ച ഈനു് ഉത്സവഗമല്ലതു് കാണാംതെന്നെന്തെന്നുണ്ടോ?

രാധിക്രൂഷ്ണനും കുട്ടിം ലക്ഷ്മീവിലാസത്തു് വെന്ന പ്രസ്താവിൽ അവിടെയുണ്ടോ? യഥായര ഒപ്പും പേക്കം കാപ്പിയും പലമാറ്റവും സല്ലോറിച്ചു. അതിനിടയും മുഖം മുഖം സ്ഥലവാനത്തെന്നു.

മീല വെട്ടിക്കെള്ളും ധരംതെത്തിന്റെതുംജും അവ കുല്ലും അവിടെന്നുണ്ടോ എന്നിരുന്നു. ഒരു മനിക്രൂഢക്കിഞ്ഞു മുഖം മുഖം, തിരോളാന്തമയും താമസിൽ ഒരു സംഭാഷണം നടന്നു.

“നിക്കും ഈനു് പത്രിതായി വല്ലതും കണ്ണുപിടിച്ചും?”

“വിലാതെല്ലാം.”

“ഈ സുംഗുട്ടും ചരം മരട്ടും തിരിച്ചുകൊണ്ടവനിട്ടുണ്ടോ?”

“ശ്രീബത്തെല്ലാം അവിടെ ഭദ്രമായി കെട്ടിവള്ളിച്ചുണ്ടോ.”

തിലോഹരം ഉഖായ സംഭ ചന്ദ്രമുഖാ വിവരിച്ച
കേരളപ്പിച്ച.

“എതാളാബും രാത്രിയേരോമനെപ്പുറാറിയുള്ള സംശയം
തിന്നണം. അവൻ മരിച്ചതു് വളരെ നന്നായി. അവൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നടിനാളും കാലം ഏറ്റിക്കു രക്ഷയില്ല.
രാമിക്കിശ്യാരഥനെക്കാണ്ട് എനിയ്ക്കു് ഉപദേശമില്ലെന്നം
അവൻ വേഗം ചന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒക്കവൻ ധനിക
നായിത്തീരുമെന്നം ഞാൻ ആ ഭസ്തുക്കുങ്ങാൻറൊടു പറഞ്ഞ
തിനെ അവൻ അക്കഷംപ്രതി വിശ്വസിച്ചു. ഇത്വിധം
പുംതിക്കുമെന്ന വിചാരിച്ചില്ല. അതു് രാത്രിയേരന്തെ
ദേഹംബാണുന്നിന്തനപ്പുരാം എനിക്ക്” എത്രമാത്രം
ആദ്ധ്യാസം തോന്തിയെന്നോ?

അംഗാളിരു കുട്ടകാർ രാക്കുറം മിണ്ടിയില്ല. അയാൾ
ഇത്വിധഃ സംസാരിക്കുന്നായ കേരംക്കുന്നതുതന്ന അവ
രക്ഷ വ്രദ്ധയോപേജകമായിരുന്നു. മുഖർജി ഇതു കേസ്റ്റിൽ
കട്ടക്കിപ്പോകുമെന്നു് അവരുടെ ലേഡംപോച്ചും ദയവുണ്ടാ
യിരുന്നില്ല. തന്റെ കാരുകൾ ഇനിയും ആ സാമ്പാടിക
പുഞ്ചി കൈവെച്ചിന്തില്ലപ്പോ എന്നു് അവരുടെ അരാതി
യായ കണ്ണിൽനം തോന്തി. രാമക്കിശ്യാരൻ മരിച്ചതിനാൽ
തിലോഹമയ്ക്കു് സന്തോഷമേ ഉള്ളി. എന്നാൽ അവൻ
താനെ മരിച്ചതായി കേരംക്കുന്നതിനാണു് അവരുടെ
ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നതു്.

അവനെപ്പുറാറി വിചാരിക്കുന്നതാണു് അനു് ചാറ്റിക
യിൽവെച്ചു് ആ ഭക്കരവന്നു നാശിയിൽക്കുടി ഉന്നണ്ടുനെണ്ട
പോകുന്നതിന്റെ ചിത്രം അവളിരു മുഖിയ ഉന്നുവരുന്ന
തായി തോന്തി. അറിയാതെ—ങ്ങ ദൈന്യലോംടക്കുടി
അവരു കൈകരിക്കുന്നു മുഖം മരിച്ചപോതി. അട്ടതെ
ചിവസം അചുതവല്ലി പട്ടണത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. പരിപ്പു
നാശമുള്ള അപ്പരാജയം ഇഷ്ട പവത്രം ലക്ഷ്മികലജാഡി

അവഴിടെ കൈവരം ചാന്തിച്ചുതിനെ ഒഹത്രും പച്ച
നോക്കുന്നതിനും അവരും നിശ്ചയിച്ചു. ചീലവന്തും കൊ
പോലെ യോജിച്ചു കണ്ണാനാക്ക്; ചീലതിനും നേരുമെറിച്ചു
ങ്ങ സ്ഥാനവും കാണാൻമില്ല. എതാഞ്ചും ഈ മുടലുള്ള
തതിനും ഒരു ഉപചത്രി കണ്ടുപിടിക്കുന്നുമോ” അവരും
ഉംച്ചക്ഷിതരു.

ആനദേശപ്പീഡിയ കൊല്ലുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ചു
ചെടിപ്പുള്ള വിശേഷമാതിരി ഗ്രാഫികൾ; അവഴിടെ മുൻ
യിലുള്ള വാതായനതിനെന്റെ വെളിച്ചിൽ. ലിത്രിപ്പുറത്തു
കണ്ണ ചുട്ടകൾ; ലക്ഷ്മീവിലാസത്തു വെച്ചു ചവവരകളും
യിങ്ങനിന്നുമെച്ചു ഒഴുക്കത്തിലിക്കുണ്ട്; വാതായന
കാഞ്ഞഞ്ഞിൽനിന്നു കിട്ടിയ വിത്തുള്ളാണി; മുത്തച്ചി
ശായനസമയത്തും പോലീസ് ഇൻജീനീരുക്കുടുക്കെടു
പ്രകാശിച്ച ചംഖലം; യഞ്ചോധനയെ വിച്ചിച്ചവായ്ക്കുന്നതെ
പഴയ പാചകിയുടെ ചീല സൂചനക്കും; യഞ്ചോദയും
താനമായി രാത്രി അമ്പിൽ കണ്ണമുട്ടിയതും; കൂളി സ്ത്രീയും
വെച്ചു ലഭിച്ച ചീല വിവരങ്ങൾ; എഴുള്ളുകെടുക്കുടെ
അലൂതീക്കിത്തമായ തിരോധാനം; അതിൽ ഉണ്ടായി
നന്ന ഒഴുക്കത്തിലിക്കുണ്ടും ചൊരാപഭവും; അവരെ ചേ
ത്തുകെടുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ചു കീൽ പുംക്കിയ ചരട്;
ആനദേശപ്പീഡിയുടെ കൈവിരലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മറിവും;
വാസനിയുടെ ചീല കമകൾ; മധുസൂഖനയും തണ്ണുട
ചരണത്തിലുള്ള കാർബൺ പാളി; മധുസൂഖനയും മറിഞ്ഞി അയ
ചുത്തും താൻ തുറന്ന നോക്കിയതും അതു കാര്യം... ഇവ
കെപ്പുറാറി കാരോന്നായും ദൈഖിച്ചും ചേര്ത്തും അവരും
ആലോച്ചിച്ചുനോക്കി.

തിലോത്തമ മറവർജിയും ധർമ്മിക്കുന്നിലെ തുമ
കെപ്പുറാറി അയച്ച കരത്തും, അവൻ തമ്മിൽ പിന്നിട്ടും യ
മുഴുവും, ദക്ഷിണേഷ്യണുടെ കുട്ടി അവൻ ആ തുമ സ്വന്ന

‘திடுறும் விளைக்கு’ தவிதூம் அல்லாரத்தையும் அதிலென
பல பூவரை ஸயற்றிடுகிறது, அவிடெக்னிங் லடி
இடிடுக்கை லக்ஷ்யணத்தும் அவத்தை ஸுழுதியமன்றித் தூக்கி
அவையானது. அதிலெனதுக்கான் இவர்ஜிசெய் அதாலோ கிரு
மிக்கான் ஒழுநிடுறும் ஏறு கீழ்க்கண்டுள்ள கை லக்ஷ்யால்
இருவரை கிடாதிக்கானது, குதித் தூப்பியை வெது பால்
பூவரை தாங் களிடுத்துவான் தாங்கள் சில ஸங்கை
பொருக்க பாருவீவிடுவான் அதை ராமகிரோஹன்று முத
ரைரை எடுத்தால்ஸிருதை விழால்களியைக் கூவ
அதில் களத்திடுத்து—அவர்கள் ஸுநிது.

அறுநடவழியில் வரும் ராக்கிச்சாமனையும் விதைகள் கொல்புநடத்தி கரு மாதிரி மாந்திரமையாகிறதினால் எனது கேவலம் கை கட்டுப்பாஸும் வெற்றாயிரிக்கையில் படித்து விடுவது விரோதமாகிறது. ஏனை வரலிலும் விரோதமாகிறது எடுத்தால் குறிப்பிக்கப் படுவது காலமாக என்றால் விரோதம் கொண்டிருக்கிறது. பொதுமிகு முதலாவது பிக்கூக்கூதில் கீழ்க்கண்ட கொல்புநடத்தி அவிட்டதை அடிப்படையாக கொண்டிருக்கிறது.

அறுவட்ட வழியே ஆர் ராமகிருஷ்ணரயனும் கொண்டு
வைத்து செல்கிற ஒரு தொழிலின் உரப்பூட்டுத்தொவதும் ஒரு
காலத்து^० வேவாளியோ தூக்கிய வில ப்ரீபுக்குறித் தான்
யிவஸிக்கால் நூல்வாயிடுத்துவம் அதுவிரிக்கண்ணென்று
அவர் நின்றியிரு. ரெஷாபச்சு நாவிகரவுத்தி பறிவி
தமாயிக்கண்ணம் அவர் உல்லதிரு. முவஞ்சிகே^० நூற் ரெஷா
தூக்கைப்பூரியும் அரிவுகள்ளும், அரயாழிக்கின்ற தி
வோதுமதியும் வீபுத்தெழுப்பாம் அவிழித்துக்கண்ணம் அதுவிக்கண
க்குத்துவம்பூரியுமிடுப்பாம். அவைத்துக்கண்ணம் அதுவிக்கண

ദ്രൂഢമായ ഒരു പീബന്ധം ഉണ്ടാക്കിയാണിട്ടും അവർ ചില വിഷയങ്ങൾക്കുറി കൊം വിച്ഛേഡിയുണ്ട്. മധുസൂ നന്നാം ചിലതെല്ലാം അറിയാം. എന്നിട്ടും അയാൾ വെള്ളിയിൽ പറയാതിരിക്കുന്നതെന്തു്?

മധുസൂന്നൻ അപുകാരം ചെയ്യുന്നതു് എന്നുകൊണ്ടാണോ തിലോത്തമയ്ക്കും മുഖ്യജീവക്കമരിയാം. മുങ്കെന്ന ഐതക്കെന്നപ്പുറി ചില വിവരങ്ങൾ അറിയാവുന്നവരായി രണ്ടു മുന്നു പേരുണ്ട്. അവരെപ്പുറി തനിക്കല്ലോതെ മറ്റാക്കം സംശയമില്ലതാണോ.

യേഹായയരുടെ ഭര്ത്താവിന്റെ കടമയോ?—അതും അഞ്ചൊത്തപ്രായമായിണ്ടെന്ന ഇരിക്കുന്നു.

കൂക്കാണിയിൽക്കിനിനും മുഖ്യജീവക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന വിവര അഭ്യുത്താം അല്ലതവല്ലി അറിഞ്ഞെടുത്തില്ലെല്ലാം. അവർ തന്മുള്ളാം അഭിചൃംഖലംബന്നതിന്റെ ഫലമായി കൂടാം? രാമകിണ്ണേരൻ്റെ മരണം എന്നും അവളുടെ അറിവിൽ പെട്ടില്ല.

എതായാലും ഇന്തി കുറെ കൈഞ്ഞമം പ്രയോഗിക്കാതെ താമസില്ലെന്നും അവരും ഉള്ളില്ല. തിലോത്തമയോടും മുഖ്യജീവയോടും ഘുബ്ബാധികം അടക്കത്തു പെയ്യമാറുന്നതിനും, ഷോണ്ട്രിഡയാ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽക്കിനിനും ഇവിടെ വന്നു താഴുസാ തുടങ്ങിയിട്ടും നാബികനാടെ മുട്ടുകുളും വേഷം മാറി സഞ്ചാരിക്കുന്നതിനും, ചാസുമതിയുടെ വേഴ്തു സന്ദു ദിക്കുന്നതിനും അവരും നിശ്ചയിച്ചു. മുഖ്യജീവതെ സാമ്പികനും കുഴുപ്പം, ശത്രുവിക്കുന്നും അവരും ഇതിനിടയ്ക്കു ധരിച്ചിരുന്നു. അയാളും തിലോത്തമയുമായുള്ള വേഴ്തു എന്നുതന്നെ ശത്രുവിക്കുന്നാലും ചിലതെല്ലാം അങ്ങനേപ്പാണിച്ചറിയാതെ തന്മില്ല.

ക്കു വലിയ ദേവംഖരതം.

“മിയുവക്കം ധനമാജ്ജിക്കാൻ കഴിയും—എന്നാൽ അതിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ ചില സമയത്തുക്കും മാത്രമേ സംധിക്കു—എന്നാൽ പ്രദശങ്ങളാണ്. അതു വാസ്തവ മാണം.”

“ഈന്നെലപ്പുള്ള മഴയും” ഈന്ന ക്രാനു തകർ എന്ന മട്ടിൽ ചിലഞ്ഞാണ്. ആ ക്രൂരതിഭാണ്ടു മധുസൂര്യ നാൻ—അതുരംഗാരിൽ സാധാരണനാ കാണുന്ന ഉപേഗരം മിത്രവും ക്രാന്താം കുപട്ടവുംപല്ലാം അധാരിൽ മികച്ച നില്ക്കുന്നാണ്. തനിക്കു ക്രന്തരകിലും അപകാരം ചെയ്യു ദോ ചെയ്യുതാകി താൻ ശാന്തിക്കയേം ചെയ്യാൽ മുതി ക്രിയ ചെയ്യുന്നതുവൊ പാര്യാരം അടങ്കി ഇരിക്കുകയില്ല. അതിനാലി എത്ര കുപ്പം വേണ്ടുകയിലും അധാരം കാ തനിരിക്കു മും ചെയ്യാം.

ചില അവസരങ്ങളിൽ ഹരിതരക്കാർ ആക്കന്നികമായു സാക്കന ആവേഗംതിനു വരുപ്പെട്ടു് സാധാരണമായും വരിക്കു കാണുന്ന സമീക്ഷ്യകാരിത്തപ്രത്യേകപല്ലാലും മുരുളു് എറിതുകളയാണെന്നു്—അതുപോലുംവലാം ഇപ്പോൾ മധുസൂര്യനു നില. എങ്ങനെ എങ്കിലും പ സാമ്പാക്കാതെ തന്മില്ല. കുക്കിയുടെ വകയാക്കി തന്റെ കൈയിൽ ഹരിക്കുന്ന മുച്ചാക്കിരാതുപാരെ ഉപയോഗിച്ചു മുച്ചതിനാക്കിരഹാക്കാൻ തന്മുഖം എന്നു് ഒന്നു പരീക്കി ക്കുന്നുമനു് അപ്പാർ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞു.

കുറി രൂട്ടുക്കി—അതുപരേ ഒരപ്പുതന്നു ഓഡ്യൂഡ്യൂട്ടു് ദാനാക്കുവാൻു് സന്തോഷിച്ചു. മുഹാമ്മിറു. ക്രൂപാ

അന്ത വാദത്തിനുള്ളിൽ പതിനായിരമായി, ബുക്കോ സ്റ്റടി ഇണ്ടാക്സന്നതിന് ഈ നിലയ്ക്ക് പ്രധാനമില്ലപ്പോ?

പാശ്ച അതുവട്ടം തികയുന്നതിനു ദയു് മന്തക്ക തതിനം പുറമെ രണ്ടായിരാക്കുടി അപയിൽ ട്രി—ക്കഷി യുടെ പ്രാവും പോയി, മനസ്സിനെ പീഡിപ്പിച്ചുവന്ന ഭിഖത്തിന്റെ ശബ്ദന്തപ്പയ്യായി അയാൾ കുറേപ്പേ മല്ല വു, ഒസവിച്ചുതുടങ്കി. ട്രവിൽ മല്ല—ഒന്നുംയാൽന്നെല്ലാ നില വിട്ടു് ഒരു കഴിയാവാധായിരുത്തിന്നു.

വ്യാഴാളു വെവക്കേന്നരമായി, പണം അട്ടത ദിവ സംശാന അടയ്ക്കാതെ നിവൃത്തി ഇല്ല. അതിനുള്ള ശുദ്ധ ക്രമിക്കുള്ളിടുടെ വക പണംപോലും നാജുമായി, ഇനി എത്തു ചെയ്യേണ്ടു! മധുസൂഖനന്തേ തല തിരിതെരു; അതു രത്തിനു് അരഞ്ഞേഷം അചിയില്ല; ഫോക്കമെല്ലാം തന്നെ പുട്ടിക്കൊന്നതുപോലെ തോന്തി. ചെട്ടുനു് ഇതിനെല്ലാം കാരണാനുതന്നായ മവജിയുടെ സൗത്തി അയാളുടെ മനസ്സി ലുഡിച്ചു. പല്ലുക്കും ക്കൊണ്ടു് അയാൾ കസാലതിൽനിന്നും എഴുന്നേറു—“രാക്ഷസൻ!” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അര യാർഡ് ഒരു കൈതേരാക്കു് എടുത്തു കീരയിലിട്ടിട്ടു് വെളി തിലേക്കു് ഇരുക്കി.

അരലുപ്പായം 25

വേരെ ചില വിശ്വേഷണങ്ങൾ

മാധിഷപുരത്തിനം ഷാപുരിയ്ക്കും മലേപ്പുറക്കും ഏഴ് മെംസ് അകലപത്തായി സമുദ്രത്തിൽ അതയിരം വാര യോളും ചുറരുളു വരുന്ന ഒരു പാറയുണ്ടു്. അതിലേലയ്ക്ക് നിരുട്ടിന്നതിനു് ഒരു കിട്ടു രാത്രും ഇരിക്കി.

ങ്ങ വിധം ശരിതുമല്ലെന്നും അനുതവസ്ഥിയും മുഴ
പാരയിപ്പേയുള്ള വിനോദത്തിനും പുറപ്പെട്ടു. ഇപ്പിനിടയ്ക്കു
തന്നെ തമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കിയെന്ന പ്രണയവെന്നും യർഖലിയുൾ
വിശാമംപോലും നിശ്ചയിച്ചു കഴിത്തിരിക്കുന്നു. സൗഹ്യ
ത്തും അതിരുത്തായും സ്ഥാപിക്കംപോലെ നംമായും
ഇരിക്കുന്നു. അന്താരീക്ഷവും നിശ്ചയലും—പതിനഞ്ചുമെത്ത്
അക്കലപ്പുള്ള ബോട്ടുകൾപോലും കാണാം.

ങ്ങ മണിക്രൂർ നേരത്തോളം അവൻ പാരമേൽ
ഇരുന്നു. ശരിതുമല്ലെന്നും തന്നെത്താൻ മറന്നു് അനുതവസ്ഥി
ഈടു വിനുകരംഘകത്തെത്തിനു്— അമുഖം അവളുടെ
ചുംകുത്താളുംനാൽമായ വ്രക്തിയുള്ളു്—അധിനിപ്പ
ടിട്ടു് കാലം കൊരി ആയിരിക്കുന്നു. അനുതവസ്ഥി പരിത്രം
സമിതികരജക വിധേയയായിരുന്നു എന്നോ ഇവന്നാശിക്കു
ഉണ്ടായതുപോലെ—ബന്ധിരോധമായ ഫ്രൂമാവേൾത്തിനു
കീഴടക്കി. ശരിതുമല്ലെന്നും മനാവസരങ്ങിചലപ്പെട്ടുവെ
ഉഭാസിനന്നായി കാണപ്പെട്ടില്ല; നേരേ മറിയുൾ അദ്ദേഹം
അവളെ ഗാഡമായി മരാടണ്ടുകൊണ്ടു് ചുംബനവ്വും
അംഗൾ അഭിഭേകം ചെയ്യും “എൻ്റെ പ്രാണപ്രേരണസി
ക്കല്ലേ” എന്ന ലേപനപാരവസ്ത്രങ്ങരാട്ടക്കടി പച പ്രാവഹ്നം
പറകയും ചെയ്തു. താൻ ഇതുവരെ കണ്ണിട്ടുള്ള യുവതിക
കൂടിയും ചെയ്തു് അവൻ പരമസുന്ദരിയും ആയുംതുണ്ടു
അരബ്ബനു് അവാരംക്കു് ഇപ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ടു. കൂടി
ഒന്നും സാധാരണ ചെയ്യാറാജീവിയുപോലെ അവൻ കഴി
തന്ത്രപോയ സംഗതിക്കുഞ്ചപ്പെറി പലതും പറഞ്ഞു വ്യസ
നിച്ചു. “അരുന്നുകവ്വുംക്കു മുമ്പു് തമ്മിൽ പരിഹയ
പ്പെട്ടില്ലപ്പോ” എന്നായിരുന്നു അനുതവസ്ഥിക്കണ്ണായ
വലിയ കണ്ണിനു.

“അരുന്നുകവ്വുംക്കു മുമ്പു് നീ. ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നില്ല
എന്നു്” എന്നു് ശരിതുമല്ലെന്നും സന്തുടിതും പറഞ്ഞു. “എന്നു

ଶଂ ଯହିଲାଙ୍କର ଫୁଲ୍‌ ରାତ୍ରିରେ ଯଠାରେ ଥିଲାଣୀ ଏହି ଅତି
କୋମହୁମାଯ ଅଳଦାଟି ଦୁଃଖିତୁ ଜୀବିତୁ କାହାକୁବୁଝୁ କୁଳକୁଳାନୀତିର
ମୟୁଁ ଏକାନ୍ତରମହାକାନ୍ଦରରେଣେକା କୁଣ୍ଡ ଅଳଦାଟି— ଆମ
ହାତୀ ଭୁବନ୍ଧିକିମିଳ ଯହୁ କାଳକୁଳାନ୍ଦରର ବନ୍ଦରମୁକ୍ତିକାଣ୍ଡ
ଲୋଡ଼ିଟ୍.

ଅରୁଣାଳେଖୀଷ୍ଟି ଚିତ୍ରଣ କେନ୍ତୁଳିବେଶୁକଣ୍ଟାଣ୍ଟି^୧
ଆବର ଆହେତୁହରତିଲେନ୍ଦର ଦୁଃଖାନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱକୁଣ୍ଠନାକାରୀ.
ପେବକୁଣ୍ଠା ଆହିକ୍ଷିତବ୍ୟାଯରକାଲେଗାପୋଲେ ଆବରି
କାଳପୁରୁଷଙ୍କ ଦୁଃଖିକଣ୍ଠ ନାହିଁତୁ. ଆହାର ଆହୁତ୍ୱଗାୟିତି
ନାହିଁ. ଆବର ଅନିଷ୍ଟ ଆହୁତ୍ୱ ଏହାରଙ୍କ ନୁହିଯଣାବେଳାନ୍ଦର
ଅତିକିର୍ଣ୍ଣ ନାମକରିବାରିରାଗା. କଈ ପକ୍ଷି ମାତ୍ରରେ
ଆବେଶ ଉଦ୍ଦରଣାକାରିକଣଙ୍କ ଏହିଦେଶ ଚିହ୍ନରୂପଙ୍କାଣ୍ଟି^୨.
ଆହୁତବଳ୍ଲିରୀକାରକ ଆତିବେଳ “ହୁଁ” ଏହାନ କଈ ଅଛୁ
ତାଙ୍କ ଆହୁତିକୋଟିତ୍ୱକିର୍ଣ୍ଣିଲାଗି.

ଆହୁତବଳ୍ଲି ତାଙ୍କର କାହିଁକିଲେନ୍ଦର ଆହୁତିକିମ୍ବ ଆମାସ
ରିଷ୍ଟି^୩ ଅଳଦାଟି ଆଶିକଣାତିର ମାତ୍ରିତ୍ତି. ଏହାଙ୍କ ରାତିକ୍ରି
ଯୁଗଙ୍କ ଆତିବେଳ ବ୍ୟଲାଞ୍ଜକାରମାତ୍ର ଆଶିତ୍ତିକ୍ରିଟିକ୍^୪ କରେ
କରିବ ପ୍ରମଧୁର୍ଯ୍ୟଂ ଅଲୋକିକଣାଗାୟିରାଗା. ଆତିଲେନ୍ଦର
ମୁହିମ ଆହାରେ ବୀଳିଙ୍କା ରକ୍ତବଳତକାକାରୀ; ମଣ୍ଡ ରକ୍ତ
କକାଣ୍ଟି^୫ ଆତିବେଳ ଉତ୍ସର୍ଗିକ୍ରିଟିକ୍^୬ ଆହାର ପଲବର
ମୁଣ୍ଡବିତ୍ତି.

“ଶୁଭରେପାଲେ ଘୁକାରତେମଣୀଯମାତ୍ର ଅଳଦାଟି ମରି
ଗନକଂ ଶୁଭୀକରିବା କାଳରେମନ୍ଦ ତୋଗାନୀଲ୍ଲୁ —ହା—
ଏହିଲ୍ଲାବରେଷ୍ଟା ହୁଏ ଅଳଦାଟି କୁଣ୍ଡିତ୍ତିକାଟିକଣାରେମନ୍ଦା^୭
ଏହାକିମିଳ ଅତ୍ରମୟମଣ୍ଟାକିମିଳା.” ଆବର ହୁଏ କେହିକ୍ରିତ୍ତିର
ବିବନ୍ଦପୁରେ ନିଷ୍ଠାପତମାଯ ନ୍ତିତାମାତ୍ର ପୋଷିତ୍ତିତ୍ତି.

“ପାଲ୍ଲୁବାତରଣାକିମା—ନିଷ୍ଠାପତମାକି” ଆମ୍ବୁଦ୍ଧ ତୋ
ମାକିମିଲ୍ଲେ? ଏହାନ୍ଦ ଆବର ଚୋପିତ୍ତି. “ଆମ୍ବୁଦ୍ଧ
କୁଣ୍ଡାନ୍ତାକିମାକି” ଆଶିମାନାନୀକିମାଲ୍ଲୁବନ୍ଧିତ୍ତିତ୍ତି. ହୁଏ ମନୋଧର

മായ കേൾക്കാതെന്തെ ഒരു കൂടിയ ഒരു ബോലിക എന്നിൽ അന്ന രക്തപാശി അന്നിനിറിജനാദിവന്മാ” എന്ന് സ്വപ്നം അഭിമാനിച്ചു. എന്നാൽ പുപ്പാനാ തങ്കണ്ണേ! ദാഖലയിൽ പുതിയ ഒരു നാലുകിളി ഒരിയും വന്നുവരുമായ ഒരു നിനക്ക് “അധിനിന്ദനയും തീനിനിറിക്കുന്നു.”

ശ്രീക്രഷ്ണൻ പിന്നെങ്ങും അഭവഴ്ചെന്ത തലമുടിയെ തുച്ഛലാഭിക്കൊണ്ടു വാസ്തവപൂർവ്വം അഭവഴ്ചെന്ത കവിയിൽത്തെ ഒരു തന്റെ കവിരം തത്തടിത്താടി ചേത്തുചീടിച്ചുകൊണ്ടു ഇരുന്നു. വീണാട്ടു അഭവഴ്ചെന്ത ദായംപുട്ടക്കടക്കം തമ്മിൽ സംഗമമെന്നും, ദാനും രഥാട്ടും ദുനും എത്തിനും എന്നുണ്ടിയാൽ ദട്ടക്കാതവന്നും അംഗരും പരപ്പുരും ചൂഡിച്ചു.

വാഴ്ത്തിക്കാൻ ബോട്ടിന്റെ പുഞ്ചലാഗത്തു മാരിക്കിടന്നു. ഉറഞ്ഞവിശ്വേഷ്യായി. വളക്കും ശുകി ആ പേപ്പിന്റെ ഒരു വശത്തെന്നി. ആ വയസ്സും ഇതിനു മുമ്പു പലവൈപ്പും ചെരുപ്പുക്കാരെ ഇരു പാരയിൽ കൊണ്ടവിട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്തരം രഥാട്ട കാബിനീകാരകമാരെ ഇരുപ്പം മഹാക്രിക്കാൻാം അഭാരം തന്റെ വള്ളത്തിൽ കയററിയതു.

“ഇതു” ഒരു വലിയ ദാനംപൂശം തന്നു “എന്ന വിരചിക്കരുംകൊണ്ടു” തന്റെ അടിപ്രായത്തെ ഉറപ്പിക്കാനെന്നപോലെ കുലവിലേക്കു് ഒന്നു തുപ്പി. അംഗരം നോക്കിയപ്പോൾ അഭാരും പാരഞ്ഞെ മുകളിലേക്കു തുട്ട പ്പെട്ടു കയറുന്നു. അതുവകാണ്ടു് അഭാരും ബോട്ടിന്റെ തലയുടെ കിടന്നു സുവർണ്ണയി ഉറങ്കി.

കരച്ചു കഴിഞ്ഞു രണ്ടു പേരും സമാന്വയിൽ വന്നു “സാധാരണ മനസ്സുവരപ്പോലെ സംസാരിപ്പുണ്ട് തുടങ്ങി.

“ഞാൻ ദേഹവർഖംനാന്തരവയച്ചു” ഇന്നുലെ മധുസൗംഗനെ കണ്ടി. അഭാരം എത്തുമാത്രം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നെന്നും എത്തുനും തകരാറു വിണ്ണത്തു കാണുന്നും. ഇരു അംഗങ്ങൾ കൂടിയും തുടങ്ങിട്ടുവരണ്ടു ദാനംനും,”

“ஏன், தானே வீணாத்து? ” எடுள் அபரி அந்த நோக்குட்டி வோடிச் சூ. “தாக்கு” என்றாலெப்பான் வலு மூலம் ஒரு விடகேட்கு?”

“விலங்களை கேட்டு” என்று கொக்கீற்று அதனால் பரவ்வது “பக்ஷி கேட்டிரு வாஸுவாயிரகை நாமனிலை.”

“എക്കിലും താങ്ങളുടെ വിശപ്പാശം എന്നാണ്? കൂരിയെന്നോ? വെറുതേന്നോ? കുട്ടിയെന്നതുണ്ട്?”

“അതു വെള്ളിക്കിൽ പാഞ്ചന്തു ശരിയല്ല.”

“பராய்னது கலியிலூாலுக்காலங்— கால்யிலூானது
எடுவதெல்லாம் ஸங்கதிகரம் இருக்கான். அவரையானது நாம்
வெறுமதிரிக்கண்ணாலும்? நாம் இல்லோரி சொல்லு
வோலை பறாபூரை சுங்கிக்கண்டு வரிசையா எடுக்கிடுக்
நாம் அவசிக்க வெல்லீலே? தொட்டு எடுக்கிற தலநாடு
அங்கிழிடுக் கிழிலூங்குமாவன்னை நீண்டதை அதுக்கண்டு
நன்றாயை—எடுக்கிடுக் கொட்ட...

“മതി! മതി! എന്ന് പറയേണ്ടതാണ്; വെളിക്കിൽ പറയാതിരിക്കണമെന്ന മംഗ്രം അപേക്ഷാജീവി”.

அருளங்கு ஹதிலெவாக்கி விவிடு! குமிதி வாஸன்திலேவியெ அருளோ அருண்டு விவாஹம் செல்லுங்க போக்காடு¹”

“ଆମାରୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଆମ୍ବଲୁଟରେ ପ୍ରକଟିକାଣ୍ଡିଲ୍. ଆମାରୀରେ
ଶତାବ୍ଦୀରେ ଶତାବ୍ଦୀ ଅଧିକିଳିଯାଯିପ୍ରାକୁଳିଲୁବୁ.”

ശരീരം തുല കുലക്കി.

“അയാൾ ഒരു വള്ളുവിയാണോ”, പണ്ണാന്മാരിനെ തന്നെ. അയാളുടെ പേരിൽ ഒല്ലാവും അനുകൂല എനിക്ക് തോന്നാനില്ല. അതുമഹത്രാദ്യാലും ചെയ്യേ ക്കുമോ എന്ന സംശയമുണ്ട്.”

“സംശയിക്കാനെന്നതാണോ അല്ലോ? താമസിയാൽ അരു കേരിക്കാം.”

ഇങ്ങനെ മധുസൂചനനെപ്പറ്റി അവൻ കുറച്ചുനേരം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവിൽ ശരീരം മനം നോക്കി.

“നമക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ സമയമായി” എന്നു സന്താപനും വക്കായ സപരത്തിൽ അഭ്യർത്ഥം പറഞ്ഞു. “ഓമനേ! നിന്മക്ക് ഇതു സാധാരണ്യം.....”

“താൻ ഈ സാധാരണ്യാൽ ഒരു കാലാള്ളം മറ ക്കുകയില്ല. ഇല്ല, ഈ ജനാ മരജകയില്ല.”

“താനമങ്ങളിനെ തന്നെ. ഈ പീപിനേയും മറ ക്കുകയില്ല. നമക്ക് ഇനിയും ഇവിടെ വരണ്ണം. എത്ര ആശാന്തരമണിയമായിരിക്കുന്നോ!”

“എ കടക്കേണ്ണിക്കും ഇല്ലെങ്കിൽ— എൻ്റെ തല മട്ടി അഴിച്ചിട്ടിട്ടും ആ കോഴി നോക്കിയ നോട്ടം എനിക്ക് തീരെ സപിച്ചില്ല. അതും എന്നെ ശക്കാരിക്ക നാലുപോലെ തോന്നി.”

ഒഞ്ചു പേരും ഒമ്പാട്ടിനെൻ്റെ സമീപത്തും എത്തിയ പ്പും വജ്ജീകാരൻ ഉണ്ടിട്ടില്ല. അയാളെ വിളിച്ചു ത്തിയിട്ടും അവൻ അതിൽ കയറി.

ശരീരം വള്ളുണ്ടാരെന്നു ഉപയോഗത്തി നാലി ക്കുണ്ടാവനിരുന്നു മല്ലക്കംണ്ടം ദിക്കിലുണ്ടും കണ്ണിലുണ്ടും

കിട്ടണ്ട്. മല്ലത്തിന്നീൻ കുക്കിയാൽ രാധാകൃഷ്ണ കെമ്പുന്നവും പ്രതിപാദാവവും തീരെ വിട്ടപോയെന്നു മാത്രമല്ല, കേരേ മരിച്ചു. ‘വാതാടിത്തം’ വർഖിക്കായും ചെയ്യു. അങ്ങാൽ അൻഡാ അറിവിൽപ്പെട്ട പല സംഗതികളെപ്പറ്റി ഉപയോഗിച്ചു. താൻ എത്ര നാളായി മാറ്റിപ്പുറഞ്ഞിൽ താമസിക്കുന്നവെന്നും, തന്നീൻ പീടു “എന്ന നഗരത്തിന്നീൻ ഏതു ഭാഗത്താണെന്നും, വിവാഹം ചെയ്തിട്ടു് എത്ര നാളായെന്നും, തനിക്കു് എത്ര ചുതുന്നായും ചുതിമായും ഉണ്ടെന്നും മറ്റൊരു അഭ്യാസം വിസ്തൃതിയും പറഞ്ഞതു. ആ നഗരത്തിന്നീൻ അന്തിമവെ നിവാസികളെപ്പറ്റിയും തനി കുഴു അംഗില്പായക്കൂട്ടു പ്രകാരക്കൂട്ടിക്കെന്ന ശ്രദ്ധയിൽ വളരെക്കാലമായി ദേശാടനം ചെയ്തിന്നീൻ ശേഷം അവിടെ വന്നു താഴെസം തുടങ്ങിയ ഒരു മാനൃഷ്യപരമ പുറി തനിക്കുള്ള ബഹുജാനങ്ങളും അഭ്യാസം ദേവ പ്ല്ലാതാ.

“കാരണവയം കുറെ സജ്ജവിച്ഛിട്ടിട്ടെന്നും തോന്നും നാല്ലൂടീ” എന്നു് അമൃതവല്ലി ഉഭാസിനങ്ങളും തോന്നും ചോദിച്ചു.

“ഉണ്ടെനോ!—കൊച്ചുചു—താൻ പോയിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലം ചുരുക്കമാണോ?”

“കാരണവക്കു് കൂപ്പുലിൽ പണി വല്ലതുനാണി അനോ?”

‘ഹല്ല—എനിക്കു കുച്ചവടമായിതനും.’

“മുപ്പീനു് എവിടെയെല്ലാം പോയിട്ടണ്ടു്?”

“എവിടെയെനോ?—എല്ലായിട്ടുണ്ടു്. പിങ്കപുരം, തണ്ടം, പെക്കാവാ, ജോപ്പുൻ, പുജി എന്നവേണ്ട നമ്മുടാടാതുള്ളിട്ടെന്നെല്ലാം താനും ദോയിട്ടണ്ടു്.”

“ബോണ്ടിയോ പീചിയു പോയിട്ടണോ?”

“പിന്നില്ലോ—അവിടെ ദണ്ഡുക്കൊണ്ടും താമസിച്ചു്.”

“ଶରତ୍ର ନାଲ୍ବ ଗମଳୀଙ୍କୋ ଆନ୍ତୁ ?”

“ନାଲ୍ବକତଙ୍ଗଂ ପିତରରେଯଙ୍କା ପରିଯାଳିଲ୍ଲା, ପଣ ତନିଙ୍କ ଯାରାହୁ ପାଶିଯୁଣ୍ଡା ?”

“ହୁବିଟନ୍ତୁକାର ଶରିକକେହିଲ୍ଲିକୁ ଯାରାହୁ ମନୋବା ?”

“ଜପାଥାଣ୍ଡା ?” ହୁଣକିଟ କୈ ଶରୀର ଅନୁରିଦ୍ଧ କି ଗୋଟିଏତରୁ “କୋତୁମ୍ମ କେତ୍ତିଲ୍ଲେ ? ଆବଳଂ ଅରୁ ନାହିଁକୁ ତାମସିଷ୍ଟିକ୍ଷିତ ବକ୍ତାଙ୍କା ?” ରାମକିଶୋରଙ୍କ ଆଜାନ୍ ନାଲ୍ବ ପୋବଳ ଖାରିଯୁଠା, ଅରେତୁ—ଆବଳ ଚତରୁ “ଏହି ରକ୍ଷଯାତିଷ୍ଟାବନେବା ? କହି କ୍ରୁଟିଳ୍ଲା ?”

“ଆବଳ କ୍ରୁତ୍ତ ବେଳ୍ଲିକ୍ଷିଣ୍ଡା ?”

“ଆବଳ ବେଳ୍ଲିକ୍ଷିତ ତତ୍ତବା ?—ଆବଳ ବେଳ୍ଲିକ୍ଷିଲ୍ଲା କାତରବନ୍ତାଙ୍କା ? କୋତୁମ୍ମ ପୋକିକଣେଂ, ଆବଳ ଚତରୁ ? ପଲିଯ ରକ୍ଷଣାଯି—ଏତୁରିକିମ୍ବା ? ଆନ୍ତୁଯେ ପରିବାଳ ଅରଥିଛନ୍ତି.”

“ହୁମାବନ କାନ୍ଦାଯାନ୍ କାରଣରେହନ୍ତୁ ? କାମକାରକ ପଦ୍ଧତିରୁ ଉ ପାବିଷ୍ଟିକ୍ଷିତ ଗୋଟିଏ ?”

“କ୍ରୁତାନ୍ତେ—କୋତୁମ୍ଭାଙ୍ଗ—କୋତୁମ୍ଭାଙ୍ଗ—ହୁତୁ ? ମୋଳି ପେରେହୁଙ୍କା ?” ଓବର ପଲବରେଯୁ ଆବଳ ହୁପାବିଷ୍ଟି କ୍ଷମା ?”

ଆଯାଠ ପିଣ୍ଡର କଟଲିଲେକିମ୍ବାଙ୍କା ହୁପୁ.

“ଆବଳ ଚତରୁତାକାନ କୋତୁମ୍ଭାଙ୍ଗ କାଶିଲେତ ଏହି ପତନିକୁ ଅରୁ ପାଵପ୍ରେସ୍ ପେଣ୍ଟିକୋତୁମ୍ଭାଙ୍ଗ ଅନ୍ତରୋ ତେବେଳିକାଶାନ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ କୋତୁମ୍ଭାଙ୍ଗ ହୁବିକଟ ଏହି କ୍ଷମାଙ୍କା ଉଣ୍ଟାଇତାନ୍ତା ?”

“ହୁଣାହିଅନା.”

“ଅନୁତ୍ୱ ? ହାଁ—(ପଜ୍ଞାକଣେଠାଳ ରମ୍ଭୁକରଣ କାମ୍ପାରି) ନାନୀଙ୍କ ଆବରଣୀର ଆନିବୁ ହୁଣ୍ଡା ?”

“ଶବ୍ଦ ପ୍ରତିଶୀଳଗାନ୍ଧିଶାସନରୁ’ ?”

ବାବେ—ପରିଯାଂ. ଅବରେର ସମ୍ବାଦିଙ୍କ କୁଣ୍ଡି ଓ ତିଲିଖାତିଥିଟିଣ୍ଡି—କହି କୁଣ୍ଡିମାଜେଣା, ପରିତ୍ରାପ ଏତୁ କାନ୍ଦାଚେଣୋ—

କମ ଅବଶ୍ୟକ ସ୍ଵରେ ରମ୍ପିବିଛୁ. ଏଇ କବିଠକ୍ରମ କବିକଣା ତିଳାଶଶିକ୍ଷଣାଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ୍ଷିତ୍ବରେ ଉପରୁଥିଲୁଛି.

“ଆତିଶ୍ୟାନପୁରି ଆଦିଯାବୁନାବର ଦେବରେଣ୍ଟିମଧ୍ୟ କାହାକୁଣ୍ଡି— ଅତୁ ହୁନ୍ତିରେଣ୍ଟିକୁଣ୍ଡିଲ୍ଲେ—କାହାକୁଣ୍ଡି ନାହିଁ କାହାକୁଣ୍ଡି— ଯେତୁ କାହାକୁଣ୍ଡି— ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାହାକୁଣ୍ଡିବୁନା କୁଣ୍ଡିମାଜ୍ଞାନିଲ୍ଲେ— ହୁନ୍ତିରେଣ୍ଟିକୁଣ୍ଡିଲ୍ଲେ— ବେଳେ କାହାକୁଣ୍ଡିରେ ରମ୍ପିବିକିମନ୍ଦ ନୀତିଗ୍ରାହଣରେ.”

“ଶବ୍ଦାଧିକରଣ ଅତୁ କାହାଲରେଣ୍ଟିପୁରି ଆଦିବୁନୋହି”

“ପିଣ୍ଡିଲ୍ଲେ ? ପକେଷ ଆତେତାନାଂ ଏହିକର କାନ୍ଦିମିଳି—ତୋରୁ କାହାକୁଣ୍ଡିନ୍ଦ୍ୟାତ୍ମିକାଟିଲ୍ଲାରି ଦେବରେ ଅତୁରୋଢି ପର ଜୀବିକ୍ରିଲ୍ଲେ. ମିଳିଯାତୁ କାନ୍ଦିମାଜ୍ଞାନିଲ୍ଲେ ?”

“ଦ୍ଵାଦ୍ଶ ଦେବଶ୍ରୀଫେଣେ—ତତ୍ପରା ଅତୁରୋଢି ପରକଣି ମି. ତେଜପରାକର ? ଏହି କାନ୍ଦିମିଳି ?”

“ଆଜିପରିବା ଅତୁବୀକିରି ପରିଯାଂ. ଯନ୍ତ୍ରାନ୍ତାର ନୁହିଲିବ ହୀବିବ ବାନ୍ଦିଲ୍ଲୁ କୁଣ୍ଡିକ୍ରମିକ୍ରିଲ୍ଲେ ? ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକର ଆତିଶ୍ୟାନପୁରି ଆଦିଯାବର. ଯନ୍ତ୍ରାନ୍ତାର ! ନାହିଁ ମୋନାନୋ ? ଏହିକିମନ୍ଦ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନାହିଁ ପରିଚାରି କାହାକୁଣ୍ଡି ? ହୁବରେଣ୍ଟିଲ୍ଲୋ ଚରଣକିଳେ ନାହିଁ କାନ୍ଦାରୁ.”

ମଲ୍ଲତିକର ରକ୍ତି କାହାକୁଣ୍ଡିରୁକଣିଯାନ୍ତିକେନାହିଁ କୁଣ୍ଡି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନାହିଁ ଆନନ୍ଦରତ୍ନ ଚନ୍ଦି. ତୁମ୍ଭ ଦେବକାଳି ବୟାକିମ ପରିତ୍ରାପେରେଣା ? ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକରିତିକା ତମାନୀ ଯତିନାବାତିରିକାମ.

“ପିଣ୍ଡିଟ ? ଆତିଶ୍ୟାନପ୍ରଦାତା ଏହିକାନ୍ଦା ଅମିତ୍ତିକ୍ରମ ଆ କୁଣ୍ଡିମାଜ୍ଞାନିଲ୍ଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ?”

അക്കം കുറയ്ക്കുന്ന ഉടമന തന്നെ അനുതവസ്ഥി മൾ പരിശോഭന്ന മുദ്ദിയും പുരീമ അംഗ തുച്ച മുടി വഴി ക്രാന്ന കൈരടിയും.

“എപ്പീനു് നല്ല മിച്ചകാനാണു്” — ഈനി വേണ്ടിയങ്ങോടു എത്തുറയും മുപ്പുരിലയത്തെന്ന അനേനപ്പചിക്കാതികിക്കു തില്ല. എന്താണ പേരു്?

അയാൾ വളരെ റാഡി പറഞ്ഞതിനുശേഷം അങ്ങ് തിരെ പേരും ആമാസ രാമലഭ്യം പറഞ്ഞതുവകാട്ടു.

“എന്നാ ഇന്നനേരം സദ്യ ഒരുജാഡിയും!” എന്നു് മിച്ച കാരൻ ചോയ്തിനുംശേഷം അനുതവസ്ഥി സദ്യതാശങ്കരിച്ചു കുറച്ചി പൊരിയു. നാം എന്താണും മാസങ്ങളായി കണ്ണുപാടിക്കാൻ മുമ്പിട്ടുണ്ടെന്നു ഒഹസ്ത്രിനു് ആ യയ്ക്കുമ്പോൾ സമാധി അഞ്ചുക്കിൽ നിഷ്ടപ്പരാസം ഉച്ചവത്തിയിട്ടാക്കും. അയാഞ്ചു ഈനി നന്നകുടി കുണ്ടാതെ കഴിക്കിയില്ല. ഒരു ദിവസം വേദിം മാറി ഞാൻ അന്താളിട്ടെ ഓആയെ ചെന്ന കാണാൻ തീർച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അയാൾക്കു് അന്നു ഓആയുടെ പേരിൽ കലശലായ സ്ക്രൂഫൈജിന്റു്. അവരും മാവാനിരം വേണ്ടതെല്ലാം അറിയാമന്നാണു്. എന്നിക്കു തോന്നുന്നതു്.”

അമലപുരാധ ഒ 26

വേറെറു മുക്കോഡേനക്കുമരിയ സംഖ്യം.

ഇതിനിടയ്ക്കു് മുഖി ഇപ്പോൾ പ്രധാനതിലിനിക്കുന്ന ഏല്ലാ ധമ്മസില്ലാന്തങ്ങൾക്കും വിപരിതനായി ഉണ്ടെന്നതരം അഭിവ്യക്തിയേ പ്രാവിച്ചവനും. അയാൾ വിശ്വ

വാനമിശ്ചുടെ തീരത്തു് ഒരു നല്ല പൊയിബുദ്ധം പുഞ്ചം വാ ക്ഷേമിക്കുന്നില്ലതു. അങ്ങിലോവസ്തുവതിയായ ഒരു തയ്യാറി മനും അഖാളത്വം ഗ്രഹിണിപ്പെടം പ്രാപ്തിക്കാൻ ദോ കുന്ന. ഇതിൽ സ്ത്രീത്വം ഒരു പുഞ്ചം എന്നാണു വേണ്ടതു്?

അഖാൾ എത്ര കൂത്രു എത്തപ്പുറവിജ്ഞം അഭിപ്രായം തുറ സംഘരണവാദം കക്കണ്ണാഡാവരം ന്റുയിരുന്നിട്ടം ഇനങ്ങൾ മുട്ടെ പ്രതിക്കും പാത്രീഭവിച്ചു. പക്ഷേ അവരുടെ ഇടയ്ക്കും ചില സംസാരങ്ങൾ തുടങ്ങിച്ചില്ലെന്നില്ല. പണ്ണ യമ്മ വിഷയകമായും ദരം ധാരാളം ചെലവു ചെയ്യുന്ന ഇന്ന സമ്പന്നൻ തന്നെ നിട്ടഭേദനാഡാലെ സഭാപി സമ്മ രിക്കന്ന സുഖാർത്ഥക്കുന്ന വിവാഹം കഴിക്കാൻ പോകുന്ന എന്ന ശ്രദ്ധ ചെയ്യാൻമുട്ടു് കാലം കരെ ആയി. ഇപ്പോൾ ഒരു നല്ല ഗ്രഹം വാങ്ങി അവിടെ താമസം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നീ സ്ഥിതിക്കു് വിവാഹകമ്മം നടത്താൻ അമാന്തിക്കന്ന തെരുതു്? അതാണു് അവർക്ക് മുഖ്യമായി അറിയേണ്ടിയിരുന്നതു്.

ശാഖർ രണ്ടുപേരും ഇന്ന ഇനപ്പുംപുത്രപുരി കേരം പും ഇട വന്നാൽത്തന്നെ ലേണും വക്കവെയ്യുന്നവരല്ല. മറവള്ളു വരെപ്പുരി ചീനിക്കാൻ സമയമോ സെരുക്കൽമോ ഇല്ലാത്തവല്ലും അവർ ഇതരേതരപരാധാരായി തീർന്നി ഞന്ന. അവരുടെ ചലങ്ങം ക്ഷേമിക്കാഡണായിരുന്നു. വാസ്തു വത്തിൽ തിലോത്തമയുടെ വശ്രതയ്ക്ക് വഴിപ്പെട്ടു് താര കൊള്ളു വട്ടംതുക്കു് തന്നെ രാജത്തിയായ ഓഗീംപ്രിയാട്ടക്കി നിശ്ചം പാലും ചെടിക്കയുണ്ടായി. ഓഗീംമിയേ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം ഇതെല്ലാം ഒരു വിജോദമായി തോന്നി. ഇവർക്കിയും തിലോത്തമയും തമ്മിലുണ്ടായ ഇന്ന സംരക്ഷാ സ്ഥാപനായ ഒരു പ്രീബുദ്ധം അവരുടെ അവിച്ചില്ലെങ്കിലും അവരും പറയുന്നതു് ഇങ്ങനെയാണു്:—

“ഇന്നവിധം ഇനപ്പുംപുത്രിനു വിജയിച്ചിരുന്ന

നീനു” അംഗാർ ന മഹത്വാർഗ്ഗ കുഞ്ചിൽ നമ്മകൾ “അറിയൽ കൂട്ട് കാള്യും രാഹരിഷ്ണപുരുഷും വക്ക്” അവക്കെപ്പുറരി ഒരിന്തുവരുന്ന പ്രാജീന പശ്ചാത്യത്തിനോ മിമ്രാവിധാനത്തിനോ പുറ ദൈപ്തിക്ക് ധാരാത്താരും അതുവാസ്തവം ഇല്ലെന്നാണും എന്നിക്കു തോന്നുന്നതും. അതു വാസനയി—എത്ര ദൈപ്തിക്കുമ്പന്നായിരുന്നീ ന്നിരിക്കുന്നും അവരും പെപ്പുള്ളൂറും പട്ടിച്ചു ദയ കേരളത്തിനു താത്തവള്ളാണും. അവശ്യേ ഏങ്ങനെനു മുക്കിലും തന്റെ നിന്തുക്കുന്ന വേണം.”

അവർ വിവാഹം നടക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഇങ്ങനെ പെത്തുവന്നതിനെപ്പുറരി അത്രുടെ ദൈപ്തിക്കാനില്ല. ലോക മര്യാദയ തീരെ വക്കെവള്ളും അന്തഃസ്ഥിതിയും സംസാരം മാഡാക്കുന്നതു സഹജമാണും.

പട്ടണത്തിലെ ഇന്നപ്രവാദത്തിനു വിഷചീഡവിച്ചു മററാജ സംഗതി മധുസൂദനക്കിൽ ഇന്ത്യിടെ കണ്ണ വല്ല താഴെ മാറ്റേണം.

യൈരാദ മധുസൂദനനെ വരുക്കിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വൈന്നായ ശ്രൂതി ഒരുക്കാലത്തും വാസനയിൽ മററാ പരാത്യിയിരുന്നു. അവരും സപ്താമ്ത്രല്ലഭയും ഭവിനീതയും അയയ ഒരു ചപ്പലയാൽനാണും നമ്മകൾ പണ്ണേ അറിയാമ സ്നേഹം. തന്നീക്കു നല്ല സ്ഥിതിയിലും ദൈവനെ വിവാഹം ചെയ്യാമെന്നുദ്ദേശമുണ്ടുതായി അവരും ചില വിശ്വസ്നേഹിതുവാദി പരിശത്തേരുണ്ടും. അവളുടെ ദുഷ്ടിയിൽ കാലു മായ സവർഘനക്കുള്ളം തികാത്തിട്ടുണ്ടും മധുസൂദനന്നു ലാണും. കണ്ണാൽ കൊള്ളിം; പറിപ്പിണ്ടും; പണ്ണത്തിനു ബുല്ലിച്ചുവില്ല. കക്ഷിക്കുടുടക്ക സംഖ്യ പ്രതിനിധിയം എ നാഡോലെ വാല്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവും അവരുടേക്കു കുണ്ഠിതാണും. അവരും കേളി കുണ്ഠിതാണും. അവരും കുംഭാദ്ധോടു പൂണ്ടുമെന്നാം ഇതു വരും ഉണ്ടായിട്ടിരുപ്പുന്നുണ്ടും വസ്തുവാന്തനും. അതുകൊണ്ടും എന്നുണ്ടാണും കുറവും അംഗീക്കും അവക്കുണ്ടും ദൈപ്തിക്കു

ஒத்துவி வெளிப்புக்கள்களே— யோசை— சொல்லே
எப்பிரவு எல்லோ காணாகிவருமான் அல்லார் மனோ
மநங்கி ளா° புதுவிலி நூக்கதெ பேக்கார்டிலீ.

மழுஸுட்களைப்பாரி கெடு கிடிவுள்ளிகர அல்லர்கள்
திரை ஸுபிலீலீ. அல்லார் கடி ஞாக்கியிரிக்கன
யோலும். ஏதுதா ஜை வியவதான் வஜயினங்களும்
யோகைகிற ஹஸ்பார் வினாக்களைவுள்ளாசிரிக்கன்.
வகீன்வனி குடி துலசநெக்காகிடியுள்ளு” என்னி
னாக்கன ஏது ஏது ஜனநுதிக்குள்ளா° ஏதுதாங் திவங்
அங்கைக்கூதிற அவத்தெட அருட்கதெதியது°?

காங்கராஸம் தெவிக்க வேராங்க ஸ்தாவதுள்ளது.
அரதிக்காங்குடி நாரவாஸிக்கத்தெ ஞாலங்குலீம் அது
வழிக்க திரிதெறு. போல்வீஸ் ஹஸ்க்குது— ரங்குஞ்சு
நாக்கன அலாஸ் ரங்க வழுபோலும்!

ஹூ ஸபங்கும் ஜை அஞ்சாயாக்குஷபாலை நார
கிராஸிக்குலிற பதிது. அதார் அவுடிதெத பெற்ற
நாக்கன ஞாக்கிற வெறுமாந்திராயிடுள்ள ரள்ளிக்கைப்பு
க்கிணங்கு. அல்லார் போல்வீஸ் ஸெங்குத்திற பேர்க்கு
ஏதுதை கொல்மாகிரிக்கன். அதிகிடியீ. அலா
துடெ பேரிற ஜை தோங்களிக்கபோலும் ஜனங்கள்
களிக்கிலீ. ஹூ வத்தமாங்க கேட்கப்போர் அவக்க மனங்கு
ஸபங்காவதிலுக்கி விடப்பாஸமாபோலும் தகள்ளபோய
தாயி தோனி.

அம்மாவதிதிலுக்கி ஜை ராமத்திற வெறுத்தாக்கு
நோக்கை அலாஸ் ரங்க வழுது. அதார் அருடிட ஏதுது
வெறுத்தெக்காள்கிணங்க? உத்தமாந்திப்புத்தெக்கிணங்கம்° பூத்திர
விவங்கை லதிக்காய்யுதான் அவக்க விவகம் அலாயுள்ள
விழுதுதிற கெட்டதுக்கஂ வந்துவிது. அலார் அவயிரை
நிறுது° ஏதுதா வென்யுக்கை காணங்காந்தி அம்மாவதிரி

എൻ പോയിൽന്നും മഹാലഭാസ് എന്ന വന്നിക്ക് ശ്രദ്ധ
ജീവൻ വസതിയിൽ വെച്ചുണ്ട് അറബ്സ് നടന്നതെന്നും
മാത്രം പേരുപെടിയെ കണാം.

“ഖവിാട വന്നിങ്ങനു വസുദതീഭവിയുടെ വിട്ടിൽ
വെച്ചുയിരിക്കുമ്പോൾപ്പോൾ സംഭവം നംനായും
അവിടെ എന്തിനു പോയി? വഴിരെ അത്രുതമായിരി
ക്കുന്നു” എന്നു മാത്രം വസുദതിയോട് പരിചയമില്ലവ
രഹസ്യം പറഞ്ഞു.

അടക്കത ദിവസതെ പത്രത്തിൽ എല്ലാ വിവരങ്ങളും
ഉണ്ടായിരുന്നു.

റാംജീജന്നൻ വസുദതിയെ കാണുന്നായി അഖിടെ
ചെന്നിരുന്നു. അവളുടെ തേരുവു് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
മാമിഷപുരാതു വെച്ചു് അവരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് മനസ്സുനോടു്
പരിചയപ്പെട്ടാണ് ദൈവഗത്രാ ഇംവന്റിങ്ങനു. അവളുടെ
കൈ പണ്ട് സഥി കളഞ്ഞതുപോയതിനെ അയാളും ശ്രദ്ധ
പ്പെട്ട കണ്ണുപിടിച്ചു കൊടുത്തതും. അയാൾക്ക് എന്തോന്തു
ഗൗരവമില്ല സംഗ്രഹി പരിഞ്ഞാനണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാ
രിച്ചുണ്ട്. ആതുയച്ചുപുറാ അവരു വെള്ളിക്കിൽ തുടങ്ങിവ
നുതു. ഗൗരവമെന്നിയ കൈ കാഞ്ഞത്തെപ്പുറി സംസാരി
ക്കാൻ ശ്രദ്ധനും സപകാർത്ഥാ ശ്രദ്ധകൊണ്ടു് ചെള്ളിയിൽ വെച്ചു
പറയുന്നതു നന്നപ്പെട്ടും പറഞ്ഞും അയാൾ വരാന്തരയിൽ
നിന്നും മറിയുകയെന്നു കയറി വാതിൽ ബന്ധിച്ചു.

ഉടൻതെനു അയാൾ ഒരു വലിയ തുക ആവശ്യ
പ്പെട്ടു. അഡ്ര വല്ലാതെ ദേനാപോരയക്കിലും മനസ്സു
നിലപ്പാരു തിരെ കൈവെടിഞ്ഞതിലും. കുറച്ചു സമയം കിട്ടുന്ന
തിനായി അവരു അയാളും ചില പ്രധാനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടു്
ഒട്ടവിൽ ആ സംഖ്യ തബൾ കൈവയം ഇല്ലെന്നു പറ
ഞ്ഞതാണിയുവാൻ ശ്രമിച്ചു. തുറുമാരായും ആ അവസര
ഞ്ഞിൽ അടുത്തില്ലാതിനും ശൃംഗാരയിരിക്കുന്നതു

എല്ലാംകാണടി നല്ലതാണെന്നു് അവരും വിഹംഗിച്ചു കിംഗിവാക്കുകൾ പറഞ്ഞുനോക്കി. എന്നും ഫലിച്ചില്ല. അയാളുടെ രാംപം ഇഴ്തു. ഭാവം ആക്കളും പകൻ. എത്തുചെയ്യേണ്ട ഏന്നവിനാതെ അവരും കുറങ്കി. എന്നും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞതു് വെറും കൂട്ടവാണു്. റാംഭ്രജദത്തൻ അയു വിശ്രപാസിക്കുത്തുക്കുവണ്ണും അതു മന്ദിരം അയാൾ ബലം പ്രഥമാഗിച്ചു വാനും എത്തു വിധത്തിലെക്കിലും കുറ സ്ഥമാക്കുമെന്നു് അവാക്കു നല്ലപോലെറിയാം. അയു കൊണ്ടു് അവരും ഇതികത്തു് താമുഖ്യായിരിക്കു ഒരു പാഠവിന്നൃംഗണ്ണും അവളുടെ ശ്രദ്ധാപൂർത്തിയിൽ പതിച്ചു.

‘അതു്’ എന്നു് അവരും മനസ്സുകൊണ്ടു് അല്ലോ ആരുപസിച്ചു.

“ശരതാവു്?” എന്നു് അയാൾ ചോദിച്ചു.

“എൻറു തന്ത്രാവു്” എന്നാക്കിയെന്ന ശാന്തമായ ദുവടി.

അയാൾ അവബന്ധപോയി. മുറിക്കു് ഒരു വാതിലെ ഉണ്ണായിയെന്നുള്ളത്. എത്തു ചെയ്യേണ്ട എന്നു് ആലോച്ചിച്ചു റയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ളതു് മുറിയിൽ പ്രവേ തിച്ചു.

മംഗലമാസ്സു് അററടി നീളവും അതിരെന്ന കുര തും ഉള്ള ഒരു മണംപുന്നായിയെന്നു. റാംഭ്രജദത്തൻ പല പ്രാവശ്യം മാസ്സു് ചോദിച്ചു “ഈമാതിരി അസംഖ്യാ പാഠുണ്ണും ക്ഷമിക്കുന്ന ആച്ചല്ല എൻറു തന്ത്രാവു്”, പെട്ടെന്നുണ്ടായ കോപത്തിനു വല്ലതും കുടംബക്കു പ്രവത്തിച്ചു കണക്കും എന്നു തെന്നും. എന്നാൽ അത്രം താവാഹമായ മരോന്നിയത്രുണ്ടുകൂടി ഇതു അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം മുകാഡിപ്പിച്ചു്” എന്നു് പബ്ലുമണി അങ്ങിനെപുവ്വും പറയു

കയ്ക്കായി. അദ്ദേഹം ഇൻഡസ്ട്രിൽ കഴന്തിന വിചിത്രം നല്ലപോലെ ഗന്മ കലക്ടിനു് പോലീസുകാർമ്മ അടയാളം. അവർ വന്നാരുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം ആ പിടി വിട്ടതേ തില്ല. ഇങ്ങനെ പോലീസു് ഉള്ളാഗസ്സൻ പോലീസു കാഞ്ചെ ബന്ധവല്ലിൽത്തന്നെ എത്തി.

അനും വൈക്കോരത്തു് അനുതവസ്ഥി പഴയ വഴക്കാരനെ കാണാംനു് പോകിയുണ്ട്. അയാൾ ഏതൊന്നും ചെറുപ്പുകാശടക മാലുത്തിയ്ക്കിനു് റാംജിഷൻത്രബന്ധവി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവേ എന്നും അവരും അവിടെ എത്തിയതു്. “അയാൾക്കു് അങ്ങനെ പറേഡണ്ടതുനെ കാണും. ദിശുക്കുട്ടു്! വൈരെയും ചിലജണ്ടു്!” പലതടക്ക പേരുകൾ അയാൾ മുന്നൂവിച്ചു. ആ കുട്ടത്തിൽ അംബാക്കു ഇവിടെക്കാണ്ടിവുന്ന പോലീസിൽ ചേക്കാൻ തുംബാർ ചെയ്യു മാറ്റുകയും പോലും അയാൾ പല ശ്രാവണ്ണം പറഞ്ഞു.

ഇന്നും ഈ ഒരു റാംജിഷൻത്രബന്ധവി പലതും പറഞ്ഞു കാണിരിക്കു വൈരോധ സംഭവവും നടന്നു. അതു് കരുക്കുടി പ്രക്ഷോഭജനകൂഠയിരുന്നു.

മുച്ചൻജി തന്നെ പുതിയ ഗ്രഹത്തിൽ ചില ദിവസ ഗതികൾ ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ ബഹുമുഖ്യമായിരിക്കുന്നു. ഒരുപിംഗം വീട്ടിലെ ജോലി ക്രൈവിയം പുത്തിയാ കുറിച്ചു് അയാൾ പട്ടണത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു. നേരു കരു ഇങ്കി. പാലത്തിന്റെ നടവിൽ ഏതെന്തിയപ്പോരും മണ്ണകുക്കണ്ണു് മുഖാമുഖം കൂച്ചു് കുക്കുവൻ അതിന്റെ അഴികുളിൽ ചാരിനില്ലുന്നതു കാണു് ദീനക്കാരനായിരിക്കുമെന്നു എന്ന ക്രക്കിച്ചു് അയാൾ അടുത്തു ചെന്ന നോക്കി. പെട്ടെന്നു് അയാൾ നിവന്നന്നു് തന്നെ കൈവയ്ക്കു ശാഖാമുഖ്യമാ ചെക്കിയെന്നു കുവൻജിയുണ്ടു് ഇരിക്കുന്നു

അന്തേ പിടിച്ചു. ഉടൻതന്നെ അയാൾ മധുസൂദനന്നു കണ്ണ ശ്വർജ്ജി ഗമിക്കയുംചെയ്തു.

“മധുസൂദനനോ എന്തിനാണ് ഓവൻ?” എന്ന്
അയാൾ ടെറ്റം ക്രസാതെ ചോടിച്ചു.

“ഓവേമോ—ഈരു ഓവേമാനമല്ല—നീ ഏന്ന
നായിപ്പിച്ചു. നിന്നെ കാത്തു” ഒരു മൺിക്രൂരായി തൊൻ
ഈവിടെ നില്ക്കുന്നു. പാബിനെ അടിച്ചുകൊള്ളുന്നതു
പോലെ ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലുന്ന നിയൈക്കിച്ചിരിക്കുന്നു.
എന്നു കാത്തു മനസ്സിലായില്ല?

ശ്വർജ്ജി ചോട്ടിച്ചിരിച്ചു. അയാൾ മലയാ ദത
ലാഡ ദേഹങ്ങളിലെ ജീവിച്ചു “പദ്ധതരത്തി
ലുജു വിവരത്തുക്കോടു മല്ലടിച്ചതു” വ്യത്മാനിച്ചില്ല. ഈ
ആവശ്യസന്ധിയിൽപ്പോലും ആ ധീരപൂര്വകയും “ദേഹം
കല്പക്കാശായില്ല.

കൈതേരകിന്നു മുവം ആ മങ്കിയ വെള്ളിച്ചുത്തു
അതുന്നെ—ദേഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അര നിലിഷ്ടത്തിന
ഇടിൽ അനന്തരകരണിയമെന്നെന്നും അയാൾ ഉറച്ച
കഴിതെ.

അവലുപ്പായം 27

വിശദലംനഭിയിലെ പാലം.

ഈ കട്ടുകൈപ്പുഡ്യാഗത്തിനും ഇപ്പോലം തെരരച്ചത
ടക്കന്നതിനുണ്ടു കാരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. കുത്തും നടന്നു
ബുടനെ തോക്കു വെള്ളിത്തിലെറിത്തേക്കുള്ളുയാം. അതി
നോടുകൂടി തെളിവിനുള്ള പ്രധാനമായും ഇല്ലാതാകും. രണ്ടാം
മതായി അവിക്കെന്നും ആച്ചുരുംരുക്കുന്ന നടന്നും കുത്തു
ഉള്ളിംഗ്കു ഇംഗ്ലീഷ്യചുരുഞ്ഞതാം. അമ്പെഡ് തന്നെന്നു

പേരിൽ വിവരിതമായ വല്ല സംശയവും റ.പിട്ടന്നപക്ഷം, താൻ സ്ഥലം തില്ലും കിങ്കരവേണു തെളിയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടും മുൻകയറ്റുകയെല്ലാം അരയാറിൽ നോട്ടേറ്റ ചെയ്യും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അചിത്രവിതമായ വല്ല പ്രതിബന്ധവും നേരിട്ടുക്കാലെന്നും അയാറിൽ കയറ്റിക്കില്ലു. സമയം കിട്ടുന്ന പക്ഷം ശത്രുവിന്റെ കമകഴിപ്പിട്ടും ദരീം മെട്ടത്രും വെള്ള തനിക്ക് എറിഞ്ഞതിനുംനാശം കടനുകളും മെന്നും അയാളുടെ വിഹാരം. “അംജനാതനായ ഏതോ ഒരു വന്നാൽ തീരമായ പാതകം” എന്ന മട്ടിൽ മുമ്പുണ്ടു യ പില സംഭവങ്ങളെല്ലാംപും ഒരു നബീനാള്ളും താമസി വെമ്പത്രും കുമേണാ മുള്ളും വിസീരുതിയിൽ ലഭിച്ചുപോകാനുള്ളിട്ടും രാത്രിയായ താൻറെ പേരിൽ സംശയം ആന്തിപ്പിക്കാതെ രക്ഷപ്പെടുകയും എഴുപ്പുവുമുണ്ട്. മുമ്പും അയാളും ഒരുവൻ കൊലപ്പെട്ടതുന്നതിനും ശുമി പ്രിട്ടിഷ്ടതുകൊണ്ടും തുരും അവൻതെനു നടത്തിയതു യിട്ടു ആക്കദാരം വിഹാരിക്കുംപോൾ.

മുക്കുന്നവയാക്കു വേണ്ടും മുൻകയറ്റുകയെല്ലാം അരയാറിൽ ചെയ്യുവെച്ചിരുന്നവും ഒരു സംഗതി അരയാറിൽ തീരെ ഉത്തരിക്കുന്നില്ലു. ‘മനശ്ശൃംഗപം’ എന്ന ഒരു വസ്തുവാഴിയും വിജയലഭ്യിക്കില്ലെങ്കിൽ വിശ്വസാധ്യിക്കും. തനിമിന്തം അരയാറിൽ മറന്നുപോയി. ഒരു വെറും കവാടവില്ല ഓരു തന്റെ ശത്രു രക്ഷപ്പെട്ടുമെന്നും അരയാറിൽ മുക്കുന്ന വിച്ചപിക്കാം—പ്രക്ഷേ പററിയതും അങ്ങിലെ നടപാഠം.

മുവർജ്ജി മരണത്തിനും സമൂഹസമന്വയിനിക്കുന്നും. അഡ്യാസ്ത്രീട കുമ അവസാനിക്കുന്നതിനും മുന്തി ഒരു കമിഡി യുനൈറ്റുമുണ്ടും മതി. ഒരു കത്തിരക്കുലവിന്റെ ഒരു ശബ്ദം. അരയാ ദിനും ശ്രൂവണപുട്ടത്തിൽ പതിഞ്ഞു. ആരംഭം അടഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടും അരയാറിൽ കുമ മനസ്സിലായി. ഫിന്നയും മേഘാന്തിയിൽ അഡ്യാസ്ത്രീട ദശക കുലും മുക്കുന്നതിനേന്തും വെച്ചു

കുംഞ്ചി മുന്നാട്ട് പതിച്ചു. ഒരുവിൻ്റെ കുഴിഞ്ഞു “ അഡാറം തബൻറ പ്രശ്നങ്ങാ മാത്രം ദയുസുഭന്ന അടച്ചിച്ചവമാകം വണ്ണം പാലത്തിൻറ ഇരുവശികളിൽ താഴ്ചിച്ചുവരിയി രിക്ഷവാൻ തോക്കി. ഒരു ഒക്കഹാണ്ട് ” അഡാറം അഴികുളിയും പിടിക്കാൻ ശുമിക്കേണ്ട, ഉണ്ടര കൈയും മാത്രം പ്ലജ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഇഷ്ടക്കുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് എത്താനം നിമിഷങ്ങൾക്കുടി കൂഴിഞ്ഞു. ടെവിൽ അഡാറം ഒരു ആര്ത്തനാദഭേദാട്ടുടി പെട്ടുനാ നിർജ്ജീവപ്രിണ്യം കണക്കേ തരുകിൽ പതിച്ചു.

കതിരു അട്ടവെത്തുതാരായി; മധുസുഭന്ന എ ശബ്ദം കേട്ടതിനാൽ സംശയിച്ചുനിന്നുപോയി. അഡാറം ശംത്രതാ സംഭാവനപ്പിത്തനായിത്തീർന്ന്. താൻ കൊപ്പുംബേഡി ചുത്തു് ആരാഞ്ഞാ — അഡാറം ഇതാ ചാവാൻ ത്രഞ്ഞാനം. മരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ മോഹാലസ്യം പിടിച്ചെട്ടിരിക്കുന്നും. ഇനി എത്താഞ്ഞാലും ഇവിടെനിന്ന് പൊയ്ക്കുള്ളുണ്ടായും തന്നെ കൊള്ക്കുമെന്നു് അഡാറം കൈ തോന്തി. അതു അട്ടത്തുവന്ന സമിതിക്കു് അജ്ഞിവന ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കയില്ല. ഇതു നിലയിൽ കിട്ടുന്ന ദയവെന്ന ഇവിടെ ഇട്ടു വച്ചു പോകുന്നതായാൽ അഡാറംകു് അതു വല്ലാതെ തോന്തി ചുക്കാം — അതുകൊണ്ട് ഒന്നു ചെരുതുന്നതായുള്ളതി. താൻ ഇതു മനസ്സുവെന്ന പരിവരിക്കുന്ന ഓവം അലിനയിക്കുന്നും. ഇതു വിചാരണതാട്ടുടി ഒക്കെന്നോക്കിവെന്ന കീറയിൽ ഇട്ടിട്ടു് അഡാറം കനിഞ്ഞു് ഇവർജ്ജിയുടെ നെറവിനിയും ഒക്കവച്ചു. ഇടൻതന്നെ എഴും അട്ടായു.

“അല്ല — ഇതെന്നതുനു് ?”

മധുസുഭന്നനു് “സ്പരംകൊണ്ട്” അടിം മനസ്സിലായി — അതു് കമാരഭാസ്യായിരുന്നു.

“കമാരഭാസ്യാ? — ഇവർജ്ജി ഉംഖായക്കയതായും ഇവിടെ വിശ്വാസപ്പാദയന്നു തോന്നുന്നു, തുന്ന സുഖയ്ക്കി

നെത്തി—മരിച്ചവേണ്ടുക്കുമാ എന്നുട്ടി എന്നിക്ക് സംശയമുണ്ട്.” അപ്പോൾ അധികാരിക്കുന്നിൽക്കു വേരു ഞ വിഹാരം തോന്നി.

“നിങ്ങൾ മാർഗ്ഗപുരത്തു ചെന്ന് ഒരു ഡാക്ടറു വിളിച്ചുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥം?—അധികാരിക്കുന്ന ടെലിവിഷൻ ചോസം തുടങ്ങിയെന്ന തോന്നും.”

“ഹാഡോ, തോൻ പോകാം. പ്രേക്ഷ അതിനുഭവം എന്നിരക്കാൻ കുറഞ്ഞാം.”

മധുസൂഖനന്ന പല്ലത്രം പറയുന്നതിന് “ഈടം കിട്ടംമെന്തു” കമാരഭാസ് കതിപ്പുറത്തുനിന്നും ഇരുണ്ടി.—കതിരയെ അഴിയേണ്ട ഫെത്ത് കെട്ടിയതിനെന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം രോഗിയുടെ അടുത്തുവന്ന പരിശോധന തുടങ്ങി.

മുഖംജിയുടെ കുറീകരി അടഞ്ഞു തുറന്നു. ട്രാം ത്തിനു വേഗം കുടക്കുന്നതിന്. അദ്ദേഹം നാഡി പിടിച്ചു നോക്കി; നേരിയിൽ കൈവച്ചു” കണ്ണംപോഴു പിടിച്ചു മലഞ്ഞി.

“ശത്രുതം—നാഡി തിരിക്കാൻഡിരിക്കുന്നു. പനി ലേശമില്ല. നിങ്ങൾ വന്നിട്ടു് എത്ര നേരമായിരുണ്ടു്”

“കരിച്ചു ആരുഭയാളുള്ളു.”

“വന്നപ്പോൾ മുഖംജി ഇവിടെ ഇരു നിലവിൽ കിട്ടുകയാളിയെന്നോ?”

“തോൻ പറഞ്ഞില്ലോ?”

ഇതുയും മധുസൂഖനൻ പറയുന്നതിനിടയ്ക്കു “മുഖംജി എഴുപ്പേന്നാറുള്ളീൽത്തു. രണ്ടുപേക്കും അത്രതം തോന്നി. വിളക്കിൽനിന്നും അധികാരിക്കുന്നില്ലെന്നു മുഖത്തു പതിച്ചു വെള്ളിച്ചും കൊണ്ടു് അധികാരി പുന്നയിരി തുകനുബണ്ടുനു കാണും. തോത്രുംഉണ്ടുകൊണ്ടു്” അധികാരി ചുംബിയെല്ലാം വേഗം അതിൽ മുട്ടുനീത്തു. ഇരുത്തണ്ണും വിനൃതം.

“എതാൻ നിങ്ങളുടെ ഒപ്പുവീഴ്ത്തുറ സ്വഭവിക്കുന്നതി യേഥും മനസ്സിലുണ്ട്; മഹത്തും അതും അഭിനവിക്കുന്നു.” അഥാൾ കമാരഭാസ്ത്രിക്കാട് പഠണത്തുടക്കപ്പെട്ടു. “എതാൻ ഇവിടെ വന്നാലേപ്പോരു എജുവൻ ദ്വാരാക്കാണ്ട് സമ്പ്രാഡം യുടി അഴിക്കുളിൽ പാർന്തെന്നുനായു കണ്ണു സുഖക്കേശവാഹിരിക്കു മെന്ന വിചാരിച്ചു “എതാൻ അട്ടത്തുചെന്നാലേപ്പോരു നിങ്ങളുടെ സ്ഥാപ്തിക്കു എൻ്റെ നേക്ക്” ഒരു തോക്കു നീട്ടി. ആരോ അട്ടത്തുചെന്നതായി എന്തിക്കു മനസ്സിലായതിനാൽ കരുപ്പും സമൂഹം നേടുന്നതിനുവേണ്ടി എതാൻ ഇങ്ങനെന്നതായ വിഭ്ര പ്രശ്നാഗ്രിച്ചു. അതു ഫഫിക്കുയും ചെപ്പു. അട്ടത്തു തനിക്കു കീഴെയിൽ നോക്കിയാൽ കൈഞ്ഞാക്കു കാണാം.”

കമാരഭാസ് അട്ടത്തു ഇവർജ്ജിയേയും പിന്നീടും മധു സ്വഭവനെയും നോക്കി. ഇവർജ്ജി പറഞ്ഞതു ഇമാത്രമല്ല ബന്ധം അട്ടത്തുമതിനു സ്പൃഷ്ടിച്ചായി.

“തനു തോക്കിങ്ങളുടെ തരിക” എന്നും “അഥാൾ മധുസ്ത നേന്നാട് പഠണതു.

“അതാളിനെ നേരം ചെയ്യാൻ എന്നും തയ്യാറില്ലെന്ന്.”

“തരാനാനു പഠണത്തു?” — കമാരഭാസ്ത്രിന്റെ സപ്പ കുത്തിനും തൻജജനതിന്റെ ചൊയ്ക്കലും കലവറ്റിനും.

മധുസ്തന്റെ സംശയിച്ചു; എക്കിലും ഒട്ടവിൽ അഭാത കുത്തു കമാരഭാസ്ത്രിനെ ഏല്പിച്ചു.

“ഈനി എൻ്റെകുടുടെ വരണം.”

മധുസ്തന്റെ അപൂർക്കാരം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം അഭിവരം ശപിച്ചുംകൊണ്ടു് വേരായ വഴിക്കു തിരിഞ്ഞെന്നുണ്ടു്.

“അഥാൾ പൊകയ്യുംഇട്ടെട്ടു എന്നാണെന്നു നിങ്ങൾ ഫിഖംഖിക്കുന്നതു?” എന്നു കമാരഭാസ് ചുംബിച്ചു.

“ഒപ്പാകട്ട, എനിക്കൊന്നമില്ല” എന്ന മാതൃമായി അന്ന അധികാരിച്ചു മറച്ചു.

മധുസൂദനൻ വേണ്ട ക്രതലുകൾ നേരത്തെ ചെയ്തു വച്ചിരുന്നാൽ അല്ലാലും വിട്ടുകയുള്ളാണ് നന്നായതു്. അവർ മുഴുപ്പേരും മൊഴിയെ വിശ്വസിച്ചു കീക്ഷി ക്കുവാൻ എത്ര കോട്ടതിങ്ങാണ് തയ്യാറാളിയ്ക്കു്?

അങ്കുലവത്തേയും രക്ഷപ്പേടുക്കിയും കഥാരഭാസ്സും മുവർജിയും മേഖിൽ തന്റെ നടപടികളെ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു് അംഗാരം അറിഞ്ഞു. എത്ര വലുതായ തോഷതപ്പചാണ് തന്നിക്കു പററിയതു്? കഥാരഭാസ്സുപ്പോതെ വേറെ ഒരവൻ അവിടെ വന്നു വന്നിരുന്നുകും വേണ്ട കില്ലാളിക്കുന്ന. പക്ഷേ പ്രതിക്രിയയും ഇനിയും അവ സരം ലഭിക്കാതിരിക്കുമ്പോതുനെ അധാരം വിശ്വസിച്ചു.

ഇതിനിടയും കക്കികളിൽ പണം അപഹരിച്ച തിനെപ്പറ്റി കേസുണ്ടായാലോ? പിന്നീടു് പ്രതിക്രിയയും എങ്ങനെ അവസരം ലഭിക്കാം? എതായാലും താൻ അംഗ തിച്ചതു് ടെക്കം നന്നായില്ല.

ഇം വിചാരങ്ങളുടെത്തുടർന്നിട്ടി അധാരം മല്ലഞ്ചാപ്പിൽ കയറി വേണ്ടിവോളം കടിച്ചു.

അമൃതവല്ലിയെയും കുട്ടരേഖയും അന്ന തുമയും സമീപം വെച്ചു കണ്ണതിന്റെ ശേഷം കമാരഭാസ്സു് പലപ്പോഴും ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അലോചിക്കാറണ്ടു്. വലുവ നേരയും കാഞ്ഞം എന്ന വിചാരിച്ചു വെറുതെ വികരകൾ വല്ലും അധാരം അംഗ ദർശനായിരുന്നില്ല. അധാരം മുലു മായ ചില അംഗപ്രശ്നങ്ങളും നടത്തിയതിന്റെ ഫലം തുപ്പികരംബാധികാരിക്കും. അമൃതവല്ലി ചിലപ്പോറം അനിച്ചു ചിലപ്പോൾ കുട്ടരേഖകുടിയും തുമരയെ സംഭരിക്കാറുള്ള താഴും, മധുസൂദനൻ, മുഖജി, മുഞ്ഞായുര്, ആദംാട എന്ന

ବରମ୍ବରି ଶାବରି ପଲକରାଟଂ ବିବରଣୀରେ ଯୋଗିଥିଲୁଗି
ଅଣନ୍ତାଙ୍କଂ ମରଦ ଅନ୍ତାଙ୍କଂ ଆରିଜନିତିରାଗ. କମାରୋଗ୍ନୁ
ତକଣ ତୁମ୍ଭୁକଂ ସଙ୍ଗରିଥୁ. ଆତିଧିଗଭାଷିତାଙ୍କା ପାଇ
ଚିହ୍ନାଙ୍କରି ପରିଚାଳିଥୁଣେକବି. ଏହୁଲୁବ ଲକ୍ଷ୍ମୀପାତ୍ରଂ
ଓ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ କୋଣିଯପ୍ରୋଧ ଅନୁରାଜୀଯା କଣ୍ଠପିକିଙ୍କା
କାଣ୍ଠେ ଅନ୍ତରବଲ୍ଲିଭିତ ଶୁଭମ ଏଗାନ୍ତ ମନ୍ଦ୍ରୀଲାଗି.

ମୟୁମ୍ବିନରାମପ୍ରାଚି ଅନ୍ତରିରିଷ୍ଟରେ ଶାବରି ଅନେକ
ଖଣ୍ଡମ କଟରୁଣରୁ? ଅନ୍ତୁ ସଂଭାବ୍ୟଭ୍ରମ. ଅନ୍ତାଙ୍କଂ କର୍ମ
ଦାରୁଜୀବନରିତିରେକାଟଂ ଅନ୍ତ ତୁମ୍ଭେତୋଟଂ ଏହୁତୁ ସଂବନ୍ଧମା
ନୀତିରୁ. ଏହିତୋ କିମ୍ବ ସଂଗାନ୍ତି କାଣନ୍ତାଂ. ଅନ୍ତୁ କଣ୍ଠ
ପିକିଙ୍କାତିରିକଣାନ୍ତି ତଥବଂ ଛାପ.

ବେଦକୁଳ? ଅନ୍ତ ପାଲକିଷ୍ଵାମୀଙ୍କାମ ସଂଭବମ
ସଂଭବିତିପରିମାତ୍ର ପେଣାନ୍ତିରାଗ.

ମୟୁମ୍ବିନାନ୍ତି ଧଵରଜିତେ କୋଲ୍ପାନ୍ତି ଶୁଭତେ
ନୀତିର? ଅନ୍ତାଙ୍କଂ କାନ୍ଦରାନ୍ତିବନାନ୍ତିରେତୀନ୍ତିରୁ? ଧଵରଜି
ନୀତିରମାତ୍ରିରିକଣମୋ?

ଆଜତି! ଅନ୍ତାଙ୍କଂ ଅନ୍ତରିରିଙ୍କାମ କାଣନ୍ତାତ୍ମତାନ୍ତି;
- ଅନ୍ତରିକ୍ଷିକିମ୍ବ ହୃଦବିଦ୍ୟଂ କିମ୍ବ ଅନ୍ତରୁମା ମୟୁମ୍ବିନାନ୍ତିର
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିର କଟନ୍ତରୁକହିଲ୍ଲାହିତାଙ୍କା. ହୃଦ ସଂଭବରେତ
ପ୍ରାଚି ପୋହିନ୍ତିର ଆରିଯିଥୁଲୋ? ଏହୁତୁ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଜିନା? ତତ୍ତ୍ଵିତିକଣାନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାସନାନ୍ତାଙ୍କା. ଅନ୍ତର ରଣ୍ଧର
ପେଣଂ ଏବାରୁଜନମା ପ୍ରତିକିମ ପାତ୍ରମାନ୍ତିରେନ୍ତିରାଙ୍କାମ
ଏଗାନ୍ତାନ୍ତାରୁ ପଥକ. ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପକାନ୍ତି ମାନ୍ଦ୍ରାଜାନ୍ତିର ଯ୍ୟବ
ମାରା. କୋଟିରତକଣାନ୍ତିରେପୋଥଂ ହୃଦଯକଣ୍ଠ. ଏହୁଲୁଙ୍କ
କିମ୍ବାନ୍ତା ମିଳାତିରିକଟନ୍ତାନ୍ତାଙ୍କା ଉଚିତଂ. ହୁଣି ରାଯ
ସଂଭବିତିର ଅନ୍ତାଙ୍କଂ ହୃଦରତଂ ବଲ୍ଲାଙ୍କଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିକଣନ୍ତା
ନୀତିର? କଣକାନ୍ତିରୁଙ୍କ ଶୁଭପ୍ରୋଧ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତି କଣାନ୍ତିରିତ୍ତାନ୍ତିରୁଙ୍କାମ.

പാലാത്തിൽവച്ചുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾം മുന്നാലിവാസം കഴിഞ്ഞുമുഖജി ഇംബുദപൈപിലേക്ക് തിരിച്ചു. അവധിടെ അട്ടഞ്ഞ ഉടങ്ങേങ്ങനു പ്രാചുരിയിൽ വെച്ചു മുമ്പു കണ്ണു കുങ്ങാണിയാണ്. അയാളുടെ ദ്രോഡിക്ക് വിഷയീകരിച്ചതു. അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി രെയിൽവേയ്ക്കു സമീപമുള്ള ഒരു ഹോട്ടലിൽ എത്തി.

രണ്ടുപേരും അനിഗ്രഹപ്പോറും മുഖജി തന്റെ മരിയുടെ വാതിൽ ബന്ധിച്ചുടി” ഹലപ്പകാരം ചുറ്റതു:—

“ഇതാ നിന്നുണ്ടു പണം—ഇതു” നാം തമ്മിലുള്ള ഏടപാടുകളിൽ വെച്ചു “അല്ലെന്നെത്തലു—എന്നാൽ ഒരു വിലഭത്താബന്നാംഞാൻ ഉള്ളവിക്രിയാം.”

കുകുണ്ണി ചിരിച്ചു.

“ഇനിയെത്തെരുവാരയ്ക്കും” — ശാവൻ പണ്ണെണ്ണി കീറയിൽ ഇട്ട്. “ഇനി ഞാൻ ഒന്നം തരണ്ണേതാക്കിട്ടി സ്ഥല്ലോ?”

“അട്ടഞ്ഞ ബോട്ടിൽ മാധിഷ്പുരംങ്ങൾക്ക് തിരിക്കുന്നും.”

“അതുതാനുണ്ടാണ്” ഞാൻം ഉദ്ദേശിച്ചിങ്ങന്നു— ഞാൻ ആ ജോലി തംഗിയായി നിർമ്മിച്ചില്ലോ?”

“ഹാമോ!”

“ഇനി ഒന്നു രണ്ടു പേരു കൂടി അഞ്ചുനീറ തടല്ലു മംഗി നിൽപ്പുണ്ടായിരിക്കും.”

“അവർ താനു മംഗിരണ്ണംള്ളും. നിരുറു സംശയം അല്ലവുണ്ടില്ല.”

“അംഗത്വം അംഗീകാരം ഒരു ചീലൻ
മരിനിനിൽനാം തുമിച്ചാലോ?”

മുഖംജി അവനെ സുക്ഷിച്ചുനോക്കി.

“വല്ലതു പായാസങ്ങളിൽ തുറന്ന പറ —” എന്ന്
അതാക്കാസുചക്കമായ സ്പർശനിൽ അധാരം പറഞ്ഞു.

“എന്നേൻ്റെ ഒരു ഉദ്ദമം മാത്രം അംഗങ്ങൾനോ —”

“തുറന്ന പറയടോ. അബ്ലൈക്കിൽ നീ പലരേയും
ഒരു ക്ലൈക്കോമ്പിട്ടുണ്ടുപോലെ തൊൻ നീംനു കമ്മയും
ഈപ്പും തീക്കണം.”

“അംഗത്വിനെ പാലത്തിൽ വെച്ചു” അപായപ്പേട്ട
അംഗം തുമിച്ചു വക്കിലിനെപ്പറ്റാറി എന്തു അംഗനു്?”

മുഖംജിയുടെ നോട്ടം അധാരിച്ചിൽ കൂടുതുകൂടുന്നതു
പോലെ തോന്തി.

“നീനോടു് ഇതു് ആരാഡം പറഞ്ഞതു്?”

“ആരാഡ പറഞ്ഞതില്ല. തൊൻ കൂട്ടുകൊണ്ട കണ്ണ
അംഗം...”

“പണം കിട്ടിയാൽ നീ എന്നയും.....”

“എല്ലാവിം ജീവിക്കേണ്ട അംഗങ്ങോ? എനിക്കു്
അംഗത്വിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിപ്പാനാണോ” അധികം
ഇത്സാഹം അംഗങ്ങോ. കഴിഞ്ഞ തവണ ചെയ്ത കരാറു്
നീങ്കുടി ആവത്തിച്ചും തൊൻ അധാരാദ്ദേയം...”

മുഖംജി ആ ഭിജ്ഞവേൻ്റെ കൂട്ടിൽ കണ്ണേരും സുക്ഷിച്ചു
നോക്കിക്കണ്ണിയെന്നു.

“നീനോപ്പാലെ ആരാഡയും തൊൻ ഇതുവരെ കണ്ണ
മില്ല. ആരാഡാ നീനെ പാച്ചുവെച്ചതു്?”

“അംഗത്വിനെപ്പറ്റാറി തൊൻക്കുന്ന പലപ്പോഴും അത്ര
അപ്പുട്ടിട്ടണ്ണു്. ഏകിലും കാഞ്ഞം നാട്ടിട്ടുണ്ട്.”

“എന്തോടു കൂടാൻ സമ്മതിച്ചും”

“അതു ദരിദ്രലും പാടില്ല.

“അങ്ങളും ഇവിടെ എന്നു ചുമതലപ്പെട്ടതിനിൽക്കും ഒന്ന് കാഞ്ഞം തൊന്ത് നിർബ്ബഹിയും. എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നില്ലോ?”

അതു വേണ്ട കാഞ്ഞം.....

“അങ്ങളും ചും തുന്നു; തൊന്ത് കാഞ്ഞം സാധിക്കിന്നു..... അല്ലാതെ.....”

മുഖർജി പേട്ടുന്ന് എഴുന്നേറ്റ.

“മരയത്രു ചും — നിന്നും പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന തിങ്ങുന്.”

“ഈ വാക്ക് ഏതോടാണു പറഞ്ഞതെന്നും അങ്ങളും കാക്കിന്നുണ്ടോ — വളരുകൂട്ടിവസം അങ്ങളിനെ വെടി വെച്ചുവരുമോ കാഞ്ഞം മരുന്നും നാലുകാല്പുത്തിനു മുമ്പും അവൻ അങ്ങളിനീന്നോടു് അതു പറഞ്ഞെപ്പോറിം തൊന്ത് കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവനുണ്ടും വഴിയിൽനിന്നു മാറ്റു തിങ്ങുന്നാൽ ——————”

“തൊന്ത് നിന്നു ഒഴിച്ചുനിന്താതെ നോക്കിക്കൊടു”

മുഖർജിയുടെ ക്ഷമ തീരെ ഓസ്സുമിച്ചുപോയി. അയാൾ വേഗം എഴുന്നേറ്റ വെളിയിരുക്കുന്ന് ഇരങ്ങി. ഒരു വണ്ണി അയാൾക്കു വേണ്ടി കാളുതനിന്നിന്നു. അതിൽ കയറി അയാൾ എങ്ങോട്ടോ തിരിച്ചു.

തിരിച്ചുവന്ന ഉടനെ വല്ല കാളുകളും തന്റെ മെൽ വിലാസത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് മാനേജറോടു ചോട്ടിച്ചു. നൂറു രണ്ടു താരുകളും ഒരായിരിന്നു. അതിലെവന്നു ചെണ്ടിച്ചു വാതിച്ചുപ്പോറിം അഡാഴ്തുകുടിയിരുന്നു. അഞ്ചു മുക്കുളം അഞ്ചു മുക്കുളം.

“പോക്കനിംവെൽപ്പാം ഓഗ്രഹം എന്നെന്ന പിറ്റുട
ങന്ന്” എന്ന സ്പാദതം ചെള്ളേക്കാണ്ട് അയാൾ
പുണ്ണിരി തുകി.

“ഇതു” കൈവശം കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടി ശാഖിന്മുഖ
ണ്ണം അമൃതവല്ലിയും തങ്ങളിടെ സർവ്വസ്വരൂപ കൊടു
തേതയ്ക്കും” എന്ന പരിത്തുകോണ്ട് അയാൾ ആ എഴു
ത്തിനെ തുണ്ടുതുണ്ടായി കീറി എറിതെരുക്കളുണ്ടു.

അരലുപ്പായം 28

സത്യംപേച്ചണം

വിചാരണാലിവസം അട്ടത്തതിനാൽ റാംജൗദത്തൻ
ശാമിയെപ്പറ്റി ചിന്ത തുടങ്കി. താൻ ഒട്ടവിൽ ചെയ്ത
ചോദ്യ സഹായകത്തെപ്പറ്റി അയാൾ പദ്ധതിപിച്ചു.
ജീവിതംപോലും ഒരു വലിയ ഭാരംയി തോന്നതുകൂ
വല്ലോ. ആ ട്രഷ്യൻ രക്തം ഉറന്നിക്കാണിരിക്കു—
അംഗാം അതു ചെയ്യാതെ എന്തു നിവൃത്തി?

ശൈഖ്ണി പ്രയോഗിച്ചു് ദാണം അപദാനിക്കാൻ
ആമിച്ച കരിത്തിനാണു് തന്നെ വിസ്തൃതിക്കാൻ ചോക
നന്നു്. എന്നാൽ എത്രയോ കാലമായിട്ടു് അങ്ങനെ പ്രയോഗ
ശത്രാം തന്റെ കൈക്കുറിഞ്ഞിനു പണം പിട്ടിക്കാണം
ഞാഡിക്കുന്നവനു ശിക്ഷാരഥ്യാനം മുല്ലനാണും. അതാണു്
വലിയ ലേവെള്ളന്നിയോഗം. ആ രാക്ഷസന്റെ കാഞ്ഞു്
തുറന്നവിട്ടാലോ അതിനു് അംഗാംക്കു ദേയഞ്ഞുമില്ല.
അങ്ങളിനെ ചെയ്യുന്നതു താൻ മരണാശിക്ഷയുള്ളതുകെ പാത്രി
പ്രവിച്ചുണ്ടാം.

കററം സമയത്തിക്കുന്നതെന്ന കൊള്ളി 10—അല്ലാതെ ഒരു നിവൃത്തിയും ഇല്ല. അപ്പോൾ ദീക്ഷ എന്നായി രിക്ഷം?

ഈ വിചാരം ഉള്ളിൽ കടന്നേണ്ടതുടി അധികം മാത്രം വിളി. തകബ്ദിക്കു നിയുഹമാണെന്ന് അയാൾക്ക് അറിവെന്തുക്കുടെ?

രാജസാക്ഷിയായ് മൊഴി കൊടുന്നാണല്ലാ? അതു കൊണ്ട് ദീക്ഷയും കിരുവന്നേക്കും? അങ്ങൻ അവണ്ണ കുഞ്ഞിൽ,..., അതു നേരത്തെ അറിവെന്തുവയ്ക്കുണ്ട്. കഴി തെ കാലങ്ങളിൽ താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള, ഓരോ കാൽഞ്ഞാണ്ടു പുറി അയാൾ എന്ത്. അതിനേടുത്തുടി തന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടവന്നവൻം തന്റെ അനുയാസിനെല്ലാം കാരണ ഭ്രതനം ആയ ആ സ്ഥാപിതാൾ അയാളുടെ സൗത്തിപ്പമായി തിലുംിച്ചു.

അതാശു വിചാരണസമയത്തു് ഒരു സാക്ഷിയായി പിളിക്കാൻ ഇടയില്ലോ?

ഈ വിചാരം മനസ്സിലെ ത്രാംഗേണ്ടുടി അയാൾക്ക് വലുതായ പദ്ധതിപാഠം ഉണ്ടായി. തന്റെ ഈ സാമ്പദം തുരും ആ മിറുത്തിനേൻ്റെ പേരിലും മാലിന്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനു കാരണമായി തീന്താൽ പിന്നെന്നതിനു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു?

ഈതിനെല്ലാം സംഗതി വരുത്തിയ തന്റെ മുഹൂർത്തത്തെ അയാൾ കാപിച്ചു. വസുമതിഭേദവിയുടെ പക്ഷതു കിന്നും പണം അപമർക്കാൻ ശുമിച്ചതു് എന്തു കു തലവില്ലായ്യാണോ. അവളുടെ തത്താവു് സമയത്തിനു് അവിടെ എത്തിയില്ലക്കിൽതന്നെ രക്ഷയും മാർക്കണ്ണായിതെന്നു? — അവരുടെ ഉടൻതന്നെ പോലീസിൽ അറിവു കൊടുക്കിയായിരുന്നില്ലോ? — ഇനി ഇതോടൊക്കെ പ്രിവറ്റി

ଶ୍ରୀକୁ ଏହି ମହା—ତାଙ୍କିଙ୍କ “ଆଜି ରାତ୍ରି ଦୋହତ ପିଲି
ପେଟ୍ରିକଣିରିକଣାଂ।

“କିମ୍ବୁ କିମ୍ବାକେ କାଳମାନ ବାନିମିକଣାଂ।”
କାବତ୍ତକାରେଣ୍ଠି ଛୁଟ ବାଷକର ଆଯାକେ ଯୃଗନତିର
କିଣାଂ ଛୁଟାନ୍ତି।

ତିବୋତମ ଅନ୍ତି ଆଵସରତିର କିମ୍ବାକଣ
ଶ୍ରୀରେଣ୍ଟ୍ରାଲେତାଣ୍ଟି, ରାଣ୍ୟାରେଣ୍ଟ ଚେତ୍ତିରଣାତ୍ରୁ^୧。
ଆଯାକେ କଣରେଣ୍ଟ୍ରାଲ ରାଂଜିତନେଟ୍ ପରିମେତ୍ରବତୀରୀ।

“ଛୁଟ୍ରାଲ ଜଂବୁଦ୍ରିପିଲିର ଛୁଟାନ୍ତି ଏହିକଣ ଏହିକଣ
କି ରୈଣ୍ୟାକିତାର କିମ୍ବାକେଣ୍ଟ ବିଲ କାନ୍ତୁଷତାର ପରଯ
ପରାଯି ଏକାନ୍ତ ଚମତଳପ୍ରେତତିରିକଣାଂ। ଆର୍ଦ୍ରମ
ଅନିର୍ଦ୍ଦିତ ଉପରେର ଆସାରିଥୁ ପ୍ରବତ୍ତିକଣାତ୍ରୁ
କିମ୍ବାକଣ^୨ ଏହିଲ୍ଲାବିଧାତିଲୁ ନାହିଁରାଣ୍ଟିଲୁ^୩।”

ଆଯାର କଣାଂ ମିଳିଯିଲ୍ଲ.

“ଆର୍ଦ୍ରମତାର କିମ୍ବାକଟ ହରିତୁ ମୁଢିବାର
କରିଯାଂ। କିମ୍ବାର ଛୁଟାଯିଥୁ ପ୍ରବତ୍ତିତିଥୁପୋତାତ୍ରୁ^୪
ପୁରେମନିନାଂ” ଏବା କିମ୍ବାକେ ଆଲଟିକରୁକାଳୀ
କଣାଂ^୫ ଆର୍ଦ୍ରମାନ ଗ୍ରହିତ୍ଵିକଣାଂ, ବାଣ୍ଣିବମାଲ୍ଲେ?

“ଆରେ—ବାଣ୍ଣିବମାଲ୍ଲେ—”

“ଆରି ଆରରାକେଣାନ୍ତି” ଏହିକାନ୍ତ ପରଯମେହା?
କନ୍ଦୁକ ପୋତୁରୈଣ୍ୟାକିତାର ଆରି ଆରରାନ୍ତ କେରାଣେ
ମନଲ୍ଲିଲାକୀକିଣ୍ଟାକୁ^୬।”

ଆଯାର ଆଯାକଟ ମହାତ୍ମା ନ୍ରମଜ୍ଜିଥୁରୋକାକି।

“ଏହିକିମ୍ବ ପରବାନ୍ତ କିମ୍ବାତିରିଯିଲ୍ଲ.”

“ଆତୁ ପଲିଯ କହୁଣିତାକାନ୍ତି! ପୁରୁତୁ ପରଯନୀତ
କିମ୍ବାକେ କାନ୍ତୁଷତାର ଲାଗିଲାବା ଉଜ୍ଜାକାଣ୍ଟା—କିମ୍ବ
ରାଜିମ ତୁମନାଯିନ୍ତି, ବାନାକୁଟିକୁଳିତ୍ତି, ତୀନ୍ତିରୁହିନ୍ତି
ପରଯକିଲ୍ଲେ?”

“ଶୁଣି.”

അവരി കരുന്നോതയുള്ള മെമ്പനമവലംബിച്ചു.

“ആനന്ദവല്ലിയുടെ മരണാനന്തരം നിങ്ങളുടെ കൈ വരും ഒക്കെ എഴുതുകെട്ട് വന്നുചെന്നില്ലോ? അതു കൂദാശയും പോയതായി നിങ്ങൾ പറയുന്ന — വാസ്തവാനിൽ നിങ്ങൾ അതിനെ മറയ്ക്കുക ആക്കിയെന്നില്ലോ?”

റാംഭ്രജിന്റെ അത്രയും അത്രയും അതിനാട്ടുട്ടി തല കല്പക്കി.

“അംഗരിയും ദാഹിന്ത്യം അഞ്ചലവല്ലിക്കും എഴുതിയ പല കൂത്തുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലോ? ആ കൂത്തുകളും ആധാരമാക്കിയാലേ അദ്ദേഹത്തിനെ പിന്നീട് “അരസ്”റബച്ച ഫൂരും; “അരസ്”റബച്ചയുള്ള ഉടൻതന്നെ എഴുത്തുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ കററം സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുതു് എന്തിനായിട്ടു്?”

“റാംഭ്രജിന്റെ വിശ്വാസം മെമ്പനമവലംബിച്ചു.

“എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും” നമ്മുടെ പോതുപ്പേരിൽ തന്നെ “അറിയാം. നിങ്ങളുടെ ചില നമസ്കരണ പുറത്തു വിച്ചെമ്പു പറഞ്ഞു ദയവെച്ചുട്ടതിന്തുക്കുണ്ടെന്നും അവിയം ചെയ്യുതു്?”

അവരാം പിന്നെയും മിണ്ണാൻ ഭാവമില്ല.

“അഞ്ചലവല്ലിയെ കൊന്നാതു്” ആരെന്നു് “നിങ്ങൾക്ക് “അറിയാം; ഇല്ലോ?”

“എന്നിക്കൊന്നും അറിഞ്ഞാകുട്.”

“ഈ നില ഏകശല്ലം നന്നാല്ലോ.” അവരും അല്ലോം നീറം സംശാവദത്തിൽ പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞാകുടെനും പറയുന്നതിന്റെ കാരണം എന്നിക്കു മനസ്സിലായി.”

“എന്നെപ്പറ്റാറി ഇതുവെയ്യാക്കി നിങ്ങളും അതു പറഞ്ഞാൽ?” “ഈ ചോല്ലും കുട്ടിട്ടു് എന്നിക്കു് അത്രഭൂതം

തോന്തരം. നമ്മുടെ ചൊത്തുണ്ടുമാറിയാം” നിങ്ങളുടെ പരി
ത്രാചല്ലോ മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ടാം” നേരത്തെ തോൻ പറ
ഞ്ഞില്ലോ?

“എനിക്ഷേ” അധികാരി പറിയും അറിയാം
എന്നാൽ എനിക്ഷേ” അഭ്യാസമുഖാട്ട് വിശ്വാസമാനമില്ല.
അംഗിന കാരണാവും ഉള്ളടക്കില്ല. അംഗക്കു വശ്വാസക്ക്
മനും അഭ്യാസ എനിക്ഷേ ഒരു ഉപകാരം ചെയ്തിട്ടണ്ട്.
എന്തോടു കൂടി ഉപദേശത്തുപൂരിപ്പിരാത്തെല്ലോ. അതെ
നോൺ?” “അതുനാമവല്ലിച്ചുടെ മരണത്തുപൂരിയും മറ്റും
അറവുള്ളിട്ടുണ്ടോ നിങ്ങൾ രാജസാക്ഷിയുടെ നിലയിൽ
കോടതി തിൽ ദിവായില്ലിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ കരവു
ചെയ്തു കിട്ടു.”

അഭ്യാസ വേഗത്തിൽ കിരുപ്പിനെ ഉന്നിപ്പിച്ചു.

“അതിനെപ്പുറി തൊനം വിവാഹിക്കാറിക്കൊണ്ടില്ല.
അതുകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രവം കിട്ടുമോ? അതെ സംശ
യമുള്ളു.”

“അതിനെപ്പുറി ദേഹംപോലും സംശയിക്കണം.
നമ്മുടെ പൊതുഉള്ളഡിതന് ആ വിശ്വാസത്തിൽ നല്ല ഉറപ്പ്
തന്നിട്ടണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെന്ന നിങ്ങളുടെ വന്ന കാണംബാധി
അനും. പക്ഷേ അതിനു തല്ലൂലം നിറുത്തിയില്ലാതായി,
ഈക്കുന്ന ഉപദേശിക്കുന്നതിനു് അംദ്ദേഹത്തിനു ചില
പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുണ്ടാണോ നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ?”
അഭ്യാസുടെ ഏഴുവർത്തിയും പലമാതിരി വികരാദഃപദം
നിക്ഷിത്തിരക്കി.

“തോൻ അരലോചിച്ചു സമരധ്യാനം പറയും” എന്ന
ഈആം അഭ്യാസ പറഞ്ഞു.

“അതു എഴുള്ളുകെട്ടു് എവിടെ മുരിക്കുന്നവൻാം
പറിഞ്ഞുണ്ടാം. അഭ്യാസത്തിട്ടു് ദയവാദംക്ക കുഞ്ഞുമുള്ളുണ്ടു്.”

അയ്യാറു നേരും സംഗ്രഹിച്ചു. ഒരുപിൽക്ക് കീഴെ തിൽക്കിനും ഒരു തുടക്കമുണ്ടു് എടുത്തു് എന്നേതാ എഴുതി അവളുടെ ഏക തിരിയും എഴുതി.

അവരു അരുളു വായിച്ചു എന്നുണ്ടി.

ഞാൻ അവരുടെ പല പ്രാവശ്യം ചോയിയുണ്ടു്. അവിടെ എങ്ങും അരുളു കാണുകയുണ്ടായില്ല.

അയ്യാറു അതുടെ ഭാവം അവരുളു ദാന ദാക്കി.

“ഞനു് ധാവിയാർക്കനിനു സചീപത്തു വെച്ചു് നിങ്ങളു തൊൻ കണ്ണിൽ അവരുളു ദാന ദാക്കി.

“അരേതു!”

“ഈദോം”

അയ്യാറു വലിയ ആരുപ്പാസം തോന്തി.

“ഇതിനിടയ്ക്കു് ഇവൻജി ജീവുപേപിൽ വച്ചു് പച്ചക്കാഞ്ഞുള്ളിലും സാധിച്ചു്. അയ്യാറു വിഭേദങ്ങളിൽ രാഹസ്യിക്കുന്ന കാലത്തു് പരിവയപ്പെട്ടാൻ മുടക്കന്നിട്ടുള്ള കുഞ്ജനാ അപ്പുടെ കുട്ടത്തിൽ പിലർ വലിയ ദേഹാദിമഃനിഃ ഭൂമി നടന്ന നടപ്പിൽനിന്നു. അവരുടെ പ്രധാന ആഫീസ് ജീവുപേപി പിലാബന്നുനാണു് അവർ പറഞ്ഞുവന്നു്. വാസ്തവിക്കിയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പിലർ ദാന ദാക്കിയായിരുന്നില്ല. അവ ആടു നേതാക്കരാർ അവിടെ പല സ്ഥല ക്കെട്ടിലായി താമസിച്ചുവന്നിരുന്നു. എപ്പിടെവെച്ചു കണ്ണാലും പാല്ലും തിരിച്ചറിയുന്നതിനു് ഉപകരിക്കുന്ന പിലർ പുരത്രുക്കുന്നവനുക്കൂലും നിയമങ്ങളൂം നിയന്ത്രിതായും എതാനും അംഗങ്ങൾ വേഗം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു റഫസ്റ്റ് സംഘമായിരുന്നു അരുളു.

ഭേദാശിരുഡം തനിക്കും അപ്പുഡിനുനാ ഇവൻജിലും

അമിക്കനിച്ചുവന്ന. അഡാർക്ക് "രാജുദരണെതാപ്പുറാ" ഒഴി
വിയന്തിലുള്ള ഇന്തോനൈറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നും അവരുടെ
മേൽ അവത്തിച്ചും 'പുന'ത്തിനു വച്ചിയുണ്ടെന്നു
മാത്രം അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. തെൻ്റെ ഉദ്ദേശം
സഹഖരകയും 'നല്ലപ്പിള്ള'യായി മേലിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുക
ണമെന്നുള്ള ആറുഗ്രഹങ്ങൊടുക്കുടി മാധവിഷചുരുത്തു താമസം
ആക്കുകയും ചെയ്യുതിന്റെ ഫേഖവും ആ സംഘത്തിനു
ചീല തന്ത്രാശകറം അയാൾ ചെയ്തുവന്നു. അരാജകസംഘ
ക്കിന്റെ ഉച്ചഭാഗത്തിലേക്കായി പ്രതിഷ്ഠിംബസ്തുക്കേണ്ട
ദൈവരിച്ചുവകുടക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിൽ അയാൾ ഇപ്പോഴിം
ജാഗരുകനാണ്. താൻ ചീല സപ്താത്മ ചരനാത്തട
രക്കയിൽ കിടന്ന തിരിയുകളാണെന്നുള്ളിൽ വോയമോ
ഇരു ഗ്രഹ ചുവാഡാണെന്നുപറി തെൻ്റെ ചീല പുറപ്പറി
ചീതനൂർ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവാദമോ അയാൾ
കണ്ണാക്കിയിരുന്നില്ല. തിലോത്തമ ഇരു സംഗതിയെപ്പറ്റി
തിച്ചുകയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന മാത്രമല്ല ആരെകിലും
അവക്ഷോച്ച പറഞ്ഞായ വിശപസിക്കായുമില്ലായിരുന്നു.

...

...

...

...

അതിനെപ്പറ്റി മധുസൂദനൻ പച്ചയും ഗ്രഹിക്കാനിട
ണായി. വീംസപാമി അറിയാതെ പറഞ്ഞുചോയ ചീച
വാക്കക്കുറിയന്നാണ് അയാൾക്ക് ആലുംഭായി സംഗയം
അംശംകരിച്ചുതും. ഒരുപിംഗസം അയാൾ രെതിൽവേദാശ്വ
നിയേംവച്ചു് വീംസപാമിയെ കാണുന്നതിനും അവരുടെ
വണ്ണിയിൽ കയറി ഗ്രാവംലുന്നപുരംവരെ പോകുന്ന
തിനും സംഗതി വന്നു. വച്ചിക്കു് മുഖംജിചെപ്പുറി സംശ്വ
ജ്ഞാനാന്തരംയി.

"അതു നല്ലധനാണോ! പാക്കു എന്തിനാണോ?
ഇതു തുടർി കുഞ്ഞുകൾ തുവന്തി അന്ത്യയജ്ഞങ്ങളം മറ്റൊരു ദയന്തു

மங்கி சேவரிடுக்கு நான்? அதற்கொள்ள எடுக்கின் தின்
குணவு வரானில்லோ.”

“ആര്യയങ്ങൾ ഒന്നേറിച്ചയയ്ക്കേണ്ടീ”

“பலதான அரிதருகாளமென்றால்” என்ன விசா
விடுவின்றால்—நூற்றெட்டு நூற்கண்ணிடத்திலேவன்—
ஏன் கூறினைவைகிடியும் ஹோயின்துவதாடு!”

“കിങ്ങഡം എങ്കിനെ അറിഞ്ഞു?”

“ଏହିଥୁବୋଯ ରାମକିଶୋରନ୍ ପରିଣତତାଙ୍କୁ—
ଆବଳମ୍ବନ୍ତ ମରଣଂ ଯଲିଯ କଷ୍ଟମାୟିପ୍ରେସାଯି. ତତ୍ତ୍ଵିବସଂ
କଟିଥୁମରିଶତିରକା ସନ୍ଧୟାରୁ” ଆଜ୍ୟାର ଦୁଃଖିରେ
ଫୁରାଇ ପଲକୁ ପରାୟବାନିରୂପାଯି.

കുറച്ചേന്നും മധ്യസ്ഥിതിയാണ് കുറഞ്ഞ മിണ്ണിക്കില്ല.

“നിങ്ങൾ മുഖ്യിയെപ്പറ്റിവരുത്തു കാഞ്ഞങ്ങൾ വകുക്കു
രസമുള്ള വയാണോ” - അരയാജ്ഞപ്പറ്റി പൂണ്ട്‌മായ വിവരങ്ങൾം
രേഖപരിച്ച താഴൊമോ? തന്നീക്ക് നല്ല രേഖയുണ്ടാനോ താരോ.”

“അതിനുണ്ട് പ്രയാസമില്ല. വരേങ്ങ എൻ്റെ കുന്നിലും വച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതു്—രഹസ്യമായിരിക്കുണ്ടോ.”

“ സ്വാദോന്തരിനാ ,”

കാല്യനാളിട വിഹാരിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ദിവി

കൂടാരങ്ങൾ " സാധാരണ ഇവാക്കുന്നുപോലെ
യല്ല. അംഗം ജീവിതത്തെ ഒരു വൈദിക നേരമൊക്കായി
ടുന്ന ഗണിച്ചുവന്നു ". അതിൽനിന്ന് എത്രതോളം
സുഖം ദശക്കിപ്പിച്ചിണ്ടതുകൊണ്ടു—അതുന്തോളം അ
യംഗം എടുത്തുനാഡിവിച്ചു. പരമാഥ മുൻഗാഹാരങ്ങളിലെ
നിലും അംഗാഴ്വെ ഉന്നു പ്രവേശിച്ചിട്ടുതാനം. ഭർമ്മ
ത്തിനെ അംഗം അത്രുന്നതു ഗർഹിച്ചുവനു.

“ ദിപ്പുൾവനായ ക്രവകന്പൂർവി അന്യാഴിട ക്ര
പരിപിതൻ അനമോദനസ്വരത്തിൽ പാത്രതയു കേളു്
അന്യാർ ഉടക്ക പറഞ്ഞ വ്യാകുകൾ ലഭ്യമന്നുണ്ടാണു്:—

“എത്രക്കിലും ഒരു ഭാവാരം വരുപ്പും അതു
പരമാവധിയിലെത്തിയതിനേറ്റിയേഷം താങ്ങ നിന്മവോ
ക്കിമന്നാണോ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കാതു്? എത്രക്കിലും
മൊരു നീത്യപാനാസക്തൻ തന്റെ രഖാംപുത്രനിയായി
തീർന്ന് ദാനാ കട്ടി ചെത്തേന നിൽക്കിയതായി കേട്ടേക്കര
വിനേക്കിലും ഉണ്ടോ? അസാധാരണമായ ഒന്നിനുകളിലും
ആത്മസംയമനവും ഉജ്ജ ചിലക്കളുംതെ—വരിക്കരു വരു
പ്പെട്ടുപോയ യുദ്ധവുംതീരെ ഒപ്പേട്ടും ഉച്ചവക്കിക്കാൻ
സാധിക്കുകയില്ല.”

கம்மனாஸு^० கண் ஸங்கரபியாயித்தொன்^० அதுதோ
வராய்னிலூ. விகாரணப்பர்க்கெட்டு சூத்தி^० அல்லதுதிரை
எதொலைகளை ஓலையென்று முற்குட்டி அரித்து பூவு
க்கிளிகளைத்தின்^० அதைக் கீழ்வெள்ளுக்குவரவு^० வூல்திழுளை
சீலைகளை வெள்ளுக்குவரவு^० நாட்கள் அதிலும்பூவுகள்.

“പ്രക്ഷാണങ്ങളുടു്” അയാൾ കു ബുദ്ധചത്വരഹിംശാം. പക്ഷേ പ്രക്ഷാണകരക്ഷായ എത്തെങ്കിലും വൃഥാരങ്ങൾ ഒരു എല്ലുട്ടതിന്റെ ശേഷം ഫലം അനന്തമാവഘമാണെന്നു ചെളിപ്പുട്ടാൽ അയാൾ ഉടൻതെന്നു അതിൽ നിന്നും വിരശിച്ചുകൂടിയും.

തെരിവസം ഉച്ച തിരിതെന്നു് അയാൾ അനുതവല്ലി ദയാട്ടം ശാഖിപ്പണനോട്ടംകൂടി തന്റെ മനിക്കിവിതനും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

“എവിൽഭാക്കനിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ കാണാനു ഭ്രംഗം അതിരഞ്ഞീയമയി തോന്നാനില്ലോ?” എന്നു് അയാൾ പുംബാപരംബന്ധമില്ലാതെ അനുതവല്ലിയോട് ചോദിച്ചു.

“ഒന്തേ— ആറേ— ഏന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ പറവാൻ കാണമെന്തു്?”

“ഈ മുട്ടകൊണ്ടുതെന്നു്” എന്നു് അയാൾ വൃത്തായന്ത്രിഡേയും പുണിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു പറത്തു.

“നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ അത്മം മനസ്സിലാക്കില്ല. ഇതേമാം എത്തുടരിച്ചു സംസാരിക്കണമെന്നു്” നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായോ?” എന്നു് അവരും ശാഖിപ്പണനോട് ചോദിച്ചു.

ശാഖിപ്പണൻ മഹാപഠി പറയുമ്പുമെല്ലാം അയാൾ പറത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും.

“ഞാൻ നിങ്ങളെത്തു തരിക്കെന്നു അവിടെവെച്ചു കണ്ടു” എന്നുണ്ടെന്നും.

“ഈടു്”— അതുകൊണ്ടെന്തു്—”

“നിങ്ങൾ മുന്നുചൂടു” ഒരു വച്ചിയ പുണിക്കയിൽപ്പെട്ടു പുണി താരന്നി ശ്രദ്ധാളനിജത്വമുണ്ടാനെന്നും” എന്നുണ്ടെന്നും.

ஒன் துவகியில் வெள்ளேக்கி. ஏதுகிக்க சிருத்தேழுவீஸ்ஸா என் நினைவு சொல்ல வோடிக்கூடாயிரிக்காம். ஏதுகிலும்.....

அதுதவற்றி அதைதூண் ‘இரகச்சு’ மட்டில் சென்றுகூடும் கொக்கி.

“அந்த—”

நினைவுக்கு அதுதா யது துவகையெப்புரிதி ஏதுகோடு பரயாதித்தாததற்கு?”

“கான்து, துவகையெப்புரிதி. ஏதுகீராஸ்” என்ற வழி ஆகைத்துக்கூடுகை” என்று கல்லூரியில் அரசுமனை நூல்பாலை பரவ்றது.

“அதிகாஸ்” என்ற தூவாவும். நாம் ஏதுவும் உழையித்தூவாயறுக்காண்டு வெள்ளைமிதியு புவர்திக்க நாதான் நல்லது”. நினைவு ஏதுதா கேள்விக்கு துவகையைக்கால் அதுக்கையைப்பொறுத்து எதான் மன்றிலுக்கி. நினைவுக்கை ஸ்தாபியென்று யத்திற்கு கேட்கப்படுவது இது வாய்ந்து இதன் தொகை வில அதைப்பொறுத்துக்கையைப்படியாக நடந்து. அது தீவிர நிலையில் பல்லாயென்றும் பரவ்றதுக்குட. இனி நினைவுக்கை குட்டித்தில் ஏதுகையுடைய வேக்கத்தைதா?”

“ஹஹ “தைசுமுல கைத்தை அதுவோவிக்காதித்தானிலீடு. புகீசு.....”

“ஹஹி கை‘பக்கசு’யுங்கவேலை. கான்து எதால்தெள்ள தூவாயெப்பெற்றதைக்கொம். நாம் அதுக்கையறு” அதுநைவுவற்றி யுடைய எல்லாத்தக்கை களத்துப்பிடிக்கொண்டு. அதிகைப்புரிதி யுடை விவரங்கள் நம்முடை வில பரிசுப்புக்கை” அதிர் வுவெள்ளும் நினைவு விரைப்புக்கைஞா.”

“ஏதுகி.”

“നാം തനിച്ചാശ്രൂതികാണട്ട് ദേരകൾ മുന്നാവി കണ്ണാതിൽ ലോജിപ്പിലുണ്ടോ?”

“മധുസുഭന്നൻ, യഗ്രാധ, യഗ്രാദ, മഖർജി, റാഡ്രു ജദത്തൻ, വീരസപാഠി തുവരയാൻ” അതിനെപ്പറ്റി അററിന്നതിട്ടുള്ളതായി നാം ശക്തിക്കന്നു.”

“യഗ്രാദിജും വീരസപാഠിയും ഇല്ല. തീച്ഛ്രതനാന് എന്നും അമൃതവല്ലി ബഹുമായി അണിപ്പായപ്പെട്ടു.

“തീച്ഛ്രതനാനായെ?”

“തീച്ഛ്രതനാന്.”

“എന്നാൽ അവരെ വിട്ടുകളയാം.”

“യഗ്രാധായുടെ അത്പരതത പാചകിഞ്ചേ വിട്ടു കൊണ്ടു” എന്നും അമൃതവല്ലി പറഞ്ഞു.

“പോതു നിശ്ചയമില്ലായ്ക്കാലാണോ” അങ്ങോന്നു ചെയ്യുതും. തീലോത്തമരയക്കുടെ ഞാൻ ഉംഗപ്പുട്ടത്തുമായിരുന്നു. നിക്കോട്ടുടെ അപ്പുമിത്രമായതുകാണട്ട് മാത്രമാണു വിട്ടുകളഞ്ഞതും. അകുടെ, മൂന്നാഞ്ചിനിയും” അതിനെപ്പറ്റി വല്ലതും അറിയാമോ?”

“തീക്കുയായും അറിഞ്ഞുകൂടും.” തയിഞ്ചണം നാണു മറച്ചി പറഞ്ഞതും. “നൈഞ്ചുക്കും” അതിലേക്കു പീലി തെളിവുകളും കിട്ടിട്ടണ്ടും. അകുടെ നിക്കോട്ടെ എന്നെല്ലാം ലക്ഷ്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ചിട്ടണട്ടും നിക്കോട്ടുടെ അണിപ്പായചേമുള്ളും?”

“ഒക്കുമീമിന്നാംലാംമാ അബലുക്കിൽ അവരുടെ പ്രത്യാഹാരം മാറ്റ വല്ലവരുമാ അണുന്നു” ഇരു കുത്രും ചെയ്തിട്ടുള്ളും.”

അമൃതവല്ലി:—തയിഞ്ചണിനെ കൊണ്ടി “നൈഞ്ചുക്കും മുഖഭരണയുണ്ടോ ഇന്ത്യിച്ചുതും.”

നിങ്ങളിടെ സംഭാഷണം ഒക്കുപ്പാർ ഇടയായ
അനുമതിക്കുകയും തെന്ന് നാഡാചി ഇരു വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധം
ചെയ്യുകകാണ്ടിക്കുയാണോ. ദിവർജി, റാഡിଓത്താൻ, റബ്ബർ
കിഡോമൻ, യൈറാധാരയുടെ ഭർത്താദായ തൃപ്പിംഗാസ്സു്, അതു
കൂടു കുക്കാണി ഇവരല്ലോ തമിൽ ദയകൾപ്പെട്ടു് ഒരു
വലിയ മുട്ടകട്ടായിരുന്നു. എല്ലാം കൂടുതലിട്ടും. അവർ
സാമ്പരിച്ചിട്ടില്ലെന്തു സ്ഥലം ചുരങ്ഗം. പ്രതിഷ്ഠിലവസ്തു
ക്കൊള്ളുകയററി രാജ്യാഭിമാനിക്കൊള്ളുന്നു് അഭിമാനിക്കൊ
ഞ്ചു പ്രാതകസംഘ തനിനു് അയച്ചുകൊടുപ്പാനായി ഒരു
ക്കൂട്ടൽ കൂടിച്ചുനടന്നിരുന്നു; അതു് ഒരു ദിവർജിവകയാ
ണ്ണോ് എന്നു അംഗപ്രഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സി
ലായി. നമ്മുടെ മിവർജിയായിരിപ്പു് നേര തന്മുഖി.

“മധ്യസ്ഥന്നും ഇരു സംഘത്തിൽ ഉംപ്പെട്ടി
ടുണ്ടാ? എന്നു് അമൃതവല്ലി ചോദിച്ചു.

“ഹല്ലു. അദ്ദേഹം അന്ന നണ്ണന ചെരപ്പുമായിരുന്നു.
മിവർജിയോടു് അംഗരം പരിവയപ്പെട്ടു” പിന്നീ
ടാനോ്.”

“ഈ മുത്രും ചെയ്യുതു് അരംബിയിരിക്കാം?”

“തുപ്പിംഗസ്സു് അതണ്ണനു വരുത്തേനോ?”

അവർ രണ്ടുപേരും ചിരിച്ചു.

“എന്നു പ്രിയസ്സുമായിരാം കിങ്കര പറഞ്ഞ
തെല്ലാം വാസ്തവമായോ അല്ലാതെങ്കോ ഇരിക്കാം.
എന്നാൽ ഒരു കാഞ്ഞം തീച്ചിച്ചാണോ. തുപ്പിംഗസ്സു് മരിച്ചിട്ടു്
കാലം കാര ആക്കി—” എന്നു് ഷഡിന്റെനാൻ പറഞ്ഞു.

“അതേ— അയാൾ സംംശയപൂരത്തുകൂടു ഒരാന്താമ്പു
പത്രിയിൽ കിടന്ന മരിച്ചു—” എന്നു് അമൃതവല്ലിയും
അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“തീച്ചിയാംഭണ്ണോ?”

“അരളത—”

“വല്ല തെള്ളിയുകളിൽ കിട്ടിട്ടുണ്ടാ?”

“പ്രത്യക്ഷരേവക്കൂട്ടാനാം ഇതുവരാറ കിട്ടിട്ടില്ലോ അതിനു സൗഖ്യവും ഇല്ലാണോ?”

“അരയാറാം മുന്ന് മാസത്തിനു മുമ്പും മരിച്ചതായിട്ടുണ്ട് ആ കുക്കാൻി പറഞ്ഞതും. അവൻ പറഞ്ഞത്തിനെ വിശപ്പിക്കണമെന്നില്ല. എക്കിലും തുമ്മുംബാസ് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നാണ്” എൻ്റെ വിശപ്പാസം.”

“അവിടെ നിങ്ങൾക്കു തെററിപ്പുവരെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിലവും നിലവും ഇല്ലതായില്ലോ” എന്ന് അമൃതവല്ലി പറഞ്ഞു. “തൊന്തം അംഗങ്ങിനെയാണു വിശപ്പിച്ചിരുന്നതും. യഞ്ചായരയും” ഇപ്പോഴിം അതുതന്നെന്നു വിശപ്പാസം. ആ സംഗതി സരൂപാദിച്ചിരുന്ന വേദിയിൽ അവരുടെ ഭാഗ്യം പറഞ്ഞു എൻ്റെ സഹചാരിണികളിൽ ഒരു കണ്ണടപിടിച്ചു. അതിനു പുതിയെ നിറവിഷയിക്കുന്നതിനും അരയാറാം ഒരു ദിവസം വിശദമാണോ.”

“അവരും അരയാഴ്വേട പുതിയല്ലെന്നു വരുത്തുന്നുണ്ടാ?”

അനുനദിവല്ലി അരയാഴ്വേട പുതിയതനു—അരളും സരൂപാദിച്ചിരുന്നു. യഞ്ചായ അംഗങ്ങെന്ന അല്ലതാണോ—

“തകവുകാരല്ലുറി കേട്ടാലുടെനു യഞ്ചായര ദശ്വിപ്പോകുന്നതു” എന്തുകൊണ്ടും “

“അരളുകൊണ്ടുണ്ടും” എന്ന് അമൃതവല്ലി ചൊല്ലിച്ചു.

“അരയാറാം തകവുകാരിക്കു അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുണ്ടോ” എൻ്റെ വിശപ്പാസം.”

“അതു കുക്കാൻി അതിനെപ്പറ്റി വല്ലതും പറഞ്ഞതാണോ?”

“പറഞ്ഞു. ലക്ഷ്മീവിലാസത്തിനു” അശ്വിബാധ എങ്ങും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും കേന്തംവിനെപ്പറ്റി വല്ല ഒരു

കളം അവിടെന്നിനു കിട്ടിയെങ്കെല്ലാ ദ്രോന ശക്തിയും അവരെ നബിപ്പിക്കുവാനായി യേജായരു താനു തീരെവശത്വം അനിക്ഷണമെന്നു് എനിക്കു തോന്തരം. അവർ ഇവിടെ വരുന്നതിനു മുമ്പു് എവിടെ താമസിച്ചിരുന്നുവെന്നു് നിങ്ങൾക്കു് അറിയാതോ?”

“ഇല്ലോ. എനിക്കു സംശയമുണ്ടു്.”

“ബുദ്ധമായ സംശയങ്ങൾ എനിക്കുമുണ്ടു്. ഭാഗിച്ചിട്ടുള്ള വന്നലോജനറിവാസം എന്നുറു ചോദ്യത്തിനു മറ്റൊക്കുയായി അവരും അറൈയാതെ പാണത ചില വാക്കുകളിൽനിന്നും അവൻ സുഖവന്നതിൽ താമസിച്ചിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.”

“എനിക്കു് ഓമ്മയുണ്ടു്.”

“യേജായരു പരിപ്രേക്ഷയും സംശയങ്ങൾ വേദനായ വഴിക്കു തിരിച്ചുതും നിങ്ങൾ വാക്കുംണ്ടാക്കിരിക്കാം.”

“ഇണ്ടു്.”

“തന്ത്രം വേദനയും ചില ഔദ്യോഗികലുകളും അവിടും ഇവിടുന്നമായി പൊരുക്കി എടുത്തിട്ടുണ്ടു്.”

കഴഞ്ഞേരും എല്ലാവരും മിണ്ണാതിരുന്നു. ഒഴിവിൽ ശാമ്രതവല്ലി ഇപ്പുകാം പറഞ്ഞു:—

“നിങ്ങളുടെ വിചാരം ശുചിയാണുകുംതിൽ—അതായതു് തീ വെച്ചുതും യഞ്ഞായരതാന്നായാണുകുംതിൽ—എന്നു വല്ലാതെ കഴക്കിയ കണ്ണം രണ്ടു സംഗതികൾക്കു് ഉപചാരി ആണുകുംതിൽ.”

“എത്തെല്ലാം സംഗതികൾക്കു്?”

“അഞ്ഞായരു ഒരു രാത്രി ആനന്ദവല്ലി മരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു മരിയിൽ മുട്ടക്കുത്തിക്കൊണ്ടു് എന്നു ഇരുപ്പ മിനസ സ്വീകാര്യത്തിനുണ്ടാക്കിരുന്നതു്” അഞ്ഞാടി ചെന്നുകണ്ടു. എല്ല

അവും അവരുടെ പരിപാലന സമാധാനം ആകും വി റപ്പസിക്കേറയില്ല. നിങ്ങൾ പരിപാലന ശരിയാണെങ്കിൽ തീർത്ഥയായും അവൻ തെതാവിബന്ന് പാട്ടകവിഹാസരക്ഷ മാച്ചുകളുകയായിരുന്നിരിക്കാം.”

കമംരദാസ്യിബന്ന് ദ്വാരാ മുസാനമായി.

“അതോ—അവൻ അന്തരഗണ്യാഭാ ചെയ്യുകയും ശ്രിയാണതു”.

...

മുഖ്യൻജി ഒരു ചുരുട്ടു വലിച്ചുകൊണ്ട് ചാറുന്നു തനിലെ തുറമുഖത്തു. വേബാട്ടിൽ താൻറെ സ്നേഹമിൽ നാശം “ചില ദശാഭിമാനി” കഴിം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ ഒരു കാണ്മാനായിട്ടാണ്. അരയാഡി അവിടെ പ്രേക്ഷിക്കുന്നതും. പോലീസ്യൂക്കാക്ക് അറിവു കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ അവ രണ്ടാവൽ “വന്നവയ്ക്കിൽ” കടക്കുമായിരുന്നു.

പ്രഞ്ച മിനിട്ട് നേരം അയാൾ ദ്രുംഗാത്രമാരായ കണക്കാക്കുന്നുണ്ടുണ്ടു. സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ ‘രാജാവി’കളാണെന്ന് അയാൾക്ക് എത്തുപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അന്തിമം അവൻ അവസ്ഥയെപ്പറ്റിക്കൊണ്ടു എന്ന തീയം അയാളാളിടെ മനസ്സിനെ വാല്പാതെ വീഡിപ്പിച്ചു എക്കിലും—അതിനും ശ്രദ്ധായിലു—എന്നും ഭട്ടവിൽ അ യാരു സമാധാനപ്പെട്ടു. രഥസുപ്രദേശപ്പോലീസ്യൂക്കാർ വേബാട്ടിൽ നിന്നാറിക്കിയ ഓരോത്തരേയും സൃഷ്ടിച്ച കണക്കുന്നതു മുഖ്യൻജി കണ്ട്. അന്നു സ്നേഹമിതനാരെ അവസ്ഥയെ ചെയ്യുകയോ എന്ന തുണം വീംഗം അങ്ങതിച്ചു. അയാളുടെ സ്നേഹമിതനാർ മുന്നു പേരും തങ്ങളിടെ സഖികളും വ മീച്ചുകൊണ്ട് നേരെ രോധിക്കുകയുണ്ടു. അവരും പോലീസ്യൂക്കാർ സൃഷ്ടിച്ച നോക്കിയതിന്റെ ഏതും സിരിഞ്ഞാക്കുന്നണാണെന്നു, ഇതും.

“ഹനി നം രഘത്തിനു വഴിയില്ല”, എന്ന് മാവജി സമാപ്പിച്ചു.

“കരാളൻറെ ഹവിടെ നിൽക്കണം. ഒരു ദിവാക്കണാഡയും, അതാ മധുസൂദനൻ വരുന്നു.”

അയാൾ കരാളൻ മുമ്പുതന്നെ പോലീസ്സുകാർ അയാളുടെ സമീപത്തെത്തിക്കഴിത്തു.

അവർ പറഞ്ഞതെന്നെന്നു മാവജികും മനസ്സിലുായില്ല. മധുസൂദനൻറെ മാത്രം വിളിയതു മാത്രം അയാൾ കണ്ടു.

മധുസൂദനൻ മാവർജിയെ ദർശിച്ചു മാത്രയിൽ കോ പാകലനാക്കിത്തിന്. അയാൾ പോലീസ്സുകാരേഡ് — മാവർജിയെ ചുണ്ടിക്കണക്കിച്ചു “എന്തോ ക്ഷേണം സംഗ്രഹിച്ചു. പരക്കു അവർ വക്കവച്ചതേ ഇല്ല. അറസ്റ്റ് ചെയ്യു പ്പുട്ടെന്നശ്ശേരി ആരുരോ കുട്ടകാർ മോബിച്ചുത്തിനു മര പഞ്ചാടിയി

“മധുസൂദനന്നേന്നു മരോ പേരായ ഒരു വകീലം എന്നും കണക്കു പരിചയമുണ്ടോ”. ഗേശവല്ലന്താണു താമസമെ നാ തോന്നുന്നു. എന്നെ വേരെ ആരുരോ ആരുണ്ണുന്നു സംശയിച്ചു “പോലീസ്സുകാരേഡ്” അയാൾ വില്പന്തല്ലോ പറഞ്ഞു. അതാണു ഏകാന്തരാജിയതു. ഇനി നൃക്കു പോകാം”

എന്ന മാത്രം അനുരുദ്ധരന്നുചൊല്ലു മാവർജി പറഞ്ഞു. വാസ്തവത്തിൽ കാൽപ്പനിക്കു അയാൾ കു മനസ്സിലുായി. മധുസൂദനൻറെ വിഷപ്പുല്ലു് പറിഞ്ഞുപോരയെന്നു കണ്ടു് അയാൾ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. നിഘ്നരയായ നീതിപേരുത്തുടെ കൈയ്ക്കിയും ഇതു രാക്ഷസന്നു പെട്ടതിനെ പുറി അയമ്പൊക്കിക്കുന്നതിനിടയിൽ താനും അവളുടെ വിടിക്കിയും കടക്കേണ്ണവന്നാണെന്നുള്ള വിചാരം അയാൾ കണഞ്ഞാക്കില്ല. മധുസൂദനൻറെ കൂടു കൂഴിന്തന്നു. തുണ്ണുപാണ്ണും ദേശക്കിശോറരണ്ടു പുള്ളി, ഓല്ലും തന്ത്രിക്കും എത്തുഭാത്രംഞ്ഞുണ്ടു

ஷுலமாகிரிகளை ஏற்றோத்தாற்று[”] அரசும் ஸ்ரீதா
யஸநாடுத்திற் தாகி. ஹனி தனை கொலூங்க முமிழு
ராக்ஷஸங்கள்[”]—அரசும் காலமஞ்சுறுவனை. கூக்கா
னியோ?...

மயூரங்கள் போயான் பினை அவர்கள் தனிக்கை
விபரிதமாயி மேற்பிழிக்கவான் எதுராஸங்களும்? தனை
போலை அவர்கள் ஒருமாடும் பள்ள கொட்டக்கள்?
அது வசிக்க[”] என்ற ஒய்யெழுங்களில்.

நாலுபேர்க்குடி கல்லிழுவிரிழு[”] மாண்பத்திலை
தன்ற ஸகேதாஸமாகன்றத்தை போயி. அவிடே சுவன்
கேரிய உடனை அா சார்க்க தாஷே பராயும்புக்காரம் கூ
கவி கிட்டி.

“காற்றுப்பதிர்செ—விசாரிழுவிரிக்காதை—ஶதி—ஒ
ங்கே—சுா பூஞ்சுக்க—திலோத்தம்.”

அறல்புராயும் 30

வினையும் கடங்கெட்டுக்குறி

மாமிண்புராணிலும் ஸமீபதேரங்களிலும் நவவதை
மா அதுமானிக்காறு[”] மேடமாஸ் எங்கும் தீயதியான். அங்குமித்தை
பண்ண சிவசுனைக்கை[”] மாமிண்புரத்திற்
பூதேருக்கிழு[”] உஸுவந்தன். ஹது உஸுவந்தன் காலம்
அங்காந்தகாக்க மாராங்கிலு. அாயிரமி பத்தாலிவஸ்
தன்ற பதிவிதகோடியிற் பெட்ட ஏலூங்கானங்களை
ஒய் பொட்டிவொட்டிழு விதை நாக்கர்கள் நிழவுகிழு.
இந் அவ்வாறுத்தை அாவரை வாயுநதிலேவிசெய்க்குடி
க்குளிக்கான்தின்கிலு.

മംഗലദാസ് “ക്രൈസ്തവം പ്രമഹനിച്ചു” സിംഹപുരാത്ത്
ചോയതിനാൽ വസുമതി ക്ഷണം സപീകരിക്കുവാൻ
അനു തീച്ചപ്പെട്ടതി.

ഓഗീരമിഡി എഴുതിയ ഇപ്പുകാരം അസൂധി
ച്ചിന്നു.

“നമ്മൾ വഴുരെ ഉത്സാഹമായി കഴിച്ചുകൂട്ടം. എന്നെന്ന്
വികാസപ്ര പരിപൂർവ്വിജയമായി കലാശിക്കുന്നതിന്^o
നിങ്ങളുടെ സാന്നില്ലു. ഒന്നമാറ്റം മനി. മവജി—നാഡി
പ്രശാൺ—ക്രാറ്റാസ്—യഞ്ചായര; യഞ്ചാപ—തിലോ
ന്നു—ശൃംഖവല്ലി—എന്നവേണ്ട നിങ്ങളുടെ പതിചിത
ക്ലോവരും ഉണ്ടാവിരിക്കും. മധുസൂഭന്നൾ കാണക്കാലിലു.
നിങ്ങൾ പത്ര പാരംഖണ്ണതിൽ നിഃ്മാശ്യജീവനായ്ക്കു
കൊണ്ടു” കാണണം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.”

“മവജിയും തിലോന്നതമയും വിവാഹഗത്തത്തിന്നെന്ന്
അടയിലെത്തിയിരിക്കും. എടത്തു ചട്ടനവിഷയത്തിൽ
ഇനിയും ദെയൽപ്പും വന്നിട്ടില്ലെന്നും തോന്നുന്നതു”.
നമ്മുടെ വാസനിരീയയും നിങ്ങൾക്കു കാണാണോ? നിങ്ങൾ
വന്നില്ലെങ്കിൽ കണ്ണു വെളിയിൽ അള്ളുന്നതുവരെ കുറയ്
മെന്നു” താര പറത്തിരിക്കും. ഞാൻ അതിനൊന്നും
ശാഖിച്ചിട്ടില്ല. ആളുക്കുള്ളു പറയും? എങ്കിലും നിങ്ങൾ
വരാത്തപക്ഷം എന്നിക്കു വലുതായ ഇക്കൂദംഗം നേരിട്ടം;
അതുകൊണ്ടു” വേണ മതിയാവു....”

ക്രാറ്റാസ് “ഇത്തിടെ പരിമാസം ലീഡനായിത്തീ
ത്രിവിക്കയാണു”. മാധ്യിഷ്ഠപുരത്തിലെ അയുനികസദഭാവ
തണ്ട്രപ്പററി അനേകം പരിമാസക്വനങ്ങൾ അനുബം
പ്രസിലിക്രിച്ചിണ്ടിരിക്കും. ‘മാസ്യൂസസ്പ്രതിവാ
നേപ്പടവായ ഇതു സാധിത്രുക്കലും’ എന്നാണു “
നൗജിരൈപ്പുററി ഒരു ഭാഗത്തിനെല്ലാം ദാശാനിച്ചുകൂടു”.

പാശ്ച കമാരലുപ്പിന്റെ മാസ്യത്തിന് ഒരു വിശദയ
നൃണാക്കി. അതു ഒരുാതാശത്തിടെ എല്ലായതിൽ ഗംഗ
മാവി പഴിയത്തെവെള്ളു ശക്തിയുള്ളതെങ്കിലും ദ്രശ്മ
പ്ലേച്ചതെത്തെവെള്ളും ഇച്ചുജീവനാണില്ല.

മാധിഷപുരത്തിലെ അന്നത്തെ സമുദ്രാധം മാസ്യ
കവനത്തിനും ഒരു ദന്താംതരം വിഷയവുമായിരുന്നു. അതി
മാത്രം മാനുഭവായി ഒരുക്കാലത്തു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സദിലാ
യത്തിനുള്ളിൽ ഇപ്പോൾ ശ്രൂതമാശാധാരങ്ങാൽ നല്ല വഴിക്കു
തിരിയാൻ കാംക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സാമ്പാടികൾ; ലോകമേഖല
എന്നും സംഗ്രഹിക്കുന്ന മാമാത്രമും പ്രശ്നരിപ്പിച്ചു
കൊണ്ടു നടന്ന ഒരു നന്തരക്കി; അവിച്ചാരിതമായി തന്നെ
ഒരില്ലിൽ എന്തിക്കുന്നതിനു മാത്രം ഉപകരിച്ചു ഇല്ലാണ്
പ്രശ്നങ്ങൾ ലോറിതന്നൊരു ഒരു വകീൽ; ഗ്രൂപ്പബർത്താവാ
ഒരു മക്കളാട്ടം അതിനെന്നും ശ്രൂതരാമായ പുശാവും
തേരാട്ടം ക്രൂരിയ സഭത്തുകയായ വിധവ; ഇങ്ങനെ
എത്തല്ലാം താന്തിലജ്ജപ്പാർ ഉംപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അമൃതവല്ലിഡൈപ്പുവി മാത്രം കമാരലുപ്പിനും അതി
റററ ബഹുമാനമാണ്. സമുദ്രാധക്കുത്തിനു വള്ളാന്ന
കൂടുകളിടെ ക്രൂരത്തിലുണ്ട് ഇവർജ്ജി ത്രാട്ടാറിയവരെ അഞ്ചാറം
ഗണിച്ചുതുണ്ട്. ലോകസംഗ്രഹം താനു ചേണ്ടി ശിഖ്യരൂപം
നിയമാധികാരണത്തിനു വരുത്താക്കവാനായി നിരത്തം,
പ്രയതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇതു ബാലപ്പുകയെ അഭ്യരം
തന്നെ മാസ്യകവനത്തിനു വിഷയമാക്കണമെന്നതിൽ
അത്രുതപ്പുംബന്നില്ല.

ഘാ
ഘഃ

“നൊം രോമ്മട കൂത്തും വിട്ടിപായ്. അതു” നമ്മുടെ റാംസ്യഭരണത്തെന്നു. ഈ പവറിച്ച നഗരത്തിലെ സമുദ്രാ ക്ഷേണാപാനത്തിന്റെ ഏല്ലാ പട്ടികളിലും ദില്ലിനങ്ങൾ സമലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ദർവ്വജ്ഞൻ ഒരു പക്ഷജന വ്യാധിയാബന്നു തോന്നും. ഈന്നലെ വീരസപാമി— ഈ മനഷ്യരന്നപുറി എന്നല്ലോം പറഞ്ഞെന്നെന്നോ? അരയാരം സാധാരണമായി അധികം സംസാരിക്കുന്നതു നൽകില്ല. ചുങ്കിപ്പറുത്തായും റാംസ്യഭരണത്തിൽ കഴുക്കമരം തനിവേറാൻ യോഹ്നുന്നാണെന്നു” എന്ന സംഭാഷണമല്ലെങ്കിലും അഭിപ്രായമെല്ലാം.

“ക്രൈസ്തുമതാർത്ഥിയും പെട്ടതിനുശേഷം ഈ വിധിയം പഠിയുന്നതു് എഴുപ്പുമാണോ”. ഈ കുടിരെല്ലാം ഈ നിമിശ യാംവെര അയാളെ പുക്കുറിക്കാണ്ടിരുന്നതെന്നിനു്?”—“കൂടുതലാം. ദ്രോഹിതാ—ഈവരുടെ വാക്കുകളും വിശപ സിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. യഥായരയുടെ പഴയ അറിവെല്ലു കാരി ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഓഗ്രീസ്മീഡിയുടെ കുടുങ്ങലും കണ്ണാം” നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞോ? എന്ന കണ്ണൽ ചോഡിച്ചു.

“തൊൻ അറിഞ്ഞകില്ല. നിങ്ങളോടു് ആരാഖം പറഞ്ഞതു്?”

“എന്നോടു് അപരക്രതനെന്നയാണു പറഞ്ഞതു്”—മധു സ്മഭനെന്നു് കേസ്റ്റു്— എങ്ങാണിനെ ഇരിക്കുന്നു? വല്ലതും അറിഞ്ഞോ?”—അരയാരം നമ്മുടെ ദിവർജിരയപ്പുറി യുജു ചില രഹസ്യങ്ങൾ പറത്തുവിടാൻ ഒംവിച്ചിട്ടുണ്ടാൽ. ദിവർജിക്കു ഒംബുദ്ദീപിത്തു ചില രഹസ്യമായ ഏപ്പോടുകൂടിണ്ണപോലും.

അരയാരം ചുറ്റും നോക്കി.

“പ്രതിഷ്ഠിലുവസ്തുക്കെണ്ണു— അതായതു്” ആരുധ്യം ദിനവായവരെ—രാജാദ്രാഹികരിക്കുന്നു് അതായതു് രക്ഷാഭ്യർഥിക്കുന്നു്

മറോ ചെയ്യുന്നതായി ഒരു കേരംവി കുറേതേ പറന്ന
യുടക്കപിളിച്ചിട്ടണ്ട്. ഇല്ലോ?”

കമാംഭാസും മറവള്ളുവജം പരപ്പുരം സാത്ത്‌കലം
വണ്ണം നോക്കി.

“നിങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന — ഇല്ലേ — ബഹുമനന
നോക്കായി തോന്നുനും.”

“ഹതിനിടയ്ക്ക്” അമൃതവല്ലിയും ശരീരുക്കണ്ണം
അഫിലുള്ള അന്നരാഗം മുല്ലപ്രദയയെ പ്രാചിച്ചിരിക്കുന്നു.
മറവ വല്ലവജം ഉള്ളിപ്പുരാം അവർ തങ്കളുടെ വികാര
ങ്ങളെ മറയ്ക്കുവാൻ കൂടിയുന്നതു ശ്രമിച്ചുനോക്കി; പക്ഷേ
ആ ശ്രമമല്ലാം വ്രത്മായതെ ഉള്ളി. ഓഗീരമിയുടെ
വിഞ്ഞിനു താല്പരിവസം അവർ രണ്ടുചാൽ, അവിടെനെ
പുന്നോട്ടതിൽ ഇരുന്ന കാരാര കൊണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ
അവസരത്തിലും മുന്തു് ചില അവസരങ്ങളിലുണ്ടായതു
പോലെ അവർ ഒപ്പുമാവേശത്തിനു വഴിപ്പുട്ട്.

ഓഗീരമിയുടെ പുന്നോട്ടം വിശേഷങ്ങളുായ അന്ന
വധി സുരഖിലുകസുമങ്ങളെക്കാണ്ടു് അലാങ്കൂർമായിരുന്നു.
ഈ കുടഞ്ഞിൽ ഒരു പുജ്ജത്തിനു് ചില ചിംഗശശക്തി
കൂളിക്കുതാഴി പലഞ്ചം വിത്പന്നിച്ചുവന്നു. ആരുടെ എങ്കിലും
പ്രേമം സന്ധാരിക്കുന്നതിനു് ഈ പുജ്ജങ്കൊണ്ടു് ചില
ആദിമാരകമ്മങ്ങൾ ചെയ്താൽ മതിക്കേന്നാണു് മുഖജന
ങ്ങൾക്കുള്ള വിത്പന്നം. അതുകൊണ്ടു് അതിനു കാരം
രക്ഷാകരണമാം’ എന്നാണു നേരംപേരുക്കാനു വിശ്വിജ്ഞാന
ഡിറ്റ്.

“හෙත නිසායාරුණන්හාය ශේ ගෙඟරලුවා පුරු රුපුදුනාතු” බැවු පූජු අතින්ගිනුගෙනගා බුනිකු මගුදුවාකගිලු. ශේ ටියෙහෙමාතිරි වාසන— නුවිංචිඩු පොකුවාත් උගුදු වත්ගිලු.”

ඇවර මිඹාතිරිකෙනාතු කළේ තහිදුන්ගේ මෑතුලුත්තපුදු. අංගේම තිරිගෙතුගොස්. සායුරා ප්‍රකාශතින් පාවත්තු ඇත්තුවාව මාගුදම අංගේම තින් පුදුමාකිජනපුදු. ගොඳකුන් ඇවර සංසා තිතු.

“අංසු පරාගතතුධාචාරාව රාගු මූල්‍යවනා නුවිංචි ක්‍රිජු ප්‍රකාශනාම්! අංසු නොවාත් ප්‍රකාශන තැනිඡු” නු ඩිජ නුවිකුවය— බුඛෙනා ඇති රෘහික්‍රියාව ශේ ගෙඟරලු මගුදු මෑතුලුත්තපුදු. නු පූජු තැන්ට ගෙඟරලුතියාතිරා බුඛෙනා මෙය ශේ මාගුදීකෝක්ති ප්‍රයෝගිකෙනාතු පොලෙ තොගාග. අංතිගැනපුදා ප්‍රාග්ධීම් බුඛෙනා පරාගතතු?”

අංගේම ඇත පූජු තැනපුදා ඩිජඒජුපරාගත.

“අංගෙ— ඇංගෙ. නුතු කාමෙඳුවිපක් තබන ඇවත් පරාගතතු” යමාත්මකාගා. නුතුදොළඳා ඇගාංචා බුනිකු දියුණුගැයිලිලු.”

ඇවත්තු ඇ ‘ලීංජානිජපාසා’ අංගේජංතිකෙන් ගෙඩ්පියිල් පතිගනු.

“අංසු ඩිජඒජු තැනගෙනු” බුනිකු ගෙනු. දියු ක්‍රිජිලු තත හේ ප්‍රාග්ධීම් බුනින් අංසු නුගාකාගාගාගාතිරිකාගා. ප්‍රාග්ධීම්! අංවිඩුන්...”

තහිදුන්ගේ ඇවත්තු තත ටැන් ගෙඩ්පියිල් ගෙඩ්පියිල් පොඳුවා අංතිගැනු. අංවත්තු ගෙගුණුව

ପରିମୁଖମାୟ ମୁଣ୍ଡାଳକୀତିଙ୍କିନୀଙ୍କାଙ୍କା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ତରି
ପୋଣିଥୁ କୋଣ୍ଡା” ଅନ୍ତେମତତିଳେଠିର ଦୁଃଖତୁ ସନ୍ଧିରେ
ଛିଥୁ. ପେଟ୍ରୋ ଶାଶ୍ଵିତ୍ରେଷ୍ଟାନ୍ ତଳିର କେକକାହା ଅବ
ତ୍ରିଟ କହୁତିଲୁକୁଟି ହୁଅ “ ତଳାନାଟାଥୁ. “ବାମଣୀ
ଛୁଣୁ” ରାତ୍ରିକିଲେପ୍ତେପ୍ରାତି ଶୁଣି ନିଜା ବରିକ୍ଷେପଣ
ଦ୍ୱୟାଚିତ୍ରିକିଲୁ” ଏଣୁ “ ହେଉପାରବହୁନେତାକୁଣି
ଅନ୍ତେମଂ ପରିତରୁ.

ଏଣେଠା ତର ଆର୍ତ୍ତାଳିମାରମରୁଂ ଅନ୍ତେମତିଳେଠିର
ପରେଯାଗ୍ରିଯକାତ୍ତ୍ଵରୁ ଅବକ୍ଷିତମାତ୍ର ସହାକୁମିକଣାରୁ
ଦେବାବେ ତୋଣି. ତବରୁଙ୍କାଂ ବଲ୍ଲାବତ ଲମରି ପିକିତ୍ରିତି
କଣା. କାରଣରୁ ତାଙ୍କିରିକଣା; ଡାଗୀରମି ପରିତର
ପୁଷ୍ପତିଲେଠ ଶାତିଯାତିରିକଣମୋ?

ଯାହାରଗେନାହା ଅବଶୀଳନ କିମ୍ବାତିକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ହୁଏ
ନା. ଅବଶୀଳନ ଯାହାକାନ୍ତରକୁ କାନ୍ତୁଳୀତିଳୁ ସମୀପ
ତତିକୁ ଆର୍ତ୍ତା ଉଣାକିଲୁଣିଲୁ. “ହୁଣି ଛାଂ ତାମଣି
ଯାବତ ବିବାହା କାନ୍ତରୁକୁବେଳା ପେଣାଂ ଏଣୁମା” ଅବ୍ୟାଧି
ଅନ୍ତରବ୍ୟୁତେପୋଲୁଂ କେବେଳେବରମର୍ତ୍ତିକୁ ପରୁକେନ୍ଦ୍ରିଯତରୁ.
ତାମ ସତକିଳୁ ନୁହୁବେଳା କାରଣାକାଳାକୁଣିକଣା. ଅତି କାହା
ବେଳେବେଳାଙ୍କାଂ ହେଲ୍ପାର ହେଲ୍ପି; ନାହା ଏଲ୍ଲାଂ ତୀର୍ତ୍ତ
ଦ୍ୱୟାକଣଙ୍କାଂ”

କାମିଜାନାଇକଙ୍କ ସଧାରଣମାତ୍ର ଯୁଗତିକୁ ନିଜାଣା
ଗ୍ରେଫ୍ପାର ସମୟର କରି ଆତିକୁଣିତ୍ରିରିକଣା.

“ନୁହକ” ଅତ ପୁଷ୍ପା କଣ କଣ୍ଠପିକିକଣାକଲ୍ପାରେ
ଏଣୁ କାଳିତ୍ରେଷ୍ଟାନ୍ ପରିତରୁ.

“ଅତିଳୁ” ରାତ୍ରି ବେଳାକଷ୍ଟାନ୍ତରୁମେହା? ଏଣୁ ପୋଣି
ଦ୍ୱୟାକାଣ୍ଡା” ରାତ୍ରିମନ୍ତିକେବି ରଂଗତିକୁ ପ୍ରଦେଶିତୁ.

“ଶୁଣ ପୁଷ୍ପା କାନ୍ତରାତ୍ରୀପାଞ୍ଚବୀରୁତୁ.”

അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട്, “—സംഗമസ്വാനം വാസ്തു നാലു ഭാഗം കുറോബി സമയേ സമയേ സമേതു” എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടെന്നോലെ അതിവേഗത്തിൽ അഞ്ചലിംഗം ചെയ്യു.

അവൻ പോയപ്പോരും അഴുതവല്ലി ശരിച്ചുഷണൻറെ വലതു എക്കയിൽ പിടിച്ചിട്ട് “ഹതായിരിക്കണം ആ പുജ്യം.”

കുറേനേരും രണ്ടിച്ചേരും കുടി അതിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പെട്ടെന്ന് അഴുതവല്ലി ഇല്ലകാരം പറഞ്ഞു.

“ഹതാ നോക്കണം! ഈ ചെടിയുടെ ചുറവം കെട്ടി കിരിക്കുന്ന വല. അതു.....” ശരി ചുഷണം അംഗിലെ കെട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചു. അവ ഒരു കള്ളുകൾ തമ്മിൽ ക്ഷണിനേരും ഇടപ്പെട്ടു.

“ഈ ചെടി ദോഖനിയേരു എന്ന പീപിൽക്കിനു വന്നതാണെന്തു. ഈ വല കെട്ടിയതു് അവിടെതെന്നും കാട്ടകാരായിരിക്കും” എന്ന ശരിച്ചുഷണൻ ഒരു പ്രത്യേക സ്വരത്തിൽ അംഗിലപ്പെട്ടു.

“നാട്ടകാരോ? രാജക്കല്ലും അല്ല. ഈ തോട്ടത്തിന്റെ പൂഞ്ഞ ഇട്ടയാംതന്നെന്നയാണ്” ഈ വലയും കെട്ടിയതു്.”

അവർ അംഗിടെയെല്ലാം ചുററിനെന്നു നോക്കി. ഒരു വാടിയ പുഷ്ടിപമാല്പം അവളുടെ കാലിൽ തട്ടി. അവരും അതിനെ കെകയിൽ എടുത്തു പരിശോധിച്ചപ്പോരും അത്രുതാം അതിലും അതേ മാതിരി കെട്ടുകൾതന്നു.

“എന്നിക്കു് ഒരു സംശയമേ ഉള്ളിട്ടി.”

“എന്തുണ്ടാം?”

“യൈരാധ്യാത്മക ശ്രദ്ധ നിന്ന് ആ പാചകക്കാരിയാണ്” ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പാചകം ചെയ്യുന്നതു്. ഈതു് അവളിടെ വേലയാതിരിക്കണം.”

അല്പാധ്യം 31

യഗോധനയപ്പീറി ചില ത്രിഥതൽ വിവരങ്ങൾ

ഭക്തിക്കും, യഗോധനയും മക്ഷിക്കും ഇവിടെ വരുന്നതിനു മുമ്പു് താഴസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലവും കണ്ടുപിടിച്ചു. കമാര ദാസു് സുന്ദരവന്നതിൽ ഒരു ജോധി പന്താധകതിരിയെ വാങ്ങുവാനായി പോകിയും. സംഭാഷണമല്ലെ അംപ ഡിക്കുകൾ ഇല്ലക്കാരം ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങളിടെ സപദേശം മാർഖപ്പുരമാണെന്നെല്ലു പറഞ്ഞതു്?”

“അതേ.”

“എന്നാൽ ഇവിടെ നിന്നു് ഒരു റണ്ട് കൊല്ലുത്തിനു മുമ്പു് അവിടെ വന്ന പാർപ്പുരുട്ടങ്ങളിയ യഗോധന എന്ന സ്ഥാനത്തെ പരിചയമുണ്ടോ?”

“പലിയ പരിചയമില്ല. കേട്ടകാണം, കരിക്കുവോ ഇററാ കണ്ണിട്ടണ്ണും തോന്നും.”

“ചോദിച്ചതിനു കാരണം വിശ്വാസിച്ചുംനാമല്ല. ആനന്ദവല്ലിയെ കൊന്നതാരെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചേം എന്ന ദിക്കാമുന്നു വിശ്വാസിച്ചുണ്ടോ.”

“ഈതുവരെ ഓണ്ടുപിടിച്ചില്ല. ഇന്നി കണ്ടുകിട്ടുന്ന കാല്യും പ്രധാനമാണോ”, നിങ്ങളിൽ ഒരോധനയെ അറി ആശ്രിച്ചേണ്ടീ”

“നല്ലേപാലവശവിജ്ഞം—ഇതിനടക്കത്തു് അവക്ക് ഒരു ചിട്ടശായിരുണ്ടോ. ഒന്നു പെണ്ണക്കട്ടികളശായിരുന്നതിലുണ്ടാൻാം” അതുനുഭവമല്ലി. ഇംഗ്ലീഷ് ഇപ്പോൾ അംബരുടെ കൂടെയാണോ?”

“അംഗത്വം; അവധിടെ വന്നിട്ടു് കരുനാളായി. അവക്ക് വേരായ അച്ചപ്പത്തുകൂടി പററി. താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിന് തീ പിടിച്ചു. അവക്ക് വൈവാഹവും പിടിപെട്ടിട്ടു് കരുനാളായോ?”

“അംഗത്വാശം” അങ്ങളിനെ ചോദിക്കുന്നതു്! അതിനെപ്പറ്റി ഒരു രംഗക്കരമായ കമ്മ്യൂണിറ്റി. ഇവിടെ വന്ന കൊല്ലത്തിൽ അവക്ക് വേരായ പേരായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു് അവർ പ്രേര മാറ്റി. വാസ്തവത്തിലുള്ള പ്രേര യേശു ദായരും ആശാനതനൊന്നാശം”. അവയുടെ ഭർത്താവു് ഒരു മോഷൻകോൺസിൽ പെട്ടു് അരങ്ങുകൊല്ലുതെത്തു തടവുണ്ടിക്കൂ അന്ന ഭവിക്കാനിരായി. തന്ത്വ കഴിത്തെതിന്റെ ശേഷം അയാൾ അവരുടെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടു് എവിടെയോ ചോഡ്യും ഇത്തു. അവർ വിധവയ്ക്കുന്നാശം” പലതും അലിപ്പായം. പ്രസാ ധാരാളം കൈവർമ്മങ്ങളും തോന്നും.”

“അവർ ഈ സ്ഥലം വിട്ടതു് എന്തിനാശം?”

“എവിടെന്തെ കീതോളംജീവസ്ഥ പ്രികിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാശം” ദേഹപൂരണതയ്ക്കു പോയയതു്.”

“നീങ്ങൾ അവയുടെ ഭർത്താവിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടാം?”

“ഈല്ല—സുഖവായ ഒരവൻ അചിടെ വന്നു് അവ രോക്കുട്ടി ഒന്നു ഒന്നു മാസം താമസിച്ചതിന്റെ ശേഷം ദേഹകാഡണായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നപ്പും ഒന്നില്ലയിട്ടുണ്ടു്, ആഭ്യന്തരിനു മരിയുന്നാണെല്ലോ?”

അംഗരാ അത്മഗംഭീരയായി ദന്ത പുജ്യിരിയിട്ട്.

“എന്നിക്കേം അംഗാളിടെ വേദപ്രോഥം കാമ്മയില്ല. കണ്ണാൽ എന്നും ചോദിച്ചുതായി യശോധരയോടും മറ്റും പറയണാം”

....
‘തിരിച്ചവന്നയുടെന കംബാരംബം’ ഈ വിവരങ്ങൾ ഒഴിപ്പാം അനുതവസ്ഥിയെ ധരിപ്പിച്ചു.

“ഈതിനിടയ്ക്കും തൈസ്തും ചിലതെല്ലാം കണ്ണപിടി കാതിരുന്നില്ല” എന്ന് അനുത പല്ലി പറഞ്ഞു— “എന്ന എഴു ത്രഞ്ഞകെട്ട് എ സ്ത്രീടെ കൈകുവാഡം വന്നുചേരാൻ — തിലോത്തമ മയാണു കണ്ണപിടിച്ചുതന്നും”. അവരു ഇതിനെപ്പറ്റി എഴുവിനെ അറിഞ്ഞു എന്നാശ്വതിനെക്കുറിച്ചു് ഒരു സുചന പ്രോഥം തയന്നില്ല. ചില വിഷയങ്ങളിൽ അവരു ദന്തം വിട്ടുപറയുന്നതയില്ല. ‘ തൈസ്തു തമ്മിൽ വലിയ സ്ത്രീയും അതാം’. സ്ത്രീവർദ്ധത്തിലുള്ള മിയും അതുകൂടു ദേശം അന്തർത്ഥങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ എന്നിക്കു കഴിയും. ഇവളിടെ എഴുവയത്തിനു തുലിട്ടാംപ്രോഥം നിലയില്ല—”

“എന്ന എഴു ത്രഞ്ഞകെട്ട് എവിടെന്നാണു കിട്ടിച്ചതു്?”

“എന്ന തുമ്പയിൽനിന്നു തന്നെ. അതിന്റെ ഒരു മുലയിൽ ദിശയും പ്രാവശ്യായ ഒരു പ്രാംഘ്രാം. അതിൽ പത്രക്കി വച്ചിരുന്നു.”

“എന്നു കൈകുവാഡിഞ്ഞെന്നും?”

“എന്നെന്നു പെട്ടിയിൽ പൂട്ടിവച്ചിരിക്കുന്നു. എന്ന എഴു ത്രഞ്ഞകെട്ടിൽ ഉണ്ണാ ഫിയന്ന ശൃംകതിരിക്കുകയുണ്ടാം യശോധരയുടെ ചുവറുകളുടെയിൽനിന്നു കിട്ടിയ മെഴുകതിരിക്കുണ്ടുണ്ടായി നല്ലപ്രോഥവ ദണ്ഡിക്കുന്നുണ്ട്”. ഇതു വിഷയ തനിൽ എന്നെന്നു ഇംഗ്രേഷിയിൽനിന്നും

“வெரை வழி துநுக்கிழம் கிட்டலோ?”

“ஓசிரமி ஒடுக்க அதிரவையூக்காரிக்க” அது விரேஷ மாதிரி கெட்டுக்கல்லிடான் பரவிசுதான்து. அது கை ஸுதும் உபங்காரித்து எதான் உதவியுள்ளது. அவதூதம் எதான் அதுமீவல்லியுடைய மரணாத்தப்புரி ஸஂஸாரித்து. அவர்கள் கிணப்பது அலிப்பாயதேந்து யோஜிக்கொ. ஏதுவரி கிழம் துப்புமாண்பு “அதின் ஒப்புதான் மறித்துபோயை என்று எதுவரை விரைவாக எடுக்கி அதின் வில தெழுவுக்கிழம் உள்ளது.”

“ஸுந்தரனதின்வெத்து கிடிய அரிவு எதுவரை அனமானதேந்தான் வெப்பேட்டுத்தான்து.” அதை ஒப்பூதம் ஜீவித்திரிக்கொள்ளுவது பல்தான் பராய்க்கும்.

“வாட்டினவெளி ஸஂவதிக்கொதாயாலும் அதை மங்கியிட்டுத்திட ஏதுது செய்கொள்ளின்னோ?”

எதான் அது பாவக்கூரியோடு “அந்தினைப்புரி ஸஂஸாரித்துக்கொள்ளிக்கவே வீரங்பாறி கை ஏழுத்தும் கொள்ளு” அவிடெ வான். அதுமீவல்லியை கொன்றும் முவஜியை வெடிவத்தும் துப்புமாண்பு “தானை ஹாள்ளான்” அதை பரான்தது. யதோயரியை வெரைஞ புதுமீன் மாயி வேது யுள்ளும் கைத்து “ரளத்தேரையும் கொன்ற கூவானாயி அவிடெ வானிரிக்கூ எடுக்கான்” வீர ஸபாமியை அனமான. அநை கவியகித்து அதூத்தாயி அவக்கி குடுக்கள்ளாயினாதாயி துப்புமாண்பு “விரை ஸித்தின்னானு. முவஜியை வெடிவத்தும் அதை ஒப்புமான்” எடுக்கி தோன்னாது. “அதை அதுமீவல்லி சியப்புரி ஏதும் பரான்தது?”

“அநுக்கவழி தூதிலாஸ் கீர்த மகஷலைங்காஸ் வீரஸபானி பரஷுநாது”。 யாரோட்சாரௌ விசாரித்து அரசார் அறங்கவழிகளை கொண்டதே என்ன என்று அறியார் அறங்கவழிகளை ஏதோன்றும். அரசார் ஏன்னி நாவி மகஷு கொல்லுஞ் செய்து?”

குமாரலாஸ் குரேநேரம் மின்சங்கிருதம். டக் பிள்ளைக்காரம் இடங்கள் பரங்கிருது.

“தூதிலாஸ் மரித்துவங்கள் என்ற ஒரு தெழிவு கரிசன் விசாரித்தாய் விழப்புச்சுக்களைத்தேவை— அரசார்தானா அறங்கிரிக்களை மூதகங்கள்.”

“என்னால் அரசார் எவ்விடெங்கினா உணா? ” என்ன “குறிஞ்சிகள் ஓவாலித்து.”

“எவ்விடெங்கினா வங்காலெற்று? அரசார் தூவிட விடதோ அந்தத்துநாடுயின்கிரிக்கையா? ”

“கிணக்திவத அநிலிப்பாயா அங்கிலை அறங்கிரிக்கையா? ”

“ஏற்கென்றாலும் அநிலிவழைக்காரியைக்கெட்டு வீரஸபங்கி ஆவதேயும்.”

“அதற்கென் எதுகிலும் ஸஂதையிக்காதாகி அவர் முடிபு பரங்காதைத்தெற்று? என்ற எதுதோ பூவழூ ஓவாலித்து?”

“யாரோயராயுடை ஹவாவு நிர சிலூர் ஸஂதை கூட்டும் அவர்களை மூதகக்களைப்பூரி அரிவுவெங்கை விழித்துப்பராய்களிலே? இத்தாவிடைக்கூரித்துத் தேவூமாயி கூறுதான் அரசாந்திவை பேரில் ஸஂதையும் ஜாரிக்கைத்தையை காட்டி அவர் எத்தெல்லாம் பூவத்தித்துக்கிடையா. ஒரு மூன்புத்தினா” ஒப்புதானியைக்காட்டித்துங்கா” அதன்

விவாதிக்கானு". அது பாரக்கூட்டு "இந் மாதிரிக்கெழி பரிசுபூர்த்திக்கொட்டுத்தாலையிரிக்காமென்றாலோ" நி கைத்தெட விடப்பாரா?"

"எனிலே நியூயாரிலிலூ."

"இந் காரைவெண்ணு "வீரஸ்பாநினை பாவகியே அதிரிக்கவென்ற நினைக்க தோன்றாலோ?"

"தீந்துபாவால் இல்லை. பேசே ஓரளவின வாங் பாகிஸ்தானில்லை. வீரஸ்பாநினை பல காரணங்களாலும் கைக்காவுநாதாலோ".

"அது ஏழூத்துக்கர எதுகென்று? நூதியே ஏழூது பா எதிரையை?" அழுதவழி சூதித்துக்கொண்ட எாகி.

"ஏழூத்துக்கர எதுகென்று ஏழூதியதாலோ". அவர் ஏழூதியபோர் எதுகென்று ஒரு மாதிரிக்கொண்டு. அன்றையே வசிப்பேற்று "எதுகென்று பாதையுமாயும் உயிர்பூர்த்தியை ஏழூதியின்று. அவர்கள் முழுங்கள்கீர்த்தி பேரின் கலையை கேட்டு வெளியிடுவதாலோ" எதுகென்று தெரிவிலுமிப்புதினாலுமோ" இந் அவ்வுலம் பாரியது. போலில்லைக்கால் ஏதென்ற அரசு "ஒரைவெண்ணுக்கிடையாயது" இந் ஏழூத்துக்கர ஒப்புமாலோ". எல்லாத்தகைஞ் ஹஸ் ஏழூத்துக்கெழிக்குத்தெட சூதி நூதியே அவத்தெட விடுபடும் சூதி வெறுத்திரைதாலோ" அதுத்துத்தமாயிருதோன்றானது".

"கமாரங்கூ" கேள்வேண் அதேவுடையில்லை.

"மணித்துக்கொண்ட பேரின் ஸஂதையும் ஜாரிக்கொண்டு நிர்வாகத்தின் மகாபூர்வவிபாரமுள்ளதின்றாதாயிருத்தான்றா. அது மெழுக்குரிக்கையூண்டு ஏழூதிக்கொண்டு நிர்வாகத்தின் வெறுத்திரையா?"

அவர் ஜினாகா வழிரைகளை ஸஂஸாரித்துக்கொண்டு அன். இனி அப்பு காலத்தினத்திற்கு முன்னக்கான களை பிடிக்கால் ஸாயிக்கொமென் அதைவழி விசாரித்து.

நன்றாக்கு வட்டம் குடி கடினது, மழுஞ்சிலங்கள்கொண்ட ராங்குசுப்பத்தைகள்கொண்ட கேள்வு ஹருவரை விசாரனாயுடு என்கிறோம். ஹரு காலதாமஸத்தின் காரணமெற்று? பூர்க்கிழமை மரன்திடுகளைகளைக் கொடுத்து கொடுக்க வால் அதைகிடிவு குமிகளைகளா?

ஹுகவமாஸம் வீள்ளும் ஈருயி, கொல்பாதகம் எடுக்கி கொல்லும் அதைது. பூயானப்பூடு சில தெழுவுக்கு யானாயராயும் வீரஸபாமியும் கொடுக்கவேண்டியுமிடிடுவதை ஒரு கிடைக்கின்று பொன்னி பொன்னி.

குறுப்புவட்டம் ஸபானாவிக்கமாயி ஓயிமீமீதேஷாந் விவரம் போன்றுத்தோடு, அனிக்க வழை வழை விவரவும் கிட்கிடுவதைகளை பூர்த்து பரவுதல் ஸபானாவும் அவர்களில். வாஸன்திக்கு ஹரு டெங் ரஸித்தில்.

தெளிவுப்பும் சூவிலை ராங்குசுப்பத்தை மழுஞ்சிலங்கள் பூக்கோக்கரமாய வில ராங்குவேபங்களைக் கோட்டு திண்வத்து வெற்றுங்கோக்காதாயி தூதி பரன். அவர் யான ஸுக்ஷஸப்பாவும் ஏற்றாயிரிக்கொண்டு அதைக் கொடுத்து பரவால் ஸஂபிப்பில். இவஜியாட ஶிரேஷ்டம் வெற்றுக்கொண்டு கிடைக்கு விலர் பரவதூ. வீரஸபாமி அது அங்கி பூயக்காரனாயிக்கினில். வாமாத்ம் முன்னக்கள்கொண்டு பேரு பூரதாக்கமென்ற அதிற்கு இவஜிக்க ராதைத் தொன்று ஸஂபவ ஸ்வமிலெபுநாதாள் அவாத்தெ அலிப்புமாய். நன்கு கேள்வுக்கூடிவு தூஷுபாஸ் பூயான ஓயிமாக்காயிக்கொண்டு வென் அயார தெழுவு பரவத்திலெபுக்கிலும் கேட்க வரல்லாம் அதுஒத்துயெஞ்சுக்கியாள் அவிடெ நிர்ண தோய்க்கு?

“കുമ്പുമന്നം കമാർഡാനും രാജകീയസാക്ഷികളും കാൻ പോകൻവെന്ന കേട്ട്.” ഇപ്പുക്കാരം പറഞ്ഞതു “മുഖ്യമാണോ”.

“എന്നവെച്ചുവെന്നാണോ?” എന്ന് തിലോത്തമ ചോദിച്ചു. അതിനമ്പ്പോൾ ഒരു കാൽം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. അമൃതചല്ലിയുടെയും ശ്രീഭ്രഹ്മാദിയും ധിവാ ദുഷ്ടപ്പുറി ഒരു വർത്തമാനരക്കലം പേപ്പുറൽ കണ്ണു. നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞാ? അവരുടെ ദാനവത്രജീവിതം സുഖ അയിക്കുമോ എന്നാ?

“എത്തുകൊണ്ടു ആയിരുന്നുടാി”

“എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. ഈനി രാജകീയസാക്ഷി എന്നാൽ എന്നാബന്നു പറയണം.”

“സ്വീഥിനമുര വണ്ണിച്ചിട്ടു് സപകാൽം നേടക എന്നാക്കം. ഇതും അതുകൂളിൽനിന്ന് അതെ അയി കണ്ണു. റാഞ്ചേരുക്കൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ഇനിരുത്തിയുണ്ടോ” എനിക്കു “അത്തും. പഞ്ചാ തുള്ളംസു് അയാളു പണ്ടത്തിന്” അചട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ വരികയില്ലായിരുന്നു.

“അംഗാർ അങ്ങനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നവെന്ന നിങ്ങൾക്കു തീച്ച്യായി അറിയാമോ?”

“തീച്ച്യായും അറിയാം. ആ കൂടു ക്കൊണ്ടി— സിംഹം മരിച്ചുപോഡെന്ന സത്രം ചെയ്യു പറഞ്ഞു.”

“സിംഹം ആജ്ഞാവനം ഉക്കുറിശ്ശേം.”

മുഖ്യി പൊട്ടിച്ചിരിച്ച.

“തിലോത്തമേ! നീ വളരെ സഹത്മനനെയെന്ന തൊൻ സമ്മതിക്കൊ. എന്നാൽ ചില കാഞ്ഞങ്ങളിൽ തീരെ മംഗിയണം”. അവനെന്നുപ്പാലും രാഷ്ട്രസന്ധാർക്കുവിൽ ആധാരമാക്കി ഒന്ന് പറക്കേയാ പ്രവർത്തി ക്കുയോ ചെയ്യുകയില്ല.”

“അംഗാരം നിങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ലതും പറഞ്ഞെങ്കിൽ കുഞ്ഞോ?”

പറഞ്ഞാൻ പച്ചതുമുണ്ട്. പറഞ്ഞെങ്കിൽക്കാണും മതി. തൊൻ വകവയ്ക്കുന്ന ല്ലോന്ന മാത്രം. തന്ത്രിയിയും തൊവൻ വിഹംഗിച്ചും സാധിക്കുന്നു.

വിചാരണാപരമായി— ഒരു ദിവസില്ലെന്നിൽ ആളുകൾ തിക്കിക്കുവരി—ശ്വാസം, തന്ത്രിക്കാൻ കോടതി വളരെ വിഷചിക്കേണ്ടി വന്നു. രണ്ടുപേരെപ്പറ്റിയും പല വിചിത്രകമകൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആനന്ദവല്ലിയുടെയും മുഖ്യിയുടെ വണ്ണിക്കാരന്നീറയും എംഗക്കെന്നുപറ്റി അവൻ ചില തന്നെ പുരുത്വവിച്ചെന്നായിരുന്നു ജനതയുടെ പ്രസ്താവം.

“ആദ്യമായി ഉദ്യമുംനാൻറു കേസ്റ്റുണ്ട്” വിചാരണ യേഥുംതന്നു. അംഗാരം നന്ദനയിൽനിന്ന് പെട്ടെന്നു “എ ശ്രദ്ധനേറുവനുവെന്നുപ്പാലിരുന്നു. എത്രാനും മാസങ്ങൾക്കു കൂടിയിൽ അധാരം കൈയ്ക്കുവോയി.

മധുസൂഭനാൻറു മൊഴി തീരെ ആശാഭ്രജകമായിരുന്നു. അതിനു പെരുംപൊലും ചെതുക്ക് ശ്രദ്ധിണിയിരുന്നു ല്ലോന്ന മാത്രമല്ല അതുകൊന്തുമല്ലാത്തവന്നു, ഘുംബര വിതലുമായും തോന്തി. അവിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ യെല്ലാം വളരെ ശാന്തനായും നോക്കിക്കാണിരുന്നു മുഖ്യിയുടെ ദേശം അഭ്യുദയം ആരുംരാംപിച്ചു ഭോഷ്പണ്ടവുമാം. അന്നാ

குத்தாவையை பூற்றுகிறமலிகள். விலை வாச்சுக்கரி கேட்டு அவ்விடை குடியிருப்பாவர் ஜிறுப் பொஞ்சாவுடன் விரிக்க வோலும் செய்யு.

தாங் விசேஷங்களில் வெறு இவச்சியுடையி பறி வயபெழுதுவென்ற அரங்கத்தில் தனிக்கூட ஒரு மேல் உள்ளதிட்டிலெல்லாம் அறும் மூறு சென்று வாங் அரயால் தனை ஒப்பு ரிப்பிடிசு கொள்கின்றென்றால் மயுங்கும்பகுவு பரவுதலேயும் வகையில் விரிவுபோன்று. புதியெண்ணால் விகலப்பிக்குமானால் தீரை நடக்குவிலூற்றுவகையை தேர்ந்தெடுப்பு என்ற அற்றுத்தொட்டு ஏதுதல்வதுமிகு வரித்து நோக்கி யான் நட்டி தலைப்பூர்வம், கூறுகின்றவும் உதிர்வகா என்ற அத்தன் புதுக்கூடலேயும் அதேயே அத்தன் பூர்வக்கூட்டுத்தொட்டு அதேயே அத்தன் பூர்வக்கூட்டுத்தொட்டு.

“അതിനുമുകളായിരുന്നു—പ്രതി ദോഷാരോധണംചെയ്യുന്ന അതു മാനുപ്പരിഷ്കരിക്ക സ്വന്താവത്തെ അപേക്ഷിക്കുന്ന ഒരു വാക്കിനുപാലം വേരു അതുകൂടാം ചരിത്രത്തുകേട്ടിട്ടുമില്ല.”

வகீல் ஹுதுயும்பாடு கோட்டியுடைய பின் ஓயித்து கை மம்ருஸ்தும் ஒரபூட்டு. பக்ஷி அதை வகுவதில்.

“‘நமிடனியூயாலூங் நினைவுத்தயாலூங் யாராலூங் வ
ளங் ஸவாலித்துபோயி என்ன மாறு கை அறவராயாவே
இல்லை ஹீ மாநுபாதர்ள் பற்று பணிநாயிரானுபாயூ
வேள்ளி கஜிபுமாளங் ஸுப்பிரகாஷவெள்ளங் மூஸ்தாயின
நாவென் நமை விடப்பாஸ்புக்காநாள்”புதி உறுமிக்க
நாது. புதிக்க சிற்றுமேநேலோ என்னாகுடி ஸங்கயி
கேள்விகிரிக்கான. ஹீ பண்ணேப்பாடினே ஸங்வெஸ்திது
வொகுக்கங்கள் அறங்குதான் ஹீ எடுத்துக்கூலை கைய
கீழாறு கீழ்க்கூடுதி நிற்கின்றால்லாவள்ளாவதிகிட்டு அறவ

എന്തു നിമ്മിച്ച് തായിരിക്കണം? ഉറോട്ടേരം ശ്രദ്ധ അഞ്ചിത്തെ
മെള്ളിട്ട് യാതൊഴി ആവശ്യവും കാണണില്ല. മുതുകളും
ക്കായി ക്കുകളുടെ വസം ഭർവിനിയോഗം മെള്ളാൻ
മടിക്കാത്ത ഇം പ്രതി ക്കുവരവും വിശ്വിരിക്കുന്ന ഒരു ദാ
ന്റു നിസ്സാരമായ തുകയുള്ളവേണ്ടി ക്കുലുമാണും നിമ്മി
ച്ചുവാനും കോടതിക്കൈ വിശപ്പും ക്കും ഗുണിക്കുന്നതു
വള്ളരു രസാവഹമായിരിക്കുന്ന.....”

ആക്ഷ്മാരട മധുസൂഖനാൾറ ശ്രമാ വ്യത്മായും ഉ
വിച്ചുതേയുള്ള. അംബു വഞ്ചത്തെ കീറുതടവനിക്കു അ
യാരുകെ ലഭിച്ച.

രാംഭ്രജിതരാജുറ കേസ്സു് എടുത്തപ്പും കോടതി
യിൽ പുർബ്ബയികം തിക്കണ്ണായി. അരംബാളുടെ മുവത്രും ലേ
ഡംപോലും ക്കും കണ്ണില്ല.

“ചില പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതിക്കൊള്ളപ്പറി മൊഴി
കൊടുക്കണമെന്നു രാജകീയസാക്കിയാങ്കിരിപ്പും മനസ്സു
ണ്ണോ?” എന്ന ചേഡ്രൂത്തിനു “ഉണ്ട്” എന്നു് അരംബാൾ
ഡാനതമായി മറച്ചറി പറത്തു.

ചില ദ്രുംഭംപ്രശ്നങ്ങളും മറച്ചറി പറ
ഞാശേഷിം രാംഭ്രജിതരാജു താഴെ പറയുംപ്രകാരം മൊഴി
കൊടുത്തു.

“കോടതിക്കു് ഇരു കേസ്സുംബന്ധമായി പരിചയ
പ്പെട്ടിട്ടില്ല ചില ആളുകളോടു് എന്നിക്കു ബന്ധമുണ്ടാ
യതു് 24 കൊല്ലത്തിനു മുമ്പാണു്. അക്കാലത്രും തൊന്ത
സിംഹപുരത്തായിരുന്നു. ഒന്നു രണ്ടു കൊല്ലും നിർപ്പാജമായ
ചില വ്യാപാരങ്ങൾ മെള്ളുന്നാക്കി. അതുകൊണ്ടു് കാല
ക്കുപ്പത്തിനു മുഴുവായാൽ തൊന്ത് വള്ളരു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടി
വന്നു. അഞ്ചിത്തെ ഇരിക്കിവെയുണ്ടു് എന്നും നാട്ടുകാരരായ

ചീലരോട് പാശയുള്ളപ്രടക്ഷയും. അവൻ ധനാദ്ധൈ ഉണ്ടാണെങ്കിലേ അവൻ സാധാരണ തന്നെ കുഴുവന്നതു കൊണ്ട് എന്നും അവൻ തന്നെ ചോട്ടുവരാൻ ആവിഷ്ടമാണ്. അതിൽ അഭവസ്ഥാക്കണ്ണജൈ ദയവിരിച്ചു എറുവുള്ളതു ചെമ്പുന്നതുനായി അവക്കുടെ വകയായ ഒരു ക്രമപ്രവാഹമായിരുന്നു. വ്യാഴാച്ചുരാജാപുരാജകാണ്ഡം, ശാം അവൻ പണം സാധാരണക്കുന്നതുനാം” എന്നിക്കു് അപ്പോഴാണു മനസ്സിലായതും. ആ ക്രമപ്രവാഹ സജ്ജവിച്ചി ക്രിസ്തുവിനു സ്വിച്ചം കുറഞ്ഞു. എൻപത്തു കൊല്ലുക്കുന്നതും അതു കെതയകിലും സംശയങ്ങൾനിന്നുംപോലും ഈടു കൊടുക്കാതെ വിധത്തിൽ അവൻ ക്രമപ്രവാഹനടത്തി.”

“ആ ക്രമപ്രവാഹനും ഉടുമ്പം മുഖം ജീവി ഏന്നും അതുവിനിഃ്സ്താനില്ലോ?” എന്ന വശീഷ്ഠ ചോദ്യം ആശ തിയിൽക്കിനിനും പിന്നെയും ഒരു മന്ത്രശബ്ദം പറഞ്ഞുപെട്ടു.

“പിത്രാനു മുഖം ജീവിയിരിക്കുന്നതും പരംതു, “ഭാഗിഷ്ഠപുരണ്ണിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു മുഖം ജീവിയിരിക്കുന്നതും താമസഭാഗം? ആ മനസ്സുനാണോ നിങ്ങൾ പരാത്ത ക്രമപ്രവാഹനും ഉടമന്നുണ്ടോ?”

റാംഛന്ദ്രന്തൻ കേരംക്കാരൻ മട്ടിൽ മുന്നോട്ടോനു കുനിഞ്ഞു. “ഒക്കെ ചെയ്യും ആ ചോദ്യം എന്നതുടി ചോദ്യി ത്വായ കൊണ്ടും” എന്നും അശാം പ്രാതമിച്ചു. വകീൽ ആവർത്തിച്ചു.

കോടതിയിൽ പ്രാദേശിക്കുതിന്റെംശം ഇരു സാക്ഷി ആളുമായിട്ടാണും ചീരിച്ചതും. എത്തെന്ന രുമിച്ചിട്ടും അതാരംക്കു പിരി തുകാൻ സാധിച്ചില്ല.

“ഇരും കോടതിയാണോ—ചോദ്യിച്ചതിനും ഗൗരവ ഉംകു ഉത്തരം പറയുണ്ടോ.”

“அது வேங்கிள்ளர் உடனமல்ல ஹப்பார் டாமிஸ் பூஞ்சு தாமஸிக்கா இவர்ஜி அஸ்ட். ஹது பாஸுவை தூராஸத்து ரண்டு பேரெ எதான் காவிச்சு ஹஸ்.”

கோட்டியூ “அது மாஸங்கொள்ள நிராகரியாலோ ஏனேனு? ஒரு லீக்ஸ்லாபாஸமுள்ளது. “ஹது வலிய நேரங்போகி தனை” என முடிய இவச்சியு, புனுவிருக்கி.

“நினைவு வாக்கி கும ணுடி கேர்க்கட்டு.”

“என் பறு கொஸ்ட் கஷின்று” எதையெல் வருஷ தூரக்க வருவாரங் நித்தி. மேலிய அபக்டங் உள்ளாயேசுவென்று ஓயமாவியான காரணம். அதுவிள்ளர் மேஜங் எதையெல் கட்டுத்திரும் விட்டு உரங்காட்டிலேக்கு கருவி.”

“அது ஸங்லவுமாயுத்தி குடுகெக்டு” நினைவுகள் “அப்புஷ் உள்ளாயியிழங்கா?”

“கஷியுகிடத்தொடு, எதையெல் ஏஃகுபிபுத்தனை அவன்திழுவன். அதுமானி வீல கவுநிக்கு ஸமாபி ஷுங்காக்கி. அவர்களும் ஸமாபித்துமிழு. பாஜை கூடும் எதையெல் பிழுடங்கொள்கியான். டாவியில் எதையெல் காரோவாசுக்கு புரப்பேஷன்குதான்துங்கா.”

“நினையெல் ஏடு வேண்டுகியிழங்கா?”

“பாதுஷ். அபரிய ரண்டு பேக்கு ஸமிக்குத்திற்கு வது” அபாயம் நேரிட்டு. மரு ஒன்றேற் மரிழு.”

“அங்கினை ஏடு பேற் கூறுப்பிழு.”

“ாங்கை. அவரிய குத்துமாஸ்” என அங்கினை ஸுங்கவுக்குதிற்கு வது” வோவில்லுக்காம் பிடிக்குகில்,

അയാൾക്ക് അരഞ്ഞുക്കാളുതെ തടവുകിൾ ലഭിച്ചു” ഈ അവസരത്തിൽ യേജാധാരം ഹല്ലുതിങ്ങന്തു ഭാഗ്രമായി.

വേദാങ്ഗനതൻ രാമകിശോരനായിരുന്നു. അധാ കൃഷ്ണ മുതൽരീംഖാനും വിശാലാനലിയുടെ മഹത്തിങ്കിനും എടുത്തു. അധാരു കൊന്നതു തുപട്ടിരുന്ന സംഘ തതിൽ പെട്ട “ചുലച്ചത്തു” എന്ന കക്കാണി ശ്രദ്ധിരുന്നു. അധാരു ഒരു മാസത്തിനു മുമ്പ് മരിച്ചുപോരുന്ന തേരുന്നു.

“എന്തിനാണു” അധാരു രാമകിശോരനു കൊന്നതു?”

“എന്തിനും തെരുത്തു— എന്തോ ഇഷ്ട്രയ്യും കാരണമുണ്ടായിരിക്കാം. ചുലച്ചത്തു പാണോ വിശപസിക്കാൻ കൊള്ളിത്താൽ ഒരു നീംവുലിഡായിരുന്നു.”

“നീംവുലും!” ബഹുമാനിയും “വിശപാസ്രത്”യല്ല റിയും നിങ്ങൾ പ്രശംഗിക്കേണ്ടു. ഒരുപാശം കുടി പറയു.

“തൊൻ അവിടെ നിനും ജംബുപീപിൽ വന്നു. അവിടെ എഴുന്നാടു പരിവയമാണുവരും കാണകയില്ലെന്നായിരുന്നു എന്നും വിശപാസം. ആ വിശപാസം തെരുവിയതുമില്ല. അവിടെ എന്തിക്കും ഒരു നല്ല ജോലി കിട്ടി. പിന്നീടും ഇതുവരെ മനമായിട്ടാണു കഴിച്ചുകൂട്ടിയതും.”

“എതാനും കൊല്ലുപ്പരാക്കിതും മാധിഷ്ടുപരത്തും ഒരു മാനുശൻാ പരിവയം തൊൻ സന്ദുംബിച്ചു. അദ്ദേഹ അഭിനു തുപാർശപ്പുകാരം എന്തിക്കും പോലീസ്റ്റിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷും കിട്ടി. ആ മാനും എന്നും പുംജീവിതത്തെ സ്പർശി യാതൊരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്തി ശ്രാം ആദിശാൻ പോകുന്നതും ലക്ഷ്മീദിവിലാസത്തിലെ കുറലുണ്ട്

പുരിയാണ്. ” കോടതിയിൽ സമ്പ്രത നീളുമ്പുത വ്യം
വിച്ചു. എല്ലാവരും ജിജ്ഞാസയുടുടക്കി ചെവിക്കിൾ
അപ്പിച്ചു.

“എനിയും അടിയും മുമോഷൻ കിട്ടി. അതിനി
കയും ഒരു വിധവയും മകളിം മഹിഷപുരത്തു വന്ന താഴ
സം തുടങ്ങി. അവരുടെവാടിക്കാർഡ് വീരസപാമി എന്നു
കണക്കേപ്പാർട്ടിനു ആരം മനസ്സിലാക്കി. അയാളിം ശ്രദ്ധ
ദിദ സംഘാതനിലെ ഒരു അംഗഭാര്യനു. കണ്ണനാള
തേതക്കും എനിക്കും അഖാഖ മനസ്സിലായില്ല. അനും
അയാൾ താടിവള്ളുത്തിയിൽനും. ഒരു വിൽ എന്നുക്കാണും കാഞ്ഞം
മനസ്സിലാക്കി. തൊൻ അയാളേറ്റാട്ടും അബവല്ലത്തിൽ സംസം
രിക്കാൻ മുട്ട വന്നു. അനുമതത്തുക്കാണും എന്നെൻ്റെ ഭർദ്ദര
ആരംഭിച്ചതും. ഞാൻ അഖാഖിടുന്ന പിടിയിൽ അക്കപ്പേട്ട
പോയി. അഖാഖ രജീച്ചുപിച്ചു ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നില്ലെല്ലു
കിൽ എന്നും ഉണ്ടാവും. ശ്രീരാമും ഒരമിച്ചു നജ്ഞമാക്ക
മെന്നായിൽനും എന്നെൻ്റെ ദേഹം. അയാൾക്കണം എന്നെൻ്റെ
സ്നേഹം ആവശ്യരായിൽനുംവെന്നും പ്രത്യേകിച്ചു പറയേ
ണ്ടെല്ലോ. പിലപ്പോരുക്കുന്ന അയാൾ പണ്ടത്തിനും ബുദ്ധി
മുട്ടുണ്ടാണു പറഞ്ഞും എന്നു അലട്ടിവന്നു. അപ്പോരു ഒക്കെ
തൊൻ അയാൾക്കു ധനസഹായം ചെയ്യാതിരുന്നില്ലെല്ലു.
തിരിച്ചുകിട്ടുകയില്ലെന്നും അറിയാമെങ്കിലും കടം എന്നുജീ
നിലക്കിലാണും തൊൻ പണം കൊടുത്തുവന്നതും.

“അയാൾ യാഗം ധരാതു വണ്ണിക്കാരനായിട്ടും
നാലു കൊല്ലും തിക്കണ്ണുവെന്നും ദരവസരത്തിൽ എന്നും
പറക്കുന്നുണ്ടും. ഒരു കൊല്ലുത്തനിനു, മനും മുഖ്യമാസും—
രിച്ചുപോരുന്നും അറിഞ്ഞതും എന്നം മുന്നില്ലന്നും.

എന്നായേ യൈരുമുഖ്യമായി മുഴുവൻ കണ്ണത്തിലും അടിവാസാക്കിയിട്ടുണ്ടാണ്. വീരസപാമിക്കു് അമൃതവല്ലിയെ അപധരിച്ചുകൊണ്ടു ക്രക്കണമെന്നു് എന്നും യുള്ളിൽക്കും എന്നും ഏഴുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാശി. ലക്ഷ്മീവിലാസ തനിനു തീ പിടിച്ചുപ്പോരു. പെട്ടേനു പ്രത്രക്ഷീഭവിച്ചു രഹസ്യമറിയുപ്പോരി അയാൾക്കു മാത്രമേ അറിവുണ്ടായി അനുള്ളി. യദിപ്പുഡാ എന്നും അതിനെ കണ്ടുപിടിക്കാനി കയാക്കാണും വീരസപാമിതനോയാണു് എന്നോടു പരംതരു്. അതു ദിനിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സാമാന്യങ്ങൾ ഒള്ളും അയാളിടുന്ന വകയായിരുന്നു.

“ഇങ്ങനെ ഇരിക്കേണ്ടാണു് അതു പ്രക്കണ്ഠാക്കരെംബ കുറവു പാതകം നടന്നതു്. ഘാതകൾ വീരസപാമിതനോ യാണുണ്ടാണു് എന്നും അരുപ്പാംതനെനു ഉംഫിച്ചു. പെട്ടേനു എന്നും അനുഭാവേഗത്താൽ അങ്ങനെ ചെയ്യപ്പോയതു ദണ്ഡനായിരുന്നു എന്നേന്നു വിചാരം. മുന്നു് പലപ്പോഴും അനുഭാവിക്കു് വച്ചിപ്പുട്ടു് അയാൾക്കു കരിന്നെക്കുകു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടിട്ടു് എന്നിക്കുവിയാം. എന്നും അയാളും രഹസ്യമായി കണ്ടു് ഒരപ്പട്ടണത്തിലുപ്പോരു. അയാൾക്കു കരാം സമർത്ഥിച്ചു. പ്രക്കണ്ഠം അയാളിടുന്ന പേരിൽ സംശയം ഇനി ക്രതകവെള്ളും വല്ലതും വെള്ളിയിൽ പരംതുപോരുക്കിയു എന്നു സംബന്ധിച്ചു സകല രഹസ്യങ്ങളും പുറത്തുവിട്ടു മെന്നു് കോപപരവരംനായി അയാൾക്കു പരംതു. യഞ്ചു് ധരഞ്ഞു ഗോവർഖനന്നതും കൊണ്ടുകയ്ക്കാക്കിയതിനെ തുരഞ്ഞു. തീരിച്ചുവന്നു് ഫുഞ്ഞായുന്നതിൽക്കൂട്ടി തുരക്കത്തുകും

നിട്ട് ആനന്ദവല്ലിക്കു താൻ തെക്കിക്കൊള്ളാതായി അഭ്യാരം വിസ്തൃതിയും പറാത്തരുകൾക്കും പ്രമുഖിയും.

“ஏபாலிஸ்கார யுதி தெரிவிக்காயிடுவான்” என்றால் முடிவிலே ஸுமாக்கண்ணையூடு சிதறியிடுது. ஆகையெல்லி அவள்க் காலக்கிள்ளின் கிடிய வில குறைக்கி ஸுக்ஷிஷ்வாச்வியன். அவரையூடு ஹெ விர ஸ்பாஸி அவர்கள் அரியாகத வாயிஷுக்காக்க வதி வான். அது குறைக்கிடுத குடுந்தில் அவழுத காமுகன் பண்ணப்பறத்திலும் ஒயைப்புத்துறியும் பூஷ்டியியன் வில ஏழுத்துக்குத் தூண்டியியன். ஏழுத்திய அதை வேறியிருப்பது என்றால் ஜனிப்பிக்கானாலி அது ஏழுத்துக்கட்டு ஏழுத்து மனீஸ்பூர்வ வசியிலிடுத்துறைதான். மெழுக்கதிரி க்கையளை அவைலுத்தில் அதினநத்தித்தெப்புத்தாயி திக்காம். ஸம்யை தூண்டுலையில்லர் வேறியிருப்பதினேத க்கைமன் அரக்காலத்து. அவர்கள் கை விசாரங்கூடியிருப்பது. ஏழுநால் சுடுவியிருப்பது அதைக்கொண்டுகொண்டு குலாஶி ஆகுது.

അയാൾ വില കുറയ്ക്കരു നോക്കാനായി നിത്തി യപ്പോൾ വക്കിൽ വോട്ട് ആണ്.

“ഈ മനഷ്യൻ നിങ്ങളെ തയ്യപ്പെടുത്തി വണം
അവധിച്ചതുപോലെ രാഹകിരോഗൻ മുതൽപ്പേര്
ചെയ്യാതിരുന്നതു” എന്നാണ്? ”

“അംവക്ഷ്” എന്നെന്ന സംബന്ധിച്ച രഹസ്യങ്ങൾ പലതും അടിവാരങ്ങളാൽ തേരുവാൻ മാത്രം തെളിയിക്കേണ്ടതാണ് കൈവഞ്ഞില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ വാദമാണിരുന്ന വിശപ്പിക്കില്ലാം? ഒരു ദിവസുണ്ടാറെ കണക്കില്ല

രേഖാചിത്രമാണ് സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു കൈയ്യും കാലും അനുഭവങ്ങൾ പാടിപ്പാത്തവെന്നും വീരസപാമി എന്നും ബന്ധിച്ചുകളുണ്ടു്. പുൽച്ചരി വിതന്നാം ദേവരാജൻ പേരുകളിൽ ഇവിടെ വന്ന താമസം തുടങ്ങി. അവർക്ക് എഴുത്തരാക്കുക സു ചുമ്പിച്ചുവെച്ചിരുന്നു ആ മുമ്പ് യോടു മാറ്റേം സാംബന്ധമുണ്ടെന്ന്. തെങ്ങൾ നാലുപേരും ആ തുമാശ താഴ്വരുടെ രൂപ സ്വാംലാധനകൾക്ക് ഒരു സങ്കേത സ്ഥാനമാക്കിയിരുന്നു. ആ തുമാശയപ്പുറി മധുസൂഖനയും അറിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ വന്ന താമസം തുടങ്ങിയ ആ രണ്ട് പേരേയും മധുസൂഖനയ്ക്ക് പല കാൽപ്പനാളിൽ ചുമ തച്ചപ്പെട്ടുതനി വന്നു.

“അതു എഴുത്തുകളും മറച്ചുവെച്ചിട്ടു്” കൂടുതുംപോ ദേനു “നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതെന്തെന്നിനാണോ? അനുഭവമുള്ള ആടക്കൾ അചുരാധിയാക്കിരിക്കണമെന്ന സുപ്പി പ്രിച്ചു് പേരുവെച്ചുംതെ പോലീസിലേക്കു് ഒരു എഴുത്ത യച്ചതും അനുഭാഗംോ?”

“വീരസപാമി തന്നെ. എന്തോടു കാരണാത്തിൽ കരറം ആ മന ശ്രദ്ധിയിൽത്തന്നെ സ്ഥാപിക്കണമെന്നോൠ അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. യദേഹയരയും മററ ചിലരും കരറക്കാരൻ തുമ്പിക്കാസു് അതണ്ണനാണോൠ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു്. അയാളെ സംബന്ധിച്ചു ചില രേഖകൾ നൽകിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി ലക്ഷ്മീവിലാസത്തിനു തീവെച്ചതു് അവർത്തനെ ആയിരിക്കുമ്പെന്നാണോൠ എനിക്കു തൊന്ത്രനായു്.”

“എന്തു രേഖകൾടു്”

“കുട്ടിക്കുട്ടി പതിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന സൃഷ്ടിസിന്റെ പാടകൾ; ഭിന്നിയുടെ പറവശന്തിജാക്കിരുന്ന പോരല്ല കൂടു മുതലായവ തന്നെ.”

“തന്റെ തത്താവും ഇഴവിയം അവത്തിച്ചുകാണു എന്നും അവൻ സംശയിക്കാൻ കാരണമെന്തും?”

റാംഡ്രൂസ് കുട്ടി സംശയിച്ചുന്നു.

“രണ്ട് കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. യദേശാദ തുപ്പിലാസ്സിന്റെ പത്രിയും. യദേശാദ അവൻ സപ്പുത്രിയെപ്പോലെതന്നെ അവ ഒളാട്ട് വാസല്പ്പുമണ്ട്. എന്നെന്നു കാരണവാൽ തുപ്പിലാസ്സിനും അവശേഷാട്ട് വെരുപ്പുമാണ്. പെട്ടേന്നംജായ പേശ്യർ തന്റെ അധികാരിയാണ് യദേശാദയിരിക്കണമെന്നു വിശ്വാസിച്ച് ആതു നാലു ചല്ലിയെക്കാനിരിക്കണമെന്നും അവൻ വിശ്വാസിച്ചുപോയിരിക്കാം. ഇത് രണ്ട് പെണ്ണക്കട്ടിക്കുള്ളിയും കണ്ണക്കു തിരിച്ചുറിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അതുനേരുത്തും തുപ്പാദ ശ്രദ്ധിക്കും. ദിവർജിയെ വെടിവെച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വണ്ണിക്കാരനെ കൊന്നതും വീരസപാമിതനെന്നയാണ്.”

കോടതികിൽ വീണ്ടും ഒരു മന്ത്രപ്രസിദ്ധി. അതിനെ നിന്താൻ കുറെ പ്രയാസപ്പെടുത്തുന്നു വന്നു.

അംഗീകാരം ഇവിടെ യന്ന താഴസം തുടങ്ങിയ കാലം മിത്തല്ലോ “വീരസപാമിക്ക്” അംഗീകാരത്തിനോട് “കലയലായ വെരുപ്പായിരുന്നു. “അവനെ ഞാൻ വെരുതെ വിട്ടുകയില്ല” എന്നും ഒരുബിവസം അധികാരി എന്നോട് പറക്കുമ്പായി. ഇത് വെരുപ്പിനു കാരണമെന്തന്നും എന്നിക്ക് ഉംഗിപ്പുണ്ട് രേപ്പും സാധിച്ചില്ല. അധികാരി പറഞ്ഞ പൊങ്ങല്ലോ പറ

യുന്ന കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. ആ സംഭവം നടന്നതിനു ശേഷം ഒരുംവസം വീരസപാമിതനെന്ന അർത്ഥിനെപ്പറ്റി എഴുന്നാട് വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. വണ്ണിക്കു സമീപത്തു കിടന്നിരുന്ന വിശ്രദ്ധമാക്കി കെട്ടുകളേണ്ടതുടിയ ചരട്” അധികാരിക്കുന്ന വകുങ്ങാൻ. അതാരും ഒക്ടുകൾ ഇടുന്നതിനും അധികാരി ബോർഡിനോപീപിൽവച്ചുണ്ട് പഠിച്ചതും.”

ഇതാണും റാംജുജുദ്ദൻനാം പാപനിവേദന ത്തിന്റെ ചുരുക്കം. വീരസപാമി കരാക്കാലമായി തന്നെ അലട്ടിച്ചതിനാൽ തീരു നിരാഗനായും ഭവിച്ചതുമിന്ത്യാ മാഗലഭാസിനാട്ടുകൾ പണ്ണം വാങ്ങാൻ ശുമിച്ചുവെന്നും മറ്റൊരു അനന്തരാസംഭവങ്ങളും അധികാരി വിസ്തൃതിച്ചു പറഞ്ഞു. മംഗലഭാസ്ത്രിന്റെ മഹാശി വത്തമാനക്കലാ സ്ഥൂലിക്കു കണ്ണതിന്റെ ഒരു ചുരുക്കം മാത്രമായിരുന്നു. റാംജുജു ദശയും പരഞ്ഞതിൽക്കൂടുതൽ സംഗതിമാത്രം വിട്ടുപോയി.

സൗ രണ്ട് മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പും നല്ല മുടലുള്ള ഒരു വിവസം വീരസപാമി മുമ്പു മുസ്താവിച്ചു തുമ്പിലേക്ക് പോകാവും ശാഖാലൈറ്റുനേന്നും അക്കുളവല്ലിനേയും തിലോത്തമരയും കാണുകയും, അവർ തങ്ങളെ അധികാരിക്കുന്ന കേരളിക്കു കേരളി മാവിഷ്പുരത്തു വിടുന്നതിനും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

“അപ്പുരാതനനെ വീരസപാമിക്കും അവരെപ്പറ്റി സ്വംഭവം തോന്നി. ആ മുഖഭയ അവർ സംശയിച്ചിരിക്കു മെന്നും ഉണ്ടിച്ചും” അധികാരി അനന്തരനെ അവിടെച്ചുന്നും കാണ്ടപ്പുട്ടുകൾ ഉണ്ടായാണെന്നു പരിശോധിച്ചു.”

അടുത്ത ദിവസം രാഖേജൻറെ കേൾ വിധി പ്രശ്നവിച്ചു. സപ്പുചകമ്മദൈപ്പരി മനസ്സാലി കിഞ്ഞിരും തെളിയാത്ത കിടന്നിങ്ങന ചല അപരാധങ്ങൾ വെളിക്കു കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യിട്ടുള്ളതും — അരയാറം ഭൂപ്ലന്നായ തെവഞ്ഞൻ ടിടിയിൽ കിടന്ന് ഉഴുക്കയായി തന്ന എന്നാശ്ശീ സംഗതിയും — അരുളാവിച്ചു അരയാറാക്കു കിങ്കൊലുന്നെന്ന ചെറുതുടങ്ങേ വിധിച്ചുള്ളീ.

...
...

“എൻറെ കുടുക്കാരല്ലോം ഒരേവർക്കുംയും ധാരി അവിച്ചിരിക്കു ഞാൻ മാത്രം രക്ഷപ്പെട്ടതു്” കുറേ അത്രും മാറിക്കൊന്നില്ലോ? എന്ന് മുഖ്യം പറഞ്ഞു. ഭാഗ്യം എന്ന ത്രാവിടുത്തും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ഏതു റാഖേജൻറെ എൻറെ യഹസ്യങ്ങൾ പുറത്തുവിടാനെത്തു ഭംഗിയായി. അതിനെ ഞാൻ കുറ കാലത്രും മറക്കുകയില്ല. എൻറെ കുതശ്ശെതായുടെ സപംഥു് അരയാറം ദയകാലത്രും അന്ന തെവിക്കും.

തിലോത്തമ കരച്ചുനേരയും നേരം മിണ്ണിയില്ല. കുടവിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“പ്രാണനാമാ മേലിൽ മുഴ മാതിരി അപകടങ്ങും അങ്ങ മാടാനിരിക്കുമോ? മുപ്പും തന്നെ വം ചോനം ചെയ്യുണ്ടം. എഴുന്നാട് ചെയ്യുന്ന വാദ്യനത്തെ അങ്ങ നിരവേറാതിരിക്കുകയില്ലോ” എന്നിക്കണ്ണം.”

അരയാറം ചിരിച്ചു.

“മുന്നു് എന്നിക്കു് തു പരമാനാദലധി പിടിവു കുറിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്” നിഞ്ഞൻ ഏതില്ലെന്നും സാധിച്ചു.

രാണി തൊൻ സംഗമം എന്ന്, നീ അവയ്ക്കുപുട്ടാൽ തൊൻ
റോരോ..... അല്ലോ കാരക്കരു ചൊന്നതെന്നാണ്”

പ്രതിലുപ്പനി എന്ന പത്രത്തെ റോറ ഇന്നുവ പ്രിരി
ക്കുന്നു. ഏതുനം പേര് അധികാരി വളരെത്തിട്ടില്ലോ. അധികാരി
ഇങ്ങനെ വാക്യിച്ചു:—

“മാധിഷ്ഠുാഖിലേ നിവാസിയും ഒന്നോയരു എന്ന
സ്ഥീയുടെ വജ്രിശാരനും അതു വീരസപാമി എന്ന
ആദി ഇന്നുവ വൈക്കേരഞ്ഞരു” കടൽത്തീരത്തു വെച്ചു
അത്മധത്ര വെള്ളിരിക്കുന്നവരുടും ഇതു മനസ്സും അനുസ്ഥി
വല്ലിയുടെ ലഭ്യതക്കാണു വാഹനങ്ങാർ ഇതിനിടയ്ക്കു
ആചിത്തിരിക്കുമ്പോൾോ?”

“മിച്ചു” — “മിച്ചു” — ഇരേ. മിച്ചു” — “മിച്ചു” —
ഇരേ.....

ഇതാണോ അവർ കേട്ടതു.

“എന്താ — ഇതും മംഗളമായില്ലോ?”

അലിസ്റ്ററ ഡേ

ഒരു വെട്ടിക്കു രണ്ടു പക്ഷി

“പ്രിഞ്ചാ അമ്മതാവല്ലി സന്തോഷഭരിതകായിരി
ക്കുന്നു ഇതു അവസരത്തിൽ നിന്നെന്ന് മും ഇങ്ങനെ
വാടിക്കിരിക്കുന്നതെന്നും? കറക്കാരക്കു കണ്ണുപിടിക്കുന്ന
അിൽ വാംക്രടിയ പരാജയംനിമിത്തമാണോ?”

“അതു വിഷയത്തിൽ എന്നിക്കു കല്പിതത്തിന്റെ
അഭിഭാഗത്തിനേ അവകാശമുള്ളത്. എന്നായോ....”

“കേരൾക്കുടെ! എന്താണോ” എന്നാട്ടു പറയാൻ
പാടില്ലാത്തതായി പല്ലുള്ളുണ്ടോ?— എന്നാൽ കേരൾക്കുണ്ട്
ഒമ്മില്ല.

“എന്നീക്കു” അധിച്ചടങ്ങാട്ട പറയാൻ പാടില്ലാത്ത
തായി നേരം ഇല്ല. തൊൻ അധിച്ചടന്ത നേക്കു കരിനമായ
ങൈ ചതിലുംയോഗം ചെയ്യുപോയി. അതു “എൻറു മന
സ്ഥിനെ കല്പിയായി പീഡിപ്പിക്കുന്നു.”

“അധ്യാ കൊച്ചു മിച്ചക്കീ എന്ന നിബന്ധ അത്രതു
വില്ലകരകുണ്ടു് പലഫോഴം വിസ്തിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്
ഇങ്കു് തൊൻ സമയത്തിക്കും. എന്നാൽ ഇനി എന്ന
മിരട്ടാമെന്ന വിധാനിക്കുണ്ട്; നീ എന്നു വണ്ണിച്ചുവെന്നു്
ആര്യതന്നെ പറത്താലും തൊൻ വിശപസിക്കുന്നില്ല!
എന്ന പാരിഷ്ഠിക്കുന്നാണു ആവം? അതു” അധിച്ചട
മുരിക്കുടെ—”

“അങ്കിലന്നയല്ല; തൊൻ നേരദേവാക്കു പറക്കയല്ല!
തൊൻ അധിച്ചടന്നാട്ട വേണ്ടവിധി കാഞ്ഞുകുറം മുറുനു പറ
ന്തിട്ടില്ല. പക്ഷേ അതിനു മതിയായ കാണണവുമുണ്ടു്.”

“ഹാമോ! ആനന്ദവല്ലിയെ നിറുഹിച്ചതു് നീ
ആരിഞ്ഞായിരിക്കും പറവാൻ ചോക്കന്നതു്.”

“പ്രാണനാമാ അധിച്ചനു തൊൻ ചുറ്റുന്നതിനെ
വെറം കേരുദേവാക്കായി കത്തരുന്നു. അല്ലോ ക്ഷമയോട്ടുകൂടി
കേരൾ കുമെക്കിയും തൊൻ പറയും!”

“എന്നാൽ പറയണം. തൊൻ ഇതു എക്കാറുചീ
ഞ്ഞായിരിക്കുന്നു്.”

“അവിട്ടുന്നു” എന്ന ഇള ജോലിക്കായി എപ്പെട്ട് തനിക്കുപ്പാണ് ഞാൻ ഇങ്ങനെ ഒക്കെ കലാഡിക്കമെന്നോ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അതിൽ മുവേദിച്ച തിരിററ ശേഷം അധികക്കാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി എന്നീര എഭയത്തിന് തൊപ്പെയിരിക്കും സംഭവിച്ചോയി. ഞാൻ അതുവരെ എന്നീര ജീവനമാർക്കും അനുബന്ധിച്ചു ഞാഴി ദിവസ മാത്രമേ ആസ്ഥിച്ചിരുന്നുള്ളി. എന്നാൽ

“ഈ താഴ്സാ വഞ്ചനാ ഇള വഞ്ചന എന്നു പറമ ക്കാശ്വരാനാക്കന്ന വിഷയത്തിലുണ്ട്” ഫലിച്ചതു്.”

“അല്ലോക്കടി ക്ഷമിക്കണം. പറവാനജ്ഞിയു മഴവൻ പറയുടെ.”

“മഹി—രഹി.”

“അവിട്ടതെത്തു പരിചയം എന്നീര എഭയത്തിൽ അനന്തരാദശപൂർമ്മായ വില വികാരങ്ങൾക്കു അക്കരിപ്പിച്ചു വെക്കിലും ഞാൻ അവയെ പുറത്തു കാണിക്കാതെ കഴിച്ചു ആട്ടി. മനോനിയത്രണങ്കൾ എന്നോളം ആക്കമില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ആ വിചാരം അനും അവിട്ടുന്നു എന്നു കരിന്മാറി അപധാനിച്ചു നിമിഷത്തിൽ പാടെ തക്കംപോയി. അതിനെ പ്പററി എനിക്ക് “ഇപ്പോഴം ലജ്ജ തോന്നുന്നുണ്ട്”. ഞാൻ പിന്നിട് വളരെ ചണിപ്പെട്ടിട്ടാണ് എന്നീര കത്തവ്യം നാശാനത്തിൽ എപ്പെട്ടതു്. അവിട്ടതെത്തു പ്രേമം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു എന്നീര ജീവൻപോലും ബലി കഴിക്കാൻ എനിക്കു മടിതോന്നുന്നില്ല. ആ കേസ്റ്റിനു തുന്പുണ്ണാക്കാതി കിക്കനിട്ടേതാളും കാലം എന്നീര ഉഭ്രത്യം സഹായമാക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ അററിരതു. അതുകൊണ്ടു അരുന്നിന്നേഭവണം

ମନ୍ଦିରର ପ୍ରବତ୍ତିପୂର୍ବତଥାଣଙ୍କାଳୀନୁ ଉଠୁଟୁ. ପଇକି କହ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଚାଲିତନନ୍ଦିଲାଗୋଟିଏ ତଥାଙ୍କ ଆଚିରେଣାଗୁମ୍ଭି
ଅଛି; ତିଲୋତମନେ ଯତନ୍ତିଯାନ୍ତିର ତଥାଣଙ୍କାଳୀନୁ. ଆଵରିଲୁକୁ
ଆନ୍ତରିକାବତିଅନ୍ତରୀଳୀ. ଏବେଳା ଏହିଲ୍ଲା ବିଯତନିଲୁଙ୍କାବରି
ସଂଧାରିକାରେଣଙ୍କା ଏହିରିକଣ୍ଠ. ପଇକି ମହାରଜୀଯମଂଦ୍ୟ
ଜୀବାଳ ବେଶୀ ନିର୍ମିତମଂ ଆଵରି ପାଇଁ ରହିଲୁକାହେଲୁଯାଏ
ମର୍ଦ୍ଦତ୍ତକାଳି. ମହାରଜୀ କିମ୍ବା ସାହସିକଗାରେଣଙ୍କା ଆରି
ଝାନାତିରୀ ଏହିନିକିମ୍ବା ଆଯିକରୁଛନ୍ତି ଯେଣାକିମ୍ବାଲ୍ଲା. ହୁତ
କୋଳପାତକରେଣପୁରୀ ଚିଲି ରହିଲୁକାହେଲୁ ତାହାର
ଆରିନେତିନ୍ଦ୍ରଜୀବଙ୍କାଳୀନୁ ଏହିନିକିମ୍ବା ମନ୍ଦିରିଲାଯାଇ. ଏହିନାହୀନ
ଆରାହୋଟିରେ ଆରିକାଳିନେତିନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ଆରାହୀନେତିରେ
ଏହିନିକିମ୍ବା ବାହର କଣ୍ଠିତନ୍ତ୍ରକାଳି. ମହାରଜୀକିମ୍ବା ବେଳିଯେ
ରହିଥିଲୁ ଯନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ଆରାହାରୁ ନିର୍ମାଣିକାଳୀନୁ ଶୁଭିତ୍ୱରୁ
ମରିଥିଲୁ କୁଟିତ୍ୱରୁ ଗୋକିନ୍ଦ୍ରପ୍ରେରଣ, ଆରାହାରୁପ୍ରାଣି
ଚିଲି ଆରାହାରୁକାହେଲୁଯା ଆରାହାରୁକାହେଲୁଯାଏ ଏହିନିକିମ୍ବାକାଳି.
ଆରେପାହୁଣାତିରେ ଆଵ ପ୍ରବେଲପ୍ରେରଣକିରୁ ଚହିଲୁ.
ତିଲୋତମନେ ଯେଣୁ ମହାରଜୀଯେଣୁ ନାହିଁଲ୍ଲାକାରେ ସଂଗ
ତିକଳ ପୁରୁତ୍ତ କୋଣାର୍କିନ୍ଦ୍ରପ୍ରେରଣ ନିର୍ମାଣିକିଲ୍ଲାନ ଲକ୍ଷ
ଅନ୍ତିଲାଯାଇ. ତିଲୋତମନେ ଯେବିକିନ୍ଦ୍ର ଆରେପାହୁଣଙ୍କ ରୁଦ୍ର
ନାନାହାର ପାପଙ୍କ ସାମିଲ୍ଲାମାଳୀନୁ. ହୁକ୍କାରେ ହୁରିକିମ୍ବା
ଯାଏନୁ କାହାର ଅନ୍ତିକିମ୍ବା ବିବାହତିରୀତିରୁତ୍ୱରୁ. ତିଲୋତମ
ମନେ ଆଵାହାର ପ୍ରିୟମନିକିମ୍ବା ଯେହିରେଣ୍ଟିରୁତ୍ୱରୁ
କିମ୍ବାଯତନିରେ ଆରେପାହୁଣାରାଗିଯ ରୁଦ୍ରଜାନ୍ତିରୀନୁ
ଏବେଳା ରହିଲୁକାହେଲୁ ଆରାହାରୁ ଆରାହାରୁ ଏହିନିକିମ୍ବା

காலாரா ஜீவித்து ரிக்ஷங்களை வெள்ள அலைக்கானதோ அது பாதி கவும் மரை விலகு, வெற்றுத்தென்ற விரஸ்பாமி பரவத தெருக்கானதோ? போலிஸ் ஹாஸ்பூத்துடன் விரஸ்பாமியே மாயுநிலை வேதி ஏற்கப்படுவதாயிரும் எது ஏற்படுத்தக்கூடும் ஏற்கப்படும் மனத்பூரணது வருமானத்தோ? அது பல ஸங்கிகங்களை குக்கிடுத்துற்று அதுவோமித்தின்றி மலமாயிரும் விரஸ்பாமித்தியும் ஸங்கிகங்கள் வசித்துவிடுவதோ? தொன் மனத்திலாகவி. பின்னிடுவதாய் அதேந்தியங்களைப் படிக்க அவர்த்தனதானதோ? ஹா பாதிகால் வெற்றுத்தென்ற ஏர்கிக்கோ? நழைப்பால அரியாமாயிருக்கனா. அதுதாகா எல்லாவரோ? தொன் கூற அரியாததுவதெல்லோயாலே அதேபோ சிகங்கு குதுக்காலாயத்தெல்லோக்குட்கி கீடுவதற்கு? எனவூயீகால் கூடுதலோ? போலிஸ் ஹாஸ்பூத்துற்கானது காற்றுக்கூடுதலை உறவுப்பூத்துற்குத்துற்கு. திலோ நகரமுடுக்கு ஸாமத்திற்குத்தாக்கு இவர்ஜியூம் கூக்கூப்புத்துற்கு. இதுவரை தொன் வெற்று அவர்காலம் அவர்க்குத்துற்கு. எனவூயீகங்களைமுன்து தொன் பூத்துற்குத்துற்கு.

“நுதாக்ளூ எடுக்கிற தகும் வெறுவோய அல்லது காயல் அல்லதினை ஏற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என் வெட்டிச்சு ரண்டு பக்கியைப் பெற்றிக்கொண்டு கொஞ்சி ஏடுக்காது கூர்மே கிள்ளிர் பேரிலுத்தி. அழுதுவல்லீ! முவக்கி குழக்கற்றிய கேராள் ஒயாஸ்ருநாவள்ளா” அரித்திட்டு நூலீ அல்லாதசூரக்கிக்கொண்டு கொஞ்சியது தெரியுமோயோ?”

“അംബിട്ടന്” മുഖ്യമായി കൈപ്പുറപ്പിരിപ്പുന്നതെന്തു ശരിയാണോ?; എന്നതാകിടില്ലോ അംബാദ്വേം കൂടാം കുടിനാളി ചുപ്പാടാം

രന്നതു “ഉചിതമല്ല. അടം ലാറ്റോറിയുടെ ശിൽ
വാസം. പ്രത്യേകം അംഗൾ കുറഞ്ഞു. പരിശാമിതികൾ
അംഗാളി നീചത്തുപരിപ്പിലുണ്ട്” എന്നും അംഗാളി
എങ്ങനെയും മുളവാളും വില തന്തികരംകൂടി ഉണ്ടെന്ന്
തിലോത്തമ്പയിൽനിന്നുണ്ട് ചെങ്കമാറാത്തിൽനിന്നുണ്ട് നമ
ക്കുംയാം. അംഗാളി സംബന്ധം അംഗാളി സ്ഥലപാട്ടത്തി
ലേക്കു തിഥിലുംവിട്ടെന്നും എന്നും നല്ല നിധ്യരഹസ്യം.
അംഗാളം പുരജിത് അംഗാളി കമിതാവിഭാഗ നൽകിപ്പിക്കു
ന്നതിനും എന്നും വേശം ദൈത്യത്തുമാണ്. മുന്നായലാഭം
കൊണ്ട്” ആനന്ദത്തിനായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ
തൊൻ എൻ്റെ സവിയുടെ പ്രണയങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന
ക്കിനും എഴുപ്പിനെ ഒരുപെട്ടെടുത്തിരിക്കും?”

“ശ്രീ മഹാദേവകുമാർ! എന്തുക്കാണാണും ദഖിജിരു
പുറവി ഭോഷ്യരോധണം ചെയ്യാതിന്നുതു്?”

“അതോ? എഴുപ്പുത്തിൽ ഉത്തരിക്കാവുന്നതല്ലോ?
അയാൾക്കു ആയിരംവാസം അനന്തവിക്കാശം തരമില്ല.
അവിടെ നിന്നിറങ്ങിയാൽ ചാനമായി കാലക്കേഷപം
ചെയ്യുന്നതിനും ഒരു മാർദ്ദവം ഇല്ലാതിരിക്കുകേ മുഖർജ്ജി
യുടെ സഹായം അനുഭവക്കണ്ണീയമല്ലോ? മുഖർജ്ജി കൂതുല്ലു
നല്ലു. തീച്ചുംഡായും അയാളെ സധായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.”

“രഹി! മഹാദേവകുമാർ! വീരസപാമിഡുടെ പേരു പറ
ണത്രും” ആത്മക്ഷയ്യുംവേണ്ടി അടുത്തിരിക്കരും.”

“ശുഭതാ! തിലോത്തമ്പയും വെരുതെ ത്രഞ്ഞാനിട്ടി
ക്കുന്ന ഏതാനംനാം. അംഗാളി നിർബന്ധവും കാണാണും.

വീംസ..പാശിയുടെ സംഖ്യാഭ്യൂം മുഖ്യമാക്കുന്നതു അതുപരിശേഷ മാ ക്കനു. അതാണു കുറച്ചില്ലക്കാപ്പുട്ടാനു നാതിനും ദുഃഖിയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും ഒരു ബഹു—മുഖ്യമാണും എന്തൊരിയാ ണ്ണക്കിൽ — ജീവിലിൽ ചെന്നു് ഇൻഡ്രപുരുത്വരേ കണ്ണാക്കാണുണ്ടാം.

“അംഗങ്ങൾ അതുണ്ണക്കിൽ നമ്മക്കു് മുഖ്യമാക്കുന്നതു ഓഹുത്തിനു് മുന്നു് “ജയ ജയ” വിളിച്ചു് പിരിയാം.

ശ്രദ്ധം.

വിജ്ഞാപനം

2

പ	കേരളത്തിലെ സാമൈത്ര്യവർഗ്ഗം 1 ദശം 7 വരും ഒരു ക്ലാസ് 1-ാം ഖരണക്ക്രമം ചാഠാ
ന്റ	അടച്ചവയ്പ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ്
എ	ക്ഷേമനിർവ്വഹണം (ആരനാട്) അംഗങ്ങൾവരെ
രീ	ഉച്ചാധികാരം മുൻപെന്ന കൊച്ചുവും സവുവും, പ്രഭാഗ്രാമത്തിൽ
കെന്റ	ബുദ്ധാദിനി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിൽ രഹസ്യാദാന്തം ശാസ്ത്രാദാന്തം
ഡ	മുഖ്യമായിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന നാട്ടുവാസികൾ (ആരനാട്)
ക്രി	ശാരംഭം
റ	സാധാരണാം 1-0, 2-0 എന്നോടും സാമൈത്ര്യവരുമായിക ക്രമവിഭാഗങ്ങൾ
by	നിജപരമായ ക്രമവിഭാഗങ്ങൾ
എ	20 പുസ്തക ബന്ധിക്കാതു
മ	ഖരണക്രമം
ന	ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ്
മ	ക്ഷേമനിർവ്വഹണം (ആരനാട് 2-0) ഉച്ചാധികാരം മുട്ടിക്കുന്നതിൽ ശാസ്ത്രാദാന്തം
ഇ	ക്രമവിഭാഗങ്ങൾ പ്രഭാഗ്രാമത്തിൽ വരുന്നതാണ് ശാസ്ത്രാദാന്തം
ഇ	അടച്ചവയ്പ് ശാസ്ത്രാദാന്തം
Price	ബന്ധിക്കാതുവായാണ് ക്രി
Rs.	റീം ബന്ധിക്കാതുവായാണ് ക്രി
1-4-0	പ്രഭാഗ്രാമത്തിൽ 1-0, 2-0, 3-0 എന്നോടും ശാസ്ത്രാദാന്തം ക്രി

V V Book Depot, Chalai, Trivandrum

Cover Printed at the Union Press, Trivandrum